𑌶𑍍𑌰𑍀𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑍍

(𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌭𑌾𑌗𑌃)

ஸ்ரீகாசியப சில்ப சாஸ்திரம்

இரண்டாம் பாகம்

ஸ்ரீயோக தக்ஷிணாமூர்த்தி, திருவேங்கைவாசல்

தஞ்சாவூர் மகாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்

தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் சரசுவதி மகால் வெளியீட்டு எண் - 89

|| ஸ்ரீகாஶ்யபஶில்பஶாஸ்த்ரம் ||

(உத்தரபாகஃ)

ஸ்ரீகாசியப சில்ப சாஸ்திரம்

இரண்டாம் பாகம்

பதிப்பாசிரியர்:

கே.எஸ். ஸுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரிகள்,

சமஸ்கிருத பண்டிதர் (ஓய்வு)

சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சாவூர்.

தஞ்சாவூர் மஹாராஜா சரபோஜியின்

சரசுவதி மகால் நூலகம்,

தஞ்சாவூர்.

2005 விலை ரூ.200.00

Bibliographical Data

Title of the Book	:	**Sri Kasiyapa Silpasastram II Part**
Editor	:	**K.S.Subramania Sasthrigal**
Publisher	:	Director Sarasvati Mahal Library.
Publication No.	:	89
Language	:	Sanskrit & Tamil
Edition	:	II Edition
Date of Publication	:	September, 2005
Paper Used	:	18.6 Kg. Seshasayee
Size of Book	:	21 x 14 cm.
Printing and Type Used	:	16 pt. & 11 pt.
Number of Pages	:	508
Price	:	**Rs. 200/-**
Printer	:	Sarma's Sanatorium Press Pudukkottai.
Binding	:	Stiff Binding
Subject	:	Silpasastra

வெளியீட்டாளர் முகவுரை

வாஸ்து எனும் நமது பாரம்பரிய கட்டடக்கலை மற்றும் சிற்பக்கலை குறித்த மிகத்தொன்மையான நூல்கள் வரிசையில் தலையாய இடம்பெறுபவை மயநூல், ஸ்ரீ காசியப சில்ப சாத்திரம் போன்றவையாகும். ஸ்ரீ காசியப சில்ப சாத்திரம் எனும் இந்நூல் கிராம அமைப்பு, நகர அமைப்பு, கோட்டைகள் அமைப்பு, இல்லங்கள் அமைப்பு, அரண்மனை அமைப்பு போன்றவை பற்றியும், கட்டட அமைப்புகள் பற்றியும், சிற்பங்கள் பற்றியும், அவைகள் அமைக்கப்படுவதற்குரிய அளவீடும், இலக்கணம் ஆகியவற்றைத் தெளிவுற உரைப்பதாகும். சரசுவதி மகால் நூலகத்தில் இருந்த ஏட்டுச் சுவடிகளையும், புனே ஆனந்தாஸ்ரம அச்சுக்கூடத்து நூல் ஒன்றினையும் ஒப்பிட்டு திரு. சுப்ரமணிய சாஸ்திரி என்ற சரசுவதி மகால் நூலக மேனாள் பண்டிதர் கிரந்த மூலபாடத்துடன் தமிழ் மொழிபெயர்ப்போடு 1969ஆம் ஆண்டு முதன்முறையாக இந்நூலைப் பதிப்பித்துத் தந்தார்.

பொதுமக்களாலும், கட்டடக்கலை விற்பன்னர்களாலும், சிற்பிகளாலும் பெரிதும் விரும்பப்பெற்ற இந்நூல் கட்டடக்கலைத் துறைக்கும், சிற்பத்துறைக்கும் சிறந்த வழிகாட்டியாக விளங்குகின்றது. இந்நூலின் முக்கியத்துவம் கருதி மீண்டும் இரண்டாவது பதிப்பாகத் தற்பொழுது மலருகின்றது. இந்நூலில் 46 முதல் 92 படலங்கள் உள்ளன. திரு. சுப்ரமணிய சாஸ்திரியார் அவர்களின் பணி என்றென்றும் போற்றுதற்குரியதாகும்.

இந்நூல் சிறப்பாக வெளிவரச் செயலாற்றிய சரசுவதி மகால் நூலக நிருவாக அலுவலர் திரு. இரா. சுப்பிரமணியன், வெளியீட்டு மேலாளர் முனைவர். குடவாயில் பாலசுப்ரமணியன் ஆகியோருக்கும், இந்நூலைச் செம்மையுற அச்சிட்டுத்தந்த புதுக்கோட்டை சர்மாஸ் ஸானடோரியம் அச்சகத்தாருக்கும் என் பாராட்டுக்கள்.

இந்நூலினை அச்சிட நிதி உதவி நல்கிய நடுவண் அரசுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மா. வீர சண்முக மணி, இ.ஆ.ப.,
மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் மற்றும்
இயக்குநர்,
சரசுவதி மகால் நூலகம்.

தஞ்சாவூர்
02-09-2005

PREFACE

This is one of the fourteen works on sculpture selected for publication by the Government of Madras in G. O. Ms. No. 1621 Education dated 24—9—1957. The initiative for this scheme was taken by Sri T. K. Palaniappan, M. A., I. A. S., then Director of Industries, Government of Madras. He made a list of manuscripts in the Silpa section of Saraswathi Mahal Library fit for publication with the help of the staff of Saraswathi Mahal. The list was finalised with the help of Sthapathis and works selected were mainly for the use of teachers and pupils in the School of Sculpture at Mahābalipuram, Swamimalai and other training centres.

In the first instance six out of fourteen works mentioned in the Government order were taken up for being edited and translated into Tamil. Brāhmīya-chitra Karma Sāstram and Sārasvatīya Chitrakarma Sāstram have already been published under this scheme. The present work KĀS'YAPAS'ILPA S'ĀSTRAM is the third in the series to be published. Sakalādhikāra, S'ilparatnam and Mānasāra will be published very shortly.

The present work KĀS'YAPAS'ILPA S'ĀSTRAM appeared in Ānandās'hrama series of Poona, edited by the able scholar Sri Vināyak Ganes'h Āpte in the year 1926. It contains only eightyeight Paṭalas while the text preserved in the Saraswathī Mahāl contains ninetytwo Paṭalas. Having been handed down from father to son over many years and preserved in the families of Sthapathis, who naturally paid more attention to the practice of the art than the language of the text, most of the verses in S'ilpa

works are full of lacunae and faulty expressions. They are workers' manuals with formulae in colloquial words. Up to 45th Paṭala, the text of the work relates to Architecture. From 46th Paṭala onward the subject dealt with is Sculpture and this whole portion dealing with sculpture we have rendered into Tamil. S'ilpasāstra covers Architecture, Sculpture, Painting and Craftsmanship. The work presented in these pages is devoted to Sculpture.

The first Paṭala in our publication describes the attendant deities of S'iva. Next comes the description of Phallus which is ordinarily understood to be the emblem of S'iva. Next are standard measurements of images from Das'atāla to Saptatāla. Eighteen postures of S'iva images such as Sukhāsina etc., are described in detail in subsequent Paṭalas. The last portion of the text deals with wood and clay to be used for making images and flagstaff, including methods of preparation of different colours, plasters and cement with charateristic features of devotees and Chandesa.

The work is edited with considerable ability by S'ri K. S. Subramaniya S'astri, Pandit of this Library. He has taken great pains to restore the text and translate it into Tamil. Our thanks are due to him for his valuable services.

Our thanks are due to the Government of Madras for their liberal grants which helped us to publish this and other valuable manuscripts of this Library.

Tanjore,
24—12—60.

S. GOPALAN,
Honorary Secretary,
T. M. S. S. M. Library Committee.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ||

|| 𑌉𑌪𑍋𑌦𑍍𑌘𑌾𑌤𑌃 ||

𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌵𑌰𑌾𑌃! 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌵𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 !!

𑌵𑌿𑌦𑌿𑌤𑌮𑍇𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌾𑌂 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌾𑌵 [illegible] 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌸𑌾𑌦𑌿𑌤 𑌨𑌿𑌰𑌵𑌧𑌿𑌕 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾𑌃 [illegible] 𑌮𑌹𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑌯𑌃 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌃, 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌚𑌾𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑍁𑌰𑌿𑌤𑌿 ।

𑌯𑌦𑍍𑌯𑌪𑌿 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌲𑌯𑌾𑌦𑌿 [illegible], [illegible] 𑌚 [illegible] ।

𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑍇𑌷𑍁 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑌶𑌃 [illegible] 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂, [illegible] 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 [illegible] 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚 𑌬𑍋𑌧𑌯𑌤𑌿 ।

[illegible] 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌿𑌵𑌰𑍈𑌃 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌾𑌃 [illegible] 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌕𑍍𑌷𑌕𑌾𑌣𑌾𑌮𑍍 ।

𑌇𑌦𑌂 [illegible] 𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚, 𑌕𑌾𑌲𑌦𑍋𑌷𑍇𑌣 [illegible]; [illegible]; 𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑍋 𑌵𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿; 𑌨𑌾𑌤𑌿𑌵𑌾𑌦𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ।

[illegible] 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌗𑍍𑌰𑌨𑍍𑌥𑍇𑌷𑍍𑌵𑌨𑍍𑌯𑌤𑌮𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪

शिष्यप्रार्थिताः, तानेव काव्येन महर्षिणा समाकृष्य मन्दानामुपदेशायेत्येव ।

सोऽयं ग्रन्थः, श्रीमत्तञ्जपुर्यां विराजमाने सरस्वतीमहालये वृद्धमातृकात्मना स्थानमाविष्टोऽस्ति । [illegible] मातृकायामेव [illegible] प्रकाशयति [illegible] ।

मातृकाद्वयमिदं प्रायशः स्वरूपेणानुकूलं परस्परम्; ग्रन्थपातकर्मणि, पाठभेदेषु परस्परं साहाय्यकमवाप्तमेवेत्येव । अथापि सरस्वतीमहालय मातृकायामधिकं पङ्क्तयधिकतया दृश्यत इति विशेषः । उभयमपीदं, बहुत्र [illegible] ग्रन्थपातसंकुलं च [illegible] प्रकाशयति ।

[illegible] सरस्वतीमहालय [illegible], [illegible] मातृकाद्वयानुसारेण, [illegible] [illegible] [illegible], तेषां साहाय्येन, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ग्रन्थाध्याय [illegible] सरस्वतीमहालयसङ्ग्रहे [illegible] [illegible] प्रकाशितं [illegible] [illegible] [illegible] सम्प्रदाये [illegible] ।

[illegible] ग्रन्थ [illegible] [illegible] [illegible] ।

इत्थं,

[illegible], [illegible],

के. [illegible] सुब्रह्मण्यशास्त्री

सरस्वतीमहालयपण्डितः ॥

உ

ஸ்ரீ கணபதி துணை.

முகவுரை

தனது தவப்பெருமையினுல் அறிவின் கடலாக நின்று உலகைப்படைக்கும் ஆற்றல் பெற்ற மாமுனிவர்கள், மக்கள் யாவரும் மகிழ்வுடன் வாழக்கருதி, மனமுவந்து, நகரம் கிராமம், நதி, கோபுரம் தேவாலயம் மண்டபங்கள் தேவதா மூர்த்தி விசேஷங்கள், முதலிய ஸகல வஸ்துக்களையும் கற்பிக்கும் முறைகளுக்கு இன்றியமையாத சிற்பநூல்களை இயற்றி அருளியிருக்கின்றனர்.

இந்நூல்களைக் கற்றறிந்து, திறனும் ஆற்றலும் பெற்ற சிறந்த சிற்பிகள், வெகு காலத்திற்கு முன்பு நிறுவிய, தேவாலயம் கோபுரம் நகரம் தேவதா மூர்த்திகள் முதலியன, தனதெழில் பெருக்கின் பெருமையினுல், இன்றும் காண்போர் மனதைக் கவருகின்றன.

அத்தகைய பெருமைவாய்ந்த இந்நூல்கள் ; பயிலும் முறை குன்றி வந்தமையால், தக்கமுறையில் கார்ப்போரற்று உருக்குலைந்து சீரழிந்து, உண்மையான கருத்துக்களைப் புகட்டும் தன்மை குன்றிய நூல்வடிவத்தில் காணப்படுகின்றன.

பொன்னெனப் போற்றத்தக்க இந்நூலின் பெயரே, பிரம்ஹதேவரின் புதல்வரான மரீசி மாமுனிவரின் புதல்வரான காசியப மாமுனிவரால் இயற்றப்பட்டதென்பதை விளக்குகின்றது.

இந்நூலானது தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்தில் கை எழுத்துப் பிரதியாகத் திகழ்கின்றது. புனு ஆநந்தாசிரம அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டுமிருக்கின்றது.

இவ்விரண்டு நூல்களிலும், ஆங்காங்கு சிற்சில பகுதிகள் காணப்படவில்லை. ஆயினும், பெரும்பாலும் ஒன்றுக்கொன்று ஒற்றுமையுடையவைகளாகவும், சிற்சில

விடங்களில் விட்டுப்போன விஷயங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஒன்றுக்கொன்று உதவுவனவாகவும் இருக்கின்றன.

ஆயினும்; ஸரஸ்வதி மஹாலிலுள்ள நூலில், இதன் இறுதியிலுள்ள 2 படலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இவ்விரண்டு நூல்களும், பலவிடங்களில் பகுதிகளற்றும், பொருள் விளங்காச்சொற்கள் நிறைந்தும் சீர்குலைந்தவைகளாகவே இருக்கின்றன.

இந்நூலைச் சீர்திருத்தம் செய்து தமிழில் மொழி பெயர்த்துப் பதிப்பிக்கும்படி, தஞ்சை ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்தின் நிர்வாகக்குழுவினர், எனக்கிட்ட கட்டளையை ஏற்று, நான் ஸ்ரீ ஸரஸ்வதி மஹாலிலிருக்கின்ற கை எழுத்துப்பிரதி, ஆநந்தாசிரம அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற புத்தகம் இவ்விரண்டையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு, பல சில்ப நூல்களையும், ஆகமப் பகுதிகளையும், பன்முறை பயின்று, அவைகளின் உதவியினால், இந்நூல்களிலுள்ள பிழைகளைத் திருத்தம் செய்து திருத்திய பகுதிகளைத் தனித்துக்காட்டியும், தமிழில் மொழி பெயர்த்தும், பேருவகையுடன் இந்நூலைப் பதிப்பித்திருக்கின்றேன்.

சிவலிங்க லக்ஷணங்களும், ஸுகாஸநாதி சிவ மூர்த்தி லக்ஷணங்களும், சிவாலய பரிவார தேவதா மூர்த்தி லக்ஷணங்களும் நிறைந்ததும், காசியப சில்பத்தின், 46வது படலம் முதல் 92வது படலம் ஈறான பிற்பகுதியுமான, இந்நூலானது, பண்டிதப் பெரியோர்களால் போற்றப்பட்டு சில்பி சிரேஷ்டர்களின் மகிழ்ச்சிக்குறியதாகத் திகழவேண்டுமென்று, எல்லாம் வல்ல இறைவனான விநாயகக் கடவுளை வேண்டுகின்றேன்.

காணேசாத்வைதிவர,
மந்திரமூர்த்தி,
கே-சம்-சுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரி,
தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் பண்டிட்.

श्रीगणेशाय नमः

॥ काश्यपशिल्पे उत्तरभागविषयानुक्रमणिका ॥

विषयाः	पटल संख्या	श्लोक संख्या
षट्चत्वारिंशपटले—		
परिवारस्थापनविधिः	9	34
वृषभलक्षणम्	15	60½
अग्निदेवलक्षणम्	16	66½
सप्तमातृनामानि	,,	68
वीरभद्रलक्षणम्	17	70½
सप्तमातृलक्षणम्	21	89
सप्तचत्वारिंशपटले—		
विनायकलक्षणम्	28	32
अष्टचत्वारिंशपटले—		
सुब्रह्मण्यलक्षणम्	31	6½
ज्येष्ठालक्षणम्	33	14
दुर्गालक्षणम्	34	18
विष्णुलक्षणम्	35	22½
रुद्रलक्षणम्	36	26
अश्विनीलक्षणम्	37	33½
विश्वदेवतालक्षणम्	38	37
यमलक्षणम्	39	43
रोहिणीलक्षणम्	40	45
निरृतिलक्षणम्	41	47½
अप्सरोलक्षणम्	,,	51
वरुणलक्षणम्	42	53

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃	[illegible]	[illegible]
𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	43	58
𑌜𑌾𑌰𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	44	61
[illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	45	65
[illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	46	67½
[illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	48	76
[illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	49	78½
[illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	50	83
[illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	,,	85
𑌶𑌠𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	51	87
[illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	,,	89
𑌜𑌾𑌰[illegible]𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	52	91
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	53	93
𑌮𑌾𑌨𑍀[illegible]𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	,,	95½
[illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	54	97½
[illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	56	104½
[illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	57	107
[illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	58	112
[illegible] – [illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	59	116
[illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	60	120
[illegible] – [illegible] – [illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	61	124
[illegible] – [illegible] – [illegible] – [illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	62	130
[illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	63	135
[illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	64	137½
[illegible] – [illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	65	141½
[illegible] – [illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	,,	145
[illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	66	147
[illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	67	150
[illegible]𑌸𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	,,	163

വിഷയാഃ	പു॰ സം	ശ്ലോ॰ സം
മഹാപീഠലക്ഷണം	74	180
ഷഡ്കോണപഞ്ചാശത്തിലെ പടലം-		
ശിവലിംഗലക്ഷണം	75	3
ലിംഗശൈലോപതക്ഷകയന്ത്രം	77	11
ക്രിയലിംഗഭേദഃ	,,	12½
ആഢ്യാദിലിംഗലക്ഷണം	79	18
ലിംഗമാനേകപീഠാഗ്രഹണവിധൗ ശാസ്ത്രാന്തരസംഗ്രഹാദി	82	30
പീഠാഗ്രഹണപ്രകാരാദി	,,	32
പീഠലക്ഷണാദി	84	41½
പീഠാഗ്രഹണവിധിഃ	85	44
പീഠാഗ്രഭാഗദോഷാഃ ഖണ്ഡാദി ച	88	54½
സ്ത്രീപുംനപുംസകപീഠലക്ഷണം	89	61
ലിംഗാദീനാം പുംപീഠാദികഥനം	90	62½
പീഠായാ ഉച്ചാദികഥനം	,,	65
പീഠാഗ്രഹണൈകത്രകർത്തവ്യകർമ്മക്രമഃ	92	71
ലിംഗശോധനഭേദാഃ	96	87½
നാഗരാദിലിംഗലക്ഷണം	98	96½
ശൂലാദിലക്ഷണം	102	108
ചലലിംഗാദിലിംഗലക്ഷണം	103	111
ലിംഗമൈത്ര്യാദ്യംശലക്ഷണം	105	117½
ലിംഗമസ്ത്വഗ്രാകാരകരണവിധിഃ	107	123½
ചലലിംഗലക്ഷണം	,,	125
വജ്രോത്ഥലിംഗലക്ഷണം	108	127
ശിവാദികലിംഗലക്ഷണം	,,	129½
സ്ഫാടികലിംഗലക്ഷണം	109	131
സർവ്വതോഭദ്രലിംഗലക്ഷണം	,,	132½
സാവർണ്ണദേശികലിംഗലക്ഷണം	110	136½
ധാരാലിംഗലക്ഷണം	111	139½

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃	𑌪𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂	𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌂
𑌦𑍈𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	113	148½
[illegible]𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	,,	149½
𑌆𑌰𑍍𑌷𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	114	150½
𑌸𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂𑌭𑍁𑌵𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	,,	153
𑌬𑌾𑌣𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	115	156
𑌶𑌿𑌰𑍋𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	120	173

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌪𑌟𑌲𑍇—

𑌨𑌾𑌗𑌰𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌪𑍀𑌠𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	122	6
𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌪𑍀𑌠𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	123	8½
𑌵𑍇𑌸𑌰𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌪𑍀𑌠𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	124	11½
𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	120	22½
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	128	32
𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	129	34½
𑌵𑍇𑌦𑌿𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	130	37½
𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌪𑍀𑌠𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	130	42
𑌪𑍀𑌠𑌭𑍇𑌦𑌾𑌦𑌿	133	51

𑌏𑌕𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌪𑌟𑌲𑍇 —

[illegible]𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	140	21

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌪𑌟𑌲𑍇 —

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍋𑌦𑍍𑌧𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	156	59

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇 𑌪𑌟𑌲𑍇 —

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	157	2½
𑌤𑌤𑍍𑌰 [illegible] 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	158	7
[illegible]	160	16½
[illegible]	161	21½

விஷயா:	பா-ஸம்	ஶ்லோ-ஸம்
நாநாப்ரகாரகரணீதி-ஶோதநக்ரமம்	166	43
ஜாதஸ்யம்ஸயோஜநக்ரம:	167	48
தீநாதீர்யநநப்ரகாரா:	169	56½
யோநிநக்ஷத்ரவாராதிஃபலம்	171	64

சதுர்வர்காஸ்த்யே படலம் —

ப்ரஶ்நயோர்யோஜயோகஜாதி-ஶநி-ஶாணெ ஸம்படலக்ஷணம்	173	3½
தத்ரக்ரியாய-ஶமிஶ்ரிகாய-ஶாணி	175	11½
உத்தரதமாதிதாநப்ரகரணக்ரமம்	,,	15½
தைவதாதிதைவதாதிகக்ரமம்	177	25

பஞ்சவர்காஸ்த்யே படலம் —

உத்தரதமாநப்ரகரணம்	202	117

ஷட்வர்காஸ்த்யே படலம் —

மத்யதமாதம்ஸ்லீஶநம்	217	61

ஸப்தவர்காஸ்த்யே படலம் —

அயதமாதலக்ஷணம்	227	46

அஷ்டவர்காஸ்த்யே படலம் —

உத்தமநவதாலக்ஷணம்	229	9

ஏகோநஷஷ்டிதமே படலம் —

மத்யமநவதாலக்ஷணம்	231	8

ஷஷ்டிதமே படலம் —

அதமநவதாலக்ஷணம்	233	7

विषयाः	पृ-सं	श्लो-सं
एकषष्टितमोऽध्यायः —		
शुष्कतालुलक्षणम्	235	7
द्विषष्टितमोऽध्यायः —		
सवृत्तालुलक्षणम्	237	7
त्रिषष्टितमोऽध्यायः —		
उक्तिप्रश्लोपलब्धिः	241	13
चतुष्षष्टितमोऽध्यायः —		
सर्वावस्थोक्तिलक्षणम्	243	4
नवसर्वसंनैमित्तिकस्थापनसंस्थितलक्षणम्	245	11
संयोगनामलक्षणं संयोगनादिलक्षणं च	248	28
एकस्थादिलक्षणं नानाविधाहरणलक्षणं च	257	61
पञ्चषष्टितमोऽध्यायः —		
पौराणिकलक्षणम्	258	1
तन्त्रदेवीलक्षणं सानादि च	261	11
तन्त्रस्कन्दनलक्षणम्	267	35
षट्षष्टितमोऽध्यायः —		
अंशुपोवरलक्षणम्	269	5
प्रयोगबलमुखालक्षणं सन्त्रस्थानादि च	271	11½
पञ्चरावरसंतन्त्रसानादि	281	50½
देवदेवीलक्षणानि	285	62

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃	𑌪𑍁.𑌸𑌂	𑌶𑍍𑌲𑍋.𑌸𑌂
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌪𑌟𑌲𑍇 —		
𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	286	1½
𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	287	6
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿	290	20½
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌪𑌟𑌲𑍇 —		
𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	292	5
𑌤𑌤𑍍𑌰𑌵𑌮𑍂𑌵𑌰𑍍𑌸𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿	293	12
𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌶𑌿𑌵𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	294	15½
𑌭𑍇𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	296	22
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿𑌨𑌾𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌚	304	54½
𑌅𑌪𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	306	62½
𑌵𑍀𑌂𑌪𑍍𑌰𑌹𑌾𑌰𑌂𑌭𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	308	71½
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	,,	73½
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	309	76
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	,,	77½
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	310	81
𑌷𑌷𑍍𑌠𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	311	85
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	313	92
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌮𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	,,	93½
𑌨𑌵𑌮𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	314	97
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌪𑌟𑌲𑍇 —		
𑌗𑌙𑍍𑌗𑌾𑌧𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	315	1
𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	316	7
𑌦𑍇𑌵𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	317	12
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌪𑌟𑌲𑍇 —		
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍	318	1

വിഷയാഃ	പൃ-സം	ശ്ലോ-സം
ശൂലംമുസലംമാതിലംമാദിലക്ഷണം	324	26½
സപ്തവിധയോർലക്ഷണാനി	330	48
ഏകസപ്തതിതമേ പടലേ —		
കല്യാണസന്ദോഹയോർലക്ഷണം	332	6
പാപശ്രീലക്ഷണം	333	9
ബ്രഹ്മലക്ഷണം	334	11½
വിഷ്ണ്വാദിലക്ഷണം	336	19
ദ്വിസപ്തതിതമേ പടലേ—		
ജയന്തീസ്വാഹയോർലക്ഷണം	339	9
ത്രിസപ്തതിതമേ പടലേ —		
മജ്ജസംഹാരയോർലക്ഷണം	343	15
ചതുസ്സപ്തതിതമേ പടലേ —		
പാശധ്വജയോർലക്ഷണം	346	10
പഞ്ചസപ്തതിതമേ പടലേ —		
കർക്കാരയോർലക്ഷണം	362	66
ഷട്സപ്തതിതമേ പടലേ —		
ഹരിഹരാര്യയോർലക്ഷണം	365	9
സപ്തസപ്തതിതമേ പടലേ —		
ഭിക്ഷാടനയോർലക്ഷണം	368	10
അഷ്ടസപ്തതിതമേ പടലേ —		
അഗ്നീശാനന്ദ്രഹയോർലക്ഷണം	370	4

विषयाः	पृ-सं	श्लो-सं
एकोनाशीतितमे पटले—		
व्याख्यानदक्षिणामूर्तिलक्षणम्	374	15½
वीणाधरदक्षिणामूर्तिलक्षणम्	375	17
ज्ञानदक्षिणामूर्तिलक्षणम्	,,	19½
योगदक्षिणामूर्तिलक्षणम्	377	30
अशीतितमे पटले —		
कालसंहारमूर्तिलक्षणम्	381	14
एकाशीतितमे पटले —		
लिङ्गोद्भवमूर्तिलक्षणम्	383	4½
द्व्यशीतितमे पटले —		
वृक्षसंग्रहणविधिः	384	1
प्रियवृक्षलक्षणम्	385	7
शस्त्रयोग्यवृक्षाः	,,	8½
देवब्राह्मणत्याज्यवृक्षाः	386	12½
वृक्षग्रहणे [illegible]	388	21½
वृक्षस्य दोषादयः	,,	23
वृक्षच्छेदने शाखाशाखज्ञानम्	389	26
छिन्नवृक्षानयनविधिः	391	32
त्र्यशीतितमे पटले —		
सन्धिद्वारलक्षणम्	395	13
स्थानकासनयोर्विशेषविधिः	400	30½
देवीसन्धिविशेषः	402	37
उपसन्धिलक्षणम्	403	43
चतुरशीतितमे पटले —		

விஷயா:	ப॰-ஸம்	ஶ்லோ-ஸம்
பஶுபுரோடாஶாவதாநவிதேர் லம்பலக்ஷணம்	406	6½
வேதிகாகர்ம்ஸலக்ஷணம்	407	10
ஜாதீவஹித்தேவிஶேஷ:	408	11
தத்ரைகத்ர்வ்யைகஸ்த்ரிக்யாவ:	413	35½
பஶுபுரோடாஶாவதே ஸ்விஷ்டக்ருதாயைகாயம்	414	39
உபாந்தகஸ்யாவதநயோ: விஶேஷ:	415	41
ஸ்விஷ்டக்ருதாதிஷ்டாவதநவிதி:	418	53
பஞ்சாஶீதிதமே படலே —		
ஜ்யோதிஷ்டோமவிதேர் தாக்ஷ்யபட்டவேஷ்டநியம:	419	1
ஜ்யோதிஷ்டோமத்ரவ்யபரிமாணாதிகம்	420	5½
ஜ்யோதிஷ்டோமபரிமாணஸ்தாநமத்யாதிகதநம்	424	19
நாடீஸம்வ்யாகதநம்	,,	22
ஜ்யோதிர்த்ரவ்யபரிமாணகதநம்	425	24
ஜ்யோதிஷ்டோமப்ரகார:	,,	24½
ஸ்தண்டிலலக்ஷணாதிகதநம்	426	27
ஷடஶீதிதமே படலே —		
ஸ்நபநஸ்தாநவிதௌ த்ரவ்யஸ்தாநலக்ஷணம்	427	3
ஸ்நபநத்ரவ்யஸ்தாநாநி	,,	3
பஞ்சவிம்ஶகஸ்நாநவிதி:	432	22
ஜ்யோதிஷ்டோமவிதி:	434	28
ஸப்தாஶீதிதமே படலே —		
கலஶஸ்நாநாயைகத்ரவ்யத்ரவ்யஸ்தாநகதநம்	435	3
த்ரவ்யகலஶதேவதாவிதி:	438	14

𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌃	𑌪𑌤𑍍𑌰-𑌸𑌂	𑌶𑍍𑌲𑍋-𑌸𑌂
𑌪𑌟𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃	439	17½
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌪𑌟𑌲𑍇 —		
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑌵𑌃	440	4½
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌧𑌿𑌦𑍈𑌵𑌤𑌾𑌃 𑌜𑌾𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚	441	5½
𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌾𑌦𑍍𑌯𑌵𑌸𑌰𑌦𑍋𑌷𑌾𑌃	443	13½
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌨𑌿	444	18
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌪𑌟𑌲𑍇 —		
𑌸𑍍𑌨𑌪𑌨𑌬𑌿𑌂𑌬𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌕𑌥𑌨𑌂	445	3
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌜𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌕𑌥𑌨𑌂	449	18½
𑌶𑍃𑌂𑌗𑌾𑌰𑌸𑌂𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌸𑍍𑌨𑌾𑌨𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑌃	454	
𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌪𑌟𑌲𑍇 —		
𑌸𑍍𑌨𑌪𑌨𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌹𑌿𑌤𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌨𑌪𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃	457	11
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌥𑌨𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌯𑍋𑌗𑌶𑍍𑌚	460	22
𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌧𑌸𑍍𑌨𑌪𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃	462	30
𑌏𑌕𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌪𑌟𑌲𑍇 —		
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂	469	,,
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑍇 𑌪𑌟𑌲𑍇 —		
𑌅𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌧𑍇𑌯𑍇𑌬𑌿𑌂𑌬𑍇𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂	474	18

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌭𑌾𑌗𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌨𑍁𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌿𑌕𑌾

𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌾 ||

கணபதி துணை

காசியப சில்பம் உத்தரபாகம்

விஷயானுக்ரமணிகை

	பக்கம்	வரி
46-வது படலத்தில் —		
பரிவார ஸ்தாபநவிதி	9	16
விருஷப லக்ஷணம்	15	5
அக்நிதேவ லக்ஷணம்	16	7
பிராம்ஹியாதிகளின் பெயர்கள்	16	12
வீரபத்ர லக்ஷணம்	17	7
ஸப்த மாதுரு லக்ஷணம்	21	5
47-வது படலத்தில் —		
விநாயக லக்ஷணம்	29	4
48-வது படலத்தில் —		
ஸுப்ரம்ஹண்ய லக்ஷணம்	31	9
ஜ்யேஷ்டா லக்ஷணம்	33	6
துர்கா லக்ஷணம்	34	4
விஷ்ணு லக்ஷணம்	35	6
இந்திர லக்ஷணம்	36	3
அசுவினீ தேவதா லக்ஷணம்	37	9
பித்ரு தேவதா லக்ஷணம்	38	8
யம லக்ஷணம்	39	18
ரோஹிணீ லக்ஷணம்	40	10
நைருருதி லக்ஷணம்	41	5
அப்ஸரஸ் லக்ஷணம்	41	16
வருண லக்ஷணம்	42	9
ஸப்தர்ஷி லக்ஷணம்	43	20

	பக்கம்	வரி
மருத் லக்ஷணம்	44	11
ருத்திர லக்ஷணம்	45	11
ஸோம லக்ஷணம்	46	9
க்ஷேத்திரபால லக்ஷணம்	48	14
ஈசாந லக்ஷணம்	49	6
ஆதித்திய லக்ஷணம்	50	9
அநந்த லக்ஷணம்	50	18
அர்க லக்ஷணம்	51	8
புவ லக்ஷணம்	51	15
மருத் லக்ஷணம்	52	9
அப்ஸரஸ்களின் லக்ஷணம்	53	5
கௌரீ லக்ஷணம்	53	18
சர்வ லக்ஷணம்	54	8
விரிஞ்சி லக்ஷணம்	56	14
சிவோத்தம லக்ஷணம்	57	3
ப்ருகு லக்ஷணம்	57	11
அகஸ்தியாதி லக்ஷணம்	58	6
விநாயக—ஸரஸ்வதீ லக்ஷணம்	59	7
லக்ஷ்மீ லக்ஷணம்	60	7
ஏகருத்திர—பசுபதி—வஸு லக்ஷணம்	61	8
மஹாதேவ-திருமூர்த்தி-தந்த-இந்திர லக்ஷணம்	62	14
காலாக்நி ருத்திர லக்ஷணம்	63	12
நாக லக்ஷணம்	64	5
பீம லக்ஷணம், பூமி லக்ஷணம்	65	4
சிகண்ட-மருத்-லக்ஷணம்	65	16
உக்கிர லக்ஷணம்	66	8
சனைச்சர லக்ஷணம்	67	3
பீடலக்ஷணம்	67	14
மஹாபீட லக்ஷணம்	74	14

	பக்கம்	வரி
49-வது படலத்தில் —		
சிவலிங்க லக்ஷணம்	75	15
லிங்கஸ்வரூப தத்துவம்	77	13
சலாதிலிங்க லக்ஷணம்	79	17
சிலாகிரஹண விதியும் சகுநங்களும்	82	10
சிலாகிரஹண ஸ்தலம்	82	17
சிலாலக்ஷணம்	84	19
சிலாகிரஹண விதி	85	6
சிலாகுணதோஷங்கள்	87	20
ஸ்திரீபுருஷநபும்ஸக சிலாலக்ஷணம்	89	16
3 வித சிலைகளின் உபயோகம்	90	5
சிலையின் முகம் முதலியன	91	13
சிலாகிரஹணத்தில் செய்யவேண்டியவைகள்	92	4
லிங்கமாநபேதங்கள்	96	16
நாகராதி லிங்கலக்ஷணம்	99	12
ஆயாதி லக்ஷணம்	102	10
ஸமலிங்காதிலிங்க லக்ஷணம்	103	9
லிங்கத்தில் பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திராம்சங்கள்	105	4
லிங்கசிலையை வட்டவடிவமாகச்செய்யும் முறை	107	7
ஸமலிங்க லக்ஷணம்	107	12
வர்தமாந லிங்க லக்ஷணம்	108	10
சிவாதிகலிங்க லக்ஷணம்	109	2
ஸ்வஸ்திக லிங்க லக்ஷணம்	109	7
ஸர்வதோபத்திர லிங்க லக்ஷணம்	109	13
ஸார்வதேசிக லிங்க லக்ஷணம்	110	4
தாராலிங்க லக்ஷணம்	111	8
முகலிங்க லக்ஷணம்	113	15
ஸ்தூலமூல லிங்க லக்ஷணம்	114	3
ஆர்ஷலிங்க லக்ஷணம்	114	8
ஸ்வாயம்புவ லிங்க லக்ஷணம்	114	18

	பக்கம்	வரி
பாணலிங்க லக்ஷணம்	115	11
சிரோவர்த்தந லக்ஷணம்	121	4
50-வது படலத்தில்—		
பீட லக்ஷணம்	122	11
நாகரலிங்கபீட லக்ஷணம்	122	18
திராவிடலிங்கபீட லக்ஷணம்	123	11
வேஸர லிங்கபீட லக்ஷணம்	124	6
பிண்டிகா லக்ஷணம்	126	15
பத்மபீட லக்ஷணம்	129	3
பத்ரபீட லக்ஷணம்	129	9
வேதிபத்ரபீட லக்ஷணம்	130	10
வேதிகாபீட லக்ஷணம்	131	3
நாநாவிதபீட பலன்கள்	133	17
51-வது படலத்தில்		
பாதசைலாதி லக்ஷணம்	140	3
52-வது படலத்தில் —		
லக்ஷணோத்தார லக்ஷணம்	156	13
53-வது படலத்தில் —		
சலாதிபிரதிமா லக்ஷணம்	157	8
அர்தசித்ராதி லக்ஷணம்	159	2
லோஹஜபிம்பேதாதிகள்	160	19
ஸுகாஸநாதி 18 மூர்த்திகள்	161	11
நாநாவித மூர்த்திமாநங்கள்	166	14
ஜாதியம் சயோஜநவிதி	167	11
திநாதி கணநவிதி	169	8
யோநிநக்ஷத்திரவாராதிபலன்	171	11

	பக்கம்	வரி
54-வது படலத்தில் —		
மூர்த்தி நிர்மாணம் செய்யும் மண்டப லக்ஷணம்	173	7
அங்கு ஆசாரிய சில்பி காரியங்கள்	175	7
உத்தம தசதாலம் முதலிய தாலமாநம்	176	1
தேவதைகளுக்குரிய தாலங்கள்	178	3
55-வது படலத்தில் —		
உத்தம தசதால லக்ஷணம்	202	9
56 வது படலத்தில் —		
மத்தியம தசதாலம் ஸ்திரீமாநம்	218	3
57-வது படலத்தில் —		
அதமதசதால லக்ஷணம்	227	7
58-வது படலத்தில் —		
உத்தமநவதால லக்ஷணம்	230	2
59-வது படலத்தில் —		
மத்தியம நவதால லக்ஷணம்	231	14
60-வது படலத்தில்—		
அதம நவதால லக்ஷணம்	233	9
61-வது படலத்தில்—		
அஷ்டதால லக்ஷணம்	235	13
62-வது படலத்தில்—		
ஸப்ததால லக்ஷணம்	237	11

	பக்கம்	வரி
63-வது படலத்தில்—		
மூர்த்திஸ்தாபநவிதி	*241*	*9*
64-வது படலத்தில்—		
ஸுகாஸந மூர்த்தி லக்ஷணம்	*243*	*4*
9 ஸூத்திரங்களில் பூர்வ ஸூத்திர லக்ஷணம்	*245*	*6*
கடகஹஸ்தம், ஸிம்ஹ கர்ணம், கர்தரீ லக்ஷணமும் அங்கமாநம் முதலியவைகளும்	*248*	*16*
மகுடாதி லக்ஷணமும் ஆபரண லக்ஷணமும்	*257*	*8*
65-வது படலத்தில்—		
ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணம்	*258*	*6*
தேவீமாந லக்ஷணம்	*261*	*7*
ஸ்கந்தமாந லக்ஷணம்	*267*	*9*
66-வது படலத்தில் —		
சந்திரசேகர லக்ஷணம்	*269*	*10*
பிரலம்ப பலகலக்ஷணமும் ஸூத்திர ஸ்தாநங்களும்	*271*	*10*
பூர்வ ஸூத்திர – அபரஸூத்திரமாநம்	*281*	*14*
தேவதேவீ லக்ஷணம்	*285*	*11*
67-வது படலத்தில் —		
விருஷவாஹநமூர்த்தி லக்ஷணம்	*286*	*8*
ஸமபங்க அதிபங்க லக்ஷணம்	*287*	*9*
மற்ற லக்ஷணங்கள்	*290*	*16*
68-வது படலத்தில் —		
நிருத்த மூர்த்தி லக்ஷணம்	*292*	*7*
பூர்வஸூத்திரஸ்தாநமாநம்	*294*	*2*

	பக்கம்	வரி
அக்நிபாத்திரம் முதலிய லக்ஷணம்	294	14
டமரு லக்ஷணம்	296	14
மற்ற லக்ஷணங்களும் அளவுகளும்	304	11
அபஸ்மார லக்ஷணம்	306	12
பீட லக்ஷணம் பிரபாமண்டலாதி லக்ஷணம்	308	10
2-வது நிருத்த லக்ஷணம்	309	3
3-வது நிருத்த லக்ஷணம்	309	11
4-வது நிருத்த லக்ஷணம்	309	15
5-வது நிருத்த லக்ஷணம்	310	10
6-வது நிருத்த லக்ஷணம்	311	9
7-வது நிருத்த லக்ஷணம்	313	6
8-வது நிருத்த லக்ஷணம்	313	12
9-வது நிருத்த லக்ஷணம்	314	4
69-வது படலத்தில் –		
கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணம்	315	6
மத்திய ஸூத்திராதி லக்ஷணம்	316	12
தேவீ லக்ஷணம்	317	16
70-வது படலத்தில் –		
திரிபுராந்தகமூர்த்தி லக்ஷணம் ஆபங்க ஸமபங்க அதிபங்காதி லக்ஷணம்	324	13
7-விதமான மூர்த்திகளின் லக்ஷணங்கள்	330	7
71-வது படலத்தில்		
கலியாணஸுந்தரமூர்த்தி லக்ஷணம்	332	8
பார்வதீ லக்ஷணம்	333	9
ப்ரம்ஹதேவ லக்ஷணம்	334	11
விஷ்ணுவாதி லக்ஷணம்	336	19

	பக்கம்	வரி
72-வது படலத்தில் –		
அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தி லக்ஷணம்	339	9
73-வது படலத்தில் –		
கஜஸம்ஹாரமூர்த்தி லக்ஷணம்	343	7
74-வது படலத்தில் –		
பாசுபதமூர்த்தி லக்ஷணம்	346	8
75-வது படலத்தில் –		
கங்காளமூர்த்தி லக்ஷணம்	362	3
76-வது படலத்தில் –		
ஹரிஹரார்த்தமூர்த்தி லக்ஷணம்	365	6
77-வது படலத்தில் –		
பிக்ஷாடந மூர்த்தி லக்ஷணம்	368	5
78-வது படலத்தில் –		
சண்டேசாநுக்கிரஹமூர்த்தி லக்ஷணம்	370	12
79-வது படலத்தில் –		
வியாக்கியா தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம்	374	11
வீணாதர தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம்	374	15
ஜ்ஞான தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம்	374	20
யோகதக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம்	377	30
80-வது படலத்தில் –		
காலஸம்ஹாரமூர்த்தி லக்ஷணம்	381	14

	பக்கம்	வரி
81-வது படலத்தில் –		
லிங்கோத்பவமூர்த்தி லக்ஷணம்	383	5
82-வது படலத்தில் –		
விருக்ஷஸங்கிரஹண விதி	384	6
மூன்றுவித விருக்ஷங்களின் லக்ஷணம்	385	9
சூலத்திற்குத் தகுதியுள்ள விருக்ஷங்கள்	385	15
அவைகளுள் கிரஹிக்கக்கூடியவைகளும் கூடாதவைகளும்	386	12
விருக்ஷகிரஹணத்தில் ஆசார்ய சில்பிகாரியங்கள்	388	14
விருக்ஷத்தின்முகம் முதலியன	388	18
விருக்ஷச்சேத காலத்தில் சுபாசுபமறிதல்	389	16
வெட்டிய மரத்தை எடுத்துவரவேண்டியமுறை	391	7
83-வது படலத்தில் –		
சூலதாரு லக்ஷணம்	395	8
ஸ்தாநகபிம்பம் ஆஸநபிம்பங்களில் விசேஷம்	400	17
தேவீசூலத்தில் விசேஷம்	402	8
உபசூல லக்ஷணம்	403	17
84-வது படலத்தில் –		
சூலஸ்தாபந விதியில் மண்டப லக்ஷணம்	406	5
கௌரீஸஹிதரானால் விசேஷம்	406	8
அங்கு செய்யவேண்டிய காரியங்கள்	413	8
சூலஸ்தாபனத்தில் ஆசாரியன் செய்யவேண்டியது	414	8
ஸ்தானக ஆஸம பிம்பங்களில் விசேஷம்	415	4
சிலாரத்னம் முதலியவைகள் வைக்கும்விதம்	418	4
85-வது படலத்தில் –		
ரஜ்ஜூபந்தனத்தில், செம்புப்பட்டை சுத்தவேண்டிய அவசியம்	419	6

	பக்கம்	வரி
அஷ்டபந்தன திரவியங்களின் அளவு	420	10
கயிறுகளின் பருமன் முதலியன	424	4
நாடிகளின் எண்ணிக்கை	424	15
ரஜ்ஜு திரவியத்தின் பருமன்	425	8
ரஜ்ஜுபந்தனம் செய்யவேண்டியமுறை	425	10
ஹிருத்பத்மம் முதலியவைகளின் லக்ஷணம்	426	4

86-வது படலத்தில் –

மூன்றுவிதமான மண்களின் லக்ஷணம்	427	14
மண் எடுக்கவேண்டிய இடங்கள்	428	2
பலவிதமான மிருத்ஸம்ஸ்காரங்கள்	432	12
ரஜ்ஜுபந்தந விதி	434	7

87-வது படலத்தில் –

கல்கத்திற்கு சுக்கான் எடுக்கவேண்டிய இடங்கள்	435	8
மூன்றுவிதமான கல்கலேபந முறைகள்	438	10
படாச்சாதந விதி	439	4

88-வது படலத்தில் –

வர்ணங்கள் உண்டானவிதம்	441	1
வர்ணங்களின் அதிதேவதைகளும் ஜாதிகளும்	441	5
வர்ணங்களின் உட்பிரிவுகள்	443	14
நாநாவித வர்ணங்கள் உண்டாகுமிடங்கள்	444	18

89-வது படலத்தில் –

ஸுதா பிம்பங்களுக்குரிய வர்ணங்கள்	445	3
கலப்பு வர்ணங்கள்	449	19

90-வது படலத்தில் –

பிம்பங்களுக்குரிய வர்ணலேபந விதி	457	11

	பக்கம்	வரி
மூன்றுவித பந்தங்களும் அவைகளின் உபயோகங்களும்	460	16
ஆறுவிதமான வர்ணலேபந முறைகள்	462	12

91-வது படலத்தில்

பக்தர்களின் லக்ஷணங்கள்	469	15

92-வது படலத்தில்—

நான்குவித சண்டிகேச லக்ஷணம்	474	3

காச்யபசில்பம் உத்தரபாகம் விஷயாநுக்கிரமணிகை முற்றும்.

𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌗𑌣𑍇𑌶𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃

𑌅𑌥 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌭𑌾𑌗𑌃 ||

|| 𑌅𑌥 𑌷𑌟𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 |
𑌅𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌚 𑌷𑍋𑌡𑌶 𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 || ௧ ||

𑌆𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌣𑌦𑍇𑌶𑍇(𑌣𑌮𑍍) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇(𑌵𑌂) 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌨 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌆𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑌣𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌭𑌜(𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍) ||

உ

கணபதி துணை.

காசியப சில்பம்-உத்தரபாகம்.

நாற்பத்தாருவது படலம்.

பரிவார விதி

இனி விசேஷித்து பரிவார விதியைக் கூறுகிறேன். பரிவாரங்கள் *அஷ்ட பரிவாரம்-ஷோடச பரிவாரம்-துவாத்ரிம்சத் பரிவாரம் என்று மூன்று வகையாகும். (1)

இமே் கூறப்பட்டுள்ள எல்லாப் பரிவாரங்களையும் முதல் பிராகாரத்திலேயே வைக்கலாகாது.

---

* அஷ்ட 8, ஷோடச 16, துவாத்ரிம்சத் 32.

𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯(𑌵𑍃𑌤𑍍𑌯)𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑍇 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑍇(𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑍇)𑌵𑍈 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍
𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃 ॥ ௩ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑌾𑌲𑌕𑍁𑌡𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍇𑌽𑌥𑌵𑌾 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 ॥ ௪ ॥

𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌦𑍍𑌬𑍀𑌜𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌮𑍂𑌲𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑍍𑌯(𑌨𑍍𑌯)𑌭𑌾𑌗𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌲𑌿𑌕𑍍𑌰𑌮𑌯𑍋 𑌮𑌤𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑍈 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯𑌃 𑌆𑌗𑍍𑌨𑍇𑌯𑍍𑌯𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇 ।
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇𑌤𑌰𑌭𑌵𑌂 𑌚 ॥ ௫ ॥

முதல் பிராகாரத்தில் அஷ்ட பரிவாரங்களையும், 2வது பிராகாரத்தில் ஷோடச பரிவாரங்களையும், 4வது (3வது) பிராகாரத்தில் துவாத்ரிம்சத் பரிவாரங்களையும் வைக்க வேண்டும். (3)

அவைகளை அந்தந்த பிராகார மத்தியிலாவது பிராகாரச் சுவற்றை ஒட்டியாவது வைக்கவேண்டும்.

பீஜமாகிய மத்திய பாகத்தை நீக்கி, அதன் வெளியே உள்ள நீளத்தை சதுரச்ரமாகச் செய்துகொண்டு. அதை 9 கண்டங்களாகப் பிரிக்கவேண்டும். அதில் பீஜமாகிய மத்திய கண்டத்தில் மத்தியிலுள்ள ½ பங்கு அளவு மூலஸ்தானத்தின் கோவிலாகும்.

அப்படிகாணப்பட்ட மற்ற பாகங்களில் (மற்ற 8 கண்டங்களில்) கிழக்கு திக்கு முதலாக முறையே கிழக்கு திக்கில் விருஷபதேவரை (நந்தியை) ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அக்நி திக்கில், அக்நிதேவன் அல்லது அக்நி துர்கையையும், அதன் இடது பக்கத்தில் ஸப்தமாதாக்களையும், தென்

தக்ஷிணே வீரபத்ரஸ்ஸ்யாத் வாமே சைவ விநாயக꞉ |
வாருணே ஷண்முகஶ்சைவ ஜ்யேஷ்டா சைவ வாயு-
கோணகே || ௭ ||

ஸௌம்யே து கேஶவ꞉ ஸ்தாப்ய꞉ தத்ர காத்யாயநீ து வா |
ஸஹஸ்ரரஶ்மிரீஶதேஶே தத்பீடம் ப்ரதிமா து வா ||

ப்ரதிமா ஸாலயோபேதா பீடம் அநாலயம் விநா |
இந்த்ராக்நீஶாநஸம்ஸ்தாஸ்து பஶ்சிமாபிமுகம் ஸ்திதா꞉ || ௮ ||

ரக்ஷோவாருணவாயவ்யா꞉ ஸர்வாஸ்து ப்ராங்முகம் ஸ்திதா꞉ |
விஷ்ணுஶ்சேத் ப்ராங்முக꞉ ஸௌம்யே துர்கா சேத் தக்ஷிணா-
நநா || ௯ ||

திசையில் வீரபத்திரரையும், அதன் இடது பக்கத்தில் தென் மேற்கு மூலையில் விநாயக மூர்த்தியையும், மேற்கு திக்கில் ஷண்முகனையும், வடமேற்கு மூலையில் ஜ்யேஷ்டா தேவியை யும், வடதிசையில் விஷ்ணு அல்லது காத்யாயநீ (கௌரி) தேவியையும், ஈசான திசையில் சூரியனையும் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

சூரியனை பீடவடிவமாகவோ பிரதிமாரூபமாகவோ அமைக்கலாம். பிரதிமையாக இருந்தால் ஆலயத்திலும் பீடமாக இருந்தால் ஆலயமில்லாமலும் இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு திக்கு—அக்னி மூலை—ஈசான மூலை இந்த திக்குகளி லிருக்கும் தேவதைகள், மேற்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். தென்மேற்கு—மேற்கு—வடமேற்கு, இந்த திக்கிலிருக்கும் தேவதைகள், கிழக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும்.

வடக்கில் விஷ்ணுவை வைப்பதானால் கிழக்கு நோக் கியும், துர்கையானால் தெற்கு நோக்கியும் இருக்கவேண்டும்.

மாதர: ஸௌம்யவக்த்ரா: ஸ்யு: திநேச: பச்சிமாநந: ।
மாத்ருவாமஸ்தவிக்நேச: ப்ராங்முகச்சைவ உச்யதே ॥ ௰௧ ॥

சண்டேசம் வா த்விதீயே வா த்ருதீயே வாக்நிகோசரே ।
த்ரிஹஸ்தே பலிபீடாக்ரே வ்ருஷஸ்தாநம் வரம் பவேத் ॥ ௰௨ ॥

*த்வஜதண்டாந்த தயோர்மத்யேऽஷ்டதா பாஜிதே ।
நவமம் ஸ்யாத் வ்ருஷஸ்தாநம் பூர்வோக்தஸ்தாநமத்யத:
(த:) ॥ ௰௩ ॥

மண்டபாத்யம் தத்க்ரம் வா வ்ருத்த(ஷ)பீடாந்தரம் பவேத் ।

ஸப்தமாதாக்கள் அழகுபெற்ற முகமுடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். சூரியன் மேற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

ஸப்தமாதாக்களின் இடது பக்கத்திலிருக்கும் விநாயகர் கிழக்கு நோக்கி இருக்கவேண்டும். முதல் பிராகாரம் அல்லது 2வது, 3வது பிராகாரத்தில், (அதற்கு உரிய இடத்தில்)சண்டிகேசுவரருக்கு ஆலயமிருக்கவேண்டும்.

பலிபீடத்திற்கு முன்னிலையில், 3 கோல் தூரத்தில் விருஷபஸ்தானம் இருப்பது சிலாக்கியமாகும். இந்த ஸ்தானத்திலிருந்து, வெளியிலுள்ள துவஜதண்டம் வரையிலுள்ள நடுவெளியை 8 பாகமாகச் செய்ய, முன்கூறிய இடத்துடன், நந்திகேசுவரரின் ஸ்தானம் 9 ஆகும்.

விருத்த பீடத்தின் (பலிபீடத்தின்) மத்தியமானது, கோபுரவாயிலின் வெளிப்பக்கத்திலிருந்தாவது, மண்டபத்திலிருந்தாவது கணக்கிடப்பட்டிருக்கவேண்டும். (மண்டபம் கோபுரவாயில்களின் நடுவிலிருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

---

*மண்டபம் த்வாரமத்யே து மத்யே வாதாரம் ।

பரிவாராஷ்டகம் ஹ்யேவம் ஷோடஶம் த்வதுநா ஶ்ருணு ||

பீஜே (பீஜாம்ஶே) து பத்மபத்மாம்ஶே ப்ராகாராதிஷு க்ரமாத் |

இந்த்ராஶ்விநௌ ச வஹ்நிஶ்ச பிதரஶ்ச யமஸ்ததா || ௪௫ ||

ரோஹிணீ நிர்ருதிஶ்சைவ அப்ஸரோகண ஏவ ச |

வருணோ ருஷயஶ்சைவ வாயவோ ருத்ர ஏவ ச || ௪௬ ||

ஸோமஸ்து க்ஷேத்ரபாலஸ்து ஈஶாநஶ்ச ஆதித்யகா: |

ஸம்முகே ஹர்ம்யவீக்ஷாம்ஸ்தாந் ஸ்தாபயேத்து ப்ரதக்ஷிணே ||

கர்ணகோணஸமதாந் தேவாந் ப்ராச்யே பஶ்சிமாநநாந் |

பஶ்சிமஸ்தாந் ப்ராங்முகாந் கல்பயேத் கல்பவித்தம: || ௪௭ ||

இவ்விதமாக அஷ்ட பரிவாரங்கள் கூறப்பட்டன. இனி ஷோடச (16) பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக:—

மூலஸ்தானத்தைப்போல 5 மடங்கு தூரம் வரையிலுள்ள 2வது பிராகாரத்தில், 5வது பாகத்தில், கிழக்கு திக்கு முதல், முறையே 1. இந்திரன் 2. அசுவினீ தேவர்கள் 3. அக்கினி 4. பிதிருக்கள் 5. யமன் 6. ரோஹிணீ 7. நிர்ருதி 8. அப்ஸரஸ்ஸுகள் 9. வருணன் 10. இருஷிகள் 11. மருத்துக்கள் 12 ருத்திரர்கள் 13. சந்திரன் (அல்லது குபேரன்) 14. க்ஷேத்திரபாலர் 15. ஈசானன் 16. ஆதித்யர்கள் இவர்களை, மூலஸ்தானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி வலமாக பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (17)

பரிவார தேவதைகளின் ஸ்தாபன விதியை அறிந்தவன், கிழக்கு திக்கில் கிழக்கு பிராகாரத்திலிருக்கும் தேவதைகளை மேற்கு முகமாகவும், மேற்கு திக்கில் மேற்கு பிராகாரத்

ஷோடஶம் ஸௌம்யவஶாவ்யாப்தம் ச த்ரிம்ஶத்யந்தோபாயுதே |
அதான்யேஷு ஸாரூப்யே து நாடீநாடீவிபாஜிதே || ௧௯ ||

பாஹ்யே து சதுரஷ்டாம்ஶே பங்க்திக்ரமயோர்மத: |
அநந்தார்கௌ பவநஶ்சைவ மருதோऽப்ஸரஸஸ்ததா || ௨௦ ||

கௌரீ ஶர்வோ விரிஞ்சிஶ்ச ஶிவோத்தமோ ப்ருகுரீஶ்வர: |
அகஸ்த்ய: கௌஶிகஶ்சைவ ஏகநேத்ரோ விநாயக: || ௨௧ ||

ஸரஸ்வதீ ச லக்ஷ்மீஶ்ச ஏகாக்ஷஶ்சைகருத்ரக: |
பஶுபதிர்வஸவ: ஸர்வே ததைவ ச || ௨௨ ||

த்ரிமூர்திர்தநதேந்த்ரஶ்ச காலாக்நிருத்ர ஏவ ச |

திலிருக்கும் தேவதைகளை கிழக்கு முகமாகவும் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (18)

இவ்விதம் ஷோடச பரிவாரங்களின் ஸ்தாபன விதி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி துவாத்ரிம்சத் (32) பரிவாரங்களின் ஸ்தாபந விதியைக் கூறுகிறேன்.

நான்காவது பிராகாரத்தின் பீஜத்தை (இடைவெளியை) ஒன்பது ஒன்பது பாகமாகப் பிரித்து, (மத்திய பாகத்திலிருந்து) வெளியே 4வது பாகமாகிய 8வது பாகத்தில், முறையே, கிழக்கு முதல் 1. அநந்தன் 2. அர்க்கன் 3. பவன் 4. மருத்துக்கள் 5. அப்ஸரஸ்ஸுகள் 6. கௌரீ 7. ஶர்வன் 8. ப்ரஹ்மா 9. சிவோத்தமன் 10. ப்ருகு 11. ஈசன் 12. அகஸ்தியர் 13. கௌசிகர் 14 ஏகநேத்ரன் 15. விநாயகர் 16. ஸரஸ்வதீ 17. லக்ஷ்மீ 18. ஏகாக்ஷன் 19. ஏகருத்ரன் 20. பசுபதி 21. வஸுக்கள் 22. த்ரிமூர்த்தி 23. தநதன் 24. இந்திரன் 25. காலாக்நிருத்ரன்

ஶ்ரீகண்டோ² ந(நா)க³தே³வஶ்ச பீ⁴மோ பூ⁴மிஶ்ஶிக²ண்ட³க: || ௨௩ ||

உக்³ரஶ்ஶனைஶ்சரஶ்சைவ த்³வாத்ரிம்ஶத்பரிவாரகா: |
கௌ³ரீம் து பூ⁴மிஸ்தா²னே து கௌ³ரீஸ்தா²னே து பூ⁴மிகாம் || ௨௪ ||

கௌ³ரீஸ்தா²னே ந்யஸேத்³ பூ⁴மிம் ஶேஷம் ஸம்ஸ்தா²பயே-
த³னேக |
அந்தர்முகா²ந்தா³ந் தே³வாந்ஸ்தா²பயேத்து விஶேஷத: ||

கௌ³ர்யாஸ்து வநமாலாய(ஶாலிகாபாத³)விமானம் வா
ப்ரகல்பயேத் |
அன்யேஷாம் தே³வதானாம் விமானம் வாத² மண்ட³பம் || ௨௬ ||

மூலஹர்ம்யத்ரிபாத³ம் வா அர்த⁴ம் வா பாத³மேவ வா |
மூலதே³ஹஸமம் வாபி மூலாயாமம் வா த்ரிபாத³கம் ||௨௭||

---

26. ஸ்ரீகண்டன் 27. நா(ந)கதேவன் 28. பீமன் 29. பூமிதேவி 30. ஶிகண்டீ 31. உக்கிரன் 32. சனைச்சரன் ஆகிய 32 தேவதைகளையும் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும்.

இவைகளில் பூமிஸ்தானத்தில் கௌரியையும், கௌரீ ஸ்தானத்தில் பூமியையும் ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். மற்ற தேவதைகளைக் கூறியபடியே ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும்.

விசேஷித்து, எல்லா தேவதைகளையும் உள்பக்கம் பார்த்திருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். (25)

கௌரீ தேவிக்கு, வநமாலை (அல்லது சாலிகாபாதம்) விமானம் செய்யவேண்டும். மற்ற தேவதைகளுக்கு, விமானம் அல்லது மண்டபம் செய்யவேண்டும். அது, மூலஸ்தானத்தின் அளவில், 3/4–1/2–அல்லது 1/4 பங்கு அளவு இருக்கவேண்டும்.

த்ரிபாதார்த்தஸமம் வா பரிவாராலயம் பவேத் ।
ஹஸ்தைஸ்த்ரிபிஸ்சதுர்பிர்வா பஞ்சபிர்வா ப்ரகல்பயேத் ॥ ௨௮ ॥

ஶக்த்யாலயே து யந்மூலம் மாநமேவம் ததேவ ஹி ।
காரயேதாதிகம் ஹீநம் விபரீதம் விபத்தயே ॥ ௨௯ ॥

த்ரிவர்க்கமண்டபாகாரம் நந்திகேஸாலயஸ்ய து ।
சதுர்த்வாரம் ப்ரகர்தவ்யம் ஶேஷாணாம் து யதோதிதம் ॥

பரிவாராலயம் ப்ரோக்தம் ப்ரதிமாலக்ஷணம் ஶ்ருணு ।

பரிவாரதேவதைகளின் ஆலயமானது கர்பகிருஹத்திற்கு ஸமமான அளவுடையதாகவோ, அதில் பாதியளவு உடையதாகவோ, முக்கால் பங்கு அளவு உடையதாகவோ இருக்கவேண்டும். அல்லது 3 கையளவு, அல்லது 4 கையளவு, அல்லது 5 கையளவு இருக்கும்படியமைக்கவேண்டும்.

ஆபாஸ ஸதநத்தில் அதே அளவிலேயே (ஆலயத்தைக்)கற்பிக்கவேண்டும். (மூலஸ்தானத்திற்கு வெளியிலும் விஸ்தாரமான கட்டிட அமைப்பு உடையதாக பரிவாராலயமிருந்தாலும், அதன் கர்ப்பகிருஹமானது, அதற்குக் கூறப்பட்டுள்ள அளவின்படியே அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது பொருள்.) (28)

சக்தியின் ஆலயத்தில், மூலஸ்தானத்தின் அளவு எப்படியுள்ளதோ அதே அளவில், மூலஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். அதைவிட அதிக அளவு இல்லாமல், அழகாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். அதற்கு மாறுதலாக இருந்தால், விபரீத பலனை யளிக்கும். (29)

நந்திகேசுவரரின் ஆலயத்தை திரிவர்க்க மண்டப வடிவத்தில் 4 பக்கங்களிலும் வழிகளுள்ளதாகச் செய்ய வேண்டும். (30)

பரிவாராலயே ஆஸமஸ்தேஷு சைவ ஹி பவேத் || ௩௧ ||

ஸகலானாம் து யத்த்வாரம் கர்ப்பமானம் ததா ஸ்ம்ருதம் |
ஸர்வேஷாம் தேவதானாம் ச ஸ்தானகம் ஆஸனம் து வா ||

த்வாத்ரிம்சத் பரிவாரம் து ஜாதிஹர்ம்யே ப்ரகல்பயேத் |
சந்தே து ஷோடசம் வ்ருத்தம் சேஷம் து ஸ்வஸ்திகம்
பவேத் || ௩௩ ||

அதவா ஸர்வஹர்ம்யேஷு ஸர்வம் வா பரிகல்பயேத் |
ஜாத்யாயாமாம்சகாதீனி ப்ரதிமாலக்ஷணோக்தவத் || ௩௪ ||

இவ்வாறாக பரிவாரதேவதைகளின் ஆலய விதியானது கூறப்பட்டுள்ளது. இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணங்களைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

ஸகலமூர்த்திகளுக்கு, துவாரமானமும்-கர்ப்பமானமும் எவ்வாறு கூறப்பட்டதோ, அவ்வாறே, பரிவாராலயங்களுக்குமாம்.

எல்லா தேவதைகளுக்கும் ஸ்தாநகம் அல்லது ஆஸநமாம். (எல்லா தேவதைகளும் நின்ற வடிவமாகவோ, உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பதாம் என்பது பொருள்)

துவாத்ரிம்சத் பரிவாரங்களை * ஜாதிஹர்ம்யங்களில் வைக்கவேண்டும். ஷோடச பரிவாரங்களைச் சந்தத்தில் வைக்கவேண்டும். சேஷித்ததை (அஷ்ட பரிவாரத்தை) ஸ்வஸ்திகத்தில் வைக்கவேண்டும். அல்லது எல்லாப் பரிவாரங்களையும் எல்லாவித ஆலயத்திலும் வைக்கலாம்.

ஜாத்யாயாமம்-அம்சகம் முதலியவைகள் பிரதிமா லக்ஷணத்திற்குக் கூறியதுபோலவேயாம். (35)

---

* ஜாதிஹர்மியம்-ச்சந்தம்-ஸ்வஸ்திகம் இவைகளை தேவாலய நிர்மாண விதியில் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

𑌅𑌥 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌆𑌦𑍌 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌦𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌦𑌿 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍(𑌦𑌶)𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌂(𑌉𑌰𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌂)
𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌊𑌰𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂(𑌤𑍁 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇) 𑌜𑌾𑌨𑍂𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂
𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௩௭ ॥

𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌖𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌷𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌶𑍃𑌙𑍍𑌗𑌮𑍂𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௩௮ ॥

விருஷப லக்ஷணம்.

பரிவாரங்களுள் முதலில், விருஷப லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். உயரத்தில் 50ல் 1 பாகம் அங்குலமாம். கழுத்து முதல் பின்கோடி வரையில் 40 அங்குலமாம். தலையிலிருந்து கழுத்து வரையில் 4 (10) அங்குலமாம். கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். மார்பு வரையில் 16 அங்குலமாகும். துடையின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். முழங்கால் நீளம் 2 அங்குலமாகும். முன்கால் நீளம் 6 அங்குலமாகும். குளம்பின் நீளம் 2 (3) அங்குலமாகும். இவ்வாறு உயரத்தைக் கற்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் (39)

கொம்புகளின் நடுவின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். கொம்புகளின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். அடிக்கொம்பின்

[illegible] ||

[illegible] || சக ||

[illegible] ||

[illegible] || சங ||

[illegible] || சச ||

அகலம் 4 அங்குலமாகும். நுனிக்கொம்பின் அகலம் ½ அங்குலமாகும். கொம்புகள் அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்திருப்பவைகளாகும். கொம்புகளின் நடுவு சிறிது வளைந்திருப்பவைகளாம். நெற்றியின் அகலம் 9 அங்குலமாகும். முகத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதன் பருமன் 5 அங்குலமாகும். கண் 1 அங்குலமாகும். (கண்ணின் நீளம் 2 அங்குலமாகும்) கண்ணின் நடுவிலிருந்து நெற்றி வரையில் உயரம் 4 அங்குலமாகும்.

கண்ணிலிருந்து கர்ணாந்தமும், காதின் நீளமும் 5 அங்குலமாகும். அடிக்காதின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். நடுக்காதின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். நுனிக்காதின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். கனம் ½ அங்குலமாகும்.

மூக்கின் உயரம் 1½ அங்குலமாகும். அகலம் 1 அங்குலமாகும். தாழம் அதற்கொப்பாகும். நாஸியின் மேல்த்

𑌏𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌿𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌆𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌮𑌧𑌰𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௪௫ ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍌𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌚 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌤𑌃 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌜𑌿𑌹𑍍𑌵𑌾𑌯𑌾𑌮𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪௬ ॥

𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌂
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌨𑍍𑌧𑌰𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌘𑌨𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌨𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌅𑌪𑌰𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।

தலத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். வாயின் உயரம் 5 அங்குலமாகும். கீழுதடு 2 அங்குலமாகும். மேலுதடு 3 அங்குலமாகும். இவ்விதம் யுக்தியுடன் அமைக்கவேண்டும்.

நாக்கின் நீளம்–அகலம்–உயரம்–இவைகள், முறையே 3–2–1 அங்குலமாகும். கழுத்தின் அகலம் 10 அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். பின்பக்கம் அடிக்கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். பின் கழுத்தின் மேல்பக்கம் அகலம் 6 அங்குலமாகும். கொண்டையின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரம் 6 அங்குலமாகும். கழுத்தின் மேல்பக்கத்தின் கனம் 1½ அங்குலம் அதிகமாகும். நடு உடலின் அகலம் 24 அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன் அமைக்கவேண்டும்.

பூர்வபாதோருமூலஸ்ய விஸ்தாரம் பஞ்சமாத்ரகம்
ஸ்ம்ருதம் ॥ ௫௦ ॥

தஸ்யாக்ரம் வேதமாத்ரம் ஜங்காமூலஞ்ச தத்ஸமம் |
ஜங்காக்ரம் த்ரிமாத்ரம் ஸ்யாத் குரம் ஸார்த்தத்ரயம்
பராஹ்ருதம் ॥ ௫௧ ॥

அபரே பாதமூலம் ஸ்யாத் விஸ்தாரமேவம் ப்ரகல்ப்ய
க்ருதம் |
ஶிரோஷ்டமாத்ரம் விஸ்தாரம் மூலவிஸ்தாரம் ஷண்மாத்ரம் ॥ ௫௨ ॥

ஜங்காக்ரம் வேதமாத்ரம் குரவிஸ்தாரம் வேதமாத்ரம் |
ஊரோ: பஞ்சமாத்ராயாமம் ஜாநுதீர்க்கம் த்விமாத்ரகம் ॥ ௫௩ ॥

ஜங்கா பஞ்சமாத்ரம் தீர்க்கம் த்ரிமாத்ரம் குரமானகம்
(ததம்) |
புச்சவிஸ்தாரம் த்ரிமாத்ரம் ஸ்யாத் மூலார்த்தே ஸார்த்த
மாத்ரகம் ॥ ௫௪ ॥

முன்கால் அடித்துடையின் அகலம் 5 அங்குலமாம். துடை நுனியின் அகலம் 4 அங்குலமாம். கண்டைக்கால் அடியின் அகலம் 4 அங்குலமாம். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலம் 3 அங்குலமாம். குளம்பின் அகலம் 3½ அங்குலமாம். பின்கால்களின் அடித்துடையின் விஸ்தாரம், இவ்விதம் இருக்கவேண்டும். அதன் தலையின் அகலம் 8 அங்குலமாம். அடியின் அகலம் 6 அங்குலமாம். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலம் 4 அங்குலமாம். குளம்பின் விஸ்தாரம் 4 அங்குலமாம். துடையின் நீளம் 5 அங்குலமாம். முழங்கால் நீளம் 2 அங்குலமாம். கண்டைக்காலின் நீளம் 5 அங்குலமாம். குளம்பின் அளவு (அகலம்) 3 அங்குலமாம்.

வாலின் அகலம் 3 அங்குலமாகும். அடிவாலின் அகலம் 1½ அங்குலமாகும், வால் கண்டைக்கால் நுனி

𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌜𑌂𑌘𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 |
𑌪𑍁𑌚𑍍𑌛𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌰𑍋𑌮𑌸𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || ௫௫ ||

𑌏𑌕(𑌵𑌾)𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 [illegible] 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌰𑍋𑌮𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂
𑌯𑍁𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 |

𑌬𑍀𑌜𑌕𑍋𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌘𑌨𑌮𑍍 ||

[illegible] 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 |
[illegible] (𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂) [illegible] || ௫௭ ||

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌶𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑍃𑌷𑌂 [illegible] |
𑌸𑍁𑌧𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌗𑌰𑍍𑌭𑌂 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌜𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ||

𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌜𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 |
𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌨 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌕𑍇 ||

வரையில் நீண்டிருக்கவேண்டும். விசேஷித்து வால் நுனியில் மயிர் அடர்ந்திருக்கவேண்டும். மயிர் அடர்ந்திருக்குமிடத்தில் அகலம் 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். வால் நுனியின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். மயிர் 4 அங்குலம் நீண்டிருக்கவேண்டும். பீஜகோசத்தின் அகலமும் நீளமும் 3 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 2 அங்குலமாகும். மாணியின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். மாணியானது அடிமுதல் 1 அங்குலம் அகலமும் 1 அங்குலம் கனமுமுடையதாகும்.

விருஷபமானது படுத்த உருவமாகவோ, நின்ற வடிவமாகவோ இருக்கலாம். பத்மாஸநம் அல்லது பத்ரபீடத்திலிருக்கவேண்டும். ஸுதையினால் செய்தால் உள்ளே செங்கற்கள் வைத்துச் செய்யவேண்டும். சிலை—லோஹம் அதிலும் ஸுவர்ணம்—தாம்ரம் இவைகளால் செய்யவேண்டும். லோஹத்தால் செய்யப்படும் விருஷபம் சிறந்ததாகும். உயரம்—அகலம்—நீளங்கள் சிறிதும் குறைவாகச் செய்யக்

தயா கர்த்தவ்யம் கர்த்ருச்ரேஷ்டம் தல்லக்ஷணஸமாயுதம் |
கர்த்தவ்யம் விபரீதம் சேத் விபரீதபலம் பவேத் || ௰௧ ||

வ்ருஷலக்ஷணம் வ்யாக்யாதம் ச்ருணு வஹ்னேஸ்து லக்ஷணம் ||

அத அக்னிதேவலக்ஷணம் ||

உத்தமதசதாலேன கர்த்தவ்யம் (காச்யபே) அனலரூபகம் |
த்விவக்த்ரம் சைகஹ்ருதயம் ஷட்குக்ஷிம் ச த்விநாஸிகம் || ௰௨ ||

த்ரிமேகலம் த்ரிபாதம் ச ஸப்தஜிஹ்வாஸமன்விதம் |
தக்ஷிணே து சதுர்ஜிஹ்வம் வாமே து த்ரிஜிஹ்வகம் || ௰௩ ||

மேஷாரூடம் சதுச்ச்ருங்கம் ஜடாமகுடமண்டிதம் |
தக்ஷிணே து சதுர்ஹஸ்தம் வாமபார்ச்வே த்ரிஹஸ்தகம் ||

பஞ்சாயாமம் ததாஸ்யம் ச ஸ்ருக்ஸ்ருவம் தக்ஷிணகரே |

கூடாது. விருஷபத்தை லக்ஷணத்துடன் செய்பவரே சிற்பியாவார். இதை மாறுதலாகச் செய்யக்கூடாது. விபரீதமாக அமைந்தால், அது விபரீத பலனையளிக்கும். இவ்விதம் விருஷபலக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி அக்னி தேவலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

அக்நிதேவ லக்ஷணம்.

அக்நிதேவரை உத்தம தசதாலத்தாலே செய்ய வேண்டும். அக்நி பகவான், 2 முகம். 1 ஹிருதயம் (உடல்) 6 வயிறு. 2 மூக்கு. 3 மேகலை (அரையணி) 3 கால். 7 நாக்கு இவைகளையுடையவராவார். வலது முகத்தில் 4 நாக்கும், இடது முகத்தில் 3 நாக்கும் இருப்பதாம். செம்மறியாடு வாகனமாம். 4 கொம்பும், சடைமுடியணியுமுடைய வராவார். வலது பக்கத்தில் 4 கைகளும், இடது பக்கத்தில் 3 கைகளும் உடையவராவார்.

𑌤𑍋𑌮𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌜𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌘𑍃𑌤𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ ௧௫ ॥

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌨𑌿𑌭𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌮𑍁𑌖𑌸𑌂𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌰𑌿𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௬ ॥

𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।

𑌅𑌥 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌿 ॥

𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍀 𑌮𑌾𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍌𑌮𑌾𑌰𑍀 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑍀 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௧௭ ॥

𑌵𑌾𑌰𑌾𑌹𑍀 𑌚 𑌤𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑍀 𑌚𑌾𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑌰𑌃 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍀𑌰𑌭𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌨𑌾𑌯𑌕𑍌 ॥ ௧௮ ॥

அக்னிதேவனை, வலது கைகள் நான்கிலும், சக்தியாயுதம்—அன்னம்—ஸ்ருக்கு—ஸ்ருவம் இவைகளையும், இடதுகைகள் மூன்றிலும் தோமரமென்னும் ஆயுதம்—விசிறி—நெய்ப்பாத்திரம் இவைகளையும் தரித்து, தங்கநிற உடலும், பொன்னிறமான கண்களும், ஒளிவீசும் மேனியுமுடையவராய், வெண்பட்டாடையணிந்து, பத்ம பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் வடிவத்தில் அமைக்கவேண்டும்.

பிராம்ஹியாதிகளின் பெயர்கள்.

பிராம்ஹீ—மாஹேசுவரீ—கௌமாரீ—வைஷ்ணவீ—வாராஹீ—இந்திராணீ—சாமுண்டா இந்த 7 பேர்களுக்கும் ஸப்தமாதாக்கள் என்று பெயர். இவர்களுக்கு வலது பக்கத்தில் வீரபத்திரரும் இடது பக்கத்தில் விநாயகருமாம்.*

---

* மேலே 6–7 சுலோகங்களில், தென்கிழக்கில், அக்னி அல்லது அக்னி துர்கையும், அதன் இடது பக்கத்தில் ஸப்தமாதாக்களும் தெற்கில் வீரபத்திரரும், தென்மேற்கில் விநாயகரும் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு, வீரபத்திரருக்கும் விநாயகருக்கும் நடுவில் ஸப்தமாதாக்கள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், தென்திசையில், அக்னியோ அக்னி துர்கையோ இல்லாவிட்டால்,

அத வீரபத்ரலக்ஷணம் ||

அதாதோ வீரபத்ரஸ்து ஜடாமகுடமண்டித: |
ஸர்வாபரணஸம்யுக்த: ச்வேதவர்ணோ வ்ருஷத்வஜ: || ௬௬ ||

சூலாபயஸ்த்வபயம் தக்ஷிணே து கரத்வயே |
கதாம் ச வரதம் சாபி வாமபார்ச்வே கரத்வயே || ௬௭ ||

ச்வேதபத்மாஸநாஸீந: வடவ்ருக்ஷம் ஸமாச்ரித: |

அத ஸப்தமாத்ருலக்ஷணம் ||

அதாவக்ஷ்யே ஸ்தாபயேத் ஸப்தமாதரோ வீரேசஸந்நிதௌ |
தக்ஷிணாலயஸம்ஸ்தம் ச வரதம் சாக்ஷமாலிகாம் |
[அதாவக்ஷ்யே (ஸாமாவீ ச) அதாபசாஹாஸம்யுக்தா
வீரேசஸந்நிதா || ௬௮ ||

தயாநா சாலயம் ஸம்ஸ்தம் வரதம் சாக்ஷமாலிகாம் |]

வீரபத்ர லக்ஷணம்.

வீரபத்ர மூர்த்தியானவர், வெண்மை நிறமும், 4 கைகளும், 3 கண்களும் உடையவராய், சடை முடியும் விருஷப துவஜமும் கொண்டு, வலது கைகளில் சூலமும் அபயமும், இடது கைகளில் கதையும், வரதமும் தரித்து, ஸர்வாபரண பூஷிதராய், ஆலமரத்தினடியில், வெண்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் வடிவமுடையவராவார்.

ஸப்தமாத்ரு லக்ஷணம்.

பிரஹ்மாணியானவள், 4 முகங்களும் (அழகிய முகமும்) 4 கைகளும், தங்கநிறமும், 4 கைகளிலும், அபயம்–சூலம்–வரதம்–ஜபமாலைகளும், ஜடாமகுடமும் பீதாம்பர

அந்த இடத்தில் வீரபத்திரரை வைத்துவிட்டு தெற்கில் ஸப்த மாதாக்களை வைக்கவேண்டுமென்று பொருள்கொள்ளலாகும்,

ஶதபத்ராஸநாஸீநா ஹம்ஸவாஹநகேதுகா || ௭௨ ||

ஜடாமகுடஸம்யுக்தா ஶ்வேதாம்(பட்டாம்)பரதரா வரா |
ப்ராஹ்மாணீ சைவ ஸாவ்ருதா ப்ராஹ்மவ்ருக்ஷம் ஸமாஶ்ரிதா ||

சதுர்புஜா த்ரிணேத்ரா ச அதிரக்தநிபப்ரபா |
ஶூலம் சாபயம் ஸவ்யே வாமே ச வரதம் ததா || ௭௪ ||

ஜபமாலாஞ்ச(டமருகம்) த்ருதீ ஜடாமகுடஸம்யுதா |
[பில்வவ்ருக்ஷஸ்ய மூலே து வ்ருஷபத்வஜஸம்யுதா |]
ஶம்போர்யேண ஸமா ஶௌர்யா மாஹேஶ்வரீதி கீர்த்திதா || ௭௫ ||

சதுர்புஜா த்ரிணேத்ரா ச ரக்தவஸ்த்ரஸமந்விதா |
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தா வாளிகா (களமாலீ) கிரீடாந்விதா ||

ஶக்திகுக்குடஹஸ்தா ச வரதாபய பாணிகா |
மயூரத்வஜவாஹீ ச உதும்பரம் ஸமாஶ்ரிதா || ௭௭ ||

மும் (வெண்பட்டாடையும்) தரித்தவளாய், அன்ன வாஹனத்தில் ஆவலுடன், அரசமரத்தடியில் வெண் தாமரை மலர்மீது வீற்றிருக்கும் வடிவங்கொண்டவளாவாள்.

நான்கு கைகளும், மூன்று கண்களும், மிகச்சிவப்பான உடலொளியும், வலதுபுறம் கைகளில் சூலமும் அபயமும், இடதுபுறம் கைகளில் வரதமும் ஜபமாலையும் (உடுக்கையும்) சடைமுடியும் தரித்து, பரமசிவனுக்கொப்பான பெருமையுடன்), விருஷபதுவஜம் தரித்து, பில்வ விருக்ஷத் தடியில் வீற்றி) இருப்பவள் மாஹேசுவரீ என்று கூறப் படுவாள். (75)

நான்கு கைகளும் மூன்று கண்களும் சிகப்பு ஆடையும் தரித்து, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையுமணிந்து, வாளி என்னும் சிறப்பு ஆபரணமணிந்து, கிரீடத்தை தரித்து, சக்தி என்னுமாயுதம்—குக்குடம் (கோழி) வரத

ஶங்கசக்ரதரா தேவீ வரதாபயபாணிகா |
ஸுஸ்தநா சாருவதநா ஶ்யாமலா ச ஸுஶோபநா ||

பீதாம்பரதரா தேவீ கிரீடமகுடாந்விதா |
ராஜவ்ருக்ஷம் ஸமாஶ்ரித்ய தார்க்ஷ்யத்வஜவாஹிநீ || ௭௯ ||

வைஷ்ணவீதி ஸமாக்யாதா விஷ்ணுபூஷணபூஷிதா |
வராஹவக்த்ரஸம்யுக்தா நீலாம்புத ஸமப்ரபா || ௮௦ ||

கரண்டமகுடோபேதா சதுர்புஜ ஸமந்விதா |
ஹலஞ்ச தக்ஷிணே ஹஸ்தே முஸலம் வாமஹஸ்தகே || ௮௧ ||

அபயம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வரதம் வாமஹஸ்தகே |
ததாநா க்ருஷ்ணவஸநா ஸர்வாபரணபூஷிதா || ௮௨ ||

கரஞ்ஜத்ருமஸம்யுக்தா மஹிஷத்வஜவாஹிநீ |

ஹஸ்தம் அபயஹஸ்தம் இவைகளை கைகளில் தரித்து, மயூர துவஜத்தை தரித்து, அத்திமரத்தடியில் வீற்றியிருப்பவள் (கௌமாரீ) எனப்படுவாள். (77)

பச்சை நிறமும், அழகிய முகமும், நன்கு அமைந்த கொங்கையும், உடையவளாய், பீதாம்பரமணிந்து, கிரீட மகுடம் தரித்து, கைகளில் சங்கு–சக்கரம்–வரதம்–அபயம் இவைகளை தரித்து, விஷ்ணுவுக்குரிய சிறப்பு ஆபரணங் களை அணிந்து, கருட துவஜம்கொண்டு, ராஜவிருக்ஷத் தடியில் வீற்றியிருப்பவள் வைஷ்ணவீ என்று கூறப்படுவாள். ராஜவிருக்ஷம்—சரக்கொன்னை மரம்.

வராஹ முகமும், நீருண்ட மேகம்போன்ற நிறமும், கரண்ட மகுடமும், 4 கைகளும், அவைகளில், வலக் கைகளில் கலப்பையும் அபயமும், இடக்கைகளில், முஸல மும் (முஸலம்-உலக்கை) வரதமும்கொண்டு, கருப்பு ஆடை யுடுத்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, மஹிஷ் துவஜம்

சதுர்பு⁴ஜா த்ரிணேத்ரா ச ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷிதா ||

கிரீடமகுடோபேதா ஸாந்த்³ரஸிந்தூ³ரஸந்நிபா⁴ |

அங்குஶம் சாப⁴யம் ஸவ்யே வாமே ஶக்திம் வரம் ததா² || ௪௪ ||

கல்பவ்ருʼக்ஷம் ஸமாஶ்ரித்ய ஸ்தி²தா சைவ க³ஜத்⁴வஜா |

[இந்த்³ராணீதி ஸமாக்²யாதா சாமுண்டா³லக்ஷணம் ஶ்ருʼணு ||]

சதுர்பு⁴ஜா த்ரிணேத்ரா ச ரக்தவர்ணோர்த்⁴வ-
கேஶிநீ || ௪௫ ||

கபாலஶூலஹஸ்தா ச வரதா³ப⁴யபாணிகா |

ஶிரோமாலாவ்ருʼதா ச பத்³மபீடோ²பரிஸ்தி²தா || ௪௬ ||

வ்யாக்⁴ரசர்மாம்ப³ரத⁴ரா நாக³சர்மாவ்ருʼதஸ்தநீ |

த³ம்ஷ்ட்ராகராலவத³நா வடவ்ருʼக்ஷம் ஸமாஶ்ரிதா || ௪௭ ||

சாமுண்டா³லக்ஷணம் ஹ்யேவமேவம் கத²யாம்யஹம் |

தரித்து, புங்கமரத்தடியில் வீற்றிருப்பவள் **வாராஹியாவாள்.**

நான்கு கைகளும் மூன்று கண்களும் சிறந்த பவழத்தின் நிறமும், கிரீட மகுடமும் உடையவளாய், ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, வலக்கைகளில், அங்குசம்-அபயமும், இடக்கைகளில், சக்தியும், வரதமும் தரித்து கஜதுவஜத்தை தரித்து, கல்ப விருக்ஷத்தடியில் வீற்றியிருப்பவள், இந்திராணி என்று கூறப்படுவாள். இனி சாமுண்டா லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

சிகப்பு நிறமும், மேல்நோக்கிய கேசமும், 4 கைகளும், 3 கண்களும் உடையவளாய், புலித்தோலாடையும், யானைத் தோல் மேலணியும் அணிந்து, கபாலம்-சூலம்-வரதம்-அபயங்களை கைகளில் தரித்து, சிரோமாலையை அணிந்து தித்திப்பற்களால் பயங்கரமான முகமுடையவளாய், ஆலமரத்தடியில் வீற்றியிருப்பவள், **சாமுண்டா** என்று கூறப்படுவாள்.

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌂𑌬𑌿𑌤𑌮𑍍 ||
𑌏𑌵𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌕𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌮𑌯𑌾 || ௮௯ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑍀𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌷𑌟𑍍𑌚𑌤𑍍𑌵𑌾𑌰𑌿𑌂𑌶𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

இவ்விதமாகக் கூறியுள்ள லக்ஷணங்களுடன் ஸப்த மாதாக்களை முறையுடன் நிர்மாணம் செய்யவேண்டும்.

இவர்களின் வலது கால் படுக்கையாகவும் இடது கால் தொங்கவிட்டும் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்த மாதாக்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறியுள்ளேன். (89)

காச்யபீய சிற்ப சாஸ்திரத்தில் பரிவாரவிதி என்கிற
நாற்பத்தாறுவது படலம் முற்றும்.

அத² ஸப்தசத்வாரிம்ஶ: படல: ||

விநாயகலக்ஷணம் ||

அத² வக்ஷ்யே விஶேஷேண விநாயகஸ்ய லக்ஷணம் |
பாதா³த்³யுஷ்ணீஷபர்யந்தம் சது:ஷஷ்ட்யங்கு³லம் ப⁴வேத் || க ||

உஷ்ணீஷாந்மஸ்தகபர்யந்தமங்கு³லத்³வயமுச்யதே |
தஸ்மாச்ச நேத்ரஸூத்ராந்தம் சதுரங்கு³லமாயதம் ||

[நேத்ரஸூத்ராந்முகா²ந்தம் து அஷ்டாங்கு³லமுதீ³ரிதம் |
க³லாயாமம் த்ர்யங்கு³லம் ஸ்யாத் ஹ்ருத³யாந்தம் ஷட³ங்கு³லம் ||]

ஹ்ருத³யாந்நாபி⁴பர்யந்தம் ஷோட³ஶாங்கு³லமுச்யதே |
நாபே⁴ர்மேட்⁴ரமூலாந்தம் ஷட³ங்கு³லமுதா³ஹ்ருதம் || ச ||

ஊருதீ³ர்க⁴ம் ஷட்ஸார்த⁴ம் ஸ்யாத் ஜாநுதீ³ர்க⁴ம் கு³ணாங்கு³லம் |
ஜங்கா⁴ ஸார்த⁴த³ஶம் தீ³ர்க⁴ம் கு³ணாம்ஶம்
ஸ்யாத்³கு³ல்போ²த³யம் || ரு ||

47-வது படலம்

விநாயக லக்ஷணம்.

இனி விநாயக லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பாதம் முதல் உச்சிவரையில் 64 அங்குலமாகும். (1)

உச்சியிலிருந்து மஸ்தகத்தின் எல்லைவரையில் 2 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து நேத்திர ஸூத்திரம் வரையில் 4 அங்குலமாகும். நேத்திரத்திலிருந்து முகாந்தம் வரையில் 8 அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து மார்பு வரையில் 6 அங்குலமாகும். மார்பிலிருந்து தொப்புள் வரையில் 16 அங்குலமாகும். தொப்புளிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் 6 அங்குலமாகும். துடையின் நீளம் 6½ அங்குலமாகும். முட்டுக்காலின் (முழங்காலின்) நீளம் 3 அங்குலமாகும். ஜங்கையின்

ஸப்தாம்ஶம் தலாயாமம் அங்குஷ்டாக்ராவஸாநகம் |
த்வ்யம்ஶமங்குஷ்டாயதம் அத்யர்த்தம் ஸார்த்தாம்ஶம் து கநிஷ்டிகா ||

தர்ஜந்யாதிகநிஷ்டாந்தம் ஏகைகம் து யவோநகம் |
த்ரயோதஶாம்ஶம் பாஹு: ப்ரகோஷ்டம் து
நவாம்ஶகம் || எ ||

தர்ஜந்யநாமிகே சைவ ஏகவிம்ஶயவாயதே |
கநிஷ்டாங்குஷ்டயோஶ்சைவ தீர்கம் ஸப்ததஶம் யவம் || அ ||

ஆத்யாஷ்டநவாஷ்டௌ ச ஸப்த ஸப்தயவம் க்ரமாத் |
அங்குஷ்டாதிகநிஷ்டாந்தம் ஸ்தௌல்யமித்யபிதீயதே || கூ ||

(கண்டைக்காலின்) நீளம் துடையினளவே $6\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். பாததலத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும்.

ஆகக்கூடுதல் உயரம் $2+4+8+3+6+16+6+6\frac{1}{2}+3+6\frac{1}{2}+3=64$ அங்குலமாகும். (5)

பாததலத்தின் நீளம் 7 அங்குலமாகும். பெருவிரல் நுனிவரையில் பாதத்தின் நீளமாகும். கால் பெருவிரலின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். சிறுவிரலின் நீளம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். ஆள்க்காட்டி விரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் முறையே ஒவ்வொரு யவை குறைந்திருப்பதாகும்.

பாஹுவின் (மேல்கையின்) நீளம் 13 அங்குலமாகும். பிரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 9 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 8 அங்குலமாகும். ஆள்க்காட்டி விரல்—அணிவிரல்களின் நீளம் 21 யவை ($2\frac{5}{8}$ அங்குலம்) ஆகும். சிறுவிரல்—பெருவிரல்களின் நீளம் 17 யவை ($2\frac{1}{8}$ அங்குலம்) ஆகும்.

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் விரல்களின்

तत्तद्व्यासत्रिभागं स्यान्नखव्यासार्धिकायतम् ।
नखव्यासत्रिभागं स्यान्नखदीर्घं तु वृत्तवत् ॥

[त्र्यंशाधिकं नखव्यासान्नखदीर्घं तु
वर्तुलम् ।]

तलं (वेदं) करतलव्यासं मणिबन्धं सार्धयुग्मकम् ।
प्रकोष्ठकं युगमात्रं मध्यं बाहुव्यासं
षडर्धकम् ॥ ११ ॥

बाहुमूलं तु वस्वंशं हस्तकोष्ठान्तमेकाङ्गकम् ।
सप्ताङ्गुलं तु तन्निम्नं करमध्ये(मध्यं)दशाङ्गुलम् ॥

हस्तमूलं षडङ्गुल्यं नासिकान्तस्य दीर्घकम् ।
तदङ्गुल्यङ्गुलिविस्तारं सार्धत्र्यं जिह्वाग्रके ॥ १२ ॥

அகலம், முறையே, 12–8–9–8–7 யவையாகும். (9)

அந்தந்த விரல்களின் நகங்களின் அகலம், விரலின் அகல்த்தில் ⅓ பங்கு அகலமுடையதாகும். நகத்தின் நீளமானது, அகலத்தில் ⅓ பங்கு உடையதாயும் வட்டமாயும் இருப்பதாகும். (நகத்தின் நீளமானது அகலத்தைவிட ⅓ பங்கு அதிகமுடையதாய் நீண்ட வட்டவடிவமாக இருப்யதாகும். (10)

உள்ளங்கையின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் அகலம் 2½ அங்குலமாகும். பிரகோஷ்டம் (முன்கையின் அகலம்) 4 அங்குலமாகும். மேல்கையின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்தின் (அடிக்கையின்) அகலம் 8 அங்குலமாகும். ஹஸ்தகோஷ்டத்தின் இடைவெளி 1 அங்குலமாகும். அது 7 அங்குலம் தணிந்திருப்பதாம். நடுமுகம் (அகலம்) 10 அங்குலமாகும். துதிக்கையின் அடியின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். துதிக்கையின்

க்ரமேண க்ருசதா ஹஸ்தே தஸ்யாக்ரே (ஹஸ்தாக்ரே)
ஸுஷிரத்வயம் |
வாமதந்தாயதம் வேதமாத்ரமித்யபிதீயதே || ௧௪ ||

தக்ஷிணே தந்தமூலம் ஸ்யாத் வாமஸ்ய (வாமம் ஸ)மதலம்
பவேத் |
அதரஸ்ய து த்வ்யங்குலம் லம்பனம் ஸமுதாஹ்ருதம் || ௧௫ ||

நேத்ராயாமம் விஸ்தாரஞ்ச ஷட்யவம் பரிகீர்த்திதம் |
கண்டம் பஞ்சாங்குலவ்யாஸம் ஸ்தௌல்யம் சைவ தத் பவேத் ||

ஸ்தௌல்யமர்த்தமாத்ரம் ஹஸ்தம் தஸ்ய கர்ணமூலம் த்வயாங்குலம் |
யதோக்தானனம் தஸ்ய கர்த்தவ்யம் து கஜாஸ்யவத் || ௧௭ ||

பாஹுத்வயஸ்ய விஸ்தாரம் த்வாத்ரிம்சன்மாத்ரம் பவேத் |
பஞ்சவிம்சதிமாத்ரம் து கக்ஷாந்தராந்தரம் ததா || ௧௮ ||

நீளம் 22 அங்குலமாகும். துதிக்கை விரல் நுனியின் அகலம் 1½ அங்குலமாகும். துதிக்கை அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருப்பதாம். அதன் நுனியில் 2 துவாரங்களிருப்பனவாம்.

இடது தந்தத்தின் நீளம் 4 அங்குலமாகும் வலது பக்கத்தில் தந்தத்தின் அடிப்பக்கம் மட்டிலும் இருப்பதாகும். இடது தந்தம் ஸமதலமாக இருப்பதாகும். உதடு 2 அங்குலம் நீண்டு தொங்குவதாம். கண்ணின் அகலமும் நீளமும் 6 யவையாகும். கழுத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதன் கனமும் அவ்வாறே 5 அங்குலமாகும். காதின் கனம் ½ அங்குலமாகும். அடிக்காது (அகலநீளம்) 2 அங்குலமாகும். முகத்தை, யானையின் முகம் எவ்வாறிருக்குமோ அவ்வாறு அமைக்கவேண்டும். (17)

பாஹு வரையில் விஸ்தாரம் 32 அங்குலமாகும்.

𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ॥ ௧௯ ॥

𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 [illegible] ॥ ௨௦ ॥

𑌨𑌾𑌭𑌿𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௧ ॥

𑌬𑍀𑌜𑌕𑍋𑌶𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌊𑌰𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌮𑍂𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌲𑌕𑌾𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯(𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯)𑌂𑌶𑌮𑍁-
𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௨௩ ॥

கக்ஷங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். ஸ்தநங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 10 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்திலிருந்து ஹிக்கை (நெஞ்சாங்குழி) வரையில் அளவும் அவ்வாறே 10 அங்குலமாகும். முலைக்காம்பின் அகலம் 2 யவையாகும். ஸ்தநமண்டலத்தின் அளவு 2 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்திற்குக் கீழிடத்தின் அகலம் 15 அங்குலமாகும். நடுவயிற்றின் அகலம் 22 அங்குலமாகும். தொப்புளின் அகலமும் தாழமும் 1½ அங்குலமாகும்.

லிங்கத்தின் நீளம் 3 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் அதில் பாதி 1½ அங்குலமாகும். பீஜகோசத்தின் நீளமும் அகலமும் 3 அங்குலமாகும். அடித்துடையின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். முட்டுக்காலின் (முழங்காலின்) அகலம் 9 அங்குலமாகும். அடிக்கண்டைக்காலின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். அதன் நுனியின் (நளகையின்) அகலம் 2½ (3½)

தலாக்ரவ்யாஸஸ்து விஸ்தாரம் ஸார்த்தஷண்மாத்ரஸம்மிதே |
பார்ஷ்ணேராயாமம் விஸ்தாரம் ச த்ரிமாத்ரம் ஸமுதாஹ்ருதம் ||

ஆதிபாதாங்குலீநாம் து விஸ்தாரம் ஸ்யாத் து யதாக்ரமம் |
ஸம்ப்ரோக்தாநி க்ரமாத் பாதாங்குலீநாம் ஸுவிஸ்தரம் || உரு ||

தத்பாதம் நகவ்யாஸம் ததர்த்தாயதமுச்யதே |
ஸ்தாநகம் வாஸநம் வாபி பத்மபீடே விசேஷத: || உசு ||

ஸ்வதந்தம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமஹஸ்தே கபித்தகே
(த்து முஷ்டிகம் |

மோதகம் பரஹஸ்தே து அங்குசம் தக்ஷிணே கரே || உஎ ||

வாமஹஸ்தே து பாசம் வா நாகம் வாக்ஷமாலிகா |
த்ரிநேத்ரம் ஹேமவர்ணாபம் ரக்தோத்பலவஸநாந்விதம் || உஅ ||

அங்குலமாகும். பாததலம் (உள்ளங்கால்) நுனியின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். குதிகாலின் உயரமும் அகலமும் 3 அங்குலமாகும். (24)

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில், விரல்களின் அகலம் முறையே, 12-8-7-6-5 யவைகளாகும். (25)

கால்விரல் நகங்கள், விரல் அகலத்தில் ¾ பங்கு அகலமும், ½ பங்கு நீளமும் உடையதாய், அகன்று வட்டமாக இருப்பவைகளாம்.

நின்றவடிவமானாலும், உட்கார்ந்த வடிவமானாலும் விசேஷித்து பத்ம பீடத்திலிருப்பதாகும். (26)

வலது கீழ்க்கையில் தனது தந்தமும், இடது கையில் இட்டலியும், வலது வெளிக்கையில் அங்குசமும், இடது கையில் பாசம் அல்லது நாகம் அல்லது ஜபமாலையும், துதிக் கையில் மோதகமும் வைத்திருப்பதாகும்.

விநாயக மூர்த்தியானது, 3 கண்களும், தங்க நிறமும்

ஶுக்லம் ஸூக்ஷ்மம் வா ஸ்தாநகே து ஆபங்கமதவா |
ஸமபங்கம் அதோ வாஸநே து ஶயநேऽபி வா ||
[வாமேதரம் குஞ்சிதம் ஸ்யாத் ஸவ்யோருமூலே வாமாங்க்ரிகம் ||]

ஆஸநே ஸவ்யபாதம் து பாதள து குஞ்சிகாம் விநா |
[ஆஸநஸூத்ரம் து ஸவ்யோத்ஸங்கஸ்யாத் பாதயோர்மத்யகே ||]
ஸம்ஶ்லிஷ்டம் தத்வாமே கிஞ்சித்வக்ரம் து விஶேஷத: ||

வ்யாலயஜ்ஞோபவீதம் ச கிரீடமகுடம் ததா |
கரண்டமகுடம் வாபி ஜடாமகுடமேவ வா || ௩௧ ||

ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் ஏகாக்ஷம் ஏகதந்தகம் |
ஏவம் விநாயகம் ப்ரோக்தம் ஶ்ருணு ஷண்முகலக்ஷணம் ||

இதி காஶ்யபீயே ஶில்பஶாஸ்த்ரே விநாயகலக்ஷணம் நாம
ஸப்தவிம்ஶ: படல: ||

கொண்டு, வெண்பட்டாடையணிந்து இருப்பதாகும். ஸ்தாநகமானால் (நின்ற வடிவமானால்) ஆபங்கமாகவோ ஸமபங்கமாகவோ இருக்கவேண்டும்.

ஆஸனமானால் (உட்கார்ந்த வடிவமானால்) இடது கால் படுக்கையாகவும், வலது குதிகால் அடித்துடையிலிருக்கும்படி குந்தவைத்துமிருக்கவேண்டும்.

புரஸ்ஸூத்திரமானது, உச்சியிலிருந்து இரு பாதங்களில் நடுவில் விழவேண்டும்.

விசேஷித்து, இடது பக்கத்தில் சிறிது சாய்ந்து இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். (30)

நாகயக்ஞோபவீதமணிந்து, கிரீடமகுடம் அல்லது கரண்டமகுடம், அல்லது சடைமுடி தரித்து, ஸகல

ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, பருத்த வடிவமும் பெரிய வயிறுடன் கூடியது விநாயகரின் வடிவமாகும். இவ்விதம் விநாயகரின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ஷண்முகரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

காசியபீய சிற்பசாஸ்திரத்தில் விநாயக லக்ஷணமெனும்
47-வது படலம் முற்றும்.

अथ अष्टचत्वारिंशः पटलः ॥

षण्मुख लक्षणम् ॥

पञ्चतालोत्तमेनैव स्कन्दं कुर्याद्विचक्षणः ।
मानोन्मानादिकं सर्वं प्रोक्तं चैव स्कन्दलक्षणे ॥

द्विभुजं वा चतुर्बाहुं षड्भुजं द्वादशबाहुकम् ।
शक्तिं बाणं च खड्गं च चक्रं प्रासं प्रसारितम् ॥

सव्ये वामे तु पिञ्छं तु खड्गं कुक्कुटकं तथा ।
धनुर्दण्डं हलं चैव द्वादशहस्तमिति स्मृतम् ॥

षड्भुजस्य द्वयं खड्गं शक्तिर्दक्षिणबाहुके ।
खेटकं चाक्षमाला च कुक्कुटं वामहस्तके ॥ ௪ ॥

48-வது படலம்

ஷண்முக லக்ஷணம்.

ஸமர்த்தனானவன், ஸ்கந்த விக்ரஹத்தை உத்தம பஞ்சதாலத்தால் செய்யவேண்டும். அளவுகள் யாவும் (ஸோமா)ஸ்கந்த லக்ஷணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.(1)

ஸுப்ரஹ்மண்ய மூர்த்தியானது, 2 கைகள், 4 கைகள், 6 கைகள் அல்லது 12 கைகள் உடையதாகும். 12 கைகளுடனிருந்தால், வலது கைகளில், சக்தி–அம்பு–கத்தி–சக்கரம்–பிராஸம்–பிரஸாரிதம் இவைகளும், இடது கைகளில் மயில் தோகை–கத்தி–கோழி–வில்–தடி–கலப்பை இவைகளுமிருப்பதாகும். (3)

6 கைகளிருந்தால், 2 கத்திகள்–சக்தி இவைகள் வலது கைகளிலும், கேடயம்–ஜபமாலை–கோழி இவைகள் இடது

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌽𑌭𑌯𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 |
𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌂 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌯𑍇 ॥ ௫ ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 |
𑌅𑌨𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌦𑍍 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾 𑌇𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 |

𑌅𑌥 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌾𑌨𑌲𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌾 𑌲𑌮𑍍𑌬𑍌𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾 ॥

𑌲𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑍋𑌦𑌰𑌾 𑌚𑌾𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌸𑌸𑍀 |
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌕𑌰𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑌿𑌤𑌾 ॥ ௮ ॥

[illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌿𑌤𑌪𑌟𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾 |
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 [illegible] ॥ ௯ ॥

கைகளிலுமிருப்பதாகும். (4)

4 கைகளுடனிருந்தால் வலக்கைகளில் அபயமும் சக்தியும், இடது கைகளில் கோழியும்—மாலையுமிருப்பதாகும். (5)

2 கைகளுடனிருந்தால், வலது கையில் சக்தியும் இடது கையில் கோழியுமிருப்பதாகும்.

இதில் கூறப்படாத விஷயங்கள் யாவும் ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணத்தில் கூறியுள்ளபடியேயாகும். ஸ்கந்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ஜ்யேஷ்டா லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

ஜ்யேஷ்டாதேவீ லக்ஷணம்.

ஜ்யேஷ்டா தேவியானவள், இரண்டு கைகளும், தணல் போன்ற நிறமும், தொங்கிய உதடும், உயர்ந்த மூக்கும், தொங்கும் ஸ்தநமும், ஒட்டிய வயிறும், சிவந்த ஆடையும், வலக்கையில் நீலோத்பலமும், இடக்கையில் பானபாத்

காகத்⁴வஜஸமாயுக்தா முக்தகேஶீ திலகாங்கிதா |
தஸ்யா த³க்ஷிணபார்ஶ்வே து வ்ருஷபோ(ஷௌ) சைவ
வ்ருஷவாஹந: || ௧௦ ||

ப்ரகாராந்தரம் ||

த³ண்ட³ம் த³க்ஷிணே ஹஸ்தே து வாமே ச ஸூசிகா |
லம்பிதம் த³க்ஷிணம் பாத³ம் வாமம் சோத்குடிகாஸனே || ௧௧ ||

ஸுஸ்தனா யௌவனாட்⁴யா ச ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷிதா |
க்ருஷ்ணாங்கீ³ ரக்தவஸ்த்ரேணைவ விபூ⁴ஷிதா || ௧௨ ||

ஶ்வேதவர்ணோ ப்³ருஹத்காய: ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷித: |

திரமும், சிதறிச் சொருகிய கூந்தலும், காக்கை துவஜமும், நெற்றியில் பொட்டும் உடையவளாய், ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, இருகால்களும் தொங்க, பத்திரபீடத்தில் ஸுகாஸநத்திலிருப்பவளாவாள். அவளுக்கு வலது பக்கத்தில் விருஷபமும் விருஷவாஹனும் (விருஷபவாஹனத்தில் விருஷவாஹனன்) இருப்பதாகும். (10)

மற்றொருவித தியானம்

ஜ்யேஷ்டாதேவியானவள், வலது கையில் தண்டமும் (தண்டம்–தடி) இடது கையில் ஊசி அல்லது சுட்டிக் காட்டும் குறியும், (அதாவது சுட்டிக்காட்டும் ஆள்காட்டி விரல்) தொங்கிய வலது காலும், உத்குடிகாஸநத்திலிருக்கும் இடது காலும், அழகிய கொங்கைகளும், யௌவனம் பொருந்திய சரீரமும், கருத்த நிறமும், சிவந்த ஆடையும் உடையவளாய் ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவளாவாள். (12)

அவளுடைய வலது பக்கத்தில், வெளுத்த நிறமும், பருத்த உடலும் (அல்லது பெருந்தோற்றமுள்ள சரீரமும்) உடையவராய், ஸகலஆபரணங்களையும் அணிந்து, கரண்ட

கரண்டமகுடோபேத: ஶுக்லவஸ்த்ராந்வித: ॥ ௧௩ ॥

வ்ருஷோ தேவ: தக்ஷிணே சைவம் வாமே வஹ்நிஸ்ததா
பவேத் ।
ஏவம் ஜ்யேஷ்டா ஸமாக்யாதா துர்காலக்ஷணமுச்யதே ॥

அத துர்காலக்ஷணம் ॥

சதுர்ஹஸ்தா த்ரிநேத்ரா ச ஶ்யாமா து ஶ்யாமஶரீரா வரா ।
ஸௌம்யா பீதாம்பரோபேதா பீநோருஜகநஸ்தநா ॥

கரண்டமகுடோபேதா ஸர்வாபரணபூஷிதா ।
அபயம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே கடகம் வாமஹஸ்தகே ॥ ௧௪ ॥

பரஹஸ்தே து ஸவ்யே து சக்ரம் வாமே து ஶங்ககம் ।
வஹந்தீ ஸமாதுஷ்டா வக்ஷவீதோபவீதி ஸ்திதா ॥ ௧௫ ॥

மகுடம் தரித்து, வெண்பட்டாடையணிந்து விருஷபதேவர் இருப்பதாகும்.

இடது பக்கத்தில் விருஷபதேவரைப் போலவே ஆடை ஆபரணங்களைத் தரித்து அக்னிதேவன் இருப்பதாகும்.

இவ்விதம் ஜ்யேஷ்டாலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி துர்கையின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (14)

துர்கா லக்ஷணம்

துர்காதேவியானவள் 4 கைகளும், 3 கண்களும், பச்சைமேனியும், சாந்தமான ஆகிருதியும், பீதாம்பரமும், பருத்த துடை, பிருஷ்டபாகம், ஸ்தனங்கள் உடையவளாய், கரண்டமகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களும் பூண்டு, வலது கை அபயமும், இடது கை கடகஹஸ்தமும் உடையவளாய்; வலது வெளிக்கையில் சக்ராயுதமும், இடக் கையில் சங்கும் தரித்து, ஸ்தநங்களில் யானைத்தோலா

வாமஸவ்யகரேஷ்வேவ பத்மாம் ச சங்கசக்ரதாரிணீ |
ஏவம் துர்கா ஸமாக்யாதா விஷ்ணுலக்ஷணமுச்யதே ॥

அத விஷ்ணுலக்ஷணம் ॥

விஷ்ணு: கிரீடமகுடகடிஸூத்ராதிபூஷித: |
பீதாம்பரதர: ஸௌம்ய: சதுர்புஜஸமன்வித: ॥ ௧௯ ॥

அபயம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே கடகம் வாமஹஸ்தகே |
கதா பத்மம் ச வாமே து சங்கம் சக்ரம் ச தக்ஷிணே ॥

பத்மே வை பத்மபீடே வா ஸஸ்யஶ்யாமநிபாக்ருதி: |
ஸ்தானகோ வா ஸ்திதோ வா ஸ்யாதாஸனோ வா ஶ்ரியான்வித: ॥

ஶ்ரியா யுக்தாம் கேவலாம் வா விஷ்ணுமூர்த்திம் ப்ரகல்பயேத் |

லாகிய வாரும் சிவப்பு ரவிக்கையுமணிந்து, பத்மபீடத்தின் மேல், ஸமபாதத்துடன் நிற்பவளாவாள். இவ்விதமாக துர்கையின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விஷ்ணுவின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (18)

விஷ்ணு லக்ஷணம்

விஷ்ணுவானவர், பீதாம்பரமும், கடிஸூத்திரமும் (கடிஸூத்ரம்—அரைஞாண்) கிரீடமகுடமும் தரித்து, 4 கைகளையுடையவராய், வலக்கையில் அபய முத்திரையும், இடக்கையில் கர்க்கட முத்திரையும் தரித்து, இடக்கைகளில் கதை பத்மமும், வலக்கைகளில் சங்கும் சக்ரமும் தரித்து, பயிர்போன்று பசுமையான நிறத்துடன், பதுமபீடத்திலிருப்பவராவார்.

விஷ்ணு மூர்த்தியை நின்றவடிவமாகவோ உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ செய்வதாகும். விஷ்ணுவின் இடது பக்கத்தில் மஹாலக்ஷ்மி இருப்பதாகும். விஷ்ணு மூர்த்தியை

ஸம்ஶ்லிஷ்டகல்பிதே வாபி வஹந்தீ ஶ்ரீ: கராப்ஜயே || ௨௨ ||

விஷ்ணோர்லக்ஷணமேவம் ஸ்யாதிந்த்ரலக்ஷணமுச்யதே |

அத இந்த்ரலக்ஷணம் ||

ஏகவக்த்ர: த்விஹஸ்தஶ்ச ஜாதிலிங்கஸமப்ரப: || ௨௩ ||

கரண்டமகுடோபேத: ஸர்வாபரணபூஷித: |

ஶக்திம் (வஜ்ரம்) ச தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமஹஸ்தேங்குஶம்
வஹந் || ௨௪ ||

விஸ்த்ருதோரஸ்கோ தீர்க்கண்ட: வாமே ஶசீஸமந்வித: |

த்விநேத்ர: ஸௌம்யவக்த்ர: ஸிம்ஹாஸநோபவிஷ்டித: || ௨௫ ||

ஸ்திதோ வா ப்ரகர்தவ்ய: கஜாரோஹணமேவ வா |

லக்ஷ்மியுடன் கூடியதாகவோ, தனித்தோ செய்வதாகும்.

மஹாலக்ஷ்மி சிறிது மலர்ந்த இரு தாமரை மலர்களை இரு கரங்களிலும் வஹித்திருப்பவளாவாள். (கிரீடாதி ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டவளாவாள்.)

விஷ்ணு லக்ஷணம் இவ்விதம் கூறப்பட்டது. இனி இந்திரன் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்

இந்திர லக்ஷணம்

ஒரு முகமும், இரண்டு கைகளும், ஜாதிலிங்கத்தின் நிறமும்கொண்டு, கரண்டமகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, வலது கையில் சக்தி(வஜ்ரம்)யும், இடது கையில் அங்குசமும் ஏந்தி, அகன்ற மார்பும் நீண்ட கழுத்தும் இரண்டு கண்களும் சாந்தமான முகமுமுடையவனாய், இடது பக்கத்தில் சசீதேவியுடன் ஸிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றியிருக்கும் வடிவமுடையவனுவான். உட்கார்ந்த வடிவமாகவும் செய்யலாம். யானை மீது வீற்றியிருக்கும்

இந்த்³ரலக்ஷணமாக்²யாதமஶ்விநோர்லக்ஷணம் ஶ்ருணு || ௨௬ ||

அத² அஶ்விநோர்லக்ஷணம் ||

ஸர்வலோகாஸநாஸீநாவஶ்விநௌ விஶ்வரூபிணௌ |
தா³டி³மீபுஷ்பஸங்காஶாவுத்பு²ல்லபத்³மாயதேக்ஷணௌ || ௨௭ ||

ஜடாமகுடஸம்யுக்தௌ ச கமண்ட³லுதா⁴ரிணௌ |
ஸோமபாநரதௌ ஶாந்தௌ ஶுப⁴லக்ஷணதா⁴ரிணௌ ||

கரத்³வயஸமாயுக்தௌ ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷிதௌ |
அப⁴யம் த³க்ஷிணே ஹஸ்தே புஸ்தகம் வாமஹஸ்தகே || ௨௯ ||

ப்ரலம்பத³க்ஷிணபதௌ³ வாமே சோத்குடிகாஸிதௌ |
தே³வாநாம் பி⁴ஷஜாவேதௌ ஸர்வசிகித்ஸாவிதா⁴யகௌ || ௩௰ ||

வடிவமாகவும் செய்யலாம். இவ்விதம் இந்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி அசுவினீ தேவர்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (26)

அசுவினீதேவ லக்ஷணம்.

உலகில் சிறந்த அழகுடைய அசுவினீ தேவர்கள், இரண்டுபேர்களாவர். இவர்கள் ஸோமபானம் செய்தவர்கள். இவர்கள், மாதுளம் பூப்போன்றநிறமும் மலர்ந்த செந்தாமரைபோன்ற கண்களும், உடையவர்களாய், சூடாமகுடமும் (சூடாமகுடம்—மகுடம்போன்ற முடி) கமண்டலமும் தரித்தவர்களாவார்கள். இரண்டு கைகளுடையவர்கள். வலது கையில் அபயமும் இடது கையில் புஸ்தகமும் தரித்திருப்பார்கள். (29)

வைத்திய விதிகள் யாவுமறிந்த தேவ வைத்தியர்களான இவர்கள், வலதுகால் தொங்கவிட்டும், இடதுகால் உத்குடிகாஸநமாகவுமிருக்கும்படி வீற்றியிருக்கும் வடிவ

தயொ: வாஸ்ரவயொ விமு வாமெ ச தக்ஷிணெ க்ரமாத் ।
யுக்தி: ஸஞ்ஜீவநீ சைவ ஸம்ஸ்திதா சாமராந்விதா ॥ ௩௧ ॥

ப்ருஷ்டெ விஶல்யகரணீ ஸம்ஸ்திதா சாமராந்விதா ।
வாமெ தந்வந்தரிஶ்சைவ வாமாத்ரெயஸ்ததைவ ச ॥ ௩௨ ॥

பீதரக்தநிபாவெதௌ ஸம்ஸ்திதௌ க்ருஷ்ணவாஸஸௌ ।
வஸ்த்ரெசடகஸம்யுக்தௌ ஸர்வாபரணபூஷிதௌ ॥ ௩௩ ॥

அஶ்விநௌ து ஸமாக்யாதௌ வஹ்நி: பூர்வவதெவ ஹி ।

அத பித்ருதெவதாலக்ஷணம் ॥

பிதர: பீதவர்ணாபா: வ்ருத்தா: கெஶொபவீதிந: ॥

யஜ்ஞஸூத்ரஸமாயுக்தா: த்விஹஸ்தா: ஶ்வெதவாஸஸ: ।
நாநாபரணஸம்யுக்தா: ஶஶிதுல்யாநநாந்விதா: ॥ ௩௫ ॥

முடையவர்களாவார்கள். இவர்களின் வலது பக்கத்தில் திருதியும் இடது பக்கத்தில் ஸஞ்ஜீவிநியும் சாமரங்களை தரித்து இருப்பார்கள். பின்பக்கத்தில் விசல்யகரணீ சாமரத்தை தரித்திருப்பவளாவாள். இவர்களின் இடது பக்கத்தில், தன்வந்தரியும், வாமாத்திரேயரும் இருப்பார்கள். இவ்விருவரும் மஞ்சள் சிவப்பு நிறமுடையவர்களாவார்கள். கருப்பு வஸ்திரம் தரித்திருப்பார்கள். கைகளில் கத்தியும் கேடயமும் ஏந்தி, ஸர்வாலங்கார பூஷிதர்களாக இருப்பார்கள். (33)

இவ்விதமாக அசுவினீ தேவலக்ஷணம் கூறப்பட்டது. அக்னியின் லக்ஷணம் முன்பு கூறியதுபோலவேயாம்.

பிதிருதேவதா லக்ஷணம்.

பிதிருதேவர்கள், மஞ்சள் நிறமும், முதிர்ந்த வயதும், உயரத்தூக்கிக்கட்டிய முடியும், பூணூலும், இரண்டு கை

ஸமுகாஸ்த்ரியம்ஸ்ரு: ஸிதவஸ்த்ரா ஸவாஸந்தா: |
வாமஜாநூபரிந்யஸ்த வாமஹஸ்தஸமந்விதா: || ௩௬ ||

ஸவ்யே தக்ஷிணஹஸ்தாஸ்து விதஸ்த்யா ஸூசிதா: |
பித்ரூணாம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் வக்ஷ்யே வைவஸ்வதம்
தத: || ௩௭ ||

அத யமலக்ஷணம் ||

த்விபுஜ: க்ருஷ்ணவர்ணஸ்து கட்கசேடகஸம்யுத: |
கராளதம்ஷ்ட்ரவதந: ரக்தமால்யாநுலேபந: || ௩௮ ||

ரக்தவஸ்த்ரதரோ ரௌத்ர: கிரீடமகுடாந்வித: |
தீப்தாக்நிஸத்ருசாக்ஷஸ்து மஹாமஹிஷவாஹந: || ௩௯ ||

களும், வெண்மையான ஆடையும், நாகாபரணமும், மதிமுகமும், உடையவர்களாய், பத்திரபீடப்பலகையில், ஸுகாஸனத்தில் இருப்பவர்களாவார்கள். இடது முழங்காலில் இடது கையை வைத்துக்கொண்டு வலது கையை ஸூசீ முகமாக (சுட்டிக்காட்டுவதுபோல)வைத்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இவ்விதமாக பிதிருக்களின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி வைவஸ்வத (யம)னுடைய லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (37)

யம லக்ஷணம்.

யமன், இரண்டு கைளும், கருத்த மேனியும், கைகளில் கத்தியும் கேடயமும் தரித்து, பயங்கரமான தித்திப்பற்களுடன்கூடிய முகமும், சிவப்பு மாலையும், செஞ்சந்தனப் பூச்சும், சிவப்பு வஸ்திரமும் தரித்து, பயங்கரமான உருவமுடையவனுய், கிரீடமகுடம் பூண்டு, அனல்வீசும் அக்கினி போன்ற கண்களையுடையவனுய், பெரியதோர் மஹிஷ வாஹனத்திலிருப்பவனுவான். (39)

வைவஸ்வதஸ்ய பார்ச்வே து ஸவ்யே பார்ச்வே க்ரஹோக்ரகௌ
சித்ரகுப்தஃ கின்னரச்ச அக்ரபார்ச்வே து ஸம்ஸ்திதௌ ||

க்ருஷ்ணஶ்யாமநிபௌ தௌ ச ரக்தவஸ்த்ரதராவுபௌ |
பீடபார்ச்வே ஸ்திதௌ ம்ருத்யுஸம்ஹிதாவுக்ரதேஜஸௌ ||

தீவ்ரரோஹிதஸங்காசௌ ச அக்ரதச்ச ஸ்த்ரியௌ |
சாமரஹஸ்தஸம்ஸ்திதௌ ஶர்ம ப்ரஶர்ம அக்ரதஸ்ஸ்திதௌ || ௪௨ ||

யமஸ்ஸிம்ஹாஸநாஸீநஃ மஹிஷோ ரோஹிதஃ ததா (அதவா)
ஸ்திதஃ |
யமலக்ஷணமாக்யாதம் ரோஹிண்யா லக்ஷணம் ஶ்ருணு || ௪௩ ||

யமனுடைய பக்கங்களில் அருகாமையில் க்ரஹன், உக்ரன் என்பவர்களும், முன்பக்கங்களில், சித்திரகுப்தனும், கின்னரனும் இருப்பார்கள். இவ்விருவரும் கருப்பு நிறமும் பச்சை நிறமும் உடையவர்களாய், சிவப்புவஸ்திரங்களணிந்திருப்பவர்களாவார்கள்.

பீடத்தின் பக்கத்திலிருப்பவர்கள் பயங்கரமான பராக்கிரமமுடையவர்களாய், மிருத்தியுவுடன் இருப்பார்கள். இவ்விருவரும் நெருப்பைப்போன்ற அல்லது கருப்பும் சிவப்பும் கலந்த நிறமுடையவர்களாவார்கள்.

யமனுக்கு முன்பக்கத்தில் இரண்டு ஸ்திரீகள் சாமரம் தரித்து நிற்பார்கள். அதற்கு முன்பக்கத்தில் சர்மன், ஶர்மன் என்பவர்கள் நின்றுகொண்டிருப்பார்கள். (42)

யமன் ஸிம்ஹாஸநத்தில் வீற்றியிருப்பவனாவான். யமனுடைய வாஹநமான மஹிஷம் (எருமை) செம்பட்டை நிறமுடையதாம். (அல்லது யமன் மஹிஷத்தின்மீது உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பான்.) இவ்விதமாக யமலக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ரோஹிணியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (43)

அத ரோஹிணீலக்ஷணம் ||

த்விபுஜா கரண்டமகுடா ரக்தவர்ணா ஸுசோபநா |
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தா நாகஹஸ்தா ஸிதாம்பரா || ௪௪ ||

ஆஸீநா வா ஸ்திதா வாபி ஸப்தஸங்க்யா து ரோஹிணீ |
ரோஹிண்யேவம் ஸமாக்யாதா நைர்ருதேர்லக்ஷணம் ச்ருணு || ௪௫ ||

அத நைர்ருதிலக்ஷணம் ||

நைர்ருதிர்நீலவர்ணஸ்து த்விபுஜஸ்து மஹாதநு: |
கட்கம் தக்ஷிணஹஸ்தே து வாமஹஸ்தே து கேடகம் || ௪௬ ||

பீதவஸ்த்ரதரோ ரௌத்ர: கராலோக்ரவதம்ஷ்ட்ரக: |

ரோஹிணீ லக்ஷணம்.

ரோஹிணீ தேவியானவள், இரண்டு கைகளும், கரண்ட மகுடமும், சிவப்பு நிறமும், மங்களகரமான உடலும் உடையவளாய், வெளுப்பு ஆடையுடுத்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, ஸர்ப்பத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ நின்ற வடிவமாகவோ இருப்பவளாவாள். ரோஹிணீ தேவிகள் ஏழு பேர்களாவார்கள். இவ்விதமாக ரோஹிணியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி நைர்ருதியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (45)

நைர்ருதி லக்ஷணம்.

நைர்ருதியானவன், நீலநிறமும், இரண்டு கைகளும், பெரிய உடம்பும், வலது கையில் கத்தியும் இடது கையில் கேடயமும் உடையவனாய், பீதாம்பரம் தரித்து, கொடுமையுடன் பயங்கரமான தித்திப்பற்களுடன்கூடிய முகமுடைய

ஸர்வாபரணஸம்யுக்த: ஶவாரூடோ ஜடாமகுடீ || ௪௭ ||

நைர்ருதேர்லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் ததஸ்த்வப்ஸரஸாம் ஶ்ருணு |

அத அப்ஸரோலக்ஷணம் ||

அதிகாந்தியுதாஸ்ஸர்வா: கேஶபாராலகாந்விதா: || ௪௮ ||

நாநாகுந்தலஸம்யுக்தா: நாநாபுஷ்பாலங்க்ருதா: |
ஶுக்லக்ஷௌமவஸநாஸ்ஸர்வா: பீநோருஜகநஸ்தநா: || ௪௯ ||

மத்யக்ஷாமாஸ்ஸுரூபாஶ்ச ஈஷத்ஹஸிதாநநா: |
நாநாகந்தாநுலிப்தாங்கா: பத்ரபீடோபரிஸ்திதா: ||

ஸப்தஸங்க்யாஸ்து ஸம்ஸ்தா அப்ஸரஸாம் கணா: |
ஸமபங்கஸ்திதா: ப்ரோக்தா: வருணஸ்யாத வக்ஷ்யதே || ௫௧ ||

வனாய், ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, சவ வாஹனத்திலிருப்பவனாவான். (47)

இவன் நைர்ருத லோகதேவனாவான். இவ்விதம் நைர்ருதியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது இனி அப்ஸரஸ்ஸுகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

அப்ஸரஸ்ஸுகளின் லக்ஷணம்.

அப்ஸரஸ்ஸுகள் அதிக ஒளியும், கூந்தலும் முன்னுச்சியும், பற்பலவிதமான கூந்தல் முடிச்சும், பலவிதமான புஷ்பாலங்காரமும், வெண்பட்டாடையுமுடையவர்களாய், பருத்த துடை, பிருஷ்ட பாகம், ஸ்தநங்களையுடையவர்களாய், சிறுத்த இடையும், அழகிய வடிவமும், சிரித்த முகமும், பற்பலவிதமான வாசனைப்பூச்சுமுடையவர்களாய், பத்திரபீடத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். அப்ஸரஸ்ஸுகள் 7 பேர்களாவார்கள். இவர்கள் ஸமபங்கத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். அப்ஸரோ லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி வருண லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (51)

அத வருணலக்ஷணம் ||

வருண: ச்வேதவர்ணஸ்ஸ்யாத் த்விபுஜ: பாசஹஸ்தக: |
ஸர்வாபரணஸம்யுக்த: கரண்டமகுடான்வித: || ௫௨ ||

பீதவஸ்த்ரபரீதாங்க: மஹாபலஸமன்வித: |
யஜ்ஞஸூத்ரஸமாயுக்த: மகராஸநஸம்ஸ்தித: || ௫௩ ||
[வாருணம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் ருஷீணாம் லக்ஷணம்
ச்ருணு ||]

அத ஸப்தர்ஷிலக்ஷணம் ||

ருஷய: பீதவர்ணாஸ்ஸ்யு: நாநாவர்ணாம்பரான்விதா: || ௫௪ ||

வ்ருத்தாஸ்து த்விபுஜாஸ்ஸர்வே ஜடாமகுடஸமன்விதா: |
* திர்பகாஹ்ருதயாங்காஸ்து யஜ்ஞோபவீதஸம்யுதா: || ௫௫ ||

வருண லக்ஷணம்.

வருணன், வெளுப்பு நிறமுடையவர். அவர் இரண்டு கைகளும், கையில் பாசமுமுடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, கரண்டமகுடம் தரித்து, பீதாம்பரமுடுத்தியிருப்பவராவார். வருணன் மஹாபலம் பொருந்தியவராவார். அவர் பூணூலணிந்து, மகராஸநத்தின்மேல் வீற்றிருப்பவராவார். இவ்விதமாக வருணனுடைய லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி இருடிகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (53)

ஸப்தர்ஷி லக்ஷணம்.

ஸப்தர்ஷிகள், மஞ்சள் நிற வடிவமும், பல நிறமுள்ள ஆடை தரித்தும், முதிர்ந்த வயதும், இரண்டு கைகளும்,

---

* அர்பகாஹ்ருதயாங்காஸ்து இதி பாடாந்தரம் | ஹ்ருதய ஸம்புடமுத்ராஸ்து இதி யுக்த: பாட: இதி பாதி.

ஸஶ்மஶ்ருவக்த்ரஸஹிதா: ஸ்தாநகம் சாஸநம் து வா |
த்ரிபுண்ட்ரம் தக்ஷிணஹஸ்தே து தண்டம் வாமகரோர்த்வத: ||
ச்சத்ரஷண்ணாள ஸ்திதா வாத ஸமாஸீநா து ஜ்ஞாநமுத்ரிகா |
வாமஜாநுபரிந்யஸ்த வாமஹஸ்தஸமந்விதா: || ௫௭ ||

ப்ருகுரங்கிரஸோऽகஸ்த்யோ வஸிஷ்டோ கௌதமஸ்ததா |
விஶ்வாமித்ரோ பரத்வாஜ: ருஷயஸ்ஸப்த கீர்த்திதா: || ௫௮ ||
[ருஷீணாம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் வாயுலக்ஷணமுச்யதே |]

சாந்தமான தோற்றமும், சடைமுடியணியும், மார்புடன் அமைந்த முகவாய்க்கட்டையும் (மார்பு வரையில் நீண்ட தாடியும்) பூணூலும், மூன்று பட்டையாக அணிந்த விபூதியும், (விபூதி—திருநீறு) வலது கையில் தண்டமும், (தண்டம்—தடி) இடது கையில் குடையும், உடையவர்களாய், நின்ற வடிவமாகவோ, உட்சார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பவர்களாவார்கள். (56)

அல்லது தடி குடை இல்லாமல் வலது கையில் சின் முத்திரை தரித்து, இடது கையை இடது முழங்காலின் மேலே வைத்துக்கொண்டிருக்கும் வடிவமாகவும் இருக்கலாம்.

[நின்ற வடிவமானால், தடியும் குடையுங்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும், உட்கார்ந்த வடிவமானால் சின்முத்திரையும், முழங்காலின்மேலே வைத்த கையுமாக இருக்கவேண்டுமென்று கொள்ளவேண்டும்.] (57)

பிருகு, அங்கிரஸ்ஸு, அகத்தியர், வஸிஷ்டர், கௌதமர், விசுவாமித்திரர், பரதுவாஜர், இவர்கள் ஸப்தர்ஷிகள் ஆவார்கள்.

ஸப்தர்ஷி லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. வாயுவின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (58)

𑌅𑌥 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ||

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌹𑌾𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌧𑍂𑌮𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍋 𑌧𑍂𑌮𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌃 |
𑌧𑍍𑌵𑌜𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑌣𑍍𑌡𑌯𑍁𑌕𑍍 ||

𑌸𑌾𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑌬𑌲𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 |
𑌨𑌾𑌨𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌵𑌿𑌚𑌲𑌤𑍍𑌕𑍇𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌃 || ௬௧ ||

𑌸𑌿𑌂𑌹𑌾𑌸𑌨𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍀𑌘𑍍𑌰𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 |
𑌵𑌾𑌯𑍋𑌰𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌃 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

𑌅𑌥 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌾𑌃 |
𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾𑌃 ||

வாயு லக்ஷணம்.

வாயுபகவான், மஹாபலம் பொருந்தியவராவார். வாயு இரண்டு கைகளும், புகை நிறமும், புகைநிறக் கண்களும், சபள நிறமான உடையும் (சபளம் – பலநிறங்களும் கலந்து நிச்சயிக்கமுடியாத நிறம்.) வளைத்து வைத்துக் கொள்ளப்பட்ட கைகளும், அசையும் கூந்தல் முடிச்சும், பலவித ஆபரணங்களுமுடையவராவார். வலது கையில் துவஜமும், இடது கையில் தண்டமுமுடையவராவார். ஸிம்ஹாஸநத்திலிருப்பவராவார். வேகமாகச் செல்ல விருப்பமுடையவர். வாயு லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ருத்திரனின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (61)

ஏகாதச ருத்திர லக்ஷணம்.

உருத்திரர்கள், 4 கைகளும், 3 கண்களும், சடைமுடியணியும், பச்சை உடையும், வெளுத்தமேனியும், பற்பல

श्रोत्रके सर्पहाराश्च यज्ञोपवीतविभूषिताः ।
सर्वाभरणसंयुक्ताः सर्व(नाना)माल्यैरलंकृताः ॥ ६४ ॥

अभयं परशुः सव्ये वामे स्याद्धरिणो वरम् ।
महादेवश्शिवो रुद्रः शंकरो नीललोहितः ॥

ईशानो विजयश्चेशो देवदेवो भवोद्भवः ।
कपालीत्येकादश ज्ञेया रुद्राः सकलकारसूत्रिताः ॥
[रुद्राणां लक्षणं प्रोक्तं सोमलक्षणमुच्यते ।]

अथ सोमलक्षणम् ॥

सोमस्सिंहासनासीनः कुन्दशंखनिभद्युतिः ।
पद्मासनसमायुक्तः द्विभुजस्सौम्यवक्त्रकः ॥ ६६ ॥

அணிகளும், பற்பல புஷ்பமாலைகளும், உடையவர்களாவார்கள். வலது கைகளில், அபயமும்–மழுவும், இடது கைகளில், வரதமும்–மானுமுடையவர்களாவார்கள்.

இவர்கள், நின்றவடிவமானால், ஸமபாதமாகவும், உட்கார்ந்த வடிவமானால், பத்மபீடத்தின்மீதும் இருக்க வேண்டும்.

இவர்கள், மஹாதேவன், சிவன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலலோஹிதன், ஈசானன், விஜயன், ஈசன், தேவதேவன், பவோத்பவன், கபாலி, என்று பெயருடைய 11 பேர்களாகும். உருத்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஸோம லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (65)

சந்திர லக்ஷணம்.

சந்திரன் ஸிம்ஹாஸனத்திலிருப்பவராவார். அவர், முல்லை, சங்குபோன்ற நிறமும், மண்டலாகாரமாக வீசும்

ஶ்வேதோ வா ஹரிதோ வாபி குமுதோத்பலஹஸ்தக: |
ஸௌம்யோ யஜ்ஞோபவீதாங்க: ஸர்வாபரணபூஷித: || ௧௭ ||

ஶுக்லவஸ்த்ரபரீதாங்க: ஸித(ஶுக்ல)புஷ்பைரலங்க்ருத: |
[ஸோமலக்ஷணமாக்யாதம் க்ஷேத்ரபாலக்ஷணம் ஶ்ருணு |]

அத² க்ஷேத்ரபாலலக்ஷணம் ||

த்ரிவித: க்ஷேத்ரபாலஸ்து ஸத்வாதிகுணயோகத: ||

ஶ்வேதோ ரக்தஸ்ததா க்ருஷ்ண: ஸாத்விகாதிகுணேன வை |
த்விசதுர்ஹஸ்தக: ஸாத்வோ ராஜஸ: ஷட்புஜான்வித: || ௧௧ ||

தேஹகாந்தியும், 2 கைகளும், ஸௌமியமான முகமும், ஸுவர்ணயஜ்ஞோபவீதமும் (தங்கப் பூணூலும்) ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்காரமும், வெண்மையான உடையும், பற்பல (வெண்மையான) புஷ்பங்களாலாகிய அலங்காரமும் உடையவராய், கைகளில் ஆம்பலும் நீலோத்பலமும் ஏந்தி, சாந்தமான ஆகாரத்துடன், நின்ற வடிவமாகவோ, உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ, இருப்பதாம். சந்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி க்ஷேத்திரபால(பைரவ) லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

க்ஷேத்ரபாலக(பைரவ)லக்ஷணம்.

க்ஷேத்திரபாலக மூர்த்தியானது, ஸத்துவகுண பிரதானமானது, ரஜோகுண பிரதானமானது, தமோகுண பிரதானமானது என மூன்று விதமாகும். ஸத்துவ மூர்த்தியானது, வெளுப்பு நிறமாகவும், ரஜோகுண மூர்த்தியானது சிவப்பு நிறமாகவும், தமோகுண மூர்த்தியானது கருப்பு நிறமாகவும் இருப்பவைகளாம். ஸத்துவ மூர்த்திக்கு 2 அல்லது 4 கைகளும், ரஜோமூர்த்திக்கு 6 கைகளும், தமோ

தாமஸஸ்யாஷ்டதோர்தண்ட: த்ரிணேத்ரஸ்ஸமபாதக: |
ஸ்தானகே பத்மபீடம் ஸ்யாத் ஸ பத்ரபீடமதாபி வா || ௭௦ ||

ஶூலம் து தக்ஷிணே ஹஸ்தே கபாலமிதரே வஹேத் |
த்விஹஸ்தஸ்யைவமாக்யாத: சதுர்ஹஸ்தஸ்ய கத்யதே ||

பரஹஸ்தே து ஸவ்யே ஸ்யாத் கட்வாங்கம் கட்கமன்யகே |
பூர்வஹஸ்தத்வயே சாபி அபயம் வரதம் ததா || ௭௨ ||

பூர்வவத் பரஹஸ்தௌ து ஸவ்யே ஸ்யாத் பூர்வஹஸ்தகே |
ஸாத்விகம் ஹ்யேவமாக்யாதம் ராஜஸம் ஶ்ருணு ஸுவ்ரத ||

ஶூலம் கட்கம் ச கண்டா ச தக்ஷிணே து கரத்ரயே |
வேடகம் ச கபாலம் ச நாகபாஶம் ச வாமகே || ௭௪ ||

மூர்த்திக்கு 8 கைகளுமாம். ஸ்தானக மூர்த்தியானால் ஸமபாதமாம். (ஆஸநமானால்) பத்மபீடம் அல்லது பத்திர பீடத்திலிருப்பதாகும். பைரவ மூர்த்தியானது 3 கண்களுடையதாகும். (70)

பைரவரின் ஸத்துவ மூர்த்தியானது 2 கைகளுடனிருந்தால், வலது கையில் சூலமும் இடது கையில் கபாலமும் இருப்பதாகும்.

4 கைகளிருந்தால், வலது பரபுஜத்தில் கட்வாங்கமும் இடது கையில் கத்தியும், பூர்வ ஹஸ்தங்களில் அபயவரதமும் இருப்பதாகும். (கட்வாங்கம்–பரமேசுவரனுக்குரிய ஆயுதவிசேஷம்.) (72)

அல்லது பரஹஸ்தங்கள் முன்போலவும் பூர்வஹஸ்தம் இடது கையில் மணியுமிருப்பதுமாகும்.

இவ்விதம், ஸாத்துவிக மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஏ ஸுவ்ரத! இனி ராஜஸ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (73)

𑌤𑌾𑌮𑌸𑍇 𑌤𑍁 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌣𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌤𑌰𑍇 ।
𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌵𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌕𑍇𑌶𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌃 ॥ ௭௫ ॥

𑌉𑌗𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇𑌤𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑌾𑌲𑌕𑌃 ॥

[𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑍇𑌶𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌈𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ।]

𑌅𑌥 𑌈𑌶𑌾𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌈𑌶𑌾𑌨𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌃 ॥ ௭௭ ॥

ராஜஸ மூர்த்தியானது, வலது கைகள் மூன்றிலும், சூலம்–கத்தி–மணி இவைகளேயும், இடது கைகள் மூன்றிலும் கேடயம்–கபாலம்–நாகபாசம் இவைகளையுமுடையதாகும். (74)

தாமஸ மூர்த்தியானது, இடது கையில் வில்லும், வலது கையில் அம்புமுடையதாம். மற்ற கைகளில் ராஜஸ மூர்த்திக்குக் கூறிய ஆயுதங்களேயாம்.

(தாமஸ மூர்த்தியானது) சிவப்பு நிறமாகவும் ஊர்துவ முகமாகவும் இருக்கும் சிகாமண்டலமும், உக்கிரமான திருஷ்டியும், பல நாகங்களை அணிந்தும், 3 கண்களுடையதாகவும், நெருப்புப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் செய்யத்தக்கதாகும். (76)

இவ்விதம் பைரவ லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது இனி ஈசான லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

ஈசாந லக்ஷணம்.

ஈசான மூர்த்தியானது, 2 கைகளுடையதாம். வெளுப்பு நிறமும், வெளுப்பு வஸ்திரமுமுடையதாம். ஸகலவித

ஶூலயஜ்ஞோபவீதஶ்ச ஶூலவத்கோபரி ஸ்தித꞉ |
ஶூலம் தக்ஷிணஹஸ்தே து கபாலம் வாமஹஸ்தகே || எஅ ||

வஹ்னிபத்மாஸனவ்யாப்த꞉ பூர்ணம் ஹ்யீஶலக்ஷணம் |

அத ஸூர்யலக்ஷணம் ||

த்விபுஜா꞉ பத்மஹஸ்தாஶ்ச ரக்தபத்மாஸனே ஸ்திதா꞉ || எகூ ||

ரக்த(த்ன)மண்டலஸம்யுக்த கரண்டமகுடான்விதா꞉ |
ரக்தாம்பரதராஸ்ஸர்வே ஸர்வாபரணபூஷிதா꞉ || அ0 ||

சன்னவீரதராயுக்தா꞉ ஹ்யாதித்யா த்வாதஶ ஸ்ம்ருதா꞉ |
விகர்த்தனோ விவஸ்வாம்ஶ்ச மார்த்தண்டோ பாஸ்கரோ ரவி꞉ ||

ஆபரணங்களையுமணிந்து, ஜடாமகுடமும் பூநூலும் அணிந்து, வலது கையில் சூலாயுதமும் இடது கையில் கபாலமும் ஏந்தி, வெண்தாமரைமலரில் வீற்றியிருப்பதாம். இவ்விதம் ஈசான லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஆதித்தியர்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

ஆதித்திய லக்ஷணம்.

ஆதித்தியர்கள், 2 கைகளும், 2 கைகளிலும் செந்தாமரை மலர்களை ஏந்தியும், செந்தாமரை மலரில் உட்கார்ந்து கொண்டுமிருப்பவர்களாவார்கள். (79)

சிவப்பு நிறமாய் வட்டமாக இருக்கும் (வட்டமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்ட ரத்தினங்களுடன்கூடிய) கரண்டமகுடத்தை அணிந்திருப்பவர்களாவார்கள். சிவப்பு ஆடையுடுத்தி, ஸகலவிதமான அணிகலங்களையுமணிந்து, சன்னவீரம் தரித்து இருப்பவர்களாவார்கள். இவ்விதமான ஆதித்தியர்கள் 12 பேர்களாவார்கள்.

1. விகர்த்தநன் 2. விவஸ்வான் 3. மார்த்தாண்டன்

லோகபால: ப்ரகாசச்ச லோகஸாக்ஷீ த்ரிவிக்ரம: |
ஆதித்யச்ச ததா ஸூர்ய: அம்சுமாலீ திவாகர: || ௮௨ ||

ஸந்தே வை ஆத்யாதித்யா: உத்தராதிக்ரமாத் ஸ்திதா: |
ஏவம் ஷோடசஸம்க்யாதா: த்வாத்ரிம்சதத வக்ஷ்யதே ||

அத அனந்தலக்ஷணம் ||

ஸௌம்யரூபச்சதுர்புஜ: ஸர்வாபரணபூஷித: |
ஜபாபுஷ்பநிபாகார: கரண்டமகுடாந்வித: || ௮௪ ||

ஸிதவஸ்த்ரதர: சாந்த: த்ரிணேத்ர: பத்மஸம்ஸ்தித: |
அபயம் வரதம் டக்காம் சூலம் ச தாரயன் கரை: || ௮௫ ||

---

4. பாஸ்கரன் 5. ரவி 6. லோகபாலன் 7. பிரகாசன் 8. லோகஸாக்ஷீ 9. த்ரிவிக்கிரமன் 10. ஆதித்தியன் 11. ஸூரியன் 12. அம்சுமாலீ எனப்படும் திவாகரன் ஆகிய 12 பேர்களும் துவாதசாதித்தியர்களாவார்கள். (82)

இவர்கள் வடக்கிலிருந்து முறையே இருப்பவர்களாவார்கள்.

இவ்விதமாக 16 பரிவார மூர்த்திகளின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி 32 பரிவார மூர்த்திகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (83)

அனந்த லக்ஷணம்.

அநந்த மூர்த்தியானது, ஸௌமியமான வடிவமுடையதாகும். 4 கைகளுடையதாம். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாம். சம்பரத்தம்பூவைப்போன்ற நிறமுடையதாம். கரண்டமகுடத்தை அணிந்திருப்பதாம். வெளுப்பு வஸ்திரம் தரித்ததாம். சாந்தமான முகமுடையதாம். 3 கண்களுடையதாம். கைகளில், அபயம்—வரதம்—உடுக்கை—சூலம் இவைகளை ஏந்தி, பத்மாஸநத்திலிருப்பதாம். (85)

அத² அர்கலக்ஷணம் ||

அர்கஶ்ஶாந்தஶ்சதுர்பா³ஹு: ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷித: |
ஹிரண்யஸத்³ருʼஶப்ரக்²ய: ஶ்வேதவஸ்த்ராந்வித: || ௮௭ ||

அப⁴யம் வரத³ம் சாபி க²ட்³க³ம் கே²டம் கரைர்வஹந் |
ஸம்ஸ்தி²த: பத்³மபீடே² து ஸூ(ஸௌ)ர்யஶ்சைவம் ப்ரகல்பயேத் ||

அத² ப⁴வலக்ஷணம் ||

ப⁴வஶ்ஶாந்தஶ்சதுர்பா³ஹு: ஜடாமகுடமண்டி³த: |
அதிரக்தஸம(தாம்ர)ப்ரக்²ய: ஸர்வாப⁴ரணபூ⁴ஷித: ||௮௮||

ஹிரண்யஸத்³ருʼஶப்ரக்²ய: ஶ்வேதவஸ்த்ராந்வித: |
அப⁴யவரஶூலபாஶதரோ ப⁴வ: || ௮௯ ||

அர்க்கன் லக்ஷணம்.

அர்க்கன் சாந்தமான வடிவமும் 4 கைகளும் உடைய வராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பார். ஸுவர்ணம்போன்ற மேனியும் வெண்பட்டாடையும் உடையவராவார். கைகளில் அபயம்--வரதம்—கத்தி—கேடயம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பவராவார். பத்ம பீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவராவார். இவ்விதம் ஆரியனை (ஸூரியனை) கல்பிக்கவேண்டும். (87)

பவ லக்ஷணம்.

பவன், சாந்தமான வடிவமுடையவராவார். மிதச் சிவந்த மேனியும் 4 கைகளுமுடையவராவார். ஜடா மகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பார். அவருடைய மேனி ஸுவர்ணம்போன்றதாகும். வெண் பட்டாடையுடுத்தியிருப்பார்.. கைகளில் அபயம்—வரதம்—சூலம்—பாசம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பவராவார். (89)

𑌅𑌥 𑌮𑌰𑍁𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ||

𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌃 |
[𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍂𑌪𑌧𑌰𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌪𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 (𑌵𑌾𑌤𑌾𑌃)
𑌦𑍍𑌵𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑌾𑌃 |]
𑌅𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌀(𑌰𑌾𑌃) 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾(𑌃) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣-
𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾(𑌃) || ௯௦ ||

𑌨𑌾𑌨𑌾𑌗𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍁𑌲𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌵𑌾(𑌂𑌗𑌾𑌃) 𑌵𑌾(𑌨𑌾𑌨𑌾)𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑍈𑌶𑍍𑌚-
𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑌾(𑌃) |
𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾(𑌃) 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌾(𑌃) || ௯௧ ||

𑌅𑌥 𑌅𑌪𑍍𑌸𑌰𑍋𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 ||

𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌲𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷(𑌣)𑌕𑍁𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌾 𑌪𑍀𑌨𑍋𑌰𑍁𑌜𑌘𑌨𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌃 |
𑌦𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑌿𑌭𑌾(𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾)𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌧𑌰𑌾 𑌵𑌰𑌾𑌃 ||

மருத்துக்களின் லக்ஷணம்.

மருத்துக்கள், (மருத்து—வாயு) சாந்தமான உருவம் படைத்தவர்களாவார்கள். இரு கைகளிலும் ஸர்ப்பங்களை தரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இரண்டு கண்களுடையவர்கள். மிக்க அழகும் சாந்தமுமுடையவர்கள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, பற்பல வாஸனை திரவியங்களையும் பலவித புஷ்பங்களையும் அணிந்திருப்பார்கள். கரண்ட மகுடம் தரித்து பத்மபீடத்தில் இருப்பவர்களாவார்கள். (91)

அப்ஸரஸ்ஸுகளின் லக்ஷணம்.

அப்ஸரஸ்ஸுகள், பயிர்போன்று பசுமையான நிறமுடையவர்களாவார்கள். சிறிது விலக்ஷணமான (சிறிது ஒட்டிய) வயிறு உடையவர்கள். பருத்த துடை-பிருஷ்ட பாகம்-ஸ்தநங்களையுடையவர்களாவார்கள். தங்க ஜரிகை

𑌸𑌸𑍍𑌯𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑌿𑌭𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 𑌕𑌰𑍇 ।
𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌾𑌲𑌮𑍍𑌬𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 (𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁) 𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌿𑌕𑌾𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌗𑍌𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌾 𑌨𑍀𑌲𑌨𑌿𑌭𑌾 (𑌸𑌸𑍍𑌯𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌤𑌨𑍁𑌃) 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾 𑌹𑍇𑌮-
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌤𑌾 𑌵𑌰𑌾 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌾 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾 𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌾 ॥
𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌟𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌚 𑌦𑌧𑌤𑍀 𑌕𑌰𑍈𑌃 ।
𑌗𑍌𑌰𑍀𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌸𑌕𑌲𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑍇 ॥ ௯௪ ॥
𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌮𑍍 ।

களுடன் கூடிய பல்நிற பட்டாடைகளை அணிந்திருப்பார்கள். ஒரு கையில் செந்தாமரை மலரேந்தி மற்றொரு கையை முழங்கால்வரையில் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு இருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள் யாவரும் ஸமபங்க லக்ஷணமுடையவர்களாவார்கள். (93)

கௌரீ லக்ஷணம்.

கௌரீ தேவியானவள், மெல்லிய உடலும் நீலநிறமு முடையவளாவாள். (பயிர்போன்ற பசுமை நிறமுடைய வளாவாள்). சாந்தமான தோற்றமுடையவள். ஸுவர்ண வர்ணமுடைய ஆடையை அணிந்திருப்பவளாவாள். 4 கை களும் 3 கண்களுமுடையவளாவாள். ஸகல ஆபரணங் களையும் அணிந்திருப்பவளாவாள். கைகளில், அபயம்-வரதம்-டங்கம் (உளி)-சூலம்-இவைகளை தரித்திருப்பாள். இவ்விதமாக ஸகல லக்ஷணத்தில் கௌரீ லக்ஷணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

சுத்த ஸத்வ பிரதானமான இந்த மூர்த்தியை புத்தி மானுயிருப்பவன், கூறியுள்ளபடியே செய்து ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

அத ஶர்வலக்ஷணம் ||

ஶர்வஸ்து ஶங்ககுந்தேந்துஸங்காஶ: ஸர்வாபரணபூஷித: || ௧௬ ||

ஜடாமகுடஸம்யுக்த: ஸௌம்யவக்த்ரஶ்சதுர்புஜ: |

அபயம் வரதம் கட்கம் கேடகம் ச வஹந் கரை: || ௧௭ ||

பத்மபீடோபரிஷ்டாத்து ஸ்தாநக: ஶர்வ ஸம்ஜ்ஞித: (ஸம்ஸ்தித:) |

அத விரிஞ்சலக்ஷணம் ||

சதுர்வக்த்ரஶ்சதுர்பாஹு: ஸ்வர்ணாக்ஷ: ஸர்வ(ஸர்வ) பூஷண: || ௧௮ ||

க்ருஷ்ணாஜிநோத்தரீயஶ்ச யஜ்ஞஸூத்ரவிராஜித: |

ஶுக்லவஸ்த்ரதரஶ்சைவ கடிஸூத்ரைர்யுத: || ௧௯ ||

சர்வ லக்ஷணம்.

சர்வ மூர்த்தியானது, சங்கு-முல்லை-சந்திரன்-இவைகளைப்போல வெண்மையான நிறமுடையது. 4 கைகள் உடையதாம். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாம். ஜடாமகுடத்தை தரித்திருப்பதாம். கைகளில், அபயம்-வரதம் - கத்தி-கேடயம் - இவைகளை ஏந்தியிருப்பதாம். பத்மாஸநத்தில் ஸ்தாநகமாக இருப்பதாம். இவ்விதம் சர்வ லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பிரம்ஹதேவ லக்ஷணம்,

பிரம்ஹதேவர், 4 முகங்களும், 4 கைகளும். பொன்னிறக் கண்களுமுடையவராவார். ஸர்பங்களை ஆபரணங்களாக அணிந்திருப்பவராவார் ? [ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார்.] வெண்பட்டாடையுடுத்தி, மான் தோலை உத்தரீயமாகக் கொண்டிருப்பவராவார். பூநூலணிந்திருப்பார். அரை ஞாணுடன் மேகலை என்னும் கட்டுவாரு

ஶுக்லமால்யாநுலேபஸ்து குண்டலாப்⁴யாமலங்க்ருத: |
த³க்ஷிணே அக்ஷமாலாம் ச கூர்சம் சைவ து
தா⁴ரயேத் || [illegible] ||

கமண்ட³லும் குஶம் வாமே த³க்ஷிணே ஸ்ருக்ஸ்ருவௌ
ததா² |

ஆஜ்யஸ்தா²லீம் குஶாம்ஶ்சைவ வாமஹஸ்தே து தா⁴ரயேத் ||

அப⁴யவரதௌ³ பூர்வஹஸ்தௌ வாம த்³விஜோத்தம |
ஶூலந்து தந்மயாம்ஸ்ருச ஶ்ராயயேத்து பரஸ்பரம் ||

* ஸௌம்யாக்ஷமாலாவரிஷ்டாத்து வாமஹஸ்தாப்³ஜவத்கரம் |

மணிந்திருப்பார். வெண்சந்தணம் பூசி வெண்மையான மாலையுமணிந்திருப்பார். காதுகளில் குண்டலங்களையணிந்திருப்பார்.

வலது கைகளில், ஜபமாலையும் கூர்ச்சமும் (கூர்ச்சம்-தர்பத்தால் முறைபுடன் செய்யப்பட்ட ஒருவித முடிச்சு) இடது கைகளில் கமண்டலமும் (கிண்டிபோன்ற அமைப்புடைய பாத்திரம்.) குசமும் (தர்ப்பப்புல்) தரித்திருப்பவராவார்.

அல்லது, வலதுகைகளில் ஸ்ருக்-ஸ்ருவம்-இவைகளையும் இடது கைகளில் ஆஜ்யஸ்தாலீ-தர்ப(முஷ்டி)ம் - இவைகளையும் தரித்திருப்பவராவார். [ஸ்ருக்-ஸ்ருவம் இவைகள் யாகங்களில் ஹோமம் செய்ய ஸாதனமாக, மரத்தால் செய்யப்பட்ட கருவிகள். இவைகள், சிறிய முட்டைக் கரண்டியைப்போல் இருக்கும்]

* ஸௌம்யாக்ஷமாலாவரி ந்யஸ்தா வாமஸவ்யோர்த்⁴வகம் கரம் |
ஸவ்யஹஸ்தம் ச தஸ்யாதோ⁴ ததா² ந்யஸ்தா ஸமாஶ்ரித: ||
இதி பாடா²ந்தரம்.

𑌸𑌵𑍍𑌯𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌤𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ||

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌅𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍁𑌮𑍍 |
𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌸𑌾𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍀 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇 || ௨௪ ||

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑍇 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 |

𑌅𑌥 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌶𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 || ௨௫ ||

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌕𑌃 |
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 || ௨௬ ||

அல்லது, ஆஸநத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு முன். கைகளை வரதமாகவும் அபயமாகவும் வைத்துக்கொண்டு, இரு கால்களையும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைத்து வைத்துக்கொண்டு, மேட்ர மூலத்திற்குமேலே (அதாவது நடு மடியில்) இரு கைகளில் இடதுகையை மேலே நோக்கி வைத்து அதன்மேலே வலதுகையையும் முன்போலவே மே நோக்காகவே வைத்துக்கொண்டு, இருப்பவராவார்.

அல்லது, முன்கைகள் அபயம் வரதமாகவும், புறக் கைகளில் வலக்கையில் ஜபமாலையும் இடக்கையில் கமண்டலமும் கொண்டிருப்பதுமாம்.

வலது பக்கத்தில் ஸரஸ்வதியும் இடது பக்கத்தில் ஸாவித்திரியுமிருப்பார்கள்.

நின்ற வடிவமானாலும் உட்கார்ந்த வடிவமானாலும் பிரம்மதேவர் பத்மபீடத்திலிருப்பதாகும்.

சிவோத்தம லக்ஷணம்.

சிவோத்தம மூர்த்தியானது, வெளுப்பு நிறமும் 4 கைகளும் 2 கண்களும் ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்காரமும் வெளுப்பு வஸ்திரமும் பூநூலும் கரண்ட மகுடமு

𑌸𑌾𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌧𑌤𑍍 𑌕𑌰𑍈𑌃 |
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌃 𑌸𑌮𑌪𑌾𑌦𑌕𑌃 || ௱௭ ||

𑌅𑌥 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌭𑍃𑌗𑍁𑌸𑍍𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑌿𑌭𑌶𑍍𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌲𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 |
𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌪𑍇𑌤𑍋 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 || ௱௮ ||

𑌸𑌾𑌭𑌯𑌵𑌰𑌦𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 |
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑍋 𑌵𑌾𑌸𑌨𑍋 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌶𑍍𑌶𑍁𑌭𑌃 ||

𑌅𑌥 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑍈𑌕𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌕𑌥𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌰𑍍𑌷𑌿𑌵𑌤𑍍 𑌕𑍌𑌶𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌕𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ||

முடையதாகும். கைகளில், அபயம்-வரதம்-சூலம்-பாசம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பதாகும். பத்ம பீடத்தில் ஸம பாதமாகவும் ஸ்தாநகமாகவுமிருப்பதாகும். (107)

பிருகுமுனிவரின் லக்ஷணம்.

பிருகுமுனிவர், சாந்தமான வடிவமுடையவராவார். வெண்மையான வஸ்திரமும், 2 கைகளும் உடையவராவார். கரண்ட மகுடம் தரித்தவராவார். 2 கைகளிலும் அபயமும் வரதமும் தரித்திருப்பவராவார். ஸகல ஆப்ரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். ஸ்தாநகவடிவமாகுலும், ஆஸந வடிவமாகுலும், பத்மபீடத்தில் இருப்பதாகும். இந்த மூர்த்தியானது சுபகரமானதாகும். (109)

ஈச-அகஸ்திய-கௌசிக-ஏகநேத்ர லக்ஷணம்.

ஈச லக்ஷணம் முன்னமே (பவ லக்ஷணத்தில்) கூறப்பட்டுவிட்டது. அகஸ்திய லக்ஷணத்தையும் (ஸப்தர்ஷி லக்ஷணத்தில்) முன்பு கூறியதுபோலவே கொள்ளவும். கௌசிக லக்ஷணமும் அவ்விதமேயாம்.

ஏகநேத்ரஶ்சதுர்பாஹுஸ்த்ரிநேத்ரஶ்ச ஸமந்வித: |
பந்தூகபுஷ்பஸங்காஶ: ஶ்வேதகௌஶேயவஸ்த்ரக: ॥ ௱௧௧ ॥

ஜடாமகுடஸம்யுக்த: ஸர்வாலங்காரபூஷித: |
அபயவரதோபேத: டங்கஶூலஸமந்வித: ॥ ௱௧௨ ॥

அத விக்நேஶ ஸரஸ்வதீலக்ஷணம் ॥

விக்நேஶம் பூர்வவச்ச க்ருத்வா ஸ்தாபயேத்தேஶிகோத்தம: |
ஸரஸ்வதீ சதுர்ஹஸ்தா ஶ்வேதபத்மாஸனாந்விதா ॥ ௱௧௩ ॥

ஜடாமகுடஸம்யுக்தா ஶுப்ரவர்ணா ஸிதாம்பரா |
யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தா முக்தாஹாரா ஸுநேத்ராந்விதா ॥

வ்யாக்யாமுத்ராம் அக்ஷமாலாம் தக்ஷிணே து கரத்வயே |

ஏக நேத்திரமூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களும், சம்பரத்தம் பூவின் நிறமும், வெண்பட்டாடையும், சாந்தமான உருவமும் உடையதாய் ஜடாமகுடம் தரித்து ஸகல அலங்காரங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கைகளில், அபயம்-வரதம்-டங்கம்-சூலம் இவைகளை தரித்து இருப்பதாகும்.

விக்நேசுவர–ஸரஸ்வதீ லக்ஷணம்.

தேசிகோத்தமன், முன்பு கூறியுள்ள லக்ஷணத்துடன் விக்நேசுவரரை செய்து ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஸரஸ்வதீ தேவியானவள், 4 கைகளும், வெளுப்பு நிறமும், வெளுப்பு ஆடையும் உடையவளாவாள். வெண்தாமரை மலரில் உட்கார்ந்திருப்பவளாவாள். அழகிய கண்களையுடையவளாவாள். யஜ்ஞோபவீதமணிந்து, முக்தாஹாரமும் அணிந்திருப்பவளாவாள். ஜடாமகுடம் (சடையாலாகிய மகுடம்) தரித்திருப்பவளாவாள்? வலது கைகளில் வியாக்கியான முத்திரையும் (சின்முத்திரையும்)

புஸ்தகம் குண்டிகாம் வாமே த்ரிநேத்ரா சாருரூபிணீ ॥

ருக்யஜுஸ்ஸாமபிஶ்சாபி முனிபி: ஸேவிதா பரா |
ஏவம் லக்ஷணஸம்யுக்தா வாக்தேவீ பரிகீர்த்திதா ॥ ௱௬௬ ||

அத லக்ஷ்மீலக்ஷணம் ||

லக்ஷ்மீ: பத்மாஸநாஸீநா த்விபுஜா காஞ்சநப்ரபா |
ஸௌவர்ணரத்நகசிதகர்ணகுண்டலமண்டிதா ॥ ௱௬௭ ||

ஸுயௌவநா ஸர்வசோபாங்கா குஞ்சிதப்ரூ: ஸவிப்ரமா |
ரக்தாக்ஷீ பீநகண்டா ச கஞ்சுகாடி (காட்ய)ஸ்தநத்வயீ ॥

ஶிரஸோ பூஷணம் சைவ சக்ரவீடவங்கஜம் |

ஜபமாலையும், இடது கைகளில் புஸ்தகமும் குண்டிகையும் (கிண்டி) தரித்திருப்பவளாவாள். மூன்று கண்களும் அழகிய உருவமுமுடையவளாவாள். ருக்கு-யஜுஸ்-ஸாம-என்ற மறைகளாலும் முனிவர்களாலும் ஸேவிக்கப் பட்டிருப்பவளாவாள். வாக்குக்கு அதிதேவதையான ஸரஸ்வதிதேவி, இத்தகைய லக்ஷணங்களுடையவளென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

லக்ஷ்மீ லக்ஷணம்.

லக்ஷ்மீ தேவியானவள், பத்மாஸநத்தில் உட்கார்ந் திருப்பவளாவாள். இரண்டு கைகளும் பொன்னிற மேனியு முடையவளாவாள். காதில் கற்கள் பதித்த பொன்னோலை யணிந்திருப்பவளாவாள். நல்ல யௌவனப்பருவமும், அழகிய அங்க அமைப்பும், வளைந்த புருவமும், அழகு நிறைந்த விலாஸமும் உடையவளாவாள். சிவந்த கண்களும் பருத்த (சதைப்பத்துள்ள) கன்னங்களும், ரவிக்கை அணிந்த ஸ்தநங்களுமுடையவளாவாள். தலை அணியும்

அம்புஜம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமே ஸ்ரீபலமிஷ்யதே ॥

ஸுமத்யா விபுலச்ரோணீ ஸுவஸ்த்ராம்பரவேஷ்டிதா |
மேகலாகடிஸூத்ரா ச ஸர்வாபரணபூஷிதா ॥ ௩௨ ॥

அத ஏகருத்ர-பசுபதி-வஸு-லக்ஷணம் ॥

ஏகாக்ஷருத்ரவத்ரூபம் ஏகருத்ரஸ்ய கீர்த்திதம் |
பசுபதிம் ததைவம் து ரூபமேவம் விசேஷத: ॥

தரோ த்ருவச்ச ஸோமச்ச ஆபதேவோऽநலஸ்ததா |
அநிலச்சைவ ப்ரத்யூஷ: ப்ரபாவ(ஸ)ஸ்ததைவ ச ॥

வஸவோऽஷ்டௌ ஸ்ம்ருதா ஹ்யேதே ரக்தவர்ணா த்விபாஹவ: |
பீதாம்பரதராஸ்ஸர்வே ஸ்தாநகா வா ஸ்திதாஸ்து வா ॥

முன் தலையின் இரு பக்கங்களிலும் அணியும் சங்கசக்ர வடிவமான நெத்திச் சுட்டியும் உடையவளாவாள். வலது கையில் தாமரை மலரும், இடது கையில் பில்வப்பழமும் வைத்திருப்பவளாவாள். அழகிய இடுப்பும் பருத்த பிருஷ்ட பாகமும், அழகிய வஸ்திராலங்காரமும், ஒட்டியாணமும் அரைநூல் மாலையும் அணிந்து, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருப்பவளாவாள்.

ஏகருத்திர-பசுபதி-வஸு-லக்ஷணம்.

ஏகருத்திரன் - பசுபதி - இவர்களை, ஏகாக்ஷருத்திரனுக்குக் கூறிய லக்ஷணப்படியே செய்யவேண்டும்.

தரன், துருவன், ஸோமன், ஆபதேவன், அநலன், அநிலன், பிரத்யூஷன், பிரபாவ(ஸ)ன் என்ற பெயருடைய 8 பேர்களும் வஸுக்கள் எனப்படுவார்கள்.

இவர்கள் சிகப்புநிறம் உடையவர்களாவார்கள். இரண்டு கைகளுடையவர்களாவார்கள். இவர்கள் எல்

பத்ரவேஷ்டக ஹஸ்தாஸ்ச ஸர்வாபரணபூஷிதா: |
கரண்டமகுடோபேதா: ஸுரூபாஸ்ச ப்ரகீர்த்திதா: ||

அத மஹாதேவ த்ரிமூர்த்தி தநதேந்த்ர லக்ஷணம் ||

கர்த்தவ்ய: பசுபதிவத் மஹாதேவோ விசேஷத: |
ஏகருத்ரவத் கர்த்தவ்யஸ்த்ரிமூர்த்திர்விசேஷத: || ௱௨௫ ||

யக்ஷாணாம் அதிபஸ்ஸர்வாபரணபூஷித: |
தப்தகாஞ்சனஸங்காச: ஹஸ்தத்வயஸமன்வித: || ௱௨௬ ||

வரதாபயஹஸ்தஸ்து கதா வா வாமஹஸ்தகே |
மகுடீ ரத்நஹஸ்தஸ்ச விநேத்ரோ நரவாஹந: || ௱௨௭ ||

லோருமே பீதாம்பரம் உடுத்தியிருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள் உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ அல்லது நின்ற வடிவமாகவோ இருப்பதாகும். கைகளில் கத்தியும் கேடயமுமேந்தி இருப்பவர்களாவார்கள். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கரண்டமகுடமணிந்து இருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள், பயங்கரமான ரூபமுடையவர்கள். அல்லது ருத்திரனின் அம்சம் படைத்தவர்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மஹாதேவ-த்ரிமூர்த்தி-தநத-இந்திர லக்ஷணம்.

மஹாதேவ மூர்த்தியை பசுபதி மூர்த்தியைப்போல செய்யவேண்டும். த்ரிமூர்த்தியை ஏகருத்திரனைப் போல் செய்யவேண்டும்.

ஸகல யக்ஷர்களுக்கும் அதிபனுன குபேரன், உலையில் இட்ட தங்கம்போன்ற நிறமுடையவராவார். 2 கைகளும் 2 கண்களுமுடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். இருகைகளிலும் அபயமும் வரதமுமுடையவராவார். அல்லது இடதுகையில் கதை வைத்

ரக்தாம்பரத⁴ரஶ்சைவ ஶங்க²பத்³மநிதீ⁴யுத꞉ ।
ஶங்க²பத்³மநிதீ⁴ சைவ பூ⁴தாகாரௌ மஹாப³லௌ ॥

ஸ்தி²தௌ பத்³மபீடே² து பத்³மஹஸ்தௌ விஶேஷத꞉ ।
கரண்ட³மகுடோபேதௌ ஸிதவஸ்த்ரோத்தரீயகௌ ॥

த³க்ஷிணே த³க்ஷிணே ஶங்க²நிதி⁴꞉ பத்³மநிதி⁴꞉ க்ரமாத் ।
யக்ஷஸ்ய து வாமே ச தே³வீம் குர்யாத் ஸலக்ஷணாம் ॥

யக்ஷோ ஹ்யேவமாக்²யாத꞉ ப்ராக்³வதி³ந்த்³ரம் ப்ரகல்பயேத் ।

அத² காலாக்³நிருத்³ரலக்ஷணம் ॥

காலாக்³நிருத்³ரமூர்தேஸ்து லக்ஷணம் வக்ஷ்யதே(அ)து⁴நா ॥
அதா²க்³நிஶிகா²ஸ்த்வூர்த்⁴வ ஜ்வாலாமாலாவ்ருதோ ஹித꞉ ।

திருப்பதுமாம். பத்மபீடத்தில் இருப்பவராவார். இவருக்கு நரவாகனமாம். (நரவாகனம்-மனிதர்களால் சுமக்கப்படும் பல்லக்கு) இவர் சிகப்பு வஸ்திரமணிந்திருப்பார். சங்கநிதி-பத்மநிதிகளுடன் இருப்பவராவார்.

சங்கநிதி-பத்மநிதி இரண்டுபேரும் பூதம் போன்ற பெரிய உடலும் அதிக பலமுமுடையவர்களாம். கைகளில் தாமரை மலர்களுடன் பத்மபீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவர்களாகும். வெளுப்புவஸ்திரமுடுத்தி, கரண்ட மகுடம் பூண்டு இருப்பவர்களாம். வலது பக்கத்தில் சங்கநிதியும் இடது பக்கத்தில் பத்மநிதியும் இருப்பதாகும்.

குபேரனின் இடது பக்கத்தில் லக்ஷணத்துடன் தேவி ரூபத்தை அமைக்கவேண்டும். இவ்விதம் குபேரலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இந்திரனை முன்பு கூறியுள்ளபடியே அமைக்கவேண்டும்.

காலாக்கினி ருத்திர லக்ஷணம்.

காலாக்கினி ருத்திர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறு

வஹ்நிவேதிகஸம்யுக்த: பாஶாங்குஶாயுததர: வர: || ௬௰௨ ||

ரக்தவஸ்த்ரதரோ பாலசந்த்ரஸ்ஸர்வாபரணபூஷித: |
ரக்தோர்த்வகேஶஸம்யுக்தஸ்ஸிம்ஹாஸநோபரிஸ்தித: ||

சதுர்புஜஸ்த்ரிணேத்ரஶ்ச நீலோத்பலஸமப்ரப: |
கரண்டமகுடோபேதஸ்ஸர்வாபரணபூஷித: || ௬௰௪ ||

ஸாபயவரதோபேத: டங்கஶூலதர: பர: |
ரக்தவஸ்த்ரஸமாயுக்த: பத்மபீடோபரி ஸ்தித: || ௬௰௫ ||

அத நாகதேவலக்ஷணம் ||

ஶ்ரீகண்டோ ஹ்யேவமாக்யாத: நாகதேவஸ்யோச்யதே |
த்ரிணேத்ரஶ்சதுர்பாஹுஸ்ஸௌம்யாங்கோ ரக்தாபஸ்ஸிதாம்பர: ||

கிறேன். அந்த மூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களுமுடையதாகும். தீச்சுடர்போல ஒளியுடன் விளங்குவதாகும். இளம்பிறை சந்திரனும், சிவப்பு ஆடையும் அணிந்து, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். சிவப்பு நிறமாய் செங்குத்தாக உயர்ந்த மயிர்களுடன் பயங்கரமான உருவமுடையதாய் ஸிம்ம வாஹனத்தில் வீற்றிருப்பதாகும்.

ஸ்ரீகண்ட மூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களும், நீலோத்பலம்போன்ற நிறமும், உடையதாகும். கரண்ட மகுடமும், ஸகலவித ஆபரணங்களுமணிந்து அபயம்-வரதம்-டங்கம்-சூலம் இவைகளைக் கையிலேந்தி, சிகப்பு வஸ்திரமுடுத்தி, பத்ம பீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பதாகும்.

நாகதேவ லக்ஷணம்.

ஸ்ரீகண்ட லக்ஷணம் இவ்விதம் கூறப்பட்டது. நாகதேவலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். நாகதேவர் 3 கண்களும், 4 கைகளும், ஸௌம்யமான உருவமும், சிவந்த நிறமும்,

அபயவரதோபேத꞉ பரஹஸ்தே து நாகயுக் |
கரண்டமகுடோபேத꞉ நாக꞉ பஞ்சபணான்வித꞉ || ௱௩௭ ||

ஸர்வாபரணஸம்யுக்த꞉ பத்மபீடோபரி ஸ்தித꞉ |

அத பீம-பூமி-லக்ஷணம் ||

பீமஸ்து பயரூபஶ்ச சதுர்புஜ꞉ ஸர்வாபரணபூஷித꞉ ||

அபயம் வரதம் சைவ ஶூலம் பாஶம் ச தாரயன் |
ஸிதவஸ்த்ரதரஶ்சைவ உக்ரத்ருஷ்டி꞉ ஸதம்ஷ்ட்ரக꞉ || ௱௩௯ ||

ஸஸ்யாங்குரநிபா பூமி꞉ நீலாலகஸமந்விதா |
கரண்டமகுடோபேதா ஸர்வாபரணபூஷிதா || ௱௪௰ ||

பீதாம்பரதரா சைவ ப்ரஸன்னவதநான்விதா |

வெண்மையான உடையும், உடையவராவார். முன் கைகள் அபயவரதமாகவும், பர ஹஸ்தத்தில் ஸர்ப்பத்தை வைத்திருப்பவருமாவார். கையிலிருக்கும் நாகமானது 5 தலைகளுடையதாகும். கரண்ட மகுடமும், ஸகல ஆபரணங்களும் அணிந்து பத்மபீடத்தில் உட்காந்திருப்பவராவார்.

பீம-பூமி-லக்ஷணம்.

பீம மூர்த்தியானது, பயங்கரமான உருவமும் 4 கைகளுமுடையதாம். கொடூரமான பார்வையும் தித்திப்பற்களுமுடையதாகும். வெளுப்பு ஆடையுடுத்தி வரதம்-அபயம்-சூலம்-பாசம்-இவைகளை ஏந்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும்.

பூமிதேவியானவள் பயிரின் முளைபோன்ற நிறமும், அழகிய முகமும், நீலமான முன்னுச்சியும், பீதாம்பர ஆடையுமுடையவளாவாள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, கரண்ட மகுடம் தரித்து, இரு கைகளிலும்,

பத்மம் வாப்யுத்பலம் வாபி தததீ ஹஸ்தயோர்த்வயோஃ ||

பத்மபீடோபவிஷ்டா த்வாஸீநா வா ஸ்திதாதவா |

அத ஶிகண்டி - மருல்லக்ஷணம் ||

ஶிகண்டீ கஞ்ஜநாபஸ்து சதுர்புஜஸமந்விதஃ || ௪௨ ||

கட்ககேடகஸம்யுக்தஃ பத்மபீடோபவிஷ்டிதஃ |
மருதோ தூம்ரவர்ணாஃ ஸ்யுர்த்விஹஸ்தாஶ்ச ஸமுத்கராஃ ||

கௌஶாம்பரஸமாயுக்தாஃ ஸர்வாபரணபூஷிதாஃ |
[illegible] நாநாபுஷ்பைரலங்க்ருதாஃ ||

டங்கஶூலஸமாயுக்தாஃ [illegible] |
[illegible] ஸ்யுர்மருத்கணாஃ ||

இரண்டு தாமரை மலர்களையாவது, இரண்டு நீலோத்பலங்களையாவது வைத்திருப்பவளாவாள். பத்மபீடத்தில், உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ, நின்ற வடிவமாகவோ இருப்பவளாவாள்.

சிகண்ட-மருத்-லக்ஷணம்.

சிகண்டர் என்ற மூர்த்தியானது, கஞ்சன (மைனு) பக்ஷியைப்போன்ற நிறமும், 4 கைகளும், கைகளில் கத்தி-கேடயம், இரண்டையும் ஏந்தி பத்ம பீடத்திலிருப்பதாகும். (மற்ற 2 கைகள் வரதாபயமாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

மருத்துக்கள் புகை நிறமும், 2 கைகளும், முத்கரம் என்ற ஆயுதமும், சிகப்புப்பட்டாடையும், முடிந்த முடியும், உடையவர்களாவார்கள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, பலவித புஷ்பங்களையும் தரித்து, டங்கம் சூலம் இவைகளை ஏந்தி, பாத பீடத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். இவர்களுக்குத் துடை-பிருஷ்டபாகம்-ஸ்தநம்-இவைகள் பெரிதாக இருப்பதாகும்.

𑌅𑌥 𑌉𑌗𑍍𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌉𑌗𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑍋 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌪𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௪௬ ॥

𑌅𑌭𑌯𑌵𑌰𑌦𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌟𑌙𑍍𑌕𑌶𑍂𑌲𑌧𑌰𑌃 𑌪𑌰𑌃 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌥𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌥𑌿𑌃 ॥ ௨௪௭ ॥

𑌅𑌥 𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌶𑌨𑍈𑌶𑍍𑌚𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑍋𑌽𑌸𑌿𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌕𑌃 ।
𑌕𑌰𑌣𑍍𑌡𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌪𑍇𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌃 ॥ ௨௪௮ ॥

𑌦𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌵𑌰𑌦𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌆𑌸𑍀𑌨𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌈𑌷𑌤𑍍𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍀𑌷𑌦𑍍𑌧𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑌨𑍁𑌸𑍍𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।

உக்கிர லக்ஷணம்.

உக்கிர மூர்த்தியானது, சிகப்பு உடையணிந்து, பயங்கரமான தோற்றமுடையதாகும். 4 கைகளும், கைகளில் அபயம்-வரதம்-டங்கம்-சூலம்-இவற்றைத்தரித்து, கரண்ட மகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, பத்ம பீடத்தில் ஸ்நாநகமாக இருப்பதாகும்.

இந்த மூர்த்தியானது வெளுப்பு நிறமுடையதாய், வெளுப்பு உடை தரித்திருப்பதுமாகும்.

சனைச்சர லக்ஷணம்.

சனைச்சரன் கருப்பு நிறமும், 2 கைகளும், கருப்பு உடையுமுடையவராவார். கரண்ட மகுடம் தரித்து, எல்லா ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். வலது கையில் தண்டமும், இடது கையில் வரதமுமிருப்பதாகும். பத்ம பீடத்தில் நின்ற வடிவமாகவோ, விசேஷித்து உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பதாகும். சிறிது வளைந்த காலும்,

ஏவம் லக்ஷணஸம்யுக்தம் பீடஸ்ய லக்ஷணம் ஶ்ருணு ||

அத பீடலக்ஷணம் ||

சதுர்தசாங்குலம் தாரம் த்வாதசாங்குலமுன்னதம் |
மேகலாத்ரயஸம்யுக்தம் உச்சாத்ரிபாகிகம் ||

வேதாங்கு(லோச்ச)ம் வேதாங்குலஸம்யுக்தம் மேகலாத்ரயம் ததா
வேதாங்குலம் |

ஷடங்குலம் பத்மதாரம் ஶேஷமம்ஶம் கம்பநீவ்ரகம் ||

ஶிலாபிரிஷ்டகாபிர்வா தாருணா வா ப்ரகல்பயேத் |
பரிவாரபீடமேவம் மஹாபீடவிதிம் ஶ்ருணு || ௫௩ ||

அத மஹாபீடலக்ஷணம் ||

ப்ராஸாதஸ்ய து விஸ்தாரம் யத்ததுக்தமிஹோச்யதே |
உத்ஸேதம் ஸர்வதஸ்ஸம்ஸ்ய ஷடஷ்டபாகதகே || ௫௪ ||

சிறிது குட்டையான உடலுமுடையவராவார். இவ்விதம் பரிவார லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி பீட லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக.

பீட லக்ஷணம்.

பீடமானது, 14 அங்குலம் அகலமும், 12 அங்குலம் உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். உயரத்தை 3 பாகங்களாகக்கொண்டு, மேகலை ஒன்று, 4 அங்குல உயரமும் 4 அங்குல அகலமுமிருக்கும்படி, 3 மேகலையுடையதாக அமைக்கவேண்டும். அதன் (மத்தியில்) பத்மத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். பாக்கி ½ பாகமானது கம்பத்தின் நீவ்ரம் (ஒதுக்கம்) ஆகும். பீடமானது, கருங்கல்—செங்கல்—அல்லது ஸாதை இவைகளால் செய்யப்படவேண்டும். இவ்விதம் பரிவாரங்களின் பீடம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி மஹா பீடவிதியைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக.

தசாஷ்டாதிதசைர் வா சதுர்தசாவஸானகே |
ஷோடசாஷ்டாதசே வாபி மஹாபீடம் ப்ரகல்பயேத் || ௫௫ ||

அதவாந்யப்ரகாரேண பீடஸ்தானம் விதீயதே |
த்ருதீயே வா சதுர்த்தே வா ப்ராகாராயாமமத்யமே || ௫௬ ||

மஹாபீடம் ப்ரகர்தவ்யம் தஸ்ய லக்ஷணமுச்யதே |
கர்பகேஹத்வாரோத்ஸேதம் பீடவிஸ்தாரமுத்தமம் ||

த்ரிபாதம் மத்யமம் ப்ரோக்தம் தத்ஸமம் சாதமம் மதம் |
கர்பத்வாரஸ்ய விஸ்தாரமதமம் பீடமுச்யதே || ௫௮ ||

மஹாபீட லக்ஷணம்.

இவ்விடத்தில் கர்பகிருஹத்தின் அகலமானது தண்டம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மஹாபீடமானது, கர்பகிருஹத்திலிருந்து, 6–8–10–12–14–16 அல்லது 18 தண்ட அளவில் கல்பிக்கப்படவேண்டும்

அல்லது மற்றொரு முறையின்படியும் வைக்கலாம். பிராகாரத்தின் மூன்ருவது, நான்காவது அல்லது ஐந்தாவ்து சுவற்றின் (உட்பக்கத்தில்) அதாவது 2–3–4வது ப்ராகாரத்தில் முன்பக்கத்தில் அதன் நீளத்தின் நடுவில் வைப்பதுமாகும்.

இவ்விதம் மஹா பீடஸ்தானம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி அதன் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

பீடமானது, கர்பகிருஹ துவாரத்தின் உயரம் எவ்வளவோ அவ்வளவு அகலமிருப்பது உத்தமமாகும். அதில் ¾ பங்கு அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். ½ பங்கு அகலமிருப்பது அதமமாகும்.

பீடமானது, கர்பகிருஹ துவாரத்தின் அகலம் எவ்வளவோ அவ்வளவு அகலமிருப்பது அதமமாகும். அதைப்

த்விபாகம் மத்யமம் ப்ரோக்தம் த்ரிபாகம் ஶ்ரேஷ்டமுச்யதே |
அதவா சைகஹஸ்தம் ஸ்யாதவமம் விஸ்தராத்ததா || ௬௫ ||

த்விஹஸ்தம் து மத்யமம் ஸ்யாத் த்ரிஹஸ்தம் ஶ்ரேஷ்டமுச்யதே |
தத்விஸ்தாரஸமம் துங்கம் ஸப்தாஷ்டநவபாகத: (வேதிகம்) ||

உபாநோச்சம் த்விபாகம் ஸ்யாத் ஷடம்ஶ(பஞ்சாம்ஶம்) ஜகதீ பவேத் |
குமுதஸ்ய து பாணாம்ஶம்(வேதாம்ஶம்) கம்பமேகாம்ஶமுச்யதே || ௬௬ ||

வேதாம்ஶம்(அக்ந்யம்ஶம்) கண்டமாநம் ஸ்யாதூர்த்வகம்பமேகாம்ஶகம் |
மஹாபட்டீ குணாம்ஶம் து த்விபாகம் வா விஶேஷத: ||

வேதாம்ஶம் பத்மதுங்கம் து த்விபாகம் கண்டகோடய: |

போல் 2 பங்கு அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். 3 பங்கு அகலமிருப்பது உத்தமமாகும்.

அல்லது 1 ஹஸ்தம் அகலமிருப்பது அதமமாகும். 2 ஹஸ்தம் அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். 3 ஹஸ்தமிருப்பது உத்தமமாகும்.

பீடமானது அதன் விஸ்தாரம் எவ்வளவோ அவ்வளவு உயரமுடையதாகும்.

அதன் உயரத்தைப் பங்கிட்டு, 3 வேதிகளையும் முறையே 7–8–9 பங்குகளாகக் கொள்ளவேண்டும்.

(பீடத்தின் உயரத்தில்) உபானம் 2 பங்காகும். ஜகதி 6 (5) பங்காகும். குமுதத்தின் உயரம் 5 (4) அம்சமாகும். கம்பம் 1 பங்காகும். கர்ணம் 4 (3) பங்காகும். ஊர்த்துவ கம்பம் 1 பங்காகும். மஹாபட்டி 3 பங்காகும்; அல்லது விசேஷித்து 2 பங்கு இருப்பதுமாகும். பத்மத்தின் உயரம்

अथवा कर्णिकोत्सेधं मानांशं विभजेत्ततः ॥ ௱௪௩ ॥

पद्मोच्चं पञ्च(वेद)भागं तु महापट्टी द्विभागतः ।
उपानोच्चं शिवांशं तु शेषं पूर्ववदेव हि ॥

अथ पीठायतं सर्वं मूलान्तं(त)तालांशमेव वा ।
तत्पादे पद्ममात्रं तु पीठोत्सेधांश(धां)श ऊर्ध्वतः ॥ ௱௪௫ ॥

अधिष्ठानोक्तमार्गेण वेशप्रवेशकम् ।
पद्मतारे युगांशं वा भूतांशं कर्णिकाततिः ॥

पद्मतारं युगाश्रं वा वृत्तं वाष्टाश्रमेव वा ।

---

4 பங்காகும். கர்ணிகையின் உயரம் 2 பங்காகும். ஆகக் கூடுதல், $2+5+4+1+3+1+3+4+2=24$ அம்சமாகும்.

(பீடத்தின் உயரத்தை 24 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, உபானம் முதலான 9 பிரிவுகளையும், கூறிய பங்குகளால் அமைக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

அல்லது, கர்ணிகை 3 பாகம், பத்மம் 5 (4) பாகம், மஹாபட்டி 2 பாகம், உபானம் 1 பாகம், மற்றவைகள் கீழே கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவும் கொள்வதாகும்.

அல்லது, பீடத்தின் உயரத்திற்குக் கீழே பூமட்டத்திற்குக் கீழே தாமரை மலரின் அடிப்பக்கமாகக்கொண்டு, பூமட்டத்திற்குமேலே பீடத்தின் உயரம் முழுமையும் பத்மத்தின் பாகமாகக் கொள்வதுமாகும். அதிஷ்டானத்திற்குக் கூறியபடி, வேசப்ரவேசம் செய்யவேண்டும். கர்ணிகையின் அகலம் பத்மத்தின் அகலத்தில் 4 அல்லது 5ல் ஒரு பாகமாகும்.

பத்மத்தின் அகலமானது, சதுரஶ்ரமாகவாவது, அஷ்டாஶ்ரமாகவாவது, வட்டவடிவமாகவாவது, ஷடஶ்ர

பத்மாகாரயுதம் வா கர்தவ்யம் ... ஹம்ஸகருடபூஷிதம் ॥ ௪௬ ॥

[பத்மாக்ருதியாஶ்ரம் கர்தவ்யம் ஹம்ஸதார்க்ஷ்யாதிபூஷிதம் ॥]

லோஹஜம் ஶைலஜம் வாபி இஷ்டகாபிஸ்ததைவ வா ।

ஸுதயா வேஷ்டிகாக்ரம் ச நானாசித்ரைர்விசித்ரிதம் ॥

பூதேவ்யா மகரைஶ்சைவ வ்யாலைர்வ்ருஷபைஸ்ததா
விபூஷிதம் ।

நானாவர்ணைர்விசித்ரம் ச ஹேமரௌப்யாதிபூஷிதை: ॥

பீடவ்யாஸே து ஷட்ஸப்தவஸுநந்தாம்ஶகேன வா ।

ஸம்ஸ்காரேண வா பீடமுபபீடோக்தவச் சரேத் ॥ ௪௭ ॥

வடிவமாகவாவது, அமையப்பெற்று, அன்னம்-கருடன் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். (பத்மமானது, பீடத்தின் வடிவத்திற்கேற்ப, 4, 6 அல்லது 8 இதழ்களைக்கொண்டதாக இருக்கவேண்டுமென்பது பொருள்.)

பீடமானது, உலோகம்-கருங்கல்-செங்கல்-உட்பகுதியில் செங்கலுடன் கூடிய ஸுதை, இவைகளால் செய்யப்படவேண்டும். பலவித சித்திரங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பூதேவி-மகரம்-வியாளம் (ஸர்ப்பம்) விருஷபம் இவ்வுருவங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பலவித வர்ணங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். தங்கம் வெள்ளி இவைகளால் பூஷிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் அகலத்தில் 6-7-8-9 அம்சத்தினுலாவது, உபபீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அம்ச அளவினுலாவது பீடத்தைச் செய்யவேண்டும். (இந்தக் கணக்கு பீடத்தின் மேற்பாகத்திற்குக் கூறியதாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

ததூ³ர்த்⁴வே து மஹாபீட²ம் உபபீட²வதா³சரேத் |
உபபீடோ²க்தவத் ஸர்வம் கர்தவ்யம் வா விஶேஷத꞉ || ௱௧௧ ||

ஆமோத³ம் ச பூர்வதி³க்³த³லே ப்ருதி²வீதத்த்வரூபிணம் |
ப்ரமோத³ம் ச யாம்யதி³க்³த³லே அக்³நிதத்த்வாத்மகம் || ௱௧௨ ||

ஸுமுக²ம் பஶ்சிமதி³க்³த³லே தஜ்ஜலதத்த்வாத்மகம் |
து³ர்முக²ம் ஸௌம்யதி³க்³பா⁴கே³ வாயுதத்த்வாத்மகம் ததா² |

அவிக்⁴நம் கர்ணிகோர்த்⁴வே து வ்யோமாத்மகம் ஈரிதம் |
தாமஸம் அக்³நிதி³க்³த³லே ராஜஸம் நைர்ருதே த³லே ||

ஸாத்த்விகம் வாயுதி³க்³பா⁴கே³ விக்⁴நகர்தாரம் ஈஶகே |

அதற்குமேலே, மஹாபீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவுடன் மஹாபீடத்தைச் செய்யவேண்டும். அந்த பீடத்தின் மேல்பாகத்தையும் உபபீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவின்படியேயும் செய்யலாம்.

பூதத்துவஸ்வரூபியான ஆமோதரை கிழக்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், அக்நிதத்துவ ஸ்வரூபியான பிரமோதரை தெற்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், ஜலதத்துவ ஸ்வரூபியான ஸுமுகரை மேற்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், வாயுதத்துவ ஸ்வரூபியான துர்முகரை வடக்கு திக்கிலுள்ள தளத்திலும், ஆகாசதத்துவ ஸ்வரூபியான அவிக்நரை கர்ணிகையின்மேலேயும், (கர்ணிகை—தாமரை மலரின் இதழ்களின் நடுவிலுள்ள பாகம். இங்கு கர்ணிகை என்பது பீடத்தின் மேல்தளமாகும்.) அக்கினி மூலையிலுள்ள தளத்தில் தமோகுணத்தையும், நைர்ருதி மூலையிலுள்ள தளத்தில் ராஜஸ குணத்தையும், வாயு மூலையிலுள்ள தளத்தில் ஸத்துவ குணத்தையும், (குணங்கள் என்பதற்கு குணங்களின் அதிதேவதைகள் என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.) ஈசாந மூலையிலுள்ள தளத்தில் விக்நகர்த்தாவையும்

ஸர்வம் ஹ்யாத்மமஹாகாஶாத்மகம் ஸம்ப்ரவர்த்ததே ॥ ௬௩ ॥
ஸ்வர்பூம்யந்தரிக்ஷம் ஸகலம் பூதகுணாத்மகம் ।
ஆத்மேத்யுக்தம் ச தத்ஸர்வம் மஹாபீடம் த்விஜோத்தம ॥ ௬௪ ॥
தாமஸாதிநிவ்ருத்த்யர்த்தம் நித்யம் ஸம்பூஜ்ய சாந்தே பலிம் ।
தாதாத்ம்யாவஹநார்த்தாய நித்யோத்ஸவை: ப்ரதக்ஷிணம் ॥
[தவாதாத்ம்யாவஹநார்த்தாய நித்யம் குர்யாத் ப்ரதக்ஷிணம் ॥]
ஆதிப்ரதக்ஷிணம் பூமௌ த்விதீயம் த்வந்தரிக்ஷகம் ।
ஸ்வர்கப்ரதக்ஷிணம் பஶ்சாத் க்ருதம் தத்வவிதாம் மதம் ॥

(பூஜிக்கவேண்டும்.) ஆத்தும தத்துவமானது இவ்விதம் மஹாபூத குணங்களால் ஆகியது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்வர்கம், பூமி, அந்தரிக்ஷம் (ஸ்வர்க்கத்திற்கும் பூமிக்கும் மத்தியிலுள்ள இடம்) இவை யாவும் ஸகல பூதங்களாலும் குணங்களாலும் அமையப்பெற்றதாகும். ஹே அந்தணனே! ஆத்துமா என்று கூறப்படும் எல்லாம் மஹா பீடமேயாகும். (மஹாபீடமானது ஸர்வாத்தும ஸ்வரூபமாகும் என்பது பொருள்.) தாமஸாதி குணங்கள் நிவர்த்தியடைவதற்காக, தினந்தோறும் (பீடத்தை) பூஜித்து கடைசியில் பலிகொடுக்கவேண்டும்.

அத்தகைய ஆத்மஸ்வருபத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு (பீடத்தை) நித்தியோத்ஸவாதிகளுடன் பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும். (ஆகையால் ஆத்துமார்ப்பணம் செய்யும் பொருட்டு தினந்தோறும் பீடத்தைப் பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும்.)

முதல் பிரதக்ஷிணத்தால் பூமியை வலம் வந்ததாகும். இரண்டாவது பிரதக்ஷிணத்தால் அந்தரிக்ஷத்தை (ஆகாசத்தை) வலம் வந்ததாகும். மூன்றாவது பிரத

ஜமதாத்ரி-ஸ்திராஸாயஸம் ஸ்த்யேத் ஸாயகோஷ்டக: |
வஸ்திராஹிகேவ ஸைவேஷ்ய லிங்கஸ் ஹைஷம் வதாஸ்ஹம் ||

வ்ருஷஸ்தானே குமாரம் ச குமாரே வ்ருஷபம் ந்யஸேத் |
வாருணே து மஹாபீடம் ஶேஷம் பூர்வவதாசரேத் |
பரிவாரவிதி: ப்ரோக்த: வக்ஷ்யதே லிங்கலக்ஷணம் || ௭அ ||

இதி காஶ்யபீயே ஶில்பஶாஸ்த்ரே பரிவாரவிதிர்நாம
அஷ்டசத்வாரிம்ஶ: படல: ||

க்ஷிணத்தால் ஸ்வர்க்கத்தை வலம்வந்ததாகும். இது அந்த தேசத்தில் வசிப்பவர்களுக்கு நன்மையையுண்டுபண்ணும். உலகத்தின் துன்பத்தை நீக்கவேண்டி, தேவாலய நிர்மாணம் செய்பவன், இவ்விதம் பீடத்தை நிர்மாணஞ்செய்ய வேண்டும்.

இனி, மேற்கு முகமான தேவாலயத்தில் சிறிது மாறுபாட்டைக் கூறுகிறேன்.

விருஷபத்தை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய இடத்தில் ஸுப்ரஹ்மணிய மூர்த்தியையும், ஸுப்ரஹ்மணியரை வைக்கவேண்டியவிடத்தில் விருஷபத்தையும் மாற்றியமைக்கவேண்டும். மற்றவைகள் முன்பு கூறியுள்ள விதிப்படியேயாகும்.

இவ்விதம் பரிவாரவிதி கூறப்பட்டுள்ளது. இனி லிங்க லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

காச்யபீய சில்ப சாஸ்திரத்தில் பரிவாரவிதியெனும்
48வது படலம் முற்றும்.

ஏகோநபஞ்சாஶத்தம: படல: ॥

ஶிவலிங்கலக்ஷணம் ॥

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண ஶிவலிங்கஸ்ய லக்ஷணம் ।
ஸம்ஸாரவிலயே பூதா: லயம் யாந்த்யஸ்ய ஶேஷத: ॥ க ॥

யதா ஸ்ருஷ்டிஸ்ததா தத்ர ஸ்ருஷ்ட்யா லிங்கமதோச்யதே ।
ஸம்ஸாரே நிஷ்கலம் ஶாந்தம் மநோவாசாமகோசரம் ॥ உ ॥

ஆத்மாதீதம் ஸர்வபூதாநாம் ஸம்ஸாராத் தாரகம் பரம் (முக்திதம்) ।
ஸர்வவ்யாபி ததந்தஸ்ஸ்தம் ஸர்வலோகைகநாயகம் ॥

தஸ்மாதேவ ஸ்ருஷ்டிகாலே து ஶாந்திதத்வஸமுத்பவ: ।

நாற்பத்தொன்பதாவது படலம்.

சிவலிங்க லக்ஷணம்.

இனி சிவலிங்கத்தின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். ஆக்கமும் அழிவுமாகிய ஸம்ஸாரமானது லயத்தை அடையும்பொழுது, பூதஜாலங்கள் யாவும் ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் எவ்வாறு தோன்றினவோ, அவ்வாறே லயத்தை அடைகின்றன. சிவலிங்கமானது அவைகளைப் படைக்கும் தன்மை வாய்ந்ததாகையால் அதற்கு லிங்கம் என்று பெயர்.

நிஷ்கலமாயும், சாந்தமாயும், மனதிற்கும் வாக்குக்கும் அப்பாற்பட்டதும், ஆத்மாவுக்கும் அப்பாற்பட்டதுமான அதுவே, ஸம்ஸார சக்கிரத்தில் உழலும் ஸகல பூதஜாலங்களுக்கும் முக்தியைக் கொடுக்கும் தன்மைவாய்ந்ததாம்.

அதுவே, எல்லாவற்றிலும் வியாபித்து, அவைகளுள் மறைந்து, ஸகல உலகங்களுக்கும் நாயகனாக விளங்குகிறது. அதனிடமிருந்து ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் சாந்தி தத்துவமுண்டாயிற்று.

தஸ்மாச்சாந்த்யாஸ்து ஶக்திர்ஜாதா தஸ்யா நாதஸ்ய ஸம்பவ: ॥
தஸ்மாத் பிந்து ஸமுத்பந்நோ நாதம் ஸாதாக்யமுச்யதே ।
பிந்துஸ்தத்ர மஹாமாயா தஸ்மாதீஶ்வரஸம்பவ: ॥ ௭ ॥

ஈஶ்வராத்து மஹேஶோऽபூத் மஹேஶாத் விஷ்ணுஸம்பவ: ।
தஸ்மாத் ப்ரஹ்மா ஸமுத்பந்நோ ப்ரஹ்மணஸ்து விஶேஷத: ॥

த்ரீணி த்ரிம்ஶாநி த்ரிஶதம் த்ரிஸஹஸ்ரகம் ।
தேவதா ருஷயஶ்சைவ நாகவாஸவ(ஸுரா)ஸ்ததா ॥

ஸம்பவோ ஜகதாம் விப்ர தேஷாமாதௌ த்ரீணி நிஷ்கலம் ।
லிங்கம் தச்ச ஸகலம் ஶாந்தம் ஶக்திம் நாதம் ச நிஷ்கலம் ॥
நாதம் பிந்துமாக்ருதி ஜ்ஞேயம் நிஷ்கலம் ஸகலாத்மகம் ।

அந்த சாந்தி தத்தவத்திலிருந்து சக்தி தத்துவம் தோன்றிற்று. அதிலிருந்து நாதம் தோன்றிற்று. நாதத்திலிருந்து பிந்து தோன்றிற்று. அந்த நாதமே ஸத் என்று கூறப்படுகிறது. பிந்துவானது, மஹோக்மீ என்று கூறப்படுகிறது. அதிலிருந்து ஈசுவரன் தோன்றினன். ஈசுவரனிடத்திலிருந்து மஹேசுவரன் தோன்றினன். மஹேசுவரனிடத்திலிருந்து விஷ்ணு தத்துவம் உண்டாயிற்று. (விஷ்ணு தோன்றினர்.) விஷ்ணுவிடமிருந்து பிரம்ஹா உண்டானர். அந்த பிரம்ஹாவிடமிருந்து, 3–30–300–3000, என்று முறையே விசேஷித்து, தேவர்களும் இருடிகளும் நாகவர்களும் ரஸத்தின் வழியே புண்டாகும் பற்பல ஜீவராசிகளும் (அஸுரர்களும்) உண்டானர்கள். ஹே அந்தணனே! உலகத்தின் உத்பத்தியானது இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது. இவைகளில் முதலில் கூறப்பட்ட லிங்கம், சாந்தி, சக்தி, என்ற மூன்றும் நிஷ்களமாகும். (உருவற்றதும் விவரித்துக்கூற முடியாததுமாகும்.)

சிவமானது ஸகலம் எனப்படும். நாதம், பிந்து

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑌿𑌵𑌮𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 || ௯ ||

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌹𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌰𑍌𑌷𑍍𑌣𑌵𑌤𑍍 |
𑌜𑌗𑌦𑍍𑌦𑍋𑌷𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌾𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌚 || ௰ ||

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯𑍈𑌵 𑌯𑌾𑌗𑌪𑍂𑌜𑌾𑌦𑌿𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 |
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌯𑍋𑌨𑌿𑌵𑌿𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌸𑌾𑌦𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌧𑌨𑌾𑌃 ||

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 |
𑌤𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌚𑌲𑌂 𑌤𑌥𑌾 ||

𑌚𑌲𑌾𑌚𑌲𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 |
𑌰𑌤𑍍𑌨𑌜𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 (𑌕𑍍𑌷𑌣𑌿𑌕𑌂)
𑌸𑌯𑍋𑌨𑌿𑌕𑌮𑍍 || ௰௩ ||

இரண்டும் மிச்ரம் எனப்படும். நாதமே லிங்கவடிவம் என்றும், பிந்துவே அதன் பீடமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. லிங்கமானது சிவஸ்வரூபமாகும். பீடமானது சக்திஸ்வரூபமாகும். லிங்கமும் பீடமும் சேர்ந்து ஒன்றாகவே இருப்பதால், நெருப்பும் உஷ்ணமும் சேர்ந்து ஒன்றாக இருப்பதுபோல, ஶிவமும் சக்தியும் சேர்ந்து ஒன்றாகவே விளங்குகின்றது.

ஸத்பாவமானது, உலகத்தின் தீமைகளைப் போக்கி ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையைக் கொடுப்பதற்காகவும், தேவாதிகளான ஸகலஜீவராசிகளும் நன்மையையடைவதற்காகவும், (அவர்கள்) தியாகம் பூஜை முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டியதற்காகவும், லிங்கம் யோநி என்ற பாகுபாடுடன் விளங்கலாயிற்று.

(தேவாதிகளான ஸகல ஜீவராசிகளும், தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம், என்ற புருஷார்த்தங்கள்) எல்லாவற்றையும் அடையும்பொருட்டு, லிங்கலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

அந்த லிங்கமானது, சலம், அசலம், சலாசலம், என்று

ஞிஂம ஊ௱வெஜாஂ வாய யொநிஂ கூ௱க்ஷா (கூ௱ய-ரீசி)
ஸுலக்ஷணழ |

ஶிரவொ வத-லெநாவெதம் ஞக்ஷணொஜாரவஜி-ததஂ ||

ஞிஂமாகாரஉஶெஷம் தூ கூ௱க்ஷா ஞிஂமொடியாய-ககழ |

* உடியெ ஞொகஹாமஂ(மெ) வா வெடாஂஶாஂஶஉயொவி வா ||

வீமெ நிவெஶயெக் ஶெஷம் டீ௱ஶ்யொநஸஉஙிதழ |

மூன்று வகையாகும். அந்த லிங்கத்தை முறையே விசே ஷித்து யோநியுடன் (யொநி – பீடம்) ரத்நத்திலாவது, (ஸுவர்ணம் முதலிய) லோஹத்திலாவது அமைக்க வேண்டும். லிங்கமானது எந்த திரவியத்தால் செய்யப் படுகிறதோ, அந்த திரவியமல்லாத வேறு திரவியத்திலும் யோநியைச் செய்யலாம். ஆனல் அது லக்ஷணத்துடன் இருக்கவேண்டும்.

லிங்கமானது, லக்ஷணம் பொருந்தியதாக இல்லாவிட் டாலும் சிரோவர்தனமுடையதாக இருக்கவேண்டும். (சிரோவர்த்தனம் — லிங்கத்தின் மூகமட்டத்திற்குமேலே குடை போன்று உயர்ந்து வட்டமாக இருக்கும் சிரோ பாகம்)

லிங்கத்தின் உருவத்தை முழுமையும் செய்து, லிங்கத் தின் உயரத்தில் ஸரிபாதி அளவாவது, லிங்கத்தின் உயரத் தில் 7-ல் 4 பாகமாவது, அல்லது 7-ல் 5 பாகமாவது, பீடத்திற்குள் பதிந்திருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். அது நீங்கிய பாகமானது பீடத்திற்கு மேலே காணப்படுவதாக இருக்கவேண்டும்

* உடியெஉநெஞகஹாமஂ வா வெடாஂஶெஉஂஶஉயொவி வா |
இதி வாடாஜரம் |

உயரத்தில் 3ல் 1 பாகமாவது, 4ல் 1 பாகமாவது, என்பது மற்ரெரு பாடம்.

ஸர்வலக்ஷணம் ஶ்ரேஷ்டைஶ்ச ந்யஸ்யாஸ்யதே க்ஷிதௌ ||

யத்ர ஸ்திதம் அசலம் ப்ரோக்தம் ஸ்தைர்யஸ்யைவாசலம் |
ஸ்தாபிதம் சைவ யல்லிங்கம் ஸ்தைர்யஸ்யம் சலாசலம் ||

ஸ்வஜம் ஸூத்ரஸம்யுக்தம் பாணலிங்கம் து தத்விது: |
தேஷாமாதாவசலம் லிங்கலக்ஷணம் வக்ஷ்யதேऽதுனா || ௧௮ ||

ஸன்மாஸ திதி நக்ஷத்ர லக்னவாரே ஶிலாக்ரஹ: |
ஆசார்ய: ஶில்பிஸம்யுக்த: ஶிலாக்ரஹணமாசரேத் || ௧௯ ||

இஷ்டமான எந்த இடத்திற்கும் எடுத்துச் செல்லக் கூடியதாகவும் இஷ்டமான இடத்தில் வைக்கவும் எடுக்கவும் தகுதிவாய்ந்ததுமான லிங்கமானது, சல லிங்கம் எனப் படும்.

அதற்கு உரிய தேவாலயத்தில் காணப்படுவதும், இருக்குமிடத்திலிருந்து அசைக்கமுடியாதபடி ஸ்திரமாக பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதுமான லிங்கமானது, அசல லிங்கம் எனப்படும்.

உரிய இடத்தில் ஸ்திரமாக இருப்பதுபோல் காணப் படுவதும், பீடத்தில் வைக்கவும், அதனின்றும் தனித்து எடுக்கவும் கூடியதுமான லிங்கமானது, சலாசல லிங்கம் எனப்படும். (17)

தானாகவே லிங்காகாரத்தை அடைந்து ஸூத்திரத் துடன் கூடியதாய் காணப்படும் லிங்கத்தை, பாணலிங்கம் என்று கூறுகிறார்கள்.

இத்தகைய லிங்கங்களில் அசலலிங்க லக்ஷணத்தை முதலில் கூறுகிறேன். (18)

நல்ல மாதத்தில் நல்ல திதியில், நல்ல நக்ஷத்திரத்தில், நல்ல லக்கினத்தில், நல்ல வாரத்தில், சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். ஆசார்யனானவன் சில்பியுடன் கூடச்

தி3வ்யாந்தரிக்ஷபௌ4மாநி நிமித்தாந்யுபலக்ஷயேத் |
வாயஸோ த3க்ஷிணம் வாமாதா3க3தஸ்து ததை2வ ச || ௨௦ ||

ஶ்யேநோ வை த3க்ஷிணாத்3வாம: க்3ருத்4ரோ மாம்ஸேந ஸம்யுத: |
கந்யா கோ3த3ர்ஶநம் சைவ க3வாமாக3மநம் ததா2 || ௨௧ ||

த3தி4ஸம்பூர்ணகும்ப4ஶ்ச க்ஷீரகும்ப4ஸ்ததை2வ ச |
புஷ்பாணி புஷ்பமாலாஶ்ச அபி ஸாபத்யஸ்ததா2 ஸ்த்ரிய: ||

அந்நம் மாம்ஸம் ப4க்ஷ்யாஹார: ஶிவப4க்திபராயண: |
ஜ்வாலாந்விதஸ்து வஹ்நிஶ்ச ஜலபூர்ணோ க4டஸ்ததா2 || ௨௩ ||

ஸாலங்காரோ க3ஜஶ்சைவ வேஶ்யா சாத்யந்தஸுந்த3ரீ |
ஶுபா4ந்யேதாநி பூ4தாநி ஶுப4ம் விஜயதம் ப4வேத் || ௨௪ ||

சென்று, சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். அவன், சிலாஸங்கிரஹணத்திற்குப் புறப்படும் பொழுதும், மார்கத்திலும், சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யும்பொழுதும், தெய்வச்செயலாக ஏற்படும் நிமித்தங்களையும், ஆகாச வெளியில் காணப்படும் நிமித்தங்களையும், பூமியில் காணப்படும் நிமித்தங்களையும் கவனித்துப்பார்க்கவேண்டும்.

காக்கையானது இடது பக்கத்திலிருந்து வலமாக வருவது, பருந்து வலது பக்கத்திலிருந்து இடது பக்கம் வருவது, மாம்ஸத்துடன்கூடிய கழுகு, கந்நிகை, பசு இவைகளைக் காண்பது, பசுக்கள் எதிரில் வருவது, தயிர் நிறைந்த குடம், பால் நிறைந்த குடம், மலர்ந்த மலர்கள், புஷ்பமாலை, குழந்தைகளுடன் கூடிய ஸ்திரீகள், சோறு, மாம்ஸம், உணவுப்பொருள், சிவபக்தி நிறைந்தவன், ஜ்வாலையுடன் கூடிய நெருப்பு, ஜலம் நிறைந்த குடம், அலங்காரம் செய்யப்பட்ட யானை, மிகவும் அழகுடன்கூடிய வேஸ்யை (தாஸி)

𑌉𑌲𑍍𑌕𑌾𑌪𑌾𑌤𑍋 𑌦𑌿𑌶𑌾𑌂 𑌦𑌾𑌹𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌵𑌾𑌤𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌮𑍍 ।
𑌅𑌶𑍁𑌭𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌭𑍌𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌪𑍍𑌯𑌤𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥ ௨௫ ॥

𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌕𑍇𑌶𑌾 𑌨𑌰𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌕𑍇𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌤𑍈𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌗𑍍𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌕𑌾𑌷𑌾𑌯𑌵𑌸𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௨௬ ॥

𑌶𑍂𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵𑌾𑌯 𑌮𑍃𑌦𑍍𑌭𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌤𑍈𑌲𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌹𑍀𑌨𑌾𑌂𑌗𑌾𑌶𑍍𑌚𑌾𑌧𑌿𑌕𑌾𑌂𑌗𑌕𑌾𑌃 ॥ ௨௭ ॥

𑌵𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 𑌵𑌿𑌧𑌵𑌾 𑌚 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌬𑌹𑍁𑌭𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌭𑍌𑌮𑌾𑌨𑌿 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌚𑍍𑌛𑍁𑌭𑍇 ॥

இவைகளைக் காண்பதும், இவைகள் எதிரில் வருவதும் பூமியில் நிகழும் சுப சகுநங்களாகும்.

இவைகளுக்கு மாருகக் காணப்படுகின்றவைகள் அசுப சகுநங்களாகும். (24)

கொள்ளிக்கட்டை விழுவது, திக்குகள் எரிவது, பெருங் காற்றடிப்பது, இவைகள் அந்தரிக்ஷத்தில் உண்டாகும் அசுபங்களாகும். (அந்தரிக்ஷம் — ஆகாசம்) இனி பூமியில் காணப்படும் அசுப சகுனங்களைக் கூறுகிறேன்.

அவிழ்ந்த கூந்தலையுடைய ஸ்திரீகள் ஆண்கள், விரிந்த கூந்தலையுடைய ஸ்திரீகள் புருஷர்கள், எண்ணெ தேய்த்துக் கொண்ட ஸ்திரீ புருஷர்கள், துணி அணிந்துகொள்ளாமல் நக்நமாக இருப்பவர்கள், காஷாயவஸ்திரம் உடுத்தியவர்கள், ஒன்றுமில்லாமல் சூந்யமாக இருக்கும் மண்பாண்டம், எண்ணெயுடன் கூடிய பாத்திரம், மூக்கு, காது முதலிய அங்கங்கள் அறுபட்டவர்கள், அங்கம் குறைந்தவர்கள், அதிக அங்கமுடையவர்கள், பிள்ளை பெருத ஸ்திரீகள், கணவனை இழந்த விதவைகள், அளவு கடந்து அதிகமாக ஆஹாரம் செய்பவன், இவைகள் பூமியில் காணப்படும் அசுப சகுநங்களாகும். இத்தகைய அசுப சகுநங்களைச் சுபகாரியங்களில் விலக்கிவிடவேண்டும். (28)

ஶுப⁴ம் சேத்³ க³மனம் கார்யம் அஶுப⁴ம் சேத்³ விவர்ஜயேத் |
அஶுபே⁴ வஹ்நிமாதா⁴ய ஶிவேனைவ ஶதாஹுதீ: || ௨௯ ||

ஸமிதா³ஜ்யான்னகை: கார்யா நாக³(பூ⁴ஷா)ணம் நாக³-
பூ⁴ஷணம் |
த³த்வா ஶிவம் நமஸ்க்ருத்ய ஆசார்ய: ஸஹ ஶில்பிநா ||

பர்வதே ஸாக³ரே தீர்த்தே² க்ஷேத்ரே சைவ வனே
ததா² |
க்ஷீரவ்ருக்ஷஸமீபே ச தே³வஹர்ம்யஸமீபகே || ௩௧ ||

நதீ³தடாகதீரே வா ஶிலாம் ஸங்க்³ராஹயேச்சி²லாம் |
அன்யஸ்தா²னே ந க்³ருஹ்ணீயாத் க்³ருஹீதே ஸர்வநாஶநம் ||

சுபசகுனங்கள் காணப்பட்டால் புறப்பட்டுச்செல்ல வேண்டும். அசுபசகுனங்கள் காணப்பட்டால் பிரயாணத்தை நிறுத்திவிட வேண்டும்.

அசுபசகுனங்கள் காணப்பட்டால், அக்கினியை வளர்த்து, அதில் ஸமித்து, அன்னம், ஆஜ்யம் (நெய்) இவைகளால், சிவ (பஞ்சாக்ஷர) மந்திரத்தினுல் 100 தடவை ஹோமம் செய்து பயத்தம்பருப்பிட்ட பொங்கலை நிவேதனம் செய்து, நாகபூஷணனை பரமேசுவரனை வணங்கிவிட்டு, பிறகு, ஆசார்யனுனவன் சில்பியுடன் சிலாகிரஹணத்திற்கு புறப்பட்டுச் செல்லவேண்டும். (30)

சில்பியானவன், மலை, ஸமுத்திரம், புண்யதீர்த்தம், புண்யக்ஷேத்திரம், காடு இவ்விடங்களில், பாலுள்ள மரத்தின் பக்கத்திலும் தேவாலயத்தின் பக்கத்திலும் நதிக்கரையிலும் குளக்கரையிலும் இருக்கும் சிலையை எடுக்க வேண்டும். மற்றவிடங்களில் சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால், அதனுல் அழிவு உண்டாகும். (32)

ஶ்வேதா ரக்தா ச பீதா ச க்ருஷ்ணா சைவ சதுர்விதா ।
கோக்ஷீரஶங்ககுந்தேந்துமுக்தாஸ்படிகஸந்நிபா । ௫௩ ॥
மல்லிகாகாரஸத்ருஶ்யா ஶ்வேதா ஸப்தவிதா ஸ்ம்ருதா ।
ஜபாகிம்ஶுகபாஷாணா இந்த்ரகோபஸத்ருஶா ॥ ௫௪ ॥
ஜாதிலிங்கநிபாகாரா ஶஶரக்தஸத்ருஶா ।
தாடிமீபுஷ்பஸங்காஶா பந்தூககுஸுமஸத்ருஶா ॥ ௫௫ ॥
ரக்தா ஸப்தவிதா ப்ரோக்தா ததைவ பீதகே ।
*[ஸுவர்ணகர்ணிகாகாரா சம்பகப்ரஸவோபமா ॥ ௫௬ ॥
ஹரித்ராவர்ணஸத்ருஶா ஹரித்ராஸத்ருஶா ததா ।
கோ(கா)ரண்டபுஷ்பஸங்காஶா ஜம்பீரபலஸந்நிபா ॥
ஹரிதாலஸமாபாஸா] ஸ்ம்ருதா பீதா ச ஸப்ததா ।
மஹிஷாக்ஷாஞ்ஜநாபாஸா நீலோத்பலஸத்ருஶா ॥ ௫௮ ॥

சிலையானது, வெளுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு. என்று நான்கு வகையாகும். வெளுப்புநிறச் சிலையானது, பசுவின் பால் 1, சங்கு 2, முல்லைப்பூ 3, சந்திரன் 4, முத்து 5, ஸ்படிகம் 6, மல்லிகைப்பூ 7, இவைகளைப் போன்ற 7 வித நிறமுடையதாகும்.

சிவப்புச் சிலையானது சம்பரத்தம்பூ 1, புரசப்பூ 2, பட்டுப்பூச்சி 3, ஜாதிலிங்கம் 4, முயல் ரத்தம் 5, மாதுளம்பூ 6, பந்தூக புஷ்பம் (சிவப்புப் பூவுடன் கூடிய பெருமருந்துப்பூ) 7, இவைகளைப்போல 7 விதமாகும்.

இவ்விதமே மஞ்சள் வர்ணச்சிலையானது, ஸுவர்ணம் 1, சரக்கொன்றைப்பூ 2, சம்பகப்பூ 3, மஞ்சள் 4, மஞ்சள்நிறக் குறிஞ்சிப்பூ 5, எலுமிச்சம்பழம் 6, அரிதாரம் 7 இவைகளைப்போல 7 விதமாகும்.

---

* ஸூத்ரபஞ்சகம் ராத்ரகாலோத்வமூலம் கஷிகவிகம் ப்ரகார- ணாநந்தரோபயோகே யோஜிதம் பொயூம் ।

முதலில் கூறியுள்ள 5ம் பல பிரதிகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. கடைசியிலிருக்கும் 2ம் இடத்திற்குப் பொருத்தமாகச் சேர்க்கப்பட்டது.

[illegible]ம் மயூரகண்டாபா மஹீபத்ரஸமா ததா ।
ராஜாவர்த்தநிபாகாரா க்ருஷ்ணமுத்கஸமப்ரபா ॥ ௩௯ ॥

ஸ்வல்பமுத்கஸமாகாரா க்ருஷ்ணா தஶ(நவ)விதா ஶிலா ।
ஶ்வேதரக்தபீதக்ருஷ்ணா: விப்ராதீநாம் க்ரமாத் ஸ்ம்ருதா: ॥ ௪௰ ॥

தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாணாம் ப்ரதா: ஸர்வஸ்ய ததைவ ச ।
வஶேஷாஜவரம் ஶ்ரேஷ்டம் வஶேஷாஜவரம் விநா ॥ ௪௧ ॥

ப்ரதிலோமாநுலோமாப்யாம் ஹீநயோநம் ந ஶ்ரேஷ்டதா ।
ஆசார்யஶில்பிநௌ சைவ ஸிதவஸ்த்ராநுலேபநௌ ॥ ௪௨ ॥

கருப்புச் சிலையானது, ப்ருஹிஷாக்ஷம் (பூனைக்கண் குங்குலியம்) 1, அஞ்சனக்கல் 2, நீலோத்பலம் 3, கருங் குளவி 4, மயிலின் கழுத்து 5, மஹீபத்ரம் 6, ராஜா வர்த்தம் (சிறிது கருமையான தேன் நிறமான ஒருவிதக் கல்)7, கருப்புப்பயறு 8, குறும்பயறு 9. இவைகளைப் போல 10 (9) விதமாகும்.

வெளுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு, இந்நிறங்கள் முறையே பிராமணாதி ஜாதிகளுக்கு உரியவைகளாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன அவைகள் (ஒவ்வொன்றும்) தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் இவைகளை எப் பொழுதும் கொடுப்பவைகளாம்.

அந்தந்த ஜாதிகளுக்குரிய சிலைகள், அந்தந்த ஜாதிக்கு ச்ரேஷ்டமாகும். ஹீநஜாதிச் சிலைகள் நிஷித்தமன்று. ஆனல் ஹீநஜாதியினருக்கு உத்தம ஜாதிச் சிலைகள் கூடாதவைகளாகும்.

இந்தப் பாகுபாட்டை, அநுலோமமாகவும் பிரதி லோமமாகவும் கொள்ளவேண்டும். ஆயினும் ஹீநஜாதிச் சிலையை ச்ரேஷ்டமாகக் கொள்ளக்கூடாது. (அநுலோமம் - கிரமமுறை. பிரதிலோமம் - எதிர்முறை.)

ஆசார்யன் சில்பீ இவ்விருவரும், வெளுப்பு ஆடை

ஶுக்லமால்யாநுலிப்தாங்கோ³ பஞ்சாங்க³பூ⁴ஷணாந்வித: |
குடா²ராதீ³ந் ஸமாதா³ய ஶிலாம் க³த்வா ஸமாஹித: ||

யஸ்மிந்தே³ஶே ஶிலா ஸந்தி தாம் க்ருத்வா து ப்ரத³க்ஷிணம் |
தோ³ஷவர்ஜ்யாம் ஶிலாம் த்³ருஷ்ட்வா பரிஜ்ஞாய விஶேஷத: ||

வர்ஷாதபார்த்³ரமக்³நாம் (த³க்³தா⁴ம்) ச ஸாக்³நீணார்த்³ராம்
க்ஷாரவாரிணா |
து³ர்தே³ஶஸ்தா²ம் தடஸ்தா²ம் ச கார்யாந்தரே து யோஜிதாம் ||

ஶர்கராட்⁴யாம் ஸபங்காம் ச ஜர்ஜராம் ரூக்ஷஸம்யுதாம் |
ரேகா²பி³ந்து³கலங்காதி³ஸம்யுக்தாம் பரிவர்ஜயேத் || ௪௬ ||

ஸச்சி²த்³ரவர்ணா தநூகாரா ரவிரஶ்மிஸமாயுதா |

அணிந்து, வெண்சந்தனம் பூசி, வெளுப்பு மாலையணிந்து, பஞ்சாங்க பூஷணங்கள் பூண்டு, கோடரி முதலியவைகளுடன், சிலை இருக்குமிடம் சென்று, மன அமைதியுடன் அந்தச் சிலையைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து, தோஷமில்லாத சிலையைப் பார்த்து, விசேஷித்து அச்சிலையின் ஆகாரத்தை நிச்சயித்துக்கொள்ளவேண்டும். (44)

எப்பொழுதும் மழையில் நனைந்துகொண்டிருப்பது, வெய்யிலில் காய்ந்துகொண்டிருப்பது, தீயின் நாற்றமுள்ளது, (அல்லது தீயால் பொசுங்கியது) உப்பு ஜலம் படிந்தது, கெட்ட இடத்திலிருப்பது, தடத்தில் (ஜலக் கரையில்) இருப்பது, வேறு காரியத்திற்கு உபயோகிக்கப் பட்டது, மணல் கலந்திருப்பது, சேறு படிந்திருப்பது, சிதைவுற்றது (அழுத்தம் விசிறிப்போனது), பார்க்க பயங்கரமானது, கோடுகள் புள்ளிகள் களங்கங்கள் இவைகளுடன் கூடியது, இத்தகைய சிலைகளை நீக்கிவிட வேண்டும். (46)

வர்ஷதாராகாரா ரேகா சைவ த்ரிதா ஸ்ம்ருதா || ௪௭ ||

ஜம்பூபலஸமாகாரா த்ராக்ஷாயாஸ்ஸத்ருஶாதவா |
அந்யதா(யா) வ்ருத்தஸங்காஶா த்ரிதா பிந்துஸம்ஜ்ஞிதா ||

க்ருஷ்ணலோஹநிபாகாரா க்ருஷ்ணப்ரமரஸந்நிபா |
ஶிகிபிஞ்சஸமாகாரா ஸகளங்கா அதுர்வியா
(த்ரியா உதா) || ௪௮ ||

கர்ஜூரபத்ரஸங்காஶா தூர்வாகாண்டஸந்நிபா ததா |
வேண்வங்குரஸங்காஶா லூதாபாதவதாயதா || ௫௦ ||

அந்யாஸ்வஸு ஸிதா ரேகா ஸர்வஸம்பத்ஸம்ருத்திதா |

கயிறு விழுந்தது (கல்லின் நடுவில் கயிறு போன்ற ரேகை யுள்ளது) அல்லது கயிறு போன்ற தோற்றமுடையது, ஸூரிய கிரணம் பாய்ந்தது, மழைக்கால் போன்ற உருவமுடையது என ரேகை மூன்று விதமாகும்.

நாவப்பழம் போன்ற உருவமுடையது, திராக்ஷைப் பழம் (அல்லது காய்) போன்ற உருவமுடையது, வேறு எந்த விதத்திலாவது வட்டவடிவமாக இருப்பது, என பிந்துவானது மூன்றுவிதமாகும்.

இரும்புபோன்ற நிறமுடையது, கருங்குளவிபோன்ற நிறமுடையது, மயில் தோகை போன்ற நிறமுடையது, என களங்கம் மூன்றுவிதமாகும். (இத்தகைய தோஷமுள்ள கற்கள் கூடாதவைகளாம்) (49)

பேரீச்சையிலைபோன்ற கோடுடையது, அருகங்கட்டை போன்ற கோடுடையது, மூங்கில் முளைபோன்ற கோடுடையது, எட்டுக்கால் பூச்சியின் கால்களைப்போல நீண்ட கோடுகளுடையது, இவைகளும், வெள்ளை நிறமல்லாத மற்ற நிறமுள்ள கல்லில் வெள்ளை ரேகையும், ஸகலவித ஸம்பத்துக்களின் நிறைவைக் கொடுக்கும். [எனவே

க்ருஷ்ணக்ருஷ்ணா விநாசாய ச்வேதக்ருஷ்ணா ததைவ ஹி || ௫௧ ||

தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்நேந வர்ஜ்யா ஹ்யாதோஷதோ ததா: |
க்ருஷ்ணா ச ஹரிதா க்ராஹ்யா ஸிதவர்ணா விசேஷத: ||

கர்ஜூரபத்ரஸத்ருசா தூர்வாங்குரஸமாக்ருதிப்ரபா |
அதிக்ருஷ்ணாசுபப்ரதா ப்ரோக்தா பசுதாந்யதநாசநா ||

ஸகளங்கா ரோகதா ஸ்யாத் ராஜராஷ்ட்ரவிநாசநம் (நா) |
ஸபிந்துகா புத்ரநாசாய தாரித்ர்யஸ்ரீவிநாசநா || ௫௪ ||

முதலில் கூறப்பட்ட 4 வித கோடுகளும் வெள்ளைக் கல்லுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாம்.]

கருப்புக் கல்லில் கருப்புக்கோடும், வெள்ளைக் கல்லில் கருப்புக்கோடும் அழிவை யுண்டுபண்ணும். ஆகையால், முழுமுயற்சியுடன் கீழே கூறப்பட்ட குற்றங்களில்லாத கற்களையே கிரஹிக்கவேண்டும்.

கருப்பு நிறமான கல்லும், பச்சை நிறமான கல்லும், (அல்லது கருப்பும் பச்சையும் கலந்த நிறமான கல்) கிரஹிக்கத் தக்கதாகும். வெள்ளை நிறமான கல், விசேஷித்து கிரஹிக்கத் தக்கதாகும். பேரீச்சையிலையின் நிறமுடைய கல்லும், அருகங்கட்டையின் நிறமுடைய கல்லும் சுப பலனைக் கொடுக்கும்.

மிகவும் கருப்பான நிறமுடைய கல்லானது, அசுப பலனைக் கொடுக்குமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பசுக்கள், தான்யம், தனம் இவைகளையும் அழித்துவிடும். (53)

களங்கதோஷமுள்ள கல்லானது, ரோகத்தை யுண்டு பண்ணும்; அரசன், ராஜ்யம் இவைகளையும் அழித்துவிடும்.

பிந்து (புள்ளி) தோஷமுள்ள கல்லானது, புத்திர நாசத்தையும் தாரித்திரியத்தையும் கொடுக்கும்; இருக்கும் செல்வத்தையும் அழித்துவிடும்.

𑌏𑌵𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌗𑍍𑌰𑌹𑍍𑌣𑍀𑌯𑌾𑌸𑍍 𑌸𑍁𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 |
𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌚 𑌯𑍁𑌵𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌪𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌨𑌪𑍁𑌂𑌸𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ||

𑌶𑌬𑍍𑌦𑌾𑌕𑌾𑌰(𑌰𑌾)𑌕𑍃𑌤𑌿𑌭𑍇𑌦𑍈𑌃 𑌪𑍃𑌥𑌗𑍍𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 |
𑌵𑍍𑌰𑌜𑌨𑍍𑌤𑍀 𑌸𑌶𑌬𑍍𑌦𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌲𑌾 𑌬𑌾𑌲𑌾 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌾 ||

𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌸𑌮𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾 𑌯𑍁𑌵𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 |
𑌵𑌿𑌰𑌸𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌯𑌾 𑌸𑌾 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌚 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 || ௫௭ ||

𑌘𑌣𑍍𑌟𑌾𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌸𑌮𑍋𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾 𑌸𑌾 𑌪𑍁𑌂𑌶𑌿𑌲𑍇𑌰𑌿𑌤𑌾 |
𑌤𑌾𑌲𑌪𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌨𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾 𑌯𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌶𑌿𑌲𑌾 𑌤𑍁 𑌸𑌾 ||

இவ்விதமாகக் கற்களின் குணதோஷங்களை நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து, தோஷமுள்ள சிலைகளை நீக்கி, குணமும் லக்ஷணமுமுடைய சிலையையே கிரஹித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சிலையானது, ஒலி, உருவம் இவைகளின் பேதங்களால் பாலை, யுவதி, விருத்தை என்றும், புருஷ சிலை, ஸ்திரீ சிலை, நபும்ஸக சிலை என்றும், பாகுபாடு செய்யப்பட்டிருக்கும் முறையைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக!

செல்லும்பொழுது, சத்தமும் குட்டையான உருவமும் உடைய சிலையானது, பால சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மணியின் ஓசையைப்போன்ற ஓசையும் நீண்ட வடிவமுமுடையது ஸ்திரீ சிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எரசலான சத்தமுடையது விருத்தசிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (57)

மணியோசையைப்போல் அதிக சத்தமும், நீண்ட வடிவமுமுடையது, புருஷ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

பனையைப்போன்ற ஓசையும் நீண்ட வடிவமுமுடையது, ஸ்திரீ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

அஸ்நிக்தா அஸாரா ரூக்ஷா ஸ்வரஹீனா நபும்ஸகா |
ஸ்வரைரேவம் ஸமாக்யாதா ரூபதோ பேத உச்யதே ||

ஸமசதுரஸ்ரா ச அஷ்டாஸ்ரா ஸ்த்ரீஸிலேதி ப்ரகீர்த்திதா |
ஆயதாஸ்ரா ச வ்ருத்தா ச தசத்வாதசகோணகா || ௬0 ||

பும்ஸிலா ஸா ஸமாவ்ருத்தா ஸாவ்ருத்தா ஸா நபும்ஸகா |
தசாஸ்ராம் த்வாதசாஸ்ராம் ச பாலாம் வ்ருத்தாம் ச வர்ஜயேத் ||

லிங்கம் து காரயேத் பும்ஸிலாபி: ஸ்த்ரீஸிலாபிஸ்து பிண்டிகாம் |
நபும்ஸகஸிலாபிஸ்து பீடாதாரம் ஸமாசரேத் || ௬௨ ||

பளபளப்பில்லாமல் உறுதியில்லாமல் கரடுமுரடாய் ஒலியில்லாமலிருக்கும் சிலையானது நபும்ஸக சிலை என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்விதம் ஒலியினால் பேதம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி உருவத்தினால் பேதத்தைக் கூறுகிறேன். (59)

சச்சதுரமாகவும் எட்டுக் கோணமாகவும் இருக்கும் சிலையானது ஸ்திரீ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நீண்டசதுரமாகவும், வட்டவடிவமாகவும், பத்துக் கோணமாகவும், பன்னிரண்டு கோணமாகவும் இருப்பது, புருஷசிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நன்கு வட்டவடிவமாக இருப்பது, நபும்ஸக சிலையாகும்.

10 கோணமாக இருக்கும் சிலை, 12 கோணமாக இருக்கும் சிலை, பாலசிலை, விருத்தசிலை, இவைகளை விலக்கிவிட வேண்டும். (61)

புருஷ சிலையினால் லிங்கத்தைச் செய்யவேண்டும். ஸ்திரீ சிலையினாலே பிண்டிகையைச் செய்யவேண்டும்.

க்ருதம் ச விபரீதம் யத் தத்தா கர்த்ருநாசநம் |
ப்ராகக்ரம் சோதகக்ரம் வா ஶிலாம் ஸங்க்ராஹ்ய
தேஶிக: || ௬௩ ||

ப்ராகக்ரே பஶ்சிமம் மூலமுதகக்ரே து தக்ஷிணே(ணம்) |
ப்ராகுத்ஸௌம்யகதம் யத்து ஶிரோக்ரம் தத்ப்ரகீர்த்திதம் ||

முகமூலம் சவை: பூர்வம் ப்ருஷ்டமூர்த்வகதம் பவேத் |
ஏவம் பரீக்ஷ்ய ஸமுத்த்ருத்ய கவ்யை: க்ஷாளயேத் ஹ்ருதா
பய: || ௬௪ ||

ஸத்ய(த்யே)நைவ ஸம்ஸ்தாப்ய கந்தபுஷ்பாதிபிர்யஜேத் |

(பிண்டிகை – பீடம்.) நபும்ஸக சிலையினுலே பாதாதாரத்தைச் செய்யவேண்டும். (பாதாதாரம் – லிங்கத்தின் அடித்தலத்தின் ஆதாரம்.) இப்படிக்குச் செய்யாமல் இதற்கு விபரீதமாகச் செய்தால், அது எப்பொழுதும் கர்த்தாவுக்கு (செய்தவனுக்கு) அழிவையுண்டுபண்ணும்.

தேசிகனுனவன், கிழக்கு நுனியாகவோ வடக்கு நுனியாகவோ இருக்கும் சிலையை கிரஹிக்கவேண்டும். (63)

கிழக்கு நுனியான சிலையில், மேற்குப்பக்கம் அடிப்பக்கமாகும். வடக்கு நுனியான சிலையில் தென்பக்கம் அடிப்பக்கமாகும். கிழக்குப்பக்கமும் வடக்குப்பக்கமும் லிங்கத்தின் நுனிப்பக்க (தலைப்பக்க) மாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிலையின் அடிப்பக்கம் முகமாகும் (முன்பக்கமாகும்). மேல்ப்பக்கம் பின்பக்கமாகும்.

இவ்விதமாக, சிலையை நன்கு பரீக்ஷித்துப்பார்த்து, அதை எடுத்து, அந்தச் சிலையை, ஹிருதய மந்திரத்தினுலே பசும்பாலினுல் நன்கு அலம்பி சுத்தம் செய்யவேண்டும். பிறகு, அந்தச் சிலையைத் தூக்கி நிறுத்திவைத்து, ஸத்திய மந்திரத்தினுலே சந்தணம் புஷ்பம் முதலியவைகளால்

𑌤𑌸𑍍𑌯𑍈𑌶𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌾𑌂𑌕𑌰𑍇 𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌤𑍁
𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬௬ ॥

𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌧𑌾𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌤𑌃 ।
𑌸𑌮𑌿𑌧𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌮𑍂𑌲𑍇𑌨𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑍋𑌮𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌚𑌰𑍁𑌂 𑌹𑍋𑌮𑍇𑌦𑌘𑍋𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌤𑌣𑍍𑌡𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌤𑌿𑌲𑌾𑌨𑍀𑌶𑌾𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌰𑍍𑌷𑌪𑌂 𑌕𑌵𑌚𑍇𑌨 𑌤𑍁 ॥ ௬௮ ॥

𑌶𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌕𑌂 𑌜𑍁𑌹𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍍𑌯𑍇𑌤𑌿 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣𑌾𑌹𑍁𑌤𑌿𑌂 𑌚𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌜𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑌿𑌲𑌾𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌕𑌰𑌂 𑌶𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌪𑍂𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௭௦ ॥

பூஜிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, அதன் ஈசான்ய திக்கில் சாந்தி ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். (66)

அக்னி ஆதானம் முதலிய எல்லாவற்றையும், அதற்குக் கூறியுள்ள முறைப்படி செய்யவேண்டும். ஹிருதய மந்திரத்தினால் ஸமித்துக்களையும், மூலமந்திரத்தினால் நெய்யையும், அகோர மந்திரத்தினால் சரு (அந்நம்) வையும், புருஷ மந்திரத்தினால் தண்டுலத்தையும், (தண்டுலம் – அரிசி) ஈசான மந்திரத்தினால் எள்ளையும், கவச மந்திரத்தினால் கடுகையும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். மேலே கூறியுள்ள ஸமித்து, நெய், அந்நம், அரிசி, எள்ளு, கடுகு, இவைகள் ஒவ்வொன்றையும் முறையே 100, 50 அல்லது 25 தடவை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அக்நே என்ற மந்திரத்தினால் ஸ்விஷ்டகிருத் ஹோமத்தைச் செய்து, அதன் பிறகு, பூர்ணாஹுதி ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். (69)

அதன் பிறகு, அக்னியை உத்வாஸநம் செய்துவிட்டு, பூஜைசெய்த நிர்மாலிய புஷ்பம் முதலியவைகளை எடுத்துக் களையவேண்டும்.

சிலையைத் துண்டாடவேண்டிய ஆயுதத்தை, அஸ்த்ர

* அபஸர்பணமந்த்ரேண சிலாச்சேதனமாசரேத் ।
ததூர்த்வம் சில்பிகார்யம் து ஸ்தபத்யாத்யை: ஸமாசரேத் ॥

கர்பகேஹப்ரமாணம் ச த்வாரமானம் ததைவ ச ।
ஸ்தம்பமானம் தலமானம் ஹஸ்த தாலாங்குலம் ததா ॥ ௭௨ ॥

லிங்கமானம் ப்ரோக்தம் ஸப்தபேதாஸ்து ப்ரத்யேகயா ।
கர்பகேஹே து பஞ்சாம்ஸே மானாம்ஸம் ஸ்ரேஷ்ட
முச்யதே ॥ ௭௩ ॥

கர்பார்த்தம் மத்யமம் க்யாதம் தயோர்மத்யேஷ்டபாஜிதே ।

மந்திரத்தினாலே பூஜை செய்யவேண்டும். அபஸர்பண மந்திரத்தை ஜபித்து, சிலையைத் துண்டாடவேண்டும். அதற்குப் பிறகு சிற்பி செய்யவேண்டிய காரியத்தை ஸ்தபதி முதலியவர்கள் செய்யவேண்டும். *(71)*

கர்ப கிருஹத்தின் அளவு, துவாரத்தின் அளவு (துவாரம் – கர்பகிருஹத்தின் வாயிற்படி) ஸ்தம்பத்தின் அளவு (ஸ்தம்பம் – கர்பகிரஹத்தின் தூண் மட்டம்) தலமாநம் (கர்பகிருஹத்தின் பூமட்டத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் அளவாகும். வெளிப்பிராகாரத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் நீளமும் தலமாநமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதுவே பாதமாநமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது) ஹஸ்தமாநம், தாலமாநம், அங்குலமாநம் என்று லிங்கமாநமானது 7-வித மாநங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 7-வித மாநங்களிலும் பலவித அளவுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

கர்பகிருஹத்தின் அளவில் 5-ல் 3 பங்கு (உயரம்) இருக்கும் லிங்கமானது உத்தமலிங்கமாகும். அதில் ஸரி

---

* கவசம் ச ஸமுச்சார்ய – இதி பாடாந்தரம் ।

கவசமந்திரத்தால் சிலாச்சேதநம் செய்யவேண்டும் என்று மற்றொரு பிரதியிலுள்ள பாடம்.

𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || எச ||

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑌂(𑌗𑍇𑌹𑍇)𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 |
𑌗𑌰𑍍𑌭𑌗𑍇𑌹𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌾𑌤𑍍 𑌭𑌾𑌗𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌯𑌜𑍇𑌤𑍍 || எரு ||

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰𑌸𑌮𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌸𑌮𑍍 |
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌗𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌨𑌨𑍍𑌦𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌶𑍇𑌤𑍍 || எசு ||

𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑌮𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌭𑌾𑌗𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 |
𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌜𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌜𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌜 || எஎ ||

பாதியளவு இருப்பது, மத்தியமலிங்கமாகும். இந்த இரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை, அதாவது, ஸரிபாதியிலிருந்து முழு அளவுவரையிலுள்ள (½-க்குமேல் 1 வரையில் உள்ள) மத்திய அளவை 9 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் ஒவ்வொரு அளவும் தனித்தனியே 9-வித லிங்கமானமாகும். இந்த 9-வித லிங்கமானங்களில் அதிக அளவுள்ள 3-ம் உத்தமமாகும். மத்தியிலுள்ள 3-ம் மத்தியமமாகும். குறைந்த அளவுள்ள 3-ம் அதமமாகும். இவ்விதமாக கர்பகிருஹத்தின் அளவினால் கிடைக்கும் லிங்கத்தின் உயரமானது 9-விதமாகும். (75)

லிங்கமானது (லிங்கத்தின் உயரமானது) கர்பகிருஹ துவாரத்திற்கு (உயரத்திற்கு) ஸமமாக இருப்பது உத்தம லிங்கமாகும். அதில் 3-ல் 2 பங்கு உயரமுள்ளது கநிஷ்டமாகும் (அதமமாகும்.) இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச்செய்ய, துவாரமானத்தால் கிடைக்கும் லிங்கமானமானது 9 விதமாகும். (76)

ஸ்தம்பத்தின் முழு அளவை 9 பாகங்களாகச் செய்ய, அதன் ஒவ்வொரு பாகமும் தனித்தனியே, லிங்கத்தின் மானமாகும். எனவே ஸ்தம்பமானத்தால் கிடைக்கும் லிங்கமானமானது 9 விதமாகும். இவைகளில் மூன்று மூன்று

வ்ராஸாஷெ ஸ்வாதிஸூமௌ து ஸ்தம்ஸஸமாமஸம்ஸஹிதக ।
ஸயிஷ்டாநொரயெ விஷ்ட ஸ்தம்ஸஊாநவஷ்ராமெஸக ॥ எஅ ॥

ஸாகஷஹஸ்தம் ஸஊாஸஹ்ய ஸ்வாஷ்டாம்ஸாம்ஸ விவர்த்நாக ।
நவஹஸ்தாவயிய-ஸாவக ஸஜ்ஞாஷஷ்டிஃ ஸவஞ்சகா ॥ எக ॥

வஞ்சஹஸ்தவி(ஸ்தாஷி)ஊாநாதி(நி)ஹஸ்தெ ஹஸ்தவஶம்(ஶாக)
நயெக ।
வஞ்சஹஸ்தாரயொஹஸ்தெ ஸிம்மம் ஹஸ்தவஶம்விநா ॥ அம ॥

ஹஸ்தாதி மாணஹஸ்தாஞம் * விகல்பாஸாஸஹர்ம்யயொஃ ।

கூறுகள், முறையே உத்தம - மத்தியம - அதமங்களாகும். கர்பகிருஹத்தின் ஆதிபூமியான உள்பக்கத்தில் தூண் மட்டத்திற்கு ஸமமான பகுதிக்கே ஸ்தம்பம் என்று பெயர். அதிஷ்டாநத்தின் உயரத்தில் ஸ்தம்பமாநத்தைப் போல கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். (78)

ஒரு ஹஸ்தம் முதல் 9 ஹஸ்தம் வரையில் ஹஸ்தத்தில் 8ல் ஒரு பங்கு வீதம் கூட்டிவர, ஹஸ்தமாநத்திஞல் கிடைக்கும் லிங்கமாநமானது 65 விதமாகும். (79)

5 ஹஸ்தத்திற்கு அதிகமாகயிருக்கும் கர்பகிருஹத்தில், லிங்கமாநத்தை, ஹஸ்தமாநத்தால் கணக்கிட வேண்டும். கர்பகிருஹமானது, 5 ஹஸ்தத்திற்கு உள்பட்டதாக இருந்தால், ஹஸ்தமாநத்திஞல் லிங்கமாநத்தைக் கணக்கிடக் கூடாது. (80)

*ஆலயமானது, விகல்பஹர்மியமாகவோ, ஆபாஸஹர்மியமாகவோ இருந்தால், அப்பொழுது 1 முதல் 3 ஹஸ்தம் வரையில் லிங்கமாநத்தைக் கொள்ளவேண்டும்.

---

* விகல்பாஸாஸச்சந்தஜாதிவிமாநலக்ஷணாநி உச வடலெ மாநஸூத்ரலக்ஷணெ த்ரஷ்டவ்யாநி ।

* விகல்பம்—ஆபாஸம்—சந்தம்—ஜாதி—எனப்படும் விமாந லக்ஷணங்களை 24-வது படலத்தில் மாநஸூத்ரலக்ஷணத்தில் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

த்ரிஹஸ்தாத் ஷட்கராந்தம் து லிங்கம் சாந்தவிமானகே ||

ஷட்கராதி நவாந்தம் து லிங்கம் ஸ(ஜா)திவிமானத: |

ஏவம் ஹஸ்தவசாத் ப்ரோக்தம் தாலமானமதோச்யதே || ௮௨ ||

ஏகாதி நவதாலாந்தமேகைகதாலவர்த்தநாத் |

லிங்கே ஹி நவஸம்க்யா:(பேதா:) ஸ்யு: ஊர்த்வம்
ஜாதீதராலயே || ௮௩ ||

* த்ரயோதசாங்குலமாரப்ய யாவந்நவசதாங்குலம் |

தாவத்த்விகோநபஞ்சாசல்லிங்கம் மானாங்குலைஸ்து || ௮௪ ||

த்ரிபாகஸஹிதம் லிங்கம் ஹஸ்தக்ஷீணம் ந காரயேத் |

ஆலயமானது, சந்தவிமானமாக இருந்தால் 3 முதல் 6 ஹஸ்தம் வரையில் லிங்கமானத்தைக் கொள்ளவேண்டும். அதுவே, ஜாதிவிமானமாக இருந்தால் 6 முதல் 9 ஹஸ்தம் வரையில் லிங்கமானத்தைக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஹஸ்தவசத்தாலே லிங்கமானம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இனி தாலமானத்தைக் கூறுகிறேன். (82)

ஏகதாலம் முதல் ஒவ்வொரு தாலமாகக் கூட்டிவர, தாலபேதத்தினாலே லிங்கமானம் 9 விதமாகும். இது ஜாதி ஊர்மியமல்லாதவிடத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (83)

13 அங்குலம் முதல் 109 அங்குலம் வரையில் 2, 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவர லிங்கமானம் 49 விதமாகும். இது மானாங்குலத்தால் கூறப்பட்டதாகும். (84)

சிவாம்சம், விஷ்ணுவம்சம், பிரஹ்மாம்சம், என்ற 3 பிரிவுகளுடன் கூடிய லிங்கத்தை, ஒரு முழ(உயர)த்திற்குக்

---

* த்ரயோதசாத் த்ர்யங்குலம் து யாவந்நவசதாங்குலம் |

[illegible] [illegible] |

𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑌯𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌕𑌾𑌰𑌮𑌿𑌹𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 || ௮௫ ||

𑌵𑍇𑌦𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑍇 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌦𑍍 𑌬𑍁𑌧𑌃 |
𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌭𑌾𑌸𑌗𑍇𑌹𑌯𑍋𑌃 ||

𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌰𑍇 𑌵𑍇𑌶𑌯𑍇𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌾𑌭𑌾𑌸𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 |
𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌶𑍈𑌲𑌜𑌂 𑌤𑍁 𑌨 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ||

𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌨𑍇𑌕𑌧𑌾 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌨𑌕𑍇 |
𑌨𑌾𑌗𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑍇𑌸𑌰𑌂 𑌚 𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 || ௮௮ ||

குறைவாகச் செய்யக்கூடாது. ஒரு முழத்திற்குக் குறைவில்லாத லிங்கம் யாவும், விருத்தாகாரமாக (வட்டவடிவமாக)இருப்பதாகும். (85)

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 9ல் 4 பாகத்தை பீடத்தினுள், பொருத்தவைக்கவேண்டும். அதன் மீதமான 5 பாகமானது மேலே (சிவாம்சமாக) தெரியவேண்டும். இவ்விதலக்ஷணமுடைய லிங்கத்தை, விகல்பகிருஹம், ஆபாஸகிருஹம், இவைகளில் வைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (86)

லிங்கத்திற்குக் கூறிய 5 பாகத்தை, பீடத்தினுள் வைத்து, பாக்கியுள்ள 4 பாகத்தை, மேலே சிவாம்சமாகத் தெரியும்படி செய்யப்பட்டிருந்தால், அந்த லிங்கத்தை விகல்பகிருஹத்திலோ, ஆபாஸகிருஹத்திலோ வைக்காமல், மற்ற ஜாதி கிருஹம், சந்தகிருஹத்தில் வைக்கவேண்டும். சிலையினாலே செய்யப்படும் லிங்கத்தை 13 அங்குலத்தில் செய்யக்கூடாது. (87)

லிங்கமானமானது இவ்விதம் அநேகவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி நாகரலிங்கம், திராவிடலிங்கம், வேஸரலிங்கம் இவைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

லிங்கோதயே து வேதாம்ஸே நைகாம்ஸம் கந்யஸம் ஸ்ம்ருதம் ।
தாமத்ர்யம்ஸே ஸிவாம்ஸம் து விஷ்காரம் ச்ரேஷ்டமுச்யதே ॥
தயோர்மத்யே து வஸுதா து நவதா தாரமுச்யதே ।
ஷோடசே பஞ்சாம்ஸம் து வஸ்தாம்ஸம் ஸாந்திகம் பவேத் ॥

வேதாம்ஸம் பௌஷ்டிகம் வ்யாஸம் ராமாம்ஸம் ஜயதம் பவேத் ।
ஆபிசாரே த்விபாகம் து வ்யாஸ வ்யாஸமேவம் சதுர்விதம் ॥

நவம் த்ரயோதச(சதுர்தச)வ்யாஸம் நாகரே து
விதீயதே ।
லிங்கோச்சே வஸ்வம்ஸே து ரஸபாணாப்திராம்ஸகம் ॥

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 4-ல் 1 பங்கு அகலமுடைய லிங்கமானது அதமமாகும். உயரத்தில் 3-ல் 1 பங்கு அகலமுடையது ஶ்ரேஷ்டமாகும். (ஶ்ரேஷ்டம் – சிறந்தது அல்லது உத்தமம்) கீழ் கூறப்பட்ட இரண்டுவித அளவுகளின் நடுவிலுள்ள அளவை, 8 பாகங்களாகச் செய்ய, லிங்கத்தின் அகலம் 9 விதமாகும்.

உயரத்தில் 16-ல் 5 பாகம் அகலமுள்ளது, சாந்திக லிங்கமாகும். (சாந்திகம் – தீமைகளை நீக்கக்கூடியது). உயரத்தில் 16-ல் 4 பாகம் அகலமுள்ளது, பௌஷ்டிக லிங்கமாகும். (பௌஷ்டிகம் – ஆரோக்யத்தைக் கொடுக்கக் கூடியது). 16-ல் 3 பங்கு அகலமுள்ளது, ஜயத்தைக் கொடுப்பதாகும்.

ஆபிசார கர்மாவில் 2 பாகம் அகலமுள்ளதாகும். இவ்விதமாக, லிங்கத்தின் அகலம் 4-விதமாகும். நாகர லிங்கமானது இவ்விதமாக 13 (14) வித அகலமுடையதாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 18 பாகங்களில் முறையே 6 பாகம், 5 பாகம், 4 பாகம், 3 பாகம், விஸ்தாரமுடைய

[illegible]𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌾𑌦𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑍇 𑌚
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 |
𑌵𑍇𑌸𑌰𑍇 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 || ௯௩ ||

𑌅𑌷𑍍𑌟 𑌵𑌾 𑌸𑌪𑍍𑌤 𑌷𑌟𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌾𑌗𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 |
𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌪𑍌𑌷𑍍𑌟𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌜𑌯𑌦𑌂 𑌚 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌤𑍁
(𑌆𑌭𑌿𑌚𑌾𑌰𑌕𑌂) || ௯௪ ||

𑌵𑍇𑌸𑌰𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾 |
𑌪𑌾𑌦𑌾𑌧𑌾𑌰𑌶𑌿𑌲𑌾 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑌕𑌜𑌾𑌤𑌿𑌶𑌿𑌲𑌾(𑌰)𑌸𑌂𑌕𑌰𑌮𑍍 || ௯௫ ||

𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌿𑌤𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌮𑍍𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍 |
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌸𑌂𑌕𑌰𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌞𑌃 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌭𑌯𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ||

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌕𑌰𑌂 𑌨 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 |

---

4 வித லிங்கங்களும் திராவிட லிங்கங்களாம். இவைகள் முறையே, சாந்திகம் முதலிய லிங்கங்களாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 20-ல், 8 பாகம், 7 பாகம், 6 பாகம், 5 பாகம், விஸ்தாரமுள்ளதாகச் செய்யப்பட்ட லிங்கமானது, வேஸரலிங்கமாகும். இவைகள் முறையே, சாந்திகலிங்கம், பௌஷ்டிகலிங்கம், ஜயதலிங்கம், (ஆபிசாரம்) என்ற லிங்கங்களுமாம். இவ்விதமாக வேஸரலிங்கம் 4-விதமாகும். (94)

ஹர்மியம், லிங்கம், பிண்டிகை, பாதாதாரசிலை, இந்நான்கும் ஒரே ஜாதிச் சிலையினால் செய்யப்படவேண்டும். இவைகளில், வேறு ஜாதிச் சிலையைக் கலக்கலாகாது. இவ்விதமாகச் செய்யப்பட்ட லிங்கமானது, ஸகலவிதமான நன்மைகளையும் விருத்தி செய்வதாகும். வேறு ஜாதிச் சிலையின் ஸம்பந்தமிருந்தால், அது அரசனுக்கு துக்கத்தையும் பயத்தையும் உண்டுபண்ணும். (96)

ஆகையால், ஸகலவிதமான முயற்சிகளாலும், சிலை

லிங்கா³நாம் நாமராஶிஞ்ச வ்யாதா⁴ராயாதி³கம் ஶ்ருணு ||

லிங்கோ³த்ஸேத⁴ஸ்ய மாநம் து மாநாங்கு³லைஶ்ச பா⁴ஜயேத் |
மாத்ராதி⁴க்யம் வ்ருத்³த்⁴யா வா ஹாந்யா வா பரிஹாரயேத் ||

ஜ்யேஷ்டா²தி³த்ரயலிங்கே³ஷு பூர்ணை: மாத்ராவஶேஷம்
பரிக்³ருஹேத் |

உத்ஸேதா⁴த்³ வஸுஸம்வ்ருத்³தே⁴ த்ரிநவாப்தே ருக்ஷம் ஸம்வத³ || ௯௯ ||

ஹ்ருதே யாவச்சி²ஷ்டம் ஸ்யாத³ஶ்விந்யாதி³ தி⁴ஷ்ணகம் |
நவபி⁴ர்கு³ணிதே ஸப்தஹ்ருதே ஶேஷகாதி³(ஶிஷ்டம் து)
வாரகம் || ௱ ||

ஸுந்த³ரைர்கு³ணிதே அஷ்டஹ்ருதே யோநிரஷ்டாஹ்ருதம் |

களில் ஜாத்யந்தரஸங்கரம் (ஸங்கரம் - சேர்க்கை) ஏற்படாதபடி, லிங்க நிர்மாணம் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் நாகராதி லிங்கங்களின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஆயாதிகளைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. (97)

லிங்கத்தின் உயரத்தை மாநாங்குலத்தினாலே வகுக்க வேண்டும். அப்படி அங்குலங்களாகக் கணக்கிடும் பொழுது, அரை குறையாக மிச்சப்பட்டால், அத்துடன் அவசியமான பாகத்தைக் கூட்டியாவது குறைத்தாவது அதை முழு அங்குலமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். உத்தம லிங்கமானாலும், மத்தியம லிங்கமானாலும், அதம லிங்கமானாலும், அதில் ஏற்படும் அங்குலக் குறைவை, கீழே கூறியபடி, முழு அங்குலமாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

(லிங்கத்தின்) உயர அங்குலத்தை 8ஆல் பெருக்கி 27ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணானது, அசுவதி முதலிய நக்ஷத்திரங்களாகும்.

லிங்கத்தின் உயர அங்குலத்தை 9ஆல் பெருக்கி 7ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணானது, ஞாயிறு முதலிய வாரங்களாகும். (100)

[illegible] ||

[illegible] |

[illegible] || ௱௨ ||

[illegible] |

1 [illegible] ||

[illegible] |

3ஆல் பெருக்கி, 8 ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணது யோநியாகும்.

8ஆல் பெருக்கி, 12ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணது ஆதாயமாகும். (101)

9ஆல் பெருக்கி, 10ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணது, கடனாகும்.

4ஆல் பெருக்கி 9ஆல் வகுத்து மீதம் வரும் எண்ணது நக்ஷத்ரம் முதலியவைகளாகும். (102)

ஆதாயம் அதிகமாகவும், கடன் குறைவாகவுமிருக்கும் அங்குலமானம் சிறந்ததாகும். எப்பொழுதும் ஸகலவித ஸம்பத்திற்குமிருப்பிடமாகும். (ஸகல ஸம்பத்துக்களையும் கொடுக்கும் என்பது பொருள்.)

[2] யோநிகளில், துவஜம், ஸிம்ஹம், விருஷபம், யானை, இவைகள் சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாம். (103)

அரசன், யஜமானன், இவர்களின் ஜன்ம நக்ஷத்திரம்

---

1 [illegible] |
[illegible] ||

2 துவஜம், தூமம், ஸிம்ஹம், நாய், விருஷபம், கழுதை, யானை, காக்கை, இவைகள் முறையே யோநிகளின் பெயர்களாம்,

ததைவ வாஸ்துநக்ஷத்ராத் கணயேத்து ஶுபாவஹம் || ௱௪ ||

ஜந்மத்ரயம் ச யுக்மம் ச வேதாஷ்டைஸ்து தாரகா: |
ஶுபாவஹாஸ்து விஹிதா: ஶேஷகாஸ்த்வஶுபாவஹா: ||

மூலாஷ்டமம் ச வைநாஶம் ததைவ நரராக்ஷஸே |
வர்ஜிதாஸ்த்வஶுபா ஹ்யேதே யத்நத: பரிவர்ஜயேத் || ௱௬ ||

முதல், லிங்கத்தின் நக்ஷத்திரம்வரையில் எண்ணவேண்டும். அவ்விதமே, தேவாலய நக்ஷத்திரம் முதல், லிங்கத்தின் நக்ஷத்திரம் வரையில் எண்ணவேண்டும். இவ்விதம் எண்ணி வரும் நக்ஷத்திரமானது சுப பலனைக்கொடுக்கக்கூடிய சுப நக்ஷத்திரமாக இருக்கவேண்டும். (104)

ஜந்மத்ரயம் (1—10—19வது நக்ஷத்திரங்கள்) ஜந்ம நக்ஷத்திரத்திற்கு 2வது நக்ஷத்திரம், 4வது நக்ஷத்திரம், 8வது நக்ஷத்திரம், 6வது நக்ஷத்திரம், 9வது நக்ஷத்திரம், இவைகள், சுப பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற (3-5-7வது) நக்ஷத்திரங்கள், அசுப பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகளாம். (105)

யஜமானனுடைய ஜன்ம லக்கினம், சந்திர லக்கினம் இவைகளுக்கு 8-வது ராசிக்குரிய நக்ஷத்திரங்கள், வைநாசிக நக்ஷத்திரம், (3-வது நக்ஷத்திரம்) யஜமானனுடைய நக்ஷத்திரம், லிங்கத்தின் நக்ஷத்திரம், இவ்விரண்டு நக்ஷத்திரங்களில், ஒன்று நரகண நக்ஷத்திரமாகவும், மற்றொன்று ராக்ஷஸகண நக்ஷத்திரமாகவும், இருப்பதுமான நக்ஷத்திரம், இவைகள், அசுபபலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள் ஆகையால், இவைகள் விலக்கப்பட்டவைகளாம். இந்த நக்ஷத்திரங்களை முயற்சியுடன் கவனித்து நீக்கிவிடவேண்டும். (106)

(இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள் யாவும், யஜமானன் லிங்கம் இரண்டிற்குமே கூறப்பட்டதாகும்.)

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿 𑌚 𑌤𑌾𑌰𑌕𑌾𑌃 ।
[𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌵𑌾𑌦𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌕𑍍𑌷𑌾𑌦𑌿 𑌚 𑌤𑌾𑌷𑌯𑌮𑍍 ।]
𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌕𑌂 𑌮𑌰𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌶𑌮𑌮𑍃𑌤𑌂 𑌚 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥ ௱௭ ॥

*𑌤𑌸𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌚 𑌋𑌣𑌿𑌂 (𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂) 𑌷𑌣𑍍𑌢𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍇𑌷𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌦𑌂 (𑌅𑌂𑌶𑌂) 𑌤𑍁
𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑍇𑌤𑍍 ॥ ௱௮ ॥

𑌸𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌶𑍈𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌚 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍋𑌭𑌦𑍍𑌰𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌚 ॥ ௱௯ ॥

𑌧𑌾𑌰𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய கிழமைகளுடன் கூடிய ஹஸ்தம் முதலான நக்ஷத்திரங்கள், முறையே, சத்துரு, மரணம் நாசம், அமிருதம் எனப்படும். (107)

[2] அம்சங்களில், தஸ்கராம்சம், நிதநாம்சம், க்லீபாம்சம், இவைகளை விலக்கவேண்டும். (இவைகள் கெட்ட பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள். ஆதலால் இவைகளை விலக்கவேண்டும். மற்றவைகள் நல்ல பலனைக்கொடுக்கக் கூடியவைகள். ஆகையால்,) மற்ற அம்சங்களைக்கொள்ள வேண்டும். சுபகரமான மாநத்தை (அம்சத்தை)க்கொள்ள வேண்டும். (108)

லிங்கமானது, ஸமலிங்கம் 1, வர்த்தமாநம் 2, சைவாதிகம் 3, ஸ்வஸ்திகம் 4, ஸர்வதோபத்ரம் 5, ஸார்வ தேசிகம் 6, தாராலிங்கம் 7, முகலிங்கம் 8, என்று 8 வித

---

1 𑌚𑍋𑌰𑍋 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌧𑌨𑍍𑌯𑍋 𑌰𑌾𑌜𑌾 𑌚 𑌷𑌣𑍍𑌢𑌕𑌃 ।
𑌨𑌿𑌰𑍍𑌭𑍀𑌤𑌿 𑌨𑌿𑌧𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌯𑌃 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌾𑌨𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ॥

2 சோரன், புக்தி, சக்தி, தந்யம், ராஜா, நபும்ஸகன் (அலி), நிர்பீதி, நிர்தநம், ப்ரேஷ்யன், இவைகள் முறையே அம்சங்களின் பெயர்களாம்.

𑌸𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌨𑍃𑌪𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌮𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ||

𑌶𑍈𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍈𑌶𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |

𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌮𑌿𑌤𑌰𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌫𑌲𑌪𑍍𑌰𑌦𑌮𑍍 || ௱௰௭ ||

𑌏𑌕 𑌏𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌭𑍇𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌨𑍃𑌣𑌾𑌂 𑌹𑌿𑌤𑌃 |

𑌉𑌪𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌿𑌸𑌾𑌧𑍇𑌨 𑌅𑌤𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || ௱௰௮ ||

𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 (𑌤𑍁 𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂) 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰 𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌬𑍁𑌧𑌃 |

𑌅𑌧𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌮𑌧𑍋𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌭𑌾𑌗𑌮𑌧𑍋𑌽𑌰𑍍𑌪𑌿𑌤𑍇 || ௱௰௯ ||

𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍁𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍍𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 |

மாகும். இவைகளில், ஸமலிங்கமானது பிராம்ஹணர்களுக்கும், வர்தமானலிங்கமானது க்ஷத்ரியர்களுக்கும், சைவாதிக லிங்கமானது வைசியர்களுக்கும், ஸ்வஸ்திக லிங்கமானது சூத்ரர்களுக்கும், சிலாக்கியமானவைகளாம். இவைகள் நீங்கிய மற்ற லிங்கங்கள் யாவும், எல்லா ஜாதியினருக்கும் விரும்பிய ஸகலவிதமான பலன்களையும் கொடுக்கக்கூடியவைகளாம். மஹாதேவன் ஒருவனேயானாலும், அவர், பலவிதமான லிங்க ஸ்வரூபத்துடன், மனிதர்களுக்கு நன்மையையளித்து வருகிறார்.

முதலில் (லிங்கம் செய்யவேண்டியதற்காக எடுக்கப்பட்ட சிலையை) தான் விரும்பும் அகல நீளத்துடன் சதுரச்ரமாகச் செய்யவேண்டும் (சதுரிக்கவேண்டும்.) பிறகு, மேதாவியான சில்பியானவன், கூறப்போகும் விதிப்படி, அதை, 3 பாகங்களாகக் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அந்த 3 பாகங்களில், கீழேயுள்ள பாகத்தை, சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த கீழ்பாகத்திற்கு, பிரம்ஹாம்சம் என்று பெயர். (118)

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌿𑌗𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌅𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌚𑌾𑌵𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌚𑌾𑌵𑍍𑌯𑌂𑌸𑌹𑍇𑌤𑌾𑌵𑍍𑌯𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌾𑌖𑌾𑌪𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌿 ।
𑌶𑌬𑍍𑌦𑌃 𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌶𑍍𑌚 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌚 𑌰𑌸𑍋 𑌗𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥

𑌯𑌥𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌗𑍁𑌣𑌾 𑌨𑍈𑌵 𑌏𑌕𑍈𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌯𑌥𑌾𑌂𑌶𑌭𑍇𑌦𑍋 𑌯𑌦𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌭𑍇𑌦𑍋 𑌨 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

(பிறகு,) அந்தச் சிலையின் நடுவிலுள்ள பாகத்தை அஷ்டாச்ரமாக (8 கோணமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த மத்தியபாகத்திற்கு விஷ்ணு வம்சம் என்று பெயர்.

மேலேயுள்ள பாகத்தை, விருத்தாகாரமாக (வட்ட வடிவமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த மேல்பாகத்திற்குச் சிவாம்சம் என்று பெயர். (114)

இவ்விதமாக 3 அம்சங்களைக்கூறி, அவைகளுக்கு, பிரம்ஹாம்சம், விஷ்ணுவம்சம், சிவாம்சம் என்று வெவ்வேறு பெயர்கள் கூறியிருப்பது, அந்தந்த பாகங்களைத் தனித்தனியே வியவஹரிப்பதற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்த 3 பாகமும் சிவஸ்வரூபமேயாகும்.

சிவலிங்கத்தின் பாகங்கள் எல்லாமே சிவஸ்வரூபந்தான் என்றால், அதன் பாகங்களை வெவ்வேறு வாசகங்களால் எதற்காகக் கூறவேண்டும் என்றால்,—

மரத்தின் வெவ்வேறு பாகங்கள், வேரு—உச்சி—கிளை இலை—பழம்—என்று கூறப்படுகின்றன. ஆயினும் இவைகள் எல்லாம், மரம் என்னும் ஓரே பொருள்தான் அல்லவா.

சப்தம்—ஸ்பர்சம்—ரூபம்—ரஸம்—கந்தம்—இவைகள், இந்திரியங்களின் குணங்களாம். இத்தகைய இந்திரியங்கள் பலவாயினும், அந்த இந்திரியங்களையுடைய மனிதன் ஒருவன்தான் அல்லவா? அதைப்போல சிவலிங்கத்தின்

தஸ்யைவ ஶிவலிங்கஸ்ய ஸாமம் வ்யவஹ்ருதியாதகஃ |
*லிங்கதாரம் யதாஶ்ரம் துசதுசுரா கணாராயகம்
நூதைகஃ || ௧௰அ ||

கொணாக்கொணம் து ஸம்க்ருத்ய தேந ஶாந்தேந தெஶிகஃ |
(பஹிஃஸூரம் து ஸம்தக்ஷஸ) அஷ்டாஶ்ரம் தத்வெத்தி ||

அத்வா லிங்கதாரம் து ஸம்ஹாரம் விஹாஜிதெ |

பாகங்களைத் தனித்து வியவஹரிப்பதற்காக அவைகளுக்கு, யுக்தியாகத் தனித்தனியே பெயர்கள் கல்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றவேயல்லாது, அதன் எல்லா பாகங்களுமே லிங்கஸ்வரூபந்தான்.

முதலில், லிங்கத்திற்காக கிரஹிக்கப்பட்ட சிலையின் அகலத்தைக் கணக்கிட்டு, அதை சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாகச்) செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு அதன் கர்ணத்தின் பாதியில் பாதியைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். (கர்ணம் குறுக்களவு) அந்த கர்ணத்தின் ¼ பங்கு அளவைக்கொண்டு, சிலையின் மூலையைக் கோணமாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். (கோணம்—முக்கோணம், பிறகு, அந்தக் கோணத்தின் வெளிப்பக்கத்தைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். (இவ்விதம் 4 மூலைகளிலும் செய்ய) சதுரச்ரமாக இருந்த சிலையானது அஷ்டாச்ரமாகும். (சதுரச்ரம்–4 பட்டை, அஷ்டாச்ரம்–8 பட்டை. இது சற்றேறக் குறைய ஸம அஷ்டாச்ரமாம்.) (119)

அல்லது, லிங்கத்தின் அகலத்தை (சதுரச்ரமாகச் செய்யப்பட்ட லிங்கார்தமான சிலையின் அகலத்தை)

---

*லிங்கதாரம் யதாஶ்ரம் து சதுசுரா கணாராயகாயகஃ |
ஸம்பூஜ்ய கொணெ கொணம் து தேந ஶாந்தேந கல்பயெத்॥
இதி வாதெந ஸாவஹ்ய |

𑌭𑌾𑌗𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌪𑌟𑍍𑌟𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍋𑌣𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑌃 ||

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌵𑌸𑍁𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌪𑌟𑍍𑌟𑌂 𑌷𑌡𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 |
𑌕𑍋𑌣𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌗𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ||

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌸𑍁𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂(𑌰𑍇) 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂(𑌶𑍍𑌰𑍇) 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌸𑌤𑌿 |
𑌤𑌤𑍍𑌕𑍋𑌣𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂(𑌰𑍍𑌧𑍇) 𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂𑌶𑌂(𑌶𑍇) 𑌕𑍋𑌣𑌾𑌤𑍍𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗(𑌂𑌶𑌂)𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௱௨௨ ||

𑌪𑌕𑍍𑌷𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑍍𑌯 𑌕𑍋𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌃 |

---

7 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 4 பாகத்தை, மத்திய பட்டத்தின் (பட்டம்—பட்டை) அளவாக வைத்துக் கொண்டு, (பாக்கியுள்ள 3 பாகத்தில் 2 பக்கங்களிலும் இருக்கும் 1½ பாகத்திற்குச் சமமாக மறுபக்கத்திலும் கணக்கிட்டுக்கொண்டு, அந்த 2 பங்கிலுமுள்ள 1½, 1½, பங்கு அளவுகளையும் முக்கோணமாகச் செய்துகொண்டு) அதன் வெளியிலுள்ள பாகத்தைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். அப்பொழுது அது அஷ்டாச்ரமாகும். (120)

அல்லது, 8 பாகங்களில் 6 பாகங்களை மத்திய பட்டமாகக் கணக்கிட்டு, அதன் மிகுதியை, மூலைகளில் முன்போல் கணக்கிட்டு, வெளியில் காணப்படும் பாகத்தைச் செதுக்க, அந்தச்சிலை அஷ்டாச்ரமாகும். இவ்விதம், அஷ்டாச்ரமாகச் செய்வது 3 விதமாகும். (121)

சதுரச்ரத்தை 8 பாகமாகக் கணக்கிட்டு, அஷ்டாச்ரமாகச் செய்துகொண்டு, அந்த அஷ்டாச்ரத்தின் கோணாச்ரங்களின் பாதியை, முன்போலவே கணக்கிட்டு, அதன் கோணங்களில் முக்கோணங்களை அடையாளம் செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு அந்தக் கோணங்களின் வெளிப் பக்கங்களைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். அப்பொழுது, அது,

க்ஷுராக்ரேக்ரம்(க்ரே) து ஸம்சோத்ய வ்ருத்தாகாரம் து
தத்பவேத் ॥ ௧௨௩ ॥

அஷ்டாச்ராதீநி க்ருத்யாநி(ணி) அநேநைவ ஹி தத்ர(ந)தே ।
லிங்கோச்ச(ச்சா)யே த்ர்யம்ச(த்ர்யம்ச)கே து ஏகாம்சம்
சதுரச்ரகம் ॥ ௧௨௪ ॥

மத்யே அஷ்டாச்ரம் து வஸ்வச்ரம் (?) வ்ருத்தம் சிவாம்சகம் ।
ஸமலிங்கமிதி க்யாதம் விப்ராணாம் து வ்ருத்திக்ருத் ॥ ௧௨௫ ॥

ஸப்தாம்சம்(சே) சதுர்விம்சே வஸ்வாம்சம் சதுரச்ரகம் ।
அஷ்டாம்சமஷ்டகோணம் து ...நவாம்சம் வ்ருத்தமுச்யதே ॥
[அஷ்டாம்சமஷ்டகோணம் து நவாம்சம் வ்ருத்தமுச்யதே ।]

ஷோடசாச்ரமாகும். பிறகு, அவைகளின் கோணங்களை முன்போலவே முக்கோணமாகச் செய்து, அதன் வெளிப் பக்கங்களிலுள்ள பகுதிகளைச் செதுக்கிவிட வேண்டும். இவ்விதம் செய்ய, அந்தச்சிலையானது, விருத்தாகாரமாகும். (வட்டவடிவ முடையதாகும்) இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் முறையின்படியே, அஷ்டாச்ரம் முதலியவைகள் செய்யப் படுகின்றன.

லிங்கத்தின் உயரத்தை 3 பாகம்செய்து, அதில் 1 பாகம் (அடியில்) சதுரச்ரமாகவும், மத்தியிலுள்ள 1 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், மேலேயுள்ள 1பாகம் விருத்தாகாரமாகவும் இருப்பது, ஸமலிங்கமெனப்படும். இது பிராம்ஹணஜாதியினருக்கு விருத்தியைக் கொடுக்கும். (125)

லிங்கத்தின் உயரத்தை 24 பங்குகளாகச் செய்து கொண்டு, அந்தப் பங்குகளில் 7 பாகம் சதுரச்ரமாகவும், 8 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், 9 பாகம் விருத்தாகாரமாகவும் கொள்ளுவது, வர்தமான லிங்கமாகும்.

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥
([illegible] ।)

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௱௨௬ ॥

[illegible] ।

இவ்விதமாகவே, லிங்கத்தின் உயரத்தில் 6 பாகம் சதுரச்ரம், 7 பாகம் அஷ்டாச்ரம், 8 பாகம் விருத்தமாகக் கொள்ளுவதும், வர்தமான லிங்கமாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 5 பாகம் சதுரச்ரம், 6 பாகம் அஷ்டாச்ரம், 7 பாகம் விருத்தமாகக்கொள்ளுவதும், வர்தமான லிங்கமாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 4 பாகம் சதுரச்ரம், 5 பாகம் அஷ்டாச்ரம், 6 பாகம் விருத்தமாகக்கொள்ளுவதும் வர்தமான லிங்கமாகும். இவ்விதமாக, வர்தமான லிங்கம் 4 விதமாகும். (127)

லிங்கத்தின் உயரத்தை 10 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, அவைகளில் 3 பாகம் சதுரச்ரமாகவும், 3 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், 4 பாகம் விருத்தமாகவும்கொண்டால், அது, சிவாதிக லிங்கமாகும். இதை வேறுவிதமாகவும் கொள்ளலாம்.

சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், விருத்தம், இவைகளை முறையே, 4, 4, 5 பாகங்களாகவும், 5, 5, 6 பாகங்களாகவும், அல்லது 6, 6, 7 பாகங்களாகவும் கொள்ளலாம்.

லிங்கோச்ராயே நவாம்ஶே து சதுரஶ்ரம் த்விபாகயா(கத:) ||

வஸ்வம்ஶம் து குணாம்ஶே ச வேதாம்ஶம் வ்ருத்தமுச்யதே |

ஸ்வஸ்திகம் ஸர்வலிங்காக்யம் ஸர்வதோபத்ரமுச்யதே ||

ஆமூலாத(தா)க்ரம் ஸம்வ்ருத்தம் து லிங்கோத்துங்கத்ரிபாகிகே |

ஶ்வப்ரவேஶம் த்ரிபாகாம்ஶம் பீடாகாம்ஶம் யோநிவேஷ்டிதம் ||

பூஜாம்ஶம் த்ரிபாகாம்ஶம் ஸர்வதோபத்ரமேவ ஹி |

ஸார்வ(ஸர்வ)தேஶிகலிங்கம் து வ்ருத்தாகாரமஶேஷத: ||

பஞ்சவேதகுணாம்ஶம் வா லிங்கோச்ச்ராயே து பாஜிதே |

* ஶ்வப்ரே து வேஶ்யேகாம்ஶம் ஶேஷம் பூஜாம்ஶமுச்யதே ||

எனவே, சைவாதிக லிங்கமானது, கீழே கூறப்பட்ட விதிகளின்படி நான்கு விதங்களாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தை 9 பாகங்களாகச் செய்து, அந்த பாகங்களில், சதுரச்ரம் 2 பாகம், அஷ்டாச்ரம் 3 பாகம், விருத்தம் 4 பாகமிருப்பது, ஸ்வஸ்திக லிங்கமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி, ஸர்வதோபத்ர லிங்கத்தைக் கூறுகிறேன். (131)

அடியிலிருந்து நுனி வரையில் 3 பாகங்களும் விருத்தாகாரமாகவே இருப்பதாகும். அதன் உயரத்தில் 3ல் 1 பாகம் பூமிக்குள் பதிந்தும்; 3ல் 1 பாகம் யோநி (ஆவடை)யில் பொருத்தப்பட்டும், 3ல் 1 பாகம் பூஜாம்சமாக (வெளியில் லிங்காகாரமாகத் தெரிந்துகொண்டும்)வும் இருப்பது, ஸர்வதோபத்ர லிங்கம் எனப்படும்.

ஸார்வதேசிக லிங்கமானது, எல்லா பாகங்களும் விருத்தாகாரமாக இருப்பதாகும். இதன் உயரத்தை, முறையே, 5–4–3 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். (அவைகளில்

---

* ப்ரவேஶ்யம் து பஞ்சாம்ஶம் வேதாம்ஶம் மத்யமம் து தத் |

இதி மத்யே ஶ்லோகார்த்தம் யோஜநீயமிதி பாதி |

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌏𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰(𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰)𑌯𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃 ॥

𑌷𑌡𑌂𑌶𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌨𑌾𑌹𑌕𑌮𑍍 ।
𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌹𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌾𑌶𑌿𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌾(𑌸)𑌰𑍍𑌵𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌮𑍁𑌖𑍍𑌯(𑌸𑌾𑌰𑍍𑌥𑌕𑌂) 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑌾𑌶𑌿𑌕𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍 ।
𑌆𑌮𑍂𑌲𑌾𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌧𑌾𑌰𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵 𑌹𑌿 ।
𑌅𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬௮ ॥

---

5 பாகம் அடியிலிருப்பதாகும். மத்தியிலுள்ள 4 பாகத்தை) பீடத்தில் வைக்கவேண்டும். பாக்கியுள்ள (3) பாகமானது பூஜாம்சமாகும். (சிவாம்சமாகும்) இவ்விதமாகவே, ஸார்வ தேசிக லிங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸமலிங்கத்தில், அதன் உயரத்தை 9 பாகமாகச்செய்து, 3 பாகங்களை ஸமபாகமாகக் கொள்ளவேண்டும். அதன் வட்டவடிவத்தின் (சிவாம்சமான மேல்பாகத்தின்) சுத்தளவானது, (உயரத்தில் 9ல்) 6 பங்கு இருக்கவேண்டும். மத்திய பாகத்தின் சுத்தளவானது, 9ல் 7 பாகம் இருக்க வேண்டும். கீழ்பாகத்தின் சுத்தளவானது, 9ல் 8 பாகம் இருக்கவேண்டும். இந்த த்ரைராசிக விதியானது எல்லா ஜாதியினருக்குமுகந்ததாகும். சிறந்ததுமாகும்.

அடிமுதல் நுனிவரையில் சதுரச்ரமாக இருப்பது தாராலிங்கமாகும்.

ஸமலிங்கத்தில், மூலபாகம் சதுரச்ரமாகவும், மற்ற இரண்டு பாகங்களும் அஷ்டாச்ரமாக இருப்பதும் தாரா லிங்கமாகும்.

கீழேயுள்ள பாகம் சதுரச்ரமாகவும், மத்திய பாகம்

𑌪𑍂𑌜𑌾𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌧𑌾𑌰𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌿𑌰𑌃𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌵𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌵𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍍 ॥௱௩௯॥

𑌸𑌮𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌧𑌾𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿𑌹𑌿𑌤𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 ।
𑌧𑌾𑌰𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑌂 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥ ௱௪௰ ॥

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌧𑌿𑌕 (𑌶𑌿𑌵𑌾𑌂𑌶𑌾𑌧𑌿𑌕𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌖𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌂) ।
𑌪𑍂𑌜𑌾𑌭𑌾𑌗𑌤𑍍𑌰𑌯𑌂 (𑌪𑍂𑌜𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾) 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௱௪௧ ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌦𑍇𑌶𑌕 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌂
(𑌕𑌾𑌂𑌶𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾) ।

அஷ்டாச்ரமாகவும், பூஜாபாகம் (மேல்பாகம்) ஷோட சாச்ரமாக இருப்பதும் தாராலிங்கமாகும். இவ்விதம் தாராலிங்கம் 3 விதமாகும்.

இத்தகைய தாராலிங்கத்தின் அச்ரமானது, (அச்ரம்—பட்டை) லிங்கத்தின் சிரஸ்ஸு வரையிலிருப்பதாகும். ½ அல்லது 1 யவை உயர்ந்திருப்பதுமாகும்.

ஸமலிங்கமானது தாராலிங்கமாக இருந்தால், அது, ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையையுண்டுபண்ணும்.

முகலிங்கமானது, விசேஷித்து, தாராலிங்கத்தைப் போன்றதேயாம்.

சிவாம்சாதிக லிங்கத்தில், முகலிங்கம் கல்பிக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த லிங்கத்தின் பூஜாபாகத்தை 3 பாகங்களாகச் செய்து, அதன் மேல் பாகத்தில் முகம் இருக்கவேண்டும். அந்த மேல் பாகத்தை 10 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், 5 பாகம் சிரஸ்ஸாகவும், 4 பாகம் முகமாகவும், 1 பாகம் கழுத்தாகவும்

कण्ठोर्ध्वं आद्यमानं (यथामानं) च सर्वलक्षण
संयुतम् ॥ ௱௪௨ ॥

लिङ्गाकारमयस्तस्य तस्याधः पीठिकान्वितम् ।
अथवा लिङ्गोत्सेधं तु चतुर्विंशच्छतांशके ॥ ௱௪௩ ॥

रुद्रभागं तद्रुद्रांशं मुखं तदूर्ध्वं भागमायतम् ॥
केशान्तमुष्णीषं तस्य त्रिचतुर्भागमायतम् ॥ ௱௪௪ ॥

नेत्रान्तं च पुटान्तं च हन्वन्तं च यथाक्रमम् ।
षडष्टौ त्रियवाधिक्यं यवाधिक्यं तु भागकम् ॥ ௱௪௫ ॥

हन्वादिमध्यदेशं तु चतुर्भागमायतम् ।
तदूर्ध्वं केशान्तं तु कण्ठोच्छ्रायमिति स्मृतम् ॥ ௱௪௬ ॥

இருக்கவேண்டும். அதில், 2 காதுகள், 2 கண்கள், உதடு, இவைகள் ஸகலலக்ஷணங்களுடன் அமைந்திருக்கவேண்டும். அதன் கீழ்பாகமானது, லிங்காகாரமாக இருக்கவேண்டும். அதில் ஸரிபாதியளவு பீடத்துடனிருக்கவேண்டும். (இங்கு ஸரிபாதி என்பதற்கு பூஜாம்சத்தில் ஸரிபாதி என்றுவது, பூஜாம்சம் நீங்கிய பாகத்தில் ஸரிபாதி என்றுவது பொருள் கொள்ளவேண்டும். எனவே, லிங்கத்தின் முழு அளவில், ஸரிபாதியளவு கொண்டது பூஜாம்சம் என்பது கருத்து.)

அல்லது லிங்கத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில் 11 பாகங்களை முகமர்கமாகக் கொள்ளவேண்டும். அது, கழுத்திற்குமேலே 11 பாகங்களாகும். முகத்திற்கு மேலே கேசாந்தபாகமான உச்சியினுயரம் 3 அல்லது 4 பாகங்களாகும்.

முகத்தில், நேத்திராந்தம், புடாந்தம், ஹந்வந்தம், இம்மூன்று பாகங்களும், முறையே, 3 யவை அதிக அளவு உடையவைகளாம். 4 யவை அதிகமாகவும் இருக்கலாம்.

முகவாய்க்கட்டைக்குக் கீழே, கழுத்தின் உயரம், 4 பாகங்களாம். கண்டமானது, கேசாந்தத்தின் அளவே

ஶேஷம் லிங்காக்ருதி ப்ரோக்தம் குர்யாத்வைகம் லக்ஷணான்விதம் ।
அதவைகவக்த்ரம் வா அதவா பஹுவக்த்ரம் வா ॥
ஸ்தநஸூத்ராவஶிஷ்டாத் பிம்பலக்ஷணஸம்யுதம் ।
ஹிக்காஸூத்ராவஶிஷ்டாம்ஶா ஶேஷம் லிங்காக்ருதிர்பவேத் ॥
ஏவம் லிங்கமிதி ப்ரோக்தம் ந்ருபாணாம் வ்ருத்திகாரகம் ।
விஷ்கம்பம் வஸுபாகம் க்ருத்வா மூலே மத்யே ததாக்ரகே ॥ ௪௯ ॥
ஸாமான்யம் ஸங்க்ஷேப்ய ஸூக்ஷ்மமூலாக்ராக்ருதம் ।

இருப்பதும் கூடும். இவைகள் நீங்கிய மேலுள்ள பாகங்கள் லிங்காகாரமாக இருக்கவேண்டும். இவைகள் லக்ஷணத்துடன் அமையப் பெற்றிருக்கவேண்டும்.

(முகலிங்கமானது, முன் பக்கத்தில் மட்டிலும்) ஒரே முகம் உடையதாக இருக்கலாம். அல்லது, (4 பக்கங்களிலும்) 4 முகங்கள் உடையதாகவும் இருக்கலாம். 2 கைகள், அல்லது 4 கைகள் உடையதாக இருக்கலாம். (கைகள் அமையப்பெற்றிருக்க வேண்டுமானால், அதில்) ஸ்தந மட்டத்திற்கு மேலே அமைந்திருக்கவேண்டும். அதுவும் லக்ஷணத்துடன் அமைந்திருக்கவேண்டும். முகம் மட்டிலுமுள்ளதானால், அது, கழுத்திற்குமேலே அமைந்திருக்க வேண்டும். இது நீங்கிய பாகமானது லிங்கவடிவமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதம் முகலிங்க லக்ஷணம் கூறப் பட்டுள்ளது. இத்தகைய முகலிங்கமானது, அரசர்களுக்கு அபிவிருத்தியை யுண்டுபண்ணும்.

லிங்கத்தின் விஷ்கம்பத்தை (சுத்தளவை) 8 பாகங் களாகக் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். லிங்கத்தின் மூலம் (அடி) மத்தியம் (நடு) அக்ரம் (நுனி) இவைகள் முறையே ஒன்றுக்கொன்று 1 பாகம் குறைவாக அமையப் பெற்றிருக்கவேண்டும். அதாவது, மூலம் 8 பாகம்,

ஹ்ராஸயேச்ச ஶிவஹாமாதி ஶிரஸ்ஸ்தூலமுதா³ஹ்ருதம் ॥

ஏதத்³த்³வயமார்ஷமிதி க்²யாதம் ருஷிபி⁴: பூஜிதம் பரம் ।

த்ர்யஶ்ரம் பஞ்சகோணஞ்ச ஷட்ஸப்தத்³வாத³ஶாஶ்ரகம் ॥

த³ஶாஶ்ரம் ச நவாஶ்ரஞ்சான்யத்ர கோணமனோஹரம் ।

ப²லகாத³ர்ஶாகாரமேகரேக²மரேக²கம் ॥ ௩௨ ॥

ஶிரோவர்தநஹீநம் ச மாநோந்மாநாதி³வர்ஜிதம் ।

ஸே(தி³)வ்யம் ஸ்வாயம்பு⁴வம் சேதி க்²யாதம் தே³வை:

ஸம்பூஜிதம் ॥ ௩௩ ॥

பா³ணேந பூஜிதாஹோமம் பா³ணலிங்க³முதா³ஹ்ருதம் ।

மத்தியம் 7 பாகம், அக்ரம் 6 பாக சுத்தளவுள்ளதாக அடி பருத்து நுனி சிறுத்து அமைந்திருக்கவேண்டும். இதற்கு ஸ்தூலமூல லிங்கம். (அடி பருத்த லிங்கம்) என்று பெயர்.

இவ்விதம் இதேயளவில் நுனி—நடு—அடி இவைகள் முறையே 8-ல் 1 பாகம் சுத்தளவு குறைவாக இருந்தால் அது சிரஸ்தூலம் (நுனி பருத்தது) என்று கூறப்படும். இவ்விரண்டு லிங்கங்களும், ஆர்ஷலிங்கமெனப்படும். இது மஹர்ஷிகளால் பூஜிக்கப்பட்டதாகும். சிறந்ததுமாம்.

முக்கோண வடிவமானது 5 கோணமானது, 6 கோணமானது, 7 கோணமானது, 12 கோணமானது, 10 கோணமானது, 9 கோணமானது, வேறு விதமான கோணங்களுடன் மனோஹரமாக இருப்பது, பலகைபோலும் கண்ணாடிபோலும் இருப்பது, ஒரு ரேகையுள்ளது, ரேகையே இல்லாதது, சிரோவர்த்தநம் இல்லாதது, மாநம், உன்மாநம் முதலியவைகள் பொருத்தமாக இல்லாமலிருப்பது, ஆகிய லக்ஷணங்களுள்ள லிங்கமானது, ஸேவிக்கத்தக்கதென்றும் (திவ்ய லிங்கமென்றும்) ஸ்வாயம்புவ லிங்கமென்றும் கூறப்படுகிறது. இது, தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கமாகும்.

ஸ்தூலம் ஸூக்ஷ்மம் ஶிரோலிங்கம் க்ரமேண ப்ரவக்ஷ்யதே ||

உந்நதம் து ஶிரஃ ப்ரோக்தம் * மதுவர்ணே ந ஶோபனம் |
விஷ்டரே து ப்ரவேஶாம்ஶம் ஸார்வதேஶிகலிங்கவத் ||

லோஹஜம் ரத்னஜம் சைவ ஸார்வதேஶிகலிங்கவத் |
லிங்கபேதாஃ ஸமாக்யாதாஃ ஶிரோவர்தனம் ஶ்ருணு ||

லிங்கமூர்த்னி கேஶாந்தம் ஶிரோவர்தனம் பவேத் |

பாணாஸுரனுலே பூஜிக்கப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடைய லிங்கத்திற்கு பாணலிங்கம் என்று பெயர். அது ஸ்தூல மென்றும், ஸூக்ஷ்மமென்றும், சிரோலிங்கமென்றும், மூல லிங்கமென்றும் முறையே கூறப்படுகிறது. பாணலிங்கத்தில் உயர்ந்திருப்பது (எடுப்பாக உயர்ந்து காணப்படும் பக்கமானது) சிரஸ்ஸாகும். மது வர்ணமாக (தேன் நிற மாக) இருப்பது ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்காது. (அதைத் தொட்டால் சீதலமாக இருக்கும் என்பது மற்றொரு பிரதியிலுள்ள பாடம்.) இந்த பாணலிங்கத்தை ஆஸநத்தில் வைக்கும்பொழுது, அது ஸார்வதேசிக லிங்கத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி ஆஸநத்திலமர்ந்திருக்க வேண்டும்.

லோஹத்தினுல் செய்யப்பட்ட லிங்கம், ரத்நத்தினுல் செய்யப்பட்ட லிங்கம் ஆகிய இவைகளையும், ஸார்வதேசிக லிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்ட விதியின்படியே, ஆஸநத்தில் வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக லிங்க பேதங்கள் கூறப்பட்டன. இனி சிரோவர்தநத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

லிங்கத்தின் தலையிலிருந்து உச்சிவரையில் சிரோவர்தநம் செய்யவேண்டும். (சிரோவர்தநம் லிங்கத்தின் உச்சியின் அமைப்பு) ஆகையால், லிங்கத்தின் உயரத்தைக் கணக்

---

* ஸ்பர்ஶனே ஸுதிஶீதலம் இதி க்ரந்தாந்தரபாடஃ |

𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍 𑌲𑌿𑌂𑌗𑍋𑌢𑌿𑌯𑍇𑌕𑍁𑌪𑌭𑌾𑌗𑌶𑍍 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 ॥

𑌛𑌤𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌕𑍍𑌕𑍁𑌟𑌾𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌸𑌾(𑌤𑍍𑌰𑌪𑍁𑌷𑌾)𑌕𑌾𑌰𑌮𑌰𑍍𑌧𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌥𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫௮ ॥

𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌿𑌂𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑌮𑍍𑌭𑌮𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌭𑌾𑌗𑌾𑌰𑍍𑌧𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌛𑌤𑍍𑌰𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑌜𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰 𑌉𑌦𑌯𑌾𑌰𑍍(𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍)𑌧𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌮𑍁𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂 ।
𑌛𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌚
𑌤𑍃𑌤𑍀𑌯𑌕𑌮𑍍 ॥ ௫௯ ॥

கிட்டு, அதற்கேற்றபடி சிரோவர்தநத்தை அமைக்க வேண்டும். அந்த சிரோவர்தநமானது, குடைபோலிருப்பது (தாழங்குடையின் மேல் பாகத்தைப்போலிருப்பது.) 1, கோழி முட்டைபோல இருப்பது 2, திரிபுரம்போல் *(முதுக்கன் காயைப்போல்) இருப்பது 3, அரைவட்டமான சந்திரபிம்பத்தைப்போல இருப்பது 4, என்று 4 விதமாகும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், லிங்கத்தின் சுத்தளவை 8 பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ½ பங்கை உச்சியிலிருந்து அளந்துகொண்டு, அதை, குடையின் உச்சியைப்போல, சிரோவர்தநத்தை அமைக்கவேண்டும். இது ஒருவிதமாகும்.

லிங்கத்தின் அகலத்தைக் கணக்கிட்டு, அதை 32 பாகங்களாகச்செய்து, அவைகளில், 5 பாகத்தை, உச்சியிலிருந்து, குடையின் உச்சியைப்போல, சிரோவர்த்தநத்தை

---

* த்ரபுஷம் என்பதற்கு முதுக்கன்காய் என்றும், மெதுக்கன்காய் என்றும், சுக்காங்காய் என்றும் பெயர். சிலர் வெள்ளரிக்காய் என்றும், சிலர் கக்கரிக்காய் என்றும் கூறுகின்றனர்,

அதாத்யம் து நவாம்ஶம் ஸ்யாத் ச்சத்ராபம் து
அதோச்யதே ।

த்விஜாநாம் ச ந்ருபாணாம் ச ச்சத்ராபம் ஸர்வகாமதம் ||

ஸர்வேஷாமபி லிங்காநாம் ச்சத்ராபம் து விஶிஷ்யதே ।
வ்யாஸே த்வாத்ரிம்ஶதம்ஶே து சதுர்தஶக்ரமாம்ஶகை: ||

ஸப்ததஶாம்ஶகைரேவ குக்குடாண்டம் அதோச்யதே ।
வர்த்தமாநம் ச லிங்கம் து ப்ரஶஸ்தம் க்ஷத்ரியாதிஷு ||

யமைக்கவேண்டும். இது இரண்டாவது விதமாகும்.

இவ்விதமே, லிங்கத்தின் அகலத்தில் 32-ல் 7 பாகங்களால் சிரோவர்த்தநத்தையமைப்பது மூன்ருவது விதமாகும்.

இவ்விதமே, லிங்கத்தின் அகலத்தில் 32-ல் 9 பாகங்களாலே சத்ராகாரமாக சிரோவர்தநத்தை அமைப்பது நான்காவது விதமாகும்.

இவ்விதம் சத்ராகாரமான சிரோவர்தநம் நான்கு விதமாகும்.

சத்ராகாரமான சிரோவர்தநமானது, பிராம்ஹணர்களுக்கும், க்ஷத்திரியர்களுக்கும், ஸர்வாபீஷ்டங்களையும் கொடுக்கக்கூடியதாகும். லிங்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் சத்ராகாரமான சிரோவர்தநமுடையது சிறந்ததாகும்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், முறையே, 14 – 15 – 16 – 17 பாகங்களாலே குக்குடாண்டம்போன்ற சிரோவர்த்தநமானது, 4 விதமாகும். (குக்குடம் — கோழி. அண்டம் — முட்டை.) இந்த 4 வித சிரோவர்தநங்களுக்கும், குக்குடாண்டாகார சிரோவர்த்தநம் என்று பெயர். இவ்வித சிரோவர்த்தநமுடைய லிங்கமானது, வர்தமாந லிங்கமாக இருக்க

த்வாத்ரிம்ஶாம்ஶே ஶிர(ஸ்த்ரீ)ஸ்தானே தஶைகாதஶத்வாதஶாம்ஶகே
த்ரயா ।
ஸாந்த்ரயோதஶாம்ஶேஷு த்ரபுஷாபம்
(த்ரபுஷாபம்) ததா விதீயதே ॥ ௱௯௪ ॥

ஶிவாதிகஞ்ச லிங்கம் து ஶஸ்தம் வைஶ்யானாம் உதிதம் ।
த்ரிம்ஶத்ரிம்ஶே ஶிரஸ்தானே த்வாவிம்ஶத்யேகவிம்ஶதிः ॥

(த்வாத்ரிம்ஶதம்ஶேஷு ஸ்தானே த்வாவிம்ஶத்யேக விம்ஶகைः ।)
விம்ஶத்யேகோனவிம்ஶாம்ஶேஷ்வர்த்தசந்த்ரம் ததா விதீயதே ।
ஸ்வஸ்திகாக்யம் ச லிங்கம் து ஶூத்ரஶஸ்தம் ஸம்ருத்திதம் ॥

ஸார்வதேஶிகலிங்கானாமன்யேஷாம் ச விஶேஷதः ।
(ஏ)காதிஶீர்ஷகாரே(ண) து கர்த்ருஜாதி-
வஶாந்நயேத் ॥ ௱௯௭ ॥

வேண்டும். அது க்ஷத்திரியர்களுக்கு உகந்ததாகும். சிறந்ததுமாம்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் முறையே, 10 – 11 – 12 – 13 பாகங்களாலே, த்ரிபுரத்தைப்போன்ற (முதுக்கன்காய் போன்ற) சிரோவர்தநமானது 4 விதமாகும். இது சிவாதிக லிங்கத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டும். இத்தகைய லிங்கமானது வைசியர்களுக்கு ஏற்றதாம். சிறந்ததுமாம்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் முறையே, 10 – 11 – 12 – 13 பாகங்களால், அரைவட்ட சந்திரனைப் போன்ற சிரோவர்த்தநத்தையமைத்தால், அர்தசந்திராபமானது 4 விதமாகும். இவ்விதமாக சிரோவர்த்தநமுடையது, ஸ்வஸ்திக லிங்கமாகும். இது, சூத்திரர்களுக்கு அபிவிருத்தியையளிக்கும்.

ஸார்வதேசிக லிங்கங்களுக்கும், மற்ற லிங்கங்களுக்கும்,

𑌦𑍈𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑍍𑌷𑍇(𑌕)𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵(𑌸𑍍𑌵𑌾𑌦𑍍𑌯)𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍍𑌰(𑌕)
𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌕𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌰𑍋𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑍇(𑌧𑌂) 𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌨𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑍈𑌃 ॥*

𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂(𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑍍𑌯𑌂)𑌤𑌲𑍍𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌮𑍋𑌚𑍍𑌚𑍁(𑌚𑍍𑌚𑍇) 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌵𑌰𑍍
𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌮𑌾𑌨𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௱௬௯ ॥

𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿(𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨)𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌯𑌾𑌵𑌲𑍍𑌲𑌮𑍍𑌬𑌨𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑌿(𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨)𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥

விசேஷித்து, கர்த்தாவின் ஜாதிக்குத் தக்கபடி, சீர்ஷாகாரத்தை, சத்திராதி ஆகாரமாகக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். தைவிகலிங்கம், ஆர்ஷலிங்கங்களில், சீர்ஷாகாரமானது, எவ்விதமாகவும் இருக்கலாம். (167½)

சிரோவர்த்தநத்துடன் கூடிய லிங்கத்தின் உயரத்தை 3 பாகங்களாகப் பிரித்துக்கொண்டால், அதில் சிரோவர்த்தநத்தின் உயரத்தை யுக்தியினாலே கண்டுகொள்ளலாம். இவ்விதமாக உஷ்ணீஷமானம் கூறப்பட்டது. அதுவே சிரோமானமென்று கூறப்படுகிறது. (169)

உச்சியிலிருந்து அதன் முனை (சிரோவர்த்தநத்தின் எல்லை) வரையில், சுற்றிலுமிருக்கும்படி அதை அமைக்க வேண்டும். அது எதுவரையில் குறைவாக இருக்க

---

* 𑌇𑌤𑌃𑌪𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍋𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 5½ 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌅𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌂𑌗𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌚𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌭𑌾𑌗𑌸𑍍𑌥𑌮𑌤𑌃 143-185 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌃 𑌪𑌾𑌠𑌃, 𑌪𑌾𑌦𑌪𑌰𑌿𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇 59 𑌪𑌟𑌲𑍇 143-185 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌂𑌗𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌕𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌾𑌠𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑍀𑌤𑍍𑌯𑌵𑌧𑍇𑌯𑌮𑍍 ।

ச²த்ரஶீர்ஷம் து லிங்கா³க்³ராத் க்ரம(ா)(ே)ந்ந்யூநோந்நதம்
ப⁴வேத் |

சக்ரத்ரயஸமாயுக்தம் கர்தவ்யம் து த்ரிஶீர்ஷகம் ||

(சக்ரஹீநம் து யச்சீர்ஷம்) ஸாம(ம்) ஶேஷமுதா³ஹ்ருதம் |

ஶீர்ஷம் (ச) லிங்க³தாரோச்சம் உக்தாத³ந்யந்ந காரயேத் ||

உக்தாத³ந்யத் க்ருதம் சேத்து ராஜராஷ்ட்ரப⁴யாவஹம் |

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந உக்தமார்கே³ண காரயேத் |

லிங்க³லக்ஷணஸம்யுக்தம் விஷ்ணு(பீட²)காலக்ஷணம் க்ரமாத்
(ப்ரணவ) || ௱௭௨ ||

இதி காஶ்யபீயே ஶில்பஶாஸ்த்ரே லிங்க³லக்ஷணம் நாம
ஏகோநபஞ்சாஶத்தம: படல: ||

வேண்டுமோ, அதுவரையில், உச்சியிலிருந்து, முறையே, தணிந்து இருக்கவேண்டும். (சிரோவர்த்தநமானது, உச்சியிலிருந்து அதற்குரிய எல்லேவரையில், சுற்றிலும், முறையே செறிந்திருக்கவேண்டும் என்று பொருள்) *(170)*

சத்ரசீர்ஷமானது, (குடை வடிவமான சிரோவர்த்தநமானது) லிங்கத்தின் உச்சியிலிருந்து (முறையே) செறிந்திருப்பதாகும்.

திரிசீர்ஷகத்தை, 3 சக்கிரங்களுடன் கூடியதாக கல்பிக்கவேண்டும். *(171)*

இவ்விதமாக (சக்கிரமில்லாமல் அமைக்கப்பட்டது.) ஸாதாரண சீர்ஷமாகும்.

லிங்கத்தின் சீர்ஷம், (சிரோவர்த்தநம்) அகலம், உயரம் இவைகளை சொல்லியிருக்கிறபடியே செய்ய வேண்டும். சொல்லாதவிதமாகச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் சொல்லாத விதமாகச் செய்தால், ராஜாவுக்கும்,

|| *𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌪𑍀𑌠𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥𑌾𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌗𑌰𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ||

𑌶𑍈𑌲𑌜𑍇 𑌶𑌿𑌲𑌯𑌾 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌸𑍁𑌧𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।

ராஜ்யத்திற்கும் பயமுண்டாகும். ஆகையால், ஸகல முயற்சியுடனும், கூறியுள்ள முறையுடனேயே செய்ய வேண்டும். இவ்விதமாக லிங்க லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி பீட லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

காசியபீயசில்ப சாஸ்திரத்தில் லிங்கலக்ஷணமென்னும்
நாற்பத்தோன்பதாவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பதாவது படலம்.

பீட லக்ஷணம்.

லிங்க லக்ஷணத்தைக்கூறிய பிறகு, முதலில், நாகராதி லிங்கங்களின் பீடலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். ஸகல மூர்த்திகளின் பீடலக்ஷணத்தை பிறகு அறிந்து கொள்ளலாம். (1)

சிலையாலான லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, சிலையாலேயே இருக்கவேண்டும். ஸுதை, செங்கல் இவைகளாலேயும் இருக்கலாம்.

---

*𑌅𑌤𑍍𑌰𑍇𑌦𑌂 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑌮𑍍—

𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌪𑍀𑌠𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂, [illegible] 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌭𑍇𑌦𑍋𑌽𑌤𑍍𑌰 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌅𑌥𑌾𑌪𑌿 [illegible] 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑍋 𑌭𑌾𑌤𑌿 । 𑌅𑌤𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌵𑍀𑌕𑍃𑌤 𑌇𑌤𑌿 ।

தாரவே தாரவம் வாபி இஷ்டகாயைவ வா ॥ ௨ ॥

ரத்நஜே ரத்நஜம் லிங்கானாம் ஸ்யாந்நிர்லோஹஜம் து வா ।
லிங்கோதயஸமம் பீடம் விஸ்தாரேணோத்தமம் பவேத் ॥

பூஜாம்ஶோச்ச்ரயஸமம் பீடதாரம் கந்யஸம் த்விதி
தயோர்மத்யேऽஷ்டபாகே து உத்தமாதி த்ரயம் த்ரயம் ॥ ௪ ॥

பீடவ்யாஸம் த்ரிபாகஸ்ய த்விபாகம் சோச்சமுத்தமம் ।
வ்யாஸார்தமதமோச்ச்ராயம் தயோர்மத்யேऽஷ்டபாஜிதே ॥ ௫ ॥

நவதா பீடதுங்கம் ச உத்தமாதி த்ரயம் த்ரயம் ।
க்ரமேண கதிதம் விப்ர நாகரம் சைவ ஸூத்ரிதே ॥ ௬ ॥

மரத்தால் செயயப்பட்ட லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, மரத்தினுலாவது, செங்கல்லாலாவது இருக்கவேண்டும்.

ரத்நநிர்மிதமான லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, ரத்நத்தினுலாவது, லோஹத்தினுலாவது இருக்கவேண்டும்.

லிங்கத்தின் பீடமானது, லிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான அகலமுடையதாக இருப்பது உத்தமமாகும்.

பீடத்தின் அகலமானது, பூஜாம்சத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பது அதமமாகும். இவ்விரண்டின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, பீடவிஸ்தாரம் 9 விதமாகும். இவைகளில் 3, 3 அளவுகள், முறையே, உத்தம-மத்தியம- அதம அளவுகளாகும். (4)

பீடத்தின் அகலத்தில் 3ல் 2 பங்கு உயரமுடையது உத்தம பீடமாகும். ½ பங்கு உயரமுடையது அதமமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய பீடத்தின் உயரம் 9 விதமாகும். இவைகளில் முறையே, 3; 3 உத்தம-மத்தியம- அதம-உயரங்களாகும். இவ்விதமாக முறையே, நாகரலிங்கத்தின் பீடலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (6)

லிங்கஸ்யோச்ச்ரஸமம் வ்யாஸம் ஶ்ரேஷ்டம் தந்நவதா க்ருதே ।
நவதா விஸ்த்ருதம் வ்யாஸம் ப்ரஹ்மவிஷ்ண்வம்ஶயோரபி ॥ ௭ ॥

உதயம் நவதா(வஸுதா)க்ருத்வா த்விபாகம் வா தலாம்ஶகம் ।
பாகாம்ஶம் வா விஶேஷேண பூம்யம்ஶே து
நிவேஶயேத் ॥ ௮ ॥

ஶேஷம் பீடோதயம் ப்ரோக்தமேவம் த்ராவிடலிங்ககே ।
பூஜாம்ஶஸ்ய பரீணாஹஸமம் ஶ்ரேஷ்டம் விஶாலகம் ॥ ௯ ॥

பரீணாஹே கலாம்ஶே து ஹாராம்ஶ ஸமம் தமம் ।
தயோர்மத்யே வஸுபாகே து நவதா பீடவிஸ்த்ருதம் ॥ ௰ ॥

லிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான, உத்தம அகலத்தை (லிங்கோதயத்தாலே கூறப்பட்ட, சிரேஷ்டமான 3 வித அகலத்தை) 9 (8) பாகமாகச் செய்ய, அகலம் 9 விதமாகும், இவ்விதமான விபாகங்களை, பிரம்ஹாம்சம், விஷ்ணு அம்சம் இவைகளில் கொள்ளவேண்டும். (7)

உயரத்தை 9 பங்குகளாகச் செய்ய, அவைகளில் 2 பங்குகள், தலாம்சமாகும். விசேஷித்து 1 பங்கையும் தலாம்சமாகக் கொள்ளலாம். இந்த தலாம்சத்தை பூமியினுள் வைக்கவேண்டும். இந்த பாகம் நீங்கலாக பாக்கியுள்ள பாகங்கள், பீடத்தின் உயரமாகும். இவ்விதமாக, திராவிட லிங்கத்தின் பீடத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் விசாலமானது, பூஜாம்சத்தின் சுத்தளவுக்கு ஸமமாக இருப்பது, உத்தமமாகும். அந்த அளவில் 16-ல் 12 பங்கு இருப்பது, அதமமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பங்காகச் செய்ய, பீட விஸ்தாரம் 9 விதமாகும்.

விஷ்ணுபாகஸமோச்சம் து பீடம் கந்யஸமுச்யதே ।
ஸபாதம் ச்ரேஷ்டமாநம் து தயோர்மத்யேஷ்டபாஜிதே ||

நவதா பிம்பிகாதுங்கம் வேஸரம் லிங்கமாசரேத் ।
அதவா லிங்கவிஷ்கம்பம் த்ரிகுணம் பீடவிஸ்தரம் || ௧௨ ||

அதவா லிங்கவிஷ்கம்பம் சதுரச்ரீக்ருதே ஸதி ।
தத்கர்ணத்விகுணம் பாதம் (பாத) ஸார்த்தம்
த்ரிகுணமேவ வா || ௧௩ ||

த்ரிகுணம் வா விசாலம் து பீடாநாம் து விசேஷத: ।
கர்ப்பகேஹ(ஹ)விசாலைகம் அதவாம்சைகமேவ வா ||

பீடவ்யாஸம் ஸமாக்யாதம் விஷ்ணுபாகஸமோந்நதம் ।
ஸாமாந்யம் நாகராதீநாம் லிங்காநாம் பிம்பிகாக்ருதௌ || ௧௫ ||

பீடமானது, விஷ்ணுபாகத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையதாக இருந்தால், அது, அதமமாகும். கால்பங்கு கூடுதலாக ($1\frac{1}{4}$ பங்காக) இருந்தால், அது, சிரேஷ்டமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பங்குகளாகச் செய்ய பிண்டிகையின் (பீடத்தின்) உயரம், 9 விதமாகும். இவ்விதமாக, வேஸரலிங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். ($11\frac{1}{2}$)

அல்லது, லிங்கத்தின் சுத்தளவு 3 கொண்டது, பீடத்தின் அகலமாகும். அல்லது, லிங்கத்தின் சுத்தளவை, சதுரச்ரமாகச்செய்துகொண்டு, அதன் கர்ணத்தின் 2பங்கு ($2\frac{1}{4}$ பங்கு) $2\frac{1}{2}$ பங்கு அல்லது 3 பங்குகொண்டது, விசேஷித்து பீடத்தின் விஸ்தாரமாகும். ($13\frac{1}{2}$)

கர்பகிருஹத்தில் (விஸ்தாரத்தில்) ஸரிபாதி, அல்லது 4ல் 1 பாகம், பீடத்தின் விஸ்தாரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (பீடத்தின்) உயரமானது விஷ்ணுபாகத்திற்கு ஸமானமாகும். இவ்விதமாக நாகராதி லிங்கங்களின்

உபாநபாஹ்ய(ஸ்ய) விஸ்தாரம் ஸர்வேஷாம் து
விசேஷத:
ததஷ்டநவதசாம்ஶோநம் வா த்ரிவிஶாலகம் ॥ ௧௬ ॥

விஷ்ணுபாகஸமோத்துங்கம் ஸபாதம் ஸார்த்தமேவ வா ।
ஸாமாந்யம் லிங்கிகாநாம் து நாகராதிஷு ஸம்ஸ்திதம் ॥

லிங்காநாம் ஸகலாநாம் து ஸாமாந்யம் பீடலக்ஷணம் ।
*ஸ்வாயாமா(வா) நவாம்ஶே து வேதாம்ஶம் க்ருத்ய
ஸோதயம் ॥ ௧௮ ॥

யுக்மாம்ஶம் ஶ்ரேஷ்டகாநம் து தயோர்மத்யேஷு ஸம்ஶ்ரிதே ।
நவதா பீடதுங்கம் து தஸ்ய விஸ்தாரமுச்யதே ॥ ௧௯ ॥

பீடதுங்கஸமம் வ்யாஸமயம் பீடமுச்யதே ।

பிண்டிகா லக்ஷணமானது, ஸாதாரணமாக (பொதுவாக)க் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (15)

உபானத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது, விசேஷித்து எல்லாவற்றிற்கும் (பீடங்களுக்கும்) அதன் அகலத்தில் 8, 9 அல்லது 10ல் 1 பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். அதன் உயரமானது, விஷ்ணு பாகத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையதாகவோ, கால்ப்பங்கு அதிக உயரமுடையதாகவோ, அல்லது ½ பங்கு அதிக உயரமுடையதாகவோ இருப்பதாகும். இவ்விதமாக நாகராதி லிங்கங்களின் உயரமானது, பொதுவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

லிங்கமானது ஸ்வதாமயமான பீடத்துடனிருந்தால், அதன் உயரத்தில் (அல்லது லிங்கத்தின் உயரத்தில்) 9ல் 5 பங்கு, அல்லது 4 பங்கு பீடத்தின் உயரமாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்திய அளவை 8 பங்குகளாகச் செய்ய அதன் உயரம் 9 விதமாகும். இனி அதன் அகலத்தைக் கூறுகிறேன்.

---

*கந்யோதயே இதி க்ரந்தாந்தரேஷு த்ருஷ்டபாட: । லிங்கோதயே இதி பாடே ஸாத்வ்யிதி பாதி ।

𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ||

𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌂 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 |
𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾 𑌗𑍋𑌮𑍁𑌖𑍋𑌪𑍇𑌤𑌾 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ||

𑌗𑍋𑌮𑍁𑌖𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 |
𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌮𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 (𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂) 𑌵𑌾 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁
𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ||

𑌸𑌾𑌯𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 |
[𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 |]
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌪𑌰𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 || ௨௧ ||

𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 [illegible] |

பீடத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமாக அகலமிருப்பது அதமபீடமாகும். 2 பங்கு அகலமிருப்பது உத்தம பீடமாகும். இந்த 2 அளவுகளின் மத்திய பாகத்தை 8 பங்குகளாகச் செய்ய பீட விஸ்தாரமானது 9 விதமாகும். இது விசேஷித்து ஸகல லிங்கங்களுக்கும் கூறிய பீடமான மாகும். (20½)

லிங்கங்களின் பீடமானது கோமுகத்துடனிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸகல மூர்த்தி களின் பீடமானது, விசேஷித்து கோமுகமில்லாதது, என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (21½)

லிங்கங்களின் பீடமானது, ஸமாச்ர(ஸம சதுரம்)மாக வாவது, ஸமவிருத்தமாகவாவது இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரதிமைகளின் பீடமானது, சதுரச்ரமாகவும், விருத்தமாக (வட்டவடிவமாக) இல்லா மலும் இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பத்மபீடம், பத்ரபீடம், வேதிகை, பரிமண்டலம்,

[illegible] த்விபாக[illegible] || ௨௪ ||

[illegible] கண்டம்(ண்டம்) [illegible]
([illegible]) |

ஊர்த்வபத்மம் து வேதாம்ஶம் த்விபாகம் பட்டிகோதயம் || ௨௫ ||

ஶிவாம்ஶம் க்ருதவாரி ஸ்யாத் ஷோடஶதளஸம்யுதம் |
தலமத்யே க்ஷுத்ரதலம் [illegible]மஹாதலம் || ௨௬ ||

[illegible]
[illegible] |

[illegible]
[illegible] || ௨௭ ||

என்று பீடம் நான்கு (4)விதமாகும். இவைகள் பீடத்தின் அலங்கார பேதங்களாம்.

பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த 16 பாகங்களில் உபாநம் 2 பாகம் அதப்பத்மம் (கீழேயுள்ள பத்மம்) 5 பாகம், கண்டம் 2 பாகம், ஊர்த்வபத்மம் 4 பாகம், பட்டிகை 2 பாகம், க்ருதவாரி 1 பாகம். ஆக 2+5+2+4+2+1=16 பாகங்கள் கொண்டது பீடமாகும். பத்மமானது 16 தளங்களுடையதாக இருக்கவேண்டும். (25½)

பத்மதளங்களுக்கு மத்தியில் சிறிய தளங்கள் அமைந்திருக்கவேண்டும். தளங்களின் அடிகளும் நுனிகளும் ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். தளங்கள் 1 அங்குலம் (1 அங்குல அகலமுடையவைகளாக) இருக்கவேண்டும். அல்லது, லிங்கதேஹாங்குலத்திலே, ½ அங்குலம் அகலமுள்ள தளாக்ரங்களையுடையதாக இருக்கவேண்டும். (அல்லது தளங்களின் நுனியின்

பீடதாரத்ரிபாகைகம் கோமுகம் தீர்கமுச்யதே |
தத்தீர்கஸத்ருஶம் தஸ்ய மூலதாரமுதாஹ்ருதம் ॥ ௨௮ ॥

மூலதாரத்ரிபாகைகம் ததக்ரவிஸ்த்ருதம் பவேத் |
மூலாதக்ரம் க்ரமாத் க்ஷீணம் தத்ஸ்தநவத்யாஸஸாத்ருஶம்
(மாநத꞉) ॥ ௨௯ ॥

த்ரிபாதம் வா த்வ்யம்ஶம் வா த்ரிபாகைகாம்ஶமேவ வா |
வ்யாஸத்ரிபாகமாநம் து ஜலதாராம் ப்ரகல்பயேத் ॥ ௩௦ ॥

பட்டிகாய(காயா)ஸமம் நிம்நம் ததர்தம் சைவ(சைவ வா)
ஸமம் து வா |
உபாநாத்யங்கவிந்யாஸம் ச யுக்த்யா ஸம்பாதயேத் ॥ ௩௧ ॥

ஸர்வேஷாமங்கவிந்யாஸம் யுக்த்யா வா பரிகல்பயேத் |
பத்மபீடம் ஸமாக்யாதம் ஹ்ரஸ்வபீடே விதீயதே ॥ ௩௨ ॥

உயரமானது, லிங்கதேஹாங்குலத்தாலே ½ அங்குலமிருக்க வேண்டும். (27)

பீடத்தின் அகலத்தில் 3ல் 1 பாகம், அதன் கோமுகத்தின் நீளம் இருக்கவேண்டும். அதன் அடிப்பக்கத்தின் அகலமானது, அதன் நீளத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அதன் நுனியின் அகலமானது, அடியின் அகலத்தில் (அதாவது, அதன் நீளத்தில்) 3ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும். அது அடியிலிருந்து, முறையே, நுனிவரையில் சிறுத்திருக்க வேண்டும். அந்த கோமுகத்தின் அகலத்தில், ¾ பங்கு, ½ பங்கு, அல்லது 3ல் 1 பங்கு, ஜலதாரை இருக்கவேண்டும். அகலத்தில் 3-ல் 1 பாகம் ஜலதாரையின் அகலம் இருக்க வேண்டும். (இதை, பொது விதியாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

ஜலதாரையின் தாழமானது, பட்டிகையின் (அகலத்தில்) ½ பங்காவது, அதற்கு ஸமமாகவாவது இருக்க வேண்டும். உபாநம் முதலிய அங்க அமைப்புகளை தக்க

க்ருʼத்வா ஷோட³ஶஸம்யோஜ்யம் பா⁴கே³நோபாநமுச்யதே |
ஜக³த்யம்ஶம் து வேதா³ம்ஶம் ராமாம்ஶம் குமுதோ³த³யம் ||

ஶஶ்யம்ஶம் பட்டிகாஸ்தா²நம் ராமாம்ஶம் கர்ண(ண்ட²)ஸ்தா²நகம் |
தது³ர்த்⁴வே கம்பமேகாம்ஶம் பா⁴க³ம் து பட்டிகோத³யம் ||௯௪||

ஶஶ்யம்(த்³வ்யம்)ஶம் வ்ருʼத்தவாரி ஸ்யாத் ப⁴த்³ரபீட²மித³ம் பரம் |
பீடோ²ச்சே து கலாம்ஶே து த்³விபா⁴க³ம் பாது³கோத³யம் ||

ராமாம்ஶம் ஜக³தீஸ்தா²நம் குமுதோ³ச்சம் து தத்ஸமம் |
சந்த்³ராம்ஶம் கம்ப(பட்ட)ஸ்தா²நம் து கண்ட²ஸ்தா²நம் த்ரி(த்³வி)
பா⁴க³கம் ||௯௫||

தது³ர்த்⁴வே கம்பமேகாம்ஶம் ராமாம்ஶம் பட்டிகா
ப⁴வேத் |
ஏகாம்ஶம் வ்ருʼத்தவாரி ஸ்யாத் வேதி³ப⁴த்³ரம் ததோ²ச்யதே ||

அளவுடன் அழகாக அமைக்கவேண்டும். அல்லது அதிஷ்டானத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி, அளவுடனமைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பத்மபீடலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி பத்ரபீடத்தைக் கூறுகிறேன். பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் உபானம் 1 பாகம், ஜகதி, 4 பாகம், குமுதம், 3 பாகம், பட்டிகை 1 பாகம். கர்ணம் (அல்லது கண்டம்) 3 பாகம். கம்பம் 1 பாகம். பட்டிகை 1 பாகம். விருதவாரி 1 (2) பாகம் இவ்விதமாக பாகங்களைக்கொண்டது பத்ரபீடமாகும்.

பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச்செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில், பாதுகத்தின் உயரம் 2 பாகம், ஜகதி 3 பாகம், குமுதம் 3 பாகம், கம்பம் (பட்டம்) 1 பாகம், கண்டம் 3 (2) பாகம், கம்பம் 1 பாகம் பட்டிகை 3 பாகம், விருதவாரி 1 பாகம், ஆகக்கூடுதல்

ஹ௺ெஶவம் ஸஊவ௴ தம் வெடி(தி)பீ௦ஶயொ௮௴தெ ।
௲யொ(வணு)௯ஶா௦ஶம் வீரொ௲௦ ௲ஹாமம்
வாநீ-கொ௯யழ ॥ ௩௮ ॥

தநீ-௰௦ வ௲கம் ௲௴௰ம் க௦வஶ௦ஶேம காஶயெஸ ।
ஷிஹாமம் க௦வஊதம் த ஊஷு௰க௦வம் ஶிவா௦ஶகழ ॥ ௩௯ ॥

தநீ-௰வ௲௦வக்ஷா௦ஶம் வடுகம் ௭வ தஸஶஶழ ।
வ௲தவாய-௲௯யம் வெ௴ஶஹாமெமந வஶிகலியெஸ ॥ ௪௦ ॥

ஸயொ௯யெ த வஹ௦ஶ உவாரொ௲௦ ஶிவா௦ஶகழ ।
ஶகா௦ஶம் வ௲தவாஶி ஸ௴ஸ ஶேஷம் வெதிம௲ணா௲யழ ॥

வெதிகாபீ௦ஶவ௴தம் த௲வாக்ஷா௦ஶவஷிகா(கம்) ।
கத௰௴௦ த ௲யெவம் ஹி வெதிகாபீ௦ஶ௮௴தெ ॥

2+3+3+1+2+1+3+1=16 பாகங்களாம். இவ்விதம் பத்திரபீடம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி வேதிபத்திர பீடத்தைக் கூறுகிறேன். பீடத்தின் உயரத்தை 13 (15) பங்குகளாகச்செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் பாதுகம் 3 பாகம், அதற்கு மேலே பத்மம் 3 பாகம், கம்பம் 1 பாகம், மறுமுறையும் கம்பம் 2 பாகம், ஊர்துவ கம்பம் 1 பாகம். அதற்குமேலே பத்மம் 2 பாகம், பட்டம் 2 பாகம், கிருதவாரி 1 பாகம். ஆகக் கூடுதல் 3+3+1+2+1+2+2+1= 15 பங்குகளாம். இவ்விதம் அம்சங்களாலே கல்பிக்கவேண்டும். (40)

பீடோதயத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அவைகளில், உபானம் 1 பாகம், கிருதவாரி 1 பாகம், இது நீங்கிய பாகமானது வேதியின் குணத்திற்கு (அழகுக்கு) ஏற்றதாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக வேதிகா பீடமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌵𑌾 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌤𑍁𑌲𑌾𑌕𑍃𑌤𑍌 ।
𑌅𑌧𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌤𑍍 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௩ ॥

𑌉𑌪𑌪𑍀𑌠𑌾𑌙𑍍𑌗𑌵𑌤𑍍 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌾𑌤𑍍 (𑌭𑌾𑌗𑌾𑌦𑍍𑌧𑍀𑌨𑌾𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵)
𑌪𑍍𑌰𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑍇 ।

𑌜𑌯𑌦𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍋𑌨𑍍𑌯𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌕𑌰𑌮𑍍 ॥ ௪௪ ॥

𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌰𑌿𑌪𑍁𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ।
𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌿𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿-
𑌤𑍁𑌷𑍍𑌟𑌿𑌦𑌮𑍍 ॥ ௪௫ ॥

*𑌷𑌟𑍍𑌕𑍋𑌣𑌂 𑌸𑍋𑌮𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍇𑌵𑌮𑍇𑌵 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍋𑌦𑌿𑌤𑌾𑌃 ।

அதுவே 2 அல்லது 1 பாகம் பட்டிகையுடையதுமாகும். இவ்விதமாக வேதிகா பீடத்தை 3 விதமாகவும் கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும். (42)

பாதபீடமானது, வட்டவடிவமாய், பத்மபீடமாகவாவது, பத்ரபீடமாகவாவது இருந்தால், அதை அதிஷ்டான பீடத்தின் அங்கங்களுடன் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பாகங்கள் உபபீடத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி அமைந்திருக்க வேண்டும். ஆகையால் (உபபீடலக்ஷணமானது கீழே கூறப் பட்டிருப்பதால்) அதை இங்கு கூறவில்லை. (இது உபபீடங் களுடன் கூடியதாகையால் உபபீடமென்றே கூறப் படுகிறது.) (43½)

சதுரச்ரபீடம் ஜயத்தையும், யோநிபீடம் ஸந்ததியை யும், தநுஸ்பீடம் சாந்தியையும், திரிகோணபீடம் சத்துரு நாசத்தையும், விருத்தபீடம் அபிவிருத்தியையும், பஞ்சாசுர பீடம் ஆரோக்யத்தையும், ஸந்தோஷத்தையும், ஷட்கோண

---

*𑌸𑍋𑌮𑌨𑌾𑌶𑌕𑌰𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑍋𑌣𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣 𑌹𑌿 𑌇𑌤𑌿
[illegible] ।

ஸாந்தாகாரேஷு பீடம் யாது ப்ராமுக்தவிபிநா க்ருதம் ||

*த்ருவேஷு தத்வேஷு பீடே து ஜீர்ணோபானே விஜோத்தமே ।
பூர்வாகாரக்ருதிப்யோ காயம் ததா க்ருதம் தஸ் பூர்வம்

பூர்வம் || சள ||

பத்மாதிப்ராகாரதாதீதகதத்வேஷு கதத்ரநாமநழ ।
தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்னேந பூர்வாகாரம் ப்ரகல்பயேத் ||

ஸாவேக்ஷம் யத்து தத்ராஸ் ஸவாதம் ஸாயத்தேவ வா ।

பீடம் (அல்லது அஷ்டாஸ்ரபீடம்) ரோகநாசத்தையும் கொடுக்கும். பீடாகாரங்களை, கீழே கூறப்பட்டவைகளில் இஷ்டமான வடிவத்தில் செய்துகொள்ளலாம். (46)

* இந்த பீடங்களில் ஏதாவதொருபீடம் பின்னப் பட்டிருந்தால், அதை புதுப்பிக்கும்பொழுது, அது முன்பு எவ்விதமாக இருந்ததோ அவ்விதமாகவே புதுப்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக பல முறை செய்யலாம். ஆனால் புதுப்பிக்கும்பொழுது, முன் இருந்ததைப்போலல்லாமல் வேறுவிதமாகச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் கர்த்தாவுக்கு நாசமுண்டாகும். ஆகையால் முழு கவனத் துடன் பீடத்தை முன்பு இருந்ததுபோலவே செய்ய வேண்டும். (48)

---

* த்ருவே இத்யாதி 5 ஶ்லோகாத்மக: பாட: குறநடீஶ்ரீ ஆநந்தாஶ்ரமமுத்ரிதபுஸ்தகமாத்ரஸ்த: ।

ஸர்வேஷு தத்வேஷு பீடேஷு ஜீர்ணோபானே விஜோத்தமே ।
பூர்வாகாரக்ருதிபேதேவ ஸ்யாத் ததா க்ருதம் தஸ் பூர்வம்

பூர்வ: ||

பத்மாதிப்ராகாரக்ருதிஶ்லோகம் க்ருதம் கதத்ரவிநாஶநம் ।
இதி பாதே ஹாவ்யதி ஹாதி ।

* இனியுள்ள 5 சுலோகங்களும், ஆநந்தாச்ரம அச்சுக்கூடத்தில் பதுப்பித்துள்ள புஸ்தகத்தில் மட்டிலுமுள்ளவைகள்.

ஆஜயம் (பத்மம் வா) முகபத்ரம் பத்ரம் சோபபீ
(வாசோபவ) பத்ரகம் || ௪௯ ||

லிங்காநாம் ஆயதம் பீடம் ந கல்பயேத் கதாசந |
ஸமாச்ரம் ஸமவ்ருத்தம் ச ஆயதம் வா ததந்யகே || ௫0 ||

ஸர்வேஷாம் ச யதோக்தேந கர்தவ்யம் ஸம்பதாம் பதம் |
பிண்டிகாலக்ஷணம் ப்ரோக்தம் பாதசிலோதயம் ச்ருணு ||

இதி காச்யபீயே சில்பசாஸ்த்ரே லிங்கபீடலக்ஷணம் நாம
பஞ்சாசத்தம: படல: ||

அப்படிச் செப்பனிடும்பொழுது, ¼ அல்லது ½ பங்கு அதிகமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியதாக நேர்ந்தால் அப்பொழுது, அந்த பீடத்தை ஆஜயமாகவோ ? (பத்ம பீடமாகவோ) முகபத்ர பீடமாகவோ, பத்ரபீடமாகவோ, உபபீடமாகவோ கல்பிக்கவேண்டும். (பீடத்தைப் புதுப் பிப்பதற்காக அத்துடன் முன்பு இருந்த அளவைக் காட் டிலும் அதிக அளவை சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடாது, என்பது கருத்து.) (49)

ஒருபொழுதும், லிங்கத்தின் பீடத்தை நீண்ட வடிவ மாகச் செய்யக்கூடாது.

(லிங்கம் நீங்கலாக) மற்ற மூர்த்திகளின் பீடமானது ஸமாச்ரமாகவோ, ஸமவிருத்தமாகவோ, வேறுவிதமாகவோ இருப்பதாகும். எல்லாவிதமான பீடங்களும் முறைப்படி செய்யப்படவேண்டும். அப்படிச்செய்தால் அதனால் ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களுமுண்டாகும். இவ்விதமாக பிண்டிகா (பீட) லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி பாதசிலையின் உயரத்தைக் கூறுகிறேன் கேட்பாயாக.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் லிங்கபீட லக்ஷணமென்னும்
ஐம்பதாவது படலம் முற்றும்.

|| அதைகபஞ்சாஶத்தம: படல: ||

பாதஶைலாதிலக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண பாதஶைலாதிலக்ஷணம் ।
லிங்கதாரத்ரயம் வ்யாஸம் தத்ரிபாதஸமுன்னதம் || 1 ||

[தத்துல்யமாயதம் வாபி தயோ]ர்மத்யே(ஷ்ட பா)பாஜிதே ।
ததுச்சம் து நவதா ப்ரோக்தம் பாதஶைலம்(லஸ்ய) நாகரம் விது: ||

கர்பகேஹவிஶாலார்தம் ஶ்ரேஷ்டம் வ்யாஸஸமாஹ்ருதம் ।
ததர்தம் கந்யஸம் ப்ரோக்தம் தயோர்மத்யேஷ்டபாஜிதே ||

[நவதா தச்சிலாயாம் வ்யாஸ:] நாகரம் து விதீயதே ।

ஐம்பத்தோன்ருவது படலம்.

பாதசைலாதி லக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து பாதசிலை முதலியவைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். பாதசிலையானது, லிங்கத்தின் அகலத்தைப்போல 3 பங்கு அகலமும், அதில் 3ல் 1 பங்கு உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அல்லது அகலத்தின் அளவுக்கு ஸமமாக உயரமிருக்கவேண்டும். இந்த இரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச்செய்ய, பாதசிலையின் உயரம் 9 விதமாகும். இது நாகரலிங்கத்தின் பாதசிலைக்குக் கூறப்பட்ட அளவாகும்.

பாதசிலையின் அகலமானது, கர்பகிருஹத்தின் விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியளவு விஸ்தாரமிருப்பது, ஶ்ரேஷ்டமாகும். அதில் ஸரிபாதி (½ பங்கு) விஸ்தாரமுள்ளது அதமமாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்திய விஸ்தாரத்தை 8 பாகங்களாகச்செய்ய பாதசைலத்தின்

* லிங்கவ்யாஸத்வயாம்ஶைகம் வ்யாஸம் தத்வஸுபாஜிதே ॥ ௪ ॥

க்ர(ண)காந்தம் லிங்கவந்மூலம் லிங்கபீடவதாக்ருதி ।
நவரத்னவிபாகேன நவகோஷ்டம் (கோஷ்டானி) கல்பயேத் ॥ ௫ ॥

அந்யத: ஸமதாம் க்ருத்வா ஸ்தாநாத் பீடாவஸானகம்(கே) ।
தத்ஸ்தானே பீடஸீமாந்தம் நந்த்யாவர்தஶிலோதயம் ॥ ௬ ॥

லிங்கபீட ஸமானம் வா ஏகத்வ்யங்குலாதிகம் ।
நாந்யவ்ருத்தஶிலாவ்யாஸம் நாகரே஽ஸ்மின் விதீயதே ॥ ௭ ॥

விஸ்தாரம் 9 விதமாகும். இதுவும் நாகரலிங்கத்தின் பாத சிலைக்குக் கூறப்பட்டதாகும். (3½)

*லிங்கத்தின் அகலத்தை இருமடங்கு செய்து, அந்த அகலத்தை, 8 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகம் ஆழத்தில் பதிந்திருக்கவேண்டும். அதன் உருவமானது, லிங்கத்தின் அடிப்பக்கத்தைப்போல இருக்கவேண்டும். அதில், 9 விதமான ரத்தினங்களையும் தனித் தனியே வைக்கும்படி 9 கோஷ்டங்களை (ஸ்தாநங்களை அதாவது குழிகளை) க் கல்பிக்கவேண்டும் அது நீங்கிய விடங்களை ஸமதளமாகச் செய்யவேண்டும். இந்த இடத்திலிருந்து பீடத்தின் எல்லை வரையில் (இப்படி வைக்கப்படும் பாதபீட சிலையானது) நந்தியாவர்த்த சிலையாக இருக்கவேண்டும். இந்த சிலையானது, லிங்க பீடத்திற்கு (உயரத்திற்கு) ஸமானமாகவாவது, 1 அல்லது 2 அங்குலம் கூடுதலாகவாவது இருக்கவேண்டும். நாகர லிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்ட இந்த சிலையானது வேறுவிதமாகவோ, வட்டமாகவோ, விஸ்தாரமாகவோ இருக்கக்கூடாது. (7)

---

* லிங்கவ்யாஸ இத்யாதி 3½ ஶ்லோகார்த்தோ நாஸ்தி: ஆநந்தா ஶ்ரமமுத்ரிதபுஸ்தகாதந்யத்ர.

* சுலோகம் 7 முடிய கூறப்பட்ட விஷயமானது ஆநந்தாச்ரமத்தில் பதிப்பித்த புஸ்தகத்தில் மட்டிலுமுள்ளது.

𑌪𑍀𑌠𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌧𑌿(𑌯𑌿)𑌕𑍇 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡𑌾(𑌡𑍇)𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌧𑌿(𑌯𑌿)𑌕𑌮𑍍 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌚𑍈𑌕𑍈𑌕𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌶𑌿𑌲𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌵𑍇𑌸𑌰𑌂 𑌹𑌿 𑌤𑌤𑍍 ।
𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌰𑌿𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌚𑌤𑌸𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍁𑌤𑌾(𑌰𑌶𑍍𑌰𑌶𑌿𑌲𑌾)𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂
𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌾𑌯𑌸𑌮𑌂 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌭𑌾𑌗𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌮𑍇 𑌤𑍂𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।

திராவிடலிங்க விஷயத்தில், பீடத்தின் அகலத்தைக் காட்டிலும் அதிக அகலமுள்ளதாக இருந்தால், அது 2 அல்லது 3 (அங்குலம் அல்லது அம்சம்) அதிகமாக இருக்க வேண்டும். (7½)

லிங்கத்தின் அகலத்தை 9 பங்குகளாகச் செய்து, பீடத்தின் அகலத்துடன், ஒவ்வொரு அம்சமாகக்கூட்டிவர, நந்தியாவர்த்த சிலையின் நந்தியாவர்தமான பாதசிலையின்) அகலம் 9 விதமாகும். இது வேஸரலிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (8½)

லிங்கத்தைச் சுற்றிலும் 4 சதுரச்ர சிலைகளை வைக்க வேண்டும். அந்த சிலையின் உயரம் அகலம் நீளம் இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (9½)

அந்த 4 சிலைகளில், கிழக்கேயுள்ள சிலையை வடக்கு நுனியாகவும், தென் பக்கத்திலுள்ள சிலையை கிழக்கு நுனியாகவும், மேற்குப்பக்கத்திலுள்ள சிலையை, வடக்கு நுனியாகவும், வடபக்கத்திலுள்ள சிலையை கிழக்கு நுனியாகவும் வைக்கவேண்டும். (10½)

ஶாங்கரே ப்ரத²மஸ்யாக்³ரம் த்³விதீயாக்³ரம் வஹ்நிபகே ॥ ௧௧ ॥

த்ருதீயம் சாக்³ரதோ(த்³ருஷ்டம் ஸ்யாத்) வாயவ்யாம் ஶும்
அந்த்யாக்³ரகே |

சதுர்த²ஶிலாமூலம் யோஜ்யம் ஸுஸ்தி²ரஞ்சகே
(யோஜயேத் ஸுஸ்தி²தம்) ॥ ௧௨ ॥

தது³பர்யஷ்டப³ந்த⁴ம் க்ருத்வா ஸ்தா²பயேத் பிண்டி³காம்
பு³த⁴: |

ஸுதயா வஜ்ரப³ந்த⁴ம் வா (லேபநா)த்³ விஶேஷ பீட²ம்
ப்ரயோஜயேத் ॥ ௧௩ ॥

ஏகாம்ஶம் சோத்தமம் பீட²ம் மத்⁴யமம் தே த்³வ்யம்ஶகே |
த்ரிசதுஃபஞ்சாம்ஶகம் சாத⁴மம் பீட²முச்யதே ॥ ௧௪ ॥

முதல் கல்லின் (கிழக்கேயுள்ள கல்லின்) நுனியை ஈசானிய திக்கிலும், இரண்டாவது கல்லின் நுனியை அக்கினி திக்கிலும், மூன்றாவது கல்லின் நுனியை, வாயு திக்கிலும், நான்காவது (வடதிக்கிலுள்ள) கல்லின் அடியை வாயு திக்கிலும் வைக்கவேண்டும். (இவ்விதமாகக் கற்களை ஒன்றோடொன்று பொருத்தமாக இணைத்துவைத்து) அதன் மேலே அஷ்டபந்தநம் செய்து, (லிங்கத்தின்) பீடத்தை வைக்கவேண்டும்.

முறையறிந்த ஸ்தபதியானவன், இவ்விதம் இவைகளை முறையுடன் வைத்து, அதில் இடுக்குகள் முதலியது தெரியாமல், ஸுதை அல்லது வஜ்ரத்தினாலே நன்கு பூசி இடுக்குகளில்லாமல் அழகாக இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும். இந்தச் சிலைகள் நந்தியாவர்த்த சிலைகளாக இருக்கவேண்டும். (13)

பீடமானது ஒரு அம்சமிருப்பது, உத்தமமாகும். 2 அம்சமிருப்பது, மத்தியமமாகும். 3, 4, அல்லது 5 அம்ச மிருப்பது, அதமமாகும். (14)

* 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌏𑌕𑌶𑍈𑌲𑍇𑌨
𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌬𑌹𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍀𑌠𑌸𑌨𑍍𑌧𑍇𑌰𑌧𑌃𑌸𑍍𑌥𑌲𑍇
𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌃 (𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍) ॥ ௧௫ *

§ 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰(𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰𑌷𑍍𑌠) 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍍𑌰
𑌤𑌶𑍍𑌶𑍈𑌲𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌰𑌃 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌯𑌶𑍍𑌚𑍇𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌃 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌦𑌂(𑌰𑌿) 𑌕𑍋𑌣𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍋𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 (𑌕𑍋𑌣𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂)
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌷𑌟𑍍𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌿𑌂𑌬𑌿𑌕𑌾𑌪𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

பீடகளத்திற்கு மேலே ஒரே சிலையாக இருக்கவேண்டும். பீடகளத்திற்குக் கீழே பீடஸந்திக்குக் கீழே அநேக வஸ்துக்களை வைக்கவேண்டும். (பீடத்தின் கழுத்துக்குக்கீழே நவ ரத்நங்கள் முதலிய பலவஸ்துக்களை வைக்கவேண்டும்.) (15)

[1] களத்திற்குக் கீழே, துவியச்ரமான (இரண்டு பக்கம் சதுரமான) இரண்டு கற்களை முன்னும் பின்னும் வைக்க வேண்டும். மூன்று கற்களானால் ஒன்று உதவியாகவும், மற்ற இரண்டும் இடது வலது பக்கங்களிலும் இருக்க வேண்டும். நான்கு கற்களிருந்தால், நாலுமூலைகளிலும் வைத்து சதுரச்ரமாகச் செய்யவேண்டும். 5, 6 கற்களும்

* 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌤𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇(𑌏𑌕𑌶𑍈𑌲𑍇𑌨) 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌬𑌹𑍁𑌵𑌸𑍍𑌤𑍂𑌨𑌿 𑌪𑍀𑌠𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 (𑌰𑌤𑍍𑌨𑌾𑌦𑍀𑌨𑌿) 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑍋𑌶𑌾𑌃 ।

§ 16, 17 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑍌 𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌿𑌤𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌸𑍍𑌥𑍌.

1. இந்த 2 சுலோகங்களும் பதுப்பித்த புத்தகத்தில் உள்ளவை.

ஸுதயாஷ்டபந்தேநைவாபி ச்லிஷ்டம் ஸுத்ருடம் க்ஷமம் |
† இஷ்டகாபிச்சிலாபிர்வா த்ருடம் ஸ்யாத் ஸுதயான்விதம் ||

$ லோஹஜம் ரத்னஜம் வாபி தாருஜம் சைக மேவ வா
(ஸர்வைவ ஹி) |
ஸர்வேஷாம் பந்தனம் சாஷ்டபந்தமித்யபிதீயதே || ௧௯ ||

விஷ்ணுபாகோர்த்வஸீமாந்தம் பிண்டிகோச்சம் ஸமுன்னயேத் |
நதோ(தா)ன்னதம் ந கர்த்தவ்யம் க்ருதம் சேத்
கர்த்ருநாசக்ருத் || ௨௦ ||

வைத்துக் கட்டலாம். இவ்விதமாக பிண்டிகா லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அந்தக் கற்களை) ஸுதை அல்லது அஷ்டபந்தனத்தினால் இடுக்குகளில்லாமல் கெட்டிக்கவேண்டும். கருங்கற்களாலானாலும், செங்கற்களாலானாலும், ஸுதையினால் கட்டப்பட்டால் அது உறுதியாக இருக்கும். (18)

லோஹம், ரத்நம், மரம் இவைகளால் செய்யப்பட்டதானாலும் முன்கூறியதுபோலவேசெய்யவேண்டும். எல்லாவற்றையும் ஒன்றோடொன்று சேர்த்து, அவைகளை உறுதிப்படுத்தும் பந்தந திரவியத்திற்கு அஷ்டபந்தநம் என்று பெயர். (19)

பிண்டிகையின் (பீடத்தின்) உச்சியை, விஷ்ணுபாகத்தின் உச்சிவரையில், உயர்த்தலாம். அது மேடு பள்ளமாக இருக்கக்கூடாது. அப்படி மேடு பள்ளமாகக் கல்பிக்கப்பட்டால் கர்த்தாவுக்கு அழிவு உண்டாகும். (20)

† இஷ்டகா சைத்ர பஹுபி: கர்த்தவ்யம் ஸுதயான்விதம் |
இதி ஸாரஸ்வதீஹாருயஸ்தோத்ரகாவ்ய: |

$ லோஹஜம் ராஜதம் சைவ யதாவத் த்ருடதா பவேத் |
இதி க்ருதவாஸ்துகவா: |

† நவாம்ஶம் யதி பீடம் ஸ்யாத் ஶிலாயாந்து ஸ்த்ரியாம் நபும்ஸகம் ।
ஏவம் ப்ரஹ்மஶிலாதீநி ப்ரோக்தாந்யேவ விஶேஷத꞉ ॥ ௨௧ ॥

* இதி காஶ்யபீயே ஶில்பஶாஸ்த்ரே பாதஶிலாதி லக்ஷணம்
நாம ஏகபஞ்சாஶத்தம꞉ படல꞉ ॥

பீடத்திற்குக் கீழ்வைக்கப்படும் சிலையானது நபும்ஸக சிலையாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பிரம்ஹ சிலை முதலியவைகள் விசேஷித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (21)

1காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பாதசைலாதி லக்ஷணமென்னும்
ஐம்பத்தோன்ருவது படலம் முற்றும்.

---

† 21 ஶ்லோக꞉ ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்தமாத்ருகாமாத்ரகத꞉.

21. சுலோகம் ஸரஸ்வதிமஹால் பிரதியில் மட்டுமுள்ளது.

* முத்ரிதக்ரந்தே பாதஶிலாதி லக்ஷணம், லக்ஷணோத்தாரலக்ஷணம் ச ஏகஸ்மிந்நேவ (61 படலே) ஸங்க்ருஹீதம் ।

ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்தமாத்ருகாயாம் து பாதஶிலாதிலக்ஷணம் ஏகஸ்மிந் படலே, லக்ஷணோத்தாரலக்ஷணமந்யஸ்மிந் படலே ச ஸங்க்ருஹீதமிதி விஶேஷ꞉ ।

1. பதுப்பித்த புத்தகத்தில், பாதசைலாதி லக்ஷணமும் லக்ஷணோத்தாரமும் ஒரே அத்யாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸரஸ்வதி மஹால் பிரதியில் வெவ்வேறு படலங்களாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

|| அத த்விபஞ்சாஶத்தம: படல: ||

லக்ஷணோத்தாரலக்ஷணம் ||

*அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண லக்ஷணோத்தாரலக்ஷணம் |
லிங்கஸ்ய முகநிர்மாணம் லக்ஷணோத்தாரஸம்ஜ்ஞிதே | 1 ||

ப்ராஸாதஸ்யாக்ரதோ வாபி ஈஶானே தக்ஷிணேபி வா |
நவாஷ்டஸப்தஹஸ்தம் வா மண்டபம் சதுரஶ்ரகம் || 2 ||

ஷோடஶஸ்தம்ப(ஸம்யுக்தம்) ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் |
மண்டபஸ்ய த்ரிபாகைகம் தன்மத்யே வேதிகான்விதம் || 3 ||

ஹஸ்தமாத்ரம் தது(த்)ஸேதம் தர்ப்பணோதரஸன்னிபம் |
ஶாலயாதிப்ரவரம் க்ருத்வா விஷ்டரே ... க்ருதம் ||

ஐம்பத்திரண்டாவது படலம்.

லக்ஷணோத்தார லக்ஷணம்.

இனி, விசேஷித்து, லக்ஷணோத்தார லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (லிங்கத்தைச் சதுக்குவதற்கான விதியைக் கூறுகிறேன்.) லிங்கத்தின் முகத்தை நிர்மாணம் செய்வதற்கான லக்ஷணத்தையும், விதியையும் கூறுகிறேன். (1)

கோவிலுக்கு முன்பக்கத்திலாவது, ஈசானிய திக்கிலாவது, 9, 8, அல்லது 7 ஹஸ்தம் அகல நீளமுள்ள சச்சதுரமான மண்டபத்தை நிர்மாணம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அந்த மண்டபமானது 16 கால்களுடன் ஸகல அலங்காரங்களுடனிருக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் மண்டபத்தின் 3-ல் 1 பாகம் விஸ்தாரங்கொண்ட வேதிகை (மேடை) இருக்கவேண்டும். அந்த வேதிகையானது 1 முழம் உயரத்தில் கண்ணாடியின் மத்தியத்தைப் போன்று இருக்கவேண்டும்.

---

*அத்ர ஶ்லோகாத்யர்த்தம் 2, 3 ஶ்லோகௌ அ ஸம்ஸ்க்ருதீகதாஶ யஶ்சாதுகார்யாஶ்ரிகவாஸ: |

நாநாதூபைஶ்ச தீபைஶ்ச நாநாவர்ணைஃ புஷ்பைரலங்க்ருதம் ।
ஶாலிபிஃ திலஸம்மிஶ்ரம் தர்பலாஜைர் வேதிகாயாம் விஶேஷதஃ ॥

ஸ்தம்பைஶ்ச த்ரிவிதைர் வஸ்த்ரைஃ த்வஜைஃ வர்ணை-
ரலங்க்ருதம் ।
அதமத்ரயலிங்கமாநாநாமேவம் மண்டபமாசரேத் ॥ ௬ ॥

ஶேஷாணாம் லிங்கதீர்க்கம் ஸ்யாத் வேதிகாவிஸ்தரம்
யதா(ததைவச) ।
ததைவேத்யா த்ரிகுணவிஸ்தாரம் மண்டபஸ்ய விஶாலகம் ॥

அந்யத் ஸர்வமலங்காரம் பூர்வவதேவ ஸமாசரேத் ।
வேதிகோர்த்வம் ஶாயயேல்லிங்கம் ப்ராக்ஶிரஶ்சோர்த்வ
வக்த்ரகம் ॥ ௮ ॥

அந்த மண்டபமானது, கோமயத்தால் (பசுமாட்டின் சாணத்தினால்) மொழுகி, அரிசி மாவினாலே கோலங்கள் போட்டு பலவித தூபங்கள், தீபங்கள், பலவித புஷ்பங்கள், சம்பா அரிசி, எள்ளு, தர்பம், நெல்பொரி இவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

அதமபரிமாணமுள்ள மூன்றுவித லிங்கங்களுக்கும், இவ்விதமாக மண்டபமிருக்கவேண்டும். மற்ற லிங்கங்களுக்கு, வேதிகையின் விஸ்தாரமானது, லிங்கத்தின் நீளத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (அதிக விஸ்தாரமுள்ள வேதிகை கூடாது) அந்த மண்டபமானது, வேதிகையைப் போல 3 மடங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக (நீளமுள்ளதாக) இருக்கவேண்டும். மற்ற அலங்காரங்கள் யாவும், முன்பு கூறியதுபோலவே இருக்கவேண்டும்.

அந்த வேதிகையின் மேலே, லிங்கத்தை (லிங்கத்திற்கான சிலையை) கிழக்கில் தலைப்பக்கமிருக்கும்படியும், முகபாகம் (சிலையின் முன்பக்கம்) ஆகாயத்தை நோக்கி

பரிதோஷ்டௌ கடாந் ந்யஸ்ய ஸகூர்சாந்
ஸாபிதாநகாந் ।
ஸஸூத்ராந் நவவஸ்த்ராட்யாந் கந்ததோயேநபூரிதாந் ॥
ஸாபிதாநாந் ஸரோஜாட்யாந் லோகபாலாதி
தைவதாந் ।
கந்தபுஷ்பைர்யதாசக்த்யா பூஜயேத்தஸ்ய (ஸுவ்ரத)
யத்நத: ॥ ௰ ॥

லிங்கமூல(பாத)ஸ்ய வாமே து பிண்டிகாம்ஶம் நிதாபயேத் ।
ரக்தவஸ்த்ராதிநாவேஷ்ட்ய லிங்கபீடம் ஸமர்சயேத் ॥ ௰௧ ॥
வேதிகாயாம் ஸ்வதந்த்ரே (ப்ராக்திஶே)து குண்டம் வா
ஸ்தண்டிலம் ததா ।
அக்ந்யாதாநாதிகம் ஸர்வம் க்ரியாயோக்தமாசரேத் ॥ ௰௨ ॥

யிருக்கும்படியும், படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அதைச் சுற்றிலும் (8 திக்குகளிலும்) 8 கலசங்களை வைக்க வேண்டும். அவைகள், நூல்சுற்றி, கூர்ச்சங்கள் வைத்து, நறுமணமுள்ள ஜல பூர்ணமாய், புது வஸ்திரத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும். அவைகளில் இந்திராதி லோகபாலர்களை, கந்தம், புஷ்பம் முதலியவைகளால் பூஜிக்கவேண்டும். (10)

லிங்கத்தின் (அடியின்) இடது பக்கத்தில் பிண்டிகையின் அடியை (பிண்டிகை—ஆவடை அல்லது லிங்கபீடம்) வைக்கவேண்டும். அதை, சிவப்பு வஸ்திரம் முதலியவைகளாலே சுற்றிப்போற்றி, லிங்கபீடத்தைப்பூஜிக்கவேண்டும். வேதிகையில் (திட்டாணியில்) ஸ்வதந்திரோக்த முறைப்படி (அல்லது கிழக்குதிக்கில்) குண்டத்திலாவது, ஸ்தண்டிலத்திலாவது (ஸ்தண்டிலம் அக்னியை பிரதிஷ்டை செய்வதற்கேற்ற சிறிய சச்சதுரமான மேடை) அக்னி

[ஹ்ரீம் ஶிவாம் ஸஹசாரேண க்லீம்] க்ருத்வா து ஸவ்யத: ।
ஆவோராஜாதிமந்த்ரேண ப்ரத்யேகாஷ்டஶதாஹுதீ: ॥

*ப்ரஹ்மவ்ருக்ஷஸமித்பிஸ்து ஹோமம் க்ருத்வா விதாநத: ।
ஆபோஹிஷ்டாதிமந்த்ரேண இதம் விஷ்ணுஸ்து மந்த்ரத: ॥ ௧௪ ॥

ப்ரஹ்மஜஜ்ஞாநமந்த்ரேண ப்ரத்யேகம் (ஹோமம்)
ஸமாசரேத் ।
ஆஜ்யஹோமைஶ்வரேண ப்ரத்யமஷ்டாதஶாஹுதீ: ॥ ௧௫ ॥

ஸர்வம் (க்ருத்வா) ஜாகரணம் ராத்ரௌ ப்ராதே
ஸந்த்யாஹோமாந்தகே ।
தேஶிகஸ்து ஶுசிர்பூத்வா ஸகளீக்ருதவிக்ரஹ: ॥

பிரதிஷ்டை முதலிய எல்லாக்காரியங்களையும் முறையுடன் செய்யவேண்டும். (அப்பொழுது) லிங்கபீடமானது, இடது பக்கத்திலும், அக்னியானது வலது பக்கத்திலுமிருக்க வேண்டும். (11)

அந்த அக்நியில், "ஆவோராஜாநம்" என்ற மந்திரத்தினாலே, புரசஸமித்தினாலே, 108 தடவை முறையுடன் ஹோமம் செய்யவேண்டும். "ஆபோஹிஷ்டா" என்ற மந்திரத்தினாலும், "இதம் விஷ்ணுர்" என்ற மந்திரத்தினாலும், "பிரும்ஹஜஜ்ஞாநம்" என்ற மந்திரத்தினாலும், தனித்தனியே 18 தடவை நெய்யினாலே ஹோமம் செய்ய வேண்டும். இவ்விதம் ஹோமம் செய்துவிட்டு, அன்று இரவு (தூங்காமல்) விழித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

மறுநாள் ஸூர்யோதயத்திற்குமுன்பு, சுபகரமான முஹூர்த்தத்தில், சிவத்விஜகுலத்திலுதித்த, ஸர்வலக்ஷண ஸம்பந்நனை, ஆசார்யன், சுத்தனாக இருந்து, ஸகளீகரணம்

---

* ப்ரஹ்மவ்ருக்ஷேத்யாதி ஶ்லோகத்வயம் ஆதர்ஶாந்தரேஷு த்ருத- வாக்யகோஶாத்க்ருதம் ।

ஸிதவஸ்த்ரோத்தரீயாட்ய: ஸிதாஸ்ரங்மால்யாநுலேபந: ।
ஸர்வலக்ஷணஸம்யுக்த: சிவலிங்கப்ரதிஷ்டாபக: ॥ ௧௭ ॥

*ஸ்தபதிஶ்ச ஶுசிர்பூத்வா (யஜ்ஞஸூத்ரோத்தரா)ந்வித: ।
பூர்வவத்வஹ்நிம் ஸம்பூஜ்ய ஹுத்வா பூர்ணாஹுதிம்
ஆசரேத் ॥ ௧௮ ॥

ராத்ரௌ ஸம்ஸ்தாபயேத்பீடே லிங்கம் ஸம்யோஜ்ய தேசிக: ।
ஸ்வர்ணரஜதகார்பாஸஸூத்ரைர் ஹ்ருதயேந து ॥

ப்ரபாதே ஸுமுஹூர்த்தே து லக்ஷணோத்தாரமாசரேத் ।
வாமஸம் வஸ்த்ரஸம்யுக்தம் சிரஸ்ஸ்நாநே ஹவிம் ஹரேத் ॥

(கலாசோதநம்) செய்துகொண்டு, வெண்மையான ஆடையணிந்து வெண்மையான புஷ்பமாலையணிந்து, சந்தனம் தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். (17)

*ஸ்தபதியும் சுத்தனாக யஜ்ஞோபவீதம் தரித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

ஆசார்யன், முன்போலவே அக்நியைப் பூஜித்து ஹோமம் செய்து, பூர்ணாஹுதியும் செய்யவேண்டும். அவன் இரவிலேயே, லிங்கத்தை பீடத்தில் பொருந்த வைக்க வேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், உதயகாலத்தில் சுபகரமான முஹூர்த்தத்தில் ஸ்வர்ணம், வெள்ளி, பஞ்சு இவைகளாலாகிய கயிறுகளாலே, ஹ்ருதய மந்திரத்தினாலே, லக்ஷணோத்தாரம் செய்யவேண்டும்.

---

*ஸ்தபதிஶ்சேத்யாதி ச்லோகார்த்தம் து, ஸம்ஹாரச்லோகாத்பரம் யோஜநீயமிதி பாதி ।

*ஸ்தபதியும் சுத்தனாக யஜ்ஞோபவீதம் தரித்திருக்க வேண்டும். என்ற அரை சுலோகமானது, அடுத்துள்ள ஒரு சுலோகத்திற்குப் பிறகு இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஸாஜ்யம் பாயஸம் லிங்கஸ்ய மஸ்தகே ச பலிம் ஹரேத் |
ரக்தேந தாதுநா லிங்கமத்யே ஸூத்ரம் து பாதயேத் ||

பூர்வபாகஸ்ய மத்யே து நாளம் கல்பயேத்
ஸலக்ஷணம் |
லிங்கமாநேந உச்ராய ஸூத்ரவிஸ்தாரகம் நயேத் || ௨௨ ||

ருத்ரபாகோதயம் மாநஸ்ய ஶிரோவர்த்தநஸம்யுதம் |
சதுர்விம்ஶதம் பாகம் க்ருத்வைகாம்ஶே(ம்ஶம்) து
விஸ்தரேத் || ௨௩ ||

தந்மாத்ரம் பரமாங்குல்யம் அஷ்டாம்ஶம் யவமுச்யதே |
உத்க்ருஷ்டலிங்கஸ்ய ஸூத்ரம் பர்யாயதம் கதிः
(பர்யயம் கதம்) || ௨௪ ||

(சில்பியானவன்) நெய் கலந்த பாயஸத்தை (லிங்கத்தின்) சிரஸ்ஸில் பலிஹரணம் செய்யவேண்டும். சிவப்பு சம்பாவை நீக்கி (செந்நிறமில்லாத வெண்மையான அக்ஷதை) சந்தனம் முதலியவைகளினாலே, ஹிருதய மந்திரத்தினாலே பூஜிக்கவேண்டும். (பிறகு, செந்நிறமான தாதுப் பொருளாலே, லிங்கத்தின் நடுவில் ஸூத்திரபாதம் (கோடு விழும்படி) செய்யவேண்டும். (லிங்கத்தின்) முன் பக்கத்தில், நடுவில், லக்ஷணத்துடனிருக்கும்படி, நாளத்தை கல்பிக்கவேண்டும். (நாளம் — லிங்கத்தின் நடுவில் தண்டு போல காணப்படும் நேர்க்கோடு.) லிங்கத்தின் அளவுக்கேற்றபடி, ஸூத்திரத்தின் அகலத்தைக் கொள்ள வேண்டும். (22)

ருத்ரபாகத்தின் உயரத்தை சிரோவர்த்தநத்துடன் அளந்து, அதை 24 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகத்தை விஸ்தாரமாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்த 1 பாக விஸ்தாரத்தை 1 அங்குலமாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்த அங்குலத்தில் 8ல் 1 பாகமானது 1 யவையாகும்.

ஸர்வேஷா(ரேஷாணா)ம் ச விஸ்தாரம் யவார்த்தம் ப்ரதி
ஹாபயேத் |
அதமாதமலிங்கஸ்ய ஸூத்ரதாரம் யவம் பவேத் || ௫௫ ||
ஸூத்ரவிஸ்தாரமேவம் ஸ்யாத் காதம் சைவ து தத்ஸமம் |
ஸ்தாநாதூர்த்வஸ்திதைகம் வர்ஜ்யம் ஸ்தாநாததஸ்திதம் த்வ்யம்ஸகே ||
தத்ரஸ்த(ஸுஸ்த)த்ர்யம்ஸம் ப்ரயோஜ்ய லக்ஷணோத்தாரமாசரேத் |
லக்ஷணம்(ணே) ஶிரஸி வ்யாதி: லலாடே மரணம் பவேத் ||
நேத்ரஸம்பந்தேத்வபஸ்மார ஆஸ்யே ஸ்யாதஸ்ய விநாஶநம் |

உத்தமோத்தமமான லிங்கத்திற்கு, ஸூத்திரமானது, 5 யவை அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மற்ற லிங்கங்களுக்கு (முறையே) அகலத்தில் ½ யவை குறைவாக இருக்கவேண்டும். அதமாதம லிங்கத்திற்கு, ஸூத்திர விஸ்தாரமானது, 1 யவையாகும். இவ்விதமாக, ஸூத்திர விஸ்தாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸூத்திரத்தின் தாழமும் அகலத்தின் அளவே இருக்கவேண்டும்.

ஸ்தாநத்திற்கு மேலேயுள்ள ஒரு அம்சத்தை (லக்ஷணோத்தாரத்தில்) விலக்கிவிட வேண்டும். ஸ்தாநத்திற்குக் கீழேயுள்ள இரண்டு அம்சங்களில் லக்ஷணோத்தாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

[இங்கு லிங்கத்தின் சிவபாகத்தை 3 பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஸ்தாநத்திற்கு மேலேயுள்ளது ஒரு பாகம், ஸ்தாநத்திற்குக் கீழேயுள்ளது இரண்டு பாகம் என்று கொள்ளவேண்டும்.]

லக்ஷணமானது சிரஸ்ஸில் ஸம்பந்தப்பட்டால் வியாதிகளுண்டாகும். நெற்றியில் ஸம்பந்தப்பட்டால் மரணத்தைக் கொடுக்கும். கண்களில் ஸம்பந்தப்பட்டால் அபஸ்மாரரோகம் (காக்கைவலிப்பு) உண்டாகும். வாயில் ஸம்

த்விபாகைகபாகநாஶ: ஸ்யாத் கண்டோர்த்வநாஶநம் ||

ஸ்தூபிகாயாம் ஸூத்ரம் ஹந்தி தத்பாதே தாநிவர்ஜயேத் |
ஶிரஸா ஸஹருத்ராம்ஶம் த்ர்யம்ஶம் விபஜேத் ஸதா ||

பத்மஸ்ய முகுலாகாரம் லிங்காகாரம் யதாக்ருதி
(யதோசிதம்) |
த்விஜாநாம் வ்ருத்திதம் க்ஷத்ரியாணாம் ச ஜயாவஹம் || ௩௰ ||

வக்ரம் வ்ருத்தம் (வ்ருத்த)ஞ் சிகாகாரம் குஞ்ஜராக்ஷிவதாக்ருதி: |
ஶங்காச்சத்ரோபமாகாரம் (ஶங்க சத்ராக்ருதிஸ்ச)
க்ஷத்ரியாணாம் விவ்ருத்தயே || ௩௧ ||

கராங்குலி ஸமாகாரம் மோகணாக்ருதிவத் பவேத் |

பந்தப்பட்டால் தானிய நாசமுண்டாகும். ஸ்தநத்தில் ஸம்பந்தப்பட்டால் பிள்ளைகளுக்கு அழிவு உண்டாகும். ஆதலால், லக்ஷணோத்தார லக்ஷணமானது, சிரஸ் முதலிய விடங்களில் ஸம்பந்தப்படாமலிருக்கும்படி, அந்தவிடங்களை நீக்கிவிட வேண்டும்.

சிரோபாகத்துடன் கூடிய ருத்ராம்சத்தை மூன்று பாகங்களாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (29)

(லக்ஷணோத்தாரமானது, அல்லது நாளமானது) தாமரை மொட்டின் வடிவமாகவோ, லிங்கவடிவத்தைப் போலவோ இருந்தால், அது பிராமணர்களுக்கு அபிவிருத்தியையும் க்ஷத்திரியர்களுக்கு ஜயத்தையுமளிக்கும், அது குறுக்காக இருக்கும் (அல்லது திரும்பியிருக்கும் அல்லது தனித்தனியே இருக்கும்) இரண்டு கத்திகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ, குஞ்சராக்ஷம் யானைக்கண்)போன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ, சங்குபோன்றவடிவமுள்ளதாகவோ குடைபோன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ இருந்தால், க்ஷத்திரியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். இருகைகளையும்

ஶூத்ராணாம் து த்ரிகோணம் து ஶூலவ்ருத்தாயதம் ததா ||
ஶூத்ரவ்ருத்திகரம் ஶ்ரேணி ஸூத்ரம் மத்யஸ்த லக்ஷணம் |
லக்ஷணோத்தாரகாம்ஶம் து ருத்ரஸம்விபாஜிதம் ||
ஏகாம்ஶம் குட்மலோத்ஸேதம் தத்வ்யாஸம் சாபி தத்ஸமம் |
தன்மூலான்னாலதீர்கம் து நவபாகஸமாஹ்ருதம் || ௫௪ ||
தந்நாலஞ்சைக ஸூத்ரம் வா ஸூத்ரத்விதயம் து வா |
ஸூத்ரத்ரயயுதம் வாத ஸூத்ராந்தரம் யவத்ரயம் ||
யவத்ரயாந்தரம் வாத நாலதாரம் விஶேஷத: |

சேர்த்து அஞ்சலி பந்தனம் செய்திருப்பதுபோலவோ பசுவின் காது போன்ற வடிவமுடையதாகவோ இருந்தால், அது வைசியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். முக்கோணவடிவம், சூலம், நீண்டவட்டம், இம்மூன்று விதமான வடிவமுள்ளதாக இருந்தால், அது சூத்ரர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். லக்ஷணமானது, ஸூத்ரத்தில் ஸம்பந்தமுடையதாகவே இருக்கவேண்டும்.

லக்ஷணோத்தாரத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவை 11 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அதில் 1 பாகம் முகுளத்தின் உயரமாகும். அதன் அகலமும் 1 பாகமாகும். அதன் அடியிலிருந்து நாளத்தின் நீளம் 9 பாகமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் நாளமானது (நாளம் — தண்டு) ஒரே ஸூத்திரமாகவோ, இரண்டு ஸூத்திரங்களாகவோ, மூன்று ஸூத்திரங்களாகவோ இருப்பதாகும்.

இரண்டு ஸூத்திரங்களுடனிருந்தால், அந்த ஸூத்திரங்களின் மத்தியில் இடைவெளியானது 3 யவையாகும். நாளத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டு ஸூத்திரங்களின்

நாளமத்⁴யே து தஸ்யாக்³ரே ஶீமாஸூத்ரம்
ஸமாலிகே²த் ||

தந்நாளம் சைகஸூத்ரம் சேத் லிங்க³மத்⁴யே விஶேஷத꞉ |
ஸூத்ரே ப்ரோக்தவ்யாஸவத் தத் நாளாயாமே து கல்பயேத் ||

நாளாத⁴ஸ்தாத்து வைஷ்ணாம்ஶம் ஊர்த்⁴வம் (த்யக்த்வா)
விஷ்ண்வம்ஶகோபரி |

மணிரேகா² தத꞉ கார்யா முகுளம் * ஸ்பு²லிங்க³
ஸமம் || (?)

மணிரேக²யோர்மத்⁴யே (ரேக²யோரந்த꞉) பத்³மமூலம்
ஸமம் து வா |
பத்³மாக்³ரம் த்ர்யம்ஶகம் வா (த்ரிபா⁴க³கம்) வேதா³ம்ஶம்
த்ர்யம்ஶமேவ வா || ௩௯ ||

நடுவில் இருக்கவேண்டும். நாளத்திற்கு மேலே, அதன் நுனியில், ஸீமாஸூத்திரத்தை எழுதவேண்டும். (ஸீமா ஸூத்ரம் – எல்லைக்கோடு.) (36)

அந்த நாளமானது ஒரே ஸூத்திரமாக இருந்தால், அது விசேஷித்து லிங்கத்தின் மத்தியிலிருக்க வேண்டும். நாளத்தின் நீளத்திலும், ஸூத்திரத்திற்குக் கூறப்பட்ட அகலத்தையும், தாமத்தையும் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (37)

நாளத்திற்குக் கீழே, விஷ்ணு அம்சத்திற்குமேலே, 1 அம்சம் விடப்பட்டு, காணப்படவேண்டும். அங்கிருந்து மணிரேகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். மொட்டானது, (வெடித்துச் சிதறிய) தீப்பொறியைப்போல இருக்க வேண்டும். இரண்டு மணிரேகைகளின் நடுவில், ஸமமாக (மணிரேகைகளுக்கு ஸமமாக) பத்மத்தின் மூலமிருக்க

---

*ஸ்யாத் ஸ்பு²லிங்க³வத் | இதி பாடே²ந பா⁴வ்யமிதி பா⁴தி |

பஞ்சாம்ஶே து யுகாம்ஶம் வா பத்மதாரஸ்ய
ஸம(மே)வ வா |
உக்தம் நாளமூலாந்தரம் ஸ்தௌல்யம் நாளமூலாக்ரகம்
ஶ்ருணு || ௪௧ ||

நாளாயாமஸமம் வா(ஸா)ர்த்தம் வார்த்தம் யுகாம்ஶகம் |
த்ர்யம்ஶம் பஞ்சாம்ஶம் (மே) து வேதாம்ஶமதவாபி வா ||

நாளமூலஸமம் சைவம் (வாபி) மணிரேகாத்வயோத்தரம் |
மூலாதாரம் க்ரமாத் க்ஷீணம் மணிரேகாக்ரம் குரு
(பவேத்) || ௪௨ ||

நாளமூலே ஸமே திர்யக்த்ருதே பார்ஶ்வே து யோஜயேத் |

வேண்டும். பத்மநாளத்தின் அடியின் நடுவானது, பத்மத்தின் அகலத்தில் 5ல் 1 பாகம், 4ல் 3 பாகம், 5ல் 4 பாகம், அல்லது பத்மத்தின் அகலத்தில் ஸரிபாதியளவு இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக, பத்மமுகுளத்தின் அடிப்பக்கத்திலுள்ள காம்பின் கனம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஏ அந்தணனே! இனி நாளத்தின் (பத்மத்திற்குக் கீழே நீண்டிருக்கும் தண்டின்) அடியின் அளவைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக. மணிரேகையானது, நாளத்திற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும், ஸமமான அளவுடன், நாளத்தின் (அடித்தண்டின்) உயரத்திற்கு ஸமமாகவோ, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, அல்லது 5ல் 4 பங்கோ இருக்கவேண்டும். நாள மூலத்திற்கு ஸம அளவாக இருக்கும் மணிரேகையானது, இருபக்கங்களிலும் ஸமமான அளவுடனிருக்கவேண்டும்.

மணிரேகையின் மத்தியிலுள்ள பாகமானது, அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்து இருக்கவேண்டும். நாளத்தின் அடியில், ஸம அளவிலிருக்கும் மணிரேகையை, அதன் பின் பக்கத்தில் குறுக்கே செலுத்தி, ஒன்றோடொன்று பிணைக்க வேண்டும்.

மணிரேகா வ்யாஸகாதம் *லிங்கஸ்யோச்ச்ரிதம்
ஸூத்ரயேத் ॥ ௪௩ ॥

தஸ்யாதஸ்ஸூத்ரமஷ்டாம்சம் ஸநாளம் பாதமூலாந்திகே ।
மணிரேகாலம்பனம் தத்து நவதா பரிகீர்த்திதம் ॥ ௪௪ ॥

ஸர்வேஷாம் லக்ஷணோத்தாரேஷ்வஷ்டாம்சம்(யா)மணிரேககம்
(கா) ।
ப்ரதமம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் த்விதீயம் லக்ஷணம் ச்ருணு ॥

---

*மணிரேகையின் அகலம் ஆழத்தை, லிங்கத்தின் உயரமாக ஸூத்திரிக்க வேண்டும். (43)

அதன் (பத்மநாளத்தின்) அடித்தலம் வரையிலுள்ள நீளத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அந்த பாகங்கள் ஒவ்வொன்றையும் மணிரேகா ஸ்தானங்களாகக் கொள்ள, மணிரேகையின் தொங்குதல் (மணிரேகையின் ஸ்தானமானது) 9 விதமாகும். (இதில் பாதமூலம் வரையில் என்று இருப்பதால், நாளத்திற்குக் கீழே மணிரேகைகளை பிணைக்கும்படி கூறியுள்ள பாகத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு, 8 + 1 = 9 ஆக பாகங்களைக் கணக்கிடவேண்டும்.

ஸகலவிதமான லக்ஷணோத்தாரங்களிலும், (நாளத்தின் அல்லது அதன் நீளத்தின் அளவில்) 8ல் 1 பாகம் மணிரேகையாகும். இவ்விதம் முதலாவது லக்ஷணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

---

*லிங்கோச்ச்ராயானு ஸூத்ரவத் இதி பாடேன பவ்யமிதி பாதி ।

*மணிரேகையின் அகலமும் ஆழமும், (கீழே) லிங்கத்தின் உயரத்திற்குத் தக்கவாறு கூறப்பட்டிருக்கும் ஸூத்திரத்திற்குக் கூறியுள்ள அகலம் ஆழத்தை அனுஸரித்து இருக்க வேண்டும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

லக்ஷணோத்தாரமூர்த்வம் து தசாம்ச விபாஜிதே (தம்) |
முகுளோதயமேகாம்சம் நவாம்சம் நாளதீர்க்ககம் || ௪௬ ||

நாளாதஸ்தாத்து ஏகாம்சம் நீத்வா சேஷம் து
பூர்வவத் |

த்விதீயம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் த்ருதீயம் லக்ஷணம் ச்ருணு ||

லக்ஷணோத்தாரமானம் து தசதா ஸம்விபாஜிதே |
ஏகாம்சம் முகுளோச்சம் து நவாம்சம் நாளதீர்க்ககம் ||

சேஷம் பூர்வவதுத்திஷ்டம் சதுர்த்தம் லக்ஷணம் ச்ருணு |
லக்ஷணாம்சம் து நவதா க்ருத்வைகாம்சம் து குட்மளம் ||

ஸப்தாம்ச(அஷ்டாம்ச)ம் நாளதீர்க்கம் து சேஷம்
பூர்வவதேவ ஹி |

இனி இரண்டாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணோத்தாரத்தின் ஊர்த்வ பாகத்தை (நீளத்தை) 10 பாகமாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் முகுளத்தின் (மொட்டின்) உயரம் 10ல் 1 பாகமாகும். 9 பாகம் நாளத்தின் (நாளம்–தண்டு) நீளமாகும். நாளத்திற்குக் கீழே ஒரு பாகம் அதிகமாகச் சென்றிருக்கவேண்டும். மற்றது முன்போலவேயாகும். இவ்விதம் இரண்டாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி மூன்றாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணோத்தாரத்தை 10 பாகமாகச்செய்து, அதில் ஒரு பாகம் முகுளோச்சமாகவும், மீதமுள்ள 9 பாகம் நாள தீர்க்கமாகவும் கொள்ளவேண்டும். மற்றது முன்போலவேயாகும். இவ்விதம் மூன்றாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நான்காவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணாம்சத்தை 9 பாகமாகச்செய்து ஒரு அம்சம் முகுளமும், ஏழு அம்சம் (8 அம்சம்) நாள தீர்க்கமும் கொள்ளவேண்டும்.

𑌅𑌥𑌾𑌨𑍍𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌮𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂(𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌂)𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂
𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌮𑌲𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।

𑌷𑌡𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌾𑌲𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌲𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌦𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌾𑌲𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌿𑌵 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂
𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍁𑌡𑍍𑌮𑌲𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ।
𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌨𑌾𑌲𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 (𑌏𑌕𑌮𑍂𑌲𑌂) 𑌤𑍁 𑌶𑍇𑌷𑌂
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌚𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌿 ॥ ௫௩ ॥

மற்றது முன்போலவேயாம். இவ்விதம் நான்காவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஐந்தாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷ்யாம்சத்தை 8 பாகமாகச் செய்யவேண்டும். அதில் முகுளோதயம் 1 பாகம், நாளத்தின் நீளம் 6 பாகம், நாளத்திற்குக் கீழே 1 பாகமாகும் அதுவே நாளத்தின் நீளம் 7 பாகமாகவும் இருக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றதை முன்போலவே செய்யவேண்டும்.

(இவைகளில் முதலில் கூறியதை 5வது லக்ஷணமாகவும், இரண்டாவது கூறியதை 6வது லக்ஷணமாகவும் கொள்ளவேண்டும்.)

இனி ஏழாவது லக்ஷணத்தைக்கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. லக்ஷ்யாம்சத்தை 7 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகம் முகுளத்தின் உயரமாம். 1 அம்சம் நாள தீர்கம் (நாளமூலம்) ஆகும். மற்ற பாகங்கள் முன்போலவே (நாளத்தின் நீளம்) ஆகும். (இது 7வது லக்ஷணமாகும்.) (53)

षडंशं वा तु नालदीर्घं शेषं तु पूर्ववत् ।
एवमष्टविधं प्रोक्तमायामं तु (तं नालायामं)
द्विजोत्तम ॥ ५४ ॥

द्वादशाकारभेदैस्तु कुड्मलं ह्यग्रे तु(वसु)संप्रोक्तं
सर्वत्र ।
यथेष्टं नालं कर्तव्यं नवसंप्रोक्तं तु
(वसुसंप्रोक्तं) देशिक ॥ ५५ ॥

दृढसूत्रं प्रकर्तव्यं लिङ्गमेवं प्रमाणतः ।
स्थापयेत्तु ततो लिङ्गं प्राङ्मुखं दारुविष्टरे ॥

सुवीक्ष्य पिण्डिकावक्त्रं लिङ्गं सौम्ये(सौम्यं)
नियोजयेत् ।

அவைகளில் (7 பாகங்களில்) 6 பாகங்களை நாளத்தின் நீளமாகக் கொள்ளவேண்டும். மற்றதை முன்போலவே கொள்ளவேண்டும். (இது 8வது லக்ஷணமாகும்)

ஏ அந்தணனே! இவ்விதமாக (லக்ஷணம்சத்தில்) நாளத்தின் நீளமானது, 8 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

12 விதமான (8 விதமான) லக்ஷணோத்தாரங்களிலும், அவைகளின் நுனியில் கூறப்பட்டிருக்கும் அப்ஜமுகுளமானது (தாமரை மொட்டானது) 8 விதமாகும். 8 வித லக்ஷணங்களிலும், அததற்குக் கூறியுள்ள அளவின்படி, மனதிற்குப் பிடித்தமான அளவில் முகுளத்தையும் நாளத்தையும் கல்பித்துக்கொள்ளலாம். (55)

லிங்கத்திற்குக் கூறியுள்ள அளவுடன், ஸூத்திரத்தை திருடமாக (அழுத்தமாக)க் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, லிங்கத்தைக் கிழக்குமுகமாக, மர ஆஸநத்தில் வைக்கவேண்டும். (பிறகு) லிங்கபீடத்தின் முகபாகத்தை கவனித்து, அழகாக அமைந்துள்ள (அல்லது சுபமான முஹூர்த்தத்தில்) லிங்கத்தை (லிங்கபீடத்தில்) பொருத்த

ஸ்தாபநை: கலஶைஸ்ஸார்தம் லிங்கபீடோ
ஹ்யுக்த: பூர்வத: ॥ ௫௯ ॥

கவ்யை: கந்தோதகை: ஸ்நாப்ய கந்தபுஷ்பாதிபிர்யஜேத் ।
லம்பகூர்சஸமாயுக்தம் ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் ॥

ரதே து ஶிபிகாயாம் வா க்ராமம் க்ருத்வா ப்ரதக்ஷிணம் ।
ததோ ஜலாஶயம் ப்ராப்ய ஜலாதிவாஸநம் சரேத் ।
லக்ஷணோத்தாரமாக்யாதம் ப்ரதிமாலக்ஷணம் ஶ்ருணு ॥

இதி காஶ்யபீயே ஶில்பஶாஸ்த்ரே லிங்கலக்ஷணோத்தாரலக்ஷணம்
நாம த்விபஞ்சாஶத்தம: படல: ॥

மாக வைக்கவேண்டும். லிங்கபீடமானது, கலசஸ்தாபனத்துடன் முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. (பிறகு பீடத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட லிங்கத்தை) பசுவின் பால், நறுமணம் கமழும் தீர்த்தம் இவைகளாலே ஸ்நாநம் செய்து வைத்து, சந்தனம், புஷ்பம் முதலியவைகளாலே பூஜிக்கவேண்டும்.

அதன் பிறகு, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப் பட்ட அந்த லிங்கத்தை, தொங்கும் கூர்ச்சத்துடன் (கூர்ச்சம் – தர்பைகளின் முடிச்சு) ரதம் (தேர்) அல்லது பல்லக்கிலேற்றி கிராமத்தை வலம்வர வேண்டும். அதன் பிறகு ஜலாசயத்திற்குச் சென்று, ஜலாதிவாஸநம் செய்து வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக லக்ஷணோத்தாரம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறு கிறேன். கேட்பாயாக. (59)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் லிங்கலக்ஷணோத்தார லக்ஷணமென்னும் ஐம்பத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌂𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 ।
𑌅𑌚𑌲𑌂 𑌚 𑌚𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌲𑌾𑌚𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 || க ||

𑌮𑍃𑌣𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌰𑍍𑌕𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌜𑌂 𑌚𑌾𑌚𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍈𑌲𑌜𑌂 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌜𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌜𑌂 𑌤𑌥𑌾 || உ ||

𑌚𑌲𑌾𑌚𑌲𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌲𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌮𑍍 ।
𑌅𑌰𑍍𑌧𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌾𑌸𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 ||

𑌅𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌗𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌮𑌰𑍍𑌧𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌵𑌯𑌵𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 || ச ||

𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑍋𑌨𑍍𑌨𑌤𑍇 𑌵𑌪𑍁𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌾𑌸𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

ஐம்பத்திமூன்ருவது படலம்.

பிரதிமா லக்ஷணம்.

இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இருந்திய மனதுடன் கேட்ப்பாயாக. பிரதிமையானது; அசலம், சலம், சலாசலம் என்று மூன்றுவிதமாகும். மண், மணல், ஸுதை இவைகளாலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, அசலம் எனப்படும். சிலை, மரம், தாதுப்பொருள்கள், ரத்நம் இவைகளாலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, சலாசலம் எனப்படும். லோஹத்தினுலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, சலம் எனப்படும். (2½)

அந்த பிரதிமையானது; அர்த்தசித்திரம், சித்திரம், சித்திராபாஸம் என்று மூன்றுவிதமாகும். பாதி அங்கங்கள் காணப்படும் பிம்பமானது, அர்த்தசித்திரம் எனப்படும். ஸகல அங்கங்களும் காணப்படும் பிம்பமானது,

அர்த்தசித்ரம் து லேப்யயா சாநுலிப்தசித்ரயோர்யகம் || ௫ ||

ஸுதாபாஸம் யதேதாபிஃ கல்பிதம் சித்ரகர்மவிதாநதஃ |
சித்ராபாஸம் து தேவாநாம் ஸர்வம் ச்ரேஷ்டமுதாஹ்ருதம் ||

இஷ்டகாபிஃ(யாம்) க்ருதம் பீடம் (பிம்பம்) பீடாதாபாஸகம் வரம் |
ஆபாஸாதர்த்தசித்ரம் து தஸ்மாச்ச ம்ருண்மயம் வரம் ||

ம்ருண்மயாத் தாரவம் ச்ரேஷ்டம் தாரவாத் சைலஜம் வரம் |
சைலஜாத் லோஹஜம் ச்ரேஷ்டம் கர்த்ரூணாம் ச ஸர்வதா || ௬ ||

சித்திரம் எனப்படும். துணி, சுவர் இவைகளில் மேடு பள்ளங்களுடன் கண்ணுக்குத் தோற்றமளிக்கும் பிம்பத்திற்கு, சித்திராபாஸம் என்று பெயர்.

ஸுதையினாலே செய்யப்படும் சித்திரமானது, அர்த்த சித்திரமாகும். மற்றவைகளாலே செய்யப்படுவது அர்த்த சித்திரமாகும். சித்திரகர்ம விதிப்படிக்கு தாதுக்களாலே கற்பிக்கப்படுவது, சித்திராபாஸமாகும். இந்த சித்திராபாஸமானது, தேவர்களுக்குரியதாகும், இவைகளின் பலமானது; உத்தமம், மத்தியமம், அதமம் என மூன்று விதமாகும். (6)

செங்கற்களாலே செய்யப்பட்ட பீடமானது (பிம்பமானது) சிறந்ததாகும். அதைக்காட்டிலும் ஆபாஸமானது சிறந்ததாகும். ஆபாஸத்தைக்காட்டிலும், அர்த்த சித்திரம் சிறந்ததாகும். அதைக்காட்டிலும், மண்ணால் செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும். மண்ணாலாகியதைக்காட்டிலும், மரத்தினால் செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும். மரத்தாலானதைக்காட்டிலும், கருங்கல்லாலே செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும். கருங்கல்லாலாகியதைக்காட்டிலும், உலோகத்தினாலே செய்யப்பட்டது சிறந்ததாகும்.

𑌲𑍋𑌹𑌜𑍇𑌷𑍂𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌰𑌜𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌕𑌨𑍀𑌯𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌫𑌲𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌧𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌮𑍈𑌵 𑌤𑍁 (𑌨) 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌸𑌮𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌦𑍈𑌵𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌥𑌮𑍍 ।
𑌊𑌷𑌰𑍇 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍇 𑌚 𑌕𑌠𑌿𑌨𑍇 𑌚 𑌮𑌹𑍀𑌤𑌲𑍇 ॥ ௰௧ ॥

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑍇 𑌜𑌾𑌤𑌿𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌫𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑌭𑍇𑌦𑍇𑌨 𑌯𑌥𑌾𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌤𑍁 (𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯) 𑌭𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

இவைகளைச் செய்கின்றவர்களின் பலமும்; முறையே சிறந்ததாகும். (8)

உலோகங்களில் மிகச்சிறந்தது, ஸுவர்ணமாகும். வெள்ளியானது, மத்தியமலோஹமாகும். தாமிரமானது, அதமமாகும். இவைகளாலே செய்யப்படும் பிம்பங்களின் பலனும், வெவ்வேறுவிதமாகும். (உத்தம-மத்தியம-அதம பலனுடையதாகும்.) (9)

பிம்பத்தின் மானமும் திரவியமும்; ஶ்ரேஷ்டம், மத்தியமம், அதமம் என்று 3 விதமாகும். எல்லா திரவியங்களிலும் தெய்வத்தன்மையானது, ஒரேவிதமாக இருப்பதில்லை. அப்படி ஒரேவிதமாக இருந்தால்; உத்தமம், மத்தியமம், அதமம் என்று பலபேதம் ஏற்பட ஹேதுவில்லையாதலால், பலபேதம் எவ்வாறு உண்டாகும்?

ஊஷர பூமி (உப்படித்து வீணாகப்போன பூமி) செழிப்பானபூமி, அழுத்தமில்லாமல் மிருதுவாகஇருக்கும் (களார்) பூமி, இந்த பூமிகளில், தனித்தனியே அந்தந்த பூமிக்கு ஏற்றபடி; விருக்ஷ ஜாதிகளைவைத்துப் பயிர்செய்தால்; அது

𑌤𑌥𑌾 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚 𑌤𑌦𑍍𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌂 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑍇𑌷𑍁 𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 ।
𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌃 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌲𑌤𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍 ॥

𑌯𑌥𑍇𑌷𑍍𑌟𑌵𑌿𑌭𑌵𑍋𑌪𑍇𑌤𑌃 𑌇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌭𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵 𑌸𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌮𑌵𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌾𑌚𑌾 𑌯𑍋 𑌨𑌰𑌃 𑌶𑌂𑌭𑍁(𑌬𑌿𑌂𑌬)
𑌕𑌾𑌰𑌕𑌃 ।
𑌸𑍋𑌪𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑍁𑌸𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌫𑌲𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍁𑌯𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌕𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌮𑍍 ।

விசேஷித்து பலனைக்கொடுக்கின்றது. ஆகவே பலமானது, ஸ்தலபேதத்தினாலே கிடைக்கின்றது. ஆகையால் விருக்ஷ பேதம் மட்டிலும், பலத்தைக் கொடுப்பதில்லை. ஸ்தல பேதத்திற்குத்தக்கபடியே பலம் கிடைக்கின்றது. அவ்விதம் தெய்வீகமான பலமானது, ஸமானமானாலும்; திரவிய பேதத்தினாலே, அதுவே; உத்தம, மத்தியம அதம பலனைக் கொடுப்பதாகிறது. (13)

ஆகையால்; கீழே கூறப்பட்ட திரவியங்களில் கிடைத்தத் திரவியத்தினாலே ஸகல மூர்த்தியைச் செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக ஸகலமூர்த்தியைச் செய்விக்கின்ற மனிதன், பூமியில் புத்திர-மித்திர-களத்திரங்களுடன் தான் விரும்பிய ஸகலவிதமான ஐசுவரியத்தோடு, விரும்பிய விஷயங்களையும் ஸுகத்தையும் அனுபவித்து, முறையே ஸாலோக்யாதி ஸுகங்களையும் அனுபவிக்கின்றான். (15)

மனம், செய்கை, வாக்கு இவைகளாலே சிவமூர்த்தி களைச் செய்கின்றவன்; அததற்குக் கூறியுள்ள ஸகல பலன் களையுமனுபவிக்கின்றான். ஆதலால் தனுட்டியனாக இருப் பவன், சிவஸ்வரூபமான ஸகலமூர்த்திகளைச் செய்துவைக்க வேண்டும்.

*ஸுகாஸநஸ்திதம் பிம்பம் ஸோமாஸ்கந்தஸமம் த்விஜ ॥ ௧௭ ॥

த்ருதீயம் சந்த்ரமௌலிः (சந்த்ரம்) ஸ்யாச் சதுர்த்தம்
வ்ருஷவாஹநம் ।

பஞ்சமம் ந்ருத்தமூர்த்திஸ்து ஷஷ்டம் கங்காதரம் ஸ்ம்ருதம் ॥ ௧௮ ॥

ஸப்தமம் த்ரிபுராரிஸ்யாதஷ்டமம் கல்யாணஸுந்தரம் ।
நவமம் அர்த்தநாரீசம் தசமம் கஜஸம்ஹாரிணம் (ரகம்) ॥

ததः பாசுபதம் வித்யாத் கங்காளம் த்வாதசம் ஸ்ம்ருதம் ।
த்ரயோதசம் ஹராயர்த்தம் ஸ்யாத் பிக்ஷாடநம்
சதுர்தசம் ॥ ௨௦ ॥

சண்டேசாநுக்ரஹம் து பஞ்சதசமீரிதம் ।
ஷோடசம் தக்ஷிணாமூர்த்திம் ததः காலாரிஸஞ்ஜ்ஞகம் ॥

லிங்கோத்பவம் அஷ்டாதசம் ஏதாஷ்டாதச ஸ்ம்ருதாः ।
ஸர்வேஷாம் ப்ரதிமாநாம் து மாநாதீந் வதாம்யஹம் ॥

சிவமூர்த்திகள், ஸுகாஸநமூர்த்தி 1, ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தி 2, சந்திரசேகரமூர்த்தி 3, விருஷவாஹநமூர்த்தி 4, நடராஜமூர்த்தி 5, கங்காதரமூர்த்தி 6, திரிபுராந்தக மூர்த்தி 7, கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தி 8, அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தி 9, கஜஸம்ஹார மூர்த்தி 10, பாசுபத மூர்த்தி 11, கங்காளமூர்த்தி 12, ஹரிஹரார்த்தமூர்த்தி 13, பிக்ஷாடந மூர்த்தி 14 சண்டேசாநுக்கிரஹமூர்த்தி 15, தக்ஷிணு மூர்த்தி 16, காலஸம்ஹாரமூர்த்தி 17, லிங்கோத்பவமூர்த்தி 18 என்று 18 வித மூர்த்திகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முதலில் எல்லாவித பிரதிமைகளுக்கும் மாநத்தை (அளவை)க் கூறுகிறேன். (22)

---

*ஸுகாஸநம் து வ்ருஷபம் ஸோமாஸ்கந்தேச்வரம் ததः ।
இதி வா பாடாந்தரம்.

ஸர்வேஷாமபி லிங்கானாம் ஶிரோவர்த்தனம் வினாதயேத் |
ஸுஸ்பஷ்டே விஜ்ஞாதே து * மானயேச்சிரஸா ஸஹ ||

ஸ்தூலதேஶே பரீணாஹம் விஸ்தாரம் சைவ தத்ர வை |
பூஜாம்ஶம் த்விகுணம் க்ருத்வா த்வாத்ரிம்ஶத்விபஜேத்ததா ||

தேஷு சைவ ஸப்தவிம்ஶாம்ஶம் பஞ்சவிம்ஶாம்ஶமேவ வா |
த்ரயோவிம்ஶாம்ஶமேகவிம்ஶதிமேவ வா || ௨௫ ||

ஏகோனவிம்ஶதம்ஶம் வா ஷோடஶம் வா த்ரயோதஶம் |
ருத்ராம்ஶம் நவபாகம் வா ஸப்தாம்ஶம் பஞ்சமேவ வா ||

ஏவம் ருத்ரப்ரமாண்யம்(ணம்) நவபாகவிபாஜிதே |
தேஷ்வேகாம்ஶம் ஸமாருஹ்ய ஏகைகாம்ஶவிவர்த்தனாத் ||

யாவத்து ஸப்தவிம்ஶாம்ஶம் தாவதேவ ஸப்தவிம்ஶதி: |

லிங்கங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சிரோவர்த்தநத்தை நீக்கியே, உயரத்தைக் கணக்கிடவேண்டும். சிரோவர்த்தன மானது நன்கு காணப்பட்டால், சிரோவர்த்தநத்தையும் சேர்த்துக் கணக்கிடவேண்டும். சிரோவர்த்தனமானது காணப்படாவிட்டால், அதைக்கணக்கிட வேண்டியதில்லை.

லிங்காகிருதியில் ஸ்தூலமாக (அதிக விஸ்தாரமாக) இருக்குமிடத்தில், அதன் சுற்றளவு, அகலம், இவைகளைக் கணக்கிடவேண்டும். பூஜாம்சத்தை (உயரத்தை) இரட்டித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவைகளை 32, பாகங்களாகப் பிரிக்கவேண்டும். அந்த 32 பாகங்களில் 27 பாகம் 25 பாகம், 23 பாகம், 21 பாகம், 19 பாகம், 16 பாகம், 13 பாகம், 11 பாகம், 9 பாகம், 7 பாகம், அல்லது 5 பாகத்தை பிம்போதயமாகக் கொள்ளவேண்டும். (ஆக 11 விதம்) (26)

---

* ஶிரஸா வர்த்தனம் ததா | இதி பாடாந்தரம்.

வஸ்வம்ஶகே து பிம்போத்ஸம் ஸாஷ்டத்ரிம்ஶத்ரி(த்ரி)
ஹேதுகம் || ௨௮ ||

ததைவ லிங்கவிஸ்தாரே லிங்கநாஹே ச கல்பயேத் ।
லிங்காத் பிம்போத்ஸேதம் து பஞ்சவிம்ஶச்சதம் பவேத் ||

கர்பகேஹம் ததா க்ருத்வா நவவிதம் பவேத் ।
அதவா கர்பகேஹம் து த்ரிநவாம்ஶவிபாஜிதே || ௩௦ ||

ஸப்தவிம்ஶதிகாந்தம் ஸ்யாத் ஸதைகாம்ஶவிவர்த்தநாத் ।
பஞ்சாம்ஶேநோத்தமோத்ஸேதம் மத்யமம் சதுரம்ஶகம் || ௩௧ ||

த்ர்யம்ஶம் து அதமாம்ஶம் ஸ்யாத் த்ரிவிதம் த்வாரமாநகம் ।

அல்லது 11 பாகம் வரையில் (ஒவ்வொருபாகத்தையும்) 9 பாகமாகப் பிரித்து, 1 பாகம் முதல் 27 பாகம் வரையில் ஒவ்வொரு பாகமாகக்கூட்டிவர (பிம்பமானமானது) 27 விதமாகும். எனவே பூஜாம்சத்திலிருந்துகிடைக்கும் பிம்போச்சமானது (27 + 11 = 38) 38 விதமாகும். (28)

இவ்விதமாகவே லிங்கத்தின் அகலம், சுத்தளவு இவைகளிலும் இவ்விதக் கணக்கையே கொள்ளவேண்டும். எனவே லிங்கமானத்தால் கிடைக்கும் பிம்போச்சமானது, 125 விதமாகும். (29)

கர்பகிருஹத்தை (அகலம் அல்லது உயரத்தை) 9 பாகமாகச்செய்ய, (அவைகளில் ஒவ்வொருபாகத்தினுலும்) பிம்பமானம் 9 விதமாகும்.

அல்லது, கர்ப்பகிருஹத்தை 27 பாகங்களாகச்செய்ய, 1 பாகம் முதல் 27 பாகம் வரையில் ஒவ்வொரு பாகமாகக் கூட்டிவர, பிம்பமானம் 27 விதமாகும்.

துவாரமானத்தில் (அகலத்தில் 9 பாகத்தில்) 5 பாகங் கொண்டது, பிம்பத்தின் உத்தம உயரமாகும். 4 பாகங் கொண்டது மத்தியமமாகும். 3 பாகங்கொண்டது அதம

அதமோத்தமயோர்மத்யே வஸுபாகவிபாஜிதே || ௩௨ ||

நவதா ஸகலோத்துங்கம் த்வாரமானம் விதீயதே |
அதவா த்வாரதுங்கம் து ஸப்தவிம்ஶதிபாஜிதே || ௩௩ ||

ஏகைகாம்ஶவிஹீனேன பிம்போச்சம் ஸப்தவிம்ஶதி: |
ஏவம் ஹி த்வாரமானே து ஷட்த்ரிம்ஶம் கணதோ஽ப்யயம் ||

ததா஽திஷ்டானமானே ச ஸ்தம்பமானே ச கல்பயேத் |
ஸர்வப்ராஸாதவிஸ்தாரே அதவைவம் ப்ரகல்பயேத் || ௩௫ ||

ஏகாதிநவஹஸ்தாந்தம் நவதா ஹஸ்தமானகம் |

மாகும். இவ்விதம் துவாரமானத்தாலே கிடைத்த பிம்ப மானமானது 3 விதமாகும்.

இந்த 3 விதமானங்களில் அதமமானம், உத்தமமானம், இவைகளின் நடுவிலுள்ள மானத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, ஸகல மூர்த்தியின் உயரமானது 9 விதமாகும். இவ்விதம் துவாரமானத்தாலே பிம்பமானம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அல்லது துவாரத்தின் உயரத்தை 27 பாகமாகச் செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு அம்சமாகக் குறைத்துவர, பிம்போச்சமானது 27 விதமாகும். இவ்விதமாக துவாரமானத்தாலே கிடைக்கும் பிம்பமானமானது (27+9=36) 36 விதமாகும். (34)

அவ்விதமாகவே அதிஷ்டானமானத்திலும், ஸ்தம்பமானத்திலும், பிம்பமானபேதங்களைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். தேவாலயத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரத்தையும், இவ்விதமே கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். (35)

ஒரு ஹஸ்தம் முதல் (ஹஸ்தம்—முழம்) 9 ஹஸ்தம் வரையில் ஹஸ்தமானத்தாலே பிம்பமானம் 9 விதமாகும்.

தாலாதி நவதாலாந்தம் ததா² நவவித⁴ம் ப⁴வேத் || ௫௬ ||

கர்த்துர்தே³ஹோத³யம் வா யஜமானவஸாத³பி |
அத²வா கர்த்ருதே³ஹம் து நவபா⁴க³விபா⁴ஜிதே ||

ஏகைகாம்ஸவிஹீனே ந யாவத்து ஸகலோத³யம் |
அத² விம்ஸொத்தரஸதம் விப⁴ஜாம்ஸொஸ்து து
பா⁴ஜிதே || ௫௮ ||

ஏகாம்ஸஸ்த்வங்கு³லம் ப்ரோக்தம் மூலலிங்கா³ங்கு³லம் விது³: |
மானாங்கு³லம் து வா வேஸ்ம புரவேஸ்மாதி³மானகே ||

கர்த்துர்த³க்ஷிணஹஸ்தே து மத்⁴யமாங்கு³லிமத்⁴யமே |
பர்வதீ³ர்க⁴ம் து தாரம் வா மானாங்கு³லம் த்³விதா⁴ ஸ்ம்ருதம் ||

ஸப்தாங்கு³லம் ஸமாரப்⁴ய த்³வித்³வ்யங்கு³லவிவர்த⁴னாத் |
த்ரயோவிம்ஸாதி⁴கம் யாவத் ஸதாந்தம் த்ர்யதி⁴காங்கு³லை: ||

---

1 தாலம் முதல் 9 தாலம் வரையில் தாலமானம் 9 விதமாகும்.

கர்த்தாவின் உயரம் அல்லது யஜமானனுடைய உயரத்தை பிம்போதயமாகக் கொள்வதாம். அல்லது கர்த்தாவின் உயரத்தை 9 பாகம் செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு பாகமாகக் குறைத்துவர, பிம்பமானம் 9 விதமாகும்.

மூலலிங்கத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்ய வேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது, 1 அங்குலமாகும். இதற்கு மூலலிங்காங்குலம் என்று பெயர். மானாங்குலமானது; நகரம், வீடு முதலியவைகளைக் கணக்கிடுவதற்கு, கூறப்பட்டிருக்கிறது. (39)

கர்த்தாவின் வலதுகைநடுவிரலின் நடுவிலுள்ள கணுவின் நீளம் 1 அகலம் 1ஆக மானாங்குலம் 2 விதமாகும்.

7 அங்குலம் முதல் 23 அங்குலம் வரையில் 2 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவரவேண்டும், (அதற்குமேலே) 100

பிம்பமானம் து கர்தவ்யமாத்மார்தானாம் விசேஷத: |
க்ருஹே வாந்யத்ர பிம்பானாம் மானம் மாத்ராங்குலேன
து || ௪௨ ||

கர்தவ்யமன்யதா சேத்து கர்துர்வை கர்த்ருநாசனம் |
ஏகாங்குலே நிர்மிதம் பிம்பம் ஸர்வஜாத்யுத்தமம் பரம் ||

அங்குலாதங்குலவ்ருத்த்யா ஹி ஆயாதிஷட்ப்ரலக்ஷணம் |
த்ர்யங்குலவ்ருத்திகாலேஷு ஜாத்யாயாம்சம் ந யோஜயேத் ||

அங்குலாதன்யமானானாம் சதுராசீதியா பவேத் |
ஏகாம்சம் ப்ராஹ்மணேப்யஸ்து ஜாத்யம்சம் தத்
விதாயகே || ௪௫ ||

அங்குலம் வரையில் 3, 3, அங்குலமாகக் கூட்டிவரவேண்டும். இவ்விதமாக பிம்பமானத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள வேண்டும். ஆரம்பத்தில் 2 அங்குலம், பரார்த்தமாகும்.

வீடுகளில் (பூஜார்த்தமான) ஆத்மார்த்த பிம்பங்களின் அளவை, மாத்திராங்குலத்தினாலே கொள்ளவேண்டும். வேறுவிதமாகக் கொண்டால், அது கர்த்தாவுக்கு அழிவை யுண்டுபண்ணும்.

ஒரு அங்குலத்தில் செய்யப்பட்ட பிம்பமானது, ஸகல ஜாதியினருக்கும் உகந்ததும் சிறந்ததுமாகும். (அந்த அங்குலத்திலிருந்து) ஒவ்வொரு அங்குலமாகக் கூட்டி வருகையில், ஆயாதிகளான 6 விதப் பொருத்தங்களையும் பார்க்கவேண்டும்.

அங்குலங்களை, 3, 3, ஆகக் கூட்டிவரும்பொழுது, ஜாத்யம்சம், ஆயாம்சங்களைச் சேர்க்கக்கூடாது.

அங்குலமல்லாத மற்ற மானங்களால் கணக்கிடப் பட்ட பேரங்களின் உயரத்தில், 84ல் 1 பாகம் பிராம்ஹண ஜாதியம்சமாகும். இந்த 84ல் 1 பாகத்தை பிராம்ஹணர் களுக்கு ஜாத்யம்சமாக, பேரமானத்துடன் சேர்க்க

த்³விஸப்ததிகஷஷ்ட்யம்ஶம் ஸாத்⁴யைகாம்ஶஸமந்விதம் |
ந்ருபஜாத்யம்ஶகம் ஜ்ஞேயம் ந்ருபாணாம் வ்ருத்³தி⁴காரணம் ||

சதுர்விம்ஶதிபா⁴க³ம் து க்ருத்வா பா⁴க³ஸமந்விதம் |
வைஶ்யஜாத்யம்ஶகம் வ்யக்தம் வைஶ்யாநாமபி⁴வ்ருத்³தி⁴த³ம் ||

ஷோட³ஶாம்ஶம் ஶூத்³ரஜாத்யம் ஶூத்³ரவ்ருத்³தி⁴கராம்ஶகம் |
ஏவம் ஜாத்யம்ஶஸம்யுக்தம் அஷ்டபி⁴ர்கு³ணீக்ருதம் || ௪௮ ||

ஸப்தவிம்ஶதிஸம்க்²யாபி⁴ர்ஹ்ருதம் ஶேஷம் ருக்ஷம் ப⁴வேத் |
தத்³ருக்ஷம் ஜாதிஸௌக்²யம் ஸ்யாத் தத்³ருக்ஷம் ஸம்பத³ம் வதே³த் || ௪௯ ||

ஸம்யோஜநம் து யத்நம் ஸ்யாத் கர்த்ருவாஸ்து
ந்ருபாதி⁴நாம் |
ஶ்ரேய:ஸம்பத்ஸுகா²ரோக்³யம் பி³ம்பா³நாம் து விதீ⁴யதே ||

வேண்டும். இது பிராமணர்களுக்கு மேன்மையை யளிக்கும்.

இவ்விதமே 62ல் 1 பாகம் க்ஷத்திரிய ஜாத்யம்ச மாகும். இந்த க்ஷத்திரியாம்சத்துடன் கூடிய பிம்பமான மானது, க்ஷத்திரியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும்.

பிம்பமானத்தில் 24ல் 1 பாகம், வைசியஜாத்யம்ச மாகும். இந்த அம்சத்துடன் கூடியது, வைசியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். (47)

இவ்விதமே பிம்பமானத்தில் 16ல் 1 பாகம் சூத்திர ஜாத்யம்சமாகும். இந்த 16ல் 1 பாகத்துடன் கூடிய பிம்பமானமானது, சூத்திரர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக் கொடுக்கும்.

இவ்விதமாக ஜாத்யம்சத்துடன் கூடிய அம்சத்தை 8ஆலே பெருக்கி, 27ஆலே வகுக்கவேண்டும். அதில் காணப் படும் மீதமானது, ஜாதி நக்ஷத்திரமாகும். அது அந்த ஜாதிக்கு ஸௌக்கியத்தையும் ஸம்பத்தையும் கொடுக்கும். அது கர்தா, வாஸ்து, அரசன் இவர்களுக்குப் பொருத்த

ஶதாம்ஶம் (தத்ஸமம்) யோஜயேத்³ஜாதகம் ஶதஹாயாதீநி(தீக)
ஸம்ஹரேத் |
தத்ஸங்க்²யம் ஸமாந்தோத்தும் தத் வாதாத் ஶ்லேஷவர்ஜிதம் || ௫௧ ||

க்ஷுத்ர வர்ணாம்ஶதம் ப்ராகாம்ஶோபமாயாதி கல்பயேத் |
உஷ்ணீஷம் த்ரியம் ஹாரந்து ஹாதே
(ஹபேத)வித் || ௫௨ ||

ஶேஷமாயமிதி ப்ராதம்ஶஷ்மாணீக்ருதே(தம்) |
ஸப்தவிம்ஶதி(த)ஹ்ருதே(ஹ்ருதம்) ஶேஷமஶ்விந்யாதி தத்
ஸம்ஹரேத் || ௫௩ ||

நவஹிமர்ணிதே பூர்வம் ஶாஸ்திஹிதே ஹ்ருதே தத: |
ஶேஷம் வ்யயமிதி ப்ராதம் தத்ஸமந்யேவ தத் || ௫௪ ||

மாக இருப்பது மிகவும் க்ஷேமகரமாகும். இவ்விதமாக, ஜாத்யம்சத்தை 130 அம்சம் வரையில் சேர்த்துவந்து அதைக் கூறிய எண்ணாலே வகுத்து, சுப நக்ஷத்திரத்தைக் கண்டுகொள்ளவேண்டும். (130 அம்சத்திற்குமேலே போகக் கூடாது என்பது பொருள்.)

இந்த மானமானது, பாதம் முதல் உஷ்ணீஷம் வரையிலுள்ள அளவாகும். இதற்கு கௌதுகோச்சம் என்று பெயர். (இது ஜாத்யம்சத்துடன் கூடிய அள வாகும்) இந்த மானமானது கர்தாவினுடைய அம்சமாகும். இந்த அம்சங்களைக் கொண்டு ஆயாதி சோதனம் செய்ய வேண்டும்.

இந்த அம்சங்களை 8ஆலே பெருக்கி, 12ஆலே வகுத்து வரும் மீதியானது ஆதாயமாகும். 8ஆலே பெருக்கி 27ஆலே வகுத்துவரும் மீதியானது அசுவதி முதலிய நக்ஷத்திரங் களாகும். 9ஆலே பெருக்கி, 12ஆலே வகுத்துவரும் மீத மானது வியயமாகும். அந்த அம்சத்தை 3ஆலே பெருக்கி,

வஸுக்⁴நம் வஸுபி⁴ர்ப⁴க்தம் ஶேஷம் த்⁴வஜாதி³யோநய:
(கம் ஸ்ம்ருதம்) ।
நவக்⁴நம் கு³ணிதே ஸப்தை ஹ்ருதே ஶேஷே வாராதி³வாஸரா: ॥

*அம்ஶகம் வேத³கு³ணிதம் ஸம்ப⁴க்தம் ஶேஷமம்ஶகம்
ஸம்ஜ்ஞயா ।
ஶேஷமம்ஶகமித்யுக்தமேவமாயாதி³ ஷட்³ ஸ்ம்ருதம் ॥ ௫௭ ॥

ஆயாதி⁴கம் வ்யயக்ஷீணம் க்³ராஹ்யம் சைவ ஶோப⁴நம் ।
த்⁴வஜோ தூ⁴மஶ்ச ஸிம்ஹஶ்ச ஶ்வா க²ரோ வ்ருஷபோ⁴ க³ஜ: ॥

காகஶ்ச யோநயஸ்த்வஷ்டௌ ஸிம்ஹத்⁴வஜவ்ருஷா க³ஜா: ।
யோநயஶ்ஶோப⁴நா ஜ்ஞேயா: இதரா விபரீதகா: ॥ ௫௮ ॥

8ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, துவஜம் முதலிய யோநியாகும். 9ஆலே பெருக்கி, 7ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, ஞாயிறு முதலிய வாரமாகும். * அந்த அம்சத்தை 4ஆலே பெருக்கி ... ... ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, அம்சமாகும். இவ்விதமாக ஆயாதிகளான 6 வித விஷயங்களையும் சோதித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆதாயம் அதிகமாகவும் வியயம் குறைவாகவும் இருக்கும் அம்சமானது, லாபத்தையும் சுபசோபனங்களையும் கொடுக்கும்.

துவஜம் 1, தூமம் 2, ஸிம்ஹம் 3, நாய் 4, கழுதை 5, விருஷபம் 6, யானை 7, காக்கை 8 இந்த 8ம் யோநிகளாம். இவைகளில்; துவஜம் 1, ஸிம்ஹம் 2, விருஷபம் 3, யானை 4, இந்த யோநிகள் சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாகும். மற்ற யோநிகள் விபரீத பலனைக்கொடுப்பவைகளாகும். (58)

---

*அம்ஶகம் வேத³ஸம்யுக்தம் நவபி⁴ர்ப⁴ஜேத் । இதி பாடே² ஸாது⁴ ப்ரதிபா⁴தி ।

* 4ஆலே பெருக்கி 9ஆலே, என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

விபத்ஜம் ப்ரத்யரம் சைவ வதம் வைநாசிகம் ததா |
[illegible]
(நக்ஷத்ரம் பரிஹாரயேத் || ௫௯ ||

வாரம் ஸௌம்யாதி ப்ரசஸ்தம் ஸௌரவாரம் து வர்ஜயேத் |
மத்யமம் வாரம் ச ஸௌரஸ்ய ஸூர்யஸ்ய சேஷம் ப்ரசஸ்தவத் ||

ஸூர்யவாராதிஸம்யுக்தம் விசாகாதி ச துஷ்டயம் (ஷயம்) |
வியோகம் மரணம் நாசம் அம்ருதம் ச யதாக்ரமம் || ௬௧ ||

தஸ்கரோ புக்திஸ்சக்திஸ்ச வநம்(தந்யம்)ராஜா ச ஷண்முக: |
*ஸஹயம் யந்த்ரணம் சைவ நவாம்சக ப்ரதாஹ்ருதம் || ௬௨ ||

நக்ஷத்திரங்களில், விபத்து (ஜன்ம நக்ஷத்திரத்திலிருந்து 3வது நக்ஷத்திரம்) பிரத்தியரம் (5வது நக்ஷத்திரம்) வதம் (7வது நக்ஷத்திரம்) வைநாசிகம். (88வது பாதத்துடன் கூடிய நக்ஷத்திரம்) ஜன்மராசியிலிருந்து 6, 8,. ராசிகளுக்குரிய நக்ஷத்திரங்கள், இவைகளை (அசுப பலனைக்கொடுக்கக் கூடியவைகளாதலால் இந்த நக்ஷத்திரங்களை) நீக்கிவிட்டு, சுப பலனைக்கொடுக்கக்கூடிய மற்ற நக்ஷத்திரங்களைக் கொள்ளவேண்டும். (59)

புதவாரம் முதலிய சுபவாரங்கள், சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாம். செவ்வாய்க்கிழமையை விலக்கிவிடவேண்டும். பானுவாரம்–சனிவாரம் இவ்விரண்டும், மத்தியமமானவைகளாகும். மற்ற (திங்கள்–புதன்–வியாழன்–வெள்ளி) வாரங்கள் சுபகரமானவைகளாகும் (60)

ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய வாரங்களுடன் (முறையே) கூடிய, விசாகம் முதலான 4, 4, நக்ஷத்திரங்கள், முறையே, வியோகம், மரணம், நாசம், அமிருதம் எனப்படும். (61)

தஸ்கரன் 1, புக்தி 2, சக்தி 3, வநம் (தந்யம்) 4, ராஜா

---

* த்ரி-த்ரயம்: வைஷ்ய: | இதி ஸாரஸ்வதீயவாம: |

தேஷாம் ஷண்டம் தஸ்கரம் ச ருணம் சைவ து வர்ஜயேத் ।
* [illegible] யோகஸித்திம் விநிர்திசேத் ॥

ஏவம் பரீக்ஷ்ய [illegible] து
ஸம்பாதயேத் ।

அத [illegible] வ்ருத்த்யர்த்தம் ஜாத்யம்சகம் ப்ரயோஜயேத் ।
[illegible] ॥

இதி காச்யபீயே சில்பசாஸ்த்ரே ப்ரதிமாலக்ஷணவிதானம் நாம த்ரிபஞ்சாசத்தம: படல: ॥

5, ஷண்டன் 6, அபயம் 7, அதநம் 8, ருணம் (ப்ரேஷ்யன்) 9 இந்த 9ம் அம்சங்களின் பெயர்களாம். (62)

ஷண்டன், தஸ்கரன், ருணம், இந்த அம்சங்களை நீக்கிவிடவேண்டும். மற்ற அம்சங்கள் சுபபலனைக்கொடுப்பவைகளாம். க்லீபன் (அலி) யோக ஸித்தியைக்கொடுக்கும்.

இவ்விதமாக சுப குணங்களைத் தெரிந்துகொண்டு, புத்திமானுகயிருப்பவன் சுபாம்சத்தைக்கொள்ளவேண்டும்.

பிராம்ஹணுதிகளான நான்கு ஜாதியினரும் க்ஷேம லாபாதிகளின் அபிவிருத்தியை அடையும்பொருட்டு, ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி, காசியப முனிவர் ஜாத்யம்சத்தைக் கூறியுள்ளார். (64)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பிரதிமா லக்ஷணத்தைக்கூறும் ஐம்பத்தி மூன்ருவது படலம் முற்றும்.

---

* [illegible] ச்லோகத்வயம் இத்தம் [illegible] —

[illegible] க்லீபம் யோகஸித்திம் விநிர்திசேத் ॥
ஏவம் பரீக்ஷ்ய [illegible] ।
அத [illegible] வ்ருத்த்யர்த்தம் ஜாத்யம்சம் து ப்ரயோஜயேத் ॥
[illegible] ஜாத்யம்சம் காச்யபோ [illegible] ॥ இதி

|| 𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌤𑌾𑌲𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ||

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑌾𑌦𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 |
𑌮𑍃𑌣𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍 𑌶𑍂𑌲𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ||
𑌶𑍈𑌲𑌜𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾 𑌚𑍇𑌤𑍍(𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌶𑌿𑌲𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍
(𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌂) |
𑌲𑍋𑌹𑌜𑌂 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌮𑌧𑍂𑌚𑍍𑌛𑌿𑌷𑍍𑌟𑍇𑌨 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑌮𑍍 || ௨ ||

𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌿𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑍇 |
𑌕𑌮𑌲𑌯𑌂 𑌤𑍁 [illegible] 𑌦𑌰𑍍𑌭𑍈𑌃
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌤𑍍 || ௩ ||

ஐம்பத்தி நான்காவது படலம்.

உத்தம தசதாலாதி லக்ஷணம்.

இனி உத்தமதசதாலம் முதலிய தாலங்களின் லக்ஷணம் கூறப்படுகின்றது. பிம்பமானது மண்ணாலே செய்யப் படுவதானால் சூலஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். பிம்ப மானது சைலஜமானால், லிங்கத்திற்குக் கூறியபடி (முதலில்) சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். லோஹத்தினாலே செய்யப்படுவதானால், முதலில் மதூச்சிஷ்டத்தினாலே (தேன்மெழுகு) செய்யவேண்டும்.

மூர்த்திகளை நிர்மாணம் செய்வதற்கு முன்னால், தேவாலயத்தின் முன்பக்கத்தில், மண்டபத்தில், (நடுவில்) சம்பா நெல்லாலே மேடை செய்யவேண்டும். (மேடைபோல நெல்லாலே செய்யவேண்டும்.) அதன் மேலே, தாமரை மலர்களையும் புஷ்பங்களையும் பரப்பி, அதற்குமேலே, தர்பங்களைப் பரப்பவேண்டும். அதற்குமேலே, முன்ன

தத்ர மத்யே மஹாகாயாதி(காம்ஸ்யாத்யை) பாஷாணம்
வ்யாமமாத்ராயதம் ।
ஸூத்ராயத: ஶில்பீ கர்தா ச மானம் ஸம்யக் பரீக்ஷயேத் ॥
தந்மானாத்யக்நி(ஷ்டி)தாம் மாத்ர விக்ருதே(ஷ்டிமே)நைவ(து)
காரயேத் ।
ப்ராக்ஶிரஸ்கமூர்த்வவக்த்ரம் ச மஹாகாயாம் ந்யாஸயேத் ॥
தஸ்ய தக்ஷிணபார்ஶ்வே து ஶிவாக்நிம் து ப்ரகல்பயேத் ।
ஸம்ஹிதாஸ்த்ராந்த்ரமூலம் ஹுத்வா ஜாஷ்டஶதாஹுதீ: ॥ ௬ ॥
பூர்வோக்த(ஹோமா)த்தேவ்யாஹ்ருதீஹுத்வா வஹ்நிஸ்தாஹுதிம்
ஸமாசரேத் ।
யோக்யா பிம்பாக்ருதிம் க்ருத்வைவ தமு தந்தாஹரேத்
(ரூ) ॥ ௭ ॥

*ஸூத்ர ந்யாயாமேவம் ஸூவர்ணம் து ஸமவர்தயேத் ।

மேலே கூறியுள்ளபடி மரப்பலகையை வைத்து, ஆசார்யன், சில்பி, கர்தா, மூன்று பேர்களும் கூடியிருந்து, சுபமானத்தைக்கணிக்கவேண்டும். அந்த மானத்திற்கேற்றபடி, அங்கங்களை மண்ணாலேயே, (அல்லது நயமான பலகையாலேயே) செய்யவேண்டும் (அப்படிச்செய்த பிம்பத்தை) கிழக்கே தலையும், மேலே முகமும் இருக்கும்படி, பலகையின்மீது வைக்கவேண்டும்.

அதன் தென்பக்கத்தில், சிவாக்நியை பிரதிஷ்டை செய்து, மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, அந்த அக்நி

* ஸூத்ராநீ ... ... ம்ராவம் ஹ்ருதஞ்ஞம் து ஸமாஸ்ருஜேத் ।
இதி ஸாரஸ்வதீஹோமாஷ்யாதரகா பாட: ।

ஸூத்ராதம் ஹாவயேத் தமஸ(ம்ரூ:) ஹ்ருதஞ்ஞம் து ஸமாஸ்ருஜேரு ।
இதி பாடாந்தர ஹாவ்யூஹிதி ஹாதி ।

*ஸமித்³பி⁴(ஸமித்³பி⁴)ராஜ்யைஶ்(ச) ஹோமகர்ம ஸமாசரேத்
(ச யதா²விதி⁴) ॥ ௮ ॥

வ்யாஹ்ருதீபி⁴ஶ்ச ஹுத்வா து பூர்ணாம் த³த்³யாத்ததா² ச |
அக்³நிமத்⁴யே ஸ்தி²தம் பி³ம்ப³ம் த்⁴யாத்வா தூ⁴பம் ப்ரதா³பயேத் ||௯||

ஈஶாநேந ஶிரஸ்தத்ர கவசேந முக²ம் ததா² ஸம்ஸ்மரேத்
ஸமாசரேத் |
உபாங்கா³ம்ஶ்ச ததஃ பஶ்சாத் ப்ரத்யங்கா³ம்ஶ்ச ததஃ பரம் ||

மத்தியில், ஸமித்து, அந்நம், ஆஜ்யம், இவைகளாலே, 108 தடவை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதன் பிறகு வ்யாஹ்ருதிகளாலே ஹோமம் செய்து, பிறகு பூர்ணாஹுதியைச் செய்யவேண்டும். அந்த அக்னியின் நடுவில் பிம்ப வடிவத்தை தியானம் செய்யவேண்டும். அதை பரமாத்ம ஸ்வரூபமாக பாவித்து தூபம் காட்டவேண்டும். (ஹ்ருதய மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, அக்நியிலிருந்து ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை பிம்பத்தில் பாவனை செய்யவேண்டும்.)

அக்ரபாகத்திலிருந்து (அந்த அக்னியிலிருந்து பிம்பத்தில்) விதியுடன் முறைப்படி (அங்கங்களை) அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டும்.

முதலில் ஈசாந மந்திரத்தாலே சிரஸ்ஸையும், கவச மந்திரத்தாலே முகத்தையும், அஸ்திர மந்திரத்தாலே ஹஸ்தங்களையும், ஸத்ய மந்திரத்தினாலே பாதங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டும். பிறகு ஸகல அங்கங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்து, அங்கஸம்பூர்த்தியை கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு, உபாங்கங்களையும், அதன் பிறகு ப்ரத்தியங்கங்களையும் பாவனை செய்து கல்பித்

* தத்ரைவ பஶ்சிமே ஹோமம் ஸமாசரேத் |
இதி ஸர்வத்ர ஹோமாத்³யர்தா²: |

𑌅𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍 𑌕𑌲𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿(𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌟) 𑌵𑌿𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍋𑌪𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌤𑍀𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௫௧ ॥

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑌕𑍇𑌷𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑌾(𑌲𑌾𑌦𑌿) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌾𑌲𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌧𑌮𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌯𑌮𑍍 ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑌾𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍈𑌃 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌨𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௩ ॥

𑌕𑌲𑌾𑌧𑌿𑌕𑌶𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌮𑌧𑌮𑌂 𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌶𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௪ ॥

𑌅𑌷𑍍𑌟𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌨𑍍𑌯𑌸𑌂(𑌨𑍀𑌚𑌂) 𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌧𑌿𑌕𑌶𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵(𑌕)𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌹𑌰𑌂 (𑌹𑍍𑌰𑌾𑌸𑌕𑌂) ।

துக்கொள்ளவேண்டும் அதன் பிறகு; அஷ்டத்ரிம்சத் (38) கலாந்யாஸத்தை அந்தந்த அங்கங்களில் வைக்க வேண்டும்.

வஸ்திரம், ஆபரணம், யஜ்ஞோபவீதம், இவைகள் உபாங்கத்துடன் சேர்ந்தவைகளாகும். அந்தந்த பிம்பங்களுக்கு அடையாளமான அஸ்திரமானது (ஆயுதம்) பிரத்தியங்கத்தில் சேர்ந்ததாகும்.

தசதாலம் முதல் த்ரிதாலம் வரையில் ஒவ்வொரு தாலமும், உத்தமம்-மத்தியமம்-அதமம், என்று 3 விதமாகும். உத்தம தசதாலம் 124 அங்குலமாகும். மத்தியம தசதாலம் 120 அங்குலமாகும். அதம தசதாலம் 116 அங்குலமாகும். உத்தம நவதாலம் 112 அங்குலமாகும். மத்தியம நவதாலம் 108 அங்குலமாகும். அதம நவதாலம் 104 அங்குலமாகும். உத்தம அஷ்டதாலம் முதலிய மற்ற தாலங்கள் யாவும்

உத்தமதசதாலேந ப்ரஹ்மவிஷ்ணுமஹேச்வரா: ॥ ௧௬ ॥

மத்யமதசதாலேந உமா ஸரஸ்வதீ ததா ।
உஷா மஹீ ச துர்கா ச லக்ஷ்மீ: ஸப்தமாதர: ॥ ௧௭ ॥

ஜ்யேஷ்டா சைவ ப்ரகர்தவ்யா ஸர்வாபரண(பூஷண)ஸம்யுதா: ।
சந்த்ராதித்யாவச்விநௌ ச ருஷயச்ச(ருஷீம்ச்சைவ) க்ரஹா(ம்)ஸ்ததா ॥ ௧௮ ॥

சாஸ்தா(ஸூர்யா)ம் ஷண்முகம் சைவ சண்டேசம் க்ஷேத்ர-பாலகம் ।
அதம(நிஷ்ட)தசதாலேந காரயேச் ச விசக்ஷண:(ண) ॥

வஸூநாமஷ்டமூர்த்தீநாம் வித்யேசாநாம் லோகபாலகாநாம் ।
அந்யாஸாம் தேவதாநாம் ச நவதாலோத்தமேந து ॥ ௨௦ ॥

யக்ஷகந்தர்வாணாம் சைவ ஸர்வமூர்த்தீநாம் ।

முறையே 4, 4, அங்குலம் குறைந்த அளவுடையவைகளாம்.

பிரம்ஹா, விஷ்ணு, மஹேசுவரன், இவர்களை உத்தம தசதாலத்திஞலே செய்யவேண்டும். (16)

உமாதேவீ, ஸரஸ்வதிதேவீ, உஷாதேவீ, பூதேவீ, துர்கை, லக்ஷ்மீ, ஸப்தமாதாக்கள், ஜ்யேஷ்டாதேவீ, இவர்களை மத்தியம தசதாலத்திஞலே செய்யவேண்டும்.

சந்திரன், சூரியன், அசுவினீ தேவர்கள், மஹர்ஷிகள், நவகிரஹங்கள், அய்யஞர், ஷண்முகன், (சுப்ரம்ஹண்யன்) சண்டிகேசுவரர், க்ஷேத்திரபாலகர் (பைரவர்) இவர்களை, அதம தசதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (19)

வஸுக்களின் அஷ்டமூர்த்திகள், வித்யாதிபர்கள், லோகபாலர்கள், மற்றுமுள்ள தேவர்கள், இவர்களை உத்தம நவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (20)

மத்யமநவதாலேந விதத்யாத் மருத்கணாம்ஸ்ததா || ௨௧ ||

அஸுராந் ஸித்தகந்தர்வாந் பித்ரூந் ததைவ ச |
கந்யஸ(கநிஷ்ட)நவதாலேந காரயேத்து விசக்ஷண: ||

அஷ்டதாலேந ஸாத்யாம்ஸ்து பிசாசாந் ஸப்ததாலகே |
ஷட்தாலேந குப்ஜாம்ஸ்து காரயேச்சில்பிகோவிதை: ||௨௩||

பஞ்சதாலோத்தமேநைவ விக்நே(க்நே)சம் காரயேத்புத: |
தந்மத்யமேநைவ ஸர்வபூதகணாந் ததா || ௨௪ ||

பாலம் ஸ்து(லம் து) சதுஸ்தாலேந த்ரிதாலேநைவ
காரயேச்ச (கிந்நராந்) |

* த்விதாலம் கிந்நரேஷ்வேவ ஏகதாலம் து கூர்மகே |
ஏவம் தாலக்ரமம் ப்ரோக்தம் பௌராணாநாம் து கூர்மகே ||

இதி காஶ்யபீயே ஶில்பஶாஸ்த்ரே தாலலக்ஷணவிதிர்நாம
சதுஷ்பஞ்சாஶத்தம: படல: ||

யக்ஷர்கள், அப்ஸரஸ்கள், அஸ்திர மூர்த்திகள், மருத்கணங்கள், இவர்களை மத்தியம நவதாலத்தாலே செய்ய வேண்டும். (21)

அஸுரர்கள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், பித்ருக்கள், இவர்களை கநிஷ்ட நவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (22)

அஷ்டதாலத்தினாலே ஸாத்தியர்களையும், ஸப்ததாலத்தினாலே பிசாசங்களையும், ஷட்தாலத்தினாலே குப்ஜர் (கூனன்)களையும், பஞ்சதாலத்தினாலே விக்நேசுவரரையும், செய்யவேண்டும். மற்ற பூதகணங்களை, மத்தியம பஞ்ச தாலத்தாலே செய்யவேண்டும். பாலபோதத்தை சதுஸ்தாலத்தாலும், கிந்நரர்களை த்ரிதாலத்தாலும், கிம்புருஷர்களை துவிதாலத்தாலும், கூர்மத்தை ஏகதாலத்தாலும்

---

*த்விதாலேந கிம்புருஷாந் ஏகதாலேந கூர்மகம் |
இதி பாடோ ஹ்யுசித இதி பாதி |

|| அத² பஞ்சபஞ்சாஶத்தம: படல: ||

உத்தமத³ஶதாலலக்ஷணம் ||

உத்தமம் த³ஶதாலம் து ஶ்ருணு வக்ஷ்யே த்³விஜோத்தம ।
ஸவேத³விம்ஶத்³ஶதம் அ ஶதம் பி³ம்போ³த³யம் ப⁴ஜேத்
(ஸவேத்) || 1 ||

தேஷ்வேவ தாலமாத்ரம் ஸ்யாத் தந்மாத்ரம் வஸுபா⁴ஜிதே ।
உஷ்ணீஷாத் பாத³பர்யந்தமங்க³மாநம் ப்ரமீயதே || 2 ||

த்ரியவாதி⁴கமாத்ராம்ஶமுஷ்ணீஷோத்ஸேத⁴மாஹ்ருதம் ।
தஸ்மாத³ப்யலகேஶாந்தம் ஸாத்ர(மாத்ர)மாநமாஹ்ருதம் || 3 ||

செய்யவேண்டும். பேரங்களைச் செய்வதற்கு அனுகூலமாகவே இவ்விதம் அவைகளின் தாலமாந பேதங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (25)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் தாலபேதங்களைக்கூறும் ஐம்பத்தி நான்காவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பத்தைந்தாவது படலம்.

உத்தம தசதால லக்ஷணம்

இனி உத்தம தசதாலத்தைக் கூறுகிறேன். ஹே அந்தணனே! கேட்ப்பாயாக. பிம்பத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு தாலத்திற்குரிய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய வேண்டும். அந்த 8 பாகங்களில் 1 பாகமானது 1 அங்குலமாகும். இந்த அங்குல அளவைக்கொண்டு, உச்சித்தலை முதல் பாதம் வரையில் அங்கங்களை அளந்துகொள்ள வேண்டும் (2)

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து, கேசாந்தம் வரையில் உயரம் 3 அங்குலமாகும்.

கோளாந்தாத³க்ஷிஸூத்ராந்தம் யுகாம்ஸம் த்ரியவாதி⁴கம் |
அக்ஷிஸூத்ராத் புடாந்தம் ச புடாத் ஹன்வந்தகம் ||

ப்ரத்யேகம் த்ரியவாதி⁴க்யம் யுகாம்ஸோ(அ)பி⁴தீ⁴யதே |
ஹன்வாதி³ஹ்ருத³யாந்தம் து சதுர்யவமுதா³ஹ்ருதம் || ௫ ||

க்³ரீவோத்ஸேதா⁴ம் (யுகாம்)ஸம் து ஸப்தாங்குலி
ஸமந்விதே |
கண்ட²மூலாத³த⁴:ஸூத்ரம் ஹிக்காஸூத்ரமுதா³ஹ்ருதம் ||

ஹிக்காதா³(யா)ஹ்ருத³யாந்தம் ச ஹ்ருத³யம்(யாத்) நாபி⁴ஸீமகம் |
நாபே⁴ர்மேட்⁴ரமூலம் து ஸ(ய)மம் ஜினயவாதி⁴
(வாம்ஸ)கம் || ௭ ||

மேட்⁴ர(மேட்⁴ர)மூலஸூத்ரம் யத் (தத்³ யத் ஸூத்ரம்)
அர்த⁴ஸூத்ரம் ததோ²ச்யதே |

அதிலிருந்து அக்ஷி ஸூத்திரம் வரையில் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து புடாந்தம் வரையில் உயரம் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து ஹநுவரையில் உயரம் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அக்ஷியந்தம், புடாந்தம், ஹநுவந்தம் இந்த மூன்று அங்கங்களும் ஒவ்வொன்றும் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். ஹநு முதல் நெஞ்சாங்குழியின் உயரம் 4 யவையாகும். கழுத்தின் உயரம் 3 அங்குலம் 7 யவையாகும். கண்டமூலத்திற்குக் கீழுள்ள ஸூத்திரத்திற்கு ஹிக்கா ஸூத்திரம் என்று பெயர். ஹிக்கை முதல் ஹிருதயம் வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். ஹிருதயத்திலிருந்து நாபி வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். மேட்ர மூலத்தின் ஸூத்திரத்திற்கு அர்த ஸூத்திரம் என்று பெயர். (இது சரீரத்தின் கீழ்ப்பாதி மேல்ப்பாதியை ஸமமாகப் பிரிப்பதால்

அர்த்தஸூத்ராததஸ்தாதூருதீர்க்கம் நக்ஷத்ராயதம்
(நகம்) ॥ ௪௫ ॥

தஸ்மாதஸ்தாந்மானம் ஜாநுஜம் வேதாங்குலாயதம் |
ஜங்காம் பாததலோத்ஸேதம் வேதாங்குலமுதீரிதம் ॥ ௪௬ ॥

அங்குஷ்டாக்ராத் பார்ஷ்ணியந்தம் தத்ஸ்யாத் (தீர்க்கம்) ஸப்த
தசாங்குலம் |

ஹிக்காஸூத்ராததோ பாஹுதீர்க்கஸ்ஸப்தவிம்சாங்குலம்
பவேத் ॥ ௪௭ ॥

கூர்ப்பரோச்ச்ரம் த்விமாத்ரம் ஸ்யாதேகவிம்சத் ப்ரகோஷ்டகம் |
மணிபந்தாதயோ மத்யாங்குல்யந்தம் ஸார்த்தத்ரயோதசம் ॥ ௪௮ ॥

ஸ்ம்ருதோ முகவிஸ்தாரம் ஸார்த்தத்வாதச(ஞ)மங்குலம்
பவேத் |

இதற்கு அர்த்த ஸூத்திரம் என்று பெயர்.) அதற்குக் கீழே துடையின் உயரம் 27 அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். ஜங்கையின் (கண்டைக்காலின்) உயரம் 27 அங்குலமாகும் பாத தலத்தின் (அடிக்காலின்) உயரம் 4 அங்குலமாகும். இவ்விதம் உச்சி முதல் பாத தலம் வரையில் $1\frac{3}{8}+3+4\frac{3}{8}+4\frac{3}{8}+4\frac{3}{8}+4\frac{3}{8}+13\frac{3}{8}+13\frac{3}{8}+13\frac{3}{8}+27+4+27+4=124$ அங்குலமாகும். பெரு விரல் நுனி முதல் குதிகால் வரையில் பாதத்தின் நீளம் 17 அங்குலமாகும்.

ஹிக்கா ஸூத்திரத்திற்குக் கீழே பாஹுவின் (மேல் கை) நீளம் 27 அங்குலமாகும். முழங்கையின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். பிரகோஷ்டத்தின் (முன் கையின்) நீளம் 21 அங்குலமாகும். (கணுக்கையிலிருந்து) கை நடுவிரல் நுனி வரையில் 13½ அங்குலமாகும். முன் பக்கத்தில் முகத்தின் அகலம் 12½ அங்குலமாகும். முகத்தில் காது

ஊர்த்வாஸ்ய(ஸ்யே) கண்டவிஸ்தார(ஸ்த)ந் த்ரயோதசமாத்ரம்
மாத்ரம் உச்யதே || ௫௨ ||

க்ரீவாக்ரம் ஸார்த்தநவாம்ஶம் க்ரீவாமூலம் தசாம்ஶமுச்யதே |
ஹ்ருதயாத்பாஹுஸீமாந்தம் (ஏ)கசத்வாரிம்ஶத்ஸார்த்தா(ஸா)
யகம் || ௫௩ ||

ஸார்த்தத்வாவிம்ஶதிமாத்ரம் கக்ஷயோரந்தரம்
(ஸம் ததம்) |
நவாம்ஶம் அர்த்தயுக்தம் பாஹுமூலவிஶாலகம் ||

ஏகவிம்ஶதிர்பாஹ்வோஸ் ஸ்யாத் (ஸ்தந)ஸ்தநதேஶஸ்ய
விஸ்தாரம் |
ஹ்ருதயாவதிவிஸ்தாரமேகோநவிம்ஶதிமாத்ரம் || ௫௫ ||

கட்யாம்ஶம் அர்த்தயுக்தம் ஷோடஶாம்ஶமுதாஹ்ருதம் |
ஏகோநவிம்ஶதிர் ஶ்ரோணிதலாரூடமுதாஹ்ருதம் ||௫௬||

கட்யூர்த்வ விஸ்தாரம் து அஷ்டாதஶாங்குலம் உச்யதே |
ததஶ்ச கடிவாஸ்து விஸ்தாரஸ்தாய விம்ஶதிஃ || ௫௭ ||

வரையில் விஸ்தாரம் 13 அங்குலமாகும். மேல் கழுத்தின் அகலம் 9½ அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் அகலம் 10 அங்குலமாகும். ஹிருதய ஸ்தானத்தில் கைகளின் கோடி வரையில் விஸ்தாரம் 40½ (41½ அங்குலமாகும். கக்ஷங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 22½ அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்தின் (அடிக்கையின்) விஸ்தாரம் 9½ அங்குல மாகும். ஸ்தநதேசத்தில் கை வரையில் விஸ்தாரம் 21 அங்குலமாகும். ஹிருதயத்தில் (விலாப்பக்கம் வரையில்) விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். இடுப்பின் அகலம் 16½ அங்குலமாகும்.

ச்ரோணி (அடி வயிறு) தலத்தின் விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். இடுப்பின் மேல் தலத்தின் விஸ்தாரம் 18

வாஜொ.நஜநதஹா.மம் து ஊய.ஜெஷியவிபாதிகம் |
லவாதஜாதபாம்பம் து ஊய.ஜயவ்யவிபாதிகம் || ௰அ ||

வாஜொ.நயஜஹா.மம் து ஜா.நவ்யாலஜஷாஹ்ய.தம் |
லவாதவல.ஹா.மம் து ஜம்வாஜெஷியவிபாதிகம் || ௰௯ ||

வாஜொ.நவஞஹா.மம் து நடிகாவிஸ்த்ரு.தம் ஹவெக் |
க்ரியவாயிகவஞாம்பம் மத்யாக்ஷவ்யாலஜ அஜ்தெ || ௨0 ||

ஜக்ஷாதா.தறுதம்மம் து தவ்ய விஸ்தாரஜ அஜ்தெ |
வாஷ்ணித்தாரம் அ தத்ருய்ம் வாஷ்ணித்யார ஆம் தவெவ ஹி ||

தறுஜய்யம் ஷஜம்பம் லஷ்ராக் யவஜயலஜாய தழ |
தஜாமர விஸ்த்ரு.தம் லஸ்தஹா.மசி தர்ஹியீயதெ || ௨௨ ||

ஷி(க்ரி)பவொவெதவெதாபம் வாதாம்மஷ்ணாய தம்
ஹவெக் |

அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே இடுப்பு வரையில் விஸ்தாரம் 20½ அங்குலமாகும். (17)

அடித்துடையின் அகலம் 13 அங்குலம் 6 யவையாகும். நடுத்துடையின் அகலம் 12 அங்குலம் 2 யவையாகும். முழங்காலின் அகலம் 8 அங்குலம் 6 யவையாகும். கண்டைக்கால் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம் 8 அங்குலம் 2 யவையாகும். நளகை (கணுக்காலின்)யின் அகலம் 4 அங்குலம் 6 யவையாகும். கணுக்கால் முண்டின் விஸ்தாரம் 5 அங்குலம் 3 யவையாகும். கணுக்கால் விழியிலிருந்து பாததலம் வரையில் உயரத்தையும் விஸ்தாரத்தையும் கூறுகிறேன்.

குதிகாலின் விஸ்தாரமும் அதன் உயரமும் முன் கூறியதுபோலவே யாகும். (5 அங்குலம் 3 யவையாகும்.) பாதத்தின் நடுவின் அகலம் 6 அங்குலம் 2 யவையாகும். பாதத்தின் நுனியின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். கால்

த்ரியவோவேதவேதாம்ஶம் தர்ஜந்யாயாமமுச்யதே ||௨௩||

ஸார்த்தாக்நிவேதபா4க3ம் து மத்4யமாங்கு3ல்யாயதம் ப4வேத் |
யவோவேதாக்3நிபா4க3ம் ஸ்யாத3நாமிகாயாமமிஷ்யதே || ௨௪ ||

ஸார்த்4த4பக்ஷாம்ஶமாநம் து கநிஷ்டா2ம் மூர்த்திவிஸ்தரம் |
*த்ரிஸப்தநாதிதச்சாஷ்டயவாஸ்ஸ்யு ... ... || ௨௫ ||

நவதாரம் ஸப்ததாராயாம் நவம் பஞ்சவேதாங்கு3ளீஷு: |
தத்3த்3வம் மத்4யவிஸ்தாரம் (காயாமம்) வேதா3ம்ஶம் விப4ஜேத்3பு3த4: ||

த்ரிபா4க3மங்கு3ளீதை3ர்க்4யம் (ஶேஷம்) நகா2யாமம் ஸ்யாத்ததோ நகா2ந்தரம் |
த்ரியவாதி4கவஸ்வம்ஶம் பா3ஹுமத்4யவிஸ்தாரகம் || ௨௭ ||

ஸபாத3ஸப்தபா4க3ம் து கூர்பரவ்யாஸமுச்யதே |
ஸார்த்4த4ஸப்தபா4க3ம் து ப்ரகோஷ்டமத்4யவிஸ்தாரம் || ௨௮ ||

பெருவிரலின் நீளம் 4 அங்குலம் 2 (3) யவையாகும். அதற்கு அடுத்துள்ள விரலின் நீளம் 4 அங்குலம் 3 யவை யாகும். நடுவிரலின் நீளம் 3¾ அங்குலமாகும். அணி விரலின் நீளம் 3½ அங்குலமாகும். சிறுவிரலின் நீளம் 2½ அங்குலமாகும்.

சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம், முறையே, 7, 8, 8½, 9, 13 யவைகளாகும். அந்தந்த விரல்களின் நீளத்தை 4 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 3 பாகம் விரலின் நீளமாகவும் மீதமுள்ள 1 பாகம் நகமாகவும் கொள்ளவேண்டும்.

பாஹுமத்தியத்தின் விஸ்தாரம், 8¾ அங்குலமாகும். முழங்கையின் அகலம், 7¼ அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்ட

*கநிஷ்டாத்3யம் மத்4யதாரம் ஸப்தாஷ்டயவாஷ்டநவகம் |
த்ரயோத3ஶம் யவம் ஆவி நவம் பஞ்சவேதாங்கு3ளீஷு: ||
இதி பாடே2 ஸாவஶிஷ்டி ஸாதி |

பாதோநவேதாம்ஶம் து மணிபந்தவிஸ்தாரகம் |
ஸப்தாம்ஶம் து தலாயாமம் ஸார்தஷடங்குலாயாமம்(மி:) ||

ஸபாதபாணமாத்ரம் த்வநாமிகாயாஶ்சாயதே |
யவாதிகம் து பஞ்சாம்ஶம் தர்ஜந்யாயாஶ்சாயதே || ௰ ||

ஸபாதவேதமாத்ரம் து கநிஷ்டாங்குஷ்டயோரபி |
அங்குஷ்டமூலவிஸ்தாரம் ஸபாதாம்ஶமுதாஹ்ருதம் || ௰௧ ||

தர்ஜந்யஷ்டயவாக்யாதா நவஸம்க்யா து மத்யமா |
அநாமிகா அஷ்டயவா ஸப்தஸம்க்யா கநீயஸீ || ௰௨ ||

அங்குஷ்டாத்யங்குலீநாம் து மூலவிஸ்தாரமேவ ஹி |
தத்தந்மூலகலாம்ஶாம்ஶம் ஹீநமக்ரவிஸ்தாரகம் || ௰௩ ||

அக்ரதாரஷடம்ஶே து பஞ்சாம்ஶம் நகவிஸ்த்ருதம் |
பார்ஶ்வயோஶ்சாம்ஶஜம் ஶேஷம் வ்ருத்தாயதம் நகாக்ருதி || ௰௪ ||

மத்தியத்தின் (முன்கை நடுவின்) விஸ்தாரம் 5¾ அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் விஸ்தாரம், 3¾ அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம், 7 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம், 6½ அங்குலமாகும். அணிவிரலின் நீளம் 5¼ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் நீளம் 5⅛ அங்குலமாகும். சிறுவிரல், பெருவிரல்களின் நீளம், 4¼ அங்குலமாகும்.

பெருவிரலடியின் விஸ்தாரம், 1¼ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் அகலம் 8 யவையாகும் நடுவிரலின் அகலம் 9 யவையாகும். அணிவிரலின் அகலம் 8 யவையாகும். சிறுவிரலின் அகலம் 7 யவையாகும். இது பெருவிரல் முதலான விரல்களின் அடியின் அகலமாகும். அந்தந்த விரல்களின் நுனியானது, அடியின் அகலத்தில் 16-ல் 1 பங்கு குறைந்த அகலமுடையவைகளாகும். விரலின் நுனியின் அகலத்தில் 6-ல் 5 பங்கு நகத்தின் விஸ்தாரமாகும். இதுபோக மிகுதியானது, பக்கங்களில் சதைப்

ஸார்த்தம் நவதாரம் து நவாயாமஸமாயுதம் |
நவயாமயவம் ஆயு:(மூ) பர்வதீர்க்கம் ப்ரகீர்த்திதே ||

மத்யமாங்குலிபர்வாணோ(ணா)மத்யபர்வதீர்க்கம் து
பஞ்சயவக: |
அங்குஷ்டம் து த்விபர்வம் ஸ்யாத் சேஷாஸ்த்ரிபர்வஸம்யுதா: ||

அங்குஷ்டமூலபர்வஸ்ய தீர்க்கம் ஸப்ததசயவா: |
* தர்ஜநீமூலபர்வம் து அநாமிகாயாம் ஸமாயுதம் || ௩௭ ||

மத்யமாமூலபர்வஸ்ய தைர்க்யமஷ்டாதசயவா: |
கநிஷ்டாமூலபர்வம் து த்ரயோதசயவா: ஸ்ம்ருதா: ||௩௮||

† மத்யமாங்குலிபர்வாணாம் மத்யே தீர்க்கம் மத்யாக்ரபர்வகம் |

பத்தான இடமாகும். நகமானது, நீண்ட வட்டவடிவமாகும். நகத்தின் நீளமானது, அகலத்தைப்போல் 1¼ பங்கு இருப்பதாம். விரலின் நுனிக்கணுவானது, நகத்தைப்போல 2 பங்கு நீளமுடையதாக இருப்பது சிறந்ததாகும் (35)

அடியிலிருக்கும் கணுவுக்குமேலேயுள்ள 2 கணுக்களில், நடுக்கணுவானது, நுனிக் கணுவைவிட அதிக அளவுடையதாகும்.

பெருவிரலானது 2 கணுக்களுடையதாகும். மற்ற விரல்கள் 3 கணுக்களுடையவைகளாம். (36)

பெருவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம் 17 யவையாகும். சுட்டுவிரல், அணிவிரல், இவைகளின் அடிக்கணுவின் நீளம் 14½ யவையாகும். நடுவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம், 18

* தர்ஜந்யநாமிகாமூலபர்வமாயாமத: ஸமம் |
இதி பாடேந பாவ்யமிதி பாதி |

† அங்குஷ்டாத் மத்யம் த்ரிதாமூலம் பர்வதீர்க்கம் து பர்வஸு ||
இதி பாடேந பாவ்யமிதி பாதி |

[illegible]

[illegible]
[illegible] ||40||

[illegible]
[illegible] ||41||

[illegible]
[illegible] ||42||

[illegible]
[illegible] ||43||

[illegible]

யவையாகும். சிறுவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம், 13 யவையாகும் (விரல்களில்) நுனிக்கணுவைவிட நடுக்கணுவும், நடுக்கணுவைவிட அடிக்கணுவும் நீளமாகும்.

ஹே அந்தணனே! உள்ளங்கை நுனியின் அகலம் 5½ அங்குலமாகும். நடுக்கைத் தலத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். அடிக்கைத் தலத்தின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். பெருவிரலின் அடியிலிருந்து சுட்டுவிரலடிவரையில் நீளம் 2½ அங்குலமாகும். இனி சுகோதரத்தைக் கூறுகிறேன், பெருவிரலின் அடிமுதல் மணிக்கட்டு வரையில் நீளம் 4 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 2½ அங்குலமாகும். உள்ளங்கை அடியின் கனம் 3 அங்குலமாகும். அது பெருவிரல் வரையில், முறையே, கனத்தில் குறைந்திருப்பதாகும்.

விரல்களுக்கு அடியில் 2½ அங்குலம் மாம்ஸலமாக (சதைப்பற்றுள்ளதாக) இருக்கவேண்டும். கைத்தலத்தின் சுகோதரத்தின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். மிகுதியாக

ஶேஷம் மத்⁴யதலம் நிம்நம் பா³ணவேதா³க்³நிவா(கம்)யவம் ||௪௪||

ஶங்க²சக்ரே ச ஶ்ரீவத்ஸஸ்திகம் ஶங்க²ம் வா அங்குஶமேவ ச |
பத்³மம் வா (வாம்) குஶாக்²யம் வா தநுரேகாம்
ப்ரகல்பயேத் || ௪௫ ||

யவாஷ்டாம்ஶகதம் நிம்நம் ரேகாணாம் து விதா⁴நத꞉ |
வ்ருத்தாங்கே³ஷ்வேகவிஸ்தாரம் (தாரம்) பஞ்சாம்ஶம் (து) வ்யாஸம்
(ஸ) வர்த்தயேத் || ௪௬ ||

த்ரிகா³ம்ஶம் து ஸமாயுக்தம் பரிணாஹம் ப்ரகீர்த்திதம் |
தத³ங்கா³நுஸாரேண வ்ருத்தம் நாஹமேவா(தத꞉)தாரகல்பிதம் ||௪௭||

கர்ணோர்த்⁴வே ஶிரோநாஹம் அஷ்டத்ரிம்ஶாங்கு³லம்
ப⁴வேத் |
கர்ணோர்த்⁴வே து ஶிரோவ்யாஸம் பஞ்சாத³ஶாங்கு³லம் ||

உள்ள உள்ளங்கை நடுவின் குழிவானது, 5, 4, அல்லது 3 யவையாகும். அந்த உள்ளங்கை நடுவில், சங்கம், சக்ரம், சூலம், பத்மம், குசம் (அங்குசம்) இவைகளைப்போன்ற வடிவத்தில் மெல்லிய ரேகைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ரேகைகள் யவையில் 8ல் 1 பங்கு பதிந்திருக்க வேண்டும்.

வட்ட வடிவமான அங்கங்களில், குறிப்பிட்ட அங்கத்தின் அகலத்தில் 5ல் 1 பாகத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன் விஸ்தாரத்தை 3 மடங்காகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். இந்த 3 மடங்குடன், 5ல் 1 பங்கையும் சேர்த்தால், அது அந்த அங்கத்தின் சுத்தளவாகும். இந்தக் கணக்கின்படியே, வட்டமான அங்கத்தின் சுத்தளவைக் கொண்டு, அதன் அகலத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (47)

காதுக்குமேலே தலையின் சுத்தளவு 38 அங்குலமாகும்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

காதுக்குமேலே சிரஸ்ஸின் அகலம் 11½ அங்குலமாகும். காதுகளின் குடும்புவரையின் முன் பக்கத்தின் அகலம் 22 அங்குலமாகும். காதுகளுக்கு முன்பக்கத்தில் (முகத்தின்) அகலம் 13 அங்குலமாகும். (காதுகளின் பின் பக்கத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும்) இவைகளின் நடுவில் காதுகளின் ஸ்திதியாகும்.

சிரஸ்ஸின் நடுவில் உச்சித்தலையின் சுத்தளவு 4 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து முன் பக்கம் கேசாந்தம் வரையில் (நீளம்) 9 அங்குலமாகும். அந்த மண்டலத்திலிருந்து கர்ணகேசாந்தம் 9 அங்குலமாகும். மண்டலத்திலிருந்து பின்பக்கம் கேசாந்தம் 3½ அங்குலமாகும். நெற்றியின் குறுக்களவு நீளம்) 9 அங்குலமாகும். (52)

அக்ஷ்யந்தம் து ப்ருவோர்மத்யே ப்ருவாயாமம் நவாங்குலம் |
தந்வாகாரம் ப்ருவாயாமம் மத்யதாரம் யவத்வயம் ||௫௪||

ப்ருவாக்ரயோர்க்ஷீணம் ப்ருவோர்மத்யாத் க்ரமாத் ததா |
சந்த்ரிகாயாஸ்த்ருணாகாரம் யவார்த்தாஷ்டகமாததம் || ௫௫ ||

க்ருஷ்ணமண்டலவிஸ்தாரம் தாயாமம் ஷட்யவம் பவேத் |
விஸ்தாரம் தத்ஸமம் ப்ரோக்தம் க்ருஷ்ணமண்டலபார்ச்வயோ: ||௫௬||

மத்ஸ்யாக்ருதிகம் வாபி தநுராக்ருதிமேவ வா |
ஸ்யாச்சந்த்ராக்ருதிர்வாபி நேத்ராகாரம் ப்ரகல்பயேத் ||

ததாகாராநுரூபேண ஸிதமண்டலயோரபி |
நேத்ரஸ்யைகயவம் ரக்தமண்டலம் து விதாம்சகே ||௫௮||

சேசாந்தம், அக்ஷிஸூத்திரம், இவைகளின் நடுவில், புருவங்களிருப்பவைகளாகும். புருவங்களின் நீளம் 9 அங்குலமாகும். புருவங்களை வில்லைப்போல அமைக்கவேண்டும். 2 புருவங்களின் மத்தியின் ஓதக்கம் 4½ யவையாகும். புருவத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும்.(?) புருவமத்தியின் அகலம் 2 யவையாகும். புருவங்களின் நுனிகள், இளம் பிறைச்சந்திரனின் நுனியைப்போல நடுவிலிருந்து முறையே குறைந்திருப்பனவாம்.

கனீனிகையின் (கருவிழிக்கு நடுவிலிருக்கும் பாப்பா) விஸ்தாரம் 1 யவையாகும். கிருஷ்ண மண்டலத்தின் (வட்டமான கருவிழியின்) விஸ்தாரமும் உயரமும் 6 யவையாகும். கருவிழியின் இருபக்கங்களிலுமிருக்கும் வெண்மையான பாகம் அதேபோல 6 யவையாகும். கண்கள் மீனின் வடிவமாகவாவது, வில்லின் வடிவத்தைப்போலவாவது, அரைவட்டமான சந்திரனைப்போலவாவது, கல்பிக்கப்படவேண்டும். அதன் உருவத்திற்குத் தக்கவாறு, வெண்முழிகளின் கோடியில் $\frac{3}{8}$ யவை ரக்தமண்டலம் இருக்க

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌕𑌂 𑌯𑌵𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ॥௫௯॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌯𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌤𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌧𑍋𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌚 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌂 𑌯𑌵𑌮𑍍 ॥௬௦॥

𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮 𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌷𑌟𑍍𑌕𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌧𑍋𑌵𑌰𑍍𑌤𑍍𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௬௧॥

𑌕𑌰𑍍𑌤𑍃𑌨𑌾𑌶𑌮𑌧𑍋𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌪𑌤𑍍𑌕𑌰𑍀 ।
𑌬𑌹𑍁𑌨𑌾𑌶𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌰𑍍𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌵𑌾𑌸𑌿𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑍇𑌨 𑌸𑌮𑌮𑍇𑌵 𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑍈𑌵𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌨𑌾𑌸𑌿𑌕𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌤𑌤𑌃 ॥௬௩॥

வேண்டும். கிருஷ்ண மண்டலத்தின் நடுவில், ஜ்யோதிர் மண்டலம் (ஒளி வீசுமிடம்) 1 யவையாகும். அதன் நடுவில் அதில் 8ல் 1 பாகம், திருஷ்டி மண்டலமாகும் (திருஷ்டி—பார்வை) மேலிமையின் அகலம் 1⅜ அங்குலமாகும். கீழிமையின் அகலமும் அதேபோன்றதாகும். (1⅜ அங்குலமாகும்.) இமையின் நீளம் 18 யவையாகும். (2¼ அங்குலமாகும்.) மேலிமையானது புருவத்தினுள் 6½ அங்குலமிருப்பதாகும். கீழிமை இருக்குமிடத்தில் நேத்திர ஸூத்திரம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கண்ணானது, கீழ்ப்பார்வையாக இருந்தால், கர்தாவுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணும். மேல்பார்வை ஆபத்தையுண்டுபண்ணும். பக்கப்பார்வை, கிராமவாஸிகளுக்குப் பலவித அழிவையுண்டுபண்ணும். ஆகையால், முழு முயற்சியுடன், கண்களை, ஸம நோக்காக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். இவ்விதமாகக் கண்களின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது. இனி நாஸிகையின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

நாஸிகாபட்டபாஹ்யம் து தாரமஷ்டாதசம் யவை꞉ |
ததர்தம் மத்யவிஸ்தாரம் தஸ்யார்தம் மூலவிஸ்த்ருத꞉ || ௬௪ ||

ஆஸ்யாப்யந்தரம் வ்யாஸம் ஸார்தபஞ்சயவம் பவேத் |
பட்டதாரம் பஞ்சயவம் பட்டம் நிஷ்பாவபீஜவத் || ௬௫ ||

திலபுஷ்பஸமாகாரம் நாஸிகாகாரமேவ ஹி |
ஏகாங்குலம் நாஸிகோத்ஸேதம் தத்கனம் து யவம் பவேத் ||

பட்டயோர்மத்யபித்திர்யா புஷ்கரம் ஸேதி கத்யதே |
ஸார்தவேதயவம் கோஜீதுங்கம் தஸ்யார்தவிஸ்த்ருத꞉ || ௬௭ ||

ஊர்த்வாத꞉பட்டயோர்மத்ய(மத்ய)நிம்நம் து கோஜிநாமக
ப்ரகீர்த்திதம் |
யவமக்னம் கோஜீ தத³ூர்த்வே நாஸிகாஸ்திதி꞉ || ௬௮ ||

நாஸாதுவாரத்தின் வெளிப் பக்கத்தின் அகலம் 18 யவையாகும். நடுவின் அகலம் அதில் பாதி 9 யவையாகும். அடியின் அகலம் அதில் பாதி 4½ யவையாகும். நாஸா புடத்தின் உள்ப்பக்கத்தின் அகலம் 5½ யவையாகும். நாஸா புடத்தின் அகலம் 5 யவையாகும். நாஸாபுடமானது அவரை விதையைப்போலிருப்பதாகும். நாஸிகையின் வடிவமானது எள்ளுப்பூவைப் போன்றதாகும். நாஸிகையின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 1 யவையாகும். நாஸாபுடங்களின் நடுவிலிருக்கும் சுவற்றிற்கு, "புஷ்கரம்" என்று பெயர் வழங்கிவருகிறது.

கோஜியின் உயரம் 4½ யவையாகும். அதன் அகலம் அதில் பாதி 2¼ யவையாகும். மேலுதட்டின் மேலே (நடுவில்) இருக்கும் பள்ளத்திற்கு, "கோஜீ" என்று பெயர். கோஜியானது 1 யவை பதிந்திருப்பதாகும். கோஜிக்குமேலே நாஸிகையாகும். (68)

ஸபாதம் சதுரம்ஶம் வக்த்ரஸ்ய தைர்க்யம் திர்யக்ப்ரகீர்த்தித:
(மீரிதம்) ।
உத்தரோஷ்டாயதம் ஆஸ்யதைர்க்யதுல்யமுதாஹ்ருதம் ॥௬௯॥

உத்தரோஷ்டஸ்ய மத்யே து தாரம் ஸார்தத்ரயம் யவம் ।
க்ரமாத்வக்த்ராந்தகம் தாரம் தாரஸ்ய ஹீநவஸாநகம் ॥௭௰॥

யவமாத்ரகனம் வாஸ்யே உத்தரோஷ்டஸ்ய சோர்த்வத: ।
த்ரிவக்ராவநதா(க்ராந்தோந்நதா)வாஸ்யே ததோஷ்ட
ஸத்ருஶாயதா ॥ ௭௧ ॥

*அஷ்டாதஶயவம் ப்ரோக்தமதரோஷ்டஸ்ய தைர்க்யகம் ।
யவாதிகாங்குலம் தஸ்ய விஸ்தாரம் த்விஜஸத்தம ॥ ௭௨ ॥

அதரபாலிகாஸார்தயவதாரமதோமதம் ।
சிபுகாததரோஷ்டாந்தம் து ஸார்தஷட்யவமுச்யதே ॥௭௩॥

வாயானது, 4¼ அங்குலம் குறுக்காக நீண்டிருப்பதாகும். மேலுதடானது, வாயளவுக்கு ஸமமாக நீண்டிருப்பதாகும். மேலுதட்டின் நடுவின் அகலம் 3½ யவையாகும். அதன் அகலமானது, வாயின் கோடி வரையில், முறையே, குறைந்திருப்பதாகும். மேலுதட்டிற்குமேலே, அதன் வரம்பானது, 1 யவ கனமுள்ளதாகும். மேலுதட்டின் வரம்பானது 3 வளைவுடையதாகும். அது அந்த உதட்டளவுக்கு நீண்டிருப்பதாகும்.

கீழுதட்டின் நீளம் 18 (28) யவையாகும். அதனகலம் 1 அங்குலம் 1 யவையாகும். (இந்த அளவு உதட்டின் எல்லையைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும்.) கீழுதட்டின் கீழேயிருக்கும் வரம்பின் அகலம் 1½ யவையாகும். சிபுகத்திலிருந்து அதரத்தின் உயரம் 6½ யவையாகும். (சிபுகம்—கீழுதட்டிற்குக் கீழே பதிவாக இருக்குமிடம்)

---

*அஷ்டாவிம்ஶத்யவம் இதி வா ப்ரேந ஹவிதவ்யமிதி பாதி ।

ஸ்மிதம் வக்த்ரமிதாகாரம் ஸாமர்த்²யம் யுக்த்யா து காரயேத் |
அத⁴ராத் சிபு³காந்தம் ஸ்யாத் ஸார்த⁴த்³வ்யங்கு³லம் ப⁴வேத் |
சிபு³கா(கோ)த்துங்க³மஸ்யோச்ச்ராயம் (அத⁴ராத்) ஸார்தா⁴ஷ்ட
யவஸம்மிதே || ௭௪ ||

ஸார்த⁴த்³வயாங்கு³லம் தஸ்ய தாரமாயதவர்த்துலம் |
ஹநுஸந்தௌ கர்ணப³ந்தா⁴ந்தரம் து த்³வாத³ஶாங்கு³லம் ||

ஹநோர்பா³ஹ்யம் ஸமாரப்⁴ய ஸார்த⁴த்³வ்யங்கு³லமாத்ரகம் |
கண்ட²வேஶமிதி க்²யாதம் தத: கர்ணம் வதா³மி தே || ௭௫ ||

நேத்ராத் கர்ணப³ந்தா⁴ந்தம் ஸப்தாங்கு³லமாத்ரகம் |
கர்ணஸ்ய து விஸ்தாரம் து அஷ்டாத³ஶ யவா: ஸ்ம்ருதா: ||

அக்ஷிஸூத்ராதூர்த்⁴வத: கர்ணோத்துங்க³ம் அஷ்டயவம் ஸ்ம்ருதம் |
தது³ர்த்⁴வம் ஊர்த்⁴வப³ந்த⁴ம் து ஶேஷம் வ்ருத்தம் து
ஊர்த்⁴வத: || ௭௬ ||

சிரித்த முகமாக இருக்கும்படி, வாயை, ஸாமர்த்தியத்துடனமைக்கவேண்டும். (73)

கீழுதட்டிலிருந்து முகவாய்க்கட்டை வரையில் (உயரம்) 2½ அங்குலமாகும். அதரத்திற்குக் கீழ சிபுகத்தின் உயரம் 8½ யவையாகும். முகவாய்க்கட்டையின் அகலம் 2½ அங்குலமாகும். அது நீண்ட வட்டவடிவமாக இருப்பதாம். ஹனுஸந்தியில், கர்ணபந்தங்களின் (மத்தியின்) ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும். ஹனுவிற்கு வெளிப்பக்கத்திலிருந்து, 2½ அங்குலம் கண்டவேசமெனப்படும். (கண்டவேசம் – கழுத்தின் சொறுகல் அல்லது கண்டஸந்தி) நேத்ரத்திலிருந்து கர்ணபந்தம் வரையில் ஒதுக்கம் 7 அங்குலமாகும். காதின் அகலம் 18 யவையாகும். நேத்திர ஸூத்திரத்திற்கு மேலே காதின் உயரம் 8 யவையாகும்.

காதிற்கு மேலே ஊர்துவபந்தமாகும். (மேல் ஸந்தி

நேத்ரஸூத்ரா(தத: கர்ணஸ்ரோத: கர்ணஸ்ய
மத்யத:) |
நேத்ரஸூத்ராதத: கர்ணபந்தம் ஸப்ததசம் யவம் || ௭௯ ||

ஸார்தவேதாங்குலம் தஸ்யோத்ஸேதஸ்ய (லம்பம் கர்ண)நாளம்
ப்ரகல்பயேத் |
பூர்வநாளாயதம் சைகமாத்ரம் ஸார்தாங்குலம் பரம் ||

நாலயோர்விஸ்தாரஸ்தாவதுக்தம் ம(நா)லயோரர்தாங்குலம்
நதம் |
நாலாக்ரம் த்ர்யம்சம் ச வேதாம்சம் விஸ்த்ருதாயதம் ||௮௧||

*கர்ணத்ரயாங்குலோச்சம் து ப்ரோக்தம் நவாங்குலம் |

யானது, தலை, காது இவைகளின் ஸந்தியாகும்) அதற்கு மேலேயுள்ள பாகமானது சிரஸ்ஸிலிருந்து வட்டமாக இருப்பதாம். (78½)

நேத்திர ஸூத்திரத்திற்கு (க்கீழே, காதின் மத்தியத்திற்குக்கீழே, கர்ணஸ்ரோதஸ் - கர்ண துவாரமிருப்பதாம்) நேத்திர ஸூத்திரத்திற்குக்கீழே கர்ணபந்தமானது (காதின் பிடிப்பானது) 17 யவையாகும். கர்ணநாளத்தை 4½ அங்குலம் தொங்கலாக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். (தொங்கலாக என்பதற்குக் குழைவாக என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்) (79½)

பூர்வநாளத்தின் (முன்பக்கம் காதின்) நீளம் 1 அங்குலமாகும். பின் பக்கம் காதின் நீளம் 1½ அங்குலமாகும். இவ்விதமாக கர்ணநாளங்களின் விஸ்தாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கர்ணநாளமானது ½ அங்குலம் வணங்கி (தழிந்து) இருப்பதாகும். கர்ணநாளத்தின் நடுவானது 4¾ அங்குலம் விரிந்து நீண்டிருப்பதாகும். காதின் நீளம் முழுமையும்,

*கர்ணநாளசேஷம் து உக்தி வாஸ்தே ஹாவஸ்திதி ஹாதி |

[illegible] ॥ ௮௨ ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ ௮௩ ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ ௮௪ ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ ௮௫ ॥

[illegible] ।

*[illegible] ॥ ௮௬ ॥

(காதின் சுத்தளவு முழுமையும்) 8⅞ அங்குலமாகும். (81½)

பிப்பலியின் (சிறுகாது அல்லது குறுட்டுக் காதின்) கனம் (அகலம்) ½ அங்குலமாகும். அதன் நீளம் இரண்டு மடங்கு 1 அங்குலமாகும். அதன் உயரம் ½ அங்குலமாகும். அடியிலிருந்து நுனிவரையில் (அகலத்தில்) குறைந்திருப்பதாம். பிஞ்சூஷியின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 2½ யவையாகும். கர்ண துவாரமானது, அக்ஷிஸூத்திரத்திற்குக் கீழே ½ அங்குலமிருப்பதாகும். கர்ண துவாரத்திற்குமேலே பதிவாக (குழிவாக) இருக்குமிடத்தின் குழிவானது அதேபோல ½ அங்குலமாகும். கர்ணபாலியின் கனமானது 1½ யவையாகும். அதன் ஒதுக்கம் (கர்ணுவர்த்திக்கும் கர்ணபாலிக்கும் நடுவில் ஒதுக்கம்) 4 யவையாகும். பின்காதின் விஸ்தாரம் 1½

---

*[illegible] ।

[illegible] ।

தஸ்யாய: ப்ருஷ்டக்ரீவோச்சம் பாகமானம் த்ரியவாதிகம் |
க்ருகாடிகாய:(யா:) ப்ருஷ்டமத்யம் க்ரீவாமத்யம் தத்
நவாம் மாத்ரகம் || ௮௭ ||

ப்ருஷ்டக்ரீவஸ்ய மூலஸ்ய தாரம் ஸார்த்ததஶாம்ஶமாத்ரகம் |
மூலாதக்ராந்தம் க்ரமாத் க்ஷீணம் க்ரீவம் வ்ருத்தாக்ருதிர்பவேத் ||

*ஹிக்காஸூத்ராதவஸ்கந்தோச்சம் தத் வேதமாத்ரகம் |
ஸ்கந்தஸந்தேரதஸ் ஸார்த்தஷண்மாத்ரம் ஸ்கந்தஸீமகம் || ௮௯ ||

ஸப்தாங்குலகனம் த்விபார்ஶ்வம் ஹிக்காவதி க்ரமாத் ஸ்வயம் |
ப்ருஷ்டக்ரீவாதயஸ்தாத் ககுந்தரம் த்ரய(பாக)மாத்ரகம் ||

தஸ்மாதாகடிஸீமாந்தம் வம்ஶஸ்தம்பாயதம் |

அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து பின்காது வரையில் ஒதுக்கம் 1½ அங்குலமாகும். (85½)

பின்பக்கம் கேசாந்தத்தில் (சிரஸ்ஸந்தியானது) 1½ அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே பின் கழுத்தின் உயரம் 4⅜ அங்குலமாகும். பின் கழுத்தின் மேல்ப் பக்கத்தின் அகலம் 9 அங்குலமாகும். பின்பக்கம் அடிக் கழுத்தின் அகலம் 10½ அங்குலமாகும். கழுத்தானது அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே சிறுத்து வட்டவடிவமாக இருப்பதாகும். ஹிக்காஸூத்திரத்திற்கு (கழுத்து மட்டத்திற்கு) மேலே தோள்ப்பட்டையின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். (கழுத்துக்குக் கீழே ஸ்கந்தஸந்தி) 1 அங்குலமாகும் (88½)

ஸ்கந்தஸந்திக்குக்கீழே ஸ்கந்தத்தின் எல்லை 6½ அங்குலமாகும் (ஸ்கந்தம் – தோள்ப்பட்டை) அந்த ஸ்கந்த ஸந்தியானது, இரண்டு பக்கங்களிலும் கழுத்து வரையில் 7 அங்குலம் கனமுடையதாக இருப்பதாகும். பின் கழுத்திற்குக்கீழே ககுத்தின் (கழுத்தின் கீழ்க்குத்தின்) அளவு

---

*ஹிக்காய: ஸ்கந்தஸந்த்யந்தம் உதிவாரேத ஹாவத்ருதி ஹாதி |

தஸ்யோந்நத விஸ்தாரம் ஸார்த்த ஷோடசகம் யவம் || சுக ||

வம்சாதஸ்தாத் து வம்சமூலம் த்ர்யாணாம் மாத்ரகம் |
பார்ச்வ து (பார்ச்வயோ:) துங்கமேவம் வ்யாஸம் தச்ச
வக்ஷ்யதே || சுஉ ||

ஸார்த்தாஷ்டமாத்ரம் ப்ரோக்தம் கக்ஷயோர் மத்யமம் பவேத் |
கக்ஷயோர் அம்ஸபலகோத்துங்கம் ஸப்தமாத்ரம் பவேத் ||சுங||

கக்ஷாத் பாஹுசீமாந்தம் ஸப்தமாத்ர முதாஹ்ருதம் |
ஸார்த்த ஷோடசமாத்ரம் து பாஹுமத்ய முதாஹ்ருதம் ||சுச||

கக்ஷவ்யாஸ ப்ரமாணம் து ஸப்தமாத்ர முதாஹ்ருதம் |
நாபிஸூத்ரே து விஸ்தாரம் ஸார்த்த விம்சமாத்ரம்
பவேத் || சுரு ||

கடிவஸ்த்ர விஸ்தாரம் த்ரிஷஷ்டி மாத்ர முதாஹ்ருதம் |

---

10 (4) அங்குலமாகும். அங்கிருந்து இடுப்பு வரையில் முதுகின், வம்ச தண்டத்தின் (நடு எலும்பின்) நீளம் 27 அங்குலமாகும். அந்த எலும்பின் பள்ளத்தின் அகலம் 16 யவமாகும். அந்த வம்சத்திற்குக் கீழே, வம்ச மூலமானது 3 அங்குலமாகும். அந்த வம்சத்தின் பக்கங்களின் உயரமும் இவ்விதமேயாகும். அதன் அகலத்தைக் கூறுகிறேன். (92)

கக்ஷ மத்தியம் 8½ அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது: கக்ஷத்திலிருந்து அம்ஸபலகத்தின் உயரம் (அம்ஸபலகம் - தோள்ப்பட்டை) 7 அங்குலமாகும். கக்ஷத்திற்கு மேலே பாஹுவின் ஸீமாந்தம், (கையின் உச்சி வரையிலுள்ள பாகமானது) 7 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பாஹு மத்தியின் அகலமானது 16½ அங்குலமாகும். கக்ஷாக்ரத்தின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். (94½)

நாபி ஸூத்திரத்தின் அகலம் 27½ அங்குலமாகும்.

பார்ஶ்வோந்நத(ய)ஶ்சாஷ்டாதஶம் து ஸ்பிக்பிண்டஸ்ய து
விஸ்த்ருதம் ॥ ௯௬ ॥

ஸாவ்ருத்தௌ தௌ ஸமாவ்யாப்தௌ தயோர்மத்யம் யவசதுஷ்கம்।
ஏவமேதத் பரிப்ரோக்தம் பார்ஶ்வவ்யாஸமதோ ப்ருவே ॥௯௭॥

கக்ஷஸ்யோர்த்வ விஶாலம் து ஸப்தாங்குலமுதாஹ்ருதம் ।
ஸபாதஷோடஶம் மாத்ரம் ஸ்தநஸூத்ரே து விஸ்த்ருதம் ॥

ஸபாதத்வாதஶாம்ஶம் து மத்யபார்ஶ்வே கநம் பவேத் ।
ஶ்ரோணிமத்யே கநம் பார்ஶ்வே ஸப்ததஶாங்குலம் பவேத் ॥

ததஃ ஶ்ரோண்யுதயம் ஸப்த ஸப்தாங்குலமுதாஹ்ருதம் ।
நாபிஸூத்ராதயஶ்சோர்த்வே ச பார்ஶ்வவிஸ்தார(பக்ஷ்மதி)
ம்மாத்ரம் பவேத் ॥ ௱ ॥

ஶ்ரோண்யுபஸ்தாத் கடிஸ்தாநம் பாதத்ரயமாத்ரம்
பவேத் ।

கடி ஸந்தியின் அகலம் 18 அங்குலமாகும். ஸ்பிக் பிண்டத்தின் (ஸ்பிக் பிண்டம் – பின் பக்கத்தில் இடுப்புக்குக் கீழே, துடைக்கு மேலே, இரு பக்கங்களிலும் சதைப்பத்தையாக இருக்கும் பிருஷ்ட பாகம்) அகலம் 10 (9) அங்குலமாகும். இவைகளின் மத்தியமானது 4 யவையாகும். இவ்விதமாக பின் பக்கத்தின் அகலம் கூறப்பட்டது. இனி பார்சுவ (பக்கத்தின்) த்தின் அகலத்தைக் கூறுகிறேன். (97)

கக்ஷத்தின் உச்சியின் விசாலம் 7 அங்குலமாகும். ஸ்தந ஸூத்திரத்தின் விசாலம் 16¼ அங்குலமாகும். மத்திய பார்சுவத்தின் (விளாப்பக்கம் நடுவின்) கனம் 12¼ அங்குலமாகும். ச்ரோணி மத்தியில் (ச்ரோணி மத்தியத்திற்கு ஸமமாக) பக்கத்தின் கனம் 17 அங்குலமாகும். ச்ரோணியின் உயரம் (ச்ரோணி – அடிவயிறு) 7 அங்குலமாகும். நாபி ஸூத்திரத்திற்கு மேலும் கீழும் (பக்க

[illegible] ॥

[illegible] ।

* [illegible] ॥ ௱௨ ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥

[illegible] ।

[illegible] ॥ ௱௪ ॥

[illegible] ।

வாட்டின் கனமானது) 24 (12) அங்குலமாகும். ச்ரோணிக்குக்கீழே கடி (இடுப்பு)யின் உயரம் 5½ அங்குலமாகும். அங்கு இடுப்பின் கனமானது, 12½ அங்குலமாகும். ஊரு மூலத்திலிருந்து ப்ருஷ்ட பாகம் வரையில் ஒதுக்கம் 4½ அங்குலமாகும். தொங்கும் சதைபோலிருக்கும் அந்த இடமானது அர்த்த ஸூத்திரத்திலிருந்து (சரீரமத்தி ஸூத்திரத்திலிருந்து) ½ (4) அங்குலத்திலிருப்பதாகும். (101½)

கழுக்கட்டையின் அடியின் பள்ளம் 2½ அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் பள்ளத்தின் விஸ்தாரமும், உயரமும் 4 யவையாகும். ஹிக்கையிலிருந்து (கீழே) 2 அங்குலத்தில் ஜத்ருஸூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (ஹிக்கை–கழுத்தின் உச்சியிலுள்ள முண்டு. ஜத்ரு–புஜஸந்தி) ஹிக்கா மத்தியிலிருந்து கக்ஷாந்தமானது 3½ அங்குலம் குறைந்திருப்பதாகும். இரு ஸ்தநங்களின் மத்தியில் ஹிருதயமானது 1½ அங்குலம் பதிவாக இருப்பு

---

* [illegible] । [illegible] ।

நிம்நம் (நிம்நம்) வேத்ரகலோத்ஸேதம் ததா யவத்ரயப்ரமாணத: ॥

சதுர்யவாயாமம் ஸார்த்தம் கல்பயேத்து க்ரமேண வை ।
கண்டோர்த்வே ந்ததம் ஹிக்கா ஸூத்ராதஸ்தாத் ப்ரகல்பயேத் ॥
ஹிக்காஸூத்ரோபரிஷ்டாத்து நிம்நவர்ணம் (நிம்நம் கண்டம்)
ப்ரகல்பயேத் ।
ஸ்தநபீடோத்ஸேதம் த்வ்யங்குலம் ப்ரோக்தம் உரஸ்தத: ॥ ௱௭ ॥

ஸ்தநாக்ரபவம் வ்ருத்தம் ஸப்ததசயவவிஸ்தரம் ।
தந்மத்யே சூசுகோத்துங்கம் ததா வ்யாஸம் த்வியவம் பவேத் ॥

நாபேஸ்து நதவிஸ்தாரம் பாதோநாம்சம் த்வியவாதிகம் ।
நாபி: ப்ரதக்ஷிணாவர்த்தம் மூலதாரம் த்வியவம் பவேத் ॥ ௱௯ ॥

தந்நாபிவ்ருத்தமத்யே து நாபிஸூத்ரம் விதீயதே ।

தாகும். அடிக்கழுத்தில், நீலவர்ணமா(குழிவா)னது 3 யவை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது 4½ யவை அகலமுள்ளதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். ஹிக்கா ஸூத்ரத்திற்குமேலே அடிக்கழுத்தில் நீலத்தை (பள்ளத்தை)க் கல்பிக்கவேண்டும். (106½)

மார்பிலிருக்கும் ஸ்தநபீடத்தின் உயரமானது 2 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்தநத்தில் கருப்பாக இருக்குமிடமானது 17 யவை அளவு அகண்டு நீண்டு (வட்டமாக) இருக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் சூசுகத்தின் (முலைக்காம்பின்) உயரமும் அகலமும் 2 யவையாகும். (108)

ஆழமாக இருக்கும் தொப்புளின் அகலம் 1¼ அங்குலமாகும் தொப்புளானது பிரதக்ஷிணாவர்த்தமாக (வலமாகச்சுழிந்து) இருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலத்தின் அகலம் 2 யவையாகும். ஹே அந்தணனே! வட்டமான அந்தத் தொப்புளின் நடுவில், நாபிஸூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (109½)

நாபேரதஸ்தாத் விஸ்தாரஸ் ஸ்யாத் ஸார்த்தவேதாங்குலம் (ச்ரோண்யந்தம்) ஸ்யாத் வேத
ஸத்ரிபாகம் || ௩௯ ||

தஸ்யாதஸ் கடிச்ரோணீ ஸார்த்தத்வி(த்ரி)மாத்ரகே ஸமே |
தஸ்மாதாமேட்ரமூலாந்தம் மேட்ரபீடம் யுகாங்குலம் || ௪௰ ||

ஸபாதபஞ்சமாத்ரம் து லிங்கதைர்க்யம் விதீயதே |
லிங்கமூலவிசாலம் து ஸப்ததசயவா: ஸ்ம்ருதம் || ௪௧ ||

லிங்காயாமத்ரிபாகைகம் லிங்காக்ரம் (கண்டமஸ்தகம்)
யதம் ஸ்வேத் |

தஸ்மாத் மூலவிசாலம் து யவாந்தம் ஸ்யாத் ...

பத்மகுட்மலவத் பத்மகாகாரம் லிங்கமஸ்தகே |
பீஜகோசம் விசாலம் ச ஆயாமம் வேதமாத்ரகம் ஸ்வேத் |

ஸார்த்தம் ஆயாமவிஸ்தாரம் து தத்ஸமம் ...
ஸ்யாத் |

ஸார்த்தவேதம் ...

தொப்புளுக்குக் கீழே (ச்ரோணி–அடிவயிற்றின்) உயரம் 4¾ அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே, (ச்ரோணி மத்தியத்திலிருக்கும்) இடுப்பும், (அதன் கீழே) ச்ரோணியும் 2½ (3½) அங்குலமாகும். அதிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில், மேட்ரபீடமானது 4 அங்குலமாகும். லிங்கத்தின் நீளம் 5¼ அங்குலமாகும். லிங்கமூலத்தின் அகலம் 17 யவையாகும். லிங்க நீளத்தில் 3ல் 1 பாகம், லிங்காக்ரத்தின் நீளமாகும். லிங்காக்ரத்திலுள்ள முடிச்சின் அடியானது 1 யவை பருமனாக இருப்பதாகும். லிங்காக்ரமானது செந்தாமரை அல்லது செங்கழுநீர் மொட்டைப் போன்ற வடிவமுடையதாகும். பீஜகோசத்தின் நீளமும் அகலமும் 4½ அங்குலமாகும். அதன் கனமானது 3½ அங்குலமாகும். அதனடிப் பக்கத்திலிருந்து துடையின்

𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍁𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌂𑌸𑌲𑌮𑍍 ।
𑌜𑌾𑌨𑍁𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥ ௱௧௪ ॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧*𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌕𑌂 𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵(𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲)𑌕𑌂 𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌜𑌾𑌨𑍁𑌗𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

ஆரம்பமாகும். மேட்ரபீடத்தின் அகலமானது, 7½ அங்குலமாகும். மேட்ரபீடத்தின் அடியின் கோடியானது, அடித்துடையின் மாம்ஸளமான (சதைப்பற்றுள்ள) இடமாகும்.

முழங்கால் வட்டத்தின் அகலம், 4¼ அங்குலமாகும். ஜாநு மண்டலத்தின் நீப்ரம் (குறுக்களவு) 2½ (3½) அங்குலமாகும். பின்பக்கம் முழங்காலின் உயரம் 2½ யவையா(அங்குலமா)கும். அதன் நடுவிலும் பக்கங்களிலும் பாக்கியுள்ள இடமானது, அழகாக அமையப்பெற்றிருக்க வேண்டும்.

காசியபீய சில்ப சாஸ்திரத்தில் உத்தம தசதாலம் புருஷமானம் என்கிற - ஐம்பத்தைந்தாவது படலம் முற்றும்.

---

*𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 𑌇𑌤𑌿 [illegible] 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

॥ अथ षट्पञ्चाशत्तमः पटलः ॥

मध्यमदशतालं स्त्रीमानम् ॥

मध्यमं दशतालेन स्त्रीमानस्य वक्ष्यते ।
सरस्वती च दुर्गा च उमा भूमिश्च मातरः ॥ १ ॥

लक्ष्मीश्चैव तु ज्येष्ठा च एतेन विधिना कुरु ।
*शम्भोर्ब्रह्मा तथा विष्णोः शक्तिरित्यभिधीयते ॥ २ ॥

तेषामनुगुणं मानं तद्देव्या देवमानकम् ।
शम्भोर्नासाग्रसीमान्तं श्रेष्ठं स्तनान्तमधमम् ॥ ३ ॥

शम्भोरेव हि नासास्तनयोर्मध्यमुच्यते ।
तयोर्मध्येऽष्टभागे तु नवधा शक्तिमानकम् ॥ ४ ॥

ஐம்பத்தாருவது படலம்

மத்தியம தசதாலம் ஸ்திரீமாநம்

இனி மத்தியம தசதாலத்தினுலே ஸ்திரீமானத்தைக் கூறுகிறேன். ஸரஸ்வதீதேவீ, துர்காதேவீ, உமாதேவீ, பூதேவீ, ஸப்தமாதாக்கள், லக்ஷ்மீதேவீ, ஜ்யேஷ்டாதேவீ, என்னும் இவர்களின் பிம்பங்களை இந்த விதியின்படி செய்யவேண்டும். இவர்கள் பரமேசுவரன், பிரம்ஹா, விஷ்ணு, இவர்களின் சக்திகளாவார்கள். ஆகையால் அவர்களின் மாநமானது, ஈசுவராதிகளின் மாநத்திற்கு அநுகுணமாக இருக்கவேண்டும். தேவியின் உயரமானது, பரமேசுவரனுடைய நாஸாக்ரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பது உத்தமமாகும். ஸ்தந மட்டமாக இருப்பது அதமாதமமாகும். நாஸாக்ரம், ஸ்தநம், இவைகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்து அதன் ஒவ்வொரு பாகத்

---

*शम्भोश्च ब्रह्मणो विष्णोः शक्तयस्तु कीर्तिताः ।
तेषामनुगुणं मानं तन्नाथानुगुणं भवेत् ॥
इति पाठान्तरः क्वचित् सम्मतो भवतीति भाति ।

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௫ ॥

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௬ ॥

ஸ்ரீ(த்ரி) [illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௭ ॥

[illegible] ।

தையும் தேவியின் மானமாகக் கொள்ள, தேவிமானம் 9 விதமாகும்.

பரமேசுவரனுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் மானத்தையே, தேவியின் மானமாகக் கொள்ளுவது சிறந்ததாகும். ஸ்தநாந்தமாகமானது அதமாதமமாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் தனித் தனியே ஒவ்வொரு மாநமாகக் கொள்ள, தேவிமாநம் 9 விதமாகும். இவ்விதமாக தேவிமாநமானது 9ம் 9ம் = 18 விதமாகும். இந்த அளவுகளுடன் ஜாத்தியம்சத்தை (விதியுடன்) கூட்டிக் கொள்ளவேண்டும். அப்படி ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளுவதனாலே நன்மைகள் உண்டாகும்.

ஸ்ரீ(த்ரி)பங்கம், ஆஸநம், நிருத்தம், இந்த மூர்த்திகளுக்கும், இவைகளல்லாத மாநவ மூர்த்திகளுக்கும், ஸம பாதத்தில் (மாகவும்) ஸ்தாநகத்தை (மாகவும் இருக்கும்) தேவியின் உயரத்தை, யுக்தியாகக் கொள்ளவேண்டும். துர்கை, ஜ்யேஷ்டை, லக்ஷ்மீ, ஸப்தமாதாக்கள், இவர்

𑌸𑌾𑌧𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌲𑌿𑌂𑌗𑌮𑌾𑌨𑌂(𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿) 𑌸𑌾𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕𑌃 ॥

𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚(𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯) 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌾𑌰𑌂(𑌕𑌰𑍇)𑌣
(𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾𑌪𑌿) ।

𑌮𑍂𑌲𑌲𑌿𑌂𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑍇𑌨(𑌂) 𑌤𑍁 𑌲𑌿𑌂𑌗𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௰ ॥

𑌸𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌶𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍌 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ।
𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௰௧ ॥

𑌤𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍈𑌰𑍍𑌯𑌵𑍈𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌅𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌮𑌾𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌨𑌾𑌮𑍇𑌤𑌦𑍇𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ॥ ௰௨ ॥

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑍋𑌦𑌯𑌮𑍇𑌕𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌲𑌿𑌕𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

களுக்கு, விசேஷித்து இந்தக் கணக்கைக் கொள்ளவேண்டும்.

தேசிகனானவன், மானத்தைக் கணக்கிடும்பொழுது, லிங்கமானத்தைக் கொண்டு, (பிம்பமானத்தைக்) கணக்கிட்டு, அத்துடன் ஜாத்யம்சத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

லிங்கத்திற்கு சக்தியாக இருக்கும் கௌரீ மூர்த்தியை, மூல லிங்கத்தின் மானத்தைக்கொண்டு கல்பிக்கவேண்டும்

ஸ்திரீ தேவதைகளின் மூர்த்திமானத்தை 120 பங்குகளாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது 1 அங்குலமாகும். அந்த அங்குலத்தில் 8ல் 1 பாகமானது 1 யவையாகும். இப்படிக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளப்பட்ட அங்குலங்களாலேயும், யவைகளாலேயும், அங்கமானத்தைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். உமை முதலிய தேவீ பிம்பங்களுக்கு, இதுவே அங்குல மானமாகும்.

உஷ்ணீஷ (உச்சி)த்தின் உயரம் 1 அங்குலம். அங்கிருந்து கேசாந்தம் 3 அங்குலம்.

அக்ஷிஸூத்ராத் புடாந்தம் து ஸார்த்தவேதாம்ஶமிஷ்யதே ।
நாஸாபுடாத்து ஹநுகம் ஸத்ரிபாதம் குணாம்ஶகம் ॥௫௩॥

தஸ்யாதஃ க்ரீவாந்தரம் து அதஸ்தாத் வேதமாத்ரகம் ।
கண்டாத் ஹ்ருதயாந்தம் ச ஹ்ருதயாந்நாபிஸீமகம் ॥ ௫௪ ॥

நாபேஸ்து யோந்யவஸாநம் ஸமம் த்ரயோதஶாம்ஶகம் ।
ஊருதீர்க்கம் து ஷட்விம்ஶஜ் ஜாநுதீர்க்கம் யுகாம்ஶகம் ॥

ஊருதீர்க்கஸமம் ஜங்காதீர்க்கம் பாதோதயம் யுகம் ।
ஷோடஶாம்ஶம் து தலாயாமம் பாதாங்குஷ்டாக்ரஸீமகம் ॥

தர்ஜந்யங்குஷ்டயோர்தீர்க்கம் அதஸ்தாத் ஸார்த்தமுச்யதே ।
ஸார்த்தத்ரிமாத்ரம் மத்யம் ஸ்யாத் த்ரிமாத்ரம் ததநாமிகா ॥௫௬॥

ஸார்த்தத்விமாத்ரமேவம் து கநிஷ்டாங்குலிதீர்க்கம் ।

கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸூத்ராந்தம் 4¾ அங்குலம். அக்ஷிஸூத்திரத்திலிருந்து புடாந்தம் 4½ அங்குலம். புடாந்தத்திலிருந்து ஹநுவந்தம் 3¾ அங்குலம். அதற்குக் கீழே கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலம். கழுத்திலிருந்து ஹிருதயம் வரையில் 13 அங்குலம். ஹிருதயத்திலிருந்து நாபிவரையில் 13 அங்குலம். நாபியிலிருந்து யோநிவரையில் 13 அங்குலம். துடையின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலம். ஜங்கையின் (கணைக்காலின்) நீளம் 26 அங்குலம். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலம். ஆகக் கூடுதல் $1+3+4\frac{3}{4}+4\frac{1}{2}+3\frac{3}{4}+4+13+13+13+26+4+26+4=120$ அங்குலமாம்.

பாததலத்தின் நீளம் குதிகாலிலிருந்து பெருவிரல் நுனி வரையில் 16 அங்குலம். பெருவிரல், அதற்கு அடுத்த விரல் இவைகளின் நீளம் 4½ அங்குலம். நடுவிரலின் நீளம் 3½ அங்குலம். அணிவிரலின் நீளம் 3 அங்குலம். சிறு விரலின் நீளம் 2½ அங்குலம்.

ஷோடசாஷ்ட(ஷ்டாஷ்டா)யவாத்யர்த்த-ஸப்த-ஸப்த-ஷட்
யவை: ॥ ௧௮ ॥

அங்குஷ்டாதிகநிஷ்டாந்தம் அங்குலீநாம் து விஸ்த்ருதம் ।
த்ரிபாகம் து நகவ்யாஸம் ஸபாதாயதவர்த்துலம் ॥

அங்குலீநாம் முகோச்சம் து நகவ்யாஸஸமம் பவேத் ।
பாததலாக்ரவிஸ்தாரம் ஷண்மாத்ரமிதி கத்யதே ॥ ௨௰ ॥

மத்யம் பஞ்சாங்குலம் பார்ஷ்ணிவிஸ்தாரம் சதுரங்குலம் ।
குல்பமத்யஸ்ய விஸ்தாரம் பஞ்சமாத்ரம் விதீயதே ॥ ௨௧ ॥

ஜங்கா(ஜங்)க்ரவேதாம்சம் ஜங்காமத்யம் ரஸாங்குலம் ।
ஜாநுவ்யாஸம் து ஸப்தாம்சம் ஊருமூலம் ரவ்யங்குலம் ॥

ஜிநாங்குலப்ரமாணம் து விஸ்தாரம் கடிபந்தகம் ।

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் (கால்) விரல்களின் அகலம் முறையே 16, 8, 7½, 7, 6 யவையாகும். நகங்களின் அகலமானது, (விரல்களின் அகலத்தில்) 3ல் 2 பங்காகும். அதன் நீளமானது, அகலத்தில் 1¼ பங்கு உடையதாய் நீண்டு வட்டமாக இருப்பதாகும். விரல்களின் முகத்தின் உயரமானது, நகத்தின் அகலத்திற்கு ஸமமானதாகும்.

பாததலத்தின் நுனியின் விஸ்தாரம் 6 அங்குலமாகும். நடுவின் அகலம் 5 அங்குலமாகும், குதிகாலின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். கால் மணிக்கட்டு மத்தியின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதற்குமேலே கண்டைக்கால் நுனியின் (சிறுத்திருக்குமிடத்தின்) அகலம் 4 அங்குலமாகும். ஐங்கை மத்தியின் (கண்டைக்கால் நடுவின்) அகலம் 6 அங்குலமாகும். முழங்கால்களின் விஸ்தாரம் 7 அங்குலமாகும். அடித்துடையின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். கடிபந்தத்தின் (இடுப்பின்) விஸ்தாரம் 24 அங்குலமாகும்.

யோநிபீட²விஸ்தாரம் து ஸப்தாங்கு³லமுதா³ஹ்ருதம் || ௨௩ ||

யோநிமாநம் சதுரங்கு³லமஸ்²வத்த²த³லவத்³ப⁴வேத் |
விஸ்தாரஸத்³ருஸோ²த்ஸேத⁴ம் யோநிம் குர்யாத்ஸுமாம்ஸலம்
(மாம்ஸலம்) || ௨௪ ||

ஶ்ரோணிஸ்தா²நே து விஸ்தாரம் ஸயவம் விம்ஶத³ங்கு³லம் |
நாபே⁴ஸ்து நதவிஸ்தாரம் ஷட்³யவம் பரிகீர்திதம் || ௨௫ ||

மத்⁴யமஸ்ய விஸ்தாரஸ்து ருத்³ராங்கு³லமுதா³ஹ்ருதம் |
ஸ்தநாத⁴ஸ்தாத்து விஸ்தாரம் ஸார்த⁴த்ரயோத³ஶாங்கு³லம் ||

ஸ்தநாஞ்சநம் நவாம்ஶம் ஸ்யாத் சிக²ண்ணம் (த்³வ்யங்கு³லம்)
ஸ்தநசூசுகம் |
ஸ்தநோச்சம் ஸார்த⁴வேதா³ம்ஶம் சக்ஷுர்யர்தா⁴ங்கு³லம் மதம் ||

ஸ்தநாக்ஷம் ச ஸ்தநம் சைவ வ்ருத்தம் குர்யாத்ஸுந்த³ரம் |

யோனி பீடத்தின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். யோனியானது (அகலம்) 4 அங்குலமாகும். அது, கீழ்நோக்கான அரச இலைபோன்று இருப்பதாம். விஸ்தாரத்திற்கு ஏற்ற உயரத்துடன் மாம்ஸலமாக (சதைப்பற்றுள்ளதாக) இருக்கும்படி யோனியை அமைக்கவேண்டும்.

ச்ரோணியின் (அடிவயிற்றின்) விஸ்தாரம் 20 அங்குலம் 1 யவையாகும். கொப்புள் குழியின் அகலம் 6 யவையாகும். இடுப்பின் அகலம் 11 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்திற்குக்கீழே (ஹ்ருதய) விஸ்தாரம் 13½ அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் விஸ்தாரம் 9 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் சூசுகம் (கருப்பான அக்ரபாகம்) 2 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் உயரம் 4½ அங்குலமாகும். அதன்கண் (காம்பு)ணின் உயரம் ½ அங்குலமாகும். ஸ்தநாக்ஷமும் ஸ்தநமும் வட்ட வடிவமாகவும் அழகாகவும் இருக்கும்படி அமைக்கப்பெற வேண்டும்.

ஸ்தநாந்தரம் யவாஷ்டாம்ஶம் *ஶங்கவீரம் ச தத்ர வை ||௨௮||

கக்ஷயோரந்தரம் வித்யாத் ஸப்ததஶாங்குலம் ஸ்ம்ருதம் |
பாஹ்வோர்மத்யவிஸ்தாரஶ்சைகத்ரிம்ஶாங்குலம் பவேத் ||

ஹிக்காயோ பாஹுதீர்கம் து ஷட்விம்ஶத்யங்குலம்
(பவேத் |
கூர்பரோத்துங்கம் த்விமாத்ரம் ஸ்யாத் ப்ரகோஷ்டம் த்விநவாங்குலம் ||௩௦||

மணிபந்தாத்தலாயாமம் ஸப்தாங்குலமுதாஹ்ருதம் |
தந்மத்யமா(தஸ்மாந்மத்யமா)ங்குலி: ஷஷ்ட: பஞ்சேஹ தர்ஜநீ
பவேத் ||௩௧||

அநாமிகாதர்ஜந்யோ:†யாமாங்குஷ்டகநிஷ்டயோ: |
சதுர்மாத்ரம் தீர்கமேவம் ஹஸ்தயோருபயோரபி ||௩௨||

இரு ஸ்தநங்களின் மத்தியின் ஒதுக்கம் 8 யவை. இந்த இடமே சங்கவீரம் அணியுமிடமாகும். ஸ்தநாக்ஷங்களின் மத்தியின் ஒதுக்கம் 17 அங்குலமாகும். புஜங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 31 அங்குலமாகும். கழுத்து மட்டத்திற்குக் கீழ் புஜத்தின் (மேல்க்கையின்) நீளம் 26 அங்குலமாகும். முழங்கையின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 18 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டிலிருந்து உள்ளங்கையின் நீளம் 7 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து நடுவிரலின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். சுட்டு விரல் அணி விரல்களின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். பெருவிரல், சிறுவிரல்களின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெருவிரல்முதல்

---

*ஶங்கவீரம் து இதி ஸர்வேஷு ஸூக்ஷ்மாகமபாட: |
ஶங்கவீரம் து இதி பாடஸ்து ஸம்மதோ பவேதிதி பாதி

†கநிஷ்டாங்குஷ்டயோ: யாமம் இதி ஸம்மதாயேந பாடேந பாவ்யம் |

நவஸப்தாஷ்டஸப்தஷட்யவாம் கநிஷ்டாதிவிஸ்த்ருதம்(யவ
ஸம் கநிஷ்டதஸ்ததம்) ।
தத்ஷடம்சே சதுர்பாகம் து (சதுர்பாகாம்) நகதார
விதீயதே ॥ ௫௫ ॥

யவத்வயாதிகம் தாரம் நகாயாமம் து தீர்க்கவத் ।
ஹஸ்தஸ்ய தலவிஸ்தாரம் பஞ்சமாத்ரம் விதீயதே ॥ ௫௪ ॥

மணிபந்தவிசாலோऽக்நி: பஞ்சாம்சம் கூர்பரஸ்ய து ।
ஷடம்சம் பாஹுவிஸ்தாரம் ஸப்தாம்சம் பாஹுமூலகம் ॥

தஸ்மாதா மணிபந்தாந்தம் க்ரமேண வேணுவத் க்ருசம் ।
ஹஸ்தவிஸ்தாரமேவம் ஸ்யாத் ஸப்தாம்சம் க்ரீவவிஸ்த்ருதம் ॥

கண்ட்ரே மூலே து விஸ்தாரம் *வஸ்வம்சம் ஸ்யாத்யவாதிகம் ।
ரந்த்ராம்சம் மத்யவிஸ்தாரம் கக்ஷாந்தம் ஸ்தநாக்ருதி ॥௫௭॥

சிறுவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம் முறையே 9,7,8,7,6 யவைகளாம். விரல்களின் அகலத்தில் 6ல் 4 பங்கு நகங்களின் அகலமாகும். நகங்கள், அகலத்தைவிட 2யவை நீளமுள்ளவைகளாகும். நகமானது கூர்மையாக இருப்பதாகும்.

உள்ளங்கையின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் அகலம் 3 அங்குலமாகும். முழுங்கையின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். பாஹுவின் (மேல்கையின்) அகலம் 6 அங்குலமாகும். பாஹு மூலத்தின் (அடிக்கையின்) அகலம் 7 அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்திலிருந்து மணிக்கட்டு வரையில் கொழுத்த மூங்கிலைப்போல் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். கையின் அகலம் இவ்விதமாகும்.

கழுத்து நுனியின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். அடிக்

---

*ஸப்தாம்சம் ஸ்யாத்யவாதிகம் இதி பாடஸ்தூத்தமோ
பாதர்கா வா: ।

𑌭𑍍𑌰𑍁𑌵𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌭𑍍𑌰𑍂𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌪𑌾𑌦𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫௮ ॥

𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍁𑌟𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌯𑌵𑍈𑌕𑌾𑌂𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌗𑍋𑌜𑍀𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌿𑌃 ॥

*𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌨𑍍𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌹𑌸𑍍𑌤𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑍋𑌪𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂(𑌤𑌤𑌂) 𑌹𑍍𑌰𑌾𑌸𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

கழுத்தின் அகலம் 8 ¶(7⅛) யவையாகும். முகத்தின் அகலம் 11 அங்குலமாகும். முகமானது கோழிமுட்டை வடிவத்திலிருப்பதாகும்.

புருவத்திற்கும் கேசாந்தத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள அளவு, 2½ அங்குலமாகும். ப்ரூமத்தியத்திலிருந்து நேத்திர ஸூத்திராந்தம் வரையில் மத்திய அளவு 2¼ அங்குலமாகும். நாஸாபுடத்திலிருந்து வாய் வரையில் மத்திய அளவு 1⅛ அங்குலமாகும் கோஜி (மேலுதட்டிலுள்ள பள்ளம்) யின் நீளம் 4½ யவையாகும். அதன் அகலம் நீளத்தில் ஸரிபாதி 2¼ யவையாகும். §காதின் அகலம் 3 அங்குலமாகும், காதின் நீளம் 4¼ அங்குலமாகும். காதிலிருந்து அதன் நாளமானது தொங்குதலாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். காலானது யானையின் துதிக்கையைப் போல முறையே கரவு சிறை

---

*𑌕𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌹𑍍𑌰𑍁𑌤𑌿 ।

¶7⅛ அங்குலம் அடிக்கழுத்தின் அகலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹாலிலுள்ள நூலின் பாடம்

§காதின் அகலம் 2 அங்குலம் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஶேஷமுக்தம் த்வ(து)தாமோத்தமதஶைவ
ஸாதாரணே ॥ ௪௧ ॥

ஸ்த்ரீணாம் ஸாதாரணம் த்வேதத் விஶேஷமத்ர ஶ்ருணு ।

அத கௌரீலக்ஷணம் ॥

கௌரீ சைவ த்விபுஜா ஶாந்தா த்விநேத்ரா ஷட்ப்ரகாஶிநீ
(ஶாலி)தா ॥ ௪௨ ॥

கரண்டமகுடா வாபி கிரீடமகுடாந்விதா ।
மகுடம் கேஶபந்தம் வா தேஷாம் சைவைகதரம் குரு ॥

கேஶாந்த(கிரீட)மகுடோத்ஸேதமஷ்டாதஶாங்குலமதமம் ।
ஏகவிம்ஶாங்குலம் மத்யம் ஶ்ரேஷ்டம் சதுர்விம்ஶாங்குலம் ॥

வாக இருக்கவேண்டும். (அடித்துடையின் அகலம்) 12 அங்குலமாகும். மற்ற லக்ஷணங்களை உத்தமதசதாலத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் கணக்குடனேயே அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதுவே ஸ்திரீபிம்பங்களின் ஸாதாரணமான (பொதுவான) லக்ஷணமாகும். இனி விசேஷ லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

கௌரீ லக்ஷணம்

கௌரீதேவியானவள், இரண்டு கைகளும், சாந்தமான ஆகிருதியும், இரண்டு கண்களும் நீண்டு (சிறப்பாக) பிரகாசிக்கும் ஆறு ஸ்தானங்களுமுடையவளாக இருப்பவளாவாள். கரண்ட மகுடம், அல்லது கிரீடமகுடம், அல்லது கேசபந்தமகுடம் இவைகளில் ஏதாவது ஒன்றை அழகாக அமைக்கவேண்டும்.

கிரீடமகுடமானது, கேசாந்தத்திலிருந்து 18 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது அதமமாகும். 21 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது மத்தியமமாகும். 24 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது உத்தமமாகும். அந்த முகுடத்

யவாதிகம் ஶிரோநாஹாத் உச்சகூடஸமுத்ஸ்ருதம் ।
உச்சம் ஸப்தாஷ்டபாகோநம் ஹீநமக்ரவிஶாலகம் ॥ ௪௫ ॥

கிரீடமகுடம் ப்ரோக்தம் *கேஶபந்தோ வதாம்யஹம் ।
உத்ஸேதாத்ம் க்ரமாத் க்ஷீணம் கரண்டமகுடஸ்ய து ॥ ௪௬ ॥

பத்மஸ்ய முகுலாகாரம் மகுடாக்ரம் ப்ரகல்பயேத் ।
த்ரிபஞ்சஸப்தநவபி: கரண்டைஸ்து விராஜிதம் ॥ ௪௭ ॥

தின் அடியானது, சிரஸ்ஸின் அகலத்தைக்காட்டிலும், 1 யவை, அகலத்தில் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். மகுடத்தின் நுனியின் அகலமானது, அதன் அடியின் அகலத்தை 7 அல்லது 8 பாகங்களாகச் செய்து, அந்த பாகங்களில் 1 பாகம் குறைவான அகலமுடையதாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கிரீட மகுடத்தின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. * கேசபந்தத்தை இவ்விதம் செய்யவேண்டும்.

கரண்ட மகுடமானது அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். முகுடத்தின் அக்ர பாகத்தை, தாமரை மொட்டைப்போன்ற வடிவமுள்ளதாக அமைக்கவேண்டும். (கரண்டமகுடமானது தாமரை மொட்டைப்போல, அடி சிறுத்து, மத்தியில் அகண்டு, அதற்குமேலே முறையே சிறுத்து இருக்கவேண்டும் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்) கரண்ட மகுடமானது, 3, 5, 7 அல்லது 9, கரண்டங்களுடன் (அடுக்குகளுடன்) அழகாக அமைந்திருக்க வேண்டும். (கரண்டம்—தேன்கூடு தேன் கூடானது, அடியில் அகண்டபத்தையும், அதற்குக் கீழே முறையே குறைந்த அகலமுள்ள பலபத்தைகளாலுமமைந்த

---

*கரண்டமகுடம் ஶ்ருணு இதி பாடோ ஸாதுரிதி பாதி ।

* இனி கரண்ட மகுடத்தின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

சதுஷ்பூரிமஸம்யுக்தம் நாநாபுஷ்பைர்விராஜிதம் |
ஹாரோபக்ரீவஸம்யுக்தம் முக்தாதாமைரலங்க்ருதம் ||௪௮||

கர்ணௌ ச குண்டலஸம்யுக்தௌ சதுரங்குலதீர்காயதௌ
(தௌ ததா) |
மகுடம் குண்டலம் வாபி வ்ருத்தம் குண்டலமேவ வா || ௪௯ ||

கடகை: கடிஸூத்ரம் ச ஹாரோபக்ரீவஸம்யுதம் |
பாஹுபூரிமஸம்யுக்தம் சந்நவீரஸமந்விதம் || ௫௦ ||

யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தா கேயூராட்யா ஸுப்ரோஹநா |
ஶுக்லவஸநா தேவீ ச்யாமவர்ணா ச ஸுஸ்தநீ ||௫௧||

தாகும். இவ்விதமே அடியின் அகலத்தைவிட குறைவான அகலமுள்ள பல அடுக்குகளுடனமைந்திருக்கவேண்டு மென்பது கருத்து)

மேலும், (கிரீடமகுடம், கரண்டமகுடம் இரண்டிலும் 4 பக்கங்களிலும்) 4 பூரிமங்களுடனும் (பூரிமம்—இலைகள் புஷபங்கள் போன்ற விசித்திரமான அமைப்பு) பலவித புஷ்பங்களுடனும் அழகாக இருக்கவேண்டும்.

பார்வதியின் மூர்த்தியானது, ஹாரம், உபக்ரீவம், முத்துமாலை, இவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்ப தாகும்.

காதுகள் குண்டலங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, 4 அங்குலம் நீண்டிருப்பவைகளாம். முகுடம், குண்டலம், இவைகள் வட்டவடிவமாக இருக்கவேண்டும். குண்டலம் மட்டுமாவது வட்டமாக இருக்கவேண்டும்.

கடகம், கடிஸூத்திரம், ஹாரம், உபக்ரீவம், பாஹு பூரிமம், சந்நவீரம், இவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்ப தாகும்.

தேவியானவள், யஜ்ஞோபவீதம், கேயூரம், வெண்

உத்பலம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமஹஸ்தம் ப்ரஸாரிதம் |
ஆபங்கம் ஸமபங்கம் வா குர்யாத்தேவீம் ஸுலக்ஷணாம் || ௫௨ ||

தக்ஷிணம் ஸ்வஸ்திகம் பாதம் வாமபாதம் து குஞ்சிதம் |
ஶ்ருங்கம் ச து காணாம்ஸம் து *ப(வே)ஷாம்ஸம் ஸம
ஸம்ஸ்திதே || ௫௩ ||

பட்டாடை, இவைகளையணிந்து, பச்சைநிறமும், அழகிய ஸ்தநங்களும் உடையவளாய், மனோஹரமான அழகின் உருவமாக அமைந்திருக்கவேண்டும்.

[ஹாரம் மார்வரையில் தொங்கும் மாலை. உபக்ரீவம்— மார்மட்டத்திற்குமேலே தொங்கும் ஹாரம். முக்தாதாம— முத்துமாலை, கர்ண குண்டலம்—வட்ட வடிவமான கர்ணாபரணம். கடகம்—புஜமத்தியிலணியும் ஆபரணம். கடிஸூத்திரம் — அரைஞாண். பாஹுபூரிமம் — பாஹுவலயத்திலிருக்கும் இலைகள் புஷ்பங்கள் போன்ற அலங்காரம். சந்நவீரம்—ஊர்த்துவகாயத்தில் தொங்கும் ஹாரம் முதலியவைகள், பக்கங்களில் தொங்கும் குஞ்சம் முதலியவைகள், கேயூரம், கடகம், பத்திரபூரிமம், முதலியவைகள் இவைகளின் நடுவில் தொங்கும் ஹாரங்கள். இவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாக சந்நவீரம் என்று பெயர். —மாநஸாரம்)

தேவியின் வலதுகையில் நீலோத்பல புஷ்பம் இருக்க வேண்டும். இடதுகை தொங்கவிட்டிருக்க வேண்டும். அம்பாளின் ஸ்வரூபத்தை ஆபங்கலக்ஷணத்துடனாவது, ஸமபங்க லக்ஷணத்துடனாவது மிகவும் அழகாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும்.

தேவியின் வலது கால் ஸ்வஸ்திதமாகவும், இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருப்பதாகும்.

---

*வேஷாம்ஸம் இதி ஸர்வத்ர கோஶாதர்ஶபாட: |

நதமாநம் ஸமாக்யாதம் ஸூத்ரம் வக்ஷ்யே யதாக்ரமம் ।
லலாடமத்யாத்வாமே து நேத்ராந்த(ந்தே)ஷு வாமபுடாந்தகே ॥

ஹநோர்வாமே ஸ்தநயோர்மத்யமே ததா ।
நாபேர்தக்ஷிணபார்ஶ்வே து வாமோரோர்தக்ஷிணம்
பார்ஶ்வகம் ॥ ௫௫ ॥

தக்ஷசரணே பார்ஷ்ணிவாமபார்ஶ்வே து லம்பயேத் ।
பாதாங்குஷ்டயோர்மத்யம் ஷோடஶாங்குலமிஷ்யதே ॥

*தத்ரி(தத்க்ரி)பாகைகபாகம் து பார்ஷ்ணிமத்யமுதா
ஹ்ருதம் ।
ஏவமாபங்கமாக்யாதம் ஸமபங்கமத꞉ ஶ்ருணு ॥ ௫௬ ॥

ஆபங்க லக்ஷணத்தில், நதமானம் (வணக்கத்தால் குறையும் அளவு) 3 அங்குலமாகும். ஸமபங்கத்தில் நதமானம் 2 [1](4) அங்குலமாகும். இனி ஸூத்திரத்தை முறையுடன் கூறுகிறேன்.

நடுநெற்றியிலிருந்து, இடது நேத்திராந்தம், இடது நாஸாபுடாந்தம், இடது தாடை, ஸ்தநங்களின் மத்தியம், நாபியின் வலது பக்கம், இடது துடையின் வலது பக்கம், வலது குதிகாலின் இடது பக்கம், இவைகளில் மத்திய ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். பாதாங்குஷ்டங்களின் மத்திய ஒதுக்கம் 16 அங்குலமாகும். அதில், 4ல் 1 பாகம் [2](3ல் 1 பாகம்) குதிகால்களின் மத்தியின் ஒதுக்கமாகும். இவ்விதமாக ஆபங்கஸூத்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸமபங்க லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

---

*தத்க்ரிபாகைகபாகம் இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகபாட꞉ ।

1. ஸமபங்கத்தில் நதமானம் 4 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதிமஹால் நூலிலுள்ள பாடம்

2. 3ல் 1 பாகம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

லலாடமத்யே நாஸாக்ரே பாதபார்ஷ்ண்யோஸ்து மத்யமே |
ப்ரலம்பம் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் து ந்யூநம் து
ப்ரவக்ஷ்யதே || ௫௮ ||

தஸ்மாத் ஸூத்ராத் ஸ்தநயோர்மத்யம் தக்ஷிணே து
குணாங்குலம் |
தஸ்மாத் ஸூத்ராத் வாமதோ(தக்ஷிணே)நாபிநீவ்ரம்
த்வ்யங்குலகம் பவேத் || ௫௯ ||

தஸ்மாத் ஸூத்ராத் வாமதோ(தக்ஷிணே)யோநிமூலமத்யம்
யுகாங்குலம் |
தஸ்மாத் ஸூத்ராத் தக்ஷிணே ஜாநுநீவ்ரம் குணாங்குலம்
பவேத் || ௬0 ||

ஶேஷம் பூர்வவதுத்திஷ்டம் கௌரீலக்ஷணமேவ ஹி |
ஸாஸ்த்ரோக்திஸித்தாநாம் ப்ராகேவ ப்ரோச்யதே தவ
(உக்தம் து லக்ஷணம்) || ௬௧ ||

இதி காஸ்யபசில்பே உத்தரபாகே கௌரீலக்ஷணம் நாம
ஷட்பஞ்சாஸத்தம: படல: ஸமாப்த: ||

நடுநெற்றி, நுனிமூக்கு, புறங்கால்களின் மத்தியபாகம், இவைகளில் பிரம்ஹஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிட வேண்டும். இனி ஒதுக்கத்தைக் கூறுகிறேன். (58)

பிரம்ஹஸூத்திரத்திலிருந்து வலதுபக்கத்தில் ஸ்தநங்களின் மத்தியபாகம் 3 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது (வலது) பக்கத்தில் நாபிவரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது (வலது) பக்கத்தில் யோநிமூலமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து வலதுபக்கத்தில் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 3 அங்குலமாகும். மற்றபடி இதில் கூறப்படாத கௌரீ லக்ஷணங்கள்யாவும் முன்னமேயே

|| அத ஸப்தபஞ்சாசத்தம: படல: ||

அதமதசதாலம் ||

கநிஷ்டம் தசதாலேந சந்த்ரார்கௌ ஸாச்விநௌ த்விஜோத்தம !
ருஷ்யாதித்யாவஸூந் ச ஸேநாநீஞ்சைவ சாஸ்தாரம் ததா || ௧ ||

ஶக்ரம் சண்டேசம் சைவ ஶ்ரேஷ்டம் க்ஷேத்ரபாலமுகாந் ।
கநிஷ்டதசதாலேந காரயேத்து விசக்ஷண: || ௨ ||

ஷோடசாதிகசதாம்சம் ஸ்யாத் அதமம் தசதாலகம் ।
உஷ்ணீஷம் மாத்ரம் வேதாங்கம் கேசாந்தம் து ராமமாத்ரகம் ||

கேசாந்தாத் ஹநுபர்யந்தம் ஸார்த்தத்வாதசமாத்ரம் பவேத் ।
ராமமாத்ரம் ஸார்த்தம் கண்டாந்தம் த்விஜோத்தம || ௪ ||

கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஸரஸ்வதீ முதலிய ஸ்திரீ தேவதைகளின் லக்ஷணங்கள் முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. *(61)*

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் மத்யம தசதாலத்தில் ஸ்திரீமாநம் என்னும் ஐம்பத்தாறுவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பத்தேழாவது படலம்.

அதம தசதாலம்.

ஹே அந்தணனே! இனி அதம தசதாலத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. ஸமர்த்தனான சில்பியானவன், சந்திரன், சூரியன், அசுவினீ தேவர்கள், இருடிகள், குகன், ஐயனார், இந்திரன், சண்டிகேசர், க்ஷேத்திரபாலகர், இவர்களை கநிஷ்ட தசதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். அதம தசதாலமானது 116 அங்குலமாகும்.

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து கேசாந்தம் வரையில் 3 அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து ஹந்வந்தம் 12½ அங்குலமாகும் ஹநுவிலிருந்து

ஹிக்காத் ஸ்தனமத்(த்யா)ந்தம் ஸார்த்தத்வ்யம்ஶமாத்ர(பாக)கம் பவேத் |
ஸ்தநாதோ(த்தா)நாபிபர்யந்தம் தத்ஸமம் பரிகீர்த்திதம் ||
நாபேஸ்து மேட்ரமூலாந்தம் ஸார்த்தத்வ்யம்ஶமாத்ரகம் ஸ்ம்ருதம் |
மேட்ரமூலாத்து ஜாந்வந்தம் பஞ்சவிம்ஶதிமாத்ரகம் || ௬ ||
வேதாங்குலம் து ஜாநு ஸ்யாத் ஜங்காயாஸ்து ஸமா பவேத் |
வேதாம்ஶம் பாதயோத்ஸேதம் த்வேவம் விதீயதே ||௭||
உஷ்ணீஷாத் ப்ருஷ்டகேஶாந்தம் ஸார்த்தத்வ்யம்ஶமாத்ரம் பவேத் |
உஷ்ணீஷ(ாத்) பார்ஶ்வகேஶாந்தம் பஞ்சமாத்ரமுதாஹ்ருதம் ||
கேஶாந்தாச்சிபுகாந்தம் ச த்ரிதா தத்து மானஹாஜிதே |
கேஶாதக்ஷிஸூத்ராந்தம் பாகைகம் ஸமுதாஹ்ருதம் ||

கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஸ்தந மத்தியம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். ஸ்தநமத்தியத்திலிருந்து நாபிவரையில் 12½ அங்குலமாகும். நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். மேட்ரமூலத்திலிருந்து முழங்கால் வரையில் 25 அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் உயரம் 25 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். இவ்விதமாக உயரம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (7)

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து பின்பக்கம் கேசாந்தம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். உஷ்ணீஷத்திலிருந்து பார்சுவ கேசாந்தம் 5 அங்குலமாகும். (8)

கேசாந்தத்திலிருந்து முகவாய்க் கட்டை வரையிலுள்ள அளவை, 3 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகம், கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸூத்திரம் வரையில், 1

यवो यवेन श्रोत्रान्तं तु नेत्रयोरन्तरं विदुः ।
तत्समं पुटनासाग्रं हन्वन्तं तु भागतः ॥ १० ॥

भ्रूमध्यादूर्ध्वकेशान्तं सप्तदश यवाः स्मृताः ।
यवं भ्रूमध्यविस्तारं तन्वग्रं तु (क्रमात्) क्रमात् ॥

षड्यवं नेत्रविस्तारमूर्ध्ववर्त्म यवायत(यि)कम् ।
अधोवर्त्म तु तद्रूपं कथितं यवं भवेत् ॥ १२ ॥

नेत्रायामं त्रिधा कृत्वा भागमेकं कृष्णमण्डलम् ।
कृष्णमण्डलमध्ये तु ज्योतिर्यवेन (यवोन्मान) प्रमाणकम् ॥

यवेनैव दृष्टिः स्यात् ज्योतिर्मण्डलमध्यमे ।
अधोवर्त्मनि तन्नेत्रसूत्रं कथयामि विशेषतः ॥

பாகம் புடாந்தம் வரையில், 1 பாகம் ஹநுவந்தம் வரையில், என்று கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். (9)

நேத்திரங்களின் மத்தியபாகமானது $2\frac{1}{2}$ அங்குல மாகும். அதற்கு ஸமமான அளவே கண்ணின் நீளமாகும். இரு கண்களின் நீளம் 5 அங்குலம் இருப்பதாகும். (10)

ப்ருமத்தியத்திலிருந்து ஊர்துவ கேசாந்தம் வரையில் மத்திய அளவு 17 அங்குலமாகும். நடுப் புருவத்தின் அகலம் 1 யவையாகும்? புருவமானது நடுவிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே, சிறுத்திருப்பதாகும. (11)

நேத்திரத்தின் (கருவிழியின்) அகலம் 6 யவையாகும். மேலிமையின் விஸ்தாரம் (உயரம்) 7 யவையாகும். கீழிமையின் அகலமும் அவ்விதமே 7 யவையாகும். (12)

நேத்திரத்தின் நீளத்தை 3 பாகமாகச் செய்ய வேண்டும். அதில் 1 பாகம் கிருஷ்ணமண்டலமாகும். (நடுவிலிருக்கும் கருவிழியாகும்) கிருஷ்ணமண்டலத்தின் நடுவில், ஜ்யோதிஸ் (ஒளி) 1 யவையாகும், ஜ்யோதிர் மண்டலத்தின் நடுவில் திருஷ்டி (பார்வை) 1 யவை (யூகை)

தஸ்ய கேசாந்தயோர்மத்யே ப்ரூர்பாலேந்துநிபா பவேத் |
கர்ணோத்ஸேதம் ச கர்ணம் ச உத்தமே தசதாலவத் || ௧௫ ||

க்ராணமூலஸ்ய விஸ்தாரம் உத்தமே தசதாலவத் |
நாஸிகாக்ரவிஸ்தாரம் து ஏகாம்ஶமாத்ரமுதாஹ்ருதம் ||

அதரோஷ்டஸ்ய ஆயாமம் த்வ்யம்ஶமாத்ரமுதாஹ்ருதம் |
தத்வயம் தஸ்ய விஸ்தாரம் அர்த்தகம் ச யவாம்ஶமுச்யதே ||

விஸ்தாரம் தத்ஸமம் வித்யாத் நிம்நமர்த்தயவம் பவேத் |
தஸ்யாத்யந்நிம்நாங்கம் யவோந்நதமேகாம்ஶகம் || ௧௮ ||

க்ரீவாமூலவிஸ்தாரம் து வஸ்வம்ஶமாத்ரமுதாஹ்ருதம் |
க்ரீவாக்ரஸ்ய து விஸ்தாரம் ஸார்த்தஸப்தாம்ஶமாத்ரம் பவேத் ||

வக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்ய விஸ்தாரம் ஷட்த்ரிம்(விம்)ஶதிமாத்ரகம் |
பஞ்சவிம்ஶதிமாத்ரம் து பாஹ்வந்தரமுதாஹ்ருதம் || ௨௰ ||

யாகும். கீழேயுள்ள இமையிருக்குமிடத்தில் (நேத்திர மத்தியில்) விசேஷித்து நேத்திர ஸூத்திரம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. (14)

புருவத்தின் கேசாந்தங்களின் நடுவில் பாலசந்திரனைப் போல புருவம் இருப்பதாகும். காதின் இடமும், காதும், உத்தம தசதாலத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். மூக்கினடியின் அகலம் உத்தம தசதாலத்தில் கூறப் பட்டதேயாகும். நாஸாக்ரத்தின் விஸ்தாரம் 1 அங்குலமாகும். கீழுதட்டின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். உதட்டின் விஸ்தாரம் அதில் ஸரிபாதி 1 அங்குலமாகும். சுபுகத்தின் (முகவாய்க் கட்டையின்) உயரம் 2 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரமும் அதைப்போலவே 2 அங்குலமாகும். (அதன் மத்தியில்) பள்ளம் ½ யவையாகும். (18)

அடிக்கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். நுனிக் கழுத்தின் அகலம் 7½ அங்குலமாகும், மார்பின் அகலம்

ஸூர்யாம்ஶம் து ப்ரகோஷ்டஸ்ய ஹ்யேகோநவிம்ஶதிமாத்ரகம் |
தஸ்மாதாமத்யமாக்ராந்தம் ஸார்தத்வாதஶமாத்ரகம் || ௨௧ ||

தஸ்யார்தம் து தலாயாமம் ஶேஷம் மத்யாங்குலாயதம் |
அங்குஷ்டஸ்ய து தீர்கம் து *அஷ்டாதஶயவா: ஸ்ம்ருதா: ||

ஸார்தவேதாங்குலம் ப்ரோக்தமநாமிகாஸு தீர்ககம் |
ததைவ தர்ஜநீதீர்கம் கநிஷ்டாயா யுகாம்ஶகம் || ௨௩ ||

யவாநந்த்விவஸு(ஷட்)ஸப்ததம் மாங்குஷ்டாதிததம் யவம் |
தந்மூலேஷ்வஷ்டாம்ஶஹீநம் து ஶேஷமக்ரவிராமகம் ||௨௪||

அக்ரவ்யாஸே து பஞ்சாம்ஶே வேதாம்ஶம் நகவிஸ்த்ருதம் |
விஸ்தாராஷ்டாம்ஶமதிகம் நகாயாமமுதாஹ்ருதம் ||௨௫||

---

37 (27) அங்குலமாகும் பாஹுவின் (மேல்கையின்) நீளம் 25 அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 19 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து நடுவிரல் வரையில் நீளம் 12½ அங்குலமாகும். அந்த நீளத்தில் ஸரிபாதியளவு உள்ளங்கையின் நீளமாகும். பாக்கியுள்ள ஸரிபாதியளவு நடுவிரலின் நீளமாகும்.

பெருவிரலின் நீளம் [2] 18 யவையாகும். அணிவிரலின் நீளம் 4½ அங்குலமாகும். சுட்டு விரலின் நீளமும் அதுவே யாகும். (4½ அங்குலமாகும்) சிறுவிரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெருவிரல் முதலிய விரல்களின் அகலம் முறையே, 9, 7, 8, 6, 5, யவையாகும். விரல்களின் நுனியானது அடிப்பக்கத்தின் அகலத்தில் 8ல் 1 பங்கு குறைந்திருப்பதாகும். விரல்களின் நுனியின் அகலத்தில் 5ல் 4 பங்கு, நகங்களின் அகலமாகும். நகத்தின் நீளமானது,

---

*அங்குலாத்ர்யர்தாஹ்ருதம் இதி பாடே ஸாதுரிதி பாதி |

2. பெருவிரல் நீளம் 4 அங்குலம் என்று இருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌰𑍍𑌵𑌕𑌮𑍍 ।
*𑌤𑌲𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌶𑍂𑌲𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌰𑍇𑌖𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௬ ॥

(𑌤𑌲)𑌮𑍂𑌲𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯 𑌘𑌨𑌂 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶(𑌤𑌸𑍍𑌯)𑌹𑍀𑌨𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌘𑌨𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌤𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌸𑌮𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌤𑌲𑌸𑍍𑌯𑍈𑌵 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌿𑌃 ।
𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌯𑌵𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨௮ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌮𑍂𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌕𑍍𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

அதன் அகலத்தைக் காட்டிலும் ¼ பங்கு அதிகமாகும். பெருவிரல் 2 கணுக்களுடையதாகும். மற்ற விரல்கள் 3 கணுக்களுடையவைகளாகும்.

* உள்ளங்கையின் பார்சுவங்களில், தலமத்தியரேகையானது, சூலத்தைப்போல இருப்பதாகும். உள்ளங்கையின் அடியின் கனம் 2 அங்குலமாகும். அதன் நுனியின் கனம் 8ல் 1 பாகம் குறைந்திருப்பதாம். (உள்ளங்கையின் நுனியானது, அடியின் கனத்தில் ஸரிபாதி கனம் இருப்பதாம்) உள்ளங்கையின் அகலமானது நீளத்திற்கு ஸமமானதாகும். மணிக்கட்டின் விஸ்தாரமானது, 3¼ அங்குலமாகும். முன்கை அடிப்பக்கத்தின் அகலம் 5½ அங்குலமாகும். மேல்க்கை நுனியின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். மேல்க்கை நடுவின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். கக்ஷாந்தமானது,

---

*𑌤𑌲𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌰𑍇𑌖𑌾𑌃 𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃 𑌶𑍂𑌲𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿 𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌾𑌃 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍋 𑌭𑌾𑌵𑍍𑌯𑌃 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

*உள்ளங்கையில் சூலம் பத்மம் முதலிய ரேகைகள் இருப்பதாம் என்று இருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌕𑍍𑌷𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯 ।
𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌵𑌧𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௧ ॥

𑌉𑌦𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌿𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 [1]𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌮𑌰𑍍𑌧𑌯𑌵𑌂 (𑌨𑌿𑌮𑍍𑌨𑌂 𑌅 𑌷𑌡𑍍𑌯𑌵𑌂) 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌭𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌨𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩௩ ॥

𑌮𑍂𑌲𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌶𑍍𑌚𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌶𑌂 (𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌂) 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
[2] 𑌕𑍋𑌶𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌮𑍍 ॥

ஹிக்காஸூத்திரஸ்தானமாகும். கக்ஷாந்தத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். (கக்ஷாந்தம்—கமுக்கட்டை வரையிலுள்ள கையின் அகலம் 8 அங்குலம்.) (30)

கக்ஷங்களின் மத்தியமானது 22 அங்குலமாகும், ஹிருதயத்தின் எல்லையின் விஸ்தாரம், 18 அங்குலமாகும். வயிற்றின் விஸ்தாரம், 17 அங்குலமாகும். [3]ச்ரோணியின் விஸ்தாரம் 10 அங்குலமாகும். நாபியின் அகலம் 6 யவையாகும். அதன் தாழம் ½ (6) யவையாகும். இரு ஸ்தநங்களின் மத்தியின் அகலம் 12½ அங்குலமாகும். (33)

மூலக்காம்பின் அகலமும் உயரமும் 2 யவையாகும். [4] பீஜகோசத்தின் உயரமும் அகலமும் 4 அங்குலமாகும்.

---

1. 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

2. 𑌇𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌰𑍍𑌧𑍋 𑌭𑌾𑌗𑌃 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇𑌽𑌧𑌿𑌕𑌃 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

3. ச்ரோணி விசாலம் 18 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதீ மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

4. இதிலிருந்து முழங்காலளவு வரையில் ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்

[illegible] || ௩௫ ||

[illegible] || ௩௬ ||

[illegible] || ௩௭ ||

[illegible] || ௩௮ ||

[illegible] || ௩௯ ||

*[illegible] || ௪௦ ||

லிங்கத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். அதன் நுனி (தாமரை) மொட்டுபோன்றதாகும். இடுப்பின் அகலம் 18¾ அங்குல மாகும். அடித்துடையின் அகலம் 8½ அங்குலமாகும். நடு முழங்காலின் அகலம் 6½ அங்குலம். நளகையின் அகலம் 4½ அங்குலமாகும். முன் பாதத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். நடுப்பாதத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும்.

கால் பெருவிரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெரு விரல் நுனியிலிருந்து கணுக்கால் முண்டுவரையில் 12½ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் நீளம் 33 யவையாகும். நடு விரலின் நீளம் அதேபோன்றதாம். அணிவிரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். [நடுவிரலின் நீளம் 3½ அங்குலமும், அணிவிரலின் நீளம் 3 அங்குலமுமாகும்.] சிறு விரலின்

*[illegible]

ஸப்தாஷ்டநவயவாச்சைவ த்ரயோதஶயவம் க்ரமாத் ।
கநிஷ்டாத்யங்குஷ்டாந்தம் தத்விஸ்தார: ப்ரகீர்த்யதே ॥ ௪௧ ॥

அக்ர(ம்)மூல(ம்) ஸமம் ப்ரோக்தம் விஸ்தாரம்(ரே) து
த்ரிபாஜிதே ।
த்விபாகம் நகவிஸ்தாரம் தத்ரூபாயதவ்ருத்தகம் ॥ ௪௨ ॥

தலம் பாதாங்குஷ்டமூலே து த்விமாத்ரம் து கநம் பவேத் ।
கநிஷ்டாயாஸ்து மூலே து கநம் நவயவம் பவேத் ॥ ௪௩ ॥

குல்பாத் பார்ஷ்ண்யாயதம் பாகம் பார்ஷ்ண்யுத்ஸேதம் அ
தத்ஸமம் ।
ப்ருஷ்டஜ்ஞாநுவிஸ்தாரம் வாஷோதம் நவமாத்ரகம் ॥ ௪௪ ॥

வக்ஷஸ்யே வரே வ்ருத்தம் வஸுவிம்ஶதிமாத்ரகம் ।
*அ(க)க்ஷயோர்மத்யம் ப்ரோக்தம் (ப்ருஷ்டே) அர்த்தவிம்ஶதி
மாத்ரகம் ॥ ௪௫ ॥

நீளம் 2½ அங்குலமாகும். சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல் முடிய விரல்களின் அகலம் முறையே 7, 8, 9, 10, 13 யவை யாகும் (41)

விரல்களின் அடியும் நுனியும் (அகலத்தில்) ஸமமாக இருப்பதாகும். விரல்களின் நகங்கள், அதன் அகலத்தில் 3-ல் 2 பங்கு அகலமும் அதற்கேற்ற நீளமுமுடையதாய், நீண்டுவட்டமாக இருப்பதாகும். கால் பெருவிரலின் அடியில் பாததலத்தின் கனம் 2 அங்குலமாகும். சிறு விரலுக்குக்கீழே பாததலத்தின் கனம் 9 யவையாகும். (43)

கால் மணிக்கட்டு முண்டியிலிருந்து குதிகாலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். குதிகாலின் உயரமும் 4 அங்குலமாகும். வட்டமான பிருஷ்டபாகத்தின் அகலம் 8¾ அங்குலமாகும்.

---

*ப(க)க்ஷயோர்மத்யம் ப்ருஷ்டே இதி ஸர்வமூலாதர்ஶ
பாட:

கக்ஷாந்தரம் து பஶ்சிமே வேதநேத்ரமாத்ராங்குலம் |
யேஷாம் லக்ஷணமப்ரோக்தம் தேஷாம் ச பூர்வவதாக்ருதி: ||

இதி காஶ்யபஶில்பே அதமதஶதாலலக்ஷணம் நாம
ஸப்தபஞ்சாஶத்தம: படல: ||

கக்ஷாந்தரம் வரையில் மார்பின் மத்திய அகலம் 25 அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தில் கக்ஷாந்தரத்தின் அகலம் 24 அங்குலமாகும். இங்கு கூறப்படாத அளவுகள் யாவும் உத்தமதசதாலத்தில் கூறப்பட்டிருப்பனபோலவேயாகும். எந்த எந்த தேவதைகளுக்கு லக்ஷணம் கூறப்பட்டதோ அந்த அந்த தேவதைகளின் ஆகிருதியானது முன் கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். (46)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் அதம தசதாலம்
என்னும் ஐம்பத்தேழாவது
படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌃 ||

𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍃𑌣𑍁𑌷𑍍𑌵𑍈𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌮𑌾𑌨𑌸𑌃 |
𑌵𑌸𑌵𑍋𑌽𑌷𑍍𑌟𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑍇𑌶𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌕𑌾𑌃 || ௧ ||

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵(𑌃 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃) 𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑍇𑌨 𑌤𑍁 |
𑌸𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌶𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌬𑍇𑌰𑌾𑌯𑌾𑌮𑍇 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 || ௨ ||

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑍇𑌚𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 |
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 || ௩ ||

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 |
𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌭𑌾𑌨𑍍𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌵𑌧𑌿 || ௪ ||

ஐம்பத்தெட்டாவது படலம்

உத்தமநவதாலம்.

இனி உத்தமநவதாலத்தைக் கூறுகிறேன். ஊன்றிக் கேட்பாயாக. வஸுக்கள், அஷ்டமூர்த்திகள், வித்தியேசர்கள், லோகபாலகர்கள், மற்ற தேவதைகள், இவர்களை உத்தமநவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும்

பேரத்தின் உயரத்தை 112 பாகங்களாகப் பங்கு செய்யவேண்டும். அவைகளில் :—

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். கேசாந்தத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸூத்ரம் வரையில் 4 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து புடாந்தம் 4 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து ஹந்வந்தம் 4 அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஹிருதயாந்தம் 12 அங்குலமாகும்.

ஹ்ருதயாந்நாபிஸீமாந்தம் ததா த்வாதஶாங்குலம் ।
நாப்யாதிமேட்ராந்தமானம் த்வாதஶாங்குலம் உச்யதே ॥ ௫ ॥

ஊருதீர்கம் சதுர்விம்ஶம் ஸ்யாத் ஜானுனீ து சதுரங்குலம் ।
ஜங்காதீர்கம் ச ஆரோஹ தைர்க்யம் வேதாம்ஶம் து பதோதயம் ॥ ௬ ॥

ஹிக்காயா பாஹுதீர்கம் ஸ்யாத் சதுர்விம்ஶதி மாத்ரகம் ।
விதஸ்த்யம்ஶம் ப்ரகோஷ்டம் ஸ்யாத் அர்காம்ஶம் தலாயதம் ॥ ௭ ॥

தத்ர ஸ்ரீ மத்யமாங்குல்யா ஷடம்ஶம் மத்யமாயதம் ।
கநிஷ்டதஶதாலோக்தமானம் சேஷாங்கஸம்பவே ॥ ௮ ॥

தஸ்மாதவயவாம்ஶம் ச ப்ரத்யேகம் தேவதாங்கேஷு ।
ஸர்வதேவம் ஸமாப்தம் லக்ஷணம் கதிதம் மயா ॥ ௯ ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே உத்தமநவதாலவிதானம் நாம
அஷ்டபஞ்சாஶத்தம: படல: ॥

ஹிருதயத்திலிருந்து நாபிவரையில் 12 அங்குலமாகும். நாபியிலிருந்து மேட்ராந்தம் 12 அங்குலமாகும் துடையின் உயரம் 24 அங்குலமாகும். முழங்கால் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் உயரம் 24 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். ஆகக் கூடுதல் உயரம் 1+3+4+4+4+4+12+12+12+24+4+24+4=112 அங்குலமாகும். ஹிக்காஸூத்திரத்திற்குக்கீழே மேல்கையின் நீளம் 24 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 18 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் (விரலுள்பட) நீளம் 12 அங்குலமாகும். அதில் மத்தியமாங்குளியின் (நடுவிரலின்) நீளம் 6 அங்குலமாகும். மற்ற அங்கங்களின் அளவுகளை கநிஷ்டதசதாலத்திற்குக் கூறியுள்ளதைப்போலக் கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் அங்கங்களுக்குக்கூறப்பட்டிருக்கும்

|| அதைகோநஷஷ்டிதம: படல: ||

மத்யமநவதாலம் ||

மத்யமம் நவதாலம் து வக்ஷ்யே ஸம்க்ஷேபத: க்ரமாத் |
யக்ஷாப்ஸரோகணாஸ்சைவ அஸ்த்ரமூர்த்திமருத்கணா: || 1 ||

மத்யமநவதாலேந கர்த்தவ்யா விசேஷத: |
அஷ்டோத்தரசதாம்சே து ப்ரதிமோச்சே விபாஜிதே || 2 ||

உஷ்ணீஷம் த்வ்யம்சமாத்ரேண கேசம் பாதோநகாநநம் |
கேசாந்தாந்நேத்ரஸூத்ராந்தம் அர்த்தஸார்த்தம்
யவோநகம் || 3 ||

புடாந்தம் சைவ தத்துல்யம் ஹநுகம் ச ததா பவேத் |
பாதோநசதுரம்சம் து க்ரீவாயாமம் ததோ பவேத் || 4 ||

அளவுகளை இவ்விதமே கொள்ளவேண்டும். (பேரங்களின்) லக்ஷணமானது முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. (9)

காசியபீயசில்பசாஸ்திரத்தில் உத்தமநவதால லக்ஷணத்தைக்கூறும் ஐம்பத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பத்தொன்பதாவது படலம்

மத்தியமநவதாலம்

இனி மத்தியம நவதாலத்தைச்சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஹே பிராமணோத்தமனே! யக்ஷர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள், அஸ்திரமூர்த்திகள், மருத்துக்கள், இவர்களை மத்தியமநவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும்.

பிரதிமையின் உயரத்தை 108 அம்சமாகப் பிரித்துக் கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் உஷ்ணீஷம் 1 அம்சமாகும். கேசாந்தம் $2\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து நேத்திர ஸூத்ரம் வரையில் $3\frac{3}{8}$ அங்குலமாகும். புடாந்தமும், ஹநுவந்தமும் அதேபோல $3\frac{7}{8}$ அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் $3\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து

𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌦𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌵𑌧𑌿 ।
𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌦𑌿𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑌾𑌨𑌾𑌂𑌶𑌾 𑌚 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌠𑍀𑌵𑌕𑍇 ।
𑌜𑌾𑌨𑍁𑌷𑍍𑌠𑍀𑌵𑌸𑌮𑌂 𑌤𑍁𑌂𑌗𑌾 𑌜𑌂𑌘𑌾 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌠𑍀𑌵𑌸𑌮𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌜𑌾𑌨𑍁𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌊𑌰𑍁𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑍂𑌲𑌾𑌦𑍍𑌵𑌸𑌮𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌤𑌲𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌦𑍀𑌵𑌕𑍇 ॥

𑌷𑌡𑌂𑌶𑌂 𑌚 𑌯𑌵𑍋𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌦𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥ 𑌅 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌕𑌾𑌯𑌮𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

ஹ்ருதயாந்தம், நாபியந்தம், மேட்ராந்தம், இவைகள் ஒவ்வொன்றும் 11⅝ அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் 23¼ அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம் கழுத்தின் உயரத்தை யொக்கும். (3¾ அங்குலமாகும்) கண்டைக்காலின் உயரம் துடையின் உயரத்தையொக்கும் (23¼ அங்குலமாகும்) பாதத்தின் உயரம் முழங்காலைப்போன்றதேயாம். (3¾ அங்குலமாகும்) ஆகக்கூடுதல் உயரம் $1+2\frac{3}{4}+3\frac{7}{8}+3\frac{7}{8}+3\frac{7}{8}+3\frac{3}{4}+11\frac{5}{8}+11\frac{5}{8}+11\frac{5}{8}+23\frac{1}{4}+3\frac{3}{4}+23\frac{1}{4}+3\frac{3}{4}=108$ அங்குலம். மேல்கையின் நீளம் துடையின் அளவே யாகும். (23¼ அங்குலமாகும்.) முன்கையின் நீளம் 17 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5⅞ அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் உள்ளங்கையளவேயாகும். (5⅞ அங்குலமாகும்) மற்றவைகளை யுக்தியாக அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். (8)

காசியபசில்பசாஸ்திரத்தில் மத்தியமநவதாலத்தைக் கூறும்
ஐம்பத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌧𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥𑌾𑌧𑌮𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌧𑌰𑌗𑌣𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌅𑌸𑍁𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௧ ॥

𑌪𑌿𑌤𑌰𑌃 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌗𑌨𑍍𑌧𑌰𑍍𑌵𑌾𑌃 𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌾𑌧𑌮𑍇𑌨 𑌤𑍁 (𑌯𑍋𑌽𑌧𑌮𑌾𑌃) ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍁𑌤𑍍𑌤𑌰𑌶𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂𑌶𑍈𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍇𑌶𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌤𑍍𑌰𑌿 (𑌦𑍍𑌵𑌿)𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿 𑌹𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌥𑍋𑌦𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌗𑌲𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 (𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿)𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨ ॥

𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌦𑌿𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।

அறுபதாவது படலம்

அதமநவதாலம்

இப்பொழுது, அகம நவதால லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். வித்யாதரகணங்கள், அஸுரர்கள், பித்ருக்கள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், இவர்களை அதம நவதாலத்திலே செய்யவேண்டும்.

அதமநவதாலத்தின் உயரத்தை 104 பாகங்களாகக் கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில் உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் ¾ அங்குலமாகும். கேசாந்தம் 3½ (2½) அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து நேத்திரஸூத்திராந்தம் 3¾ அங்குலமாகும். புடாந்தம் 3¾ அங்குலமாகும். ஹந்வந்தம் 3¾ அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 4 (3½) அங்குல

தஸ்மாந்நாப்யந்தரம் தத்வந்மேட்ராந்தரம் ததா || ௫ ||

ஊருதீர்கம் (து த்வாவிம்ஶந்மாத்ரஞ்சைவ) விதீயதே |
க்ரீவாயதம் ததுச்சம் ஜாநு ஜங்கோருச்சார்தத்ர்யாயதா || ௬ ||

பாஹுதீர்கம் த்வாவிம்ஶம் ப்ரகோஷ்டம்
ஷோடஶாங்குலம் |

தலதீர்கம் து பஞ்சாம்ஶம் தத்வந்மத்யமாங்குலி: |
ஶேஷம் யுக்த்யா து கர்தவ்யம் லவமாநம் து விதீயதே ||

இதி காஶ்யபஶில்பே உத்தமநவதாலமாநம் நாம
ஷஷ்டிதம: படல: ||

மாகும். கழுத்திலிருந்து ஹ்ருதயாந்தம் 11½ அங்குலமாகும். நாபியந்தம் 11½ அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 11½ அங்குலமாகும். துடையின் நீளம் (22 அங்குலம்) விதிக்கப்பட்டுள்ளது. முழங்கால் பாதம் இவைகளின் உயரம் கழுத்தின் உயரமேயாகும். 4 (3½) அங்குலமாகும். மேல்க்கையின் நீளம் 22 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 16 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். மற்ற எல்லா அங்கங்களையும் யுக்தியாகக்கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (7)

காசியபசில்பசாஸ்திரத்தில் அதமநவதாலமென்னும்
அறுபதாவது படலம் முற்றும்.

|| அதை²கஷஷ்டிதம: படல: ||

—o—

அஷ்டதாலலக்ஷணம் ||

அத² வக்ஷ்யே விஶேஷேண அஷ்டதாலவிதி⁴ம் பரம் |
ஶதாம்ஶம் உச்ச்ய(த்ர்ய)பி³ம்பே³ தூஷ்ணீஷம் து
ஶிவாம்ஶகம் || 1 ||

ஸார்த⁴த்³வ்யம்ஶம் து கேஶாந்தம் கேஶாந்தாத்³த⁴நுகாந்தகம் |
*பாதோ³நநவஸங்க்²யம் ஸ்யாத் தத் த்ரிதா⁴ து விபா⁴ஜிதே ||

ஶிவாம்ஶம் சக்ஷுஷோ நேத்ராந்தம் புடாந்தம் சைவ
தத்ஸமம் |
புடாத்³த⁴நுகம் ஶேஷம் ஸார்த⁴த்ர்யம்ஶம் க³லோத³யம் ||

ஹிக்காதி³ஹ்ருத³யாந்தம் து ஸபாத³த³ஶாம்ஶம் விதோ³ந்தகம் |
நாப்⁴யந்தம் சைவ தத்துல்யம் மேட்⁴ராந்தகம் ததா² ||

அறுபத்தோன்ருவது படலம்

அஷ்டதாலலக்ஷணம்

இனி அஷ்டதால விதியை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். அஷ்டதாலத்தின் உயரம் 100 அங்குலமாகும். (இதுவே மனித பிம்பத்தின் உயரமாகும்.) இந்த அளவில் உஷ்ணீஷம் 1 அங்குலமாகும். கேசாந்தம் 2½ அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து முகவாய்க்கட்டை வரையில் 9¾, (10¾) அங்குலமாகும். இந்த 9¾, (10¾) அங்குலத்தை 3 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகம் நேத்ராந்தம், 1 பாகம் புடாந்தம், பாக்கியுள்ள 1 பாகம் ஹநுவந்தம், எனக் கொள்ளவேண்டும். கழுத்தின் உயரம் 3½ அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஹிருதயம் வரையில் 10¾ அங்குலமாகும். நாபிவரையில் 10¾ அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 10¾

*பாதோ³நைகாத³ஶாம்ஶம் இதி பாடே² ஸாவ்யக்தி ஹாநி |

ஸார்தை⁴கவிம்ஶமாத்ரம் து ஊர்வாயாமம் ப்ரகீர்திதம் |
ஜாநு கண்ட²ஸமம் துங்க³ம் ஜங்கா⁴ சோருஸமா ப⁴வேத் ||

ஜாநுதுல்யம் தலோத்ஸேத⁴ம் பா³ஹு: ஸார்தை⁴கவிம்ஶாயத: |
ப்ரகோஷ்ட²ம் து ஷோட³ஶாம்ஶம் ஸார்த⁴பஞ்சாம்ஶமாத்ரகம்
தலம் || ௬ ||

தத்ஸமம் மத்⁴யமாங்கு³ல்யம் ஶேஷம் ப்ராக்³வதீ³ரிதம் |
அத்ராநுக்தம் து யத்ஸர்வம் உத்தமத³ஶதாலவத் || ௭ ||

இதி காஶ்யபஶில்பே அஷ்டதாலகரணம் நாம
ஏகஷஷ்டிதம: படல: ||

அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் 21½ அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம், கழுத்தினளவுக்கு ஸம அளவு (3½ அங்குலம்) ஆகும். கணைக்காலின் உயரம் துடையின் உயரத்திற்கு ஸமம் (21½ அங்குலம்) ஆகும். பாதத்தின் உயரம் முழங்காலினளவாகும் (3½ அங்குலமாகும்) ஆக உச்சி முதல் பாதம் வரையில் உயரம், 1, 2½, 10¾, 3½, 10¾, 10¾, 10¾, 21½, 3½, 21½, 3½ = 100 அங்குலமாம்.

பாஹுவின் (பின்கையின்) உயரம் 21½ அங்குலமாகும். முன்கையின் உயரம் 16 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும் நடுவிரலின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும். மற்ற அளவுகளை முன்கூறியுள்ளபடியே கொள்ள வேண்டும். இங்கு கூறப்படாதவைகள் எல்லாவற்றையும் உத்தமதசதாலத்தில் கூறியபடியே கொள்ளவேண்டும். (7)

காச்யபிய சில்பசாஸ்த்ரத்தில் அஷ்டதாலத்தைக்கூறும்
அறுபத்தோன்றாவது படலம் முற்றும்.

|| அத த்விஷஷ்டிதம: படல: ||

ஸப்ததால லக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விசேஷேண ஸப்ததாலவிதிம் பரம் |
பிசாசப்ரதிமோத்ஸேதம் அஷ்டாசீத்யங்குலம் பவேத் ||

உஷ்ணீஷம் அர்த்தமாத்ரம் து கேசாந்தம் ஏகமாத்ரகம் |
ஸார்த்தத்வ்யம்ஶம் து நேத்ராந்தம் ஸார்த்தத்ர்யம்ஶம்
புடாந்தகம் || ௨ ||

ஹிக்காந்தம் ச தத்துல்யம் வேதாம்ஶம் ச களோதயம் |
ஸ்தநாந்தம் ஸப்தமாத்ரம் து ருத்ராம்ஶம் நாபிஸீமகம் ||

ததைவ மேட்ரநாளாந்தம் விம்ஶாம்ஶம் சோரு
தீர்க்ககம் |
ஜாநுதாலம் த்விமாத்ரம் ஜங்கா சோரு ஸமா பவேத் || ௩ ||

அங்குஷ்டம் த்விமாத்ரம் ஸ்யாத் ஏகாம்ஶம் து தலோந்நதம்
(ஸ்யாததம்) |

அறுபத்திரண்டாவது படலம்

ஸப்ததால லக்ஷணம்

இனி ஸப்ததால விதியை விசேஷித்துக்கூறுகிறேன். பைசாசபிம்பங்களின் உயரம் 88 அங்குலமாகும். அவைகளில், உஷ்ணீஷம் ½ அங்குலமாகும். கேசாந்தம் 1 அங்குலமாகும். நேத்திராந்தம் 2½ அங்குலமாகும். புடாந்தம் 3½ அங்குலமாகும் ஹனவந்தம் 3½ அங்குலமாகும். கழுத்து 4 அங்குலமாகும். ஸ்தநாந்தம் 7 அங்குலமாகும். நாபியந்தம் 11 அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 11 அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் 20 அங்குலமாகும். முழங்கால் 2 அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் 20 அங்குலமாகும். பாதம் 2 அங்குலமாகும். ஆக உச்சிமுதல் பாதம் வரையில்

ஜாந்வீவ ஜானுகம் பாஹு: ஸப்தாங்குலம் த்ரிவண்ணகம் ||

தலாயாமம் து ஹஸ்தாம்சம் வேதாம்சம் தலோ விஸ்தரம் |

தலாயாமஸ்ய மத்யஸ்ய மத்யாங்குலி நீவே ||௬||

*சேஷம் ப்ராகுக்தவத் ஸர்வம் ஸப்ததாலே ததீரிதம் |

ஸப்ததாலம் ஸமாக்யாதம் சேஷம் ப்ராக்வத் ப்ரகீர்த்திதம் ||௭||

இதி காச்யபசில்பே ஸப்ததாலலக்ஷணம் நாம

த்விஷஷ்டிதம: படலஸ்ஸமாப்த: ||

கூடுதல் ½, 1, 2½, 3½, 3½, 4, 7, 11, 11, 20, 2, 20, 2 = 88 அங்குலமாகும்.

பாதத்தின் நீளம் 14 அங்குலமாகும். பாஹுதீர்கம் (பின்கையின் நீளம்) 20 அங்குலமாகும் முன்கையின் நீளம் 15 அங்குலமாகும். கைத்தலத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் 4 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். மற்றவைகளை முன் கூறியுள்ள முறையில் உசிதம்போல் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்ததால லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதில் கூறப்படாதவைகளை முன்பு கூறியுள்ளபடியே கொள்ளவேண்டும். (7)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஸப்ததாலலக்ஷணமென்னும் அறுபத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்.

---

*சேஷம் ப்ராகுக்தமார்க்கேண ஸர்வம் ஸம்யக்ப்ரகீர்த்திதம் | இதி வா பாட: ஸாத்யதீதி ஸாதி |

|| அத த்ரிஷஷ்டிதம: படல: ||

மூர்த்திஸ்தாபன விதி: ||

அத ஶைவாநந்தரம் வக்ஷ்யே விஷ்ணோஸ்ஸ்தாபநே விதி: |
நகரே பஶ்சிமே வாபி மத்யே வா உத்தமோத்தமம் || ௧ ||

மத்ஸ்யாதிகல்க்யந்தகம் வா அவதாரம் து ஶில்பி(ஶம்பி)தம் |
தத்வஶே வாஸ்தத்வேஷு ஸ்தாபயேச் சில்பிகோத்தம: ||

வக்த்ரம் து விஷ்ணுவாஹ: விஷ்ணுகுஞ்ஜ(குஞ்ஜேய)மதாபி வா |
அஞ்ஜலிஹஸ்தஸம்யுக்தம் வக்ஷயேத் வா ஸமாஸ்தயா || ௩ ||

குஞ்ஜயோ(ண்யகே) வாபி தடாகே வாண்யதீயகே |

அறுபத்திமூன்றாவது படலம்

மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்கும் விதி

சைவமூர்த்தியை ஸ்தாபித்தபிறகு, விஷ்ணுமூர்த்தியை ஸ்தாபிக்கவேண்டிய விதியைக் கூறுகிறேன். நகரமாக இருந்தால், அதில் மேற்குதிக்கு அல்லது மத்திய பாகத்தில் (விஷ்ணு மூர்த்தியை ஸ்தாபிப்பது) உத்தமமாகும். மத்ஸ்ய மூர்த்தி முதல் கல்கி மூர்த்தி வரையிலுள்ள மூர்த்திகளை, சில்பியானவன் அவைகளுக்குரிய ஸ்தாநங்களில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். (2)

விஷ்ணுவின் முன்பக்கத்தில் கருடனையாவது விஷ்ணு குஞ்சத்தையாவது (ஆஞ்சநேயரையாவது) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். முன்பக்கத்தில் எதிரிலிருக்கும் கருடமூர்த்தி யானது இரண்டு கைகளையும் கூப்பி அஞ்சலிபந்தம் செய்து கொண்டு இருக்கவேண்டும். (3)

ப்ராசே வா வாஸ்துமத்யே வா ஹ்ருதயே வா ...
உதங்முகே வா ॥ ௪ ॥

*வாருணே தக்ஷிணே ... ஸ்தாபயேத் ।
ஈஶாநாக்நேய நைர்ருத்யாம் வாயவ்யே
பூஜயேத் ॥ ௫ ॥

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண ஸகலஸ்தாபநக்ரமம் ।
ஶாங்கரே ந்ருத்தமூர்த்திம் து ஆக்நேய்யாம் வ்ருஷவாஹநம் ॥

ஸோமாஸ்கந்தம் ஶிவம் நைர்ருத்யாம் ஸ்தாபயேத் ।
கங்காளம் வாயுதிக்பாகே பிக்ஷாடநம் ஜயாதிகே ॥ ௭ ॥

விஷ்ணுமூர்த்தியை, ஆலயம், அரண்யம், குளம் புண்ய தீர்த்தம், இவைகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

கிராமமாக இருந்தால் கோவிலில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அது கிழக்கு முகம் அல்லது வடக்கு முகமாக இருக்க வேண்டும். (4)

விஷ்ணு மூர்த்தியை, மேற்கு திக்கு, தெற்கு திக்கு, இவைகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். ஈசானியதிக்கு, அக்கினி திக்கு, நைர்ருதிதிக்கு, வாயுதிக்கு இவைகளிலும் ஸ்தாபித்து பூஜை செய்யலாம். (5)

இனி (சிவ மூர்த்திகளில்) ஸகல மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய விதியைக் கூறுகிறேன்.

ஈசான திக்கில் நடராஜமூர்த்தியையும், அக்கினி திக்கில் விருஷவாஹன மூர்த்தியையும், நைர்ருதி திக்கில் ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தியையும், வாயு திக்கில் கங்காளமூர்த்தியையும்,

---

*வாருணே விஷ்ணுமூர்த்திம் ... ஸ்தாபயேத் ।
ஸௌம்யாதௌ வாயவ்யாக்நேயே வாருண வா நைர்ருதே
பூஜயேத் ॥

இதி ஶ்ரீமத் காமிகாக்யே மஹாதந்த்ரே ...

ஸுகாஸநம் து ஸத்யாம்ஶே விதயாம்ஶே த்ரிபு“ராந்தகம் ।
ஸுக்ரீவே ஹரிஹரம் ஸ்யாத்கந்தர்வே சந்த்ரஶேகரம் ॥

ஶேஷாம்ஶம் (ஶேஷே சண்டாநுக்ரஹம் ச) முக்யே (யாம்ஶே) காலாரிமூர்த்திகம் ।
உதிதே ஸ்வயமர்த்தநாரீஶம் மஹேந்த்ரே கல்யாணஸுந்தரம் ॥ ௬ ॥

க்ஷேத்ரபாலம் து பர்ஜந்யே யாம்யே வா தக்ஷிணேஶ்வரம் ।
லிங்கோத்பவம் வாருணே ச ஸௌம்யே து கஜஸம்ஹாரிணம் ॥

உத்யமத்யம் (உத்தேஶவஶாத்) ப்ராக் உக்தஸ்தாநேஷு (ப்ராக்யுக்தஸ்தாநேஷு) கல்பயேத் ।
மூலமத்யே(ம்) து ஸம்வீக்ஷ்ய(வேஶ்ய) ஸகலம் ஸ்தாபநம் குரு ॥ ௭ ॥

ப்ராகாரேஷ்வஷ்டதிக்ஷு சதுர்திக்ஷு கல்பயேத் ।

ஜய திக்கில் பிக்ஷாடநமூர்த்தியையும், ஸத்தியாம்சத்தில் ஸுகாஸநமூர்த்தியையும், விதயம்சத்தில் திரிபுராந்தக மூர்த்தியையும், ஸுக்ரீவாம்சத்தில் ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தியையும், கந்தர்வாம்சத்தில் சந்திரசேகர மூர்த்தியையும், சேஷாம்சத்தில் (சண்டேசாநுக்கிரஹ மூர்த்தியையும்) முக்கியாம்சத்தில் காலாரி மூர்த்தியையும், உதிததிக்கில் (கிழக்கில்) அர்த்த நாரீஸ்வரமூர்த்தியையும், கிழக்கில் கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தியையும், பர்ஜந்ய திக்கில் க்ஷேத்திர பாலகரையும், தெற்கில் தக்ஷிணாமூர்த்தியையும், மேற்கு திக்கில் லிங்கோத்பவ மூர்த்தியையும், வடக்கு திக்கில் கஜ ஸம்ஹார மூர்த்தியையும், ஆலயமத்தியில் கூறப்பட்ட இடங்களில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். மூலஸ்தானத்தை மத்திய மாகத் தெரிந்துகொண்டு (அல்லது மூலஸ்தாநமூர்த்தியை ஸ்தாபித்துவிட்டு) ஸகல மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

பிராகாரத்தின் 8 திக்குகளிலும், 4 திக்குகளிலும்,

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌾𑌣𑌾𑌦𑌿(𑌤𑌿)𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌵𑍇𑌶𑍍𑌮𑌨𑌾𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥𑌵𑌾 𑌹𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑌕𑌮𑍍 |

𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌣𑌕𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌕𑌲𑍍𑌪𑍇𑌦𑌾𑌵𑌰𑌣𑌕𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜 || 𑍬𑍩 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌸𑌕𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

கோபுரவாயில் முதலியவைகளை அழகாகக் கல்பிக்க வேண்டும். பிராகாரத்தின் ஆதி, மத்தியம், அந்தம், இவைகளிலும், நீளமாக இருக்கும் பிராகாரத்தின் மத்தியிலும் (பரிவாரதேவதைகளுக்கு) ஸ்தாநங்களை (சிறிய ஆலயங்களை) கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அல்லது தேவாலயத்தின் மத்தியில்... ... ...
... ...
... ...
... ... (13)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஸகல மூர்த்தி ஸ்தாபனவிதி என்னும்
அறுபத்திமூன்றுவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌚𑌤𑍁𑌷𑍍𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌆𑌸𑍀𑌨𑌂 𑌰𑌾𑌜𑌸𑌂 𑌭𑌾𑌵𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌸𑌨𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌵𑌾𑌮𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌶𑌾𑌯𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌕𑌾𑌯𑍋(𑌕𑌾𑌯𑍋)𑌽𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌸𑍍𑌫𑌿𑌕𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍇 𑌤𑌦𑌾𑌸𑍀𑌨𑌸𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌆𑌸𑌨𑍇(𑌨𑌾𑌤𑍍) 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌜𑌾𑌨𑍁𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 *𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑍋𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌕𑌮𑍍 ।

அறுபத்தினான்காவது படலம்.

ஸுகாஸநமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி ஸுகாஸநமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது, உட்கார்ந்த வடிவமுடையதாகும். ராஜஸ ஸ்வபாவமுடையதாகும். பத்திர பீடத்திற்குக் கூறியதே ஆஸநமாகும். இடது காலை பீடத்தின்மீது படுக்கையாக வைத்தும், வலது காலை தொங்கவிட்டும் இருக்கவேண்டும். ஊர்துவகாயமானது 4½ அங்குலம் கூடுதலாக இருப்பதாகும். இந்த 4½ அங்குல அளவானது, உட்கார்ந்த வடிவமான மூர்த்தியின் ஸ்பிக் பிண்டத்தின் (பிருஷ்ட பாகத்தின்) விசேஷ மாநமாகும்.

ஆஸநத்திலிருந்து பூர்வகேசாந்தம், முழங்கால்களின் வெளிப்பக்கம் வரையிலுள்ள ஒதுக்கம், இரு முழங்கால்

---

*𑌜𑌾𑌨𑍋𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 । 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌃

பரஹஸ்தமணிப³ந்த⁴மத்⁴யம் ச ஸமம் ப⁴வேத் || ௪ ||

ஆஸநே நவஸூத்ராணி(த்ராணி) பூர்வஸூத்ராணி
யாநி(த்ரம் த்³விஜ) ஶ்ருணு |

மௌலிமத்⁴யம்(த்⁴யாத்) து நாஸாக்³ரே ஸ்தநாந்தே நாபி⁴
மத்⁴யமே || ௫ ||

வாமாங்க்⁴ரிகு³ல்ப²மத்⁴யே து ப்³ரஹ்மஸூத்ரம் ப்ரலம்ப³
யேத் |

ஸூத்ராத்³த³க்ஷிணஜாநுந்தமேகத்ரிம்ஶாங்கு³லம் ப⁴வேத் ||௬||

அத²வா த்ரிம்ஶத³ங்கு³ல்யமேகோநத்ரிம்ஶகம் து வா |

ஸூத்ராத்தத³ங்க்⁴ரிநகா²க்³ரா(க்³ரா)ந்தரம்
த்³வாத³ஶாங்கு³லம் || ௭ ||

த்ரயோத³ஶாங்கு³லம் வாத² த³ஶாங்கு³லமதா²பி வா |

களின் கோடி வரையிலுள்ள ஒதுக்கம். முழங்காலின் உச்சியிலிருந்து பூர்வகேசாந்தம், பரஹஸ்தங்களின் மணிக்கட்டுகளின் மத்தியிலிருந்து நடுவிலுள்ள ஒதுக்கம், இவைகள், ஸம அளவாக இருக்கவேண்டும். (4)

ஆஸநம் வரையில் தொங்கும் 9 ஸூத்திரங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் பூர்வஸூத்ரத்தைக் கூறுகிறேன். ஹே அந்தணனே! கேட்ப்பாயாக.

மௌளி மத்தியிலிருந்து, நாஸாக்கிரம், ஸ்தநங்களின் மத்தியம், (ஹிருதயமத்தியம்) நாபிமத்தியம், இடதுகணுக்கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் மத்திய ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (5½)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது ஜாநுவந்தமாக ஒதுக்கம் 31, 30 அல்லது 29 அங்குலமிருப்பதாகும். மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து அதன் (வலது காலின்) நளகாந்தம் வரையில் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும். 13 அல்லது 10

பீட₂மத்₄ய(ஸூத்ர)த் குக்ஷிபார்ஶ்வாந்தம் தீவ்ரம்
த்₃வித்ர்யங்கு₃லமாநம் து வா ॥ ௮ ॥

தத்ஸூத்ராத்₃தத்கரஸ்ய(அப₄ய)ஹஸ்தே மத்₄யரேகா₂வஸாநகம் |
சதுர்த₃ஶாங்கு₃லம் வ்யாஸம் தத் விஜ்ஞேயம் ॥ ௯ ॥

*பஞ்சத₃ஶாங்கு₃லாயாமம் து ... ... நாப்₄யந்தம் ஸமந்விதம் |
தத்ஸூத்ராத் கடகே ஹஸ்தே மணிப₃ந்தா₄வஸாநகம்(௨௦) ॥ ௰ ॥

அங்குலமுமிருப்பதாகும். பீடத்திலிருந்து (பீடத்திலுள்ள மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து) அந்த (இடது) குதிகாலின் ஒதுக்கம் 2, அல்லது 3 அங்குலமாகும். (8)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து அந்தக்கையின் (அபய ஹஸ்தத்தின் மத்தியரேகைவரையில்) ஒதுக்கம் 14 அங்குலமாகும். (9)

* 15 அங்குல ஒதுக்கமுடைய அங்குலாக்கிரமானது, தொப்புள் வரையில் இருக்கவேண்டும் (9½)

ஸூத்திரத்திலிருந்து கடகஹஸ்தத்தின் (வரதஹஸ்தத்

*ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகாலயாத₃ர்ஶே 9 ஶ்லோகாநந்தரம் ஸார்த₄ஶ்லோகாத₃தி₄கமயம் த்₃ருஶ்யதே । தத்ர ச
"பஞ்சத₃ஶாங்கு₃லாயாமம் த₃க்ஷகக்ஷம் நாபி₄ஸமம் ।"
இதி வ்யத்யயமாஸ்த்₂ய ஶோத₄நீயோ ஸ்யாதி ।

* ஸரஸ்வதி மஹால் புத்தகத்தில், 9வது சுலோகத்திற்கு மேலே 1½ சுலோகம் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. அதில் முதல் ½ சுலோகத்தை, (வரதஹஸ்ததல மத்தியத்தின் ஒதுக்கம் 14 அங்குலம்) அல்லது 15 அங்குலமாகும் அந்ததல மத்தியமும், வலது முழங்கையும், நாபிஸமமாக இருக்கவேண்டும் என்று பொருள்படும்படித் திருத்தியமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஸக்த்யாதி மாநாந்தம் ப்ரகோஷ்டாந்தம் நிஜஹஸ்தத: |
ஸவ்யோத்ஸேதம் மணிபந்தாந்தம் த்வ்யம் த்ர்யங்குலம்
து வா || ௰௧ ||

கடகம் ஸிம்ஹகர்ணம் வா தத்ஹஸ்தம் ப்ரவிதீயதே |
தர்ஜந்யாதிகநிஷ்டாந்தம் ஸர்வாங்குல்யஸ்து வக்ரமா: ||௰௨||

அங்குஷ்டம் வக்ரம் ஈஷச்சைவம் ஸ்யாத் கடகாக்ருதி: |
மத்யாமத்யதலாந்தம் து அர்த்தார்த்தம் த்வநாமிகா || ௰௩ ||

[மத்யா ஸ்வக்ரா தலாந்தம் து அர்த்தவக்ரா த்வநாமிகா ||]

*வக்ரம் ஶேஷாங்குலம் பூர்வவத் ஸிம்ஹகர்ணமிதம் ஸ்ம்ருதம் |

தின்) மணிக்கட்டு நடுவரையில் ஓதுக்கம் 15 அங்குலமாகும். (10½)

துடையிலிருந்து (இடது) மணிக்கட்டுவரையில் ஓதுக்கம் 2 அல்லது 3 (2×3=6) அங்குலங்களாகும். அந்த (இடது)கையானது, கடகஹஸ்தம், அல்லது ஸிம்ஹகர்ணமாக இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சுட்டுவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில், விரல்கள் யாவும் வளைந்திருக்கவேண்டும். பெருவிரல் சிறிது வளைந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருப்பதற்கு "கடகஹஸ்தம்" என்று பெயர். (12½)

நடுவிரலானது, உள்ளங்கை நடுவரையில் வளைந்தும், அணிவிரல் அரைப்பங்கு வளைவாகவும், மற்ற விரல்கள் முன்போலவே சிறிது வளைவாகவும் இருப்பதற்கு ஸிம்ஹகர்ணம் என்று பெயர். (13½)

---

*"வக்ராஶ்சேஷா: பூர்வவச்சைவ" இதி பாடஸ்ஸாது |

ஹிக்காஸூத்ரஸமம் கார்யம் கர்த்தர்யக்ரம்(க்ரம்)
பரம் கரம் || ௧௪ ||

வக்ராவநாமிகாங்குஷ்டௌ தலமத்யாவஸாநகௌ |
கிஞ்சித்வக்ரா கநிஷ்டாபி ஶேஷௌ த்வௌ து ருஜூச்ச்ரயௌ ||

கர்த்தர்யா(ஸ்யா)க்ருதிரேவம் ஸ்யாத்ஸுலக்ஷணாந்வித
ஸுந்தரம் |
கூர்பரம் ஶ்ரோணிபார்ச்வே து பஞ்சஷட்ஸப்த
மாத்ரயா || ௧௬ ||

குக்ஷிமத்யே(த்யம்) ச நாஸாக்ரே(க்ரம்) பூர்வ
ஸூத்ரம் து ஸம்ஸ்ப்ருசேத் |
மேட்ரமூலாத்து வாமாங்க்ரி மத்யம் ஷஸாங்குலம் ||

அதவா ஸப்தமாத்ரம் து பஞ்சமாத்ரமதாபி வா |
நாபிமத்யாத்து வாமாங்க்ரி நலகாக்ரம் ச தத்ஸமம் || ௧௮ ||

பரகரங்களின் கர்தர்யக்ரமானது (வெளிக்கைகளிலுள்ள கர்தரீமுத்திரையின் உச்சியானது) ஹிக்காஸூத்திரஸமமாக (கழுத்து மட்டமாக) இருக்கவேண்டும். அக்கைகளின் அணிவிரலும், பெருவிரலும், உள்ளங்கையில் பொருந்தி இருக்கவேண்டும். சிறுவிரலானது சிறிது வளைந்திருக்கவேண்டும். மற்ற இருவிரல்களும் நேராக உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமான கர்தரீஹஸ்தத்தை, லக்ஷணத்துடன் அழகாக அமைக்கவேண்டும்.

முழங்கையானது, (ச்ரோணியின் பக்கத்தில், 5, 6 அல்லது 7 அங்குல ஒதுக்கத்திலிருக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்திரமானது, குக்ஷிமத்தியம், நாஸாக்ரம், இவைகளைத் தொட்டிருக்கவேண்டும். (16½)

மேட்ரமூலத்திலிருந்து இடது கணுக்கால் முண்டின் நடுவானது, 6, 7, அல்லது 5 அங்குலமாகும், நாபி மத்தி

த்ரயோதசாங்குலம் வாத த்வாதசாங்குலமதாபி வா ।
மௌல்யக்ராந்மத்யஸூத்ராந்தம் மநுமாத்ரம் ஸமாஹ்ருதம் ॥ ௧௯ ॥

ஸார்த்தத்ரயோதசாம்சம் வா த்ரயோதசாம்சமேவ வா ।
ருஜ்வா(ய)தம் ஸமாஸீநம் ப்ரவாளஸத்ருசப்ரபம் ॥

த்ரிணேத்ரம் ஸௌம்யவக்த்ரம் ஸம்பூர்ணம் ராஜஸம் குணம் ।
வ்யாக்ரசர்மாம்பரோபேதம் துகூலவஸநாந்விதம் ॥

சதுர்பிர்வரஹஸ்தைஸ்து பாஹ்யே வாப்யந்தராநநம்
(ஏவ வா) ।
தக்ஷிணே பரசும் வாமே க்ருஷ்ணஸாரம்ருகம் ததா ॥ ௨௨ ॥

அபயம் தக்ஷிணம் வாமம் கடகம் ஸிம்ஹகர்ணகம் ।
வாமே கர்ணே விசேஷேண சங்கபத்ரம் ப்ரயோஜயேத் ॥

யத்திலிருந்து இடது காலின் நளகையின் உச்சியானது 14, 13, அல்லது 12 அங்குலமாகும். மௌளியக்கிரத்திலிருந்து மத்தியஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கமானது, 14, 13½, அல்லது 13 அங்குலமாகும். (19½)

ஸுகாஸநமூர்த்தியானது, நேராக உயர்ந்து, பவழம் போன்ற நிறமும், 3 கண்களும், அழகிய முகமும், நிறைந்த ராஜஸ குணமும், புலித்தோலாடையும், வெண்பட்டாடையும் தரித்திருப்பதாகும். (21)

பரஹஸ்தங்கள் இரண்டும் உள்பக்கம் நோக்கியாவது, வெளிப்பக்கம் நோக்கியாவது இருப்பதாகும். (பரஹஸ்தங்களில்) வலது கரத்தில் பரசுவும் (கோடரி) இடது கரத்தில் மானும் இருக்கவேண்டும். மற்ற இரு கரங்களில், வலது கரம் அபயஹஸ்தமாகவும், இடது கரமானது, கடகஹஸ்தம் அல்லது ஸிம்ஹகர்ணமாகவும் இருக்க வேண்டும். இடது காதில், விசேஷித்து சங்கபத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும். (23)

த்ரிசது:பஞ்சமாத்ரம் வா பத்ரமண்டலவிஸ்த்ருதம் |
கர்ணநாளகனம் சைவ த்ரிபாகம் (யவம்) பத்ர
விஸ்த்ருதம் || உச ||

மகரம் பத்ரபத்ரம் வா சித்ரம் லோகஹிதாவஹம் |
தக்ஷிணே கர்ணதேசே (ஸகர்ணாப்யாம்) து குண்டலம்
(வ்யாளம் வா) ஸிம்ஹ மகர வா || உரு ||

குண்டலவ்யாஸதைர்க்யம் து த்ரிசது:பஞ்சமாத்ரகம் |
யுக்த்யா தத்குண்டலம் க்ருத்வா கர்ணாத்ஸ்கந்தோபரி
ந்யஸேத் || உசு ||

அதவா கர்ணயோர்விப்ர வ்ருத்தகுண்டலகம் ந்யஸேத் |
வ்ருத்தகுண்டலவிஸ்தாரமஷ்டாதசயவம் பவேத் || உஎ ||

வேதாங்குலம் து தத்தைர்க்யம் கும்பாப்ஜமுகுளாதியுதம் |
அந்யதா ஸுந்தரம் குர்யாத் வ்ருத்தகுண்டலம் ||உஅ||

வட்டமான (கர்ண) பத்திரத்தின் விஸ்தாரமானது, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமாகும். கர்ணநாளத்தின் கனமும் பத்திரவிஸ்தாரமும் 3 படங்காகும் (3 யவையாகும்) பத்திரத்தின் கனமானது இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வலது காதில் மகர குண்டலம், வியாள (ஸர்ப) குண்டலம் அல்லது ஸிம்ஹ குண்டலம் இருக்கவேண்டும். குண்டலத்தின் உயரமும் அகலமும், 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அந்த குண்டலத்தை யுக்தியினுலே செய்து காதிலிருந்து தோளுக்குமேலே தொங்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். (26)

ஏ அந்தணனே! அல்லது, காதுகளில் வட்டவடிவமான குண்டலத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

விருத்த குண்டலத்தின் விஸ்தாரமானது, 18 யவை யாகும். அதன் உயரமானது 4 அங்குலமாகும். அதை கும்பம் (அல்லது) தாமரை மொட்டு போன்ருவது வேறு விதமாக அழகாக இருக்கும்படியாவது கல்பிக்கவேண்டும்

𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌂𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑌟𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤(𑌨𑍍𑌤𑌾)𑌨𑍍𑌮𑌕𑍁𑌟𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌪𑌟𑍍𑌟𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌮𑍌𑌲𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌮𑍁𑌖𑌾𑌦(𑌸𑍍𑌯) 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑍇𑌨 𑌹𑍀𑌨𑌮𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩௧ ॥

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌪𑍂𑌰𑌿𑌮𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌾𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌗𑌂 𑌸𑌧𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌖𑌣𑍍𑌡𑍇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌂 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌲𑍇𑌖𑌾 𑌵𑌾 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌨𑌾𑌗𑌧𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑌕𑌮𑍍 ।

ஸுகாஸந மூர்த்தியானது ஜடாமகுடம், அல்லது ஜடை-மகுடம், இவைகளை தரித்திருப்பதாகும். மகுடத்தின் உயரமானது 24 அங்குலமாகும். 21 அல்லது 18 அங்குல உயரமுமிருக்கலாம். மகுடத்தின் உயரமானது கேசாந்தத்திலிருந்தாகும். அது லலாட பட்டத்துடன் கூடியதாகும். (30)

மகுடத்தின் விஸ்தாரமானது, முகவிஸ்தாரத்திற்கு ஏற்றதாக இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியானது அடிப் பக்கத்திலுள்ள அகலத்தில் 7ல் 1 பங்கு, 8ல் 1 பங்கு அல்லது 9ல் 1 பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். (31)

அந்த மகுடமானது (நான்கு பக்கங்களிலும்) நான்கு பூரிமங்களுடனிருக்கவேண்டும். (பூரிமம்—இலைகளின் வடிவமான அலங்காரம்) பூரிமமானது மகுடத்தின் உயரத்தில் 12ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும். கிரீடத்தில் வலதுபக்கத்தில் நாகவடிவமும் ஊமத்தம் பூவும் அமைக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில் அர்த்த சந்திர வடிவத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அல்லது வலது பக்கத்தில் சந்திரகலையையும் இடது பக்கத்தில் நாகம், ஊமத்தம்பூ இவைகளையும் கல்பிப்பதுமாகும்.

கடிஸூத்ரம் த்ரிஸம்வ்யாப்திஸூத்ரம் ப்ரதியவம் கநம் ||

கடிஸந்த்யுபரிஷ்டாத்து கடிஸூத்ரம் து பந்தயேத் |
பஞ்சஷட்ஸப்தமாத்ரம் வா கீர்த்த்யாநநம் விந்யஸேத் || ௩௪ ||

தத்விஸ்தாரஸமோத்ஸேதம் மேட்ரோர்த்வம் பரிகல்பயேத் |
கடிஸூத்ராதூருதாமோருத்ர்யம்ஸாவஸாநகம் || ௩௫ ||

ஊருதாமாந்தரோருதாம ஸ்யாந்மத்யே ரத்நஸம்யுதம் |
கடிஸூத்ரம் ஸமாக்யாதம் கடகவலயாந்விதம் || ௩௬ ||

கடகவலயோபேதம் ப்ரகோஷ்டம் த்விஜஸத்தம |
கநிஷ்டம் மூர்த்திவர்ணாபம் வலயம் மார்த்தவம் ஹி தத் || ௩௭ ||

கடிஸூத்திரமானது, மூன்றுக்கு அதிகமான சுத்துகளுடையதான கயிற்றின் வடிவமுடையதாகும். அதன் கனம் 1 யவையாகும். இந்த கடிஸூத்திரமானது, கடிஸந்திக்குமேலே இணைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (அதன் நடுவில்) கீர்த்திமாநநத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (கீர்த்திமாநநம்—சிங்கத்தின் முகம்போன்ற வடிவமுள்ள முகப்பு) அந்த கீர்த்திமாநநமானது, 5, 6, அல்லது 7 அங்குலம் உயரமும் அதே அகலமுமுடையதாகும். இது மேட்ரத்திற்கு மேலே கல்பிக்கப்படவேண்டும். ஊருதாமாவானது, கடிஸூத்திரத்திலிருந்து துடையின் 3ல் 1 பாகம் வரையில் அமைக்கப்படவேண்டும். (ஊருதாம — கடிஸூத்திரத்திலிருந்து துடை வரையில் தொங்கும் குஞ்சம்போன்ற அலங்காரம்) ஊருதாமாவானது நடுவில் ரத்நங்களுடன் கூடிய முத்துமாலையின் வடிவமாக இருக்கவேண்டும். இவ்வித மாக கடிஸூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கடகவலயத்துடனிருக்கவேண்டும். (36)

ஓ அந்தணனே! பிரகோஷ்டத்தில் (முன் கையின் அடிப்பக்கத்தில்) கடகவலயம் அணிவிக்கவேண்டும். அந்த

ம்ருத்வீ வலயஞ்சைவ கனம் த்வித்ரியவம் து வா |
பராஜிதம் து வலயம் யுக்மம் ப்ரகோஷ்டே (கோஷ்டே)
க்ரியாவயேத் || ௩௮ ||

ஶோபனம் (ஹாஸ்வரம்) ரத்னபந்தம் வா கூர்ப்பரே து வலயே
விது: |
கேயூரம் கல்பயேத் தஸ்ய வலயஸ்ய ஸமந்வித: ||

ஏகாகாரம் து கேயூரம் அஷ்டபத்ராப்ஜஸம்யுதம் |
நாநாரத்னஸமாயுக்தம் ஶைலம் வா ஸமயோபி வா || ௪௦ ||

பத்ரபூரிமஸம்யுக்தம் பாஹுமத்யே விஶேஷத: |
பத்ரபூரிமநாஹம் து கேயூரஸத்ருஶம் மத: || ௪௧ ||

வலயமானது, சிறுவிரலின் கனமுள்ளதாகவும் மிருதுவாக (அழகாக)வும் இருக்கவேண்டும். 2 அல்லது 3 யவை கனமுள்ளதாக இருப்பதுமாகும்.

பிரகோஷ்டத்தில் (முன் கை நுனியில் மணிக்கட்டுக்கு மேலே) பராஜிதமென்னும் வளையை இரட்டையாக (இரண்டு வளைகளாக) அமைக்கவேண்டும். அது, அழகாகவும் ரத்நங்கள் பதப்பித்தும் இருக்கவேண்டும். முழங்கையில் (முழங்கைக்குமேலே) சேயூரத்தை (சேயூரம்-முழங்கைக்குமேலே அணியக்கூடிய வலயம்போன்ற ஆபரணம்) அமைக்கவேண்டும். கேயூரமானது, ஒரேவிதமாகவாவது. 8 இதழ்களுடன் கூடிய தாமரை மலர்போன்ற வடிவத்தினுலே அலங்கரிக்கப்பட்டாவது இருக்கவேண்டும். அது சிலையினுலே செய்யப்பட்டிருப்பினும் அதில் பலவித ரத்நங்களும் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (40)

அந்த கேயூரமானது பாஹுமத்தியத்தில் பத்திர பூரிமத்துடனிருக்கவேண்டும். பத்திரபூரிமத்தின் நாள

தஸ்ய பரிணாஹயோர்நாளம் *பாஹுத்வித்ரியவம் து வா ।
த்ரிசதுஷ்பஞ்சமாத்ரம் வா பத்ரபரிணாஹவிஸ்தரம் ॥ ௪௨ ॥

தஸ்யோத்ஸேதம் (ஸமம்) தத்ஸமம் வார்த்தமம் த்விகுணம்
து வா ।
த்விகுணம் வாபி தத்ஸமம் து தத்பாஹுவலயம் பவேத் ॥

மத்யமாங்குளீம் விநா சேஷாஸ்வங்குல்ய: ஊர்மிகாந்விதா: ।
ஊர்மிகாபர்வமூலே து வ்ருத்தா யா வஸநாந்விதம்
(ரத்நஸம்யுதா) ॥ ௪௪ ॥

உதரபந்தவிஸ்தாரம் ஏகத்வித்ரியுகம் து வா ।
யவம் வா த்வியவம் வாத உதரம் பந்தநம் பவேத் (கநம்) ॥

நாநாலங்காரஸம்யுக்தம் நாநாரத்நைர்விசித்ரிதம் ।

மானது (நாளம்–காம்பு) கேயூரத்திற்கு ஏற்ற கனமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அந்த பூரிமத்திலிருந்து அதோ நாளமானது, (கீழேயுள்ள காம்பானது) ... ...? (2 அல்லது 3 யவை இருப்பதாகும்.) பத்திரபூரிமத்தின் விஸ்தாரமானது, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமாகும். அதன் உயரமானது, அதன் அகலத்தில் சரிபாதியளவு, அல்லது ¾ பங்கு அளவு, அல்லது இருமடங்காகும். இரண்டு பங்கு உயரமிருந்தால், அதற்கு பாஹு வலயம் என்று பெயர். (43)

நடுவிரல் நீங்கிய மற்ற விரல்கள் மோதிரமணிந்திருக்க வேண்டும். மோதிரங்கள் விரல்களின் அடிக்கணுவிலிருக்க வேண்டும். அவைகளில் ரத்நங்கள் பதித்திருக்கவேண்டும். உதரபந்தத்தின் அகலமானது, 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். உதரபந்தனமானது (உதரபந்தனத்தின் கனமானது) 1 யவை அல்லது 2 யவை இருப்பதாகும். (45)

---

*பவேத் த்வித்ரியவம் து வா இதி வாபெந பாடாந்தரம்

𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌦𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍
𑌯𑍇𑌤𑍍 (𑌜𑌾𑌠𑌰𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍) ॥ ௪௬ ॥

𑌪𑌾𑌦𑌯𑍋𑌃 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌊𑌰𑍍𑌮𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌊𑌰𑍍𑌮𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌘𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌂 (𑌦𑍍𑌵𑌿𑌯𑌵𑌂) 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪௭ ॥

𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌜𑌾𑌲𑌕𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌦𑌧𑌸𑍍𑌤𑌤𑌃 ।
𑌪𑌾𑌦𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌵𑌦𑍍𑌵𑌯𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪௮ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌜𑌾𑌲𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌞𑍍𑌚𑌯𑌵𑌮𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌵𑌂 𑌜𑌾𑌲𑌕𑌾𑌨𑌾𑌲𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌵𑍈 𑌜𑌾𑌲𑌕𑍋𑌦𑌯𑌮𑍍 ॥ ௪௯ ॥

𑌤𑌦𑍁𑌤𑍍𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌸𑌮𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌯𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌮𑍍 ।
*𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌵𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌥𑍋𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௫௦ ॥

ஸுகாஸநமூர்த்தியானது பலவிதமான அணிகளையணிந்து பற்பல ரத்நங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். உதரபந்தனமானது நாபிக்கு மேலே 3 அங்குலம் தள்ளி அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். (46)

கால்களில் நடுவிரல் நீங்கலாக மற்றவிரல்கள் மோதிரத்துடன் கூடியவைகளாகும். மோதிரங்களின் மத்தியத்தின் கனமானது 3 அல்லது 2 யவையாகும். ஏ பிராமணனே! இருகால்களும் மணிக்கட்டுக்குக்கீழே, பாதஜாலங்களுடன் கூடியவைகளாகும். (பாதஜாலம்-பாதஸரம்) பாதபந்த ஸூத்திரமானது 2 யவைகனமுள்ளதாகும். (பாதபந்த ஸூத்திரம் – மணிச்சிலங்கைகளுடன் கூடிய கயிறு) அந்த ஸூத்திரத்திலுள்ள சலங்கைகளின் காம்பானது 3 அல்லது 5 யவை அளவுடையதாகும். இந்த 5 யவைகளில் 3 யவை சலங்கையின் நாளமாகும். மீதமுள்ளது (2 யவை) ஜாலகத்தின் உயரமாகும். (48)

அதன் உயரமும் அகலமும் யவையளவும் ஸம அள

---

*𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰 𑌹𑍀𑌨𑌮𑌾𑌨𑌯𑍋𑌃
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 ।

𑌕𑌾𑌟𑌾𑌵𑍃𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌘𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
†𑌘𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌟𑌨𑍀𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

𑌪𑌰𑌶𑍁𑌹𑌰𑌿𑌣𑍀𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌯𑌤𑌃 ।
𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌸𑍌𑌨𑍍𑌦𑌰𑍍𑌯𑌤𑍋 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌯𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌘𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌉𑌪𑌵𑍀𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿(𑌤𑍍𑌰𑌿)𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌉𑌪𑌵𑍀𑌤𑌸𑌮𑌂 𑌘𑌨𑌂
(𑌉𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍) ॥ ௫௩ ॥

வாகும். அது நீங்கியது, அதைவிட குறைந்த கனமுள்ளதாகவும், அதைவிட அமுங்கியும் (தாழ்ந்தும்) இருப்பதாகும். (கீழே கூறப்பட்டவைகளில்) எது எது எவ்விதமாக இருக்கவேண்டுமோ அவ்விதமே இருப்பதாகும். இது, உள்ளே கற்களுடன் நெருக்கமாக காலைச்சுற்றி இருந்தால், காடாவிருதம் எனப்படும். *உள்ளே பாஷாணமில்லாமல், கனமாக இருந்தால் காடநீப்ரம் எனப்படும்.

(கைகளிலிருக்கும்) மழு, மான் இவைகளின் உயரமானது 12 அங்குலமாகும். மான், மழு இரண்டையும் யுக்தியோடு அழகாக இருக்கும்படியமைக்கவேண்டும். 8 யவை கனமுள்ளதாக யஜ்ஞோபவீதத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீதமானது இரண்டு (மூன்று) ஸூத்திரங்களுடன் அதற்கேற்ற கனத்துடன் (அல்லது

---

†𑌘𑌨𑌂 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑌪𑍀𑌠𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑍀𑌪𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌦𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 । 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

*"பாஷாணமானது கனமாக இருந்தால் அது பீடம் வரையில் (அதன் அடிவரையில்) உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இதற்கு நீப்ரம் என்று பெயர்" என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் புத்தகத்திலுள்ள பாடம்,

வாஸ: ஸஸ்நோபரி ந்யஸ்ய நாப்யக்ரே த்ரிம்,ஶாங்குலம் ।
யஜ்ஞோபவீதஸூத்ரம் ஸ்யாத் நாபேர்தக்ஷிண
பார்ஶ்வகே ॥ ருச ॥

சுப ரு(ரூ)பாதோப்ரித்ய யஜ்ஞஸூத்ரம் த்ரியாவயேத் ।
ஊருஸூத்ரம் ஸமாரப்ய ஸ்தநாத் அஷ்டாங்குலோர்த்வகம் ॥

யஜ்ஞோபவீதமேவம் ஸ்யாத் சந்நவீரமத: ஶ்ருணு ।
யஜ்ஞோபவீதவத்விப்ருஷ்ஸப்யோர் ஸப்யோரபி ॥ ருசு ॥

*பார்ஶ்வயோர்ஸ்தவ ஶ்ரேண்யமத்வே ஸக்தாநாம் ச
(ம்ருகம்) தயைவ ச ।
ஸ்ரீவாஸாரம் விசாநீயாத் ஹிக்காயஸ்தாத் ஷடங்குலம் ॥ருஎ॥

வயிற்றளவுக்கு) இருக்கவேண்டும். தோளின்மேலே வஸ்திர மிருக்கவேண்டும். அந்த வஸ்திரமானது தொப்புளுக்குக் கீழே 1 அங்குலம் இருக்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீத ஸூத் திரமானது நாபியின் வலது பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். இடது பக்கம் (தோளிலிருந்து) மற்றொரு யஜ்ஞஸூத் திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (53½)

யஜ்ஞோபவீதமானது ஊருஸூத்திரத்திற்கு மேலே, ஸ்தநத்திற்கு மேலே 8 அங்குலம் வரையிலிருப்பதாகும். இனி சந்நவீரத்தைக் கூறுகிறேன் கேட்பாயாக.

இரண்டு தோள்களிலிருந்தும் இரண்டு பக்கங்களிலும் 7 அங்குலத்திற்கு யஜ்ஞோபவீதத்தைப்போல வரிசையாக அமைந்திருப்பது. (இதன் நடுவில் பதக்கம் முதலியவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. இது ஒருவித மான அணிகலமாகும்)

(கழுத்திலிருந்து) தோள்பட்டைக்குக்கீழே 6 அங்

*பார்ஶ்வயோர்ஸ்தவ ஶ்ரோண்யயோ: ந்யஸ்ய ஸ்தாநக
மேகவத் । க்வசித் ப்ரத்யஸ்தவஸ்ஸகவாம: ।

ஸம்வேஷ்ட்ய (ஸம்பத்ய) வேதாங்குலம் (தியவம்) தாரம் யவ
த்ரயகநாந்விதம் |
நாநாரத்நைர்ஹிரண்யைஸ்ச ஹாரம் கண்டாதி
ஸம்ஜ்ஞகம் || ருஅ ||

ஹிக்காஸூத்ராவஸிஷ்டா(த்ராதூர்த்வா)த் உபக்ரீவம்
து கல்பயேத் |
ருத்ராக்ஷம் வாத ரத்னம் வா ஹேமஸூத்ரமயாநி வா ||

உபக்ரீவம் ஸமாக்யாதம் நாநாபுஷ்பவிராஜிதம் |
*கண்டா(ண்ட்யா)தூதரபந்தம் வா (ஸூத்ராந்த)மக்ஷ
மாலாம் து லம்பயேத் || ருகூ ||

குலம் வரையில் 4 அங்குல (4 யவை) அகலமும் 3 யவை கனமுமுடையது, மற்றொரு ஆணிகலமாகும். இதற்கு கண்டஹாரம் என்று பெயர். இதிலும் ஸுவர்ணம் ரத்நங்களால் அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

ஹிக்காஸூத்திரத்திற்குமேலே (கழுத்தை அடுத்து) உபகிரீவத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். ருத்திராக்ஷம், ரத்நங்கள், ஸுவர்ணஸூத்திரம் இவைகளாலே செய்யப்படும் இந்த ஆபரணத்திற்கு உபகிரீவம் என்று பெயர். இதில் பற்பல புஷ்பங்களையும் அலங்காரமாகக் கற்பிக்கலாம்.

(கீழே கூறப்பட்ட மூன்றுவிதமான ஆபரணங்களுக்கும் சேர்ந்து பொதுவாக சந்நவீரம் என்று பெயர். (58½)

*கழுத்திலிருந்து உதரபந்தமாக (உதரஸூத்திரம்வரையில்) அக்ஷமாலையைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு ஹிருதயமாலையென்று பெயர். இனி ஸ்கந்தமாலையைக் கூறுகிறேன்.

---

*கண்டாதிகுராதிகா: ஸாமாந்யோபாதா: ஸஸூத்ரீஹாரயஷ்டி ஸாதி காமத்யமோத்தமதா: |

* இங்கு 1½ சுலோகமானது ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்திலுள்ள நூலில் அதிகமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

रत्नैः प्रग्रथितयोर्वा स्यात् स्कन्धयोर्वा तयोर्द्वयोः ।
स्कन्धे तु स्कन्धयोर्वा स्यात् नानावृक्षैश्च (रत्नैश्च)
विभूषितं(ता) ॥ ௬௰ ॥

सर्वाङ्गसुन्दरं चैवं (सौम्यं) शेषं युक्त्या
समाचरेत् ।
एवं सुखासनं प्रोक्तं सोमास्कन्दमतः शृणु ॥

इति काश्यपशिल्पे सुखासनमूर्तिलक्षणं
नाम चतुष्षष्टितमः पटलः समाप्तः ॥

மாலையாகத் தோள்பட்டையிலிருக்கும் ஆபரணத்திற்கு ஸ்கந்த மாலை என்று பெயர். இது பலவித விருக்ஷங்களாலே (பற்பல ரத்நங்களாலே) அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். (60)

இவ்விதமாக ஸுகாஸநமூர்த்தியை ஸர்வாங்கஸுந்தரராக அமைக்கவேண்டும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன் கற்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இனி ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைக்கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. (61)

காசியபசில்ப சாஸ்திரத்தில் ஸுகாஸநமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
அறுபத்திநான்காவது படலம் முற்றும்

|| அத பஞ்சஷஷ்டிதம: படல: ||

ஸோமாஸ்கந்தலக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விசேஷேண ஸோமாஸ்கந்தேஶ்வரம் த்விஜ |
ஸுகாஸனம் யதா ப்ரோக்தம் ததைவம் ச விதீயதே || ௧ ||

தேவஸ்ய வாமபார்ஶ்வே து பார்வதீம் ச
ஸுகாஸனாம் |
பாதயேத் தக்ஷிணம் பாதம் வாமபாதம் ப்ரலம்பயேத் ||

ஸ்பிக்பிண்டஸ்யோபரிஷ்டாத்து ஸ்பிஷ்டீநாம் (ஸ்பிக்பிண்டம்)
சதுர்மாத்ரம் மஹாமுநே |
ஊர்த்வகாயஸமாயுக்தமாஸநோபரி கல்பயேத் || ௩ ||

அறுபத்தைந்தாவது படலம்

ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணம்

ஹே அந்தணனே! இனி ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியானது ஸுகாஸநமூர்த்தியைப் போன்றதேயாகும். ஆகையால் இந்த ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியை, ஸுகாஸந மூர்த்திக்குக்கூறிய லக்ஷணத்துடனே கல்பிக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (1)

ஸ்வாமியின் இடது பக்கத்தில் பார்வதீதேவியைக் கல்பிக்கவேண்டும். தேவியார் ஸுகாஸநமூர்த்தியாக இருக்கவேண்டும். தேவியின் வலது கால் படுக்கையாகவும் இடது கால் தொங்கவிட்டுமிருக்கவேண்டும். (2)

(தேவியின்) ஸ்பிக்பிண்டமானது (பிருஷ்டபாகமானது) ஆஸநத்தின் மீது 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். இந்த 4 அங்குலத்தையும் ஊர்த்துவகாயத்துடன் (துடைக்கு

கிஞ்சித்வ்யா(வா)ச்ரிதம் வக்த்ரம் தக்ஷணம்(தக்ஷிணம்)
ஹாரஸம்யுதம்(வாச்ரிதம்) |
வரதம் வாமஹஸ்தே து உத்பலம் தக்ஷிணே கரே || ௪ ||

*கிஞ்சித்வக்ராங்குல்யா(ல்ய:) ஸர்வே(ர்வா:) வாமஹஸ்தம்
ததுச்ச்ரி(ரா)தம் |
வரதம் அபயம் வ்யாத்தம் வா புஷ்பயுக் ஸிம்ஹகர்ணகம் ||

†ஸஸ்ய ச்யாமநிபாம் தேவீம் ஸர்வாபரணபூஷிதாம் |
ரக்தாம்பரதராம் தேவீம்(காயாங்காம்) ஸந்நவீரஸமந்விதாம் ||

மேலேயுள்ள பாகத்துடன்) சேர்த்தே கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்வாமியின் முகமானது சிறிது தேவியின் பக்கம் சாய்ந்திருக்கவேண்டும். (தேவியாரின் முகமானது சிறிதளவு ஸ்வாமியின் பக்கத்தில் சாய்ந்திருக்கவேண்டும்)

இடது கை வரதஹஸ்தமாகவும், வலதகை நீலோத்பலம் தரித்துமிருக்கவேண்டும். விரல்கள் சிறிதளவு வளைந்திருக்கவேண்டும். இடதுகையானது உயரத்தூக்கி இருக்கவேண்டும். [இடது கையானது தடையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.] (4½)

புஷ்பமானது, வரதஹஸ்தமான இடது கையிலிருப்பதாகும். அல்லது அபயஹஸ்தமான வலது கையிலிருப்பதுமாகும். (ஆனால்) புஷ்பத்துடன் கூடிய கையானது ஸிம்ஹகர்ணமுத்திரையுடனிருக்கவேண்டும். (5)

தேவியை பயிர்ப்பச்சை நிறமுடையவளாகவும், ஸகல ஆபரணங்களுடன் கூடியவளாகவும், சிவப்புப்பட்டாடையுடுத்தியிருப்பவளாகவும் சந்நவீரமணிந்திருப்பவளாகவும் கல்பிக்கவேண்டும். (6)

---

*கிஞ்சித்வக்ரா யதா ஸர்வா வாமஹஸ்தோ ததோர்த்வகே |
இதி கோசாந்தரபாட: |

†வாமாங்கே ஸ்தாபயேத் தேவீம் இதி கோசாந்தரபாட: |

அதவாந்யப்ரகாரேண தேவீமானம் (லக்ஷணம் ச)
வதாமி தே |
வாமோருபாஹ்யபீடே து வாமஹஸ்ததலம் ந்யஸேத் ||

ப்ராக்வதுத்பலஸம்யுக்தம் தக்ஷிணம் ஹஸ்தமுச்யதே |
†பீடாத்து தக்ஷிணம் ஹஸ்தம் கிஞ்சிதுச்ச்ராயதம் ஸ்ம்ருதம் || ௮ ||

த்ரிசதுஷ்பஞ்சமாத்ரம் வா பீடஜான்வந்தரம் பவேத் |
ஷட்ஸப்தாஷ்டாங்குலம் வாபி பீடஜான்வந்தரம் பவேத் ||௯||

ஏவம் த்விவிதமாக்யாதம் *தேவீமானம் (மானம்) விதீயதே |
ஸ்த்ரீமானே தச்சதுர்பாகே தேவீமானம் து ஸம்மதம் ||௰||

அல்லது மற்ருெருவிதமாகவும் தேவீ லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இடது கைத்தலத்தை, இடது துடைக்கு வெளிப்பக்கத்தில் பீடத்தில் வைக்கவேண்டும். முன்பு கூறியதுபோலவே, வலது கையில் நீலோத்பலத்தை தரித்திருக்கவேண்டும்

வலது கையானது, பீடத்தைக்காட்டிலும் சிறிதளவு (பீடத்தின்மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் வலது முழங்காலுக்கு மேலே சிறிதளவு) உயர்ந்திருக்கவேண்டும். (ஸ்வாமி இருக்கும் பீடத்திலிருந்து) அம்பாளுடைய முழங்கால் வரையில் மத்தியில் பீடத்தின் ஒதுக்கம் 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமிருக்கவேண்டும். 6, 7, அல்லது 8 அங்குலமிருப்பதுமாகும். (9)

தேவீபாகமானது, இவ்விதம் இரண்டுவிதமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிருர்கள். ஸ்திரீ மானத்தில்

†பீடம் து தக்ஷிணே ஜாநு கிஞ்சிதுச்ச்ரிதஸம்யுதம் | இதி ச்ருதபாட: | பீடாத்து தக்ஷிணே ஜாநோ: கிஞ்சிதுச்ச்ரிதஸம்யுதம் இதி வா பாடே பாவஸித்தி பாதி |

*தேவீமானம் இதி ஸர்வத்ர மாத்ருகாபாட: |

‡ஸ்தி²தே சாஸநம் வ்யக்தம் ஶிவஶீதம் ஶிவஸ்ஸதா³ ।
தே³வீலக்ஷணமேவம் வா (ஸ்யாத்) ஸ்கந்த³லக்ஷணமுச்யதே ॥

தே³வீதே³வேஶயோர்மத்⁴யே ஸ்தா²பயேத் ஸ்கந்த³மூர்திகாம் ।
தே³வ்யா ஹிக்காவஸாநம் து ஸ்கந்தோ³ச்சம் தது³த்தமம் ॥ ௧௨ ॥

ஸ்தநாக்ஷாந்தம் கநிஷ்ட²ம் ஸ்யாத் தயோர்மத்⁴யேऽஷ்டதா⁴ க்ருதே ।
நவதா⁴ ஸ்கந்த³மாநம் து உத்தமாதி³த்ரயம் த்ரயம் ॥ ௧௩ ॥

கூறியிருக்கும் முறையின்படியே தேவீமானத்தைக்கொள்ள வேண்டும்.

* ஸ்வாமி உட்கார்ந்த வடிவமானுல் அம்பாளும் உட்கார்ந்த வடிவமாகவே இருக்கவேண்டும். மாறுபட்டிருந்தால் ஆபத்தையுண்டுபண்ணும். இவ்விதமாக தேவியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸ்கந்தரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (11)

தேவீ, தேவேசன், இவர்களின் நடுவில் ஸ்கந்தரின் மூர்த்தியை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அந்த மூர்த்தியானது தேவியின் கழுத்துமட்டமாக இருப்பது உத்தமமூர்த்தியாகும். ஸ்தநாக்ஷமட்டமாக இருப்பது அதமமாகும். இவ்விரண்டுவித அளவுகளின் மத்தியமானத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, ஸ்கந்தரின்மானம் 9 விதமாகும். இந்த 9 வித மானங்களில், முறையே 3, 3 மானங்கள் உத்தமாதி மானங்களாகும். ஸ்கந்த மூர்த்தியின் மானத்துடன்

---

‡ஸ்தா²நகாஸநம் து தே³வதே³வ்யாஸ்தா²நகம் ப⁴வேத்(?) ।
உக்தி ஶ்ருதிஸ்தவாத் ஸ்கந்தே³ தோயிக: வா: வ்ருக்ஷே வ்யாயம் ஸாதி ।

* ஸ்வாமி நின்றவடிவமானுல் அம்பாளும் நின்றவடிவமாகவே இருக்கவேண்டும் என்ற பொருள் கொண்ட ‡ சுலோகம் அச்சிட்டிருக்கும் நூலில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இது சேர்க்கப்பட்டிருக்குமென்று தோன்றுகிறது

𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍇𑌨 (𑌜𑌾𑌤𑍍𑌯𑌂𑌶𑍇𑌨) 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌹𑍀𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌯𑍋𑌚𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌷𑍍𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌭𑌾𑌜𑌿𑌤𑍇 ॥ ௧௪ ॥

𑌏𑌕𑌾𑌂𑌶𑌮𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌃 𑌯𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌕𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌶𑌿𑌰𑍋𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍇 ॥ ௧௫ ॥

*𑌹𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑍇 ।
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌹𑌨𑍁𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌕𑍇 ॥ ௧௬ ॥

𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌵𑌾𑌂𑌶𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑌾𑌭𑍍𑌯𑌵𑌸𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂𑌶𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௧௭ ॥

ஜாத்தியம்சத்தைக் கூட்டிக்கொண்டும் மூர்த்தியை நிர்மாணம் செய்யலாம். ஜாத்தியம்சத்தைச் சேர்க்காமலும் கல்பிக்கலாம். (13½)

ஸ்கந்த மூர்த்தியின் உயரத்தை 64 பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது 1 அங்குலமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிக் கணக்கிடப்பட்ட ஒரு அங்குலத்தில் 8ல் 1 பாகமானது 1 யவையாகும். (14½)

ஸ்கந்தமூர்த்தியின் சிரஸ்ஸு 1 அங்குலம், கேசாந்தம் 1 அங்குலம், நேத்திராந்தம் 2 அங்குலம், புடாந்தம் 2 அங்குலம் ஹநுஸீமாந்தம் 3 அங்குலம், கழுத்தின் உயரம் 3 அங்குலம், கழுத்திற்குக்கீழே ஹிருதயாந்தம் 9 அங்குலம், அதற்குக்கீழே நாபியந்தம் 8 அங்குலம், நாபிக்குக்

---

* “𑌹𑌿𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂” 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌃 [illegible] 𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌨𑌾𑌭𑍇𑌰𑍍𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ।
𑌊𑌰𑍂 𑌰𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌕𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௰௮ ॥

𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾 𑌰𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑌤𑌃 ।
𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑌶 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌲𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌮𑌾𑌯𑌤𑌃 ।
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌮𑌨𑌾𑌮𑌿𑌕𑌾 ॥ ௨௰ ॥

𑌤𑌤𑍍𑌸𑌮𑌂 𑌤𑌰𑍍𑌜𑌨𑍀𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌂 𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 ।
𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌯𑌾𑌮𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌃 ॥ ௨௧ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌨𑍍𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌂𑌶𑌕𑌂
𑌸𑌂𑌶𑌕𑌃 ।
𑌬𑌾𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥ ௨௨ ॥

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑌃 ।

கீழே மேட்ராந்தம் 7 அங்குலம், துடையின் நீளம் 12 அங்குலம், முழங்காலின் நீளம் 2 அங்குலம், கண்டைக்காலின் நீளம் 12 அங்குலம், பாதத்தின் உயரம் 2 அங்குலம். ஆக உச்சி முதல் பாததலம் வரையில் உயரம் 1, 1, 2, 2, 3, 3, 9, 8, 7, 12, 2, 12, 2 = 61 அங்குலமாகும். பாததலத்தின் நீளம் 10 அங்குலம் மேல்கையின் நீளம் 14 அங்குலம். முன்கையின் நீளம் 10 அங்குலம். உள்ளங்கையின் நீளம் 4 அங்குலம். நடுவிரலின் நீளம் 3 அங்குலம். சுட்டு விரல் அணிவிரல்களின் நீளம் 2½ அங்குலம், சிறு விரல் பெருவிரல்களின் நீளம் 3 அங்குலம்? உள்ளங்கையின் அகலம் 4 அங்குலம். (21)

முன்கை நுனியின் அகலம் 3 அங்குலம், முன்கை அடியின் அகலம் 4 அங்குலம், புஜ மூலத்தின் அகலம் 5 அங்குலம்,

கக்ஷயோரந்தரவ்யாஸம் த்ரயோத³ஶாங்குலம் ப⁴வேத் ||௨௩||

*பஞ்சாங்குலம் (த்³வாத³ஶாங்குலம்) ஹ்ருத³யம் தாரம் ருத்³ராங்குலம்
மத்⁴யவிஸ்தரம் ।

ஶ்ரோணிஸ்தா²னே து ஸூர்யாங்குலம் கடிஸ்தா²னே
த்ரயோத³ஶ || ௨௪ ||

ஊருமூலவிஸ்தாரம் து வஸ்வங்குலமுதா³ஹ்ருதம் ।

ஷட³ங்குலம் ஜானுவிஸ்தாரம் ஜங்கா⁴க்³ரம் யுகா³ங்குலம் ||

ராமாங்குலம் நலகாதாரம் ஷட³ங்குலம் தலவிஸ்தரம் ।

பார்ஷ்ணிவ்யாஸம் ராமாங்குலம் வா ஶேஷம்
யுக்த்யா து கல்பயேத் || ௨௫ ||

முகத்தின் அகலம் 8½ அங்குலம். கழுத்தின் அகலம் 7 அங்குலம் (?) கழுக்கட்டுகளின் மத்தியிலுள்ள விஸ்தாரம் 13 அங்குலம். * ஹிருதயத்தின் அகலம் 12 (5) அங்குலம். இடுப்பின் அகலம் 11 அங்குலம். ச்ரோணி ஸ்தாந (அடிவயிற்றின்) த்தின் விஸ்தாரம் 12 அங்குலம். இடுப்பின் அகலம் 13 அங்குலம். (24)

அடித்துடையின் அகலம் 8 அங்குலம், முழங்காலின் அகலம் 6 அங்குலம். கண்டைக்கால் அடியின் அகலம் 4 அங்குலம். அதன் நுனியான நளகையின் அகலம் 3 அங்குலம், பாததலத்தின் விஸ்தாரம் 6 அங்குலம். குதிகாலின் அகலம் 3 அங்குலம். மற்றவைகளை யுக்தியாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். (25)

---

*பஞ்சாங்குலமிதி முத்³ரிதபுஸ்தகபாட²: த்³வாத³ஶாங்குலமிதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகாலயஸ்த²பாட²: ।

* ஹிருதய வியாஸம் 5 அங்குலம் என்பது அச்சிட்ட புத்தகபாடம். 12 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

கேசாந்தே *நாஸிகோபேதம் கரண்டமகுடாந்விதம் |
உபயோர்ஹஸ்தயோ: புஷ்பம் வாமே வா வரத ஏவ வா ||

கடகம் வாऽத ஹஸ்தம் ஸிம்ஹகர்ணமதாபி வா |
தக்ஷிணம் புஷ்பஹஸ்தம் வா கபித்தாம்ரபலம் து வா || ௨௮ ||

கடிஸூத்ரயுதம் நக்நம் சந்நவீரஸமந்விதம் |
ம்ருதுகசஸமாயுக்தம் பாலாபரணபூஷிதம் || ௨௯ ||

ஸ்தானகம் வா ஸ்திதம் வாऽத ந்ருத்தம் வா ஸ்கந்தமாசரேத் |
ஸ்தானக(கே) ஆஸனே பாதௌ து விஷ்டராவநி
ஸமாபயேத் || ௩௦ ||

கேசாந்தத்தில் நாஸிகையுடன்கூடிய? (வாபிகையுடன் கூடிய) கரண்டமகுடமிருக்கவேண்டும். இரண்டு கைகளிலும் புஷ்பங்களை தரித்திருக்கவேண்டும். இடது கையானது, வரதஹஸ்தமாகவுமிருக்கலாம். அந்தக்கையானது, கடகஹஸ்தமாகவோ ஸிம்ஹகர்ணமாகவோ இருப்பதுமாகும். வலது கையானது, புஷ்பஹஸ்தமாகவோ (புஷ்பத்தைத் தரித்தோ) விளாம்பழம் அல்லது மாம்பழம் தரித்தோ இருப்பதாகும். (28)

ஸ்கந்தமூர்த்தியானது, அரைஞாண்கயிறு தரித்து, நக்நமாக (ஆடை அணியாமல்) சந்நவீரம் தரித்திருப்பதாம். மிருதுவான கசமுடையதாம். (கசம் - தலைமயிர்.) குழந்தைகளுக்குரிய ஆபரணங்களணிந்திருக்கவேண்டும். (29)

ஸ்கந்தமூர்த்தியானது, நின்றவடிவமாகவோ, உட்கார்ந்திருக்கும் வடிவமாகவோ, கூத்தாடும் வடிவமாகவோ கற்பிக்கப்படுவதாகும். உட்கார்ந்த வடிவமாக இருந்தால், இரண்டு கால்களும் ஆஸநத்தின்மீது படுக்கையாக கல்பிக்கப்படவேண்டும். நின்றவடிவமாக இருந்தால்,

---

*வாபிகோபேதம் இதி ஸர்வத்ர ஸமாநபாடக்ருதகாவா:

[illegible] ||௩௨||

[illegible] ||௩௩||

[illegible]

*[illegible]

இரு பாததலங்களும் ஸமபங்கமாக இருக்கவேண்டும். (குழந்தை கூத்தாடுவதுபோன்ற வடிவமானால்) இரண்டு கால்களும் வணங்கி இருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் ஜாநு மத்திய நீப்ரத்தை (இரு முழங்கால்களின் மத்தியின் ஒதுக்கத்தை அழகாக இருக்கும்படி) யுக்தியுடன் கல்பித்து கொள்ளவேண்டும். (31)

இரண்டு பாதங்களும் சிறிது வளைந்து நடக்கத்துவங்குவதுபோன்ற தோற்றமுடையவைகளாக இருக்க வேண்டும். நிருத்தமூர்த்தியானால், வலது கால் ஸ்தித பாதமாகவும் சிறிது வளைந்துமிருக்கவேண்டும். இடது காலானது, பீடமட்டத்திற்குமேலே, 4, 5 அல்லது 6 அங்குலம் தூக்கியிருக்கவேண்டும். (33)

வரதஹஸ்தமான இடது கையில் பழம் இருக்க

---

*[illegible]

அந்யதா லம்பஸூத்ரம் து ந்ருத்தமூர்திவதாசரேத் ।
ஸோமாஸ்கந்தமிதம் ப்ரோக்தம் ஶ்ருணு சந்த்ரகமூர்திகம் ॥௩௫॥

இதி காஶ்யபஶில்பே ஸோமாஸ்கந்தமூர்தி லக்ஷணம்
நாம பஞ்சஷஷ்டிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

வேண்டும். வலது கையானது ஸூசீமுத்திரையுடனிருக்க வேண்டும். அல்லது இடது கையில் பழத்தை வைத்து அலங்கரிக்கவேண்டும். (வலது கையை) கண்டமட்டமாகவோ, காதுமட்டமாகவோ வைக்கவேண்டும்.

லம்பஸூத்திரத்தின் மத்திய ஓதுக்கத்தை நடராஜ மூர்த்திக்குக் கூறியதுபோலவே கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி சந்திரசேகரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (35)

காச்யபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தி
லக்ஷணத்தைக்கூறும் அறுபத்தைந்தாவது
படலம் முற்றும்.

|| அத ஷட்ஷஷ்டிதம: படல: ||

சந்த்ரசேகர லக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விசேஷேண சந்த்ரசேகரலக்ஷணம் |
கேவலம் கௌரீஸஹிதமாலிங்கமிதி ச த்ரிதா || 1 ||

கேவலம் கௌரீரஹிதம் ஸஹிதம் கௌரீஸம்யுதம் |
ஆலிங்க்ய தேசிகேந்த்ரைர் தேவீதேவ ஸமந்விதம் || 2 ||

க்ருதாலிங்கனாவ்யாப்தம் சைவம் த்ரிவிதம் ஸமுதாஹ்ருதம் |
கேவலம் ஸமபாதம் து ஸ்தானகம் ஸஹிதம் பவேத் || 3 ||

*ஸபங்கமதிபங்கம் வா ஹ்யாலிங்கம் சந்த்ரசேகரம் |

அறுபத்தாறுவது படலம்

சந்திரசேகரலக்ஷணம்

இனி சந்திரசேகர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக்கூறுகிறேன். சந்திரசேகர மூர்த்தியானது, கேவல மூர்த்தி என்றும், கௌரீஸஹித மூர்த்தி என்றும், ஆலிங்கந மூர்த்தி என்றும், 3 விதமாகும். (1)

கௌரீதேவி இல்லாமல் தனித்திருக்கும் மூர்த்திக்கு கேவலமூர்த்தி என்று பெயர். கௌரீதேவியுடனிருக்கும் மூர்த்திக்கு, கௌரீஸஹிதம் என்று பெயர். கௌரீதேவி, பரமேசுவரன், இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் ஆலிங்கநம் செய்துகொண்டிருக்கும் மூர்த்திக்கு, ஆலிங்கந மூர்த்தி என்றுபெயர். இவ்விதமாக, 3 விதமான மூர்த்திகளின் லக்ஷணங்களையும் ஊஹித்து அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

கேவலமூர்த்தியானது, ஸமபாதமாக இருப்பதாகும். உமாஸஹித மூர்த்தியானது ஸ்தாநகமாக இருப்பதாகும்.

---

*ஸமபங்கம் த்ரிபங்கம் ஸ்யாதபங்கம் சந்த்ரசேகரம் | இதி பாடாந்தரம் |

†केवलं मुक्तिदं प्रोक्तं सहितं चाभयप्रदम् ||४||

तेष्वादौ समभङ्गं तु स्थानकं ‡सहितं तथा ।
बिम्बमानोदयं सर्वं पूर्वमेव प्रकीर्तितम् ||५||

लम्बमानोपमानं च इदानीं वक्ष्यते क्रमात् ।
प्रलम्बफलकायामं अङ्गुलं अष्टकत्रकम् ||६||

अष्टादशाङ्गुलं तारं सार्धद्वयाङ्गुलं घनम् ।
अतस्त्र्यादिसमायुक्तं पादोच्चं प्रतिमोदयम्(यात्) ||

एकांशमङ्गुलसमायुक्तं स्थापयेत् सहृदये ।

ஆலிங்கிதமான சந்திரசேகர மூர்த்தியானது, ஸமபங்க லக்ஷணம் அல்லது அதிபங்க லக்ஷணமுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

கேவல மூர்த்தியானது, முக்தியைக் கொடுப்பதாகும். உமாஸஹித மூர்த்தியானது, அபயப்பிரதமாகும். அவைகளில் முதலில் கூறப்பட்ட கேவலமூர்த்தியானது ஸமபாதமாக இருப்பதாகும். உமாஸஹிதமூர்த்தியானது ஸ்தாநக மூர்த்தியாகும். பிம்பத்தின் மானம் உதயம் யாவும் முன்னமே (ஸுகாஸமூர்த்தி லக்ஷணத்தில்) கூறப்பட்டிருக்கிறது. (5)

இப்பொழுது லம்பமானம் உபமானம் இவைகளை முறையே கூறுகிறேன். பிரலம்பபலகையின் உயரமானது 48 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது 18 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது 2½ அங்குலமாகும். அதற்கு 4 கால்கள் இருக்கவேண்டும். அதன் உயரமானது பிரதிமையின் உயரத்தைக்காட்டிலும் ¼ பங்கு அதிகமாக இருக்கவேண்

---

†केवलं मुक्तिदं इति पाठान्तरम् ।

‡पूर्णा सर्वत्र | इति सम्भूतिसहितायाः पाठान्तराः ।

ஸமஸூத்ரம் விநிஶ்சித்ய ப்ரலம்பஸ்யோபரி ||௮||

புரோவேதே பார்ஶ்வேऽபி ச மானஸூத்ரம்
ப்ரலம்பயேத் ।

*அந்தரே லம்பிதம் க்ருத்வா ஸூத்ராக்ரம் லம்பயேத்தத: ||

†தத்ஸூத்ரம் து குணம் பிம்பம் காரயேத் த்விஜ
ஸத்தம ।

புரோவேதே து பார்ஶ்வயோ(ர்ப்ருஷ்டயோ:)ப்ருஷ்டே காயமத்யே
ச லம்பயேத் || ௯ ||

ஸ்தானேஷு பஞ்சஸூத்ராணி ப்ருஷ்ட(பஞ்ச)ஸூத்ர
முதாஹ்ருதம் ।

டும். அதை 27 அங்குலம் அதிகமாக இருக்கும்படிசெய்து, ஸமபூமியில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

அதன்பிறகு, பிரலம்ப பலகையின் மேலே ஸமஸூத்திரத்தை நிச்சயிக்கவேண்டும், பிறகு, முன்பக்கம், பின்பக்கம், வலது இடது பக்கங்கள், இந்த 4 இடங்களிலும் மானஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும் பிரலம்ப பலகத்தின் நடுவில் (கீழே கூறப்பட்டவிடங்களில்) துவாரத்தைக்கல்பிக்கவேண்டும். அந்த துவாரத்தில் ஸூத்திரத்தின் ஒரு தலைப்பைத் தொங்கவிடவேண்டும். அந்த ஸூத்திரமானது பிம்பத்தை குணமாகச்செய்யும். (அந்த லம்பஸூத்திரங்களைக்கொண்டு பிம்பத்தை குணவத்தாக கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது பொருள்.)

முன்பக்கம், பின்பக்கம், வலது பக்கம் இடது பக்கம், சரீரமத்தியம், ஆகிய 5 இடங்களிலும் 5 ஸூத்திரங்களைத்

---

*தடித்தைஹ லம்பிதம் இதி ஸர்வத்ர தீர்க்கோபலப்யமாநபாடா:
வா: ।

†தத்ஸூத்ராத் குணபிம்பம் து இதி ச ।

கக்ஷாந்தே முகமத்யே ச த்வே த்வே ஸூத்ரே
ப்ரலம்பயேத் || ௧௩ ||

ஏவம் ஹி நவஸூத்ராணாம் ஸ்தானகம் சாஸனம் ததா |
மூர்த்த மத்யே ததைவ லலாடஸ்ய து மத்யமே || ௧௪ ||

நாஸாக்ரமத்யே ததைவ ஹநோர்மத்யே ததைவ ச |
கண்டமத்யே ச ஹ்ருதயமத்யே நாபேஸ்து மத்யமே || ௧௫ ||

லிங்கமத்யே ச மத்யே து பாதயோஸ்து தலாந்தரே |
*ப்ரலம்பயேத் பூர்வஸூத்ரம் ஸ்தானகாஸனயோரபி ||

மகுடமத்யோச்ச்ரித்ய க்ருகாடாக்ரே ச மத்யமே |

தொங்கவிடவேண்டும். இவ்வைந்து ஸூத்திரங்களுக்கும் பஞ்சஸூத்திரம் என்று பெயர் (10½)

கக்ஷமத்தியம், முகமத்தியம், இந்த இடங்களில் 2, 2 ஸூத்திரங்களைத் தொங்கவிடவேண்டும். இவ்விதமாக (கீழே கூறப்பட்ட ஸூத்திரங்கள் 5, இங்கு கூறப்பட்ட ஸூத்திரங்கள் 4, ஆக 5+4=9.) ஒன்பது ஸூத்திரங்களுடன் கூடியது, ஸ்தாநகமும், ஆஸநமுமாகும். (ஸ்தாநக மூர்த்தியையும், ஆஸநமூர்த்தியையும் இந்த 9 ஸூத்திரங்களையும் வைத்துக்கொண்டு அளவிட்டுப்பார்க்கவேண்டும் என்பது பொருள்)

சிரோமத்தியம், லலாடமத்தியம், நாஸாக்ரமத்தியம், ஹநுமத்தியம், கண்டமத்தியம், ஹிருதயமத்தியம், நாபி மத்தியம், லிங்க மத்தியம், பாதமத்தியம், (பாத) தலமத்தியம், இந்தவிடங்களில் தொங்கும் ஸூத்திரமானது, பூர்வ ஸூத்திரமாகும். பின் பக்கத்திலிருக்கும் ஸூத்திரத்தை இனிக்கூறுகிறேன். (14)

ஹே பிராம்ஹணனே! பின்பக்கத்தில் மகுடமத்தியம்,

---

*ப்ரகல்ப்யைவம் இதி ஸாது ஶ்ரீகோஶயுக்தபாட: |

𑌕𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑌯𑍋𑌰𑌧𑌿𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑍋𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌫𑌿𑌕𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑍇 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌊𑌰𑍁𑌜𑌾𑌨𑍁𑌜𑌙𑍍𑌘𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇𑌷𑍁 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌮𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌰
(𑌪𑌰𑌂 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰)𑌮𑍇𑌵𑌹𑌿 ॥ ௧௬ ॥

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌣𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇 𑌚 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚
(𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑌤𑍇 𑌤𑌥𑌾) ।
*𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌲𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑍇(𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇) 𑌤𑍁 𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௭ ॥

𑌦𑍇𑌹𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

நடுக்கழுத்து, (பிடரியின் மத்தியம்) கழுத்தின் (அடிக்குத்தின்) மத்தியம், அதிலிருந்து முதுகின் மத்தியம், இரண்டு ஸ்பிக்பிண்டங்களின் (பிருஷ்ட பாகங்களின்) நடு, தொடை, முழங்கால், கண்டைக்கால், குதிகால் இவைகளின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்த ஸூத்திரத்திற்கு பிருஷ்ட ஸூத்திரம் என்றும் பர ஸூத்திரம் என்றும் பெயர். (16)

இருபக்கங்களிலும் காதுகளின் வெளிப்பக்கம், நடுக்கழுத்து (இங்கு கழுத்து என்பதற்கு தோள்ப்பட்டை என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.) (அல்லது கழுத்தின் வெளிப்பக்கமாகிய தோள்ப்பட்டையின் மத்தியம்) பாஹு மத்தியம், (கைகள் விளாப்பக்கங்கள் இவைகளின் மத்தியம்) கால் மணிக்கட்டின் நடு(வெளிப்பக்கம்) இவைகளில் ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (இதற்கு பாஹு வந்தரஸூத்திரம் என்றுவது, பாஹுபார்சுவ மத்திய ஸூத்திரம் என்றுவது பெயர் கொள்ளவேண்டும்.)

இங்கு கூறப்படும் 5 ஸூத்திரங்களையும் தேஹத்தின் நடுவில் செல்லுகிறவைகளாகவே கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

*𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑌤𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌊𑌧𑍍𑌵𑌿 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌹𑌾𑌸𑍍𑌤𑍋𑌷𑍍𑌠𑌿 𑌹𑌾𑌷𑌿 ।

ஶ்ரோத்ரபா³ஹ்யஸ்ய மத்⁴யம் ஸூத்ரம் ஸ்கந்தா⁴ந்தாவலம்ப³யேத் ॥

*நாஸாக்³ரஸ்ய ஹிக்காமத்⁴யே து ப்ரலம்ப³யேத் ।

§மத்⁴யஸூத்ரம் து ஜாநுமத்⁴யம் ஸ்ருக்கம் பாத³ஸ
நாத்ரகம் ॥ ௧௯ ॥

மத்⁴யஸூத்ராத்து ஜாநுமத்⁴யம் ஷண்மாத்ரம் அர்தே⁴ ।

(மத்திய ஸூத்திரம் 1 கர்ண பாஹ்ய ஸூத்திரம் காதின் வெளிப்பக்கத்திய ஸூத்திரம் 2, கர்ணாப்யந்தர ஸூத்திரம், காதின் உள்ப்பக்கத்திய ஸூத்திரம் 2. ஆக 5 ஸூத்திரங்களும், சரீரமத்தியில் செல்லும் 5 ஸூத்திரங்களென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன)

காதின் உள்ப்பக்கத்தில் தொங்கும் ஸூத்திரமானது, மூக்காம்பின் நடு *துடை, பாதம் இவைகளின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் (சரீரத்தின் நடுவில்) தொங்கும் ஸூத்திரமாகும். (18½)

பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து உச்சியின் நடுவானது 1½ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து தலையின் முன்

---

*பாத³யோ: ப்ரகாஶஸ்தா²ந மத்⁴யம் தஸ்ய து லம்ப³யேத் ।
கக்ஷமத்⁴யே கடிபார்ஶ்வமத்⁴யே சைவ து லம்ப³யேத் ॥ இதி
ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகா பாட²: ।

கக்ஷ்யகடிபார்ஶ்வபாத³மத்⁴யே ப்ரலம்ப³யேத் ।
இதி பாடே² ஸமீசீநம் [illegible] ।

§மத்⁴யஸூத்ராத்து ஜாநுமத்⁴யம் இதி பாடே²
ஸாத்⁴யம் ।

*ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில் கக்ஷமத்திய பார்சுவம், கடிமத்திய பார்சுவம், பாதமத்தியம் இவைகளில் சரீரமத்தியில் தொங்கவிடவேண்டும் என்று பொருள்கொண்ட சுலோகம் இருக்கிறது.

पृष्ठसूत्रात् मूर्धान्तं द्व्यं सार्धं भवेत् ॥

अपरसूत्रं (पृष्ठसूत्रात्) शिरःपृष्ठं
पार्श्वान्तं तु यावन्मात्रकम् ।

पूर्वसूत्रात्तु हन्वन्तं (हनु)न्तं सयवं द्व्यंश
विनिर्दिशेत् ॥ २१ ॥

कृकाट्याः पृष्ठसूत्रं तु यवोनं द्व्यङ्गुलं भवेत् ? ।
पूर्वसूत्रात्तु हिक्कान्तं तु षण्मात्रकम् ॥

कक्षयोः पृष्ठसूत्रं तु षोडशं तु यवान्तरम्
(संभवेत्) ।

उरसः पूर्वसूत्रं तु द्व्य(त्र्य)ङ्गुलं
तु वि(नि)र्गतम् ॥ २२ ॥

कण्ठमध्यात्परं सूत्रं द्व्य(क)ङ्गुलं पश्चान्निर्गतम् ।

பக்கம் மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து நடு நெற்றிவரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். (20)

பிருஷ்டஸூத்திரத்திலிருந்து பின் மண்டை வரையில் ஒதுக்கம் 3½ அங்குலமாகும். (20½)

பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து ஹநுவந்தமானது, (முக வாய்க்கட்டை வரையில் ஒதுக்கம்) 2⅛ அங்குலமாகும். பின்பக்கம் கழுத்து நரம்பிலிருந்து (பிடரியிலிருந்து) பிருஷ்டஸூத்திரத்தின் ஒதுக்கம் 1⅞ அங்குலமாகும் (?) பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து கழுத்துவரையில் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். (பின்பக்கத்தில்) தோள்ப்பட்டை நடுவிலிருந்து (கழுத்தின் கீழ்க்குத்திலிருந்து) பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 16 யவையாகும் (?) மார்பிலிருந்து பூர்வ ஸூத்திராந்தமான ஒதுக்கம் 2 (3) அங்குலமாகும். கருத் மத்தியிலிருந்து (கழுத்தின் கீழ்க்குத்திலிருந்து)

மத்⁴யோத³ரம் ஸ்ப்ருஶே(ஸ்ப்ருஶெ)த்பூர்வஸூத்ரம் ததை²வ
தத்ஸமம் ப⁴வேத் || உச ||

வம்ஶத³ண்டா³த் பரம் ஸூத்ரம் பா⁴கா³ஷ்டார்த⁴(ஸா)ர்த⁴கம்
பரம்(உக்தம்) |

பூர்வஸூத்ராந்நாபி⁴ஸூத்ராந்தம்(மத்⁴யதோ)
ஸார்த⁴ம் ஸ்யாந்மாத்ரகம் || உரு ||

நாபி⁴ஸூத்ரஸமே ப்ருஷ்டே² ஸார்த⁴த்³வ்யங்கு³லம்
ப⁴வேத் |

பூர்வஸூத்ராந்மேட்⁴ரமூலம் மாத்ராணாம் த்ரயமீரிதம்
ஸமீரிதம் || உசு ||

தத்ஸமே ப்ருஷ்ட²ஸூத்ராந்தம் து த்³விமாத்ரகம் |
ஊருமத்⁴யே து பார்ஶ்வதோ ஜாநுமத்⁴யே ததை²வ ச ||

ஜங்கா⁴மத்⁴யே ச நளகாமத்⁴யே சைவ பா³ஹ்யதம் |

பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 8 அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரமானது உதர மத்தியத்தைத் தொட்டிருக்க வேண்டும். உதரமத்தியத்திற்கு ஸமமான பின்பக்கத்தில், முதுகுத்தண்டிலிருந்து பிருஷ்டஸூத்திரத்தின் ஒதுக்கம் 8½ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து நாபிமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 1½ அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தில் நாபிக்கு ஸமமானவிடத்தில் (பிருஷ்ட ஸூத்திராந்தமாக ஒதுக்கம்) 2½ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் ஒதுக்கம் 3 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பின் பக்கத்தில் அதற்கு ஸமமான விடத்தில் பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். (26½)

புரஸ்ஸூத்திரமானது, முன்பக்கத்தில், ஊருமத்தியம், ஜாநுமத்தியம், ஜங்காமத்தியம், நளகாமத்தியம், இந்த

திர்யக் ஸூத்ரம் து ஸங்கல்ப்ய ஜ்ஞ(ஆ)நம் து
க்ருஹ்யதே || ௨அ ||

தத்ஸ்தானே பரே சைவ திர்யக் ஸூத்ரம்
ப்ரகல்பயேத் |

ஊருமத்யாங்க ஸூத்ராத்து (த்ரம் து) *பூர்வ
ஸூத்ராத்து த்வ்யங்குலே || ௨௯ ||

தத்ரைவாபரஸூத்ராந்தம் து †ஷட்விம்சதி யவம் பவேத் |
ஜாநுமத்யாங்க ஸூத்ராந்தம் பூர்வ
ஸூத்ராத் ஷடங்குலே || ௩0 ||

விடங்களில் செல்லுவதாகும். இந்தவிடங்களில் குறுக்காக ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக்கொண்டு, மத்தியத்தைக் கணக்கிடவேண்டும். (28)

அந்த அந்தவிடங்களில், பின்பக்கத்திலும், குறுக்காகவும், ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்; ஊரு மத்தியாங்க ஸூத்திரமானது (ஊருமத்தியில் குறுக்காக இருக்கும் ஸூத்திரமானது) பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து 2 அங்குலத்திலிருப்பதாகும். (29)

அதே இடத்தில் அபரஸூத்திராந்தமானது (அதே போல பின்பக்கத்தில் ஊருமத்தியத்திலுள்ள குறுக்கு ஸூத்திரத்திலிருந்து பரஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம்) 26 யவையாகும். ஜானுமத்தியத்திலுள்ள குறுக்கு ஸூத்திரமானது, பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து 6 அங்குலமாகும். அதே

---

*த்வ்யங்குலம் பூர்வஸூத்ரத: | இதி ஸாஸ்த்ரிமஹாஸய ஸம்ஸோதகபாட: |

†யவோ நாமாங்குலமுச்யதே | இதி ஸாஸ்த்ரிமஹாஸய ஸம்ஸோதகபாட: |

தஸ்மின்னேவாபரஸூத்ரம் து பாதோனம் பஞ்சமாத்ரகம் |
ஜங்காமத்யம் து பூர்வஸூத்ராத் வஸ்வங்குலமுதா
ஹ்ருதம் || ௩௧ ||

தஸ்மின்னேவ பரஸூத்ராந்தம் ஷட்விம்ஶத்யவம் பவேத் |
பூர்வஸூத்ரான்னளகாமத்யம் ஸார்த்தம் வஸ்வங்குலம்
பவேத் || ௩௨ ||

நளகாபரஸூத்ராந்தம் பாதோனம் பஞ்சமாத்ரகம் |
ஸார்த்தத்விமாங்குஷ்டாக்ரம் பூர்வஸூத்ராத்விஶேஷத: ||

தஸ்ஸூத்ராத் பார்ஷ்ணிபர்யந்தம் ஸார்த்தமந்வம்ஶமிஷ்யதே |
பூர்வஸூத்ராத் காயமத்யம் ஸூத்ரம் ஸார்த்த
நவாங்குலம் || ௩௪ ||

தத்காயமத்யஸூத்ராத்து ஶிர:ப்ருஷ்டம் யுகாம்ஶ
(ஸார்த்த)கம் |

இடத்தில் பின்பக்கம் திர்யக் ஸூத்திரத்திலிருந்து, பர ஸூத்திரமானது 4¾ அங்குலமாகும். ஜங்காமத்திய (திர்யக்ஸூத்திர)மானது பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து 8 அங்குலமாகும். அதே இடத்தில் பரஸூத்திராந்தமானது 26 யவையாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து நளகாமத்திய (திர்யக் ஸூத்திர)மானது 8½ அங்குலமாகும். (32)

நளகையிலிருந்து (நளகையின் திர்யக் ஸூத்திரத்திலிருந்து) பரஸூத்திரமானது 4¾ அங்குலமாகும். பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து, பெருவிரல் நுனியானது விசேஷித்து 2½ அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து (அந்த விடத்திலிருந்து) குதிகால் வரையில் 14½ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து, காயமத்திய ஸூத்திரமானது 9½ அங்குலமாகும்.

அந்த காயமத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து சிரஸ்ஸின் பின்பாகமானது 4 (4½) அங்குலமாகும். அந்த காயு

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌕𑌕𑍍𑌷𑌃 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌉𑌰𑍋𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌷𑌡𑌂𑌶𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ।
𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰(𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌤𑍍)𑌉𑌦𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌵𑍇𑌦𑌾𑌂
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌨𑌾𑌭𑌿𑌦𑍇𑌶(𑌶𑍇)𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌰𑌸𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌕𑌟𑌿𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂 𑌷𑌡𑌂𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂
𑌸𑍍𑌫𑌿𑌕𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌕𑌮𑍍 ॥ ௩௭ ॥

𑌊𑌰𑍍𑌵𑍋𑌃(𑌰𑍍𑌵𑍋𑌃) 𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌜𑌾𑌨𑍁𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌲𑌕𑌾 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௩௮ ॥

𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂𑌶𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌬𑌹𑌿
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
* 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌞𑍍𑌚 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁
𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌃 ॥ ௩௯ ॥

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து (பின்பக்கத்தில்) கழுத்தானது (கழுத்தின் கீழ்க்குத்து) 5½ அங்குலமாகும். நடுமார்பிலிருந்து பின்பக்கமானது 6½ அங்குலமாகும். (மத்திய) ஸூத்திரத்திலிருந்து, வயிற்றின் பின்பாகமானது 4½ அங்குலமாகும். நாபிபிரதேசத்தில் பின்பாகமானது 6½ அங்குலமாகும். இடுப்பின் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். ஸ்பிக்பிண்டத்தின் அக்ரபாகமானது 8½ அங்குலமாகும். (37)

துடையில் பின்பாகமானது 4 அங்குலமாகும். முழங்காலின் பின்பக்கமும் அதேபோலே 4 அங்குலமாகும். துடையின் நடுவிலிருந்து 3 அங்குலமாகும். நளகை 2 அங்குலமாகும். குல்பபிரதேசத்தில் (கணுக்கால் ஸந்திகளின்

---

*𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌯𑌥𑌾𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑍇 𑌸𑌮𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
௩௯ 𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍋 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌤
𑌰𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌪𑌰𑍇 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ॥
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑌕𑌰𑍌 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌕𑍂𑌰𑍍𑌪𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 (𑌸)
𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌕𑍌 ।
𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍌 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍃𑌤𑍌 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥௪௧॥

𑌕𑌰𑍍𑌤𑌰𑍀𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌗𑍍𑌰𑍌 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
*𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌗𑍍𑌰𑍀𑌵𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌅𑌭𑌯𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ।

முண்டுகளிலிருந்து) பின்பக்கத்தின் கனபாகமானது 4 அங்குலமாகும். (38½)

பார்சுவஸூத்திரங்கள் இரண்டும் மத்திய ஸம ஸூத்திரத்திலிருப்பவைகளாகும். பார்சுவ ஸூத்திரத்திற்கு முன்பக்கத்தில் பாஹுபர்யந்தமானது (புஜாந்தமானது) 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, பாஹுபர்யந்தமானது, பின்பக்கத்தில் 8 அங்குலமாகும் (?) பூர்வ கரம், பரகரம் இவைகள் (சரீர) மத்தியில் முழங்கை முண்டு வரையில் சேர்ந்திருப்பவைகளாகும். அவ்விரு கைகளும் 4 அங்குலம் வெளிப்பக்கத்தில் விரிந்திருப்பவைகளாகும். (41)

கர்த்தரீ முத்திரையுடன் கூடிய பரஹஸ்தங்களின் நுனியானது, ஹிக்காஸூத்திர ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த ஹஸ்தங்களின் நடுவிரலானது கழுத்துமட்டமாக இருக்கவேண்டும். (42)

வலதுகை அபயஹஸ்தமாகவும், இடதுகை வரதஹஸ்த

---

* 𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿 [illegible] ।

ப்ராக்ஸூத்ராதபயே ஹஸ்தே மத்யம் பஞ்சதசாங்குலம் ||

வரதம் வாமஹஸ்தம் து அதோவக்த்ரம் ப்ரகல்பயேத் |
தலமூலம் கடிம் ப்ராப்ய மேட்ராக்ரம் தத்கராக்ரகம் ||

மத்யாங்குல்யக்ராதூருமூலம் நீவ்ரம் வேதாங்குலம் பவேத் |
† ப்ருஷ்டே வரதம் து வாமம் வக்ஷம் நாபிஸமோச்ச்ரிதம் ||சரு||

வரதம் ஹஸ்ததலமத்யே(மத்யம்) பூர்வஸூத்ராத்
ஷ(ோட)சாங்குலம் |
கர்தரீமணிபந்தம்(பந்தாத்) து பாஹ்யாபாஹ்ய(ம்)
த்வாதசம் பவேத் || சசு ||

அதவா ருத்ரமாத்ரம் து ஏகாங்குலமதாபி வா |

மாகவும் இருக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியமானது 15 அங்குலமாகும். (43)

வரதஹஸ்தமான இடதுகையானது, அதோமுகமாகக் கல்பிக்கப்பட வேண்டும். கைத்தலத்தின் அடிப்பக்கமானது, இடுப்பு மட்டமாக இருக்கவேண்டும். கராக்ரமானது (நுனிக்கையானது) மேட்ராக்கிர ஸமமாக இருக்க வேண்டும். (அந்தக்கையின்) நடுவிரல் நுனியிலிருந்து துடைவரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். வரதஹஸ்த தலத்தின் (இடது உள்ளங்கையின்) மேல்பாதியின் பின் பக்கமானது, நாபிமட்டமாக தூக்கி இருக்கவேண்டும். (45)

வரதஹஸ்தத்தின் உள்ளங்கை நடுவானது. பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து 16 அங்குலமாகும். கர்த்தரீஹஸ்தத்தின் மணிக்கட்டிலிருந்து, பாஹ்யாபாஹ்யமானது (கையின் வெளிப்பக்கமானது) 12 அங்குலமாகும். அல்லது 11 அங்

---

† ப்ருஷ்டம் தலாக்ரம் வரதே வக்ஷம் இதி பாடாந்தரம் |

कूर्परान्मध्यसूत्रान्तं दैर्घ्यं सप्त
दशाङ्गुलम् ॥ ४७ ॥

*अष्टादशाङ्गुलं वाथ एकोनविंशमेव वा ।
जङ्घयोरेकोनविंशत्यङ्गुलं ह्यायतम्
(यामलकम्) ॥ ४८ ॥

मूलयोर(स्थूलयो)र्द्वे चैव एकाङ्गुलमुदा
हृतम् ।
ऊरोर्मध्ये त्र्यङ्गुलं विंशाद्यं वा उदाहृतम् ॥

जान्वन्तरं चतुर्मात्रं जङ्घयोः पञ्चमात्रकम् ।
नलकान्तं रसांशं तु वेदांशं गुल्फयो
र्भवेत् ॥ ५० ॥

पादाङ्गुष्ठद्वयोरन्तं त्वन्तरं वसुमात्रकम् ।

குலமாவது, 10 அங்குலமாவது இருப்பதாகும். கூர்பரத்திலிருந்து (முழங்கையிலிருந்து) மத்தியஸூத்திரம் வரையில் ஓதுக்கம் 17, 18, அல்லது 19 அங்குலமாகும். ஜங்கையின் (கண்டைக்காலின்) ஓதுக்கம் 19 அங்குலமாகும். அடித்துடை (யின் ஓதுக்கம்) 2 அங்குலமாகும். குல்பத்தின் (கணுக்கால் ஸந்தியின்) ஓதுக்கம் 1 அங்குலமாகும். ஊரு மத்தியத்தின் (மத்தியஸூத்திரம், ஜாநுவந்தயான துடை, இவைகளின்) ஓதுக்கம் 20. முதலான அங்குலமுள்ளதாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (49)

ஜாந்வந்தரம் (ஜாநு—முழங்கால், அந்தரம்—மத்திய பாகம்) 4 அங்குலமாகும். ஜங்காந்தரம் 5 அங்குலமாகும். நளகாந்தரம் 6 அங்குலமாகும். குல்பாந்தரம் 4 அங்குலமாகும். பாதாங்குஷ்டத்வயாந்தரம் (பாதாங்குஷ்டத்வயாந்தரத்தின்) ஓதுக்கம் 8 அங்குலமாகும். (50½)

*अष्टादशाङ्गुलं इत्यादिकं श्लोकार्धं, सरस्वतीमहालयपुस्तकायामधिकपाठः ।

ருஜ்வாகம் ராஜஸம் பாவம் கல்பயேத் விஜோத்தம || ௫௧ ||

கர்த்தரீஹஸ்தகே டங்கம் வாமே து தக்ஷிணே கரே |
ஹரிணீ வாமஹஸ்தே து டங்கம் க்ருஷ்ணா பஹிரந்தர்வா ||

*ஹரிணீபாஹ்யமுகம் வா ஸ்யாதந்தர்முகமேவ வா |
ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் தக்ஷிணே சந்த்ரமேவ வா || ௫௨ ||

வாமே சந்த்ரகலாம் வாபி பாலசந்த்ரமேவ வா |
த்ரிணேத்ரம் ஸௌம்யவக்த்ரம் ஸர்வாபரணபூஷிதம் ||

பீதாம்பரதரம் சைவ வஸ்த்ராக்ரம் நதகாந்தகம் |
உபயோ: பார்ச்வயோர்வஸ்த்ரம் லம்பமானமுத்தரீயகம் ||௫௩||

ஹே அந்தணனே! இந்த மூர்த்தியை நேராக நிமிர்ந்து ராஜஸஸ்வபாவமுடையதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். கர்த்தரீ முத்திரையுடன் கூடிய பரஹஸ்தங்களில், வலதுகையில் மழுவும், இடது கையில் பெண் மானும் கல்பிக்கப்பட வேண்டும். மழு, மான் இரண்டும் வெளிநோக்காகவாவது உள்நோக்காகவாவது இருப்பதாகும்.

சடைமுடியணிந்து இருக்கவேண்டும். அதன் வலது பக்கத்தில் சந்திரகலையை அணிந்திருக்கவேண்டும். அல்லது இடது பக்கத்தில் இளம்பிறைச்சந்திரனையணிந்திருப்பது மாகும்.

இந்தமூர்த்தியானது பீதாம்பரம் தரித்து, ஸகலவித மான ஆபரணங்களையுமணிந்து, அழகான முகமும், மூன்று கண்களுமுடையதாகும். ஆடையின் தலைப்பானது நன காந்தமாக இருக்கவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும் வஸ்திரமானது (மேலே அணிந்துகொள்ளுவது) தொடை

---

*ஹரிணீம் பஹிர்முகம் க்ருஷ்ணாஹ்வயம் வாஞ்சாந்தரம் |
இதி வாமேந ஹஸ்தேந ஹ்ருதி |

கேவலஞ்சைவமாக்யாதம் வாமே கௌரீஸமாயுதம் ।
†ஸிம்ஹபீடேத²வா பீடே ஸமாஸநஸமாயுதம் ॥ ௫௬ ॥

தத்³கௌரீஸம்யுதம் ப்ரோக்தம் ஸிம்ஹபீடேத²வா வா ।
ததே³வ ஸம்ஸ்த²ம் ஸம்யுக்தம் தேவதேவ்யா வரஸ்ம்ருதம் ॥ ௫௭ ॥

தேவோ வரத³ஹஸ்தேந தேவீஞ்சைவ ஸமாஶ்ரிதாம் ।

நடுவிலிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக சக்தியில்லாமல் இருக்கும் கேவல மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி வாமபாகத்தில் கௌரீதேவியுடன் கூடிய மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். (55½)

ஸமாஸநம் அல்லது பீடாஸநத்தில் இருக்கும் அம்பாளுடன்கூடிய மூர்த்தியானது, தேவியுடன்கூடிய மூர்த்தியாகும். இதற்கு கௌரீஸம்யுத மூர்த்தி என்று பெயர்.

இடது துடையின் மீது வீற்றிருக்கும் கௌரீதேவியுடன் கூடிய மூர்த்தியானது கௌரீஸம்யுக்தம் என்று கூறப்படும். இந்த மூர்த்தியில் தேவியார் ஸ்வாமியையும், ஸ்வாமி தேவியாரையும் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஸ்வாமியானவர், தனது இடது மடியில் உட்கார்ந்திருக்கும் தேவியை வரதஹஸ்தமான தனது கையினாலே

---

† ஸிம்ஹ இத்யாதி 6 ஶ்லோகாந்தோ பா⁴க³: க்ருஷ்ணாதி³ப்ரதிகேஷு ந த்³ருஶ்யதே, ததா²ஹுஸ்தகோஶாந்தரேஷு ஸ்தி²த: ।

ஸிம்ஹபீடம் இத்யாதி க்ரமேண இத்யந்தஸ்ய ஸ்தா²நே ஶ்லோகைரேவம் ஸம்ஸ்தி²தத்வாத் பாட²: ।

“ ஸிம்ஹே பீடேத²வா பீடே தேவ்யா வாமே து ஸம்யுதம் ।
தத்³கௌரீஸம்யுதம் ப்ரோக்தம் தேவோத்ஸங்கே(அ)பி வா யுதம் ॥

ததே³வ ஸ்யாத்து ஸம்யுக்தம் தேவதேவ்யா வரஸ்ம்ருதம் ।
ஆலிங்க்ய து ஸமேதம் வா தேவீம் வாமாங்கஸம்ஸ்தி²தாம் ॥

𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌙𑍍𑌗𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇𑌽𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌟𑍌 ॥ ௫௮ ॥
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌨𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥ ௫௯ ॥

𑌕𑌟𑌿𑌦𑍇𑌶𑍇𑌽𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌕𑌰𑍇 𑌯𑍁𑌤𑌃 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍇𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑌰𑍇 ॥
𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾 (𑌦𑍇𑌹) 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

நடு இடுப்பில் கட்டித்தழுவி இருக்கவேண்டும். அல்லது (ஸ்வாமியின்) பார்சுவஸூத்திரத்திற்கு வெளிப்பக்கத்தில் (ஸ்வாமியின் சரீரத்தோடு சரீரஸம்பந்தித்து இல்லாமல், சிறிதளவு விலகி) தேவியார் இருந்து, அந்த தேவியாரை ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு இருப்பதுமாகும். அவ்விதமே அம்பாள் தனது வலதுகையினாலே ஸ்வாமியை இடுப்பில் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்கும் அம்பாளின் இடது கையில் புஷ்பம் (தாமரைப்பூ) இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, தேவியானவள் ஸ்வாமியின் பக்கத்திலுள்ள தனது வலது கையில் தாமரை மலரை வைத்துக்கொண்

𑌕𑌟𑌿𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑍇 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍 𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌨𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌹𑍋𑌃 𑌕𑌟𑌿𑌤𑌟𑍇𑌽𑌪𑌿 ।
𑌸𑌾𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑍍𑌯𑌾𑌵𑌶𑌿𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌕𑌰𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌕𑌰𑍇 ।
𑌉𑌤𑍍𑌪𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍀 𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌨𑌵𑌤𑌾𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌨𑍋𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑍈𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌬𑍁𑌧𑌃 ।

ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் ப்ரபாமண்டலஸம்யுதம் |
சந்த்ரசேகரஸம்ப்ரோக்தம் வ்ருஷாரூடமத: ச்ருணு || ௬௨ ||

இதி காச்யபசில்பே சந்த்ரசேகரமூர்த்தி லக்ஷணகதனம்
நாம ஷட்ஷஷ்டிதம: படல: ஸமாப்த: ||

டிருப்பதுமாகும். அந்த மலர் நீலோத்பலமாகவும் இருப்பதாகும். இடதுகை தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருக்கும் மூர்த்தியானது ஆலிங்கித மூர்த்தியாகும்.

இவ்விதமாக சந்திரசேகர மூர்த்தியை மூன்றுவிதமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (61)

இந்த மூர்த்தியானது, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையும் அணிந்து பிரபாமண்டலத்துடன் (பிரபாவளியுடன்) இருக்கும் மூர்த்தியாகும். இவ்விதமாகச் சந்திரசேகர மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விருஷபாரூட மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக்கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (62)

காச்யபிய சில்ப சாஸ்திரத்தில்
சந்திரசேகரமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக்கூறும்
அறுபத்தாறுவது படலம்முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 || ௧ ||

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌂(𑌟)𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 || ௨ ||

𑌵𑌾𑌮𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌪𑍀𑌠𑌂(𑌠𑍇) 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌮𑌨𑌾𑌭𑌿(𑌵𑌾𑌮𑍇
𑌨𑌾𑌭𑍇)𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇(𑌤𑌃) || ௩ ||

𑌵𑌾𑌮𑍋𑌰𑍁𑌮𑌧𑍍𑌯𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌨𑌤𑌜𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍍 ||

அறுபத்தேழாவது படலம்

விருஷவாஹநமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இப்பொழுது விருஷவாஹந மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கல்பம்(முறை) அறிந்தவன், இந்தமூர்த்தியை ஸமபங்க லக்ஷணமுடையதாகவாவது, திரிபங்கலக்ஷணமுடையதாகவாவது கல்பிக்கவேண்டும். இந்தமூர்த்தியின் வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

உஷ்ணீஷமத்திபத்திற்கு இடதுபக்கம், லலாடமத்தியத்திற்கு இடதுபக்கம், வாம(இடது நேத்திரத்தின் கோடி, வாமநாஸாபுடாந்தம், ஸ்தநபீடத்தின் வலதுபக்கம், நாபிமத்தியத்திற்கு இடதுபக்கம், வாமோருமத்தியம் (வாமோரு-இடதுதுடை) வாமபார்ஷ்ணிமத்யம் (இடது குதிகால்நடு) இந்த இடங்களில் மத்தியஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்தவிடங்களில் மத்தியஸூத்திரம் தொங்கினுல், அது

ஊர்த்வே வக்த்ரவதுக்தம் ஸ்யாத் தக்ஷிணே து ஸ்தநே ததா |
நாபேர்வாமே த்ர்யங்குலம்(லே) து வாமோருமத்யமே ததா || ௫ ||

ஸ்தாபிதாங்க்ரேர்கு ல்ப மத்யம் ஸ்யாத்(ஸ்யாத்) மத்ய ஸூத்ரம் ப்ரலம்பயேத் |
அதிபங்கமிதி ப்ரோக்தம் நதம் பஞ்சாங்குலம் பவேத் || ௬ ||

வ்ருஷஸ்ய மஸ்தகோபரி து ந்யஸ்தம் ஸ்யாத் வாமகரம் த்விஜ |
ஹிக்காஸூத்ரம் ததா(கூர்பரா)தி கரம்(தசாங்)குலம் வா நவாங்குலம் || ௭ ||

ஊரும் வாமகரம் ஸ்யாத் ததோ பாதாஸநஸீமகம் |
ப்ருஷ்டபாகாந்தம் ப்ரோக்தம் *பாதஸ்தூலாங்குலம் நவாங்குலம் ||

ஸமபங்கமாகும். இதன் நதமானம் (இதில் வணக்கத்தால் ஏற்படும் மாநத்தின் குறைவு) 4. அங்குலமாகும். (4)

பூர்வஸூத்திரமானது, முகத்தில் முன்பு கூறியது போலவும், வலது ஸ்தநத்திலும், நாபியின் இடதுபக்கத்தில் 3. அங்குலத்திலும், இடது தொடை நடுவிலும், ஊன்றிய காலின் மணிக்கட்டு நடுவிலும், மத்திய ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இது அதிபங்க ஸூத்திரலக்ஷண மாகும். இதன் நதமாநம் 5. அங்குலமாகும். (நதமாநம்—அங்கங்களின் வணக்கத்தாலே குறையும் அளவு.) (6)

ஸ்வாமியின் இடதுகையானது, விருஷபத்தின் தலையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஹே அந்தணனே! (விருஷபத்தின் தலைமீது வைக்கப்பட்டிருக்கும்) இடது முழங்கையின் தொய்வானது, ஹிக்காஸூத்திரத்திற்குக் கீழே 10, அல்லது 9. அங்குலமாகும். அங்கிருந்து, (ஸ்வாமியின்) ஆஸநஸீமாவானது (பிருஷ்டபாகம் வரையில்) 10, அல்லது 9. அங்குலமாகும்.

---

*பாதஸ்தூலக்ருதோ ப்ரக்ஷம் இதி ஸாரஸ்வதீஹாராத்யஸ்வராதர்காவதீ:

വൃഷഭോദയമാവ്യാപ്തം വൃഷം ലക്ഷണവത് കൃതം
(ഭവേത്) |
വൃഷമൂർദ്ധ്നി തു ഹസ്തേ തു മധ്യമാങ്ഗുല്യഗ്രമവസ്ഥിതം ||

നാഭിസൂത്രസമം കുര്യാത് അങ്ഗുലം വാ നതാങ്ഗുലം
(നതം ഭവേത്) |
(അധ)സ്താത്തലമധ്യേ തു പൂർവസൂത്രം യവദ്വയം ||

അധോമുഖം പ്രകർതവ്യം തദർധം തു പ്രസാരയേത് |
ദക്ഷിണേ പൂർവഹസ്തേ തു പാർഷ്ണിർനാഭേരധോ
ഭവേത് || ൧൦ ||

വാമേ ഷോഡശാങ്ഗുലം വാ നതം തത്സിംഹകർണവത് |

அதற்குக் கீழே விஷ்டராந்தமானது (பீடம்வரையில்) விருஷபத்தின் உயரமாகும். இவ்விதமாக விருஷபத்தின் உயரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விருஷபத்தை, லக்ஷணம் பொருந்தியதாக அமைக்கவேண்டும்

விருஷபத்தின் தலையின்மீது வைத்திருக்கும் கையின் நடுவிரலின் நுனியானது, நாபிஸூத்திரஸமமாக இருக்க வேண்டும். அல்லது நாபிக்குக்கீழே 1. அங்குலம் இறங்கியு மிருப்பதாகும். கீழே உள்ளங்கையின் நடுவில் பூர்வஸூத் திரம் 2 யவையாகும். (?) (10)

(அந்தஇடதுகையானது) அதோமுகமாக (கீழ்நோக் காக) கல்பிக்கப்படவேண்டும். அதில் பாதிக்கை விரிந் திருக்க வேண்டும்.

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தத்தின் பார்ஷ்ணியானது (முழங்கையின் பின்பக்கமானது) நாபிக்குக்கிழே இருக்க வேண்டும். அல்லது (அந்தக்கையானது) 16. அங்குலம் வணங்கி (தொங்கி) ஸிம்ஹகர்ணமாக இருக்கவேண்டும்.

*𑌵𑌕𑍍𑌰𑌦𑌣𑍍𑌡𑍋𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍍 ॥ ௰௨ ॥

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 (𑌨𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑌸𑍀𑌮) 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 (𑌤𑍍𑌰) 𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂𑌗𑍁𑌲𑌿𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௰௩ ॥

𑌲𑍌𑌹𑌜𑌂 𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌕𑍍𑌰𑌦𑌣𑍍𑌡𑌵(𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌸)𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌧𑍋 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌸𑍍𑌤𑍁 (𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁) 𑌊𑌰𑍁𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌤 ([illegible])𑌰𑌮𑍍 ॥ ௰௪ ॥

𑌪𑌞𑍍𑌚𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
†𑌪𑌾𑌶(𑌪𑌰)𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍀𑌮𑌾𑌸𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌟𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍃𑌗𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌸𑌮𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௰௫ ॥

𑌕𑌕𑍍𑌷𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑌧𑌃 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌃𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑌲𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।

... ...
... ... (12)

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலுச்சியானது ஹிக்காஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக உயர்ந்திருப்பதாகும். சிறுவிரலின் கனமுள்ள அக்கிரமா (நுனியா)னது. 3 வளைவு உடையதாக இருக்கவேண்டும். வக்கிரதண்டத்தை லோஹத்தினுலாவது, மரத்தினுலாவது செய்யவேண்டும். கீழே மணிக்கட்டிலிருந்து ஊருமூலம் வரையில் மத்தியின் ஒதுக்கம் 5, 6, 7, 8, அல்லது 9. அங்குலமாகும். (14½)

பரஹஸ்தம் இரண்டும் கழுத்து மட்டமாக உயர்ந்திருப்பதாகும். வலது கையில் மழுவும் இடது கையில் மானும் இருக்கவேண்டும். பரஹஸ்தம் இரண்டுகளின்

---

*𑌵𑌕𑍍𑌰𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯𑌸𑌂? 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍋𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

†𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌦𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌕𑍋𑌶𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 ।

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் ஜடாபாரஸ்து லம்பித: ॥ ௧௭ ॥

ஜட(டா)பந்தமதவா வாபி கர்த்துரிச்சாவசாந்நயேத் |
ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் ரக்தாபம் ரக்தவாஸஸம் ॥ ௧௮ ॥

வாமபார்ச்வே உமாதேவீ தக்ஷிணே வா விசேஷத: |
ஸ்வஸ்திகம் (ஸுஸ்திதம்) தக்ஷிணம் பாதம் வாமபாதம் து
குஞ்சிதம் ॥ ௧௯ ॥

உத்பலம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமஹஸ்தம் ப்ரலம்பிதம் |
ஸ்த்ரீமானோக்தவிதானேந உமாதேவீம் ச காரயேத் ॥ ௨௦ ॥

வ்ருஷவாஹநமாக்யாதம் ந்ருத்தமூர்த்திரதோவச்மி(ச்ருதே) ॥

இதி காச்யபசில்பே வ்ருஷவாஹநமூர்த்திலக்ஷணம் நாம
ஸப்தஷஷ்டிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

நுனியும் கழுத்துமட்டமாக இருக்கவேண்டும். அல்லது 1, 2, 3, 4; அல்லது 5 அங்குலம் உயரமாக இருப்பதாகும்.

விருஷவாஹந மூர்த்தியானது, ஜடாமகுடம், ஜடாபந்தம், அல்லது தொங்கும் ஜடையையுடையதாகும்: கர்த்தாவின் விருப்பம்போல செய்துகொள்வதாம். இந்த மூர்த்தியானது சிவப்பு வஸ்திரத்தை தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும் (18)

மூர்த்தியின் இடதுபக்கத்தில் உமாதேவியார் இருக்க வேண்டும். விசேஷித்து வலது பக்கத்திலிருப்பதுமாகும். தேவியின் வலது கால் ஸுஸ்திதமாகவும், இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். வலதுகை நீலோத்பலம் தரித்தும் இடதுகை தொங்கவிட்டுமிருக்கவேண்டும். உமா தேவியை ஸ்திரீமாநத்தில் கூறியுள்ள விதியின்படி கல்பிக்க வேண்டும். விருஷவாஹந மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப் பட்டது. இனி நடராஜமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறு கிறேன். (21)

காச்யபிய சில்ப சாஸ்திரத்தில் விருஷவாஹனமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறும் அறுபத்தேழாவது படலம் முற்றும்

॥ 𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌉𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌉𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑌾 𑌚𑌰𑍍𑌮𑌮𑍁𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾 ॥ ௧ ॥

𑌰𑍁𑌰𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾 𑌵𑌧𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌣𑌨𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 ।
𑌹𑌿𑌂𑌸𑍋𑌤𑍍𑌸𑌾𑌹𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸(𑌨)𑌨𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌾𑌸𑌨
𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌯𑍇 ॥ ௨ ॥

𑌤𑌥𑌾(𑌥𑌾)𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿(𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕
𑌹𑌿𑌤𑌾𑌯 𑌵𑍈 ।
𑌦𑍇𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌜𑌰𑌾𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌷𑍋𑌡𑌶𑌕𑌂 𑌹𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌤𑍇𑌷𑍍𑌵𑌾𑌢𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋𑌦𑌿𑌤𑍇 ।

அறுபத்தெட்டாவது படலம்.

ந்ருத்தமூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி நடராஜமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். சர்மமுண்டிகையானவள் உத்ஸாஹத்தை விருத்தி செய்வதற்காக உண்டானாள். ருருண்டவதனத்தைச்செய்து ... ... (?)

அவள் ஹிம்சையில் உத்ஸாஹமுடைய முகத்தையுடையவளாக இருந்தாள். (அவள் லோக ஹிம்சையைச் செய்யாமல்) ஸுகமாக உட்கார்ந்திருப்பதற்காக, உலகத்திற்கு நன்மையை உத்தேசித்தும், அரசன் தேசம் இவைகள் அபிவிருத்தியடைவதற்காகவும் (பரமேசுவரன்) நர்த்தனம் செய்கின்றார். (3)

𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑌤𑍍(𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤)𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌮𑌾𑌨𑌂
𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪ ॥

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌦𑌶𑌤𑌾𑌲𑍇𑌨 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
*𑌶𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌤𑌨𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌂
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௫ ॥

𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇 ॥

𑌹𑌨𑍋𑌃 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂(𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇) 𑌤𑍁 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌶𑍍𑌚
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ।
𑌵𑌾𑌮𑍋𑌰𑍁𑌜𑌙𑍍𑌘𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇(𑌚𑍈𑌵) 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿
𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ॥ ௭ ॥

𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍇(𑌰𑍍𑌤𑍇𑌃) 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁
𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

நர்த்தனமானது 18 விதமாகும். அவைகளில் முதலில் 9 விதமான நடனத்தைக் கூறுகிறேன்.

கீழே பரமேசுவரனுக்குக் கூறப்பட்ட விதியின்படிக்கு, பிம்பமானத்தைக்கொள்ளவேண்டும். ஸகல அங்கங்களையும் உத்தமதசதாலத்தில் கூறியுள்ளபடிக்கு கல்பிக்க வேண்டும். நிருத்தமூர்த்தியின் உயரமானது 120 அங்குலமாகும். (5)

(நடராஜ மூர்த்திக்கு) பூர்வஸூத்திரமானது, பிரபாமண்டலமத்தியிலிருந்து, உஷ்ணீஷமத்தியத்திற்கு வலது பக்கம், லலாடமத்தியத்தின் வலதுபக்கத்தில் 1 அங்குலத்திலுள்ள இடம், வலது கண்ணின்கோடி, நாஸாபுடத்தின் வலதுபக்கம், முகவாய்க்கட்டையின் வலது பக்கம், கண்டமத்தியம், நாபிமத்தியம், இடது தொடையின் மத்தியம்,

---

*𑌶𑌤𑌂 𑌷𑌡𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍
𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 । 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇 𑌭𑍇𑌦𑌃 ।

குல்பாதிஸூத்ரநிவ்ருத்தம் து யவமாத்ரார்த்தாங்குலம் ||௮||

மத்யஸூத்ராந்தரே சைவ ஸார்த்தவேதாம்சம் விதீயதே |
ஜாநுத்வயம் து ஸூத்ராத்து ஸாயுஷ்டத்வாதசாங்குலம் ||

ஸூத்ராத்கண்டாந்த(நாபி)பர்யந்தம் ஸப்தார்த்தம்(ம்சம்) ஸூத்ராங்குலம்
ததைவ ச |
ஊர்த்வகுக்ஷிம் ஸ்ப்ருசேத்பூர்வம் ஸூத்ரமேவம் ப்ரலம்பயேத் || ௰ ||

தத்ஸூத்ராத் தோலஹஸ்தாக்ரம் ஸார்த்தஷோடசகாங்குலம் |
தஸ்மாதபரஹஸ்தாக்ரம் யுகமாத்ராங்குலம் ததா || ௰௧ ||

தஸ்மாதக்நிகராக்ரம் வஸுத்ரிம்சாங்குலம் து வா |
சத்வாரிம்சோந்நதம் வா தஸ்மாதயிமாத்ராங்குலம் ||௰௨||

ஸ்திதபாதத்தின் கணுக்கால் ஸந்தியின் (முண்டின்) நடு, இந்த இடங்களில் விழவேண்டும். (7½)

நெற்றி, மத்தியஸூத்திரம், இவைகளின் மத்திய அளவு (ஒதுக்கம்) 4½ அங்குலமாகும். கணுக்கால் முண்டு, மத்தியஸூத்திரம் இவைகளின் ஒதுக்கம் 12 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து கண்டமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 7½ அல்லது 9½ அங்குலமாகும் பூர்வஸூத்திரமானது, ஊர்துவகுக்ஷியை மேல் வயிற்றைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பூர்வஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (10)

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து டோலஹஸ்தாக்கிரம் (ஆடுவதுபோலத் தோன்றும் வலதுகைநுனி) வரையில் ஒதுக்கம் 16½ அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து மற்றொரு கையாகிய இடதுகையின் நுனியானது 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து அக்கினியை தரித்திருக்கும் (இடது) கராக்கிரம் வரையில் (ஒதுக்கம்) 38 அல்லது 40 அங்குலமாகும். கீழே கூறிய அளவுக்கு மேலே (38

*ஹிக்காஸூத்ரம் ஸமோர்த்வம் தஸ்ய மத்யமாக்ரகம் ।
தத்தலமத்யே வா மத்யாங்குல்யக்ரபர்வகே ॥ ௧௩ ॥

மத்யப(ர்வ)கே யவாதிக்யம்(யவாத்யக்ஷா)க்ஷரம்
பாத்ரஸம்யுதம் ।

பாத்ரம் விநாக்நியாதிக்யம்(ப்ரதேஸம்) பஞ்சாங்குலம்
விஸ்தாரகம் ॥ ௧௪ ॥

துங்கம் ஸப்தாங்குலம் வாஷ்டநவாங்குலமதாபி வா ।
த்ரி பஞ்ச ஸப்த ஜிஹ்வா வா கல்பயேத்து யதேப்ஸிதம் ॥ ௧௫ ॥

†மத்யமாஸ்து ஜிஹ்வாயாம் கார்யாக்ரம் வஹ்நிம் து ப்ரதக்ஷிணம் ।

அல்லது 40 அங்குலத்திற்கு மேலே) 3 அங்குலம் கூடுதலாக (43 அங்குலம்) இருப்பதுமாகும். (12)

அந்த ஹஸ்தத்தின் (இடது கையின்) நடுவிரல் நுனியானது ஹிக்காஸூத்திர ஸமமாக (கழுத்து மட்டமாக)த் தூக்கி இருக்கவேண்டும். அக்கினி பாத்திரமானது, அந்த தலத்தின் (இடது உள்ளங்கை) நடுவிலாவது, நடுவிரல் முதலிய விரல்களின் நுனிகளிலாவது, அவைகளின் மத்திய பர்வாக்களிலாவது தரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பாத்திரமின்றி, பாத்திரத்திலிருக்கும் அக்கினியின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அந்த அக்கினியின் உயரமானது 7 8 அல்லது 9 அங்குலமாகும். அந்த அக்கினியின் ஜிஹ்வைகள் (தீச்சுடர்கள்) 3, 5, அல்லது 7 இருப்பதாகும். இவைகளில் மனதிற்குகந்தபடி கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். (15)

இச்சுடர்களில் நடுச்சுடர் வலமாக இருக்கவேண்டும்.

---

*ஹிக்காஸூத்ரஸமம் தஸ்ய ஸ்யாத் தன்மத்யமாக்ரகம் ।
இதி பாட: ஸாதுரிதி பாதி ।

†ஜிஹ்வாஸ்து ப்ரதக்ஷிணாவர்த்தா: க்ரோதயேத்யாஹதாஸ்து தா: ।
இதி பாட: ஸாதுரிதி பாதி ।

தக்ஷிணே பூர்வஸூத்ராத்து பாஹ்வக்ரம் விம்சதி
கலா (விம்சதிம் மாத்ரயா) || ௧௬ ||

தஸ்மாத்ப்ரதேசே ஹஸ்தே து மணிபந்தஸ்ய பாஹ்யகம் |
†அஷ்டாவிம்சதிமாத்ரம் வா த்ரிம்சதிம் மாத்ரமேவ வா || ௧௭ ||

சத்வாரிம்சதிமாத்ரம் வா வாம(கே)ஸம்வ்யாக்ரமாத்ரகே |
தத்ஹஸ்தமணிபந்தோர்த்வம் ஹிக்காஸூத்ரஸமம் பவேத் ||

ஸவ்யேதரஹஸ்தம் வீக்ஷ்ய ஸூசீகர்ணாந்தமுச்ச்ரிதம் |
தர்ஜன்யக்ரம் து ஸூசீ ஸ்யாத் தர்ஜனீ ஸூசீ
(தர்ஜனீ:) ஸ்பவேத் || ௧௯ ||

அதவா அர்த்த ஸூத்ரம் து விஷ்ணு(வீம)யோர்மாத்ரா
வதி |

வலது பக்கத்தில், பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து பாஹு வக்கிரம் (கைநுனி) வரையில் ஒதுக்கம் 20 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து (அந்த மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து) உடுக்கையுடன்கூடிய வலது கையின் * மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கமானது 28 அல்லது 30 அங்குலமாகும். 40 அங்குலம் வரையில், முறையே கூடுதலாகக் கல்பித்துக் கொள்ளுவதுமாகும். அந்தக் கையின் மணிக்கட்டின் உச்சியானது, கழுத்து மட்டமாக இருக்கவேண்டும். (18)

ஸூசீஹஸ்தமானது (வலது கையானது) உடுக்கை நடுவைப்பிடித்து, காது வரையில் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். சுட்டுவிரல் நுனியானது ஸூசீமுகமாக இருக்கவேண்டும்.

†அஷ்டத்ரிம்சதிமாத்ரம் வா சத்வாரிம்சதிரேவ வா |
சத்வாரிம்சதிமாத்ரம் வா வாமஹஸ்தஸ்ய ஸவ்யயோ: || இதி
மூலபுஸ்தகவாக்ய: |

* மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கமானது 38 அல்லது 40 அங்குலமாகும் இடது கையின் வலப்பக்கங்களில் 40 அங்குலமாகும். என்பது அச்சிட்ட புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

[illegible] || 20 ||
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] || 22 ||
[illegible]

சுட்டுவிரலானது ரஜுவியாக (?) (நேராக) இருக்க வேண்டும்.

அல்லது (உடுக்கையின் நடுவில் இழுத்துக்கட்டியிருக்கும்) சர்மஸூத்திரமானது (கயிறு போன்ற வாரானது) பீடம் போன்ற நடுவிரலுக்குமேலே இருக்கவேண்டும். உடுக்கையை அணிவிரலின்மீது கல்பிக்கவேண்டும். (20)

உடுக்கையின் நீளமும் அகலமும் முறையே 8 அங்குலமும், 5 அங்குலமுமாகும். அதன் மத்தியத்தின் அகலமானது, 3 அங்குலமாகும். இதை பத்மாகாரமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். அது இரண்டு வளையங்களுடன் கூடியதாக தோல்க்கயிற்றினாலே கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். (இந்த உடுக்கையானது) பசுமாட்டின் தோலாலே உருவகப் படுத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். இதை பசுமாட்டின் தோலாலேதான் கல்பிக்கவேண்டும். (22)

ஸூச்சியக்கிரத்திலிருந்து (சுட்டுவிரல் நுனியிலிருந்து) காதுவரையில் ஒதுக்கமானது 40 அங்குலமாகும். 45 அங்குலம் அல்லது 50 அங்குலமிருப்பதுமாகும். ஸூசியானது பார்சுவஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.

... ... (23½)

தக்ஷிணே பூர்வஹஸ்தம் து அப⁴யம் பரிகல்பயேத் ||உச||

ப்ராக்ஸூத்ராத³ப⁴யஹஸ்தஸ்ய [illegible] |
[illegible] (ருசிரம்) து ஹிக்காஸூத்ரஸமம்
ப⁴வேத் || உரு ||

ஸூத்ராத் தஸ்ய [illegible] நீவ்ரம் [illegible]
[illegible] |
அப⁴யப்ரகோஷ்டே [illegible] |
[illegible] || உசு ||

[illegible]
[illegible] |
[illegible]
ப⁴வேத் || உஎ ||

[illegible] ப⁴வேத் |
[illegible]
[illegible] || உஅ ||

வலது பக்கத்தில் பூர்வ ஹஸ்தத்தை அபய ஹஸ்தமாக கல்பிக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியமானது (மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம்) 24 அங்குலமாகும். அந்தக்கையின் நடுவிரல் நுனியானது, ஹிக்காஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து அந்தக்கையின் முழங்கைவரையிலுள்ள ஒதுக்கம் 42 (40) அங்குலமாகும். அபய ஹஸ்தத்தின் ப்ரகோஷ்டம் (முன்கை) நடுவிரல், ஸர்ப்ப வலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ஸர்ப்பத்தின் நீளமானது நடுமுன்கையின் சுத்தளவைப்போல் 1¼ பங்கு இருக்கவேண்டும். அந்த 1¼ பங்கு நீளத்திற்குமேலே, படமானது 12 அங்குலம் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். அந்தப் படத்தின் அகலமானது 7 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதன்

ஹாஸம் ப்ரஸார்ய ஜிஹ்வாம் ச புரஸ்தாத் புரவீக்ஷண: ।
ஸூத்ராத் கக்ஷாந்தரம் ஸவ்யே பார்ச்வே த்வாதச
மாத்ரகம் ॥ ௨௯ ॥

ஸூத்ராந்மத்யோதரம் வாமே நவாங்குலமுதாஹ்ருதம் ।
*நவாதி பிண்டஸூத்ரம் து ஸூத்ராதஷ்டா
தசாங்குலம் ॥ ௩௰ ॥

ஸூத்ராத் குஞ்சிதஜாந்வந்த(மத்யம்) ஜகனம் து
தசாங்குலம் ।
நவாங்குலம் அஷ்டமாத்ரம் ஜாநுநீவ்ரம் யதாக்ரமம் ॥

ஸாநாந்த்யாத் தசாங்குல்யம் நதஸாநம் து புரஸ்தத: ।

கனம் 1 அங்குலமாகும். அந்த ஸர்ப்பமானது, நீண்ட நாக்கையுடையதாக முன்பக்கத்திலிருப்பவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். முறையறிந்தவன், இவ்விதமாக புஜங்க வலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (28½)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, வலது பக்கத்தில் கக்ஷாந்தரமானது 12 அங்குலமாகும். மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் மத்தியோதரமானது, 9 அங்குலமாகும். * பிண்ட ஸூத்திரமானது 9 முதல் 18 அங்குலமாகும். (?) (30)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து குஞ்சிதபாதத்தின் முழங்கால் வரையில் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கம், 10, 9 அல்லது 8 அங்குலமாகும். அந்த குஞ்சிதபாதத்தின் நத

---

*வாமேऽஷ்டாதச பிண்டஸூத்ரம் து இதி பாடோ ஸாத்வீதி பாதி ।

* மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் பிருஷ்டபாகம் வரையில் ஒதுக்கம் 18 அங்குலமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஸ்திதாங்க்ரி ஜாநுநோர்மத்யே ஸோங்க்ரி ஜாநந்தரம் யதாக்ரமாத் ||

த்ரிபஞ்சசதுர்தசம் வா ஜாந்வோரந்தரம் த்ரிதா |
ஸ்திதாங்க்ரி நளகாமத்யாத் வாமபார்ஷ்ண்யந்தரம் பவேத் ||

ஸவேதாப்த்யங்குலம் ஸ்ரேஷ்டம் ஸாந்த்ரம் ப்ரவிதீயதே |
ஸப்தாஷ்டஷட்பஞ்சாங்குலம் ஸாம்ஸம் தந்நதம் ஸ்வேத் ||

*ஸ்திதஜாநூத்ருதம் வா பார்ஷ்ண்யுத்ருத பார்ஷ்ண்யந்தராத் க்ரமாத் |
த்ரயஸ்த்ரிம்ஸதிமாத்ரம் வா ஜாநுபார்ஷ்ண்யந்தரம் விது || ௩௫ ||

மாநமானது. (நதமாநம்—செரிவின் அளவு) 12, 11, அல்லது 10 அங்குலம் இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலிலிருந்து இடதுகால் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் முறையே 3 அங்குலம், 5 அங்குலம் 14 அங்குலம் என்று 3 விதமாகும்.

புத்தியில் சிறந்தவனே ! ஸ்திதபாதத்தின் நளகையின் நடுவிலிருந்து (நளகை—கணுக்காலுக்கு மேலே கண்டைக் காலில் சிறுத்திருக்குமிடம்) இடது குதிகால் வரையிலுள்ள ஒதுக்கம் 44 அல்லது 45 அங்குலமாகும், என்று விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது (உத்திருதபாதத்தின்) நதமாநமானது 45, 46, 47, அல்லது 48 அங்குலமாகும். (நதம்—சாய்வு அல்லது செறிவு) (34)

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலிலிருந்து உத்திருதபாதத்தின் (தூக்கியகாலின்) குதிகால்வரையில் ஒதுக்கம் 34 அல்லது 33 அங்குலமாகும். இது ஜாநுபார்ஷ்ணியந்தரமாகும். (இது ஊன்றியபாதத்தின் முழங்காலுக்கும், தூக்கியபாதத்தின் குதிகாலுக்கும் மத்தியிலுள்ள அளவாகும்.) (35)

---

*அயம் ஸ்லோகாம்ஸ: ஸர்வேஷ்வபி மாத்ருகாபுஸ்தகேஷு ந த்ருஸ்யதே | ஸ்திதஜாநோஸ்து வர்ஷ்ண்யந்தம் ஜதி வாசோ ஹாஸ்ய ஸித்தி ச ஹாதி |

ஊர்த்₄வபாத₃ஸ்ய ஜாந்வக்₃ரம் நாபி₄ஸூத்ரஸமம்
ப₄வேத் |

கூர்பரம் டோ₃லஹஸ்தஸ்ய (ஹஸ்தஸ்ய) நாளஸூத்ராத்
(மத்₄யஸூத்ராத்) த₃ஶாங்கு₃லம் || ௩௬ ||

ஏகாத₃ஶாங்கு₃லம் வாபி குர்யாத்₃ வா கூர்பராந்தகம் |

தஸ்மாந்மணிப₃ந்தா₄த்து வாமஜாந்வந்தரம் || ௩௭ ||

த₃ஶாங்கு₃லம் வா கர்தவ்யம் நவாங்கு₃லமுதா₃ஹ்ருதம்
(அதா₂பி வா) |

*டோ₃லஹஸ்தம் விஸ்ருஷ்டாக்₃ர (விஸ்தீர்ணாக்₃ர)ம் ... ம்
விஶேஷத: || ௩௮ ||

†வாமபார்ஶ்வே து ஸம்ஸ்தா₂ப்ய ... ம் ப₄வேத் |(?)

தூக்கியகாலின் முழங்காலின் உச்சியானது நாபிமட்டமாக இருக்கவேண்டும். டோலஹஸ்தத்தின் முழங்கையானது நாளஸூத்திரத்திலிருந்து (மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து) 10 அல்லது 11 அங்குலம் (ஒதுக்கம்) இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். அந்த (டோல) ஹஸ்தத்தின் மணிக்கட்டிலிருந்து, இடது முழங்கால் வரையில் (ஒதுக்கம்) 10 அல்லது 9 அங்குலமாகும். டோலஹஸ்தத்தில் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும் விரல் நுனியானது விசேஷித்து (அந்த அளவில்) இருப்பதாகும். * (38)

---

*டோ₃லஹஸ்தே து மானம் வா ருத்₃ராங்கு₃லமதா₂பி வா |
இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகபாட₂: |

†வாமபார்ஶ்வே து ஸம்ஸ்தா₂ப்ய மத்₄யஸூத்ரஸ்ய சைவ ப₄வேத் |
இதி பாடே₂ ஸாவ்யக்ஷிதி ஸ்தா₂தி

* டோலஹஸ்தத்தின் அளவானது 11 அங்குல்மாகவும் இருப்பதாகும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

த்வாம்ஶமாநாங்குலம் வாபி தாலாம்ஶமாநயோரபி வா ||

டோலஹஸ்தாத்யபயாந்தரம் (து வரதஹஸ்தாந்தம்) து
தஶாம்ஶமாத்ரகம் |

அநுக்தாந்யங்காநி ஸர்வாணி யதா ஸௌந்தர்யதாம் வ்ரஜேத் || ௪௰ ||

கேஶாந்தாத் பகபக்ஷம் ஸ்யாத் த்வஷ்டாதஶாம்ஶமாத்ரகம் |
ஸப்ததஶாம்ஶமாத்ரம் வாத ஷோடஶாம்ஶமாத்ரமேவ வா || ௪௧ ||

ததர்த்தம் வா த்ரிபாதம் வா தத்ஸ்யாத் விஸ்தாரமேவ ஹி |
ஸம்விகீர்ணஜடாபாரம் பஞ்சஷட்ஸப்தநந்தவா (ஏகம்) ||

ருத்ரஸம்வத்யா து வா தீர்க்க உதயோ: வாலம்பயோ
ஸ்தயா |
த்வாத்ரிம்ஶாம்ஶமாத்ராரப்ய ஏகஷஷ்ட்யம்ஶமாத்ரகம் ||

ஏகமாத்ராம்ஶமாத்ரவ்ருத்த்யா து ஜடாதீர்க்கோத்ர ஸம்ஸ்திதம் |
அயோஜடாதீர்க்கமேவம் தத்ராதிர்க்கம் து கல்பயேத் ||

இடது முழங்கால், மத்தியஸூத்திரம் இவைகளின் ஒதுக்கம் 9 அல்லது 11 அங்குலமாகும். டோலஹஸ்தத்திலிருந்து அபயஹஸ்தம் (?) (வரதஹஸ்தம்) வரையில் ஒதுக்கம் 10 அங்குலமாகும். இங்கு கூறப்படாத மற்ற ஒதுக்கங்களை அழகாக இருக்கும்படி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். (40)

கேசாந்தத்திலிருந்து பகபக்ஷத்தின் உயரமானது 18, 17, அல்லது 16 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது அதன் உயரத்தில் ஸரிபாதி அல்லது ¾ பங்கு இருப்பதாகும். ஜடைகள் விரிந்து தொங்குவதானால் அவைகள் 5, 6, 7, 9 அல்லது 11 சடைகளாக இருக்கவேண்டும். ஜடையின் நீளமானது, 32 அங்குலம் முதல் 61 அங்குலம் வரையில் ஒவ்வொரு அங்குலம் வீதமாக நீண்டிருப்பதாகும். தொங்கும் சடையின் நீளமானது இவ்விதமாகக் கூறப்

கநிஷ்டாம்ஸ்த்ரிவலீனாஹம் ஜடாதாஹம் ஸ்தாஹத்ம் ।
ஜடாகம் வர்த்தமானஹிஸம்யுக்தம்(தம்)விபோஷதீ: ॥ சரு ॥

நாமம் சைவாக-லேவஷம் அயச்சம்லக்ஷணம் தயா ।
ஹஸ்திஸிரீஷகம் சைவ கரோடீரத்நபாஸநம் ॥ சசு ॥

*ஹரிஷயிகவா தூ உக்ஷிணே அம்ஸமேவ ந ।
†ஸிந்தூராணாம்க்ருதோ ரத்நஹாராணாம் விடும்பிதம் ॥

ஹஸ்ரதாம்ஸம் கிஞ்சித்வக்த்ரஹஸிதானநம் ।
யஜ்ஞோபவீதஸம்யுக்தம் ஹாரஸம்யுக்தம் ஸவிதம் ॥சஅ॥

§ஷைவாம்மநோஹரெஷயெ்ய பாஹயாஜெமநிமஉதி: ।

பட்டிருக்கிறது. கேசாந்தத்திற்குமேலே தலையின்மேலே யிருக்கும் சடைகள், சிறுவிரலின் கனமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். (44½)

நடராஜமூர்த்தியானது விசேஷித்து ஜடையில் புஷ்ப மாலை, ஸர்ப்பம், எருக்கம்பூ, ஊமத்தம்பூ, ஹஸ்திசிரீஷம், (பெருவாகைப்பூ) கரோடீரத்நபந்தனம். (மண்டையோடு களுடன் கூடிய ரத்நாபரணம்) இவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்ட ஜடாமகுடத்தையுடையதாகும். ஸிந்தூரத் தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். (கழுத்தில்) மாலைகளும் ஹாரங்களும் தொங்கிக்கொண்டிருப்பதாகும்.

இந்த மூர்த்தியானது திருநீறணிந்து சிரித்தமுகமும்,

---

*ஜஷிம் யூகவா ஐதி உத்ரதவஷ்கவா: ।

†ஸிநூராகூதிதோஷூ ஈஷஶாவிஷும்பிதம் ॥ இதி உத்ரதவஷ்கமத: வா: ।

§ஷைவாம்மாதொஷிரெ உயெ்ய பாஹு... ... ... । இதி வரஹுதீஉஹாறுயஹுஶாதுகாவா: ।

ஷைவாம்மாஷிரஉயெ்ய தூ பாஹஷாஶாதுநிமஉதி: । இதி ஏவ வாசெந ஹாவதிதி ஹாதி ।

ஸ்ரக் ஹாரஞ்சோபவீதஞ்ச பாதாப்யாம் ... கோ ஷிக || ௪௮ ||

ஸ்வாமின உதரமத்யாந்தம் லம்பயேத் பாஹுதாமாக்ரம் (உதரமத்யமா) வஸாநகம் |

†போதபந்தாக்ரம் ஸ்ப்ருஷேத் ப்ரபாஸ்யம் ஸ்வாமின உதரஸ்தாநாக்ரம் ||

ஊருமத்யம் வ்யாக்ரசர்ம தாமர்த்ரயோபரிஸ்ரமம் |

த்வாதஶம் வா த்ரயோதஶம் வா விஸ்தாரம் அங்குலம் (தத்)

உதராம் || ௫௧ ||

பாதௌ நூபுரஸம்யுக்தௌ ஸர்வாபரணபூஷிதௌ |

யஜ்ஞோபவீதமும், ஹாரமும் தரித்திருப்பதாகும். (48)

ஸ்வாமியின் உதரமத்தியம் (நடுவயிறு) வரையில் பாஹுதாமாக்கிரமானது (கையிலணிந்த மாலையின் நுனியானது) தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

உதரபந்தத்தின் அக்கிரமானது (வயிற்றில் இறுக்கிக் கட்டியுள்ள கயிற்றின் நுனிகள்) பிரபாமண்டலத்தை (பிரபாவளியை)த் தொட்டிருக்கவேண்டும்.

துடையின் மத்தியபாகம் வரையில் புலித்தோலை ஆடையாக அணிந்திருக்கவேண்டும்.

டோலஹஸ்தத்திற்குமேலே அணிந்து கட்டப்பட்ட புலித்தோலாலான மேலாடையை அணிந்திருக்கவேண்டும். அந்த ஆடையானது பாஹுமூலத்தில் (கையினடியில்) 12 அல்லது 13 அங்குலமாகும். அந்த அளவில் ஸரிபாதி; அல்லது ¾ பங்கு அதன் அகலமிருக்கவேண்டும். அது வட்டமாக இருக்கவேண்டும். (51)

இருபாதங்களும் பாதஸரமணியப்பெற்றிருக்க வேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்

---

†போதபந்தாக்ரம் ... உதரஸ்தீயகம் | உதி வாமேந ஹாரவஸ்தி ஹாரி |

ஹஸ்தா வா த்³வாத³ஶம் ப்ரோக்தா ஸவ்யே: ஷட்³ தே³ஹோம் ப்ரோக்தம் யகா: ॥ ௫௨ ॥

ஊர்த்⁴வம் ப்ரோக்தம் விஸ்ரம்ஹிதாஸ்லேஷா: ஷட்³ ப்ரகயாந்விதா: ।
த³க்ஷிணம் குஞ்சிதம் வாமம் வாபஸ்மாரோபரிஸ்தி²தம் ॥ ௫௩ ॥

திர்யக் வா த³ண்ட³முத்³ருத்ய நிர்த்தம் குர்யாந்நிஹஸ்தா: ।
வாமபாத³ம் ததோ²த்³ருத்ய ஸ்திர்யக் த³க்ஷிணாந்திதம் ॥ ௫௪ ॥

டோலஹஸ்தஞ்சவேதா²பஸ்மாரஸூசிதே ।
† த்ரிசதுஷ்பஞ்சமாத்ரம் வா அபஸ்மாரஸ்ய தை³ர்க்⁴யகம் ॥

உஷ்ணீஷம் சைகமாத்ரேண கேஶாக்³ரம் ச ததா² ப⁴வேத் ।

டிருக்கவேண்டும். கை விரல்கள் கால் விரல்கள் எல்லாவற்றிலும் ரத்நங்கள் பதித்த ஸுவர்ணமோதிரங்கள் இருக்கவேண்டும். நடுவிரல் நீங்கிய விரல்கள் யாவும், மோதிரங்களுடனிருக்கவேண்டும்.

வலது கால் குஞ்சிதமாகவும், இடதுகால் அபஸ்மாரன் மீது வைக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். பரமேசுவரன், பாததலத்தை குறுக்காக வைத்துக்கொண்டு ந்ருத்தம் செய்துகொண்டிருப்பவராவார். இடது காலைத்தூக்கி வலது பக்கத்தில் குறுக்கே (நீட்டிக்கொண்டு) இருப்பவராவார். டோலஹஸ்தமானது முற்றிலும் அபஸ்மாரன் இதோ (எனது காலின் கீழே) இருக்கிறான் என்று சுட்டிக்காட்டுவதாகும். * அபஸ்மாரனுடைய உயரமானது 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமாகும் ?

(அபஸ்மாரனுடைய சரீரத்தில்) உஷ்ணீஷம் 1 அங்

† த்ரிசதுஷ்பஞ்சவலயம் வா உத³ரம் ஸ்ரஸ்வதீமஹாலயபாடா²: ।
த்ரிசதுஷ்பஞ்சவக்ரம் வா உத³ரம் ஸவேஷ்டிதம் ஸாத⁴ ।

* அபஸ்மாரனுடைய உடலானது 3, 4, அல்லது 5 வளைவு அல்லது நெளிவு உடையதாகும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலிருக்கும் பாடம்.

*வக்த்ராயாமம் து அஷ்டாயாமம் மத்யமாங்குலமாத்ரகம் பவேத் ||
கண்ட்யாங்குலமத்யர்தம் (ஆயாமம்) கண்டஸ்ய து
விசேஷத: |
ஹ்ருதயாந்தம் து நவாங்குலமுதாஹ்ருதம் ||௫௭||

ஹ்ருதயாந்நாபிபர்யந்தம் தத்ஸமம் பரிகீர்திதம் |
நாபேஸ்து மேட்ரபர்யந்தம் ஷண்மாத்ரகம் பவேத் ||

ஸப்தாங்குலம் பவேதூரு ஜாநுநீ த்வ்யங்குலம் ஸ்ம்ருதம் |
ஜங்கே ஸப்தாங்குலே ப்ரோக்தே பாதௌ த்வ்யங்குலௌ ஸ்ம்ருதௌ ||

மத்யமம் து கரம் ஹிக்காமத்யாங்குலமிதீரிதம் (மத்யமம்
மத்யாங்குலம்:) |

குலம். கேசாந்தம் 1 அங்குலம். முகம் 8 அங்குலம். களமும் கண்டமும் $\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2} = 2$ அங்குலம். ஹிருதயாந்தம் 9 அங்குலம். நாபியந்தம் 9 அங்குலம். மேட்ராந்தம் 6 அங்குலம். துடை 7 அங்குலம். முழங்கால் 2 அங்குலம். கண்டைக்கால் 7 அங்குலம். பாதம் 2 அங்குலம் ஆக உச்சியிலிருந்து பாதம் வரையில் 1, 1, 8, 2, 9, 9, 6, 7, 2, 7, 2 = 54 அங்குலமாகும்.

* கையின் நீளம் 14 அங்குலம். (கையின்) நடுவிரலானது கழுத்தமட்டமாகும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன்

---

*அத்ர அபஸ்மாரஸ்ய மாநே ப்ரமாணே ஸந்தேஹோ பவதி | அத: ப்ரஜ்ஞாவத்பி: அந்யசாஸ்த்ரோக்தம் த்ருஷ்ட்வா யுக்த்யா கல்பநீயம் |

*இங்கு அபஸ்மாரனுடைய அளவுகளில் பலவித ஸந்தேகங்கள் உண்டாகின்றன. ஆகையால் புத்திமான்கள் மற்ற நூல்களில் கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து, அவைகளை பொருத்தமாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

𑌪𑍃𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌶𑌾𑌯𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ||

𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌸𑍍𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌰𑌃𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌵𑌿𑌧𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌅𑌪𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 (𑌅𑌪𑌸𑍍𑌮𑌾𑌰𑍋𑌦𑌯𑌂) 𑌤𑍁 𑌦𑌶𑌨𑌨𑍍𑌦𑌾𑌷𑍍𑌟𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ||

𑌤𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌕𑍍𑌰𑍀𑌡𑌾𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌲𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 (𑌸𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌿) 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑌥𑌾
𑌅𑌸𑌿𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 (𑌅𑌸𑌿𑌪𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍) || ௬௨ ||

𑌸𑌸𑍍𑌯𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌨𑌿𑌭𑌾𑌕𑌾𑌰𑌸𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌷𑍋𑌡𑌶𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌗𑍁𑌣𑌮𑍍 ||

𑌸𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌪𑌾𑌦𑍋𑌨𑌂 (𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾) 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌵𑌾
𑌤𑌦𑌾𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌧𑌃𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌕𑌣𑍍𑌠𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || ௬௪ ||

கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அபஸ்மாரனை அதோ முகமாக (பூமியை நோக்கி) படுத்திருக்கும்படி கல்பிக்க வேண்டும். பரமேசுவரனுடைய வலதுபக்கத்தில் அபஸ்மாரனுடைய தலையை வைக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில் இரண்டு கால்களும் உதரப்பட்டிருக்கவேண்டும். அபஸ்மாரனின் வயிற்றின் உயரமானது (அபஸ்மாரனின் உயரமானது) 10, 9 அல்லது 8 அங்குலமாகும்.

அபஸ்மாரன் முகத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு ஸர்ப்பத்தோடு விளையாடிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அவனுடைய இடது கையில் ஸர்ப்பமும், வலது கையில் அரிவாளும் இருக்கவேண்டும். அபஸ்மாரன் பயிர்ப்பச்சை நிறமுடையவனாவான். 62½

பத்மபீடத்தின் உயரமானது 16 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரமானது உயரத்தைப்போல் 4 மடங்காகும். அதன் நீளமானது, உயரத்தைப்போல் 1¼, 1½, அல்லது 2 மடங்கு உள்ளதாகும், மேல் பத்மம், கீழ் பத்மம்,

[illegible] शास्त्रोक्तेन विधिना कारयेत् ।
त्र्यङ्गुलं समारभ्य शताङ्गुलावसानकम् ॥ ௬௫ ॥

[illegible] ।
एकाङ्गुलं समारभ्य एकैकाङ्गुलवर्धनं (नात्) ॥

[illegible]
[illegible] ।
तदष्टांशविहीनं तु [illegible] क्रमशः ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௬௮ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥௬௬॥

[illegible]
(श्रीशिवं) [illegible] ।

பிண்டிகை இவைகளை (நூல்களில்) கூறியிருப்பதுபோலவே செய்யவேண்டும். பத்மாஸநத்தை பிரபாவளியுடன் முறையோடு செய்யவேண்டும். (64½)

3 அங்குலம் முதல் 100 அங்குலம் வரையில்
... ...
... ...
... ...
... ... (66½)

அதற்கு மேலே, 8ல் 1 பாகம் குறைந்து முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 அங்குலம், மறுபடியும் அதே கணக்கும், மேன்மேலும் கல்பிக்க வேண்டும். அவைகளில் தண்ட எண்ணிக்கைகளை கர்த்தாவின் அபிப்ராயப்படி செய்வதாகும். (அந்த தண்டங்கள்) பலவிதக் கொடிகளாலேயும் பலவிதமான பூக்களாலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டு அழகாக இருக்க

கர்தவ்யம் விதிநா வித்வாந் தாம்ரஸ்யாஸ்யாங்கநாச்ரிதம் ||எ0||

ஸார்தநேத்ரம் வா யீசஸ்ய ப்ரமாணோக்தந்த்வதஸ்ததம் |

தஸ்ய வாமே உமாதேவீம் பூர்வோக்தவிதிநா குரு ||எக||

ஏதத் ஸ்யாத் ப்ரதமம் ந்ருத்தம் ஸர்வலோகஹிதாவஹம் |

தஸ்யைவ தக்ஷிணே பார்ச்வே ஜடாக்ரே ச விதாரிதே
(ஜாஹ்நவ்யாந்விதம்) || எஉ ||

*ஸ்த்ரீமானே கதிதாங்கம் ஸைவ சோபாங்கஸம்யுதம் |

ஹஸ்தாப்யாம் ஸம்புடம் க்ருத்வா ஹ்ருதயேஞ்ஜலிஸம்யுதம் ||எங||

ஏவம் ஜாஹ்நவீஸம்யுக்தம் ந்ருத்தம் யத்தத் த்விதீயகம் |

வேண்டும். அதற்கு மேலே 3 தீச்சுடர்க்ளைக் கல்பிக்க வேண்டும். அதைச் சுற்றிலும், ஒரு தாலம் (ஒரு அடி) இடைவெளி இருக்கவேண்டும். இத்தகைய பிரபா மண்டலத்தின் இருப்பானது (அமைப்பானது) சூரிய மண்டலத்தைப்போல இருக்கவேண்டும். (70½)

அந்த நடராஜ மூர்த்தியின் இடது பக்கத்தில் முன்பு கூறியுள்ள விதியுடன் உமாதேவியைக் கல்பிக்கவேண்டும். இது முதலாவது நிருத்த (நடராஜ) மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியானது, ஸகலலோகங்களுக்கும் (பிராணி அல்லது ஜனங்களுக்கும்) நன்மையைக் கொடுப்பதாகும்.

அதே மூர்த்தியானது, வலது பக்கத்தில் சடை நுனியில் கங்கையுடனிருந்தால், அது, இரண்டாவது நிருத்த மூர்த்தியாகும். சடையிலிருக்கும் கங்காதேவியானவள், ஸ்திரீ மானத்தில் கூறப்பட்ட அங்க அமைப்புகளுடன், இருகைகளையும் சேர்த்துக்கூப்பி மார்பில் அஞ்சலி பந்தத்துடனிருக்கவேண்டும். இந்த நிருத்தத்திற்கு

---

*ப்ரமாணோக்தாங்கஸம்யுக்தம் ஊர்த்வதாண்டவமுத்தமம் |

ப்ரமாணோக்தாங்கமேவைவ யுக்தி வாமே ஸ்வஸ்திகம் ஸதா |

தஸ்யைவ வாமபாதம் து அபஸ்மாரோபரிஸ்திதம் || ௭௪ ||

உத்ருதம் தக்ஷிணம் பாதம் வாமபாதோபரிஸ்திதம் |

லலாடமத்யவாமே து வாமநாஸாபுடாந்திகே || ௭௫ ||

குல்பயோர் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் து ஸ்திதபாதஸ்ய மண்டகே |

ஶேஷம் பூர்வவத் கர்தவ்யம் ந்ருத்தம் த்ருதீயகம் ||௭௬||

விகீர்ணஜடாபாரம் ஜடாமகுடஸம்யுதம் |

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் ஶேஷம் பூர்வோக்தவத் || ௭௭ ||

அதவா ந்ருத்தமேதஸ்மின் ஸர்வம் பூர்வாணிஹிதாவஹம் |

கர்ணாந்தோத்ருதம் ஸவ்யபாதம் வாமம் து குஞ்சிதம் ||௭௮||

ஸாங்காஷ்டகஸமாயுக்தமேதத் ஸம்ஹாரமூர்த்தே |

ஜாங்ஹவீயுதம் (கங்கையுடன் கூடியது) என்று பெயர். கங்கையானது, ஸ்வாமியின் தேஹலப்தாங்குலத்தினாலே 16 அங்குலமிருக்கவேண்டும். (73½)

அதே மூர்த்தியானது, இடது காலை அபஸ்மாரன் மீது வைத்துக்கொண்டு, வலது காலைத் தூக்கி இடது காலுக்கு மேலே வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகும். இந்த மூர்த்தியின் ப்ரம்ஹஸூத்திரமானது, நடு நெற்றியின் இடது பக்கம், இடது நாஸாபுடத்தின் பக்கம், ஸ்தித பாததின் கணுக்கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் தொங்கவேண்டும்; மற்றவைகள் முன் கூறியதுபோலவே கல்பிக்கப்படவேண்டும். இது வேது நிருத்த மூர்த்தியாகும். (76)

விரிந்து சிதறிய சடையுடனுவது, சடை முடியுடனுவது இருந்து, மற்ற லக்ஷணங்கள் முதலாவது நிருத்தத்தைப் போல இருப்பது, நான்காவது நிருத்தபேதமாகும். இது ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையையுண்டுபண்ணும். (77½)

வலது காலானது காதளவுக்குத் தூக்கப்பட்டு, இடது

---

* இந்த ½ சுலோகம் பதிப்பித்த புத்தகத்திலுள்ளது.

अभयं शूलं पाशं च डमरुकं दक्षिणे करे ॥௭௯॥

कपालमग्निं पाशं (नागं) च घण्टां वामे करे तथा ।
गजहस्तोपमं हस्तं प्रसार्य दक्षिणान्यतः ॥

पूर्वसूत्रस्य हस्तस्य पादवत्सूत्रं प्रसारयेत् ।
शिष्टं पूर्वनृत्तस्य सममेवेति कीर्तिते ॥ ௮௧ ॥

षोडशभुजसंयुक्तं वामे गौरीसमायुतम् ।
*हस्ताभ्यामुद्धृतं पादं कण्ठं तस्य प्रसारितम् ॥

अभयं शूलं पाशं च शक्तिं डमरुकं ध्वजम् ।
वेतालं सूचिहस्तं च दक्षपक्षकरं भवेत् ॥௮௨॥

கால் குஞ்சிதமாக இருந்து, 8 கைகளுடனிருப்பது 5வது நிருத்தமாகும். வலது பக்கத்திலுள்ள 4 கைகளிலும், அபயம், சூலம், பாசம், உடுக்கை இவைகளிருக்கவேண்டும், இடது கைகள் 4லும், கபாலம், அக்நி, பாசம், (நாகம்—நாகபாசம்) மணி இவைகளிருக்கவேண்டும். யானையின் துதிக்கைபோன்ற கையை வலது பக்கத்தில் நீட்டிக் கொண்டிருக்கவேண்டும். இதன் பூர்வ ஸூத்திரமானது, முதலாவது நிருத்தத்திற்குக் கூறப்பட்டதைப்போலவே யாகும். இவ்விதமாக 5வது நிருத்தத்தின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது (81)

16 கைகளுடனும் இடது பக்கத்தில் கௌரீதேவி யுடனும் இருப்பது, மற்றொருவிதமூர்த்தியாகும். (தூக்கிய) காலை இரு கைகளாலே தூக்கி கழுத்தில் போட்டுக்கொண்டு நீட்டியிருக்கவேண்டும். வலது பக்கத்திலுள்ள 8 கைகளில் அபயம் (1) சூலம் (2) பாசம் (3) சக்தி (4) உடுக்கை 5) த்வஜம் (6) வேதாளம் (பூதாகிருதி விசேஷம்) (7) ஸூசி

---

*हस्ताभ्यामुद्धृतं कण्ठन्यस्तं पादं प्रसारितम् ।
इति पाठे सविशेषं भाति ।

அக்³நிம் கஜஹஸ்தாக்²யம் கேடகம் விஸ்மயம் ததா² |
மணிம் சைவ கபாலம் ச சுரிகாம் ஸூசிமேவ ச ||

வாமேஷு ஹஸ்தேஷு க்²யாதம் சேஷம் பஞ்சமந்ருத்தவத் |
ஷஷ்டம் ந்ருத்தம் ஸமாக்²யாதம் ராஜராஷ்ட்ரஸுகா²வஹம் ||

த்ரிணேத்ரமஷ்டஹஸ்தம் ச ஸுவிகீர்ணஜடாயுதம் |
குஞ்சிதம் வாமபாதம் து அபஸ்மாரோபரிஸ்தி²தம் ||௮௬||

வாமபாதே³ ஶிரஸ்தஸ்ய விகீர்ணாங்க்⁴ரிஸ்து த³க்ஷிணே |
*உத்³த்⁴ருத(ஸூசி)தம் த³க்ஷிணம் பாத³மங்கு³ஷ்டா²க்³ரம் ச
பீட²கே || ௮௭ ||

ஸவ்யேதரோத்தா²தமங்கு³ஷ்ட²தீவ்ரம் ஹாஸம் ப்ரஸன்னம் ப⁴வேத் |
அப⁴யம் ஶூலம் பாஶம் ச ட³மரும் த³க்ஷிணே கரே ||௮௮||

ஹஸ்தம் 8) இவைகளையும், இடது பக்கத்திலுள்ள 8 கைகளிலும், அக்னி (1) கஜஹஸ்தாபம் (துதிக்கை போன்றது) (2) கேடயம் (3) விஸ்மயம் (ஆச்சர்யக் குறியுடன் கூடிய ஹஸ்தம்) (4) மணி (5) கபாலம் (மண்டையோடு) (6) சுரிகை (சிறிய கத்தி) (7) ஸூசீஹஸ்தம் (8) இவைகளையும் தரித்திருப்பதாகும். மற்றவைகள், 5வது ந்ருத்த லக்ஷணத்தைப்போன்றவைகளாகும். இது 6வது ந்ருத்த மூர்த்தியின் லக்ஷணமாகும். இது அரசனுக்கும் ராஜ்யத்திற்கும் நன்மையைக்கொடுக்கும். (85)

மூன்று கண்களும், 8 கைகளும், விரிந்த சடையும் தரித்து, குஞ்சிதமான இடது காலையுடையவராய் அபஸ்மாரன் மீது நிற்பது மற்றுமோர் மூர்த்தியாகும். அபஸ்மாரனுடைய தலையானது ஸ்வாமியின் இடது பக்கத்திலும், அவனுடைய உதரப்பட்ட கால்கள் வலது பக்கத்திலுமிருப்

---

* உத்³த்⁴ருதம் த³க்ஷிணாங்கு³ஷ்ட²மம்ஸம் ஸம்ஹிதஸம்மதம் | இதி
ஶாஸ்த்ராந்தரபாட²: |

ஸ்வாங்குஷ்டாக்ரம் து ததா விஜ்ஞேயஹஸ்தகம் |
கஜஹஸ்தோபமம் வாமே த்வதஸ்யோர்த்வே சைவமேவ ஹி ||௮௯||

†கஜஹஸ்தோபமம் ஸவ்யம் வாமம் வ்யாளஹஸ்தம் து வா |
ப்ரஹ்மஸூத்ரஸ்ய து ஸவ்யே து வாமே து ஸ்தாநயோஜயேத் ||௯௦||

வாமாம்ஶிகநாஸிகாமத்யே ப்ருஷ்டமத்யே து ஸூத்ரகம் |
தத்ஸூத்ராத் வாமஜாநுக்ஷம் ஸவ்யம் சைவ நவாங்குலம் ||

பதாகும். [1] அவன் மேலே ஸுஸ்திதமாக வைக்கப் பட்டிருக்கும் ஸ்வாமியின் கால் பெருவிரல் நுனியானது பயங்கரமாக இருப்பதாகும்.

பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும்.

வலது பக்கத்திலுள்ள கைகளில், அபயம் (1) சூலம் (2) பாசம் (3) உடுக்கை (4) இவைகளும், இடது பக்கத்திலுள்ள கைகளில், கபாலம் (5) அக்கியுடன் கூடிய பாத்திரம் (6) விஸ்மய ஹஸ்தம் (7) கஜஹஸ்தம்போன்ற ஹஸ்தம் (8) இவைகளுமிருப்பதாகும். (89)

[2] வலது கரத்தில் கஜ ஹஸ்தமும், இடது கரத்தில் வியாள ஹஸ்தமும் (வியாளம்—ஸர்ப்பம்) இருப்பதமாகும்.

பிரம்ஹ ஸூத்திரமானது, நடு நெற்றியிலிருந்து இடது பக்கத்தில் 3 அங்குலத்திலும், இடது நாசியின் நடுவிலும்

---

†கஜஹஸ்தோபமம் ஹஸ்தம் ஸவ்யாஸவ்யகதம் து வா | இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகபாட: |

1 (ஸ்வாமியின்) பெருவிரல் தூக்கியும் அதன் நுனியானது (அவனுடைய உடலில்) அமுத்தப்பட்டுமிருப்பதாகும். என்பது அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகத்திலிருக்கும் பாடம்.

2 கஜஹஸ்தம்போன்ற ஹஸ்தமானது வலது கையிலுமிருக்கலாம், அல்லது இடது கையிலுமிருக்கலாம், என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

நதமானம் த³சாம்சம் ஸ்யாத் வாமே கௌ³ரீஸமாயுதம் ।
ஸப்தமம் ந்ருத்தமூர்த்தம் ஜக³த்³து³:க²விநாசகம் ॥ ௯௨ ॥

தஸ்யைவ ஷட்³பு⁴ஜோபேதம் அப⁴யம் ட³மரும் ததா² ।
சூலம் த³க்ஷிணபார்ச்வே து கபாலம் விஸ்மயம் ததா² ॥

க³ஜஹஸ்தோபமம் வாமே ஸூத்ரம் பூர்வவதே³வ ஹி ।
அதா²ஷ்டமம் த்ரிணேத்ரம் ச ஜடாமகுடமண்டி³தம் ॥௯௪॥

அப⁴யம் ட³மரும் ஸவ்யே வாமே த்வக்³நிக³ஜஹஸ்தவத் ।
அபஸ்மாரம் விநா பீடே² வாமமாகுஞ்சிதம் ஸ்தி²தம் ॥௯௫॥

தத்³க்ஷபாத³ஸ்வஸ்திகம் பீடே² ஸவ்யபாத³கநிஷ்டி²கம் ।

தொங்கவேண்டும். அந்த பிரம்ஹ ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது முழங்கால் வரையில் ஓதுக்கம் 9 அங்குலமாகும். நதமாநம் (தொய்வு) 10 அங்குலமாகும். இடது பக்கத்தில் கௌரீ தேவியுடனிருக்கவேண்டும். இது 7வது ந்ருத்த மூர்த்தியாகும். இது ஸகல ஜகத்தின் துக்கங்களையும் நாசம் செய்துவிடும். (92)

அதே மூர்த்தியானது, 6 கைகளுடையதாக இருந்து, வலது பக்கம் கைகளில் (1) அபயம் (2) உடுக்கை (3 சூலங்களுடனும் இடது பக்கம் கைகளில், (4) கபாலம் (5) விஸ்மய முத்திரை (ஆச்சர்ய முத்திரை) (6) கஜஹஸ்தோபம முத்திரைகளுடனும் இருந்தால், அது 8வது ந்ருத்தமூர்த்தியாகும். இதன் ஸூத்திரம் முன்போலவேயாகும்.

நான்கு கைகளும், மூன்று கண்களும், வலது கைகளில் அபயம், உடுக்கையும், இடது கைகளில், அக்நி, கஜஹஸ்தமும் தரித்து, அபஸ்மாரனின்றி பீடத்தில், வலது கால் ஸ்வஸ்திதமாகவும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கும் மூர்த்தியானது ஒன்பதாவது மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் கால் சிறுவிரல் பீடத்தின் முன்பக்கத்திலிருப்பதாகும். குஞ்சிதபாதத்தையும், பிரம்ஹஸூத்திரத்

𑌤𑌸𑍍𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍌𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍁
𑌭𑍂𑌂𑌬𑍇 𑌪𑍀𑌠𑍇 ॥ ௯௬ ॥

𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௯௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂
𑌨𑌾𑌮𑌾𑌷𑍍𑌟𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

தையும் யுக்தியுடன் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். நடராஜ மூர்த்தியானது, இவ்விதமாக 9 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி கங்காதர மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (97)

காசியபீய சில்ப சாஸ்திரத்தில் நிருத்த மூர்த்தி (நடராஜ மூர்த்தி) லக்ஷணத்தைக்கூறும் அறுபத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

|| அதைகோநஸப்ததிதம: படல: ||

கங்காதரமூர்த்திலக்ஷணம் ||

கங்காதரஹரம் வக்ஷ்யே ஸம்க்ஷேபாத்யதா ச்ருணு |
ஸுஸ்திதம் தக்ஷிணம் பாதம் வாமபாதம் து குஞ்சிதம் ||

லலாடமத்யாத் ஸூத்ரஸ்ய நவயவாந்தரம் |
தக்ஷிணே சாக்ஷிஸீமாந்தே ஸவ்யநாஸாபுடாந்தரே ||

ஹிக்காமத்யே து நாபேஸ்து ஸவ்யே த்வ்யங்குலகம் ஸ்மரேத் (கே ததா) |
தக்ஷிணே மேட்ரமூலஸ்ய மத்ய(மத்யாத்) வேதாங்குலாந்தரே || ௧ ||

பார்ஷ்ணிஸ்தாநஸ்ய மத்யே சைவ ஹிக்கா(மத்ய)ஸூத்ரம் ப்ரலம்பயேத் |
த்ரிணாம்ஸம் நதமாநம் து பாதாங்குலயவாந்தரம் || ௨ ||

அறுபத்தொன்பதாவது படலம்,

கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி கங்காதரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. கங்காதரமூர்த்தியின் வலது கால் ஊன்றியும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் (சிறிது வளைந்தும்) இருக்கவேண்டும்.

மத்திய ஸூத்திரமானது, நெற்றி நடுவிலிருந்து 9 யவை வலது பக்கத்திலுள்ள இடம், வலது நேத்திராந்தம் (கண்ணின் கோடி) வலது நாஸாபுடாந்தம் (வலது மூக்கு துவாரத்தின் ஓரம்) கண்ட மத்தியம், தொப்புளின் வலது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலுள்ள இடம், மேட்ரமூல மத்தியிலிருந்து வலது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலுள்ள இடம், குதிகால்களின் மத்தியம் இந்த இடங்களில் மத்ய ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் நதமானம் (வணக்கத்தாலே குறைந்த அளவு) 3 அங்குல

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௫ ॥

‡ [illegible] ।
[illegible] ॥ ௬ ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible]
[illegible] ॥ ௮ ॥

மாகும். காலின் இரு பெருவிரல்களின் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கம் 18 அங்குலமாகும். அந்த அளவில் 3ல் 1 பாகம் இரு குதிகால்களின் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கமாகும்.

அவிழ்ந்து தொங்கும் சடையும், இடது பக்கத்தில் சிறிது வணங்கிய முகமுமுடையதாகும். (5)

* வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது தேவியின் ஸ்தநத்தின் மீதும், இடது பூர்வஹஸ்தமானது தேவியை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டும் இருக்கவேண்டும். (6)

வலது பக்கம் பரஹஸ்தமானது கங்கையுடன்கூடிய சடையைத் தழுவியும், இடது பரஹஸ்தத்திலுள்ள மானானது உஷ்ணீஷம் வரையிலுயர்த்தப்பட்டுமிருக்க வேண்டும். (7)

ஸ்வாமியின் முகமானது இடது பக்கத்திலிருக்கும்

---

‡ 6 [illegible] ।

* 6வது சுலோகம் பதுப்பித்த புத்தகத்திலுள்ளது. அதன் பொருள் கங்காதர மூர்த்திக்கும் பொருந்துமா என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

ஸமபங்க(ஸ)ம்ஸ்தி2தம் ஸூத்ரம் கல்பயேத் கல்பவித்தம: |
ப்ரஸார்ய த3க்ஷிணம் ஹஸ்தம் வாமஹஸ்தம் து (ஸ)
பத்3மகம் || ௯ ||

அத2வா த3க்ஷிணே ஹஸ்தே ப்ரகோஷ்ட2ஸ்ய த்ரிபர்வகம் |
ச்ரோணிஸ்தா2 தடம் ஸம்ஸ்ப்ருச்ய ஸ்வப்நஸ்தி2தமிவ க்ரமாத் || ௰ ||

ஸர்வாஹங்காரஸம்யுக்தம் ஸர்வாப4ரணஸம்யுதம் |
ஜாஹ்நவீ(ஜஹ்நவ்யோ) த3க்ஷபார்ச்வே து முநிபி4:
ஸம்ஸ்துதோ ஹர: ||௰௧||

க3ங்கா3த4ரம் ஹரமூர்த்தி ததோ வை த்ரிபுராந்தகம் ||௰௨||

இதி காச்யபசில்பே க3ங்கா3த4ரமூர்த்திலக்ஷணம் நாம
ஏகோநஸப்ததிதம: படல: ஸமாப்த: ||

தேவியைபார்த்துக்கொண்டிருப்பதாகும். தேவியின் இடது பாதம் ஸுஸ்திதமாகவும், வலது பாதம் குஞ்சிதமாகவுமிருப்பதாகும். கல்பம (முறைய)றிந்தவன் ஸமபங்க ஸூத்திரத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். (8½)

அம்பாளுடைய வலதுகை தொங்கவிட்டும் இடதுகை புஷ்பத்தை தரித்துமிருக்கவேண்டும். (9)

அல்லது வலது முன்கையினுடைய த்ரிபர்க்கமானது (3 விரல்கள்) ச்ரோணிதலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஸ்வப்னத்திலிருப்பது போன்றதாகும். (?) மூர்த்தியானது அஹங்காரமே உருவெடுத்ததுபோலிருப்பதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும். (சடையில்) வலது பக்கத்தில் கங்கை இருக்கவேண்டும். (வலது பக்கத்தில் பகீரதன் இருக்கவேண்டும்) மஹர்ஷிகள் துதி செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கங்காதர மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி த்ரிபுராந்தக லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
அறுபத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌆𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌚𑌾𑌤𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 ।
𑌵𑌹𑍍𑌨𑌿𑌵𑍇𑌦𑍇𑌷𑍁 𑌨𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 [illegible]
𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌆𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑍀𑌯𑌾𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌦𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌮𑍍 ॥ ௩ ॥

𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌤𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂(𑌮𑌧𑍍𑌯)
𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௪ ॥

எழுபதாவது படலம்

த்ரிபுராந்தக மூர்த்தி லக்ஷணம்

இப்பொழுது த்ரிபுராந்தக மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். ஆபங்கம், ஸமபங்கம், அதிபங்கம் என்று மூன்றுவித பங்கங்களாகும். இவைகளின் நதமானமானது, (உடல் வணங்கியிருப்பதனால் குறையும் அளவு) முறையே 3, 4, 5 அங்குலங்களாகும். இவ்விதமாக உயரத்தில் குறைந்திருக்கும்படி பிரதிமைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

கால்களின் பெருவிரல்கள் இரண்டிற்கும் நடுவில் 16 அங்குலம் ஒதுக்கமுள்ளதாக இருப்பது ஆபங்கமாகும். 18 அங்குலம் ஒதுக்கமிருப்பது ஸமபங்கமாகும். 20 அங்குலம் ஒதுக்கமிருப்பது அதிபங்கமாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கும் பெருவிரல்களின் மத்திய அளவுகளில் 3ல் 1 பாகமானது குதிகால்களின் மத்தியின் அளவாக இருக்கவேண்டும். (4)

உஷ்ணீஷஸ்ய வாமபார்ச்வே து நேத்ராந்தே தஸ்ய வாமகே |
ஹநோர்வாமே ஸ்தநமூலஸ்ய தக்ஷிணஸ்ய து (வா)மகே ||௫||

நாபௌ து தக்ஷிணபார்ச்வே து வாமோரோ: ஸவ்ய(வ்ய) பார்ச்வகே |
தக்ஷிணாம்ஹ்ரேஸ்து பார்ஷ்ணேஸ்து வாமபார்ச்வே து லம்பயேத் || ௬ ||

ஆபங்கம் ஸூத்ரமாக்யாதம் ஸமபங்கமத: ச்ருணு |
லலாடமத்யே நாஸாக்ரே பாதயோ: பார்ஷ்ணிமத்யகே || ௭ ||

லம்பயேத்பூர்வஸூத்ரம் து த்வங்கானாம் து வக்ஷ்யதே(அ)துநா |
தத்ஸூத்ராத் வாமபார்ச்வே து ஹிக்காஸூத்ரம்(மத்யம்) யவாம்சமுச்யதே || ௮ ||

அர்த்தாங்குலம் து தத்ஸூத்ராத் வாமே ஹ்ருதய மத்யமே |

உஷ்ணீஷத்திற்கு இடது பக்கம், இடது கண்ணின் ஓரம், இடது நாஸியின் ஓரம், முகவாய்க்கட்டையின் இடது பக்கம், வலது ஸ்தநத்தின் இடது பக்கம், நாபியின் வலது பக்கம், இடது துடையின் வலது பக்கம், வலது குதிகாலின் இடது பக்கம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு ஆபங்க ஸூத்திரம் என்று பெயர். இனி ஸமபங்க ஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

நடு நெற்றி, நாஸியின் நுனி, குதிகால்களின் நடு, இந்த இடங்களில் பூர்வஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு ஸமபங்க ஸூத்திரம் என்று பெயர். இனி இந்த ஸூத்திரத்திற்கும் அங்கங்களுக்கும் மத்தியிலுள்ள அளவைக் கூறுகிறேன். (7½)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து கண்டமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 1 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் ஹிருதய மத்தியத்தின் ஒதுக்கம் [illegible] அங்

[1] 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ||

𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌮𑍂𑌲𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 |
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌯𑌵𑌮𑍍 ||௰||

𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌮𑌤𑌿𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌤𑍋 𑌶𑍃𑌣𑍁 |
𑌉𑌷𑍍𑌣𑍀𑌷𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌚 (𑌤𑌤𑍍)
𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 || ௰௧ ||

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂(𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍) 𑌤𑍁
𑌗𑍁𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 |
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇(𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌤𑍀𑌵𑍍𑌰𑌂
[2] 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 || ௰௨ ||

குலமாகும். [3] அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் நாபி மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் மேட்ர மூல மத்தியமானது 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 1½ யவையாகும். இது, ஸமபங்க ஸூத்ரத்திற்கு கூறப்பட்ட லக்ஷணமாகும் இனி அதிபங்க லக்ஷணத்தை கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (10½)

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் நேத்திராந்தம் புடாந்தம், இந்த இடங்களிலும், மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் 3 அங்குலத்திலிருக்குமிடத்

---

[1] 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 |
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌮𑌜𑌾𑌨𑍍𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯𑌵𑍇𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ||
𑌇𑌤𑌿 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑌪𑌾𑌠𑌃 ||

[2] 𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌲𑌭𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌃 𑌪𑌾𑌠𑌃 |

[3] அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து, வலது பக்கத்தில் நாபி மத்தியமும், மேட்ர மத்தியமும் 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து. இடது முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் ½ அங்குலமாகும். என்பது பதுப்பித்த புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

நாபிஸூத்ரம்(த்ராத்) வாமதோங்குல†த்ரயாந்தரம் விநியதே |
வாமாங்க்ரி பார்ஷ்ணிஸவ்யே து பார்ஸ்வ(மத்ய)ஸூத்ரம்
ப்ரலம்பயேத் || ௧௩ ||

ஸ்பர்ஸநம் வேஸநம் நிவ்ரம் ஸபாத(தம்)ஸ்தாநகோத்தமம்
(ஸ்திதம்) |
ஏவம் த்ரிபங்கஸூத்ரேஷு ஸம்மிஸ்ரம் து ந
காரயேத் || ௧௪ ||

உத்தமம் அதிபங்கம் ஸ்யாத் ஸமபங்கம் து மத்யமம் |
ஆபங்கமதமம் ப்ரோக்தம் த்ரிபுராந்தகமூர்த்திஷு || ௧௫ ||

தக்ஷிணம் ஸ்வஸ்திகம்(ஸுஸ்திதம்)பாதம் வாமபாதம் து
குஞ்சிதம் |

திலும், நாபி மத்தியத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் *3 அங்குல ஒதுக்கத்திலும், ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது முழங்காலின் ஒதுக்கம் ½ அங்குலமிருக்குமிடத்திலும், இடது குதிகாலின் வலது பக்கத்திலும், பார்சுவ (மத்திய) ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (13)

(மத்தியஸூத்திரமானது அங்கத்தை)தொட்டிருப்பது பதிந்திருப்பது, ஒதுக்கம், இவைகள் பாதாந்தமாக ஸ்தானகபிம்பங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் த்ரிபங்க (மூன்றுவித) ஸூத்திரங்களில், (ஒரு ஸூத்திரத்திற்குக் கூறப்பட்ட லக்ஷணத்துடன் மற்றொரு ஸூத்திர லக்ஷணத்தைச் சேர்த்து) ஸம்மிச்ரமாக (கலப்பாக) பிம்பங்களைக் கற்பிக்கக்கூடாது. (14)

த்ரிபுராந்தக மூர்த்தியானது அதிபங்க லக்ஷணத்துடனிருப்பது உத்தமமாகும். ஸமபங்கமாக இருப்பது மத்யம

†த்வயாந்தரமிதி ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்தாதர்ஸபாட: |

* நாபி மத்தியம் 2 அங்குலம் முழங்கால் ஒதுக்கம் 8 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

தக்ஷிணே பூர்வஹஸ்தம் து நாபிஸூத்ரஸமம் பவேத் ||

ஸிம்ஹகர்ணம் து தத்ஸ்தம் பாணமத்யம் து தாரயேத் |
பாணாயாமம் து தத்ஸப்த த்ர்யங்குலம் து விதீயதே ||

கநிஷ்டாங்குலிவிஸ்தாரம் தேவதேவஸ்ய கரே து தத் |
முகஸ்யம் பஞ்சாங்குலவ்யாஸதைர்க்யாஞ்சம் வ்யாஸதஸ்ததா ||

முகஸ்யோத்தம் மூலம் பத்மம் விஸ்தாரே த்ரியவம் பவேத்
(யவாதிகம்) |

வாமஹஸ்தே யதாயுக்தவா கக்ஷாங்குலகரோர்த்வகே ||௫௬||

ஸகுஞ்சிதம் மூலம் வாபி தத்ரோஷ்ட்ரதாநதம் து வா |
பத்தாம்ரம் து தாம்ரம் வா பஞ்சஸ்தநவாம்ரமே ||

ஹீநம் வா வ்யயிகம் வாபி நவ(ஸ்த)யாயநாஷ்டாங்கிதே |

மாகும். ஆபங்கமாக இருப்பது அதமமாகும்.

இந்த மூர்த்தியின் வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும், இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். வலதுபக்கம் பூர்வ ஹஸ்தமானது, நாபிஸமமாக இருக்கவேண்டும். அது ஸிம்ஹகர்ண ஹஸ்தமாகவும், பாணத்தின் நடுவைப் பிடித்தும் இருக்கவேண்டும். கையிலிருக்கும் பாணத்தின் நீளமானது 7×3=21 அங்குலமாகும், என்று விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. தேவேசனை பரமேசுவரனுடைய கையி லிருக்கும் பாணத்தின் பருமனானது, சிறுவிரல் பிரமாண மாகும். அதன் முகமானது, 5 அங்குலம் உயரமும் 5 அங்குல அகலமும் உள்ளதாகும். அதன் அடித்தடமானது முகத்தின் உயரத்தளவுக்கு 3 யவை அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். (முகத்தின் உயரத்தளவுக்கு 3 யவை அதிகமாக அகண்டு இருக்கவேண்டும்.)

தநுஸ்ஸை (வில்லை)ப் பிடித்திருக்கும் இடது

பஞ்சத்ரிம்ஶத்ஸமம் நாஹம் ஸ்யாத் †தநுர்மத்யாத் க்ரமாத் க்ருஶம் ॥ ௨௧ ॥

அக்ரம் த்ர்யங்குலம்(லி)வ்யாஸம் வ்ருத்தவர்ண(வ்ருத்தம் வர்ண)விசித்ரிதம் ।

பாணநாஹத்ரிபாகைகம் ஸூத்ரநாஹம் து தத்குணா ॥

தநுர்தைர்க்யாஷ்டமாம்ஶே து ஸப்தாம்ஶம் ஸூத்ரதைர்க்யகம் ।

தத்தைர்க்யாத்ஸப்தமம் து தநுர்வக்ரம் ப்ரகாஶிதம் ॥

கையானது, கக்ஷாந்தமாக உயர்ந்திருக்கவேண்டும். வில்லை பிடித்து ஊன்றியிருப்பதனாலே அது, 1, 2, அல்லது 3 அங்குலம் வணங்கியிருப்பதுமாகும்.

வில்லின் உயரமானது, 100 அங்குலமாகும். 5, 7, அல்லது 9 அங்குலம் கூடுதலாகவும் குறைவாகவும் இருப்பதுமாகும். எனவே கையிலேந்திய வில்லின் உயரம் 9 (7) விதமாகும். வில்லின் பருமனானது நிறைந்த முஷ்டியளவாகும். * வில்லின் அடியும் நுனியும் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். (21)

வில்லின் நுனியானது 3 அங்குலம் (நடு விரலின்) அகலம் இருக்கவேண்டும். (வில்லானது) வட்டவடிவமாகவும் விசித்திரமாக வர்ணம் தீட்டப்பட்டும் இருக்கவேண்டும். நூல் கயிற்றாலாகிய நாண் கயிறானது, பாணத்தின் பருமனில் 3ல் 1 பங்கு பருமனுடையதாக இருக்கவேண்டும். வில்லின் வளைவானது, அதன் நீளத்

---

†தநுர்மத்யாத் க்ரமாத் க்ருஶம் । இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்த பாட: ।

* வில்லானது நடுவிலிருந்து நுனி வரையில் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில் இருக்கும் பாடம்.

த்ரிவக்ரஸஹிதம் வாபி பார்ஶ்வஸங்க்ராஹமேவ வா ।
யத்வா பாலாக்ருதிரேவம் ஸ்யால்லௌஹஜம் தாருஜம் து வா ॥

கர்தரீபரஹஸ்தௌ தௌ டங்ககிருஷ்ணம்ருகான்விதௌ ।
டங்கம் தக்ஷிணஹஸ்தே து வாமஹஸ்தே ம்ருகோ யுத: ॥

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் ஸர்வாபரணபூஷிதம் ।
ப்ரவாலஸத்ருஶப்ரக்யம் வாமே கௌரீஸமாயுதம் ॥௨௬॥

த்ரிபுராந்தகமித்யேதத் ப்ரதமம் லக்ஷணம் ஸ்ம்ருதம் ।
தேவஸ்ய வாமபாதம் து அபஸ்மாரோபரிஸ்திதம் ॥ ௨௭ ॥

ஶேஷம் பூர்வமிவ கதிதவ்யம் த்விதீயம் லக்ஷணம் பவேத் ।
ஸ்வஸ்திதம் வாமபாதம் து தக்ஷிணம் குஞ்சிதம் பவேத் ॥

திற்குப் பொருத்தமாக இருக்கவேண்டும். வில்லானது, 3 வளைவுகளுள்ளதாகவோ, பாலசந்திர வடிவத்தைப் போலவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தநுஸ்ஸின் உருவமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வில்லானது, லோஹத்தினாலோ, மரத்தினாலோ செய்யப்பட்டதாகவும் இருக்கலாம். (24)

கர்தரீ முத்திரையுடன்கூடிய பரஹஸ்தங்களில், மழுவும் மானுமிருக்கவேண்டும். வலதுகையில் மழுவும், இடதுகையில் மானுமிருக்கவேண்டும். (25)

. சடைமுடி தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, பவழநிறமுடையவராக, இடது பக்கத்தில் கௌரீதேவியுடனிருக்கும் மூர்த்தியானது, முதலாவதாகக் கூறப்பட்ட த்ரிபுராந்தக மூர்த்தியாகும்.

ஸ்வாமியின் இடது காலானது அபஸ்மாரன் மேலே வைக்கப்பட்டு, மற்ற லக்ஷணங்கள் முன்கூறியதுபோலவே இருப்பது இரண்டாவது மூர்த்தியாகும்.

இடது கால் ஸ்வஸ்திதமாகவும் வலது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருந்து, மற்றவைகள் முன்பு கூறப்பட்டிருப்

சேஷம் பூர்வவத் கர்தவ்யம் *ஸூத்ராச்சித்ரபார்ச்வகே |
த்ருதீயம் லக்ஷணம் ப்ரோக்தம் சதுர்த்தம் லக்ஷணம் ச்ருணு ||

தஸ்யைவ வாமபாதம் து அபஸ்மாரோபரிஸ்திதம் |
சேஷம் பூர்வவத் கர்தவ்யம் சதுர்த்தம் லக்ஷணம் ஹி தத் ||

†கடௌ பாணயுதே ஹஸ்தே மத்யஸூத்ரேவா கலாங்குலம் |
த்ர்யம்சம் சதுர்தசம் வா த்ரயோதசாங்குலம்
து வா || ௫௧ ||

ஸார்த்தத்வாதசாங்குலம் வாபி அந்தரம் ஷஷ்ட்யாம் ஸமேவத் |

பதைப்போலவே இருப்பது மூன்றாவது மூர்த்தியாகும். ஸூத்திரமானது மறு பக்கத்திலிருப்பதாகும்.¶ மூன்றாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி நான்காவது லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (29)

அந்த மூர்த்தியானது இடது காலை அபஸ்மாரன் மீது வைத்துக்கொண்டு, மற்ற லக்ஷணங்களில் முன்கூறியது போலவே இருந்தால் அது நான்காவது மூர்த்தியாகும். (30)

§ இடுப்பிலிருக்கும் பாணஹஸ்தத்தில் மத்தியரேகையானது (மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து பாணஹஸ்தம் வரையில் ஒதுக்கம்) 16, 15, 14 13, 12, அல்லது 11 அங்குல

---

*ஸூத்ரம் சிகாபார்ச்வத: இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்த மாத்ருகாபாட: | ஸூத்ரம் ஸ்திதபார்ச்வகம் இதி பாடேது ஸாதுரிதி பாதி |

†கட்யந்தம் பாணஹஸ்தம் து மத்யஸூத்ராத்கலாங்குலம் |
பஞ்சதசாங்குலம் இதி பாடேது ஸுசிதமிதி பாதி |

¶ ஸூத்திரமானது மயிரை அடுத்து இருப்பதாகும் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலிருக்கும் பாடம்.

§ இடுப்பு மட்டமான பாணஹஸ்தமானது மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

கக்ஷாத்ப்ரமாண-பந்த(ஸ்ய)ஸ்ய மணிபந்தாந்தரம்
ததா ‖ ௧௨ ‖

தத்கரே கூர்பர-ஸ்தாநம் ஹ்ருதயாந்தஸமுந்நதம் ।
ஏகத்வித்ரிசது:பஞ்சமாத்ரம் தஸ்மாந்நதம் து வா ‖ ௧௩ ‖

ஸர்வேஷாமபி ஸாமாந்யம் த்ரிபுராந்தகமீரிதம் ।
ததை(வை)வ பூர்வஹஸ்தௌ ச கடகௌ ஹ்ருதய
ஸ்திதௌ (யாநகௌ) ‖ ௧௪ ‖

வாமம் தக்ஷிணஹஸ்தம் ச க்ரமாதூர்த்வமதோமுகம் ।
பாணமூலயுதம் ஸவ்யம் *வாமம் பாணாக்ரகம் ததா ‖

பரஹஸ்தே தக்ஷிணே டங்கம் ம்ருகம்ஷி(ம்ருகாஸ்த்ராக)
வாமஹஸ்தகே ।

மாகும் என்று இந்த அளவானது 6 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தநுஸ்ஸைப்பற்றியிருக்கும் இடது கையில், கக்ஷத்திலிருந்து மணிபந்தம் (மணிக்கட்டு)வரையிலுள்ள ஒதுக்கமும் அவ்விதமே (16, 15, 14, 13, 12, அல்லது 11 அங்குலம்) ஆகும். அந்த இடது கையின் முழங்கையானது, ஹிருதயம் வரையில் உயர்ந்திருக்கவேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது அந்தவிடத்திலிருந்து 1, 2, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலம் தணிந்திருப்பதுமாகும். இந்த லக்ஷணமானது திரிபுராந்தக மூர்த்திகள் எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டதாகும். (33½)

அதேபோல, கடக ஹஸ்தமான பூர்வஹஸ்தங்கள் இரண்டும் ஹிருதயாந்தமாக இருக்கவேண்டும். இடது வலது கைகள் முறையே மேனோக்கியும் கீழ்நோக்கியுமிருக்க வேண்டும்.

வலது கையானது பாணத்தின் அடியைப்பற்றியிருப்ப

*வாமம் து ம்ருகமுத்ரம் । இதி பாடே ஸாவர்ண்யமிதி ஸாதி।

ஸவ்யே பார்ஸ்வே ஹ்ருமூவா(ஜ்ருமோவா)ய வாமே
மனோன்மணீஸமாயுதம் ॥ ௬௬ ॥

அபஸ்மாரம் விநா பாதம் நதஸூத்ரம் ச
பூர்வவத் ।
ஏவம் சதுர்புஜோபேதா மூர்த்தி: பஞ்சவிதா
பவேத் ॥ ௬௭ ॥

அதிபங்கம் நதோபேதம் அஷ்டஹஸ்தஸமன்விதம் ।
†பாணம் ச பரசும் கட்கம் வஜ்ரம் சைவ தக்ஷிணே கரே ॥

தநுஸ்து விஸ்மயம் சேடம் ஜ்ருமம் ஹஸ்தம் ததைவ ச ।

தாகும். இடது கையானது வில்லின் நுனியைப்பற்றி யிருப்பதாகும். பரஹஸ்தங்களில், வலது கையில் மழுவும் இடது கையில் வில்லுமிருப்பதாகும். வலது பக்கம் பர ஹஸ்தத்தில் மானிருப்பதுமாகும். இடது பக்கத்தில் கௌரீ தேவியுடனிருப்பதாகும்.

காலானது அபஸ்மாரன் இல்லாமல் இருப்பதாகும். நதமானமும் பூர்வ ஸூத்திரமும் முன்பு கூறியதுபோலவே யாகும். இவ்விதமாக சதுர்புஜத்த(4 கைகளு)டன் கூடிய திரிபுராந்தக மூர்த்தியானது 5 விதமாகும். (67)

அதிபங்கத்திற்குரிய நதமானத்துடன் 8 கைகளுடன் கூடியது மற்றொருவித மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் வலது பக்கம் கைகளில், பூர்வஹஸ்தம் முதல், முறையே, * பாணம், மழு, கத்தி, வஜ்ராயுதம் இவைகளும், இடது பக்கத்தில் பூர்வஹஸ்தம் முதல், முறையே, வில்லு, விஸ்மய

†பாணம் வஜ்ரம் ச கட்கஸ்து பரசு: தக்ஷிணே கரே । இதி பாடோ யுக்த இதி பாதி ।

* பாணம். வஜ்ரம், கத்தி, மழு இவைகள் என்று இருப்பது பொருத்தமாக இருக்குமென்று தோன்றுகிறது.

[illegible] || ௩௯ ||

[illegible] |
[illegible] || ௪௰ ||

பாணம் சக்ரம் ததா சூலம் டங்கம் வஜ்ரம் ச தக்ஷிணே |
தநு: கட்கம் ததா ஸூசிம் விஸ்மயம் கேடகம் ததா ||௪௧||

வாமே ச [illegible] |
ததைவ தக்ஷிணம் ஜாநு வாமோர்வரி ந்யாஸயேத் ||௪௨||

ஹஸ்தம், கேடயம், இவைகளும் இருக்கவேண்டும். ஆயுதங்களின் உயரம் முதலியவைகளை அழகாக இருக்கும்படி அமைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்த மூர்த்தியை கௌரீ ஸஹிதமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆறுவது மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஏழாவது மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். (40)

இந்த மூர்த்தியானது 10 கைகளுடையதாகும். வலது பக்கம் கைகளில், பாணம், சக்கிராயுதம், சூலாயுதம், மழு, வஜ்ராயுதம் இவைகளும், இடது பக்கம் கைகளில், வில்லு, கத்தி, ஸூசிஹஸ்தம், விஸ்மயஹஸ்தம், கேட்யம் இவைகளுமிருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியானது அதிபங்க லக்ஷணத்துடன் கூடியதாகும். அவ்விதமே, ரதத்தின் மேல்த்தலத்தில் முதலில் இடது காலை வைத்து, அதன் மேலே வலது முழங்காலை வைக்கவேண்டும். * (42)

---

* இந்த மூர்த்தியானது ரதத்தில் உட்கார்ந்து அதன் பீடத்தில் இடது காலை குத்திட்டு வைத்துக்கொண்டு இடது முழங்காலின் மேலே வலது முழங்காலை வைத்துக்கொண்டிருக்கும் மூர்த்தியாக இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது. இங்கு முகுளம் என்பது ரதத்தில் ஸாரதி உட்காருவதற்கான முன்தட்டு என்றும் கயிறு என்பது வாகனத்தின் மூக்குக்கயிறு என்றும் பொருள் கொள்ளவேண்டுமென்றும் தோன்றுகிறது.

𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌵𑍇𑌦𑌿(𑌵𑍇𑌦𑌂) 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌤𑍍𑌰𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯
𑌰𑌥𑍋𑌪𑌰𑌿 ।
𑌰𑌥𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌲𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌲𑌂 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌨𑌾 𑌵𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌮𑍁𑌕𑍁𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮(𑌾)𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂(𑌃)
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌮𑍍(𑌃) ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌣𑍁𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌮𑌣𑍍𑌡𑌲𑍂 ॥௪௪॥

𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌧𑍃𑌤𑌮𑍍 ।
𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌮𑍁𑌕𑍁𑌲𑌾𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌂 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌰𑌥𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌣 𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑍇𑌣 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌅𑌷𑍍𑌟(𑌸𑌪𑍍𑌤)𑌭𑍇𑌦𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌲𑌸𑌦𑍃𑌶𑌪𑍍𑌰𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌰𑌾𑌜𑌸𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍈𑌵(𑌕)𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

ரதமானது முகுளத்துடனிருக்கவேண்டும். முகுளமானது கயிற்றினாலே மூடப்பட்டு அல்லது சுற்றப்பட்டு இருக்கவேண்டும். (43)

முகுளத்தின் மத்தியில், 4 முகங்களுடனும், 4 கைகளுடனும், பிரம்ஹதேவரைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த பிரம்ஹதேவரின் வலது கைகளில், வேணு தண்டமும் (மூங்கில் தடியும்) கமண்டலமும் இருக்கவேண்டும். இடது கைகளில் குண்டிகையும், (கிண்டி) பத்மபாசமும் இருக்க வேண்டும். ரதத்தின் முகுளத்திற்குக் கீழே வெளுப்பு நிறமான விருஷபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (45)

ரதத்தை முன்பு கூறியுள்ள முறையுடன் கல்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக 8 (7)விதமான திரிபுராந்தக மூர்த்திகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

திரிபுராந்தகமூர்த்தியானவர், பவழம்போன்ற நிறமும், ஸத்வமும் ராஜஸமும் கலந்த குணமும் உடையவராவார்.

𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌸𑌾𑌧𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌪𑌕𑌂 (𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂) 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌂𑌤𑌕
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌨𑌃 ॥ ௪௮ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑍁𑌰𑌾𑌂𑌤𑌕𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பவராவார். ஒரு முக மும் மூன்று கண்களுமுடையவராவார்.

அவருடைய இடது பக்கத்திலிருக்கும் உமா தேவியை, முன்பு கூறப்பட்டிருக்கும் விதியின்படி கல்பிக்கவேண்டும். திரிபுராந்தக மூர்த்திக்கு, இவ்விதம் பொதுவாக, லக்ஷணங் களை கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் (லக்ஷணமானது கூறப் பட்டிருக்கிறது) (48)

காச்யபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் திரிபுராந்தகமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும் எழுபதாவது படலம் முற்றும்.

|| अथैकसप्ततितमः पटलः ||

कल्याणसुन्दरमूर्तिलक्षणम् ||

अथ कल्याणमूर्तेस्तु लक्षणं वक्ष्यतेऽधुना ।
ललाटमध्यवामे तु वामनेत्रावसानके ॥ १ ॥

वामनासापुटान्ते च हिक्कामध्ये च लम्बयेत्
(तथैव च) ।
दक्षिणं(णे) नाभिमध्ये(ध्यात्) तु वेदवह्नि
(वेदवह्न्य)ङ्गुलं भवेत् ॥ २ ॥

स्थितांघ्रिमणिबन्धस्य मध्ये सूत्रं प्रलम्ब
येत् ।
अङ्गानां नतमानं च समभङ्गं यथा तथा ॥ ३ ॥

सुस्थितं वामपादं तु दक्षिणं कुञ्चितं भवेत् ।
दक्षिणं पूर्वहस्तं तु ईषद्दक्षिणहस्तयुक् ॥ ४ ॥

எழுபத்தோன்றாவது படலம்.

கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இப்பொழுது கல்யாண ஸுந்தரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்திக்கு மத்திய ஸூத்திரமானது, நெற்றி நடுவின் இடது பக்கம், இடது கண்கோடி, இடது நாஸாபுடாந்தம் (இடது மூக்கு துவாரத்தை ஒட்டிய இடம்) நடுக்கழுத்து, நாபிமத்தியத்திற்கு வலது பக்கத்தில் 4, அல்லது 3 அங்குலத்திலுள்ள இடம், ஊன்றிய காலின் மணிக்கட்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் விழவேண்டும். மத்திய ஸூத்திரத்திற்கும் அங்கங்களுக்கும் இடையிலுள்ள ஒதுக்கமும் நதமானமும் ஸமபங்க லக்ஷணத்திற்குக் கூறியதுபோலவேயாம். (3)

பரமேசுவரனுடைய இடது கால் ஊன்றியும் வலது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும், வலது பக்கம்

வரதம் வாமஹஸ்தம் து பரஹஸ்தத்வயோர்த்வயோ꞉ |
தக்ஷிணே பரசும் சாபி வாமே க்ருஷ்ணம்ருகம் ததா ॥ ௫ ॥

ஜடாமகுடஸம்யுக்த꞉ ஸர்வாபரணபூஷித꞉ |
சிவ꞉ ப்ரவாளவர்ணாப꞉ பார்ச்வே தஸ்ய விசேஷத꞉ ॥

ஸவ்யே ச்யாமநிபாம் தேவீம் ப்ராகுக்தமாநஸம்யுதாம் |
உத்பலம் வாமஹஸ்தே து ததா தக்ஷிணஹஸ்தகம் ॥ ௭ ॥

ஸம்ஹோமஹஸ்தேந ஸம்ருஹ்ய லஜ்ஜாம்பரஸமந்விதாம் |
*பதிவக்த்ராந்தரக்ராணாம் ஶ்ரியம் ஸர்வாபரண
பூஷிதாம் ॥ ௮ ॥

†ஹஸ்தாப்யாம் ஸம்ஸ்ப்ருசேத்தஸ்ய தஸ்ய மநயாஸ்தாஸ்து குலம்
விஜ꞉ |

பூர்வஹஸ்தமானது, கௌரீதேவியின் வலது கையைப் பிடித்திருக்கவேண்டும். இடது கையானது வரதஹஸ்தமாக இருக்கவேண்டும். பரஹஸ்தங்கள் இரண்டுகளில் வலது கையில் மழுவும் இடது கையில் மானுமிருக்க வேண்டும். (5)

கல்யாண ஸுந்தரர், ஜடாமகுடம் தரித்திருக்க வேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களையும் தரித்திருக்கவேண்டும். ஸ்வாமியானவர் பவழம்போன்ற நிறமுடையவராவார். ஸ்வாமியின் (வலது) பக்கத்தில், பயிர்ப்பச்சை நிறமான மேனியுடன் பார்வதி தேவியானவள் இருக்கவேண்டும். தேவியின் அளவுகள் யாவும் முன்பு கூறியுள்ளது போலவே யாகும். தேவியின் இடது கையில் நீலோத்பலமிருக்க வேண்டும். வலது கையானது பரமேசுவரனாலே பிடிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். அம்பாள், நாணத்துடனிருக்க

*வைவாஹிகவேஷயுக்தம் இதி வா பாடோ த்ருச்யதே இதி ஹாதி |

†ஹஸ்தஸ்தம் ஸம்ஸ்ப்ருசேத்தேவ்யா꞉ மநயசாஸ்தம் குலவீஜகம் |
இதி வா பாடோ த்ருச்யதே இதி ஹாதி |

𑌦𑍇𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑍇 𑌹𑍋𑌮𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ॥

𑌸𑍋𑌮𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌲𑍀𑌨𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌜𑍇𑌶𑌸𑍍𑌯𑍋𑌦𑌯𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ।௨௰॥

𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌿𑌕𑌾 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌲𑌾 𑌚 𑌵𑌾𑌮𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌕𑍇 𑌕𑌰𑍇 ।
*𑌸𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑍌 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑍌 𑌤𑍁 𑌯𑍁𑌤𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇𑌤𑌰𑍇 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥ ௨௧ ॥

வேண்டும். பார்வதீதேவி, விவாஹத்திற்குரிய வேஷத்துடன் ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

உமாதேவியின் கையைப்பற்றியிருக்கும் பரமேசுவரனுடைய கையானது, உமாதேவியின் கடிபாகத்தைத் தொட்டிருக்கவேண்டும். (கையைப்பற்றியிருக்கும் கையானது இடுப்பு மட்டமாக இருக்கவேண்டும்.) (8½)

பரமேசுவரனுடைய முன்பக்கத்தில், பிரம்ஹதேவர், அக்கினி குண்டத்தில் ஹோமம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். (ஹோமம் செய்துகொண்டிருப்பதுபோல கல்பிக்கவேண்டும்.) பிரம்ஹாவின் உயரமானது, பரமேசுவரனுடைய ஸ்தநமட்டமான அளவாகும். பிரம்ஹாவானவர், 4 முகங்களும், 4 கைகளுமுடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

பிரம்ஹாவின் பரகரங்களில், இடது கையில் கிண்டியும், வலது கையில் ஜபமாலையுமிருக்கவேண்டும். பூர்வ ஹஸ்தங்களில், வலது கையில் ஸ்ருக்கும், இடது கையில் ஸ்ருவமும் இருக்கவேண்டும். (ஸ்ருக்கு - சிறிய கரண்டி முட்டையைப்போல மரத்தினாலே செய்யப்பட்டது.

*𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍁𑌤𑌵𑌾𑌮𑌕𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌇𑌤𑌿 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌪𑌾𑌠𑌃 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌰𑍁𑌕𑍍𑌸𑍍𑌰𑍁𑌵𑌂 𑌵𑌾𑌮-
𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑍇 𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍇𑌨 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 ।

𑌉𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑌾𑌸𑍀𑌨𑌃 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌮𑍁𑌖𑍌 (𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑍌) 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌦𑍇𑌵𑍌 𑌦𑍇𑌵𑍀 𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ॥ ௧௨ ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌭𑌿𑌮𑍁𑌖𑍋 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌃 𑌹𑍋𑌮𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 (𑌸𑌮𑍀𑌪𑌤𑌃) 𑌤𑍍𑌵𑍁𑌦𑌕𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ।
𑌶𑌂𑌭𑍋𑌰𑍍𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑌮𑍋𑌤𑍍𑌸𑍇𑌧𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌯𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 (𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌂)
𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧௩ ॥

𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌧𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌵𑌧𑌾 𑌚𑍋𑌚𑍍𑌚𑌮𑌾𑌯𑌤𑌃 ।
𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌹𑌵𑌿𑌰𑍍𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌚𑌕𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑍇 𑌕𑌰𑍇 ॥

*𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑌣𑍇𑌵 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑍋𑌮𑌯𑍋𑌰𑌪𑌿 ।

ஸ்ருவம்—சுமார் 4, 5 அங்குலம் அகல நீளத்துடன் சதுரமாகக் கரண்டிபோலே மரத்தினாலே செய்யப்பட்டது. இவ்விரண்டும் ஹோமம் செய்வதற்கு ஸாதநமானவைகள்.)

பிரம்ஹதேவர், வடக்குமுகமாக, பத்மபீடத்தில் உட்கார்ந்தவடிவமாக இருக்கவேண்டும்.

பார்வதியும் பரமேசுவரனும் கிழக்குமுகமாக இருக்கவேண்டும். பார்வதீதேவியார், பரமசிவனுக்கு வலது பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். (12)

விஷ்ணுவானவர், அக்நிகுண்டத்திற்கு வடபக்கத்திலிருக்கவேண்டும். அவருடைய உயரமானது, பரமேசுவரனுடைய நாபி மட்டமாக இருப்பது உத்தமமாகும். ஸ்தந மட்டமாக இருப்பது அதமமாகும். (13)

இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியத்திலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச்செய்ய விஷ்ணுவின் உயரமானது 9வித மாகும். மஹாவிஷ்ணுவின் உடலின் நிறமானது, கருப்பு நிறமாகும். அவருடைய பரகரங்களில் சங்கும் சக்கரமும் இருக்கவேண்டும். (14)

---

*𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌕𑌰𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑍋𑌮𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 । 𑌉𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌪𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌹𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌹𑌾𑌨𑌿 ।

ஸம்ப்ராப்ய வாமே ஹஸ்தே து ஸௌவர்ணகலஶம் ததா ||

அநாதிகோத்ரஸம்பூத ஶ்ரீஶம்போ பரமேஶ்வர ।
ஆதிகோத்ரஸமுத்பூதாம் கௌரீம் தவேதாநீம் ததாம்யஹம் || ௧௬ ||

தக்ஷிணே வாமே ஹஸ்தே து ஜலதாராதிகம் ஹரி: |
ஶம்போர்தக்ஷிணஹஸ்தே து ஶுத்ததீர்த்தம் ததாதி ச || ௧௭ ||

ருஷயஶ்சைவ கந்தர்வா: அப்ஸரா(மாதர)ஶ்ச ஸதேவதா: |
தத்ர(தத்ர) ஸ்தித்வா ஸமேதா ஹ்ருதயே ஸம்ப்ரீதிஸம்யுதா: ||

ஸம்பூர்ண(ஸம்பந்ந)மநஸோ தேவா: ஸமீக்ஷ்ய
பரித: ஸ்திதா: |

பூர்வஹஸ்தங்களில் இடது கையில் தங்கக்கலசத்தை வைத்துக்கொண்டு, வலது கையில் தாரையாக விழும் ஜலத்தோடுகூட, கோத்திரம் சொல்லுவதற்கில்லாமல் அநாதியாகத்தோன்றிய ஹே சம்போ! ஹே பரமேசுவர! ஆதி கோத்திரத்திலுதித்த உமை என்னும் கௌரீதேவியை, இப்பொழுது, தங்களுக்கு கந்யகாதானம் செய்து கொடுக்கின்றேன், என்று சொல்லி, மஹாவிஷ்ணுவானவர், பரமேசுவரனுடைய வலது கையில் சுத்த தீர்த்தத்தை விடவேண்டும். (சுத்த தீர்த்தத்தை விடும்பாவனையில் மூர்த்தியானது கல்பிக்கப்படவேண்டும்.) (16½)

எட்டு திக்குகளின் அதிபர்கள், வித்தியாதரர்கள் யக்ஷர்கள் முதலியவர்கள், மஹர்ஷிகள், கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள், (ஸப்தமாதாக்கள்) தேவர்கள், ஆகிய எல்லோரும், பக்தியுடன் மார்பில் கைகூப்பி வைத்துக்கொண்டு, நிறைந்த மனதுடன் கூடியவர்களாக, பார்வதி பரமேசுவர விவாஹ வைபவத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். (பார்த்துக்கொண்டிருப்பதுபோலக்கல்பிக்க

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌹𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌾𑌦𑌂 𑌤𑌤𑌃 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌸𑍁𑌨𑍍𑌦𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂

𑌨𑌾𑌮 𑌏𑌕𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

வேண்டும்) இவ்விதமாகக் கல்யாணஸுந்தரேச மூர்த்தியின் லக்ஷணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (18

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கல்யாண ஸுந்தரேசுவரமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக்கூறும் எழுபத்தோன்றுவது படலம் முற்றும்.

|| அத த்விஸப்ததிதம: படல: ||

அத அர்த்தநாரீஸ்வரமூர்த்திலக்ஷணம் ||

அத அர்த்தநாரீஶஸ்ய லக்ஷணம் வக்ஷ்யே யதாக்ரமம் |
சதுர்ஹஸ்தம் ஷட்ஹஸ்தம் த்விஹஸ்தம் த்ரிவிதம் பவேத் ||௧||

ஸமபங்கஸ்தானகோக்தமானோன்மானம் ததைவ ச |
ஸ்வஸ்திகம் தக்ஷிணம் பாதம் வாமம் து குஞ்சிதம் பவேத் ||

வாமார்த்தம் பார்வதீ ரூபம் தக்ஷிணார்த்தம் மஹேஶ்வரம் |
அபயம் பரஶும் ஸவ்யே ஹஸ்தே வஹ்நிம் ஶிவாம்ஶகே || ௨ ||

வ்ருஷஸ்யோபரி விந்யஸ்தம் கூர்பரம் வாமஹஸ்தகே |
தத்அந்யாம்ஹஸ்தம் து கடகம் வாமஹஸ்தஸம்யுதம் || ௩ ||

எழுபத்திரண்டாவது படலம்

அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இப்பொழுது, அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியானது, 6 கைகளுடையது, 4 கைகளுடையது, 2 கைகளுடையது என்று மூன்றுவிதமாகும். (1)

ஸமபங்க லக்ஷணமுடைய ஸ்தாநக மூர்த்திக்குக் கூறப்பட்டபடியே நதமாநம் முதலியவைகளைக்கொள்ள வேண்டும். வலதுகால் ஸ்வஸ்திதமாகவும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் சரீரத்தில் இடதுபாதி பார்வதிதேவியின் வடிவத்துடனும், வலதுபாதி பரமேசுவர வடிவத்துடனும் இருக்கவேண்டும்.

ஷட்புஜ (6 கைகளுடைய) மூர்த்தியின் வலது பக்கத்திலுள்ள கைகளில், அபயம், மழு, தீச்சுடர் இவைகளிருக்க வேண்டும். இடது பக்கத்திலுள்ள கைகளில் ஒரு கையின் (பூர்வஹஸ்தத்தின்) முழங்கையானது விருஷபத்தின் சிரஸ்ஸில் வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மற்ற இரு

த்விஹஸ்தே வரதம் ஸவ்யம் வாமஹஸ்தம் து புஷ்பயுக் ।
ஶிவஸ்யாபரணம் ஸவ்யே வாமே ஸ்த்ரீபூஷணான்விதம் ॥ ௫ ॥

வக்ஷகம் (பௌருஷம்) தக்ஷிணே பார்ஶ்வே வாமே
ஸ்த்ரீணாம் பயோதரம் ।
அதவா குஞ்சிதம் ஸவ்யம் பாதம் வாமம் து ஸ்வஸ்திதம் ॥

ஸவ்யம் ஶூலயுதம் ஹஸ்தம் வாமம் புஷ்பகரம் ததா ।
வரதம் தக்ஷிணம் ஹஸ்தம் வ்ருஷஶிரஸி ஸ்திதம் ॥ எ ॥

கபாலம் தக்ஷிணே ஹஸ்தே வாமஹஸ்தம் ப்ரலம்பிதம் ।

கைகளில் ஒரு கை கடக ஹஸ்தமாகவும் மறுகை புஷ்பம் தரித்துமிருக்கவேண்டும். (4)

இரண்டு கைகளுடைய மூர்த்தியின் வலது கை வரத ஹஸ்தமாகவும் இடது கை புஷ்பம் தரித்துமிருக்கவேண்டும்.

வலது பக்கத்தில் பரமேசுவரனுக்குரிய ஆபரணங்களும் இடது பக்கத்தில் பார்வதி தேவிக்குரிய ஆபரணங்களும் அணிந்திருக்கவேண்டும். (5)

அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியின் வலது மார்பு புருஷ வடிவமாகவும், இடது மார்பு ஸ்திரீகளுடையதுபோல ஸ்தந பாரத்துடனுமிருக்கவேண்டும்.

அல்லது, அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியானது, வலது கால் குஞ்சிதமாகவும் இடது கால் ஸ்வஸ்திதமாகவும் இருப்பதுமாகும். (6)

(இந்த மூர்த்தியானது சதுர்புஜ-4 கைகளுடைய மூர்த்தியாக இருந்தால்) வலது ஹஸ்தங்களில் சூலமும் வரதமும் இருக்கவேண்டும். இடது ஹஸ்தங்கள், புஷ்ப ஹஸ்தமாகவும் விருஷபத்தின் சிரஸ்ஸில் வைக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். (7)

(இரண்டு கைகளுடைய மூர்த்தியானல்) வலதுகை கபாலத்துடனும், இடது கை தொங்கவிடப்பட்டுமிருக்க

தக்ஷிணே ரௌத்ரத்ருஷ்டி: ஸ்யாத் வாமே வாம்யேந து
ஶீதத்ருக் ॥ 8 ॥

துகூலம் ஶுப்ரகட்யாந்தம் ஸவ்யம் (ஸவ்யே) மத்யோரு
கம் (கே) ।
வாமம் ஸங்க்ஷேபத: ப்ரோக்தமர்த்தநாரீஶ்வரம் பரம் ॥ 9 ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே அர்த்தநாரீஶ்வரலக்ஷணம் நாம
த்விஸப்ததிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

வேண்டும். வலது பக்கத்திலுள்ள கண்ணானது குரூரமான பார்வையுடையதாகவும், இடது பக்கத்திலுள்ள கண்ணானது குளிர்ச்சியான பார்வையுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். (8)

இடையில் கட்டியிருக்கும் வெண்பட்டாடையானது வலது பக்கத்தில் நடுத்துடை வரையிலும் இருக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில் கணுக்கால் முண்டு வரையிலும் இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியின் லக்ஷணமானது சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

காசியபசில்ப சாஸ்திரத்தில்
அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தியின் லக்ஷணமெனப்படும்
எழுபத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்

॥ 𑌅𑌥 𑌶𑍍𑌰𑍀 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌗𑌜𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌗𑌜𑌹𑌾𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌲𑌲𑌾𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌤𑌨𑌮𑌧𑍍𑌯𑌤𑌃 ॥ ௧ ॥

𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇(𑌦)𑌪𑌾𑌦𑌪𑌾𑌰𑍍𑌷𑍍𑌣𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌸𑌾𑌷𑍍𑌟𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌷𑌟𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌮𑌤𑌃 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌪𑌾𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌏𑌕𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌏𑌕𑍋𑌨𑌵𑌿𑌂𑌶𑌦𑍇𑌵 𑌵𑌾 ।
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 ॥ ௪ ॥

எழுபத்திமூன்றாவது படலம்

கஜ ஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து கஜஸம்ஹார மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

லலாட மத்தியம், நாஸாக்கிரம், ஸ்தநமத்தியத்திற்கு இடது பக்கம், தவிபிண்டமத்யம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸூத்திரமானது தொங்கவேண்டும். அதற்கு வலது பக்கத்தில் இடது குதிகாலின் ஒதுக்கம் 38 அல்லது 36 அங்குலமாகும். (2½)

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில், வலது கால் பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 21, அல்லது 19 அங்குலமாகும். (3½)

இந்த மூர்த்தியானது 8 கைகளுடனாவது, 4 கைகளுடனாவது இருப்பதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும். (4)

அதஹஸ்தசதுஷ்கஞ்சேத் பாசம் ச கஜசர்ம ச தக்ஷிணே |
கஜதந்தம் சர்ம ச ஸவ்யே வாமபார்ச்வகரத்வயே ||௫||

அதாஷ்டஹஸ்தைஸ்சேவாஷ்டஹஸ்தைர்யதோசிதே |
சூலம் டமருகம் பாசம் கஜசர்ம ச தக்ஷிணே ||௬||

கஜதந்தம் கபாலம் ச கஜசர்ம ச விஸ்மயம் |
வாமபார்ச்வே அதஸ்தாச்ச ஹஸ்திபாதம் ஸம்ப்ரகீர்த்திதம் ||

ஸம்ஹாரமூர்த்தேர்வாமபாதஸ்யாதோ கஜஸ்யைவ து மஸ்தகம் |
மகுடஸ்யோபரிஷ்டாத்து கஜபுச்சம் ப்ரகாசயேத் ||௮||

பார்ச்வயோ: கஜபாதாம்ஸ்து யதா யுக்த்யா து காரயேத் |
ப்ரபாமண்டலவத் ப்ருஷ்டே கஜசர்ம ப்ரகல்பயேத் ||௯||

சூலம் வஜ்ரம் சர்மசாபி கஜதந்தம் ச தக்ஷிணே |

சதுர்புஜ மூர்த்தியாக இருந்தால், அதன் வலது கரங்களில் பாசமும், யானைத்தோலுமிருக்கவேண்டும். இடது கைகளில், யானையின் தந்தமும் யானையின் தோலுமிருக்க வேண்டும். சதுர்புஜ மூர்த்தியானது இவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அஷ்டபுஜ மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன்.

வலது பக்கம் 4 கைகளில், சூலம், உடுக்கை, பாசம், கஜசர்ம, இவைகளும், இடது பக்கம் 4 கைகளில், யானையின் தந்தம், கபாலம், கஜசர்ம, விஸ்மயஹஸ்தம், இவைகளுமிருக்கவேண்டும். (7)

பரமேசுவரனுடைய இடது காலுக்குக் கீழே யானையின் மஸ்தகத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். மகுடத்திற்குமேலே யானையின் வாலைக் காட்டவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும் யானையின் கால்களை யுக்தியுடன் கல்பிக்க வேண்டும். அதுபோக பாக்கியுள்ள யானையின் தோலை, பிரபாமண்டலம்போலக் கல்பிக்கவேண்டும். (9)

கஜஸம்ஹார மூர்த்தியின் வலது பக்கத்திலுள்ள

கபாலம் கேடகம் கட்கம் கஜசர்ம ச வாமகே || ௧௦ ||

லலாடமத்(ஏ)ஷ்ய நாஸாக்ரம்(க்ரே) தக்ஷிணஸ்தந
மத்யகே(கே) |

ஸர்வபீடஸ்ய மத்யம்(த்யே) து லம்பயேத் ப்ரஹ்ம
ஸூத்ரகம் || ௧௧ ||

ஸ்வஸ்திகம் வாமபாதம் து கஜஸ்ய மஸ்தகோபரி |

உத்ருதம் தக்ஷிணம் பாதம் வாமோத்தாநகுஞ்சிகம் பவேத் || ௧௨ ||

தத்குஞ்சிதபார்ஷ்ணேஸ் ஸ்பிக்பிண்டாந்தம் சதுரங்குலம் |

தஜ்ஜாநுர்வாமகக்ஷஸ்ய கக்ஷி(க்ஷ்ய)ஸூத்ரஸமம் நயேத் ||

ஸர்வம் து விதிவத் க்ருத்வா கஜஸம்ஹாரமூர்த்திர்த்தயே |

---

4 கைகளில், சூலம், கத்தி, கஜசர்ம, கஜச்ருங்கம் (தந்தம்) இவைகளும், இடது பக்கத்திலுள்ள 4 கைகளில், கபாலம், கேடயம், கத்தி, கஜசர்ம, இவைகளும் இருப்பதுமாகும்

லலாடமத்தியம், நாஸாக்கிரம், வலது ஸ்தநமத்தியம், வலது பீடமத்தியம், இந்த இடங்களில் பிரம்ஹ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (11)

பரமேசுவரனுடைய இடது பாதமானது, யானை மஸ்தகத்தின்மீது ஸ்வஸ்திகமாக வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். வலது காலானது தூக்கியிருக்கவேண்டும். இடது பாதமானது உத்குடிகமாக இருக்கவேண்டும். (வலது காலானது இடது பக்கத்தில் உத்குடிகமாக— படுக்கையாக மடிக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும்.) (12)

அந்தக் குதிகாலிலிருந்து ஸ்பிக் (பிருஷ்டபாகம்) பிண்டம் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். அந்த முழங்காலானது, இடது கமுக்கட்டின் அளிமத்திய (மத்திய) ஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கும்படி கல்பிக்க

ஸ்கந்தோச்ச்ரிதா பயாஸ்யா ஸா தேவீ வாமபார்ச்வே வ்யவஸ்திதா ||

ஏவம் ஹி கல்பிதம் பிம்பம் தநதாந்யஸம்ருத்திதம் || ௧௫ ||

இதி காச்யபசில்பே கஜஸம்ஹாரமூர்த்திலக்ஷணம் நாம
த்ரிஸப்ததிதம: படல: ஸமாப்த: ||

வேண்டும். இவ்விதம் கஜஸம்ஹார மூர்த்தியானது இரண்டுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பார்வதீ தேவியானவள், பயந்த முகபாவத்துடன், பரமேசுவரனுடைய தோள் மட்டமான உயரத்துடன் இடது பக்கத்தில் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கல்பிக்கப்பட்ட பிம்பமானது, தநதானிய ஸமிருத்தியைக் கொடுக்கும் (15)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கஜஸம்ஹாரமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எழுபத்திமூன்றுவது படலம் முற்றும்

|| அத சது:ஸப்ததிதம: படல: ||

பாசுபதமூர்த்தி லக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விசேஷேண பாசுபதஸ்ய லக்ஷணம் |
ஸமபாதஸ்தானகம் ப்ரோக்தம் சந்த்ரசேகரமூர்த்திவத் ||1||

த்ரிணேத்ரம் ச சதுர்பாஹும் ஊர்த்வகேசம் மஹாதநும் |
அபயம் சூலஹஸ்தம்(சைவ சூலம்) ச தக்ஷிணே து
கரத்வயே || 2 ||

வரதம் அக்ஷமாலா ச வாமபார்ச்வகரத்வயே |
ப்ரவாளஸத்ருசப்ரக்யம் ஸௌம்யநேத்ரம் து சீதலம் ||

ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் கிஞ்சித்ப்ரஹஸிதாநநம் |
நித்யோத்ஸவஸ்ய(வாயா)பிம்பாயாம் ஸ்தானகம்
வாஸநம் து வா || 4 ||

எழுபத்திநான்காவது படலம்

பாசுபதமூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து பாசுபதமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது, சந்திரசேகர மூர்த்தியைப் போல ஸமபாதமாகவும் ஸ்தானகமாகவும் இருக்கும் மூர்த்தியாகும். *(1)*

இந்த மூர்த்தியானது, 3 கண்களும், 4 கைகளும் ஊர்த்துவமுகமான மயிரும், பருத்த உடலுமுடையதாகும். வலது கைகளில் அபயமும் சூலமும், இடது கைகளில் வரதமும் ஜபமாலையுமுடையதாகும். பவழம்போன்ற நிறமும் சுபகரமான குளிர்ந்த பார்வையும் உடையதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும். புன்சிரிப்புடன்கூடிய முகமுடையதாகும். *(3½)*

நித்தியோத்ஸவத்திற்கான பிம்பமானது ஸ்தானகமாகவோ ஆஸனமாகவோ இருப்பதாகும்.

ததைவாக்நிஸமம் வர்ணம் ரக்தாக்ஷம் குடிலப்ருவம் |
தீக்ஷ்ணநேத்ரத்ரயோபேதம் ஸர்பயஜ்ஞோபவீதிநம் ||௫||

ஜ்வாலாமாலாஶிகாகாரதீப்தவாஸஸ்யுக்
(ரக்தவஸ்த்ரவாஸஸம்) |
ஶூலம் சாதோமுகம் த்ருத்வா கபாலம் வரதோத்யதம் ||

*அதாபயம் விநா ஶூலமூலம் த்ருத்வா து தத்கரே |
ஶூலாக்ரம் வரதே சைவ ஸம்ஹாரே து ததோத்யதம் ||

தக்ஷிணே து பரே ஹஸ்தே டங்கம் கட்கம் து வாமகே |
ரௌத்ரம் பாஶுபதம் ஹ்யேதத் பஹிர்லிங்கே து
பூஜயேத் || அ ||

அதே மூர்த்தியானது அக்னியைப்போன்ற நிறமும், சிவந்த கண்களும், கோணலான புருவங்களும் கொடூரமான மூன்று கண்களும் உடையதாகவும், ஸர்பயஜ்ஞோபவீத மணிந்தும், சுடர்விட்டெரியும் நெருப்புச் சுடர்போன்ற உருவமும், மிகச்சிவந்த வஸ்திரமும் தரித்து, இடது கைகளில் அதோமுகமான (கீழ்நோக்கான) சூலமும் வரத ஹஸ்தத்தில் கபாலமும் ஏந்தியும்,* (இருக்க வேண்டும்) 6

அல்லது வலதுபக்கத்தில் அபயஹஸ்தமில்லாமல் அதே (அபய ஹஸ்தமான) கையில் சூல மூலத்தையும், வரத ஹஸ்தலத்தில் சூலாக்ரத்தையும் தரித்து, பர ஹஸ்தங்களில் வலது பக்கத்தில் மழுவும் இடது பக்கத்தில் கத்தியும் தரித்திருப்பதுமாகும். இத்தகைய மூர்த்தியானது

---

*ஸாபயம் சைவ ஶூலாக்ரம் தக்ஷஹஸ்தத்வயே பவேத் |
இதி ஶ்லோகார்த்தேநாத்ர பாவ்யமிதி பாதி |

*வலது பக்கம் கைகளில் அபயமும், சூலாக்ரமும் தரித்திருப்பதாகும் என்று அரை சுலோகத்தின் பொருளை இங்கு திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑍂𑌜𑌾 𑌨𑌿𑌮𑌿𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂(𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁)𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂
𑌵𑌦𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ।
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌸𑌕𑍃𑌦𑍍 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁
𑌵𑌿𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥

𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌰𑍌𑌦𑍍𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌵
𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௰ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤(𑌪𑌾𑌶𑍁𑌪𑌤𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰)𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌚𑌤𑍁𑌃𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

ரௌத்திர (பயங்கரமான) பாசுபதமூர்த்தியாகும். இது பலிலிங்கத்தில் பூஜிக்கப்படும் மூர்த்தியாகும். (8)

மனதில் தியானம்செய்து பூஜிப்பதற்காக இந்த மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியை ஒரு முறை தியானம் செய்தால் சகல சத்ருக்களும் அழிந்து போவார்கள். இத்தகைய மூர்த்தியானது ரௌத்திர மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியை பிரதிமை வடிவத்தில் செய்யக்கூடாது. (10)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பாசுபத (பாசுபதாஸ்திர) மூர்த்தி லக்ஷணமென்னும் எழுபத்திநான்காவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇𑌽𑌧𑍁𑌨𑌾 ।
𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌚 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑍋𑌪𑍇𑌤𑍌 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁
𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌰𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌵𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌚 𑌵𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌶𑌂𑌸𑌂(𑌦𑍍𑌵𑌿𑌵𑌿𑌧𑌂) 𑌚
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௨ ॥

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌬𑍇𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌙𑍍𑌗𑌮𑌂 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌦𑌾𑌰𑍁𑌜𑌾 𑌲𑍋𑌹𑌜𑌾 𑌵𑌾𑌥 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌶𑌰𑍍𑌕𑌰𑌜𑌾𑌥𑌵𑌾 ॥ ௩ ॥

𑌶𑌿𑌲𑌾𑌜𑌂 𑌚 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌜𑌂 𑌵𑌾 𑌕𑌲𑍍𑌯𑌾𑌣𑌂 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌜𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌿𑌧𑌿 ।

எழுபத்தைந்தாவது படலம்.

கங்காளமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி கங்காள மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியின் பாதங்கள் பாதுகையுடன் கூடியவைகளாம். கங்காள மூர்த்தியானது பிக்ஷுகலக்ஷணமுடையதாகும். இந்த மூர்த்தியானது, ரக்ஷைக்காகவும், பரிவாரத்திற்கும், மோக்ஷார்த்தமாகவும் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மூர்த்தியானது ஸ்தாநகமூர்த்தி என்றும் ஜங்கம மூர்த்தி என்றும் இரண்டு விதமாகக் கூறப்படுகிறது. மூலஸ்தாநபேரமாக இருப்பது ஸ்தாநகமாகும். உத்ஸவார்த்தமான பேரமானது ஜங்கம பிம்பமாகும்.

இந்த மூர்த்தியை, மரம், லோஹம், ஸுதை, மிருத்து, சர்கரை (மணல்), சிலை (கருங்கல்) இவைகளினாலும் சித்திர

ஸமம் ச ப்ரதிமாம் கார்யா தத்ப்ரோக்தமானோந்மானப்ரமாணகை: ||

ப்ரமாணமங்குலம் மத்யம் ஸ்ரேஷ்டம் மானம் ஸம்ப்ராப்ய ஹஸ்த
பாலிகா: |

அங்கமானாங்குலயவைர்ஹஸ்ததாலவிதஸ்திபி: || ௫ ||

ஆயாதிபாகம் ஸம்ப்ராஹ்யம் மானம் சுத்தம் ஸமாசரேத் |

பாதாதா(பாதாதா)திஷ்டானம் வா த்வாரதுங்கஸமேவ வா
(ஸமம் வா) || ௬ ||

மூலலிங்கஸமோத்துங்கம் ஸார்த்தம் த்விகுணம் (த்ரிகுணம்)
து வா |

தயோர்மத்யே(தந்மத்யே)ஷ்டாம்சே து நவதா
பிம்பமானகம் || ௭ ||

உத்ஸவோத்ஸேத(உச்ச)மானேன ஸர்வமேவோதிதம் ததா |

வடிவமாகவும், முறையுடன் செய்வதாகும். இந்தப் பிரதிமையை அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் மானம் உன்மானம் பிரமாணம் இவைகளுடன் செய்யவேண்டும்.

அறிவாளியாக இருப்பவன் மூர்த்தி மானத்தை அங்கமானம், அங்குலம், யவை, ஹஸ்தம், தாலம், விதஸ்தி, இவைகளாலே கொள்ளவேண்டும். சுபமானத்தை, ஆயாதிகளினாலே சுத்தமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். (5½)

மூர்த்தியானது, பாதம், அதிஷ்டானம், துவாரதுங்கம் இவைகளுக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மூலலிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான உயரம், 1½ பங்கு உயரம், 2 பங்கு உயரம், அல்லது 3 பங்கு உயரமும் இருப்பதுமாகும். அதன் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, பிம்பமானம் 9 விதமாகும். (7.)

உத்ஸவ பிம்பத்தின் உயர அளவினாலேயே ஸகல விதிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

वामपादं स्वस्तिकं चैव दक्षिणं सव्यवक्षस्थिते
(सव्येनोद्धृतं) ॥ ८ ॥

पादुका पादयोर्युक्ता दक्षिणं कुञ्चितं भवेत् ।
पात्रं सव्यहस्ते तु भवेत् सव्ये कट्यवलम्बितम्
पद्मं भवेत् ॥ ९ ॥

सव्येतरहस्ते कृतं वापि दक्षिणे कटके धृतम् ।
हिरण्यस्य कृतं वापि तज्जत्रुं मात्रसन्धिका ॥ १० ॥

योगिसीमवस्त्रेण दीर्घवाकार स(ज)वापि वा ।
कृत्य वाम(दक्ष)करे पात्रं नाभिसीमवसानकम् ॥

सव्यं सव्येतर(वाम)हस्ते तु सन्धिसीमवसानकम् ।
*वामे शूलमथस्य हस्तं वा शिखिपिञ्छसमन्वितम् ॥

कंकालं च तदग्रे तु पटं तु सूत्रयोगवित् ।
पादान्तसीमवसानेन तस्करन्यासयोगिकं भवेत् ॥

இந்த மூர்த்தியின் இடது கால் ஸ்வஸ்திதமாகவும் வலது கால் நடையைக்காட்டும் பாவனையாகவுமிருக்க வேண்டும் கால்களில் பாதுகைகளிருக்கவேண்டும். வலது கால் குஞ்சிதமாக இருக்கவேண்டும். (8½)

... ...
... ...
... ...
... ... (10½)

இடது (வலது) கையில் பாத்திரமிருக்க வேண்டும். அது நாபி மட்டமாக இருக்கவேண்டும். பூர்வஹஸ்தத்தில் உடுக்கையானது முகவாய்க்கட்டையளவு இருக்க வேண்டும். இடது கைகளில் சூலமும் மயில் தோகையு மிருக்கவேண்டும். அதன் முன்பக்கத்தில் கங்காளமானது

*वामे हस्ते तु शूलं च शिखिपिञ्छमथापरे ।
इति पाठो साधुरिति भाति ।

ஹாக்ஷிக்ரூஅ தா௴உஅ௴ஸூத்ரம் நதாயிக்யாதி(நதம் அாயிக)
செவ வா ।
ஸூாநகெ வஷிவஷுலஸூத்ரம் வா ஹமௌநஉயொ ஸுரண ॥

முஹூாடி வாஉவாஸ்வெஅ அ நெத்ராஞெ அ வாடிாஞகெ ।
ஹநொவஷிா௭௦ தா ஹிக்கயாம் ஹுரஷியெ காக(ஊத்ர)
கொமுகஜ ॥ ௫௫ ॥

நாஜெஸ் ஷக்ஷிணெ ஸூத்ரம் வக்ஷாமாமுலிக்(உய)
தாயழ ।
யொநிநீவம் தா ஸூத்ரம்(த்ராக)வா ஷக்ஷிணெ யாம
ஊத்ரகஜ ॥ ௫௬ ॥

வாஉவாஷஷ்டிதம் வாவி ஷிவாஷாஞாஉயாஜெ ।
ஸூாநகம் ஹொவலோவ்யாதம் மஉநெஷ(தா)வியெதெ ॥

(சரீரத்தின் எலும்புக்கூடு) மார்பில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஸ்வாமியின் தோள் மட்டமாக கன்னிகைகள் இருக்கவேண்டும். அவர்களின் உயரமானது 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலம் குறைவாகவோ கூடுதலாகவோ இருப்பதுமாகும். ஸ்தாநகபிம்பத்திற்கு பூர்வஸூத்திரத்தையும் நதமானத்தையும் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

நெற்றியின் இடது பக்கம், நேத்திராந்தம், புடாந்தம், முகவாய்க்கட்டையின் இடதுபக்கம், கழுத்து, ஹிருதயத்திலிருந்து 2 அங்குலத்திலுள்ள இடம், நாபியின் வலது பக்கத்தில் 2 அல்லது 3 அங்குலத்திலுள்ள இடம், யோநீ (மத்தியத்திற்கு) வலது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலுள்ள இடம், இடது காலை ஒட்டிய இடம் அல்லது இருபாதங்களின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் விழ வேண்டும். இது ஸ்தாநகமூர்த்திக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இனி கமநமூர்த்தியின் ஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன். (17)

கமநஸ்ய து ஸூத்ரம் து லலாடே வாமபார்ஶ்வகே |
வாமாங்க்ரி மணிபந்தே து விபார்ஶ்வகே (வாமவர்த:)
ஸூத்ரகம் பவேத் || ௧௮ ||

ஸூத்ரம் லலாடமத்யே ச தக்ஷிணே து த்வ்யங்குலம்
(௨) |
நாஸே ச வாமபார்ஶ்வே து ஹிக்காஹ்ருதய மத்யமே ||௧௯||

நாபிவாமே த்வ்யங்குலம் (௨) யோநிவாமே
வேதாங்குலம் (௪) |
வாமாங்க்ரி மணிபந்தஸ்பர்ஶம் ஸ்யாத் கமநஸ்ய து ஸூத்ரகம்||

ஆபங்கோக்தமார்கேண நதமானம் ச பண்டித |
கமநே ஸூத்ரகம் வக்ஷ்யே ஹஸ்தநிர்வ்ருத்தமேவ ச ||௨௧||

ஸவ்யஹ(ெ)ஸ்தே த்ருணம் கல்பயேத் ஸூத்ராஸ்ய(த)ஸ்ய
ஸம்யுதம் |

கமநமூர்த்திக்கு பூர்வ ஸூத்திரமானது, நெற்றியின் இடது பக்கத்திலும் இடது கால் மணிக்கட்டின் நடுவிலும் விழவேண்டும்.

அந்த ஸூத்திரமானது, லலாட மத்தியின் வலது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலும், இடது நாஸியின் துவாரத்தின் பக்கத்திலும், கண்ட மத்தியிலும், ஹிருதயத்திலும், நாபியின் இடது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலும், யோநியின் இடது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலும், இடது கால் மணிக்கட்டைத் தொட்டும் இருக்கவேண்டும். (20)

அறிவில் சிறந்தவனே! ஆபங்கத்திற்குக் கூறியிருப்பதையே நதமானமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

கமநமூர்த்தியின் ஸூத்திரத்தையும் ஹஸ்தநீப்ர (ஸூத்திரத்திலிருந்து கை வரையில் ஒதுக்கம்)த்தையும் கூறுகிறேன். (21)

வலது கையில் புல்லை கல்பிக்கவேண்டும். (வலதுகையில்

த்வாவிம்ஶத்ர்யங்குலம் வாபி த்ரயோவிம்ஶதிரேவ வா ||௨௩||

மணிபந்தே மத்யமம் து (மத்யம்) பாஹ்யம் சைவ
ததைவ ஹி |

நீவ்ரம் தச்ச த்ரிவிதம் சைவ வாமே து வாமகேऽபி வா ||

ஷோடஶம் ஸப்ததஶம் அஷ்டாதஶாங்குலம் வாபி (அஷ்டாதஶாங்குலம்
அ) நீவ்ரகம் |

நாபிஸீமாவஸாநே து கூர்பராந்தம் (ராம்) தஸ்ய
நீவ்ரகம் ||௨௪||

*பஞ்சாங்குலயோ வாபி த்ரிஷோடஶமேவ வா |

தக்ஷிணம் (ணே) த்ருணகம் ஹஸ்தே யோநிஸீமாவஸாநகே
||௨௫||

ஏகத்வித்ரிசதுர்மாத்ரம் ம்ருகாஸ்யஸ்ய (ம்ருகாஸ்யே து)
ப்ரலம்பயேத் |

புல்லிருக்கவேண்டும்.) அதற்கும் மத்திய ஸூத்திரத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கமானது, 22, அல்லது 23 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் ஒதுக்கமானது, மணிக்கட்டு வரையில், மணிக்கட்டின் மத்தியம் வரையில், மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கம் வரையில் என்று மூன்றுவிதமாகும். பாத்திரத்துடன்கூடிய இடது கை மணிக்கட்டின் ஒதுக்கமும் இதுபோலவே மூன்றுவிதமாகும். அவைகள் 16 அங்குலம் 17 அங்குலம், 18 அங்குலங்களாகும். நாபி மட்டத்தில் முழங்கை வரையில் ஒதுக்கம் 15 அல்லது 16 அங்குலமாகும். வலது கையிலிருக்கும் புல்லானது யோனி மட்டமாக இருக்கவேண்டும். (25)

(கையிலிருக்கும் புல்லானது) மானின் வாயில் 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலம் தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

---

*பஞ்சதஶாங்குலகம் வாபி ஷோடஶாங்குலயோவி வா |

இதி வாபாடோ லக்ஷிதவ்யக்தி பாடஃ |

𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌿𑌂𑌹𑌕𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌯𑌥𑌾 𑌶𑍋𑌭𑌾𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ||

𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌪𑌰𑍇 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌬𑌾𑌹𑍁𑌶𑍀𑌰𑍍𑌷𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂(𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍) 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌿𑌖𑌾𑌬𑌨𑍍𑌧
(𑌶𑌿𑌖𑌿𑌪𑌿𑌞𑍍𑌛)𑌸𑍍𑌯 𑌨𑍀𑌵𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 || ௨௭ ||

𑌅𑌂𑌸𑌾𑌂𑌶𑌪𑍍𑌰𑌦𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌵𑌾 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑍋
(𑌕𑌕𑍍𑌷𑌤𑍋)𑌪𑌿 ।
𑌶𑍂𑌲𑌾𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌯𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌵𑌾 (𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍) 𑌕𑌙𑍍𑌕𑌾𑌲𑌂
𑌬𑌨𑍍𑌧𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃 || ௨௮ ||

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨(𑌤𑍁) 𑌡𑌮𑌰𑍁𑌂 𑌕𑌟𑌕𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂(𑌂𑌚)𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌨𑌵𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌿𑌕𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌾
(𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍) || ௨௯ ||

𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂(𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂) 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌣𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂
𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌯𑍁𑌗𑍍𑌮𑌕𑍇 ।
𑌵𑌲𑌯𑌤𑍍𑌰𑌯𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌬𑌜𑍍𑌜𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || ௩௰ ||

அந்தக்கையில் ஞானமுத்திரையையாவது ஸிம்ஹகர்ணத்தையாவது அழகாக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். இடது பக்கத்தில் பரஹஸ்தத்தில் இருக்கும் சூலமானது தோள்பட்டை மட்டமாக இருக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து, சிகாபந்தத்தின் (மயில் தோகையின்) ஒதுக்கம் 40 அங்குலமாகும்(?) சூலமானது (சூலத்தின் தலையானது) தோள்பட்டைக்குமேலே இருப்பதாகும். சூலாக்ரமானது, பயங்கரமாக இருப்பதாகும் கங்காளத்தைக் கட்டியிருக்கவேண்டும். (28)

கடகஹஸ்தமான வலது பரஹஸ்தத்தில் உடுக்கை இருக்கவேண்டும். அதன் விஸ்தாரமானது 9 அங்குலமாகும். அதன் நடுவானது சிறுத்து 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதன் இரண்டு பக்கமும் தாமரைப்பூவைப் போன்று இருக்கவேண்டும். அதில் 3 வளையங்களிருக்கவேண்டும்.

[illegible] ||௩௧||

[illegible] ||௩௨||

[illegible] ||௩௩||

[illegible] ||௩௪||

சுட்டுவிரலானது நேராக (உயர்ந்து) இருக்கவேண்டும். அந்த விரலானது உடுக்கையைப்பிடித்திருக்கவேண்டும். உடுக்கையானது, முகவாய்க்கட்டை மட்டமாக இருக்க வேண்டும். (30½)

பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து (பரஹஸ்தம்) மணிக்கட்டு வரையில் ஒதுக்கம் 40 அல்லது 41 அங்குலமாகும். இடது கையிலிருக்கும் கபாலத்தின் ஒதுக்கம் 18 (12 + 6 = 18) அங்குலமாகும். (32)

(கபாலத்தின்) கனமானது 1 அங்குலமாகும். அது வடுவில்லாமல் (சிலிம்பு, பிசிறு, விறிசல் முதலியன) இல்லாமலிருக்கவேண்டும்.

இடது பக்கத்தில் (காதில்) மகரகுண்டலம் அல்லது சங்கபத்திரமிருக்கவேண்டும். (சிகையானது) ஜடா மண்டலமாகவாவது, விரிந்து மண்டலாகாரமாகவாவது இருக்கவேண்டும். (33½)

(சிரஸ்ஸில்) வலது பக்கத்தில் (இளம்பிறைச் சந்திரனை) அணிந்தும் இடது பக்கத்தில் நாகாபரணத்தை

கபாலமா(மாலா)ஸம்யுக்தம் ச உன்மத்தபுஷ்பதாரிண (தம்) |

பகபக்ஷம் ததைவோக்தம் அர்க்கபுஷ்பம் ச தூர்வகை: ||

கோகிலம் மயூர(கோகிலம் மயூர)பத்தம் ச கட்யாம் க்ஷுத்ரகண்டிகா |

நாககங்கணம் கோஶேஷு நாநாரத்னவிபூஷிதம் || ௩௬ ||

வாமஸ்கந்தே கங்காளம் (கம் நாஸ) வாமஸ்கந்தோபரி ஸ்திதம்(ஸ்திதம்) |

அநேகபூதைஸ்ஸ்த்ரீபி: ஸேவிதம் வந்திதம் ச தை: ||

பலிபாத்ரயுதம் ஹேமபாத்ரே(ஸம்ஸ)ஸம்ஸ்திதம் |

உக்ஷாஸ்ய(க்ஷ)ஸ்ரம் தஸ்ய தஸ்மாத் ரக்தயாரா(ரக்தயார)யா || ௩௮ ||

கிஞ்சித்வக்ரகாஸ்திதயோ நிஷ்யம்யுக்தம்(க்தா:) தவாஸனா (ஸன:) |

யணிந்துயிருக்கவேண்டும். மண்டையோடுகளை மாலையாக அணிந்திருக்கவேண்டும். ஊமத்தம் பூவை தரித்திருக்க வேண்டும். கொக்கிறகு, எருக்கம்பூ, தூர்வை (அருகம்புல்) இவைகளை தரித்திருக்கவேண்டும். (36)

குயில், மயில்களைக் கட்டிப்போட்டிருக்கவேண்டும். இடுப்பில் சிறிய மணிமாலையையணிந்திருக்கவேண்டும். மணிக்கட்டுகளில் நாக கங்கணமணிந்திருக்கவேண்டும். நாநாவிதமான ரத்நங்களையுமணிந்திருக்கவேண்டும். (37)

கங்காளமானது இடது தோளில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகும். கங்காளமூர்த்தியானது அநேக பூதங்களாலும் ஸ்திரீகளாலும் ஸேவிக்கப்பட்டும் வணங்கப்பட்டுமிருப்பதாகும். ஸ்வாமியின் முன் பக்கத்தில் பூதமானது ஸுவர்ணமயமான (தங்கத்தினலான) பலி பாத்திரத்துடனிருப்பதாகும். அந்த பாத்திரத்தில் ரக்த தாரையுடனும்

ஸம்ஹ்ருதா உத்பலோபேதா ஜாயா(வ்ருதா) [illegible]
(க்ருதை)கலா: || ௩௯ ||

தக்ஷிணே கடிபார்ச்வே து க்ஷுரிகா(க்ஷூரிகா)சஸ்த்ர(ஸஸ்த்ர)வ
பந்தயேத் |

க்ஷுரிகா ஹேமஸங்காசா (ஸ்வர்ண) பந்த
ஸமன்விதா || ௪௦ ||

உபயோ: பார்ச்வயோச்சைவ நாநாநாபரண
விபூஷிதம் |

ருஷிபிர்தேவகந்தர்வை: ஸித்தவித்யாதராதிபி: || ௪௧ ||

ஹ்ருதயம் க(பெஜ)லிஸம்யுக்தம்(க்தை:) ஸம்ஹாரா
நந்தஸாம்ஸித்தை: |

ஸேவிதா(வி)நிதா(ம்)ஸுதாஸம் ஸேவிதாநைத்ய:(தம்ஸ)
ஸம்பூஜிதம் || ௪௨ ||

வீரம் ஸம்ஹாரஜயேசாயா: [illegible] ஜயம் |

(மாமிஸத்துடனும்) அன்னமிடப்பட்டிருப்பதாகும். மனக் கிளர்ச்சியடைந்த ஸ்திரீகள் பலர் நழுவிய வஸ்திரத்தின வழியே சிறிது காணப்படும் யோநியையுடையவர்களாக சூழ்ந்திருப்பவர்களாவாகள். (39)

வலது இடுப்பில் கத்தியானது சொருகப்பட்டிருக்க வேண்டும். அந்தக்கத்தியானது, தங்கப்பிடியுடனிருக்க வேண்டும். இருபக்கங்களிலும் கைகளில் நாநாவிதமான நாகங்களை அணிந்திருக்கவேண்டும். என்றும் அழிவில்லாமல் என்றும் ஆனந்தமயமான இந்த கங்காளமூர்த்தியானது, நிலையற்ற மனதையுடைய, இருடிகள், தேவர்கள், ஸித்தர்கள் வித்தியாதரர்கள், இவர்களினாலே மார்பினிடையே கை கூப்பிக்கொண்டு ஸேவிக்கப்பட்டும் பூஜிக்கப்பட்டுமிருப்பவராவார். (42)

புஷ்பவ்ருஷ்டிகர்த்தாரோ தேவா: ருஷய: ஸ்தோத்ரகாரகா: ||

ருக்யஜுஸ்ஸாமாதர்வாண: ஸ்துதிம் குர்வந்தி ஸர்வதா |
சர்மவாத்யம் ச காம்ஸ்யம் ச வீணாம் ஸௌஷிரமேவ ச ||

ஶங்கப்ரப்ருதிஸம்யுக்தம் பஞ்சவாத்யம் ஸமாசரேத் |
தும்புருநாரதௌ சைவ ஜயவாத்யம் ஸுலக்ஷணம் ||

சந்த்ராதித்யாதிவிப்ராஜ (வீராஜ) சாமராதிவ்யயோஷித: |
ஸர்வதேவா லோககாரணாயேந்த்ரஸவாதிஷு || ௪௭ ||

பூதஸ்ய (பூத) உச்சாதிமானம் (திலீ 87)
வஸாநகல்ப |
பஞ்சதாலேந ஸம்மிதம் ச ஸம்யக் ப்ரமாணகல்ப ||

வாயுதேவன் வீதிகளை சுத்தம் செய்பவனுவான். பர்ஜங்யன் ஜலம் தெளிப்பவனுவான். தேவர்கள் புஷ்ப வர்ஷம் (பூமாரி) செய்பவர்களாவார்கள். இருடிகள் ஸ்தோத்திரபாடம் செய்பவர்களாவார்கள். ருக்கு, யஜுஸ் ஸாம, அதர்வணம் ஆகியவேதங்கள் துதி செய்பவைகளாம். மற்றும் பலர், சர்மவாத்யம், (தோலால் அமைக்கப்பட்ட வாத்யம்) காய்ஸ்யவாத்யம் (வெங்கலத்தினுலான ஜாலரா போன்ற வாத்யம்) வீணை, ஸௌஷிர வாத்யம், (புல்லாங்குழல் முதலிய வாத்தியம்) சங்க வாத்யம், ஆகிய பஞ்ச (ஐந்து விதமான) வாத்தியங்களையும் வாசிப்பவர்களாவார்கள். தும்புருவும் நாரதரும் லக்ஷணத்துடன் ஜயவாத்தியத்தை வாசிப்பவர்களாவார்கள். திவ்ய ஸ்திரீகள் (அப்ஸரஸ்ஸுக்கள்) சந்திரன் சூரியன் இவர்களின் ஒளியுடன் பிரகாசிக்கும் சாமரங்களை வீசுகின்றவர்களாவார்கள். உலகத்தின் நன்மைக்கான இந்திரஸவநம் முதலிய விசேஷங்களில் சூழ்மியிருக்கும் தேவர்கள் (இந்த மூர்த்தியின்) யோகிமட்டமாக இருப்பவர்களாவார்கள்.

பூதத்தின் உயரம் முதலிய பிரமாணங்களை பஞ்ச தாளத்தினுலே கொள்ளவேண்டும். (47)

ஹஸ்தே து ஶிரஸ: பாத்ரம் த்விஹஸ்தாப்யாம் த்ருதமேவ வா ।
பாத்ரவிஸ்தாரகம் சாபி விம்ஶதிமாத்ரம் து வா ॥ ௪௮ ॥

நிம்நம் தஶமாத்ரம் ஸ்யாத் கநமேகமாத்ரம் பவேத் ।
ஹிரண்யம்(ஹரிணம்) தக்ஷிணே பார்ஶ்வே ஜாநூச்சாவஸாநகம் ॥

உச்ச்ராயம் ஶிரபாதாந்தம் ஹரிணீ தத்ததைவ து ।
தேவஸ்ய பூர்வஸூத்ரே து லம்பநாதம் ததைவ ஹி ॥

நாஸாக்ரே தும்பயேத் ஸூத்ரம் பாதாங்குஷ்டஸ்ய
மூலகே ।
ஜடாக்ரே(க்ரம்) விம்ஶதிமாத்ரம் த்ரயோவிம்ஶ
திமாத்ரகம் ॥ ௫௧ ॥

லம்பநம் குக்ஷிநாஸாக்ரம் பாதாங்குஷ்டமூலம் தும்பயேத் ।
ஸூத்ரபாதே து நீவ்ராந்தம் சதுர்மாத்ரம் மாத்ரம்(கம்)
ஶதமாத்ரகம் ॥ ௫௨ ॥

பூதமானது பாத்திரத்தின் தலைப்பக்கத்தை இரண்டு கைகளினாலும் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதாகும். பாத்திரத்தின் விஸ்தாரமானது 20 அங்குலமாகும். அதன் குழிவானது 10 அங்குலமாகும். கனம் 1 அங்குலமாகும்.

வலது பக்கத்திலிருக்கும் மானானது ஸ்வாமியின் முழங்கால் உயரமிருக்கவேண்டும். இந்த உயரமானது மானின் தலை முதல் பாதம் வரையிலுள்ள அளவாகும்.

ஸ்வாமியின் பூர்வஸூத்திரமானது தொட்டிருப்பதையும் ஒதுக்கத்தையும் கூறுகிறேன். ஸூத்திரத்தை நாஸாக்கிரத்திலும் கால் பெருவிரலினடியிலும் தொங்கவிடவேண்டும்.

சடையின் நுனிவரையில் நீளமானது 20 அல்லது 23 அங்குலமாகும். (51)

ஸூத்திரமானது, நாஸாக்கிரத்தையும் வயிற்றையும் தொட்டுக்கொண்டு, காலின் பெருவிரலடிவரையில் தொங்க

தஸ்மாத் ஸூத்ராத் தக்ஷிணாங்குஷ்ட நீவ்ரகம் து நவாங்குலம் |
தசருத்ராங்குலம் வாபி ஆதித்யாங்குலமேவ வா ||௫௪||

ஸூத்ரஸ்தானம் து நிம்நம் வா ஸவ்யபார்ஷ்ண்யந்தமேவ வா |
த்வாவிம்சத்யங்குலம் வாபி த்ரயோவிம்சதிரேவ வா ||௫௫||

ஸூத்ராத் ஸவ்யாங்குஷ்டம் து ஸீமாந்தம் தக்ஷிணாங்குஷ்ட நிம்நகம் |
ஏகத்வித்ரிசதுஃபஞ்ச ஷடங்குலம் து நீவ்ரகம் ||

தீர்கம் தக்ஷிணவாமோக்தம் து வேதவஸுரஸாங்குலம் |
பாதுகாயாமகம் வாபி பாததீர்காயமம் (தத்ரூர்த்வாவஸான)
கம் ||௫௬||

உத்ஸேதம் த்ர்யங்குலம் ப்ரோக்தம் ஊர்த்வபத்மம் து வ்ருத்தகம் |
தத்மத்யே மத்யமாங்குஷ்ட மத்யே குமுதாக்ருதிபத்மகம் ||

த்வ்யங்குலம் தத்ர உச்சமுதாஹ்ருதம் ஸமாஸதம்
ஹவேத் |

வேண்டும். ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் பெரு விரல் வரையில் ஒதுக்கம் 5 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது கால் பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 9, 10, 11 அல்லது 12 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்தின் ஸ்தானமானது. (பெருவிரலடியில்) பதிந்திருக்குமிடமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது குதிகால் நடுவரையில் ஒதுக்கம், 22 அல்லது 23 அங்குலமாகும். ஸூத்திரத்திலிருந்து வலது பெருவிரலின் பள்ளம் வரையில், பக்கத்தின் எல்லையாகும். அதன் ஒதுக்கம் 1, 2, 3, 4, 5 அல்லது 6 அங்குலமாகும். (?) பாதுகையின் நீளமானது காலின் கோடியளவேயாகும் (காலின் நீளமேயாகும்) (56)

பாதுகையின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். பாதுகையின் மேல்பக்கமானது பத்மவடிவமாகும். காலின் பெருவிரல் சுட்டு விரல்களின் நடுவில் ஆம்பல் மொட்டைப்போல அமைக்கவேண்டும், அதன் உயரம் 2 அங்குலமாம். அது

𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌶𑌿𑌖𑌰𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌨𑌾𑌯𑌕𑌃 || ௫௯ ||

𑌋𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌂𑌸𑌦𑌿 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌹𑌮𑌵𑌾𑌨𑍍(𑌜𑌮𑌾𑌦𑌿)𑌵𑌾𑌸𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 |
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌕𑌾𑌰𑌣𑍍𑌯𑌵𑍀𑌥𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑍁𑌨𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌸(𑌮)𑌵𑌭𑍍𑌰𑌾𑌮𑌯𑍇 ||

𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀(𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀)𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌗𑌰𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌘𑌾𑌤𑌾𑌯 𑌚
𑌲𑍀𑌲𑌯𑌾 |
𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌟𑍍𑌵(𑌟)𑌰𑍂𑌪𑍇𑌣 𑌨𑌗𑍍𑌨𑍇(𑌨𑌗𑍍𑌨𑌃) 𑌕𑌟𑌿𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌃 ||

𑌉𑌚𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 (𑌮𑌹𑌾𑌤𑌾𑌹𑌂)𑌵𑌾𑌸𑍇𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑌃 𑌕𑍈𑌲𑌾𑌸𑌂
𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌨𑍀(𑌅𑌵𑌿𑌹𑌾)𑌯𑌤𑌃 |
𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌕𑌰𑍋𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰 𑌕𑌂𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
(𑌕𑌂𑌕𑌾𑌲𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌣𑌾𑌯 𑌚) || ௬௧ ||

𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪 𑌉𑌵𑌾𑌚 —

𑌤𑍍𑌵𑌯𑍈𑌵 𑌵𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌆𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯 𑌕𑌂𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌫𑌲𑌂 𑌕𑌥𑌂 |

வட்டமாகவும் அழகாகவுமிருக்கவேண்டும். (57½)

அழகாகவும் ஸர்வைசுவரிய ஸம்பந்நமுமான கைலாஸத்தில், முனிவர்கள் கூடியிருக்கும்பொழுது தேவநாயகரான பரமேசுவரன் கூறினர் :—

நான் தண்டகாரணியத்தில் செய்த லீலையில் முனிவர்களுடைய அஹங்காரத்தைப்போக்குவதற்காகவும் அவர்களின் ஸ்திரீகளின் நாமே குடும்பினிகள் என்னும், அஹங்காரத்தையும் நீக்குவதற்காகவும் கைலாசத்தை விட்டு, விளையாட்டாக பிக்ஷாடன ரூபத்துடன் கடிஸூத்திரங்கூட இல்லாமல் நக்நனுகச்சென்றேன்.

கங்காளத்தின் விடுதலையை உத்தேசித்து பிக்ஷையுமெடுக்கின்றேன். (61)

காசியபர் கூறினர் : தாங்கள் கங்காளத்திற்கு எங்ஙனம் பலத்தை விருத்திசெய்தீர்கள்.

ஶிவ உவாச —

இதா₃நீம் வக்ஷ்யதோ விஸ்தர கத்²யதே தச் ச்²ருணுஷ்வ ||

*தத:ஸம் ஸம்வத்ஸராதீநி யாநி ஸம்வத்ஸராணி: ।
கம்பிதாநி ஸமஸ்தாநி ஸம்வத்ஸராண்யபிவாஸித: || ௬௪ ||

வ்ருஷாயேத்யாத்மநோ மாம்ஸம் ரக்தம் மாம்ஸம் ஸமர்பயேத் ।
ஜ்ஞாநாநாம் ஸம்ப்ராப்தாயை ச ஸம்வத்ஸரோ கோபகாரகம் ||

கங்காளமோக்ஷணம் தத் தத்ஸத்தைவதம் விஜ ।
ரக்தாமோக்ஷணமேதத் கங்காளமயம் ஸதேத் || ௬௫ ||

பரமேசுவரன் கூறினார் :-இப்பொழுது அதை விஸ்தாரமாகக் கூறுகிறேன்.

* ... ...
... ...
... ...
... ...
... ...
... ... (65)

---

*த்ரிவிக்ரமாதிக்ரமோபஹத்யமாநாந் லோகாந் ரக்ஷிதும் விஷ்ணோ: மாம்ஸம் ரக்தம் ச யாசித்வா ... ஶோணிதம் ... கங்காளமகரோத் । தத்கங்காளம் ஸ்வயமேவ தாரயாமாஸ ... । தத:ப்ரப்ருதி ... ||

* இங்கு 64 முதல் 3½ சுலோகங்கள் திருத்தமுடியாமல் பிழைகள் நிறைந்திருக்கின்றன. ஆகவே "திரிவிக்கிரமமூர்த்தியின் அதிக்கிரமச் செயலாலே அல்லலுற்ற உலகைக்காப்பதற்காக பரமேசுவரன் அவருடைய மாமிஸத்தையும் ரக்தத்தையும் யாசித்து அவரை கங்காளமாக (சவமாக)ச் செய்தார். அதற்கு விடுதலையளிப்பதற்காக அதை தானே தரித்தார்" என்ற புராணக் கதைக்கேற்ப திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪 𑌉𑌵𑌾𑌚 —

𑌏𑌵𑌂 𑌕𑌂𑌕𑌾𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌹𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌥𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌕𑌂𑌕𑌾𑌲𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

காசியபர் கூறினர் :—இவ் விதமாக கங்காள மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. (66)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கங்காள மூர்த்தி லக்ஷணமென்னும் எழுபத்தைந்தாவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌷𑌟𑍍𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌹𑌰𑌿𑌹𑌾𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌹𑌰𑍍𑌯𑌰𑍍𑌧𑌹𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌋𑌜𑍍𑌵𑌾𑌗𑌤𑌂 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 (𑌪𑌾𑌦𑌂) 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌕𑌂 𑌸𑌮
𑌪𑌾𑌦𑌕𑌮𑍍 ॥ ௧ ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌚𑌾𑌭𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌟𑌕𑌂 𑌚𑍋𑌰𑍁𑌸𑌂𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌶𑍁𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌾𑌯𑍁𑌧𑌧𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௨ ॥

𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌾𑌙𑍍𑌕𑍇 𑌜𑌟𑌾𑌕𑌿𑌰𑍀𑌟𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌳𑌾𑌭𑌂 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑌾𑌭𑌰𑌣𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌤𑍂𑌗𑍍𑌰𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃
𑌸𑍁𑌶𑍀𑌤𑌲𑌾 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌲𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌟𑍍𑌟𑌕𑍇 ॥

எழுபத்தாறுவது படலம்

ஹரிஹரார்த்த லக்ஷணம்

இனி ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது நேராக நிமிர்ந்து நிற்கும் வடிவமாகவும் இரண்டு பாதங்களும் நன்கு பதிந்துமிருக்கவேண்டும்.

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது அபயஹஸ்தமாகவும் இடது கை கடகஹஸ்தமாக துடையில் வைக்கப்பட்டு மிருக்கவேண்டும். வலது பரஹஸ்தத்தில் மழுவும் இடது பரஹஸ்தத்தில் சங்குமிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸில் வலது பக்கத்தில் சடைமுடியும் இடது பக்கத்தில் கிரீடமுமிருக்க வேண்டும். வலதுபக்கம் ஸரிபாதியுடல் பவழநிறமாகவும் இடது பக்கம் ஸரிபாதியுடல் பச்சை நிறமாகவுமிருக்க வேண்டும். இருபக்கங்களில் அததற்கு உரிய ஆபரணங்கள் அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். வலது கண் உக்கிரமாகவும், இடது கண் குளிர்சியாகவுமிருக்கவேண்டும், நெற்றியில்

ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் திகம்பரஸமன்விதம் ।
ஶிரஸ்ஸு சந்த்ரகலாயுக்தம் தஸ்ய லக்ஷணமுச்யதே ॥ ௫ ॥

ருத்ராம்ஶகவிஸ்தாரம் து தத்வாமாம்ஶேந சாதிகம் ।
ஸவ்ருத்தம் சக்ரவத்வாபி பத்மாக்ருதிரதாபி வா ॥ ௬ ॥

ஶிரஸ்சக்ரவிஸ்தாரம் து ஸப்தமாத்ரைகமாத்ரிகம்
(மாத்ராதிகம் ததா) ।
ஶிரஸஶ்சக்ரநாளஸ்ய விஸ்தாரம் விஜவர்த்தகம் ॥ ௭ ॥

*சக்ரவாமே த்ரிமாத்ரைகம் சக்ரோஷ்டம் ஶிரஸோந்நதம் ।
கர்ணமூலாதிபட்டஸ்ய ஶிரஸ்சக்ரஸ்ய நாஸிகம் ॥ ௮ ॥

(வலது பக்கத்தில்) கண்ணானது சிறந்தளவு தெரியும்படி இருக்கவேண்டும். (விஷ்ணு பாகமான இடதுபக்கத்தில்) ஸகல ஆபரணங்களும் அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். (வலது பக்கமான சிவபாகமானது) திகம்பரமாக (வஸ்திரமில்லாமல்) இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸில் (வலது பக்கத்தில்) சந்திரகலையுடனிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக அதன் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ருத்திரபாகமான வலது பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது இடது பக்கமான விஷ்ணு பாகத்தைக் காட்டிலும் 1 அங்குலம் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது சக்கரத்தைப்போல வட்டவடிவமாகவாவது தாமரை மலரைப்போலவாவது இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸின் விசாலமானது (இடது பக்கம்) 7 அங்குலமும் (வலது பக்கம்) ஒரு அங்குலம் அதிகமாகவுமிருக்கவேண்டும். இது வட்டமான சிரோ விஸ்தாரமானமாகும்.

---

*சந்த்ரமாத்ரைகம் அத்ராயசிரஸோத்தரம் ।
கர்ணமூலாதிபட்டஸ்ய ஶிரஸ்சக்ரஸ்ய நாஸிகம் ॥

மாணாம்ஶம் க்ருகாதீநாமூர்த்வே சக்ரநாளஸ்திதி
ஸம்வேத் ।

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௯ ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே ஹரிஹரார்த்தலக்ஷணம் நாம
ஷட்ஸப்ததிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

---

* சக்கிரவாமத்தின் 3ல் 1 பாகம், வட்டமான சிரஸ்ஸின் உயரமாகும். முன்பக்கத்தில் லலாடபட்டத்திற்கு சிரஸ் சக்கிரத்தினுடைய நாளமாகும். சக்கிரம் தர்ஜனியைப் பிடித்து புஷ்பமாலையின் மத்தியம்.

ஸகல தேவர்களுக்கும் தேவிகளுக்கும் இவ்விதமே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தி லக்ஷணமென்ற எழுபத்தாருவது படலம் முற்றும்.

[illegible] ॥
[illegible] ।

இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயபுஸ்தகாதர்சபாட: ।

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

இதி பாடே [illegible] ஹாநி ।

*இந்தவிடத்தில் மூலம் பிழை நிறைந்திருக்கிறது. ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடத்தில் ஒரு சுலோகம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதுவும் பிழையாகவே இருக்கிறது. ஆகையால் "சிரஸ்ஸின் முன்பக்கத்தின் விஸ்தாரத்தில் 3ல் 1 பங்கும் ½ அங்குலமும் பின் பக்கமாகும். முன் பக்கத்தில் லலாடபட்டமானது சிரஸ்சக்கிரத்தின் நாளமாகும். பின்பக்கத்தில் பிடரிக்குமேலே 3 அங்குலத்திலுள்ள இடமானது நாளத்தின் இடமாகும். அதிலிருந்து 3 அங்குலத்திலிருந்து கழுத்தின் மத்தியில் புஷ்பமாலை முதலியவைகள் இருக்குமிடமாகும்" என்று இருக்கலாமோ என்று தோன்றுகிறது.

॥ 𑌅𑌥 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌟𑌨𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌟𑌨𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌕𑌮𑍍 ।
𑌪𑌾𑌦𑍌 𑌪𑌾𑌦𑍁𑌕𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍌 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑌿𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵 𑌸𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌗𑌮𑌨𑍋𑌨𑍍𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌲𑌲𑌾𑌟𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌵𑌾 𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 ॥ ௨ ॥

𑌨𑌾𑌸𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌚𑌾𑌧𑌰𑍇 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 ।
𑌹𑍃𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌷𑍋𑌡𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑍇𑌰𑍍𑌮𑌾𑌷𑍍𑌠𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌆𑌭𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌨𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌮𑌭𑌙𑍍𑌗𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௪ ॥

எழுபத்தேழாவது படலம்

பிக்ஷாடந மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி மஹேசனுடைய பிக்ஷாடந மூர்த்தி லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன்.

கால்கள் பாதுகையுடனிருக்கவேண்டும். இடது கால் ஸுஸ்திதமாக (நன்கு ஊன்றி) இருக்கவேண்டும். வலது கால் சிறிது தூக்கி நடக்க முயற்சிப்பதுபோல இருக்க வேண்டும். (1½)

நெற்றி நடுவிலிருந்து வலது பக்கத்தில் 7 அல்லது 8 யவையளவிலும், நாஸியின் நுனியிலும், கீழுதட்டின் இடது பக்கத்திலும், நடுக்கழுத்தின் இடது பக்கத்திலும், ஹிருதயமத்தியத்திலும், தொப்புளுக்கு இடது பக்கத்தில் 16 யவையளவிலும், ஸ்திதாங்கிரியின் (ஊன்றிய இடது காலின்) மணிக்கட்டு முண்டின் நடுவிலும் பூர்வ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

நதமானது, ஆபங்கம் அல்லது ஸமபங்கமாக இருக்க வேண்டும். (4)

பாதுகே பாதயோ꞉ க்லுப்தே பாதுகாரஹிதே து வா ।
ஸுவிகீர்ணே ஜடாபாரம் ஜடாமண்டலமேவ வா ॥ ௬ ॥

வ்ருத்தபந்தஜடாபாரம் நேத்ரபட்டம் ததைவ ச ।
முண்டமாலாஸமாயுக்தம் சந்த்ரார்த்தேநைவ ஶோபிதம் ॥ ௭ ॥

ஸர்வாபரணஸம்யுக்தம் கடிஸூத்ரவிவர்ஜிதம் ।
ஶுக்லவர்ணநிபம் சைவ நாநாநாகவிபூஷிதம் ॥

தக்ஷிணே பூர்வஹஸ்தே து ம்ருகம் ஸவ்யாங்ககம் ஸ்ம்ருதம் ।
வாமே து பூர்வஹஸ்தே து வரதம் ஸகபாலகம் ॥

தக்ஷிணே பரஹஸ்தே து டமருகம் ச தாரயேத் ।
வாமே து ஶிகிபிஞ்சம் ச கர்தவ்யம் அதிஶீதலம்
(ச சந்த்ராகாரம்) ॥ ௮ ॥

ஸிதவஸ்த்ரோத்தரீயம் து நாமேந கடிவேஷ்டிதம் ।

பிக்ஷாடந மூர்த்தியானது, பாதங்களில் பாதுகைகளை தரித்துமிருப்பதாகும். பாதுகை இல்லாமலும் இருப்பதாகும். விரிந்த ஜடாபாரத்துடனாவது ஜடாமண்டலம் தரித்தாவது இருப்பதாகும். அல்லது வட்ட வடிவமாகக் கட்டப்பட்ட ஜடாபாரத்துடனுமிருப்பதாகும். நெத்திப் பட்டை தரித்திருக்கவேண்டும். மண்டையோடும், அரை சந்திரனும் தரித்திருக்கவேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களையு மணிந்து, கடிஸூத்ரமில்லாமலிருக்கவேண்டும். பிக்ஷாடந மூர்த்தியானது தூயவெண்மை நிறமுடையதாகும். நாநாவித நாகங்களை அணிந்திருப்பதாகும். (7)

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தத்தில் மானும், இடது பக்கம் பூர்வஹஸ்தம் வரதமாகவும் கபாலத்தைத் தரித்துமிருக்க வேண்டும். வலதுபக்கம் பரஹஸ்தத்தில் உடுக்கையையும், இடது பக்கம் பரஹஸ்தத்தில் மிகவும் குளிர்ச்சியான (மனதைக்கவரும்) மயில்த்தோகையையும் தரித்திருக்க வேண்டும். (8)

வெளுப்பு வஸ்திரத்தை மேலாடையாக தரித்து,

ஶ்வேதயஜ்ஞோபவீதம் து நீலகண்டம் த்ரிபுண்ட்ரகம் ||

*பத்மபீடோபரிஷ்டாத்து (ஸ்தாப்யம் ஸ்யாத்) ஶேஷம் கங்காள

மூர்த்திவத் || ௰ ||

இதி காஸ்யபஶில்பே பிக்ஷாடநமூர்த்திலக்ஷணம் நாம

ஸப்தஸப்ததிதம: படல: ஸமாப்த: ||

இடுப்பில் நாகத்தை சுத்திக்கொண்டு, வெண்மையான பூநூலை தரித்து, நீலகண்டனாக, திரிபுண்டிரத்தை தரித்து இருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியானது, பத்மபீடத்தின் மீது கல்பிக்கப்பட வேண்டும். மற்றவைகள் பிக்ஷாடந மூர்த்தியைப்போலவேயாகும். *

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பிக்ஷாடநமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும் எழுபத்தேழாவது படலம் முற்றும்.

---

* ௰. ஶ்லோகாநந்தரம் கதிசந பாடா: ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்த மாத்ருகாயாம் த்ருஶ்யந்தே ।

"பரமேஶ்வர உவாச —

தேவாஸுரே மஹாயுத்தே விதாமஹஶிரஸ்து யத் ।

தஸ்மாந்தவாநாம் பார்ஶ்வஸ்தம் ஸ்யாத்து (தத்) தாநவேஷ்வபி ||

தேநாஸுராஸ்து ப்ரம் (ஸ்ந்த்ர விதர ஸத்தாமேவ ஶரணம் யயு:) ।

(தேவாநாம்) விஜயார்த்தம் து ஸர்வலோகஹிதாய ச ||

தாதவாநாம் விநாஶார்த்தம் ப்ரஹ்மஶீர்ஷம் மஹாத்மநா ।

தத்பார்ஶ்விதாஸ்ஸமஸ்தாஸ்ஸ்து ஸம்ஹாராஸ்ஸம்கல்பிதா: ||

(தத்ப்ரஹ்மஹத்யாஸஞ்ஜாதஸர்வபாபவ்யபாஹ்நயே) ।

ஸர்வலோகோபகாரார்த்தம் ஸர்வப்ராணிஹிதாய ச ||

தத்கபாலஸ்ய லோகார்த்தம் பிக்ஷார்த்தவேஷம் மஹாத்மநா ।"

* இந்த படலத்தின் முடிவில், ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில் 4½ சுலோகங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவைகளின் பொருள் வருமாறு. "பரமேசுவரன் கூறினார். தேவாஸுர யுத்தத்தில், பிரம்ஹாவின் சிரமானது அஸுரர் பக்கத்தில்

|| அதாஷ்டஸப்ததிதம: படல: ||

சண்டேசாநுக்ரஹமூர்த்திலக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விசேஷேண சண்டேசாநுக்ரஹம் பரம் |
ஸோமாஸ்கந்தஸமம் ப்ரோக்தம் கிஞ்சிந்நதாநநம் || க ||

தக்ஷிணே அபயம் வர்ஜ்யம் *ததா ஸ்வாபரணம் பவேத் |
வாமே து கடகம் ஹஸ்தஸ்ய சண்டேசஸ்யாநுக்ரஹம் (கம்) ||

எழுபத்தெட்டாவது படலம்

சண்டேசாநுக்ரஹ மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி சண்டேசாநுக்ரஹ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைப்போன்றதேயாகும். முகமானது இடது பக்கத்தில் சிறிது வணங்கியிருப்பதாகும். வலது கையானது அபயஹஸ்தமாக இருக்கக்கூடாது.* ஆபரணங்கள் அவ்விதமேயாகும். இடது கையானது கடகஹஸ்தமாக

விழுந்தது. அதனாலே அஸுரர்களின் விருப்பம் கிட்டியது. அஸுரர்களின் அஸ்திரபலத்தினாலே விரட்டப்பட்ட தேவர்கள் என்னையே சரணமடைந்தார்கள். அஸுரர்களை வெற்றி கொள்ளுவதற்காகவும், உலகத்தின் நன்மைக்காகவும், அஸுரர்களின் அழிவுக்காகவும், அந்த பிரம்ஹாவின் சிரஸ்ஸை நான் வஹிக்கின்றேன். அதனாலே நான் செய்த உதவியினாலே, ஸகல அண்டங்களும் நடுக்கமின்றி காப்பாற்றப்பட்டன. பிரம்ஹ தேவனின் சிரத்தைக் கொய்ததனாலுண்டான பிரம்மஹத்தி தோஷத்தைப் போக்குவதற்காகவும், ஸகல உலகங்களுக்கும் உபகாரமாகவும், ஸகல ஜீவராசிகளின் நன்மைக்காகவும், அந்த கபாலத்தைக் கையிலிருந்து விடுவிப்பதற்காகவும், நான் பிக்ஷாடந வேஷத்தை தரித்திருக்கிறேன்."

*தத்ஹஸ்தம் வரதம் பவேத் | இதி ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்த கோசகத பாட: |

* அந்த வலது கையானது வரத ஹஸ்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇𑌽𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌸𑌿 𑌚 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍀𑌸𑌮𑌾𑌯𑍋𑌗𑍇 𑌧𑍍𑌯𑍇𑌯𑍌 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌯𑌥𑌾 (𑌸𑌹𑍈𑌵) ।
𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥ ௪ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌚𑌣𑍍𑌡𑍇𑌶𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌹𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮 𑌅𑌷𑍍𑌟𑌸𑌪𑍍𑌤𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

இருக்கவேண்டும். ஸ்வாமிக்குக் கீழே சண்டிகேச மூர்த்தியானது (நின்றவடிவமாக) இருக்கவேண்டும். (2)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது பக்தியுடன் மார்பில் கைகளைக்கூப்பி வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். சண்டிகேசுவரரின் நிறமானது ஸ்வர்ண நிறமாகும்.

பரமேசுவரனும் பார்வதீ தேவியும் பத்மபீடத்தில் உட்கார்ந்த வடிவமாக இருப்பவர்களாவார்கள். அவர்களின் மத்தியில் ஸ்கந்தமூர்த்தியானது இருக்கக்கூடாது. இவ்விதமாக சண்டேசானுக்கிரஹ மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி தக்ஷிணாமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

காச்யபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் சண்டேசானுக்ரஹமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எழுபத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥𑍈𑌕𑍋𑌨𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ।
𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌦𑍍 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌾𑌂𑌘𑍍𑌰𑌿𑌨𑌲𑌕𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌵𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌵𑌗𑍍𑌰𑍇 𑌨𑌿𑌯𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌾𑌯𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌲𑌲𑌾𑌟𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌨𑌾𑌸𑌾𑌪𑍁𑌟𑌾𑌨𑍍𑌤𑌕𑍇 ॥

*𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌹𑍃𑌨𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌕𑍇 ।
𑌯𑌵𑌤𑍍𑌰𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌨𑍀𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌲𑌮𑍍𑌬𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌭𑍇𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑍇 ॥ ௧ ॥

𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁
𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

எழுபத்தொன்பதாவது படலம்

தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். தக்ஷிணாமூர்த்தியின் வலதுகாலைத் தொங்கவிட வேண்டும். இடது காலின் நளகையை, (கண்டைக்காலின் நுனியில் சிறித்திருக்குமிடத்தை) வலது கால் தொடையின் முன்பாகத்தில் வைக்கவேண்டும். இடது காலைப்படியப் போட்டிருக்கவேண்டும்.

நெற்றியின் வலது பக்கம், வலது நேத்திராந்தம், வலது நாஸாபுடாந்தம். நடுக்கழுத்தின் இடது பக்கம், ஹிருதயமத்தியத்தின் இடது பக்கத்தில் 3 யவை ஒதுக்கத்திலுள்ள இடம் நாபி மத்தியம், மேட்ரமத்தியம் இந்த இடங்களில் பூர்வஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிட

---

*𑌅𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌰𑍍𑌧𑌃 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀𑌮𑌹𑌾𑌲𑌯𑌮𑌾𑌤𑍃𑌕𑌾𑌗𑌤𑌃 ।

நதம் த்ர்யம்ஶம் (நதம் ஸப்தாம்ஶம்) ப்ரோக்தம் ஹஸ்தாஶ்சதுர்புஜ
ஸமந்விதம் || ச ||

*தக்ஷிணே பூர்வஹஸ்தம் து ஜ்ஞாநமுத்ராந்விதம் பவேத் |
தக்ஷிணே பரஹஸ்தே து அக்ஷமாலாயுதம் பரம் || ரு ||

வாமம் பூர்வஹஸ்தம் ஸ்யாத்வரஹஸ்தமதோபி வா |
வாமஜாநூபரிஷ்டாத்து வாமே தண்டயுதே கரே || சு ||

வாமஜாநூபரிஷ்டாத்து தண்டம் சேத் கூர்பரம் ந்யஸேத் |
வாமே ச பரஹஸ்தே து வஹ்நிம் ஸர்ப்பமதைவ வா ||எ||

விகீர்ணமூர்த்தஜம் வாபி ஜடாமண்டலமேவ வா |
ஜடாநிபந்தமூர்த்தா வா ஜடாமகுடமேவ வா || அ ||

வேண்டும். இதன் நதமானமானது 1½ (3½) அங்குலமாகும். இந்த மூர்த்தியானது 4 கைகளுடையதாகும். (4)

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது ஜ்ஞாநமுத்திரையுடனிருக்கவேண்டும். வலது பரஹஸ்தத்தில் ஜபமாலை இருக்கவேண்டும். இடது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது வரதஹஸ்தமாகவாவது தண்டத்துடனாவது இருக்கவேண்டும். வரதஹஸ்தமான இடது கைத்தலத்தின் பின்பக்கமானது இடது முழங்காலின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். தண்டஹஸ்தமாக இருந்தால், இடது முழங்கையானது இடது முழங்காலின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இடது பரஹஸ்தத்தில் தீச்சுடராவது, ஸர்பமாவது இருக்கவேண்டும். (7)

தலைமயிரானது விரிந்தாவது, ஜடாமண்டலமாகவாவது, ஜடாபந்தமாகவாவது ஜடாமகுடமாகவாவது இருக்கவேண்டும். (8)

---

*ஜபம் ஶ்லோகார்த்த: ஸர்வஸூத்ரேஷ்வப்யந்யதா மத: |

𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌧𑌤𑍍𑌤𑍂𑌰𑌨𑌾𑌗𑍌 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌚𑌂𑌦𑍍𑌰𑌶𑍇𑌖𑌰𑌮𑍍 ।
𑌹𑌸𑌿𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌭𑌰𑌣𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௬ ॥

𑌸𑌿𑌤𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍀𑌯𑌂 𑌚 𑌸𑌿𑌤𑌯𑌜𑍍𑌞𑍋𑌪𑌵𑍀𑌤𑌿𑌨𑌮𑍍 ।
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌂𑌖𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌸𑌵𑍍𑌯𑍇 𑌮𑌕𑌰𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 ॥ ௭ ॥

𑌕𑌰𑍍𑌣𑌯𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑌂𑌖𑌪𑌤𑍍𑌰𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌲𑍈𑌰𑍍𑌵𑌾𑌽𑌪𑌿
𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 ।
𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑍈𑌃 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌮𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌃 𑌹𑍃𑌨𑍍𑌮𑌾𑌲𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌭𑍂𑌷𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌚𑌰𑍍𑌮𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑍋𑌪𑍇𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌵𑌿𑌵𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌨𑌾𑌰𑌦𑍋 𑌜𑌮𑌦𑌗𑍍𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌭𑍃𑌗𑍁𑌃 ॥ ௮ ॥

𑌭𑌰𑌦𑍍𑌵𑌾𑌜𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌶𑍌𑌨𑌕𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌗𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌕𑍇 ।
𑌵𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌿𑌨𑍍𑌨𑌰𑌾𑌦𑍍𑌯𑍈𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌟𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥ ௯ ॥

தக்ஷிணாமூர்த்தியின் சிரஸ்ஸில் இடது பக்கத்தில் ஊமத்தம்பூவும் நாகமும் இருக்கவேண்டும். வலது பக்கத்தில் சந்திரகலை இருக்கவேண்டும். சிறித்த முகத்துடன், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களையும் அணிந்து, வெண்மையான வஸ்திரம் தரித்து, வெண்மையான பூநூல் பூண்டு, மூன்று கண்களுடனிருக்கவேண்டும். இடதுகாதில் சங்ககுண்டலமும், வலது காதில் மகரகுண்டலமுமிருக்க வேண்டும். இரண்டு காதுகளிலும் சங்கபத்திரங்களாவது மகரகுண்டலங்களாவது இருப்பதுமாகும். ருத்திராக்ஷங்களாலான கண்டமாலைகளும் ஹிருதயமாலைகளையும் தரித்திருக்கவேண்டும். தக்ஷிணாமூர்த்தியானது, புலித்தோலாடை தரித்து எவ்விதமான மனச்சோர்வுமில்லாத மூர்த்தியாகும்.

இந்த மூர்த்தியின் வலது பக்கத்தில் நாரதர், ஜமதக்நி, வஸிஷ்டர், பிருகு, இவர்களும், இடது பக்கத்தில், பரத்துவாஜர், சுநகர், அகத்தியர் இவர்களும் இருப்பவர்களாவார்கள்.

இந்த மூர்த்தியானது கிந்நரர் முதலியவர்களினாலே

अपस्मारोपरिष्टात्तु लम्बपादं प्रकल्पयेत् ।
सूत्रं(सूत्रात्) तत्पादपार्ष्ण्यन्तं (न्तं) वेदं
स्यान्नतान्तरम् ॥ १४ ॥

सूत्रं(सूत्रात्) तत्पादजान्वन्तं [illegible]
[illegible]नतान्तरम् ।
कृष्णवर्णोऽपस्मारः नागक्रीडासमन्वितः ॥ १५ ॥

धर्मव्याख्यानमूर्तिरेवं कल्पयेत् कल्पवित्तमः ।
तथैव वामपादं तु उत्कुटिकासनसंयुतम् ॥ १६ ॥

पूर्वहस्तद्वये वीणायां धृत्वा (धृतं)
[illegible] ।
शेषं प्रागिव कर्तव्यं [illegible] वीणाधरं परम् ॥

வணங்கப்பட்டு, ஆலமரத்தடியில் வீற்றிருக்கும் மூர்த்தியாகும். (13)

அபஸ்மாரன் (முதுகின்) மீது லம்பபாதத்தை வைக்க வேண்டும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து அந்த லம்பபாதத்தின் குதிகால் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து அந்த முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 14 அல்லது 12 அங்குலமாகும்.

அபஸ்மாரன் கருப்பு நிறமாகும். அபஸ்மாரன் ஸர்பத்துடன் விளையாடிக்கொண்டிப்பதாம். முறையறிந்தவன், இவ்விதமாக தர்ம வியாக்கியானமூர்த்தியை கல்பிக்கவேண்டும். (15½)

இதே மூர்த்தியானது, இடது காலை உத்குடிகாஸநமாக வைத்துக்கொண்டு முன்கை இரண்டிலும் வீணையை வைத்திருந்தால், அது, வீணாதரமூர்த்தியாகும். மற்றவைகள் முன்கூறியதுபோலவேயாம். (17)

ததைவ வீணாஹீநம் து ஜ்ஞாநமுத்ராபயாந்விதம் |
வாமம் ப்ரஸாரிதம் ஹஸ்தம் வாமஜாநூபரி கூர்பரம் ||

தக்ஷிணே து பரே அக்ஷமாலாம் வாமேப்ஜமுத்பலம் |
ஶங்கேந்துநிபம் வர்ணம் ஶேஷம் பூர்வவதாசரேத் ||

ஜ்ஞாநமூர்த்திரிதி க்யாதம் ஸர்வாலங்காரஸம்யுதம் |
ஸந்யாந்யாம் வித்ருதம் விப்ருஷ்டிகஸ்வித்ஞாய: ப்ரகல்பயேத் ||

ஜ்ஞாநமுத்ராஹ்ருதிஸ்தாநே ஸவ்யபூர்வம் கரம் |
வரதம் வாமஹஸ்தம் து மேட்ரமூலோபரி ந்யஸேத் ||உக||

தக்ஷிணே அப்ஜமாலா வா மாலாப்ஜம் வாமஹஸ்தகே |

அதே மூர்த்தியானது, பூர்வஹஸ்தங்களில் ஜ்ஞாந முத்திரையும் அபயஹஸ்தமும் கொண்டு பரஹஸ்தங்களில் வலது கையில் ஜபமாலையும் இடது மையில் தாமரை மலர் அல்லது நீலோத்பலத்தை தரித்து, வெண்மையான நிற முடையதாகி, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையும் அணிந் திருந்தால், அது, ஜ்ஞாநமூர்த்தியாகும், இந்த மூர்த்தியின் வரதஹஸ்தத்தின் முழங்கையானது, இடது முழங்காலின் மேலே இருக்கவேண்டும். மற்றவைகள் முன்பு கூறி யிருப்பதுபோலவேயாகும். (19½)

ஹே அந்தணனே! பாததலங்களை, பிருஷ்ட பிண்டங் களுக்குக் கீழே மாறுதலாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும் (வலது பாததலம் இடது பிருஷ்டதலத்திற்குக்கீழும் இடது பாததலம் வலது பிஷ்டதலத்திற்குக்கீழும் இருக்கவேண்டும்) வலது பக்கம் முன்கையானது, ஜ்ஞாந முத்திரைதரித்து ஹிருதயத்தைநோக்கியிருக்கவேண்டும். வரதஹஸ்தமான இடது கையானது, மேட்ரமூலத்திற்கு மேலே வைக்கப்பட் டிருக்கவேண்டும், பரஹஸ்தங்களில் வலது பக்கத்தில் தாமரை மணிமாலையும், இடது பக்கத்தில் தாமரைப்

नासाग्रं तु समीक्ष्याक्षा(क्षौ)र्ध्वं
सजटापृष्ठकाः ॥ २२ ॥

पार्श्वे तु जटाशुम्भत्पृष्ठैर्मुनिभिः सेवितं परम् ।
योगमूर्तिरिति ख्यातं ध्याने दुःखनिवृत्तये ॥ २३ ॥

लम्बयेद्दक्षिणं पादं वामं चोत्कुटिकासनम् ।
योगपट्टं तथा बद्ध्वा देहं [illegible] ॥

प्रसार्य वामहस्तं तु वामजानूपरिस्थितम् ।
प्रागुक्तवच्च शेषं स्याद्योगमूर्त्यपरं हि तत् ॥

ऊरूपरि [illegible] पादौ [illegible] ।
योगपट्टिकयोपेतं [illegible] ॥ २५ ॥

பூமாலையும் (அல்லது இரண்டு கைகளிலும் தாமரை மணி மாலைகள் அல்லது தாமரைப்பூமாலைகளும்) இருக்க வேண்டும். ஸ்திதி பேதத்தினால் இந்திரியங்களை நேர்மைப் படுத்தி நாஸாக்கிரத்தை நோக்கியிருக்கவேண்டும். பின் பக்கத்தில் ஜடைகள் தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். மா முனிவர்களாலே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இத்தகைய லக்ஷணமுடைய மூர்த்தியானது, யோகமூர்த்தி எனப்படும். இந்த மூர்த்தியை தியானம் செய்தால் ஸகல துக்கங்களும் நீங்கிவிடும். (23)

வலதுகால் தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். இடதுகால் உத்குடிகாஸநமாக (சாய்வாக ஊன்றப்பட்டு) இருக்க வேண்டும். அந்தக்காலும் உடம்பும் யோகப்பட்டத்தினாலே பிணைத்துக்கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். இடது கையானது இடது முழங்காலின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மற்றவைகள் முன்பு கூறியதுபோலவேயாகும். இத்தகைய மூர்த்தியும் மற்றொருவிதமான யோகமூர்த்தியாகும். (25)

குதிகால்கள் (புறங்கால்கள்) இரண்டும் துடைகளில் மாறுதலாக வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (வலது குதி

பூர்வஹஸ்தௌ ச ஜானூபரி நிதா4பிதௌ ।
அபரே த3க்ஷிணே அக்ஷமாலா வாமே கமண்ட3லு: ॥ ௨௭ ॥

ஜடாமண்ட3லஸம்யுக்தம் கரோடீந்து3ஸமன்விதம் ।
நீலக்3ரீவஸமாயுக்தம் ஶங்க2குந்தே3ந்து3ஸந்நிப4ம் ॥ ௨௮ ॥

அபரே பார்ஶ்வயோர்வ்ருக்ஷம் நாநாஸர்பவிபூ4ஷிதம் ।
ஹ்ருந்மாலாகண்ட2மாலாபி4ஶ்ச ருத்3ராக்ஷைஶ்ச விராஜிதம் ॥

வடவ்ருக்ஷம் ஸமாஶ்ரித்ய ருஷிபி4ஸ்ஸேவிதம் பரம் ।
ஏவம் த்வனேகபே4தே3ன த3க்ஷிணாமூர்த்திருச்யதே ॥ ௩௰ ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே த3க்ஷிணாமூர்த்திலக்ஷணம் நாம
ஏகோநாஶீதிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

கால் இடது துடையின் மேலும், இடது குதிகால் வலது துடையின் மேலும் இருக்கவேண்டும்) யோகபட்டமானது கண்டைக்காலின் நடுவில் (இடுப்பைச்சேர்த்து) கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். பூர்வஹஸ்தங்கள் இரண்டும் முழங்கால்களின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். அபர ஹஸ்தங்களில் வலது ஹஸ்தத்தில் ஜபமாலையும் இடது ஹஸ்தத்தில் கமண்டலமுமிருக்கவேண்டும். ஜடாமண்டலம், கரோடீ (மண்டையோடு), சந்திரன் இவைகளுடனிருக்கவேண்டும். நீலகண்டனாகவும், சங்கு, முல்லை, சந்திரன் இவைகளைப்போல வெளுப்பு நிறமாகவும் இருக்கவேண்டும். பின்பக்கத்தில் நாநாவித ஸர்ப்பங்களுடன் கூடிய விருக்ஷத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். ஹிருதயமாலை, கண்டமாலை, ருத்திராக்ஷமாலைகளை அணிந்திருக்கவேண்டும். வடவிருக்ஷத்தின் அடியிலிருந்து முனிவர்களாலே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாக தக்ஷிணாமூர்த்தியானது பலவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (30)

|| 𑌅𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌕𑌾𑌲𑌸𑌂𑌹𑌾𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌕𑌾𑌲𑌹𑌾𑌰𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 |
𑌵𑌸𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌦𑌿𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌨𑌤𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 || ௧ ||

𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌰𑍍𑌕𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌥 𑌨𑌤𑌮𑌾𑌨𑌮𑌿𑌹𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌲𑌲𑌾𑌟𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌦𑌕𑍍𑌷(𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰)𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ||

𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑌸𑍍𑌤𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 |
𑌨𑌾𑌭𑌿𑌮𑌧𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌯𑌵𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌮𑍍 || ௩ ||

𑌮𑍇𑌢𑍍𑌰𑌮𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌷𑌡𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾𑌙𑍍𑌘𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌲𑍍𑌫𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௪ ||

காசியபீய சில்ப சாஸ்திரத்தில் தக்ஷிணாமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும் எழுபத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்

எண்பதாவது படலம்

காலஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து காலஸம்ஹாரமூர்த்திலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியின் நதமானம் 8, 9 அல்லது 10 அங்குலமாகும். 11 அல்லது 12 அங்குலமிருப்பதுமாகும். நெற்றியின் வலது பக்கம், வலது நேத்திர மத்தியம், நடுக் கழுத்திற்கு இடது பக்கம், இடது ஸ்தநாக்ஷத்தின் வலது பக்கம், நாபிமத்தியத்தின் இடது பக்கத்தில் 8 யவையளவிலுள்ள இடம், மேட்ரமூல மத்தியிலிருந்து இடதுபக்கத்தில் 6 அங்குலத்திலுள்ள இடம், ஸ்திதாங்கிரியின் கணுக்கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (4)

𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌪𑍍𑌰𑌯𑍁𑌲𑌂 𑌨𑍃𑌤𑍍𑌤𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑍇𑌰𑍍𑌵𑌤𑍍 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌪𑌾𑌦𑌵𑌤𑍍 ॥ ௫ ॥

𑌵𑌾𑌮𑌪𑌾𑌦𑌂 𑌉𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍋(𑌸𑌮𑌾)𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍁𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾
𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯𑌤𑌮𑍍 ।
𑌸𑌂𑌮𑍁𑌖𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌂 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁(𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌸𑍍𑌯) 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯
𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌸𑍇𑌤𑍍 ॥ ௬ ॥

𑌸𑍁𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌿𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑍁𑌜𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌷𑍍𑌟𑌹𑌸𑍍𑌤𑌮𑌥𑌾𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௭ ॥

𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌸𑌮𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇𑌤𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌶𑍁𑌃 𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥ ௮ ॥

𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌕𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌭𑌿𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌗𑌧𑍋𑌮𑍁𑌖𑌮𑍍 ।
𑌕𑌣𑍍𑌠𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌣𑌿𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌤𑍁 𑌪𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌯𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ।

ஸ்வாமியின் வலது பாதமானது பத்மபீடத்தின் மீது இருக்கவேண்டும். வலது கால் நடராஜமூர்த்தியைப்போல ஸ்திதபாதமாக இருக்கவேண்டும். இடது கால் தூக்கி மடித்திருக்கவேண்டும். பாததலம் உயரத்தூக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அக்காலின் பெருவிரல் காலனின் ஹிருதயத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (6)

ஜடாமகுடமும், அழகிய பார்வையும் மூன்று கண்களும், 4 அல்லது 8 கைகளுமுடையதாகும். (7)

வலது பூர்வ ஹஸ்தத்தில் சூலமிருக்கவேண்டும். அது கழுத்தளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். இடது பூர்வஹஸ்தமானது மழுவை ஏந்தியாவது வரதமாகவாவது இருக்கவேண்டும். அது நாபி மட்டமாகவும் அதோமுகமாகவுமிருக்கவேண்டும். சூலஹஸ்தத்தின் மணிக்கட்டானது கண்டம் வரையில் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இடது

ஹிக்காஸூத்ராந்தகம் வா கேசாந்தம் வா விந்யஸேத் || ௧௦ ||

இத்யேவம் சதுர்புஜம் ப்ரோக்தம் அஷ்டஹஸ்தம் அத: ச்ருணு |
சூலம் ச பரசும் வஜ்ரம் கட்கம் தக்ஷிணஹஸ்தகே || ௧௧ ||

*(வரதம் டமரும்) கேடம் ஸூசீஹஸ்தம் ச வாமகே |
ப்ரவாளஸத்ருசாகாரம் ஸர்வாபரணபூஷிதம் || ௧௨ ||

பாதத்வயம் ச பாஹுத்வயம் ச (க்ருஷ்ணவர்ணம்) ஸதம்ஷ்ட்ரம்
பாசபாணிகம் |
கரண்டமகுடோபேதம் †காலம் பயவிஹ்வலம் ஸ்ம்ருதம் ||

உரோஞ்ஜலிஸமாயுக்தம் ஹஸ்தபாசஸமந்விதம் |

பரஹஸ்தத்தில் ஆச்சரிய முத்திரையைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ஹஸ்தத்தின் சுட்டுவிரலின் நுனியானது கழுத்து மட்டமாகவோ கேசாந்த மட்டமாகவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக சதுர்புஜமூர்த்தி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அஷ்டபுஜ மூர்த்தியைக்கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (10½)

சூலம், மழு, வஜ்ராயுதம், கத்தி இவைகள் வலதுகைகளிலும், (வரதம், உடுக்கை) கேடயம் ஸூசீஹஸ்தம் இவைகள் இடது கைகளிலுமிருக்கவேண்டும். பவழம் போன்ற நிறமுடையதாய் ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும்.

ஸ்வாமியின் முன்பக்கத்தில் இரண்டு கால்களும் (கருப்பு நிறமும்) இரண்டு கைகளும், தெத்திப்பற்களும், கைகளில் பாசமும், கரண்ட மகுடமும் தரித்த காலனைக் கல்பிக்கவேண்டும். காலன் மிகுந்த பயத்துடன் மார்பில் அஞ்ஜலிபந்தம் செய்யப்பட்ட கைகளில் பாசத்தை

---

*௧௨ ச்லோக: ஸர்வபுஸ்தகேஷு ப்ராயச: |

†பாடபேதம் தத்ர கல்பயேத் | இதி பாடோ ஹ்யத்ர இதி ஸாதி |

விகீர்ண கேசகம் த்ருஷ்ட்வா (ஸம்வாஷ்ட்ர) சாயயேதூர்த்வ
வக்த்ரகம் || ௨௪ ||

காலஸம்ஹாரமூர்த்திரேவம் ஹி ப்ரோக்தம் லிங்கோத்பவம் ச்ருணு ||

இதி காச்யபசில்பே காலஸம்ஹாரமூர்த்திலக்ஷணம்
நாமாசீதிதம: படல: ஸமாப்த: ||

வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அவனுடைய தலைமயிர் விரிந்திருக்கவேண்டும். அவனைக் காலினாலே உதைத்துத் தள்ளியதால் அவனுடைய முகமானது மேனோக்கியிருக்க வேண்டும். இவ்விதமாகக் கால ஸம்ஹார மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி லிங்கோத்பவ மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கால ஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணமென்னும் எண்பதாவது படலம் முற்றும்

|| அதைகாசீதிதம: படல: ||

லிங்கோத்பவமூர்த்தி லக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விசேஷேண லிங்கோத்பவவிதிம் பரம் |
லிங்காகாரஸ்ய மத்யே து சந்த்ரசேகரமூர்த்திவத் ||1||

நளகாந்தம் வபுஸ்தத்ர லிங்கே மக்நம் ஸுவேஷ்டிதம் |
விதாதா ஹம்ஸரூபீ ஸ்யாதூர்த்வதோ வாம
பார்ஸ்வகே || 2 ||

விஷ்ணுர்வராஹரூபேண தக்ஷிணாம்ஸே ஹ்யதோமுக: |
விஷ்ணுர்தக்ஷிணபார்ஸ்வே து வாமபார்ஸ்வே விதாதக: ||

ஹ்ருதயாஞ்ஜலிஸம்யுக்தௌ ஸ்திதௌ தௌ லிங்கபார்ஸ்வகே |

எண்பத்தோன்றாவது படலம்

லிங்கோத்பவ மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து லிங்கோத்பவ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. லிங்க உருவத்தின் நடுவில் சந்திரசேகர மூர்த்தியைப்போன்ற சிவ ரூபத்துடன் கூடியது லிங்கோத்பவ மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் நளகையிலிருந்து பாததலம் வரையில் லிங்கத்தில் மறைந்திருப்பதாகும். பிரம்ஹதேவர், அன்னப்பக்ஷியி னுருவங்கொண்டு, மேலுக்குடன் (லிங்கத்தின் மேல் பக்கத்தில்) இடது பக்கத்தில் கல்பிக்கப்படவேண்டும். (3)

விஷ்ணுவானவர், வராஹரூபத்துடன் அதோமுகமாக (லிங்கத்தின் அடிப்பக்கத்தில்) வலது பக்கத்தில் கல்பிக்கப் படவேண்டும்.

பிரம்ஹா, விஷ்ணு இருவரும் மார்பில் கைகளைக்கூப்பி வைத்துக்கொண்டு, லிங்கத்தின் இருபக்கங்களிலுமிருக்க வேண்டும்.

𑌰𑌕𑍍𑌤𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌾𑌭𑌾𑌃 𑌸𑌾𑌂𑌬𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌵𑌿𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑌾𑌃 ॥ ௪ ॥

𑌏𑌵𑌂 𑌲𑌿𑌂𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌶𑍃𑌣𑍁 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌲𑌿𑌂𑌗𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂
𑌨𑌾𑌮𑍈𑌕𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

பரமேசுவரன், விஷ்ணு, பிரம்ஹா இவர்களின் நிறமானது முறையே சிகப்பு, நீலம், மஞ்சள் நிறமாகும். (4)

இவ்விதமாக லிங்கோத்பவ மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விருக்ஷ ஸங்கிரஹணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (5)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் லிங்கோத்பவ லக்ஷணமென்னும்
எண்பத்தோன்றாவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ||

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌹𑌣𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 |
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷 𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

𑌸𑌾𑌂𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌸𑌾𑌂𑌸𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂(𑌦𑍃𑌢)𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌵𑌾 (𑌜𑌾𑌤𑌂) 𑌋𑌜𑍁𑌤𑍍𑌵𑌂
𑌸𑌾𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌘𑌨𑌮𑍍 || ௨ ||

𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌸𑌾𑌰𑌾𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌘𑌨𑌮𑍍 |
𑌶𑍀𑌤𑍋𑌷𑍍𑌣𑌸𑌂𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌾𑌰𑌸𑌮𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 || ௩ ||

𑌯𑌤𑍍𑌤𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌂𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿𑌤𑍋𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌭𑍂𑌮𑍌 𑌵𑌾 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌦𑌿𑌕𑌾𑌦𑍃𑌢𑌮𑍍
(𑌦𑍃𑌢𑌤𑍍𑌵𑌂) || ௪ ||

எண்பத்திரண்டாவது படலம்.

விருக்ஷ ஸங்கிரஹணவிதி.

இனி விசேஷித்து விருக்ஷ ஸங்கிரஹணவிதியைக் கூறுகிறேன். விருக்ஷமானது, புருஷ தேவதைகளுக்கும் ஸ்திரீ தேவதைகளுக்கும் சூலதாருநிர்மாணத்திற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (1)

அழுத்தமும் பசையும் (களிப்பும்) உள்ள பூமியிலுண்டானது, வளைவில்லாமல் நேராக இருப்பது, அழுத்தமாக இருப்பது, கனமாக இருப்பது, ஸ்வல்பமான வாஸனையுடனிருப்பது, பழம்-புஷ்பம் இவைகள், அழுத்தமாகவும் கனமாகவும் இருப்பது, குளுமையும் உஷ்ணமும் கலந்திருப்பது, மனதிற்குக் கவர்ச்சிகரமாக இருப்பது, இத்தகைய குணங்களையுடைய விருக்ஷமானது, புருஷ விருக்ஷம் எனப்படும். இத்தகைய புருஷ விருக்ஷமானது, புருஷதேவதைகளின் சூலதாரு நிர்மாணத்திற்கு உகந்ததாகுமென்று கூறப்படுகிறது. (8½)

ஸமுத்பூதம் க்ரமாத் க்ஷீணம் வ்ருக்ஷம் ததைவ ம்ருதும்
தலை: ।
அதிஸார்த்வஸம்யுக்தம் அதிஸ்நிக்தரஸம்யுதம் ॥ ரு ॥

அதிஸ்நிக்தஸரஸாயுக்தம் ரஸம் சைவ ததா ஹிதம் ।
ஏதத் ஸ்த்ரீவ்ருக்ஷமாக்யாதம் தேவீநாம் ஸம்ப்ரயோஜ்யகம் ॥

க்ஷீணமூலஸமாயுக்தம் பலம் புஷ்பம் தலம் ததா ।
அதிதுர்பலமாக்யாதம் யத்தத் ஷண்டமுதாஹ்ருதம் ॥ எ ॥

சந்தனம் சம்பகம் சைவ ரக்தசந்தனமேவ ச ।
சாகம் ச கதிரம் சைவ ஹேமசீர்ஷம் ச குங்குமம் ॥

ஆர்ஜவம் சிம்சபம் சைவ ராஜாதன(ஸ்தநம்)ப்ரியால)கம் ।
ஸம்ப்ரோக்யம் க்ரமாத்யாதம் தேவதாஸ்ஸுஸுகவாஹம்
ம்ருதே(ஹரே)த் ॥ கூ ॥

ஜீர்ணம் வர்ணாந்தராயுதம் ஸிரஸ்ஸுஷ்கம் விஸர்ஜயேத் ।

ஸாரமுள்ள (களிப்பு) பூமி, ஸாரமற்ற பூமி இவைகளிலுண்டானது, அதிக மிருதுவாக இல்லாதது, அடிமுதல் நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருப்பது, புஷ்பம், பழம் இலைகள் மிகவும் மிருதுவாக இருப்பது, அதிகப்பசையுள்ளது, அதிக ருசி (சுவை)யுள்ளது இத்தகைய குணங்களுடையது, ஸ்திரீ விருக்ஷமாகும். இது ஸ்திரீ தேவதைகளின் சூலதாருவுக்கு உகந்ததாகும். (6)

அடி சிறுத்தது, பழம்-புஷ்பம்-இதழ்கள் மிகவும் துர்பலமாக இருப்பது, நபும்ஸக விருக்ஷமாகும்.

சந்தனமரம், சண்பகமரம், செஞ்சந்தனமரம், தேக்குமரம், கருங்காலிமரம், ஹேமசீர்ஷம், குங்குமம், ஆர்ஜவம், சிம்சுபம், என்ற மரங்கள், அரசமரம், மயூரவிருக்ஷம் இவைகள், சூலம் செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவைகளாகும். அவைகளில், உள்பக்கம் அழுத்தமாக இருப்பதை (வைரம் விழுந்திருப்பதை) கிரஹிக்கவேண்டும். (9)

ஸ்வயம் பதிதவ்ருக்ஷம் ச வாதாஶநிஹதம் ததா || ௰ ||

குல்மவல்மீகஸம்பூர்ணம் வ்யாளபக்ஷிஸமாஶ்ரிதம் |
ந்ருபவேஶ்மஸம்ஸ்தம் ச கர்மகாராத்யதிஷ்டிதம் || ௰௧ ||

தக்தம் ததா வ்ருக்ஷம் கர்மாந்தரநியோஜிதம் |
வர்ஜயேத்தான் ப்ரயத்நேந க்ருஹீதே கர்த்ரு(த்ரு)நாஶநம் ||

தஸ்மாத் ஸர்வப்ரயத்நேந தோஷாட்யம் பரிவர்ஜயேத் |
ஶஸ்தபக்ஷர்க்ஷவாரேஷு ஶஸ்தவ்ருக்ஷாம்ஶ்ச ஸங்க்ரஹேத் ||

ஆசார்ய: ஶில்பி(ல்பீ)கர்தா ச வ்ருக்ஷஸ்தாநம் து ஸம்வ்ரஜேத் |
வ்ருக்ஷாதஸ்தாத் த்ருணாதீநி வ்யபோஹ்ய லேபநம் சரேத் ||

மடித்துப்போனது, வேறுநிறமடைந்தது, உச்சியில்லாதது (நுனிக்கிளையற்றது) கிளையில்லாதது, தானுகவே விழுந்தது, காத்தில் விழுந்தது, இடிவிழுந்தது, புதர்கள் மண்டியது, புத்துள்ளது, பாம்புகளும் பக்ஷிகளுமிருப்பது, ராஜகிருஹத்திலிருப்பது, கர்மகாரன் முதலிய தொழிலாளியின் வீட்டிலிருப்பது, தீப்பிடித்தது, வேறுகாரியங்களுக்கு உபயோகிக்கப்பட்டது, இத்தகைய விருக்ஷங்களை முயற்சியுடன் விலக்கவேண்டும். இத்தகைய விருக்ஷங்களை கிரஹித்தால் அந்தக்காரியம் அழிவடையும் (அல்லது அந்த யஜமானனுக்கு அழிவுண்டாகும்.) ஆகையால் ஸகலவிதமான முயற்சியுடனும் தோஷமுள்ள மரத்தை விலக்கிவிட வேண்டும். (12½)

சிறந்த பக்ஷம் நக்ஷத்திரம் வாரங்களில் சிலாக்கியமான விருக்ஷங்களை கிரஹிக்கவேண்டும். ஆசார்யன், சில்பீ தேவாலய கர்த்தா இவர்கள், மரமிருக்குமிடத்திற்குச்செல்ல வேண்டும். மரத்திற்குக்கீழேயிருக்கும் புல் முதலியவைகளைக் களைந்துவிட்டு (கோமயத்தாலே) சுத்தம் செய்து மெழுக வேண்டும் (14)

யந்த்ரம் த்ரும் ஸமுச்சார்ய அஷ்டதிக்ஷு பலிம் க்ஷிபேத் |
யத்வ்ருக்ஷாஶ்ரிதா தேவா தாநவாஶ்ச பிஶாசகா: || ௧௫ ||

நாகா: கருடகந்தர்வா: ஸித்தவித்யாதராஶ்ச யே |
ஸ்வயம் பிம்பார்த்தவ்ருக்ஷஸ்ய மத்யம் ஸ்வஸ்திதாயைவ || ௧௬ ||

இத்யுக்த்வா ச பலிம் தத்யாத் தத்யோதநம் ஸபுஷ்பகம் |
ஸக்தசந்தநஸம்யுக்தம் கந்ததோயஸமந்விதம் || ௧௭ ||

வ்ருக்ஷஸ்யைஶாநதிக்பாகே ததோ ஹோமம் ஸமாசரேத் |
ஸ்தண்டிலம் ஸைகதம் கல்பயேத் ஹஸ்தமாத்ரப்ரமாணகம் ||

அக்ந்யாதாநாதிகம் ஸர்வம் அக்நிகார்யம் ஸமாசரேத் |
ஸமிதாஜ்யாந்நஹவிஷா ஹோமம் க்ருத்வா (கல்பயேத்)
ஶிவம் விஜ: || ௧௯ ||

(அதன் பிறகு) மேலே கூறப்படும் மந்திரத்தைச் சொல்லி எட்டுத்திக்குகளிலும் பலியிடவேண்டும். மந்திரம்- "இந்த மரத்தை அண்டியிருக்கின்ற தேவர்கள், தானவர்கள், பிசாசங்கள், நாகங்கள், கருடர்கள், கந்தர்வர்கள், ஸித்தர்கள், வித்தியாதரர்கள், முதலிய யாவரும், அவரவர்களின் நன்மையை உத்தேசித்து, இந்த மரத்தை விட்டு விலகவேண்டும். இந்த விருக்ஷமானது, தேவதாபிம்பம் செய்வதற்கு அவசியமானது" என்ற பொருளுள்ள மந்திரத்தை ஜபித்து, தயிர்கலந்த அந்நத்தை பலிகொடுத்து அதன்மேலே, புஷ்பம், சந்தநமிட்டு, வாசனையுடன் கூடிய ஜலத்தையும் விடவேண்டும். (17)

அதன்பிறகு, மரத்திற்கு ஈசான திக்கில், ஹோமம் செய்யவேண்டும். (ஹோமம் செய்வதற்காக) ஒரு முழம் அகல நீளத்தில் மணலினாலே ஹோமவேதிகை (திட்டாணி) செய்யவேண்டும். (18)

அக்நி ஆதாநம் முதலிய அக்நி காரியங்கள் எல்லாவற்றையும் செய்யவேண்டும் பிறகு, ஸமித்து, அந்நம்,

ஸமிதோ ஹ்ருதயேனைவ மூலேனாஜ்யம் ச ஹோமயேத் |
அகோரேண அன்னம் ஹுத்வா ப்ரத்யேகாஷ்டஶதாஹுதீ: ||

ஜயாத்யைரப்யாதாநைஶ்ச ராஷ்ட்ரப்ருத்பிஶ்ச ஹோமயேத் |
ததஸ்த்வக்னிம் ஸமுத்வாஸ்ய வ்ருக்ஷம் ப்ரோக்ஷ்ய ஶிவாம்பஸா ||
ஶிவாத்மகேதி மந்த்ரம் து ஜபேத் வ்ருக்ஷம் ஸ்ப்ருஶந் குரு: |
வ்ருக்ஷஸ்ய பூர்வபாகே து முகம் ப்ருஷ்டம் து பஶ்சிமே || ௨௨ ||

தக்ஷிணம் ஸவ்யபார்ஶ்வம் ஸ்யாத் வாமபார்ஶ்வம் ததோத்தரே |
ஜ்ஞாத்வைவம் முகபூர்வாணி து தஸ்ய ச்சேதநமாரபேத் ||

ஆஜ்யம், இவைகளினாலே, பரமேசுவரனை உத்தேசித்து ஹோமம் செய்யவேண்டும். (19)

ஸமித்துக்களை ஹிருதயமந்திரத்தினாலேயும், அன்னத்தை அகோரமந்திரத்தினாலேயும், ஆஜ்யத்தை மூலமந்திரத்தினாலேயும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸமித்து, அன்னம், ஆஜ்யம், இவைகளில் ஒவ்வொன்றையும் 108 ஆஹுதிகள் செய்யவேண்டும். (20)

பிறகு, ஜயாதி மந்திரங்களாலேயும், அப்யாதான மந்திரங்களாலேயும், ராஷ்ட்ரப்ருத் மந்திரங்களாலேயும், ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதன் பிறகு, அக்நியை உத்வாஸநம் செய்து, சிவோதகத்தை மரத்தின் மீது தெளிக்கவேண்டும். பிறகு, ஆசார்யன் மரத்தைத்தொட்டுக் கொண்டு, "சிவாத்மக" என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்க வேண்டும். (21½)

கிழக்கு திக்கில் விருக்ஷத்தின் முகமாகும். மேற்கு திக்கில் மரத்தின் பின்பக்கமாகும். தெற்கு வலதுபக்கமாகும். வடக்கு இடதுபக்கமாகும். இவ்விதமாக, முகம் முதலியவைகளை நன்கு கவனித்துப் பார்த்துக்கொண்டு,

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌜𑌪𑍍𑌤𑍍𑌵𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌚𑍍𑌛𑍇𑌦𑌂 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
*𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑌂 𑌤𑍁 𑌦𑍋𑌷𑌕𑍃𑌤𑍍 ॥ ௨௪ ॥

𑌅𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇𑌣 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌮𑍂𑌲𑌮𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑍍𑌥𑌪𑌤𑌿𑌃 𑌛𑍇𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌾 𑌚𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑍇 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌤𑌨𑌂 𑌶𑍁𑌭𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌦𑌿𑌕𑍍𑌪𑌤𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌤𑍍𑌨𑌤𑌃 ॥௨௬॥

𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯𑍇𑌦𑍍𑌦𑌾𑌰𑍁 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌮𑌾𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌨𑌂 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 । (?)

பிறகு, அதை வெட்டவேண்டும். முதலில் அஸ்திர மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு மூன்று முறை மரத்தை வெட்டவேண்டும். அந்த வெட்டுவாயில் பால் அல்லது ஜலம் ஸ்ரவித்தால் (மரத்தின் ரஸமானது பால்நிறமாகவோ அல்லது ஜலத்தைப்போலவோ கசிந்து காணப்பட்டால்) அந்த மரம் சிறந்ததாகும்.

ரக்தத்தைப்போல கசிந்து காணப்பட்டால் அது கெடுதியாகும். ஆகவே, ரக்தமாக காணப்பட்டால், அதனாலே உண்டாகக்கூடிய தோஷ சாந்திக்காக, அஸ்திர மந்திரத்தினாலே சாந்தி ஹோமம் செய்யவேண்டும். (24½)

பிறகு, ஸ்தபதியானவன், முறையே விருக்ஷத்தின் அடிப்பக்கம் முழுமையும் சேதிக்கவேண்டும். (துண்டு செய்து எடுக்கவேண்டும்) (25)

வெட்டிய மரமானது கிழக்கு அல்லது வடக்கு திக்கில் விழுந்தால், அது சுப பலனைத்தரும். மற்ற திக்குகளில் விழுந்த மரத்தை முயற்சியுடன் நீக்கிவிடவேண்டும். (26)

*𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌤𑍋𑌯𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇 𑌤𑍁 𑌦𑍋𑌷𑌕𑍃𑌤𑍍 ।
𑌅𑌸𑍃𑌕𑍍𑌸𑍍𑌰𑌾𑌵𑍇𑌽𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌹𑍋𑌮𑌂 𑌸𑌮𑌾
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑌾𑌠𑍋 𑌭𑌵𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌤𑌿 । [𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௨௯ ॥

[illegible]
([illegible]) [illegible] ।
[illegible] ॥ ௩0 ॥

[illegible] ।

அதன் பிறகு மரத்தின் ஸ்கந்தங்களை (பெருங்கிளைகளை) துண்டிக்கவேண்டும் (வெட்டிவிடவேண்டும்)

... ... ?

பிறகு அந்த மரத்தை பசும்பாலினாலும் கந்தோதகத்தினாலும் ஸ்நானம் செய்து வைத்து, (முழுமையும் நனைத்து) சந்தனமிட்டு, புஷ்பமாலைகளினாலே அலங்காரம் செய்து, புது வஸ்திரம், தர்பைகளை வைத்து சிறிய கயிற்றினாலே அவைகள் விழாமலிருக்கும்படி கட்டி, அந்தமரத்தை, ரதம், பல்லக்கு அல்லது தோளில் தூக்கிக்கொண்டு, மெள்ள மெள்ளச் சென்று, சூலதாரு நிர்மாணம் செய்யும் மண்டபத்திற்கு எடுத்துச்செல்லவேண்டும்.

அந்த மண்டபத்தைப்பெருக்கி சுத்தம் செய்து பசுஞ்சாணத்தினாலே மெழுகவேண்டும். அரிசிமாவினாலே கோலமிட்டு, அந்த மண்டபத்தின் மத்தியில், (மணலினாலே) திட்டாணி செய்யவேண்டும். அந்த சாலையா(மண்டபமா)னது நீளத்திற்கு ஸமமான அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். (30)

அந்த சாலையில் ஸ்தண்டிலமானது (திட்டாணியானது) விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதி அல்லது அதில் பாதி

ப்ராகக்ரம் ஸ்தாபயேத்தத்ர ஸம்முகம் வ்ருக்ஷயோர்பவேத் ||

ருஜ்வக்ஷம் ரக்ஷயேத் தாவத் மாஸம் பக்ஷமதாபி வா |

பச்சாதுக்தம் து கர்தவ்யம் த்வரிதம் து ந காரயேத் ||

இதி காச்யபசில்பே வ்ருக்ஷஸங்க்ரஹணவிதிர்நாம
த்வ்யசீதிதம: படல: ஸமாப்த: ||

(கால் பங்கு) இருக்கவேண்டும். அதன் உயரம் 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அந்த மேடையில் கொண்டுவந்திருக்கும் மரத்தை கிழக்கு நுனியாகவும், அதோமுகமாகவும் வைக்கவேண்டும். அது நன்கு காயும் வரையில் ஒரு மாஸம் அல்லது ஒருபக்ஷம் வரையில், அதை அங்கேயே ரக்ஷித்து வரவேண்டும். அதன் பிறகு கூறியுள்ளதைச்செய்யவேண்டும். அவஸரப்பட்டுச்செய்யக்கூடாது. (32)

**காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் விருக்ஷஸங்கிரஹணவிதி என்னும்
எண்பத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்.**

|| அத த்ர்யஶீதிதம: படல: ||

ஶூலதாருநிர்மாணவிதி: ||

அத வக்ஷ்யே விஶேஷேண ஶூலலக்ஷணமுத்தமம் |
ஶுத்த(ஊர்த்வ)காயஸமம் பேர(ஶ)ந்தர்ஜீவதண்டோத்ஸாரகம் ||

மத்யோதரவிஸ்தாரம் ஸ்யாச்ச தத்வேதாம்ஶைகவிஸ்தரம் |
*மூலாதஷ்டாம்ஶஹீநே து தஸ்யாக்ரஸ்ய ஸமம் பவேத் ||

நாபேஸ்து சதுரஶ்ரம் து ஹிக்காந்தம் வஸுகோணகம் |
ததூர்த்வம் வ்ருத்தபாவ்யாத்தம் †ஶேஷம் வ்ருத்தம் ததைவ ச ||

எண்பத்திமூன்றுவது படலம்.

ஶூலதாரு நிர்மாண விதி.

இனி சூலலக்ஷணத்தை விசேஷித்து நன்கு கூறுகிறேன். பேரத்தினுள் வைக்கவேண்டிய தண்டத்தின் உயரமானது, சுத்த (ஊர்துவ) காயத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியோதரத்தின் (நடுவயிற்றின்) அகலமானது, 4ல் 1 பங்கு விஸ்தாரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். * அது அடியிலிருந்து 8ல் 1 பங்கு குறைவாக இருக்குமிடத்தில் அதன் நுனிக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அது நாபி வரையில் சதுரச்ர (சதுர) மாகவும், அதற்குமேலே கழுத்து வரையில் அஷ்டாச்ர (எட்டுக்கோண) மாகவும், அதற்கு மேலே பாக்கியுள்ள முகமானது வட்டவடிவமாகவுமிருக்க வேண்டும்.

---

*மூலாதஷ்டாம்ஶஹீநம் து தஸ்யாக்ரே து ஸமம் பவேத்| இதி பாடேந பவிதவ்யமிதி பாதி |

†ஶிரஸம் வ்ருத்தமேவ ஹி | இதி ஸர்வத்ர ஸமாதாயஸ்ய பாத்ரகாவாட: |

* அதன் நுனியானது அடியிலிருந்து முறையே 8ல் 1 பாகம் அகலத்தில் குறைந்து இருபக்கங்களிலும் ஸமமாக இருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌰𑌿𑌂𑌶𑌦𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌧(𑌵𑌕𑍍𑌷𑌾)𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌯𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌷𑌣𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑌾𑌮𑌂 𑌘𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑍇
(𑌵𑌕𑍍𑌷𑍋𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌂 𑌤𑌦𑌗𑍍𑌰𑍇) 𑌤𑍁 ।
𑌘𑌨𑌂 𑌯𑍁𑌗𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍂𑌲𑌾𑌦𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 𑌕𑍃𑌶𑌮𑍍 ॥
𑌵𑌕𑍍𑌷𑍋𑌦𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑌯𑌂 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧
𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
*𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌵𑌸𑌾𑌨𑌾𑌦𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍 ॥5॥
𑌵𑌕𑍍𑌷𑍋𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌕𑌟𑌿𑌦𑌣𑍍𑌡𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌶𑌿𑌕 (𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌮𑍍) ॥
𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌤𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌘𑌨𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।

வக்ஷோதண்டத்தின் (நாபிக்கு மேலே கண்டாந்தமான தண்டத்தின்) உயரம் 32 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் $6\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். $7\frac{1}{2}$ அங்குலமுமிருக்கலாம். அதனுடைய கனமானது (கனம்—பருமன்) விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியாக இருக்கவேண்டும். அதன் நுனியானது (நுனியின் கனமானது) 4 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அது முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். (5)

வக்ஷோதண்டத்தின் நடுவில் $3\frac{1}{2}$ அங்குலம் துவாரமிருக்கவேண்டும். அந்த வக்ஷோதண்டமானது, கழுத்திற்குக்கீழே 2 அங்குலம் வரையிலிருக்கவேண்டும். வக்ஷோதண்டத்தின் உச்சியின் எல்லைவரையில் (அத்துடன்) வம்சதண்டத்தை இணைக்கவேண்டும். கடிதண்டத்தின் (நாபியந்தமான தண்டத்தின்) உயரம் 16 அங்குலமாகும்.

---

*𑌹𑌿𑌕𑍍𑌕𑌾𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌦𑌧𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 𑌯𑌾𑌵𑌦𑍍𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑌮𑍍 ।
𑌵𑌕𑍍𑌷𑍋𑌦𑌣𑍍𑌡𑌾𑌗𑍍𑌰𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌂𑌶𑌦𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥
𑌇𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

உச்ச்ராயம் மானமாத்ரம் ஸ்யாத் தாரம் பஞ்சாங்குலம் ஸ்ம்ருதம் ||

கடிதண்டாக்ரஸீமா(மம்)வம்சதண்டே து யோஜயேத் |
வக்ஷ(வக்ஷா)தண்டாதயோ த்வ்யங்குலத்ரயோவிவா ||

*யதாவத் காம்ஸகம் குர்யாத்வக்த்ர விதிநா க்ரமாத் |
ஏகாதி த்ர்யஷ்டபர்யந்தம் ஷட்ஸப்தாஷ்டகரம் து வா || ௰ ||

பிம்போ(அ)திககரம் யாவத் ஸம்க்யம் வக்த்ர(த்வாரா)
ப்ரிவார்யதே |

அத்யமாத்ரம் து ப்ரிவாயாமஹஸ்தம்(வஹஸ்த)ஸம்க்யா விதீயதே ||

வக்ஷதண்டவிஸ்தாரம்(ரு) து ஹஸ்தஸம்க்யா து (வி)
ஹாஜிதே |

பக்ஷ (வக்ஷோ) தண்டத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 4 அங்குலமாகும். · அதன் நடுவில் துவாரமானது 4 அங்குலம் அகலமும், 5 அங்குலம் நீளமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

கடிதண்டத்தின் மேல்பக்கம் எல்லையை (உச்சியை) வம்சதண்டத்துடன் இணைக்கவேண்டும். அல்லது (வம்சதண்டமானது) வக்ஷோதண்டத்திற்குக் கீழே 2 அங்குலத்தில், கடிதண்டத்துடன் இணைந்துமிருக்கலாம். வக்த்ராம்சத்தை (முகபாகத்தை) கூறியுள்ள விதிப்படியே கல்பிக்கவேண்டும். பக்ஷ (வக்ஷோ) தண்டத்தின் முகமானது (நுனியானது) 1 முதல் 8 வரையில் எவ்வளவு கைகளிருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு முகப்புகளுடனிருக்கவேண்டும். (11)

பக்ஷ தண்டத்தின் விசாலத்தை ஹஸ்தங்களின் எண்

---

*யதாவக்த்ரப்ரிவாம் குர்யாத்வக்த்ர விதிநா பவேத் | இதி
பாடாந்தரமாயுதாதர்சே த்ருச்யதே |

யதாவக்த்ராம்சப்ரிவாம் குர்யாத், இதி வாக்ய ஸாவகாசிதி ஸாதி

शिखा(वा)व्यासं तदूर्ध्वा(र्ध्वा)ंशं क्रमान्मूलात् तु
(क्रमादूर्ध्वं) कृशं कुरु || १२ ||

*कटिदण्डाश्रयं चैकं शिखायामं त्र्यङ्गुलम् |
सार्धाङ्गुलं तु तद्व्यासं वृत्तं तत्समनिम्नकम् ||

स्थानकं सकलं चेत्तु ऊरुदीर्घेऽष्टभिः क्षिपेत् |
अष्टाङ्गुलं सदान्यस्य ऊरुमूलायतं भवेत् ||

आसने सकले चोरुदैर्घ्योर्ध्वं न योजयेत् |
ऊरुमूले(ले)रन्ध्रं कृत्वा कटिदण्डाग्रयोजनात् ||

शिखायां तु समायोज्य यावदङ्गु(न्ता)लं यथा |

களாலே வகுக்கவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது அதன் சிகையின் (கையின் உச்சியின்) அகலமாகும். இது மேலேபோன்று வரிசையாக (அடிமுதல் நுனிவரையில்) முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். (12)

*கடிதண்டத்தைச் சார்ந்திருக்கும் ஒரே சிகையின் உயரமானது 3 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அது வட்டமாகவும் அதற்கு ஸமமான கனமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். (13)

ஸகல மூர்த்தியானது ஸ்தாநக மூர்த்தியாக இருந்தால் துடையின் நீளத்திற்குமேலே, 8 அங்குலம் சேர்த்து, ஊரு மூலத்தின் உயரமிருக்கவேண்டும்.

ஆஸந மூர்த்தியாக இருந்தால் துடையின் உயரத்திற்கு மேலே சேர்க்கக்கூடாது.

ஊருமூலத்தில் துவாரம் செய்து, கடிதண்டத்தின்

---

* कटिदण्डाश्रयोर्ध्वाग्रम्, इति सरस्वती महालयपुस्तकपाठः |

* கடிதண்டத்தைச் சார்ந்து ஊர்துவாக்கிரமாக (மேநோக்காக) இருக்கும் நுனியின் உயரம் 3 அங்குலமாகும் என்பது, ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

[illegible] ||

[illegible] |
[illegible]
(வஸிஷ்ட) || ௭ ||

*[illegible] |
[illegible] ||

[illegible] |

அக்கிரங்களில் (இருகோடிகளிலும்) அதன் சிகையில் பிணைக்கவேண்டும். அதன் மத்தியமானது கனமாக இருக்கவேண்டும். (15½)

முழங்காலின் அளவை 2 பாகங்களாகச் செய்து, தொடையினளவுடன் பாதியும், கண்டைக்காலளவுடன் பாதியுமாகக் கணக்கிட்டு, அத்துடன் 3 அங்குலத்தைச் சிகாமானமாகக் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும். (சிகை–உச்சி) இந்த 3 அங்குலமானது முட்டுக்காலின் அளவைக்காட்டிலும் அதிகமாகக் கூறப்பட்ட அளவாகும். முட்டுக்காலின் மத்தியில் பிந்து (துவாரம்) இருக்கவேண்டும். அதன் ஊர்த்துவாக்ரமானது (மேல்ப்பக்கம் நுனியானது) சிகையுடன் (அதிகமாகக் கூறப்பட்ட 3 அங்குலம் சிகையுடன் இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியில் 3 அங்குலம் அதிகமாகச் சேர்க்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

கண்டைக்காலின் அடியின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு, முட்டுக்காலின் சிகையின் அகலமாகும். அழகான (அல்லது நன்கு இழைக்கப்பட்ட) கண்டைக்கால் நுனியின்

---

* [illegible] |

மூர்த்நாக்ரமூர்த்வம் சிகாமாநம் ஜாநுஸந்த்யூர்த்வத: ஸ்திதாவயி ||௧௯||

ஸந்திஹீநாச்ரசூலம் து ஏக ஏவ விதீயதே ।
ஜங்காதீர்க்காவசிஷ்டாத் து தலோ(யு)க்தம் தலமாநம் து யோஜயேத்||

ஊருதண்டஸ்ய(ஸ்ய) த்ரிபாகைகம் மத்யோர்வம்சஸ்ய விஸ்த்ருதம் ।
தஸ்யாக்ரம் து த்ரிபாதம் ஸ்யாத் ஜங்காமூலம் ச தத்ஸமம் ||

ஜங்காக்ரம் த்ரிபாகைகஹீநம் ஜங்காமூல விஸ்த்ருதம் ।
*த்ரியா பாதாக்ராயாமம் க்ருத்வா ஹாநத்வயம் தத: || ௨௨ ||

தலாக்ர விஸ்த்ருதம் தத்ர(த்ரி) த்ர்யம்சம் விஸ்தாரதோ ஹிதம் ।

உச்சியை, (மேல்த்தலப்பை) மேல் முனையில் (துடையின் நுனியில்) இசைக்கவேண்டும். ஜாநுஸந்திக்கு (முழங்கால் பூட்டுக்கு) மேலே அதிகமாக உயர்ந்திருப்பது, சிகையின் அளவான 3 அங்குலமாகும். (19)

ஸந்தியற்ற (பூட்டில்லாத) சதுரமான சூலமானது ஒன்றுதான் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. கண்டைக்கால் நீளத்துடன், தலமானத்தை (பாததல அளவை)க் கூடுதலாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். (20)

ஊருதண்டத்தின் அகலமானது, நடுத்துடையின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு அகலமுடையதாகும். அதன் நுனியானது, (அந்த அகலத்தில்) ¾ பங்கு அகலமுடையதாகும். ஜங்காமூலமும் (கண்டைக்காலின் அடியும்) அதே (¾ பங்கு) அகலமுடையதாகும். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலமானது, அதன் அடியின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு குறைந்திருப்பதாகும்.

பாதநுனியின் அகலமானது, பாததலத்தின் நீளத்தில் 3ல் 2 பங்காகும். பாதமத்தியம் பாதமூலம் இவைகளின் அகலமானது, முறையே பாதாக்கிர விஸ்தாரத்தில்

*த்ர்யம்ச பாதாக்ராயாமம் க்ருத்வா ஹாநம் த்வயம் தத: ||
தலாக்ர விஸ்த்ருதம் த்ரித்ர்யம்சம்(து) விஸ்தாரதோ ஹிதம் ।

𑌷𑌟𑍍𑌕𑌲𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌦𑍈𑌰𑍍𑌘𑍍𑌯(𑌦𑍀𑌰𑍍𑌘𑌾𑌯)𑌤𑍇 𑌵𑌰𑍇 ||

𑌕𑌟𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌦𑌧𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾(𑌯)𑌤𑌮𑍍 |
𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾(𑌕𑌾𑌯𑌰𑍇𑌖)𑌬𑌾𑌹𑍁𑌶𑍂𑌲𑌮𑍍
𑌉𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 || ௨௪ ||

𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑍂𑌲𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌤𑌥𑌾 |
𑌸𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋𑌷𑍍𑌠𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌚 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ||

𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌯𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋(𑌵𑌾𑌪𑍍𑌰𑌕𑍋)𑌷𑍍𑌠𑌾𑌗𑍍𑌰
𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌾𑌰𑌕𑌮𑍍 |

½ பங்கும், ½ பங்தம் இருப்பதாகும். இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் அகலமானது, முறையே, பாதத்தின் அக்ரபாகம் மத்தியபாகம் மூலம் இவைகளின் அகலமாகும். பாதமூலத்தில் அகலமான இடத்தில் நடுவில் துவாரம் செய்ய வேண்டும் அந்த துவாரமானது, ஜங்காக்ர துவாரத்தைக் காட்டிலும் (முழங்கால் பூட்டின் துவாரத்தைக்காட்டிலும்) பெரியதாக இருக்கவேண்டும். (அந்த பாதமூல துவாரத்தில் பாத சூலத்தை) மநோஹரமாகவும் உறுதியாகவும் இருக்கும்படி பொருந்தவைக்கவேண்டும். இனி பாஹு சூலத்தைக் கூறுகிறேன். (24)

பாஹு மூலத்தின் விசாலமானது (மேல்க்கையடியின் அகலமானது) 3 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது அதன் நுனியானது 2 அங்குலம் அகலமுடையதாகும். பிரகோஷ்ட மூலத்தின் (கீழ்க்கை அடியின்) அகலமும் அதேபோன்று (2 அங்குலம்) அகலமுடையதாகும். அல்லது, பிரகோஷ்ட

𑌷𑌟𑍍𑌕𑌲𑌾𑌦𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸 𑌉𑌦𑌯𑌾𑌯𑌤𑌾 𑌵𑌰𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ||

𑌕𑌟𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌚𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌜𑌙𑍍𑌘𑌾𑌗𑍍𑌰𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲(𑌸𑍍𑌥𑍂𑌲𑌂)
𑌵𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌤𑌮𑍍 |

𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌨𑌶𑍂𑌲𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌤𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑍈𑌕𑌵𑌾𑌰𑌃 |

தந்மூலே த்விஸ்த்ருதாயாமம் ஸ்யாத் ப்ரகோஷ்டாக்ர விஸ்தாரகம் ||

பாஹ்வோ ப்ரகோஷ்டயோச்சைவ (மத்யே) கூர்பரம்
ஜாநுவத் பவேத்;

த்வ்யங்குலம் து சிகாமானம் யோஜயேத் த்ருடம் யதா || 27 ||

*பார்ச்வயோர் வர்த்தனம் சைவ வம்ச(வம்)தண்டேன து
யோஜயேத் |

மூலத்தின் அகலமானது 2½ அங்குலமாகவுமிருப்பதாகும். பிரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நுனியின் அகலமானது அதனடியின் அகலத்தில் ஸரிபாதியகலமுடையதாகும். பாஹு, பிரகோஷ்டம் இவைகளின் இடையிலுள்ள, கூர்ப்பரமானது (முழங்கையின் ஸந்தியானது) முழங்கால் ஸந்தியைப்போல இருப்பதாகும். முழங்கை ஸந்தியின் சிகையின் அளவானது 2 அங்குலமாகும். அதை உறுதியாக இருக்கும்படி இசைக்கவேண்டும். (27)

*பார்சுவ வர்த்தநத்தை (இரண்டு பக்கங்களிலுமுள்ள பக்க சூலங்களை) வம்சதண்டத்துடன் (முதுகின் மத்தியிலமைக்கப்படும் வம்சதண்டத்துடன்) இணைக்க

---

*யோஜயேத் ஸுத்ருடம் த்வாரே பாதாங்குலாம்சம் அஷ்ட(அ)ங்குலாவிஷ்டம் |

இதி ஸாரஸ்வதீயே ஹாஸ்யநாத்யகாமதேயாதிகவார: |

28, 29, ச்லோகௌ ஸ்ருஷ்டிதந்த்ராகமதே

ஸ்கந்தம் ஸ்கந்தம் ச நிர்யாஸம் வாஸ்துவம்சாதியோஜயேத் |

ஹஸ்தவாஹநதம் ச்ரோத்ரம் தாருவஜ்ரேண யோஜயேத் ||

குஞ்சிதே வக்த்ரபிம்பே ச ஸ்தம்பம் சைவ ததா பவேத் |

இதி ஸாரஸ்வதீயே ஹாஸ்யசாலாதிகாவார: |

* பாதத்துவாரத்திற்குள் 8 அங்குலம் பதிந்து அழுத்தமாக இருக்கும்படி இணைக்கவேண்டும், என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள அதிக பாடம்.

அதிபக்ஷாயதம் தீர்க்கம் தத்வ்யாஸம் து த்ர்யங்குலம் ||

வம்ஶதண்டஸமாநத்ர ஊர்த்வகாயஸ்த வாங்கி(ஸமாய)தம் |
அக்ரே து பக்ஷதண்டே து மூலதண்டே து யோஜயேத் ||

பார்ச்வமூலே ததா தஸ்ய பார்ச்வவம்ஶே(ஶ)ஷயோரபி |
ஹஸ்தபாததலாக்ரேக்ரே தாம்ரபட்டேண யோஜயேத் ||

ருஜ்வேஸ்து பிம்பே வா ஶூலம் ருஜ்வாவஹம் சரேத் |
தேவாநாம் ஶூலமேவம் ஸ்யாத் தேவீநாமத வக்ஷ்யதே ||

மத்யோதரம் த்ரிதா பஜ்ய ஏகாம்ஶம் வம்ஶ(தஸ்ய)
விஸ்தரம் |

வேண்டும். அதன் நீளமானது, பக்ஷமத்திய தீர்க்கத்திற்கு (பக்கங்களின் நீளத்திற்கு) அதிகமாக இருக்கவேண்டும். அதன் (பக்ஷதண்டத்தின்) அகலம் 3 அங்குலமாகும். (28)

அது, வம்சதண்டத்திற்கு ஸமமாக வணங்கி (வளைந்து) ஊர்துவகாய..............(த்திற்கு ஸமமாக நீண்டு) இருக்கவேண்டும். அதை பக்ஷதண்டத்தின் நுனியிலும் மூலதண்டத்திலும் இணைக்கவேண்டும். பார்சுவ தண்டங்கள் இரண்டும், அடியிலும் (நுனியிலும் உரிய இடத்தில் இசைந்திருக்கவேண்டும்).

ஹஸ்தம் பாததலம் இவைகளின் அக்கிரத்தை நுனியை தாமிரத் தகடுகளினாலே இசைக்கவேண்டும். (ஹஸ்தபாதங்களின் ஸந்திகளை தாமிரத்தகட்டினாலே இறுக்கிச்சேர்த்து பலப்படுத்தவேண்டும் என்பது பொருள்)

பிம்பமானது நேராக இருந்தால், சூலமும் நேராக இருக்கவேண்டும். பிம்பமானது சாய்வாக இருந்தால், சூலமும் சாய்வாகவே இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தேவர்களின் சூலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸ்திரீ தேவதைகளின் சூலத்தைக் கூறுகிறேன். (31)

மத்தியோதரத்தின் விஸ்தாரத்தில் 3ல் 1 பங்கு

உதராம்ஸஹீநமூலம் ஸ்யாத் விஸ்தாரம் தஸ்ய வ்ருத்தகம்
(ததஷ்டாம்ஸகம்) ॥ ௩௨ ॥

பாஹுவிஸ்தாரம் *பாதமர்த்த(ஸ்யா)ர்த்தவிஸ்த்ருதம் ।
பக்ஷதண்டாயதம் ஸேஷம் தஸ்யார்த்தம் விஸ்த்ருதம் பவேத் ॥

தஸ்யார்த்தம் பாஹுதண்டம்(யார்த்தமஷ்டதளம்)ஸ்யாத் கடிதண்ட
முச்யதே ।
கடிதாரே து பஞ்சாம்ஸே யுகாம்ஸம் தஸ்ய தீர்க்கம் ॥

ஸேஷம் பூர்வவத் கர்த்தவ்யம் வக்ஷ்யே (விசேஷம்
து தத:) ஸ்ருணு ।
சூலஸ்ய வம்சதண்டம் து அஷ்டாங்குலம் து சைவ
சோபயேத் ॥ ௩௫ ॥

(உதரசூலத்தின்) விஸ்தாரமாகும். அதன் உச்சியின் அகலமானது, (அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் அகலத்தில்) 8ல் 1 பங்கு குறைவாகவும் வட்டமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

பாஹுவின் (மேல்க்கையின்) அகலமானது, அதன் அகலத்தில் ஸரிபாதி அகலமுடையதாகும். அதன் மிகுதியானது, பக்ஷதண்டத்தின் நீளமாகும். அதன் அகலத்தில் ஸரிபாதியகலம், அதனுடைய அகலமாகும். அதில் ஸரிபாதியளவு அஷ்டதளமாகும். இனி கடிதண்டத்தைக் கூறுகிறேன்.

இடுப்பின் அகலத்தில், 5ல் 4 பங்கு, அதன் நீளமாகும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதுபோலவே செய்ய வேண்டும். இனி விசேஷத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக (34½)

வம்சதண்டத்தை (முதுகெலும்பின் ஸ்தானத்திலுள்ள சூலத்தை) ஆஸநத்தில் (பீடத்தினுள்) 8 அங்குலம் சொருக வேண்டும். (அதற்குமேலே) 3 அங்குலம் பிருஷ்டபாகத்

---

*ததர்த்தாயவிவர்த்திதம் இதி பாடாந்தரம் ஸாதி ஸாதி ।

த்³வாணாம்ஶம் வ்யக்ஷிதம் து *ஶேஷம் கண்ட²ஶோபிதம்
பத³ம் । (?)
ஜங்கா⁴ர்த⁴ஞாத்து ஷண்ணாத்³ரம் ரோபயேத் பூர்வகே பா⁴க³: ॥

‡மத்⁴யார்த⁴ம் து ப்ரவேயம் து ததா³யாமம் து
தது³ர்த்⁴வம் ப⁴வேத் ।
ஶூலமேவம் ஸமாக்²யாதமுபஶூலமதோ²ச்யதே ॥ ௩௭ ॥

த்ரித்ரயம் ஸமாஹ்ருத்ய லக்ஷணகாரணம் ।
உபஶூலாயதம் ப்ருஷ்டே² த்ர்யம்ஶம் மூலம் நதம் ப⁴வேத் ॥ ௩௮ ॥

வேதா³ம்ஶம் மூலம் து தத்ப்ருஷ்ட²ம் ஶூலம்(ம்; யோக்³யம்(ஜ்யம்)
ஸார்தே⁴ பா⁴க³ ।
ஶூலவ்யாஸஸமம் மத்⁴யாத்³ரம் தத்ஸம்யோஜிதம் ॥ ௩௯ ॥

த்ரித்ரயம் து ஸமம் ஸ்யாத் ஸமம் பஞ்சாம்ஶம் பா⁴க³: ।
லக்ஷணம் கதி²தம் ப்ரோக்தா ஶூலாது³பஶூலகம் ॥ ௪௰ ॥

அக்³ரே த்ரயம்ஶம் பஞ்சா தத்ப்ரமாணவிதம் ।
உபஶூலவிதா⁴னம் ச லக்ஷணபூர்வம் வதே³த் ॥ ௪௧ ॥

தின் மானமாகும். அது நீங்கிய மிகுதியானது, (சூலத்தின் பின்பக்கத்தில் பொருத்தப்படும் பாகமாகும்.)...... (35½)

பிம்பமானது ஸ்தானகமாக இருந்தால், அதன் கண்டைக்காலின் நீளத்துடன் 6 அங்குலம் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரம்செய்து, மேலே பாதி கீழே பாதியாகக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ் விதமாக சூலலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி உப சூலத்தைக் கூறுகிறேன். (37)

---

*ஶேஷம் தத் வ்ருத்தவேஶதம் । இதி பா பாடே² ஸாமஞ்ஜஸ்யமிதி ப்ரதி ।

‡மத்⁴யார்த⁴வத்ரவ்ருத்தேஶாயத்தானுபாயதலாத்தத்ஸவேத் । இதி ஸாம்ஸ்தீர்ஹாயுயஸ்ஸ்ரதுகா வாம: ।

உபஶூலஸ்யோச்ச்ரிதாயாம் து வம்ஶாக்ரே ஸுஷிரம் க்ருதம் |
லோஹஜம் தாருஜம் வாபி கீலகம் யோஜயேத் த்ருடம் || ௪௨ ||

பிம்பார்த்தம் ஶூலமாக்யாதம் தஸ்மாத் யுக்த்யா ஸமாசரேத் |
ஶூலலக்ஷணமாக்யாதம் ஶூலஸ்தாபநமுச்யதே || ௪௩ ||

இதி காஶ்யபஶில்பே ஶூலலக்ஷணம் நாம
த்ர்யஶீதிதம: படல: ஸமாப்த: ||

பித்திமத்தியிலிருந்து பக்ஷதண்டகராந்தமானது, உபசூலத்தின் உயரமாம். அதன் அகலம் 8 அங்குலம். கனம் 4 அங்குலம். இதை ஸமதலத்தில் பொருந்தவைக்க வேண்டும். அதில் அகலத்திற்கேற்ற துவாரமிருக்க வேண்டும்.

பித்திமத்யெம் அதன் மூலமாம். மூலத்தைக் கட்டி பலப்படுத்த வேண்டும். பக்ஷதண்டம், கடிதண்டம், சூல தண்டங்களைச் சேர்த்து துவாரத்தில் கட்டி, கீலபந்தனம் செய்யவேண்டும். (கீலம் – முளை)

உபசூலத்தின் உச்சியில், வம்சதண்டத்தின் அக்கிர பாகத்தில் (உச்சியில்) துவாரம் செய்யவேண்டும். (அதில்) லோஹத்திலான அல்லது மரத்திலான கீலகத்தை (முளையை)ச் சொருகி உறுதி செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக பிம்பநிர்மாணத்திற்கான சூலமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், (இந்த சூலத்தை) சொல்லியிருக்கும் படியே செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக சூலலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி சூலஸ்தாபனத்தைக் கூறுகிறேன்.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் சூலலக்ஷணமென்னும்
எண்பத்திமூன்றுவது படலம் முற்றும்.

|| அத² சதுரஶீதிதம: படல: ||

ஶூலஸ்தா²பநவிதி⁴: ||

அத² வக்ஷ்யே விஶேஷேண ஶூலஸ்தா²பநமுத்தமம் |
கதி²தோக்தே மாஸே ச ஶுப⁴ர்க்ஷே வாரே லக்³நகே || 1 ||

நிஶ்சித்ய ஸ்தா²பநம் தஸ்ய பூர்வம் அங்குரார்பணம் |
ப்ராஸாத³ஸ்யாக்³ரதோ தே³ஶே மண்ட³பம் சதுரஶ்ரகம் || 2 ||

*பஞ்சஸப்தகரம் வாத² நவ ஹஸ்தமதா²பி வா |
பாத³ஹஸ்தஸமாயுக்தம் ஷோட³ஶஸ்தம்ப⁴ஸம்ஹிதம் || 3 ||

தந்மத்⁴யே மண்ட³பே வேதி³ம் ஹஸ்தவிஸ்தாரஸம்மிதம் |
யதா²ர்ஹவர்ணாட்⁴யம் வஸ்த்ரகம் (பேதகம்) நீவ்ர (நிவ்ரீ)
ணம் ந்யஸேத் || 4 ||

எண்பத்திநான்காவது படலம்.

சூலஸ்தாபநவிதி.

இனி உத்தமமான சூலஸ்தாபந விதியைக் கூறுகிறேன். முன்பு கூறப்பட்டிருக்கும் (சிறந்த) மாதத்தில் சுபகரமான நக்ஷத்திரம், வாரம், லக்னத்தில் சூலஸ்தாபனத்தை நிச்சயித்து, அதற்கு முன்பு அங்குரார்ப்பணம் செய்ய வேண்டும். பிராஸாதத்திற்கு (தேவாலயத்திற்கு) முன் பக்கத்தில் சதுரச்ரமான (சச்சதுரமான ஓர்) மண்டபத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் * அதன் அகலநீளம் 5, 7, அல்லது 9 முழம் இருக்கவேண்டும். 10 முழமும் இருப்

---

*பஞ்சஸப்தகரம் வாத² பதி³த்ரயஸமாயுதம் |
ஷோட³ஶஸ்தம்ப⁴ஸம்யுக்தம் த்³வாத³ஶஸ்தம்ப⁴ஸம்யுதம் ||
தந்மத்⁴யே மண்ட³பே வேதி³ம் ஹஸ்தவிஸ்தாரஸம்மிதம் |
யதா²ர்ஹம் வர்ணாட்⁴யம் வாஸகம் நிவ்ர (நிவ்ரீ) ணம் ந்யஸேத் ||
இதி க்³ரந்தா²ந்தரபாட²: |

* அதன் அகலநீளமானது 5, அல்லது 7 முழமும் 3 அடியும் இருக்கவேண்டும். அல்லது 5, அல்லது 7 முழமாகவும்

*வஜ்ரயம் வம்ஸநாலாஜ்யம் நாஸிகௌரஷஹாதிபி: |
ஷோவயெத்ர வியாமெ ந உத்தாம ம் த ஹ லோலிகழ || ரு ||

தரம் மவெஷ நாவெதம் வரதோரணஸம்யுகழ |

பதுமாகும். அதற்கு 16 கால்கள், அல்லது தூண்கள் இருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலமானது 8 அங்குலம் உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதன் பாதத்தின் அகலமும் உயரமும் 10 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதன் பரீணாஹமானது (பரீணாஹம்-சுத்தளவு சுத்துப்புறமானது) கிடைத்த அளவுக்கு இருக்கவேண்டும். அது வக்கிரமாகவும் (வக்ரம்—கோணல்) (கோணல் இல்லாமலும்) சிதைவு இல்லாமலும் உறுதியாகவுமிருக்கவேண்டும். (4)

அந்த மண்டபத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் மூங்கில்களால் வளையங்கள் கட்டவேண்டும். (போய்வருவதற்கு ஸாதநமான மார்க்கங்கள்.) அதில் தேங்காய் முதலியவைகளால் அலங்காரம் செய்யவேண்டும். அதன் உச்சியில் முத்துக்களை தொங்கவிடவேண்டும். தர்பங்களை அலை அலையாகச் சுத்திக்கட்டவேண்டும். தோரணங்களைக்

---

3 பிரிவுகளுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். அதில் 16 அல்லது 12 கால்களிருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலம் 8 அங்குலம் உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். 10 (அங்குலம்) அகலமும் உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். கிடைத்தவரையில் சுத்தளவு உடையதாக இருக்கவேண்டும். அது வாமகமாகவும் குட்டையாகவும் (அல்லது அழகாகவும்) வடுவில்லாமலும் உறுதியாகவுமிருக்கவேண்டும் என்பது பதுப்பித்த புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

*வஜ்ரம் வம்ஸாத்வம்ஸாட்யம் நாஸிகௌரதிஷாதிபி: |
உத்யோஷ வியாமெ ந உத்தாஸ மஹ தஹ லோலிகழ ||
தரம்மெதி .... ஹாரதோரணஸம்யுகழ |

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍𑌭𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌨𑌸𑌂𑌯𑍁𑌤𑌮𑍍 || ௬ ||

𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌦𑍍𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌾𑌽𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌛𑌿𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌲𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 |
*𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾𑌯𑌾𑌮𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 || ௭ ||

𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌯𑍋𑌜𑌿𑌤𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑌾 |
𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑍋𑌦𑌰𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍇𑌖𑌯𑍇𑌤𑍍 ||

𑌪𑌰𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌗𑍍𑌨𑌿𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌿𑌨𑌾 𑌤𑌤𑌃 |
𑌚𑌤𑍁𑌰𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌧𑌨𑍁𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌦𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌾𑌦𑌿𑌦𑌿𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌚 ||

𑌶𑌕𑍍𑌰𑌶𑌙𑍍𑌕𑌰𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑍁𑌣𑍍𑌡𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 |

கட்டவேண்டும். இத்தகைய 4 வழிகளிலும் ஸ்தம்பங்களைத் துணிகளாலே போற்றி அலங்கரிக்கவேண்டும். இந்த 4 துவாரங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களை ஓட்டைகளில்லாமல் மறைத்துவிடவேண்டும். அல்லது ஆங்காங்கு ஜன்னல்களை கல்பிக்கவேண்டும். மண்டபமத்தியிலுள்ள வேதிகை (திட்டாணி)யானது (நீளம்) மண்டபத்தில் 3ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும் (அதன் மத்தியில்) 6 அங்குலம் அகலம் உயரமுடையதாக (திட்டாணியை) கல்பிக்கவேண்டும். அது கண்ணாடியின் மத்தியத்தைப்போல அழகாகவும் அழுத்தமாகவும் இருக்கும்படிசெய்து, அதில் உருவத்தை எழுதவேண்டும்? (8)

அந்த வேதிகையைச் சுற்றிலும் மேலே கூறப்படும் முறையுடன் அக்கினி குண்டங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். சதுரச்ர குண்டம் தநுர்விருத்த (வில்லைப்போல அரைவட்டமான) குண்டம், பத்மகுண்டம், இவைகளைக் கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் கல்பிக்கவேண்டும். கிழக்கு வடகிழக்கு

---

*𑌮𑌣𑍍𑌡𑌪𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕(𑌂) 𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑌕𑌮𑍍 ||
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑌾𑌗𑍈𑌕𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑍇𑌦𑌿𑌕𑍋𑌚𑍍𑌛𑍍𑌰𑌯𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 |
𑌷𑌣𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑍋𑌚𑍍𑌚𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌯... ... ...𑌵𑌾 ||
𑌦𑌰𑍍𑌪𑌣𑍋𑌦𑌰𑌸𑌂𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑍁𑌦𑍃𑌢𑌂 𑌵𑌿𑌲𑍇𑌖𑌯𑍇𑌤𑍍 |

குண்டமேவம் ஸமாக்யாதம் கேவலாநாம் விசேஷத: || 11 ||

கௌரீஸஹிதபிம்பம் சேத் தத்கோணேஷ்வர்த்தபத்ரவத் |
குண்டாநி கல்பயேச்சேஷம் ப்ராக்வச்சைவ ப்ரகல்பயேத் ||

குண்டலக்ஷணவத் கல்பயேத் ஸர்வகுண்டானி தேசிக: |
கோமயாலேபநம் க்ருத்வா பிஷ்டசூர்ணைரலங்க்ருதி: ||

ப்ராஹ்மணான் போஜயேத்தஸ்மின் புண்யாஹம் வாசயேத்தத: |
மஹேந்த்ராஸ்த்ர பதம் யாவத் ஹோமம் க்ருத்வா விதானத: ||

வேதிகாம் அக்நிகுண்டம் ச பர்யக்நிகரணம் சரேத் |

இவைகளின் மத்தியில் விருத்த (பெரிய) குண்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக குண்ட நிர்மாணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது ஸாதாரணமாகக் கூறப்பட்டது. விசேஷமாக, மூர்த்தியானது கௌரீதேவியுடனிருந்தால் (அந்த குண்டங்களின்) கோணங்களில் அர்தபத்ரத்துடன் (பாதி இலை அல்லது பாதி இதழ்போன்ற வடிவத்துடன்) இருக்கவேண்டும். மற்ற குண்டங்களை முன்பு கூறியபடியே கல்பிக்கவேண்டும். தேசிகன், எல்லாக் குண்டங்களையும், அந்தந்த குண்டங்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் லக்ஷணத்துடன் கல்பிக்கவேண்டும்.

பிறகு பசுவின் சாணத்தினாலே அந்த குண்டங்களை மெழுகி, அரிசிமாவினாலே அலங்காரம் செய்யவேண்டும். (கோலமிடவேண்டும்.) (12)

பிறகு அந்தவிடத்தில் பிராமணர்களுக்கு போஜனம் செய்துவைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு புண்யாஹவாசனம் செய்யவேண்டும்.

(ஹோமத்திற்குக் கூறியுள்ள மந்திரத்தில்) மஹேந்திர என்ற பதம் வரையில், விதியுடன் ஹோமம் செய்து, வேதிகையையும் அக்நி குண்டத்தையும் பர்யக்நிகரணம் செய்யவேண்டும். (அக்கினியுடன் வலமாகச் சுற்றிவர வேண்டும்.) (13½)

நிஶி ஷஷ்டிதிவஸாத் பூர்வராத்ரௌ ஹ்யதிவாஸநம் ||

மண்டபே வேதிகாயாம் து அஷ்டத்ரோணைஸ்து ஶாலிபி: |
கர்தவ்யம் ஸ்தண்டிலம் தஸ்மிந் ஸாஷ்டபத்ரம் ஸகர்ணிகம் ||

தண்டுலைஸ்ச திலைர்தர்பைர் லாஜை: புஷ்பைரலங்க்ருதம் |
ஶயநம் ஆஹதேநைவ வஸ்த்ரேணைவ ப்ரகல்பயேத் ||

தூபதீபைஸ்ச புஷ்பைஸ்ச கந்தைஸ்சாபி ப்ரபூஜயேத் |
ப்ராஹ்மணஸ்ச ததோ மத்யே தாருபீடம் ப்ர
(தம் ஸ்தாப்ய)கல்பயேத் || ௧௫ ||

தஸ்யோர்த்வம் ஶாலீம்ஶ்ச ந்யஸ்ய தஸ்யோபரி ஸிதா: |
ப்ராங்முகம் ஸ்தாபயேத் ஶூலம் பஞ்சகவ்யாபிஷேசிதம் ||

ஶாசிஹவேத்யதிகம் தேந க்ருத்வா (ஸூராவ்ய) மந்த்ராதிகை:
ஹர: (ஸா) |

சூலஸ்தாபநத்திற்குக் குறிப்பிட்ட நாளுக்கு முதல் நாள் இரவு அதிவாஸநம் (உபவாஸமிருந்து அந்த இடத்திலேயே வஸிக்கவேண்டும்) செய்யவேண்டும். (14)

மண்டபமத்தியிலுள்ள வேதிகையின்மீது 8 துரோணம் (த்ரோணம்—தூணி—4 மரக்கால்) நெல்லினாலே ஸ்தண்டிலத்தை (மேடையை) கல்பிக்கவேண்டும். அதில் (நடுவில்) கர்ணிகையும் 8 இதழ்களுமுடைய தாமரை மலரையும் கல்பிக்கவேண்டும். அதன்மேலே, அக்ஷதை, எள்ளு, தர்பம், பொரி, புஷ்பம், இவைகளாலே அலங்கரித்து, துவைக்காத (புதிதான) வஸ்திரத்தினாலே சயநத்தை (படுக்கையை)க் கல்பிக்கவேண்டும். அதை, தூபம், தீபம், புஷ்பம், சந்தநம், இவைகளாலே பூஜிக்க வேண்டும். பிராம்ஹணன் (ஆசார்யன்) அதன் மத்தியில் தாருபீடத்தை (மரத்தினலான பீடத்தை) வைத்து, அதன் மேலே, பஞ்சகவ்யத்தினாலே அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட சூலத்தை கிழக்குமுகமாக வைக்கவேண்டும். "சுசிஹவ்ய"

ஸ்தாபயேத் ஹ்ருதா தேவீம் ச கந்தோதேந ஸ்நாபயேத் ||
கந்தபுஷ்பைஸ்ஸமப்யர்ச்ய தேவேசஸ்ய ஸதேவ்யயோ: |
ரக்ஷாபந்தம் ப்ரகுர்வீத தக்ஷிணே ஹஸ்தயோ: ||
ஸூத்ரம் ஹேமமயம் வாபி பஞ்சஸூத்ரமதாபி வா
கவசேநைவ ரக்ஷாம் ச பந்தயேத் || ௨௦ ||

*ஸூலத்வயம் ப்ராக்சிரஸ்கம் பச்சிமாபிமுகம் ததா |
தீர்ககூர்ச்சஸமாயுக்தம் வாத்யகோஷஸமந்விதம் ||
சயநே ஸ்தாபயேத் ஸம்யக் வாமபார்ச்வே து தேவ்யா:
ஸூலம் ச ||௨௧||

தயோ: ஸிரோபாகே து வஸ்த்ரத்வயம் ந்யஸேத்
தயோ: கும்பயோ: ஸூத்ரம் ச வேஷ்டயேத் ||௨௨||

என்ற மந்திரத்தினலே (சூலத்தை) ஸ்தாபித்து, ஹ்ருதய மந்திரத்தினலே, கந்தோதகத்தினலே ஸ்நாநம் செய்வித்து தேவேசனையும் தேவியையும் ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். கந்தம், புஷ்பங்களாலே பூஜிக்கவேண்டும். பிறகு, தேவேசன், தேவி, இருவர்களுடைய வலது கைகளில் கௌதுகபந்தநம் (ரக்ஷாபந்தநம்) செய்யவேண்டும். ரக்ஷா பந்தந ஸூத்திரமானது, தங்கத்தினலேயாவது பஞ்சுநூலினலேயாவது இருக்கவேண்டும். கவசத்தினலே ரக்ஷையைக் கட்டவேண்டும். (20)

(அதன் பிறகு) சிவசூலத்தை கிழக்குத் தலையாகவும், மேற்கு நோக்கிய முகமாகவும், நீண்ட கூர்ச்சத்துடனும், வாத்தியகோஷத்துடனும் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அதன் இடது பக்கத்தில் உமாதேவியின் சூலத்தை (முன் போலவே) படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அந்த 2 சூலங்களில் தலையின் முன்பக்கத்தில் 2 வஸ்திரங்களை (2 கடங்களை) வைக்கவேண்டும். அந்த கலசங்களில் நூல் சுற்றி

*த்ருஷ்டமேதத் ஸூலத்வயம், இதி ஸம்ஸ்க்ருதபாடாந்தரம் |

ஸஸூத்ரம் ஸஹிரண்யாட்யம் ச ஸகூர்ச்சம் வஸ்த்ரவேஷ்டிதம் (வேஷ்டிதம்) |
த்ரோணகும்பாம்பு ஸம்பூர்ணம் சிவகும்பம் ததுச்யதே || ௨௩ ||

தஸ்யார்த்தம் தோயஸம்பூர்ணம் ப்ராக்வத் ஸூத்ராதிபி-
ர்யுதம் |
கௌரீபீஜஸமாயுக்தம் கௌரீகும்பமிதம் பரம் || ௨௪ ||

*தந்மத்யே ஹ்ருதி கும்பம் து ஸ்தாப்ய மந்த்ராதிபிஸ்ஸஹ |
கௌரீகும்பே து தஸ்யார்த்தம் மந்த்ரம் ந்யஸ்ய விசேஷத: ||
பரிதோஷ்டௌ ந்யஸேத் ஸூத்ராத்யைச்சைவ ஸஜ்ஜிதாந் |

கூர்ச்சங்கள் வைத்து, (கூர்ச்சம்-தர்பைகளாலே செய்யப்பட்ட ஒருவித முடிச்சு) வஸ்திரத்தைச் சுத்தவேண்டும்.

4 மரக்கால் ஜலத்துடன் கூடிய கலசத்திற்கு சிவகும்பம் என்று பெயர். (சிவகலசத்தில் 4 மரக்கால் ஜலம் நிறைந்திருக்கவேண்டும் என்று பொருள்.) அதில் பாதியளவு (2 மரக்கால்) ஜலத்துடன் நிறைந்திருப்பது கௌரீ கலசமாகும். இதுவும் சிவகலசத்தைப்போலவே ஸூத்திரம் முதலியவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும். இந்த கலசத்தில் கௌரீ பீஜத்துடன் (பூஜாதிகளைச் செய்யவேண்டும்.) பரமேசுவரனுடைய மூலமந்திரத்தினாலே, பரமேசுவர கும்பத்தில் (ஆவாஹநாதிகள் செய்து) கந்தம் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலே பூஜிக்கவேண்டும். கௌரீகும்பத்தில் விசேஷித்து கௌரீமந்திரத்தினாலே பூஜிக்கவேண்டும். (25)

இவ்விரு கும்பங்களைச் சுற்றிலும், நூல் முதலியவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட, 8 கலசங்களை வைத்து,

*மூலமந்த்ரம் சிவே கும்பே, இதி ஸர்வஸ்மிந் கோசயுக்தே மாத்ருகா பாட: |

வித்யேஶாம்ஶ்ச ஶிவாதீம்ஶ்ச ஸமாவாஹ்ய கந்தாதிபி: யஜேத் ||

வாஸ்துஹோமாதிகம் குண்டே அக்நிம் ஸம்ஸ்தாப்ய தேஶிக: |
அக்ந்யாதாநாதிகம் ஸர்வமக்நிகார்யம் து காரயேத் || ௨௭ ||

அஶ்வத்தம் (ப்லக்ஷம்) பூர்வகுண்டே து வஹ்நிகோணே ஶமீ
ஸமாசரேத் |
யாம்யே சௌதும்பரம் ப்ரோக்தம் நைர்ருதே காதிரம் ஸமித் ||

பில்வம் (பில்வம்) பஶ்சிமே ஹோமே து மாயூரம் வாயு
கோணகே |
வட(வ)ம் சைவ ஸௌம்யகுண்டே து காதிரம் வாஸ்து
தேஶிக: (ஈஶகுண்டகே) || ௨௯ ||

ஸர்வத்ர ப்ரதானகுண்டே அஶ்வத்தஸமித(அஶ்வத்தம்)
(ஸமிதம்) ஸமிந்ததே |

அவைகளில் வித்தியேசர்களை (சிவ ஆவரண தேவதைகளை) ஆவாஹநம் செய்து கந்தம் முதலியவைகளினாலே பூஜிக்க வேண்டும். (26)

குண்டங்களில் அக்நி ஸ்தாபநம்செய்து அக்கியாதாநம் முதலான அக்நி கார்யங்களைச்செய்து, வாஸ்து ஹோமம் முதலியவைகளையும் செய்யவேண்டும். (27)

கிழக்கேயுள்ள குண்டத்தில் அரசஸமித்திலும் அக்நி திக்கிலிருக்கும் குண்டலத்தில் வந்நி (சமீ) ஸமித்திலும், தெற்கு திக்கிலுள்ள குண்டத்தில் அத்தி ஸமித்திலும், தென்மேற்கு திக்கிலுள்ள குண்டத்தில் கருங்காலி ஸமித்திலும், மேற்கு குண்டத்தில் பில்வ ஸமித்திலும், வாயு குண்டத்தில் மயூர(நாயுருவி) ஸமித்திலும், வடக்கு குண்டத்தில் வட (ஆலமரத்தின்) ஸமித்திலும், ஈசான குண்டத்தில் கருங்காலி ஸமித்திலும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். பிரதாந குண்டத்தில் அரச ஸமித்திலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். இந்த ஸமித்துக்களாலே செய்யப்படும் ஹோமமானது ஒரே ஸமயத்தில் 8 குண்டங்களி

விசூ்வாகாஷ்ணோஷ்ணா காஷ்டாதி(ஸமிதேக்ஷ)மஸீஹீநாநி
காரயேத் ॥ ௩௰ ॥

ஸமியோஹ்ருதயே சைவ புருஷேண ம்ருதாஹுதீ: ।
அகோரேண அந்நாஹுதிர்வா தா(ஸ்வா)த்யா வாமதே
ஹோமயேத் ॥ ௩௧ ॥

ஈசாநேந சரும் சைவ சிரஸா ஹோமயேத் ।
ஷட்கவசம் சைவ பரிவாரம் மங்களார்த்தே ॥ ௩௨ ॥

ம(ஏக)மேகம் சதேந சதேந வ்யத்யயம்(வ்யத்யயம்)
ஜுஹுயாத் ஸுதீ: ।
உத்தரே(ஹோமாந்தே)வ்யாஹ்ருதிம் ஹுத்வா தேவீ
தேவேசயோ: ஸமம் ॥ ௩௩ ॥

லும் செய்யப்படவேண்டும். வீத்தியேசர்களின் குண்டங்களில் கௌரீதேவியல்லாமல் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

ஸமித்துக்களை ஹிருதய மந்திரத்தினலேயும் நெய்யை புருஷமந்திரத்தினலேயும் அன்னத்தை அகோர மந்திரத்தினலேயும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். (பிறகு) முதலாவதாகக் கூறப்பட்ட ஸமித்தை வாமதேவ மந்திரத்தினலேயும் சருவை (அன்னத்தை) ஈசான மந்திரத்தினலேயும் எள்ளை சிரோமந்திரத்தினலேயும் சடுகை கவச மந்திரத்தினலேயும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். சிகையானது மங்களம் என்று கூறப்படுகிறது. (சிகாமந்திரத்தினலே மங்கள ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்). ஹோமத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொன்றையும் 100, 100 தடவை மூலமந்திரத்தினலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஹோமம் செய்து முடித்தபிறகு வியாஹ்ருதிகளினலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸ்வாமிக்கும் தேவிக்கும் ஸமமமாக ஹோமம் செய்யவேண்டும். (அதன்

ஜயாத்யப்யாதாநம் ச ராஷ்ட்ரப்ருத்ஸ்ச ஹோமயேத் ।
திக்பாலாநப்யஸ்துத்ய தம்(ஸ்துத்ய தம்) வேதைஸ்(வேதை:) ஸோபநிஷதை:
ஸ்தோத்ர(ஶ்ரோத்ர)ஶிவாத்மகை: ॥ ௩௪ ॥

ஸு(ஸூ)க்ஷ்மாத்மம் க்ருத(க்ருத்வா)சித்தம் ஜபேதுபாம்ஶு ஹோமயே
தாசரேத் ।
தேவீதேவேஶயோர்மூலமந்த்ரைரஷ்டாதஶாஹுதீ: ॥ ௩௫ ॥

க்ருதாஹுதீஸ்ததஸ்சைவம் ஹுத்வா ததஸ்ததஸ்ஸுதீ: ।
ஶுக்லவஸ்த்ரோத்தரீயஸ்து ஶுக்லயஜ்ஞோபவீதயுக் ॥ ௩௬ ॥

ஶுக்லமால்யாநுலேபாட்ய: ஸுப்ரஸந்நமுகஸ்மித: ।
ஸர்வாபரணஸம்யுக்த:(ஸர்வாலங்க்ருத)ஸர்வகர்மஸு ஸம்ப்ரத: ॥

ஸூர்யாப: ஸத்ப்ரஸந்நாத்மா ஶிவத்விஜகுலோத்பவ: ।
*ப்ரவிஶ்ய மண்டபம் தத்ர ஸர்வாபரணபூஷிதம் ஸ்வயம்
(ஆசரேத்) ॥ ௩௮ ॥

பிறகு) ஜயாதிஹோமமும் அப்யாதாந மந்திரஹோமமும் ராஷ்ட்ரப்ருத் மந்திர ஹோமமும் செய்யவேண்டும். (33½)

வேதமந்திரங்களாலேயும் உபநிஷத் மந்திரங்களாலேயும் திக்தேவதைகளைத் துதித்துப் பிறகு, ஏகாக்ரமான மனத்துடன் தியானம்செய்து, தேவீ, தேவேசன் இவர்களின் மூலமந்திரத்தினாலே உபாம்சுவாக (மனதிற்குள் ஜபித்துக்கொண்டு) நெய்யினாலே 18 ஆஹுதிகள் (ஹோமங்கள்) செய்யவேண்டும். பிறகு, சிவதுவிஜகுலத்தில் உதித்த ஆசார்யன், பஸ்மஸ்நானம் செய்து வெண்மையான ஆடையணிந்து, வெண்மையான (புதிதான) யஜ்ஞோபவீதம் தரித்து வெண்மையான சந்தனமும் புஷ்பமாலையும்

---

*ஸ்நிக்தமந்த்ரேண ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய ப்ராஹ்மணாஹுதிபிர்யுத: ஸஹ ।
உத்ஸவாதிகவாசா: ப்ரவிஶ்ய: ஸர்வம் ஸம்பூர்ணதீர்த்தமாப்ய
யஜமாநாதிகாரம் ஶ்ருதம் ।

மண்டூகபதகம் வாபி ஸப்தஸப்தாம்சமேவ வா |
கர்பகேஹே து கல்ப்யம் ஜ்ஞாத்வா(ஜ்ஞேயம்)ப்ரஹ்மோதயம் புதை: || ௩௯ ||

ஸ்தானகம் தை(தை)விகாம்சே து ஆஸனம் மானுஷே பதே |
கர்பகேஹபரே பாகே ஸ்தாபயேத் தேசிகோத்தம: ||

ஆஸனம் பத்ரபீடே(து) ஸ்தானகம் வேதிகோபரி |

அணிந்து, பஞ்சபூஷணங்களை அணிந்து பவித்திரம் தரித்துக்கொண்டு, விதியுடன் ஸகலீகரணம் செய்துகொண்டு, *தெளிந்த முகமுடையவனாக, கர்பகிருஹத்தில் சென்று ஏகாசீதி பதங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். (ஏகாசீதிபதம்—81 கண்டங்கள்.) (38)

கர்பகிருஹத்தில் மண்டூகபதத்தையாவது ஸப்தஸப்த பதத்தையாவது கல்பித்து, பிரஹ்மோதயத்தை அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.*

ஸ்தானக பிம்பத்தை தைவிகாம்சத்திலும் ஆஸன பிம்பத்தை மானுஷபதத்திலும் வைக்கவேண்டும். தேசிகோத்தமன் (இவைகளை) கர்பகிருஹத்தின் பரபாகத்தில் (பின்பகுதியில்) ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஆஸனமூர்த்தியானால் பத்திரபீடத்திலும் ஸ்தானக

---

* ஸ்விஷ்டமக்நே என்ற மந்திரத்தினாலே ஹோமம் செய்து, பிறகு பூர்ணாஹுதிஹோமம் செய்யவேண்டும் என்று அதிக பாடமானது, ஸரஸ்வதிமஹால் புத்தகத்தில் இருக்கிறது.

*கர்ப கிருஹத்தின் விஸ்தாரத்தை கிழக்கு மேற்கில் 9 கண்டங்களாகவும், தெற்கு வடக்கில் 9 கண்டங்களாகவும் செய்யவேண்டும். இதற்கு மண்டூகபதம் என்று பெயர். இவ்விதமாகவே 7, 7 கண்டங்களாகச் செய்தால் அதற்கு ஸப்தஸப்தபதம் என்று பெயர். நவநவ பதங்களில் 9×9=81 பதங்களாகும். ஸப்தஸப்த பதங்களில் 7×7=49 பதங்களாகும். இவைகளில் மத்திய பதத்திற்கு பிரஹ்மபதம் என்று பெயர். இதையே, பிரஹ்மாம்சம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ப்ரமாணோக்தவிதிநா பீடவ்யாஸாயாமோதயோந்நதா: || சக ||

கர்தவ்யம் ஸுந்தரம் தஸ்மிந் ஆதாரசிலாம் ந்யஸேத் |
பீடவ்யாஸத்ரிபாகம் து ஆதாரசிலாததம் || சஉ ||

ஸமக்ரமாயதம் வாபி தததர்தம் தத்கநம் பவேத் |
ஸ்தாநகம் ஸகலம் சேத்து பாதாதஸ்தாச் சிலோத்தமே ||சங||

ஆதாரசிலாயாம் து கர்த்தம் ப்ரகல்பயேத் |
நிம்நம் ஷடங்குலம் வ்யாஸம் கர்தவ்யம் ஸ(ததம் ஸ்யாத்து)
மாநாங்குலம் || சச ||

ரத்நே து நவரத்நாநி ஹேமபாத்ரே விநிக்ஷிபேத் |
சூலபாததலாதஸ்தாத் ஷண்மாத்ரம் வா யதாவிதி || சரு ||

மூர்த்தியானால் வேதிகையின் மீதும் இருக்கவேண்டும். பீடத்தின் அகலம் உயரம் முதலியனவைகளை முன்பு கூறியுள்ள படியே கொள்ளவேண்டும். அந்த பீடத்தை அழகாகச் செய்யவேண்டும். அதில் ஆதார சிலையைக் கல்பிக்க வேண்டும். (41½)

ஆதாரசிலையானது, பீடத்தின் அகலத்தில் ⅓ பங்கு இருக்கவேண்டும். பீடத்தின் முழு அகலமிருப்பதுமாகும். அதன் கனமானது அகலத்தில் ஸரிபாதியளவு இருக்க வேண்டும்.

ஸகல பிம்பமானது ஸ்தானகமாக இருந்தால், அதன் பாதத்திற்குக் கீழேயிருக்கும் ஆதார சிலையில், ரத்னங்களை வைப்பதற்காக குழியைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்தக் குழியின் தாழமானது 6 அங்குலமிருக்கவேண்டும். (அதன் அகலம்) 3 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அந்தக் குழியினுள் நவரத்னங்களை வைக்கவேண்டும். (அந்த ரத்னங்களை) ஸ்வர்ண பாத்திரத்தில் வைப்பதுமாகும். சூலத்தின் பாததலத்திற்குக் கீழே(யுள்ள குழியானது) 6 அங்குலம்

ப்ராகேவ க்ஷிப்யேத் தீமான் ஸ்தாபநாத் ரத்னம் பஹுவிதம் |
ப்ரவிஶேத் மூலமந்த்ரம் து உச்சரன் கர்பக்ருஹம் ஸுதீ: ||

ஸ்தாபயேத் ஶூலம் ஸ்வஸ்தாநே மூலமந்த்ரம் ஜபன் ததா
(ஜபேத்) |
அஷ்டபந்தம் த்ருடம் க்ருத்வா ஸுதயா ச விஶேஷத: ||௪௭||

தஸ்ய வாமே ததா ஸ்தாப்யம் கௌரீஶூலம் விஶேஷத: |
ஆதாரஶிலாயாம் ச கர்பபாஜநஸம்யுதம் || ௪௮ ||

*பஞ்சஷட்ஸப்தமாத்ரம் வா கர்பவ்யாஸம் ததா(ஸாயதம்)
ஸமம் |
கர்பவ்யாஸம் து தன்மத்யே கர்பபாஜநஸம்யுதம் ||

உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். இந்த ரத்நங்களை சூலஸ்தாபனத்திற்கு முன்னமேயே, அது உறுதியாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு கர்பகிருஹத்திற்குள் செல்லவேண்டும். (46)

சூலத்தை, மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு அதற்குரிய ஸ்தாநத்தில், உறுதியாக இருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். பிறகு, அஷ்டபந்தநம் சாத்தி, அதை உறுதியாக இருக்கும்படி செய்து, பிறகு விசேஷித்து ஸுதையினாலேயும் உறுதி செய்யவேண்டும்.

அந்த சூலத்தின் இடது பக்கத்தில், விசேஷித்து, கௌரீ சூலத்தை ஸ்தாபநம் செய்யவேண்டும். அதன் ஆதார சிலையின் (முன்பு கூறியதுபோலவே) கர்பபாஜநத்தை (நவரத்னங்களுடன் கூடிய ஸுவர்ண பாத்திரத்தை) வைக்கவேண்டும். அதன் கர்பவியாஸமானது (கர்பவியாஸமும் உயரமும்) 5, 6, அல்லது 7 அங்குலம் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த கர்பத்திற்குள் கர்பபாஜநமிருக்கவேண்டும். அதை முன்பு கூறப்பட்டபடி

---

*பஞ்சேத்யாதிஶ்லோகாய: ஸூசிதவாஸ்துகேஷ்வதிகா: |

ப்ராகுக்தவிதினா லக்ஷ்யம் மூலமந்த்ராதி ஹ்ருதயேந ச |
ஸ்தாபயேத் பூர்வவத் ஸர்வம் கர்ப்பம் ஶிலோர்த்வம் சைவ மஹா-
பாஜனம் || ௫0 ||

ததாஶேஷம் து யத்கார்யம் ஶில்பிபிஸ்தத் விஶேஷத꞉ |
கர்த்தவ்யம் லக்ஷணோபேதம் ஸ்தபதி꞉ ஶில்பிருச்யதே ||௫௧||

ஸ்தபதி꞉ ஶில்பகர்த்தா (சித்ரஜ்ஞ꞉) யோக்யோ நான்யேன
காரயேத் |
க்ருதம் சேதன்யதா விப்ர கர்த்துஸ்ஸித்திர் பவிஷ்யதி
(ந லப்ஸ்யதி) || ௫௨ ||

*ஆசார்யம் பூஜயேத்தத்ர வஸ்த்ரஹேமாங்குலீயகை꞉ |

கந்தம் புஷ்பங்களாலே பூஜிக்கவேண்டும். முன்பு கூறப்பட்டபடியே, (தேவீ சூலத்தையும்) மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, கர்பபாஜநமிருக்கும் ஆதார சிலைக்குமேலே வைக்கவேண்டும். [முன் கூறப்பட்டதுபோலவே அஷ்டபந்தநம் முதலியவைகளைச் சாத்தி உறுதிப்படுத்தவேண்டும் என்று கொள்ளவேண்டும்.] (50)

பிறகு, பாக்கியுள்ள காரியங்கள் யாவும் சில்பிகளாலேயே செய்யப்படவேண்டும். சில்பியானவன், விசேஷித்து லக்ஷணமாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். இங்கு சில்பி என்பது ஸ்தபதியேயாம். சித்திரகர்மாக்களையறிந்த யோக்கியனான ஸ்தபதியானவன், இவைகளைத் தானே செய்யவேண்டும். மற்றவர்களைக்கொண்டு செய்யும்படி செய்யக்கூடாது. அப்படிக்கு வேறுவிதமாகச் செய்யப்பட்டால் கர்த்தாவின் எண்ணம் நிறைவேறாது. (52)

* அந்தவிடத்திலேயே, ஆசார்யனுக்கு வஸ்திரம்

---

*ஆசார்யம் பூஜயேத்தத்ர பஞ்சநிஷ்கம் ஹிரண்யகம் | இதி முத்ரிதபாட꞉ |

* அந்தவிடத்தில் ஆசார்யனுக்கு 5 நிஷ்கம் ஸுவர்ணத்தை பரிசாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அச்சிட்ட புஸ்தகத்தில் உள்ள பாடம்.

தக்ஷிணாம் தாபயேத்தத்ர பஞ்சநிஷ்கம் ஹிரண்யகம் ।
ஶூலஸ்தாபனமாக்யாதம் ரஜ்ஜுபந்தமத: ஶ்ருணு ॥ ௫௩ ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே ஶூலஸ்தாபனவிதிர்னாம
சதுரஶீதிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

ஸுவர்ணமோதிரம் இவைகளை பரிசாகக் கொடுத்து, 5 நிஷ்கம் ஸுவர்ணத்தை தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் சூலஸ்தாபநம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ரஜ்ஜுபந்தநத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (53)

காசியபீய சில்ப சாஸ்த்ரத்தில் சூலஸ்தாபனவிதி என்னும் எண்பத்திநான்காவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ॥

𑌅𑌥 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌧𑌿𑌷𑍁 𑌶𑍂𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌪𑌤𑍍𑌰𑍈𑌃
𑌸𑍁𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ க ॥

𑌶𑍂𑌲𑍇𑌽𑌷𑍍𑌟𑌬𑌨𑍍𑌧𑌮𑌾𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌗𑍍𑌗𑍁𑌲𑍁𑌂 𑌚 𑌗𑍁𑌡𑌂 𑌤𑌥𑌾 ॥

𑌸𑌰𑍍𑌜𑌕𑌂 𑌗𑍈𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍈𑌲𑌂 𑌘𑍃𑌤𑌂 𑌚𑌾𑌷𑍍𑌟𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ।
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌕𑌂 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌭𑌾𑌗𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

[illegible] 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌭𑌾𑌗𑌂 𑌚 [illegible] ।
𑌸𑌰𑍍𑌜𑌕𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌂𑌶𑌂 𑌗𑍈𑌰𑌿𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌭𑌾𑌗𑌾𑌂𑌶𑌕𑌂 ॥

[illegible] ।

எண்பத்தைந்தாவது படலம்.

ரஜ்ஜுபந்தந விதி.

இனி, ரஜ்ஜு பந்தநவிதியை விசேஷித்து விரிவாகக் கூறுகிறேன். சூலத்தின் ஸந்திகள் எல்லாவற்றிலும் செப்புப்பட்டைகளை அழுத்தமாகச் சுற்றி ஸந்திகளை வலுப்படுத்தவேண்டும். (1)

பிறகு, சூலத்தில் அஷ்டபந்தநத்தைப்பூசி, அதன் பிறகு ரஜ்ஜு பந்தநம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ரீவேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்) 1, குந்துருக்கம் (பூனைக்கண் குங்கிலியம்) 2, குக்குலம் (குங்கிலியம்) 3 வெல்லம் 4, ஸர்ஜகம் (ஸர்ஜக்ஷாரம்) 5, கைரிகம் (பூங்காவி) 6, நல்லெண்ணெ 7, நெய் 8, இவைகள் 8ம், அஷ்டபந்தந திரவியங்களாம். (4)

இவைகளில், திருவட்டம் பிசின் 4 பங்கு, பூனைக்கண்

ஏகஶோ வா மேத்ரம் து விஸ்ருஷ்ய வம்ஶம் க்ஷீராத்ரிகம்
(2 0 யதா) வாஸ்ய || ௫ ||

தைலேனைவ (தேனைவ) ஸம்மிஶ்ரீக்ருத்ய ரஜ்ஜுபந்தம் தத: பரம் |
ரஜ்ஜுபந்தே து நாடீனாம் த்ரயம் ஸ்யாதூர்த்வகம் க்ரியா ||
[ரஜ்ஜுபந்தே நாடிகாஶ்ச நாட்யஸ்தூர்த்வகதா: க்ரியா |]

ஸுஷும்நா மத்யகா ஜ்ஞேயா பிங்களா தஸ்ய (து) தக்ஷிணா |
இடா சைவ வாமபாகஸ்தா ப்ரதானா ஊர்த்வகாமின: ||

குங்கிலியம் 3 பங்கு (குங்கிலியம் 5 பாகம், வெல்லம் 1 பாகம், ஸர்ஜக்ஷாரம் 8 பாகம், பூங்காவி 3 பாகம், கணக்குடன் எடுத்துக்கொண்டு இந்த 6 திரவியங்களையும் நன்கு தூள் செய்து அத்துடன் நெய்யும் எண்ணெயும் வேண்டுமான அளவுக்குவிட்டு நன்கு பிசைந்து அதை மண் பாண்டத்தில் வைத்துக் காய்ச்சவேண்டும். அது நன்கு இளகிச்சேர்ந்து, சிறந்த (கொப்புத்)தேன் பதத்திலிருக்கும் பொழுது அந்த அஷ்டதிரவிய கல்கத்தை எடுத்து சூலத்தின் மேலே எங்கும் பூசவேண்டும். அதன்பிறகு சூலத்தின் மேலே ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டும். (5½)

ரஜ்ஜுபந்தநத்தில் நாபிமத்தியிலிருந்து மேனோக்கிச் செல்லும் நாடிகள் மூன்றுகளாம். (ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யும்பொழுது முதலில் நாடிகளைப்போன்று 3 கயிறுகளைக்கல்பித்து அவைகளை நாபிமத்தியத்திலிருந்து மேனோக்கிச்செல்லுகிறவைகளாக சூலத்தில் வைத்துக்கட்டி அதற்குமேலே ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்)

அந்த 3 நாடிகளில் மத்தியிலிருக்கும் நாடிக்கு "ஸுஷும்னை" என்று பெயர். அதன் வலது பக்கத்திலிருக்கும் நாடிக்கு "பிங்களை" என்று பெயர். இடது பக்கத்திலிருக்கும் நாடிக்கு 'இடை" என்று பெயர். இந்த 3 நாடிகளும் மேனோக்கிச்செல்லும் நாடிகளில் முக்கியமானவைகளாகும். (7)

த்வ்யங்குலாயாமம்(விஸ்தாரம்)து வர்ணாஹயாக்ரமாதிவ
த்ரிவதி நாடிகா: |
தேஷாம் நாடீத்ரயாணாம் து மூலம் மேட்ராவஸானகம் ||

மேட்ராத்மூலகதா பின்னா நாட்யோஷ்டாதசஸங்க்யயா |
விமலா கோஷிணீ ப்ருத்வீ வாஹினீ தேஜஸீ ததா || கூ ||

வாயவீ மதனீ சைவ மர்தினீ கோஷிணீ ததா |
ரஸவர்த்தீ ம்ருதங்கீ ச ஸ்ரமணீ ச ததைவ ச || ௰ ||

ஸப்தஸ்பர்சாங்கிவர்ணா ச ஸம்ஹரீ வாரிதாரிணீ |
வாஹினீதி தாமஸ்யந்தா அஷ்டாதசஸம்க்யா ப்ரகீர்திதா: ||

[மேட்ரமூலவிநிர்கதா நாட்யோஷ்டாதச ஸ்ம்ருதா: |
விமலா கோஷிணீ ப்ருத்வீ வாஹினீ சைவ தேஜஸீ ||

வாயவீ கமனீ சைவ மர்தினீ கோஷிணீ(ரோதினீ) ததா |
ரஸவர்த்தீ(வாஹீ) ம்ருதங்கீ ச ஸ்ரமணீ ச ததைவ ச ||

ஸப்தஸ்பர்சாங்கீ பூர்ணா ச ஸம்ஹரீ(ஸம்ஹாரீ)
வாரிதாரிணீ |
வாஹினீ தாமஸீபர்யந்தா அஷ்டாதசஸம்க்யா ப்ரகீர்திதா: ||]

இந்த 3 நாடிகளும் 2 அங்குலம் (2 யவை) சுற்றளவு உள்ளவைகளாகும். (2 யவை பருமனில் கல்பிக்கப்பட வேண்டும்.) · இம்மூன்று நாடிகளின் அடிப்பக்கமானது மேட்ரம் (ஆண்குறி) வரையில் நீண்டு இருப்பதாகும். (8)

மேட்ரமூலத்திலிருந்து 18 நாடிகளாகப் பிரிந்துசெல்லுகின்றன. அந்த நாடிகளின் பெயர் முறையே விமலே 1, கோஷிணீ 2. ப்ருத்வீ 3, வாஹினீ 4, தேஜஸீ 5, வாயவீ 6, கமனீ 7. மர்தினீ 8, கோஷிணீ (ரோதினீ ரோஹிணீ) 9, ரஸவர்தி (ரஸவாஹீ) 10, ம்ருதங்கீ 11, ஸ்ரமணீ 12, சப்தஸ்பிருசாங்கீ 13, பூர்ணு 14, ஸம்ஹரீ (ஸம்ஹாரீ, 15, வாரிதாரிணீ 16, வாஹினீ 17, தாமஸீ 18 என்பனவாகும்.

[illegible] ॥ ௰௨ ॥

[illegible] ॥ ௰௩ ॥

[illegible] ॥ ௰௪ ॥

[illegible]

அந்த நாடிகள் ஒவ்வொன்றும் 3 யவை விஸ்தாரம் (பருமன்) உடையவைகளாகும். இவைகள் 6, 6, நாடிகள் வீதம் 3 பிரிவுகளாகப் பிரிந்து 3 வழிகளில் செல்லுகின்றன. இவைகளில் முதலில் கூறப்பட்ட 6 நாடிகள் வலது துடைக்குச்செல்லுகின்றன. அங்கு அவைகள் அடித்துடையைச்சுற்றிக்கொண்டு, கணுக்கால் வரையில் சென்று கணுக்காலில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. (12½)

இந்த நாடிகள் 6ம், "பிங்களை" என்னும் நாடியின் அடியிலிருந்து பிரிந்தவைகளாம். சப்தஸ்பிருசாங்கீ முதலிய 6 நாடிகள் "இடை" என்னும் நாடியிலிருந்து பிரிந்தவைகளாகும். இந்த 6 நாடிகளும் வலது காலில் கூறப்பட்டதைப்போல (இடது காலின் துடையில் சுற்றிக் கொண்டு அங்கிருந்து) கணுக்கால் வரையில் வந்து, ஒன்று

ஸுஷும்ணாயா பஹிர்பூதா:(ஜா:) ஶேஷா: வம்ஶபார்ஶ்வமா
ரோஹிதா: || ௫௫ ||

வக்ஷஸ்தம்பௌ விவிஷ்டாஸ்து திஸ்ரஸ்ஸ்கந்தபாஹுமதாஶ்ரிதே(தா:) |
கமநீ மர்தநீ சைவ ரோஹிணீ தக்ஷிணே கரே
(தக்ஷபாஹுமா:) || ௫௬ ||

ரஸவதீ(வாஹீ) ம்ருதங்கீ ச ஸ்ரம்ஸிநீ வாமபாஹுகா
(மா:) |
பாஹுமூலம் ஸமாவ்ருத்ய ஶ்ருஷ்(த்வ;)த்ரம் ஏகவச்ச
பவேச்ச || ௫௭ ||

தஸ்யாக்ராத்(தத்ராக்ரா)த் அஷ்டஶாகாஸ்து(ஸ்ஸ்யு:) தக்ஷிணே-
ததக்ஷிணே ததா |
பாஹுமூலம்(லாச்ச) ததாங்கம் து நாபயோஷ்ட
வ்யவஸ்திதா: || ௫௮ ||

தேஷாமக்ராணி பஞ்சைகவர்ணவாயுதஶ்ச |
[ததக்ராணைகதாம் ப்ராப்ய பஞ்சைகவர்ணா நீ ச ||]

கூடி கணுக்காலைச்சுற்றிக் கொள்ளுகின்றன. இவைகள் நீங்கிய மத்தியிலுள்ள 6 நாடிகளும் "ஸுஷும்னை" நாடியிலிருந்து பிரிந்தவைகளாகும். இவைகள் வம்சதண்டத்தின் இருபக்கங்களின் வழியே மேனோக்கிச்சென்று பார்சுவ தண்டங்களின் வழியாகக் குறுக்கே சென்று பாஹு மூலங்களை அடைகின்றன. (15½)

மத்திய நாடிகள் 6 களில் "கமநீ-மர்தநீ-ரோஹிணீ" என்ற 3 நாடிகள் வலது கைக்குச் செல்லுகின்றன. "ரஸவாஹீ-மிருதங்கீ-ஸ்ரம்ஸிநீ" என்ற 3 நாடிகளும் இடது கைக்குச் செல்லுகின்றன. இவைகள் பாஹுமூலத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு ஒரே நாடியைப்போல் ஆகின்றன. அதன் நுனியிலிருந்து 8 கிளைகளாகப்பிரிந்து கையின் நுனி வரையில் செல்லுகின்றன. அதன் நுனிகள் ஒன்றுகூடி

ஏவம் வாமே து (வி)ப்ருஷ்டம் ஸாங்குஷ்டம்(ஷ்டே) ப்ரவண
(ப்ரவண)காவ்ருதே || ௧௯ ||

ஏவம் ஹி ப்ரதிமாநாம் து நாடீநாமஷ்டவிம்ஶதி: |
ப்ரதாநா நாட்யஸ்த்வேவம் கல்பயேத் தந்த்ரவித்தம: || ௨௦ ||

ததோ விநாட்யோ விப்ர அஷ்டாஷ்ட நாட்யஸ்ததா |
தாப்யஶ்சாநேகதா நாட்ய: ஸர்வாங்கம் து ஸமாவ்ருதா: ||

அதஸ்ஸ்த(த்விஸப்ததி)ஸஹஸ்ரம் து நாட்ய: பரி
கீர்த்திதா: |
*நாடிஹஸ்தாவ்ருதா: ஶுத்ரா: ஜீர்ணாங்க: ஶுத்ரவாத்ரவத் ||

நாரிகேளாதிவல்லீ ச தந்த்வாதிஸூத்ரநிர்மிதே |

மணிக்கட்டில் (வலமாக) ச்சுற்றிக்கொள்ளுகின்றன. இவ்விதமாக இரண்டுகைகளிலும் நாடிகள் இணைந்திருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ப்ரதிமைகளுக்கு 28 நாடிகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

தந்திரங்களையறிந்த சில்பியானவன் முக்கியமான இந்த 28 நாடிகளையும் இங்கு கூறியுள்ளபடியே கல்பிக்க வேண்டும் (20)

அந்த நாடிகள் ஒவ்வொன்றிலும் 8 நாடிகள் பிரிகின்றன. அவைகளிலிருந்து பிரியும் நாடிகள் பல. அந்த நாடிகளெல்லாம் ஸகல அங்கங்களுக்கும் செல்லுகின்றன. இவ்விதமாக சரீரத்திலுள்ள நாடிகள் 72000 என்று கணித்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. உறுதியான மரப்பட்டைகள் அல்லது நாறுகளாலே திரிக்கப்பட்ட, நாடிகளாலே (நாடிகளைப்போன்ற கயிறுகளாலே) இறுக்கிக்கட்டப்பட்ட சூலங்கள் நெடுங்காலம் உறுதியுடனிருப்பவைகளாகும்.

முழுமையும் சுண்டாமல் ஸ்வல்பம் நீருள்ள முத்தலான

*நாடீபிஸ்தாவ்ருதா ஶுஷ்கா ஜீர்ணாஸ்ததா ஶுஷ்கவத் த்ருடா: |
ருதி ஸாரஸ்த்வ தீர்காயுஷ்யஸூத்ரகா வா: |

அந்தஸ்ஸாரம் க்ருஹீத்வா து ஸாராதீந் ரூக்ஷ வ்யபோஹ்ய ச ||

நாடயஸ்தாபி ஸங்கல்ப்ய பஶ்சாதாவ்ருதநாடிகா: |
ஷட்யவம் து பரீணாஹம் ரஜ்ஜோராவாஹயேத் த்ருடம் || ௨௪ ||

*பஶ்சாச்சூலாக்ரகம் ரஜ்ஜும் பந்தயேத் தக்ஷிணாவ்ருதம் |
ஹ்ருத்பத்மம் சாஷ்டபத்ரம் து ரஜ்ஜுநா பந்தயேத்
புத: || ௨௫ ||

தஸ்ய நாலம் து நாப்யந்தம் யோஜ்யம் ஸுஷும்நயா ஸஹ |
ஜீவஸ்தாநம் து தத்பத்மமித்யுக்தம் ஹி ஶாடயந்தா || ௨௬ ||

ஶூலம் க்ரமாத்ஸூத்ரத்ய ரஜ்ஜுபந்தம் தத: குரு |

தேங்காயிலுள்ள அழுத்தமான நாறுகள் நீங்கலாக, சோறு முதலியவைகளை நீக்கிவிட்டு, அதில் ஸாரமான நாறுகளை எடுத்து, அவைகளாலே நாடிகளைக் கற்பிப்பதற்கான கயிறுகளைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த நாடிகளையும் (சூலத்தில் வைத்து இணைத்து பிறகு அதன்மேலே) சுத்திக் கட்டவேண்டிய கயிறுகளையும் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்தக் கயிறானது 6 யவை பருமனுடையதாக இருக்கவேண்டும். (24)

பிறகு, நாடிகளுடன்கூடிய சூலத்தை கயிறுகளாலே வலமாகச் சுற்றி இடுக்கு விழாமல் இருக்கிக்கட்டவேண்டும்.

கயிற்றாலேயே 8 இதழ்களுடன்கூடிய ஹிருத் பத்மத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதை ஹிருதயஸ்தானத்தில் "ஸுஷும்நா" நாடியுடன் சேர்த்துவைத்துக் கட்டவேண்டும். அதன் நாளமானது (அடிக்காம்பானது) தொப்புள் வரையில் இருக்கவேண்டும். இந்த ஹிருதய பத்மமே ஜீவஸ்தானமாகும். (இதையும் ஸுஷும்நா நாடியுடன் வைத்துக்கட்டி அதன்பிறகே கயிறு சுற்றவேண்டும்.)

---

*பஶ்சாத்ரஜ்ஜுரஜ்ஜுஸ்யா: இதி பாடாந்தரம் |

𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥ ௨௭ ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌰𑌜𑍍𑌜𑍁𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌪𑌞𑍍𑌚𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யும்பொழுது மூலமந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ரஜ்ஜுபந்தந விதியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி மிருத்ஸம்ஸ்காரத்தைக் கூறுகிறேன். (27)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ரஜ்ஜுபந்தநவிதி என்னும்
எண்பத்தைந்தாவது படலம் முற்றும்.

|| 𑌅𑌥 𑌷𑌡𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌃 ||

𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌸𑌂𑌕𑍍𑌷𑍇𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌸𑍁𑌵𑍍𑌰𑌤 |
𑌜𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌜𑌾(𑌅)𑌨𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵 𑌚 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌧𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 || ௧ ||

𑌅𑌶𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌖𑌨𑌨𑍇𑌽𑌤𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑌾𑌠𑌿𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌾𑌙𑍍𑌗𑌲𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 |
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌾𑌲𑍁𑌕𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌮𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌾𑌤𑍍 𑌖𑌨𑌨𑌕𑍍𑌷𑌮𑌮𑍍 || ௨ ||

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌹𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌯𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌮𑍃𑌦𑍁𑌲𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌨𑍂𑌪𑌮𑍇𑌵𑌕𑌮𑍍 |
𑌤𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌕𑌂 𑌤𑌦𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 || ௩ ||

𑌦𑍇𑌶𑍇 𑌗𑍋𑌷𑍍𑌠𑌜𑌲𑍋𑌪𑍇𑌤𑍇 𑌶𑌾𑌦𑍍𑌵𑌲𑍇 𑌰𑍋𑌮𑌶𑍇 |
𑌨𑌦𑍀𑌤𑍀𑌰𑍇 𑌤𑌟𑌾𑌕𑍇 𑌵𑌾 [illegible] || ௪ ||

எண்பத்தாறுவது படலம்.

மிருத்ஸம்ஸ்காரவிதி.

ஹே ஸுவ்ரத! இனி மிருத்ஸம்ஸ்கார விதியைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். மண்ணானது ஜாங்கலம்-அநூபம்-மிச்சிரம் என்று 3 விதமாகும்.

ஸுலபமாக வெட்டி எடுக்கமுடியாமல் மிகவும் கெட்டியாக இருக்கும் பூமியிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்ணிற்கு "ஜாங்கலம்" என்று பெயர். சிறுமணல் கலந்து, அதிக சிரமமில்லாமல் வெட்டியெடுக்கக்கூடிய மண்ணானது மூன்று முழ ஆழம் வரையில் ரமணீயமாக இருந்தால், அந்த பூமியிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்ணிற்கு "அநூபம்" என்று பெயர். இவ்விதமான இரண்டுவிதமான மண்ணும் கலந்திருந்தால், அதற்கு "மிச்சிரம்" என்று பெயர்.

என்றும் ஜலம் வற்றாமலும், சுத்தமாகவும், மனோஹர

ஸபங்கம் ஸம்க்³ருஹ்ய பாத்ரே க்ஷிப்த்வா ஜலாஸ்ராவயேத்து வா |
பாத்ரஸ்த²ம் ஶோஷயேத் பங்கம் யாவத்³ த்³ரவம் ப⁴வேத் ||

*தாவத்³ரக்ஷ்ய அர்ஜுனக்ஷீர வ்ருக்ஷத்வக்ஸமாதி³ ஸஹைவ ஜலேன து |
ஸத்ரிபலாஜலேநைதோயேஸ்து பாத்ரே ஸபங்கம் து மர்த³யேத் || ௫ ||

தத: பிண்டக்ஷமம் யாவத் தாவத் ஸம்ஶோஷயேத் புன: |
த்ரிபலோஷிதாம்பஸா பிஷ்ட்வா மர்த³யித்வா து ஶோஷயேத் ||
ஶங்கசூர்ணஸமாயுக்தம் பிண்டம் க்ருத்வா து தத்புன: |

மாகவும் இருக்கக்கூடிய நதீ அல்லது குளத்திலிருந்து மண்ணை எடுக்கவேண்டும்.

அந்த மண்ணுனது வெளுப்பு-சிவப்பு-மஞ்சள்-கருப்பு என்று 4 விதமாகும்.

சேற்றை எடுத்து (அதைத் தண்ணீரில் கலக்கி புதுத் துணியினுலே அதை) வடிக்கட்டி எடுக்கவேண்டும். அதை (மண்) பாண்டத்தில் வைத்து நீர் சுண்டி இறுகும்படி வைக்கவேண்டும். (5)

அதை நீர் சுண்டும் வரையில் பத்திரமாகக்காப்பாற்ற வேண்டும். பிறகு நாற்பால் மரப்பட்டையின் சாற்றையும் கருங்காலி, மருது, இவைகளின் பட்டைச்சாறு அல்லது கஷாயத்தையும் விட்டு அந்த மண்ணை நன்கு பாத்திரத்தில் மர்திக்கவேண்டும். அதை உருண்டையாகக்கூடியவரையில் மறுபடியும் நீரைச்சுண்டவைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு திருபலோஷித ஜலத்தை (கடுக்காய்-தானிக்காய்-நெல்லிக்காய் இவைகளின் தூள்களை ஜலத்தில் ஊரவைத்து அந்த ஜலத்தை) விட்டு அந்த மண்ணை நன்கு பிசைந்து, அதை

*கூ-அ ஶ்லோகார்த்தக: பா௦: ஸாரஸ்ரீஸம்ஹாருயஸ்ஸாத்ருகாமத: |

[illegible]

மறுபடியும் நீர்ச்சுண்டும்படி வைக்கவேண்டும். அதில் நீர் முழுமையும் சுண்டாமல் பிண்டமாக (உருண்டையாக)ப் பிடிக்கக்கூடிய அளவுக்கு மண்ணைக்காயவைத்து, அதை உருண்டையாகச்செய்யவேண்டும். அந்த மண்ணுருண்டையானது அதில் கைரேகைகள் காணக்கூடிய பக்குவத்திலிருக்கவேண்டும். (8)

அந்த மண்ணை எண்கோணவடிவமான உருண்டையாகக் கையினாலே செய்யவேண்டும். அந்த உருண்டையின் சுற்றளவானது 11 அங்குலம் இருக்கவேண்டும். இந்த மண்ணானது ஒருபடியளவுடையதாகும் என்று கணக்கிட்டுக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (9)

அதன்பிறகு, (பொடி) மணலையும் கருங்கல் (கூழாங்கல்) பொடியையும் ஸம அளவு சேர்த்து அதை மண்ணில் 4ல் 1 பங்கு எடுத்து மண்ணுடன் கலந்து திருபலா கஷாயத்தைவிட்டு நன்கு மர்தித்து 10, 8, அல்லது 7 நாள் (தினந்தோறும் மர்தித்து) வைக்கவேண்டும். (10½)

* [illegible]

𑌮𑍃𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌰𑌿𑌕𑍇𑌰𑌫𑌲𑍋𑌦𑌕𑍈𑌃 ।
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌰𑍍𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑌮𑍍𑌯𑌕𑍍 𑌦𑌶𑌾𑌹𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ॥ ௧௨ ॥

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌗𑍁𑌗𑍍𑌗𑍁𑌲𑍁𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍁𑌷𑍍𑌕𑌂 𑌤𑌥𑍈𑌵 𑌚 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌜𑌰𑌸𑌂 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌷𑍋𑌡𑌶𑌾𑌂𑌶𑌕𑌮𑍍 ॥

𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌮𑍃𑌦𑌾 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌦𑌧𑌿𑌨𑌾𑌮𑌰𑍍𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃 ।
𑌶𑍁𑌣𑍍𑌠𑍀 𑌚 𑌪𑌿𑌪𑍍𑌪𑌲𑍀 𑌚𑍈𑌵 𑌮𑌰𑍀𑌚𑌂 𑌰𑌜𑌨𑍀 𑌤𑌥𑌾 ॥ ௧௩ ॥

𑌸𑌮𑌂 𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯 𑌮𑍃𑌦𑍍𑌦𑌶𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌤𑍁 𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌉𑌷𑍍𑌣𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌪𑍍𑌰𑌤𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌮𑍃𑌦𑌾 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌮𑌰𑍍𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥

அதன் பின்பு யவை, கோதுமை, உளுந்து, காயாம்பூ அல்லது அதன் இலை (அல்லது காயாம்பூ நிறமான உளுந்து) இவைகளைத் தூள்செய்து, மண்ணில் 8ல் 1 பாகம் எடுத்து மண்ணுடன் கலந்து முத்திய தேங்காயின் ஜலத்தை (தேங்காயை மட்டையுடன் இடித்துப்பிழிந்த சாறு அல்லது இளநீரை) விட்டு பாத்திரத்தில் வைத்துக் கையினுலே நன்கு மர்தித்து, 10 நாள் வைத்திருக்கவேண்டும். (அல்லது 10 நாள் மர்தித்து வரவேண்டும்.) (12)

ஸ்ரீவேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்), குக்குலம் (குக்கில்), குந்துருஷ்கம் (பூனைக்கண் குங்கிலியம்), ஸர்ஜரஸம் (குங்கிலியம்) இவைகளைப் பொடிசெய்து, மண்ணில் 16ல் 1 பங்கு மண்ணுடன் கலந்து, தயிரைவிட்டு, பாத்திரத்தில் மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, சுக்கு–திப்பிலி–மிளகு–மஞ்சள் இவைகளின் தூள்களை ஸம அளவு சேர்த்து, அதை மண்ணில் 10ல்

𑌮𑍃𑌦𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌨𑌾𑌲𑌿𑌕𑍇𑌰𑌫𑌲𑍋𑌦𑌕𑍈𑌃 ।
𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌵𑌾 𑌮𑌰𑍍𑌦𑌯𑍇𑌦𑍍𑌧𑍍𑌯𑌷𑍍𑌟𑍌 𑌦𑌿𑌵𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑍇𑌤𑌤𑌃 ॥ 𑌇𑌤𑌿
𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌵𑌾𑌷𑍍𑌕-𑌸𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌕𑌯𑍋𑌃 𑌪𑌾𑌠𑌃 ।

கபித்தபில்வநிர்யாஸசூர்ணானி ஸமபாகத: ।
ஏகேந பஞ்சதசாம்சேந ம்ருதா சூர்ணேந ஸம்யுத: ||
[ஏக: பஞ்சதசாம்சேந ஏகாம்சேந ச ஸம்யுத: ।]

குஷ்டம் கைரிகஸாராட்யம் (பூ: ஸாரம்) சந்தநாகருகர்பூரரோசநா
தாளகம் ।
அதஸீஸ்நேஹ ... த்ரிம்சாம்சேந ஸமாயுத: || ௧௮ ||

சூர்ணம் ஸமம் ... ம்ருதா த்ரிம்சாம்ச ...
ஸமம் ததா ।
... ஏகம் ... || ௧௯ ||

ஸ்வர்ணரஜதம் சூர்ணம் யதாலாபம் து யோஜயேத் ।
... || ௨௦ ||

... விசேஷத: ।
[... ||

---

1 பங்கு, மண்ணுடன் கலந்து, தேன்—பால்—நெய் இவைகளை விட்டு, பாத்திரத்தில் மர்திக்கவேண்டும். (15)

விளாம்பிசின், பில்வப்பிசின் இவைகளைப் பொடி செய்து ஸம அளவாகச் சேர்த்து, அதை மண்ணில் 15ல் 1 பங்கு மண்ணுடன் கலந்து, நல்லெண்ணை விட்டு நன்கு மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, கோஷ்டம்—கைரிகம் (நற்செங்கல் அல்லது காவிக்கட்டி), தாளகம், சந்தநம்—அகில்—பச்சைக்கற்பூரம்—கோரோசனை—இவைகளைப் பொடித்து ஸம அளவாகக் கூட்டி, மண்ணில் 30ல் 1 பாகம் மண்ணுடன் கலந்து, அதஸீஸ்நேஹம் (காயாஞ்செடி அல்லது விதையின் எண்ணை, அல்லது குதம்பை எண்ணை) விட்டுக் கலந்து நன்கு மர்த்திக்கவேண்டும். (18)

தங்கம்—வெள்ளி இவைகளின் பொடியைக் கிடைத்த வரையில் அந்த மண்ணுடன் சேர்த்து மர்திக்கவேண்டும்.

மஜஃஜமொவிஷாணஹஜாமு ஜொா ஶ்ஜொ ஃஸ ||]
ஸம்யொஜயெக் யயாஜாஹம் நாநாமஙஸஙஙிதஜ || உ0 ||

கவிகயநிய-ாஸொஜஜெ: ஶய-நா வாய ஶஃ-யெக் |
வஹ்மாதூரிதீகூதஃ நாஸிகெஜஹெஜம் தயா || உக ||

க்ஷகஃஸாஸம் வஸிமூஹஹாய ஸகஸாஸம் அயாம்ம-ஜூ |
ஸாய-அயாம்ம-ஜம் வாய ஶாநெந ஜொஃயெக் ப-ய: ||உஉ||

[வஹ்மாதொாஷிதம் க-ய-ாக் நாஸிகொஸஹெ தயா |
க்ஷகஃஸாஸம் வஸிமூஹஹாய ஸகஸாய-அயாம்ம-ஜூ ||
ஸாய-அயாம்ம-ஜம் வாய ஸாஸெண ஸெஞயெக்ப-ய: |]

ஶூஜூத-ய-ஸஶாயா-க்ஷம் ஶயூஜெவாதஶாஸஹெக் |
ஸாஜூம் யெந-ஶூஃம் ஜிவூ தஜொவி ஸஜ-வெஷிதஜ ||உங||

தஃ-ஸ-ஜ-ம் நஸம் விவூ ஸகஷிதூூம்ம-ஜம் த- வா |

புத்து 1, மலை 2, நதி 3, வயல் 4, நண்டுவளை 5, என்றும் ஜலம் வற்றாத ஏரி முதலியவை 6, ஸமுத்திரம் 7, யானையின் தந்தம் 8, பசு அல்லது விருஷபத்தின் கொம்பு 9, கலப்பையின் நுனி (கொழு) 10, ஆகிய பத்து இடங்களிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்ணுக்கு "தசமிருத்திகை" என்று பெயர். இவைகளில் கிடைத்த வரையில் ஸம்பாதித்து, அவைகளுடன் வாஸனைத் திரவியங்களையும் சேர்த்து, விளாம்பிசின் அல்லது தேனை விட்டு நன்கு மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, முத்திய தேங்காயை மட்டையுடன் இடித்து அதன் சாறை எடுத்து அதை, தசமிருத்திகையின்மேலே, 1, 1½, 2, அல்லது 2½ அங்குலம் நிற்கும்படி விட்டு, 5 நாள் வைத்திருக்கவேண்டும். (22)

அந்த தசமிருத்திகையை, மண்ணில் 4ல் 1 பங்கு மண்ணுடன் சேர்த்து மர்தித்து அதை, ரஜ்ஜுபந்தநத்திற்குமேலே பூசவேண்டும். அதற்குமேலே, மறுபடியும்

[ஸூத்ராத்³யூர்த்⁴வஸம்யுக்தம் ஸூக்ஷ்மம் து ஸமாசரேத் ।
ரஜ்ஜ்வோபரி ஸூத்ரம் லிப்த்வா ததோ(அ)பி ரஜ்ஜுவேஷ்டயேத் ॥
தத்ர ரஜ்ஜ்வந்தரம் லிப்த்வா ஏகத்³வித்ர்யங்கு³லம் ப⁴வேத் ।]
ததோ ம்ருது³ஸ்ஸமாலிப்ய யாவச்சோஷணகம் த்³விஜ ॥

தாவத் நிரீக்ஷ்ய கர்தவ்யம் ஸூக்ஷ்மம் து ஶனைஶ்ஶனை: ।
ஶூலபா³ஹ்யக³தவ்யாஸம் சதுரம்ஶம் (சதுராம்ஶம்)
விபா⁴ஜிதே(தம்) ॥ ௨௫ ॥

ஏகாம்ஶாவதிகம் லிப்த்வா அனூபலேபாஹ்வயம் ததா² ।
த்³வ்யம்ஶாவஸானலிப்தம் ஸ்யாத் மிஶ்ரகம் ததா²ஹ்வயம் ॥ ௨௬ ॥
[த்³வ்யம்ஶாவதி து லிப்தம் ஸ்யாத் த்ருதீயாம்ஶம் து ஜாங்க³லம் ।]

தத்தத்³தே³ஶோத்³ப⁴வை(ர்மார்த³வாதிகம்)தத்தத்³தே³ஶ்யாம் ம்ருத³ம் ஸமா
லிபேத் ।

ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டும். முதல் ரஜ்ஜுபந்தநத்திற்குமேலே, மிருல்லேபநம் செய்து, மறுமுறை செய்யப்படும் ரஜ்ஜுபந்தநத்தின் கனமானது, (அங்கங்களுக்கேற்றவாறு) 1, 2, அல்லது 3 அங்குலமிருக்கவேண்டும்.

அதன் பிறகு, மண்ணைப்பூசி, அதை உலரவைத்து, அது உலருவதற்கு முன்பு அதை கவனித்து, அவசியமான இடங்களில் மெள்ள மெள்ள மண்ணைப்பூசி வரவேண்டும்.

(இருமுறை ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்த பின்பு) சூலத்திற்கு வெளியேயுள்ள கனத்தை 4 பங்குகளாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த 4 பங்குகளில் ஒரு பங்கு கனம் மண்ணைப் பூசுவதற்கு "அநூபம்" என்று பெயர். அதற்குமேலே 2 பங்கு கனம் மண் பூச்சிற்கு, "மிச்சிரம்" என்று பெயர். அதற்குமேலே ஒரு பங்கு மண் பூச்சிற்கு "ஜாங்கலம்" என்று பெயர்.

இந்த மண்பூச்சுக்களை, அந்தந்த தேசத்திய மண்ணைக் கலந்து, பொருத்தமாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌯𑍋𑌜𑍍𑌯(𑌂)𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌂 𑌶𑍇𑌷𑌂(𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑌂
𑌤𑍁) 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌰𑍍𑌦𑌯𑍇𑌤𑍍 || ௨௭ ||

𑌶𑍇𑌷𑌂 𑌕𑌾𑌵𑍇𑌸𑌿𑌕𑌤𑌾𑌦𑍍𑌯𑌾(𑌤𑌚𑍍𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾)𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌂𑌶𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌕𑍇(𑌕𑌲𑍍𑌕𑌂)𑌤𑍁
𑌕𑌲𑍍𑌕𑌯𑍇𑌤𑍍 |
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 || ௨௮ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌷𑌡𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

கீழே கூறப்பட்ட 3 பங்குகள் நீங்கிய 4வது பாகத்தை, (4வது பாகமாகப் பூசவேண்டிய மண்ணுடன்) சணல் முதலியவை (பஞ்சுத்துகள்)களைக் கல்கத்துடன் நன்கு கலந்து மர்தித்து, அந்த கல்கத்தினாலே காலகிரமத்தில் லேபநம் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதமாக, மிருத்ஸம்ஸ்காரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி கல்கஸம்ஸ்காரத்தைக் கூறுகிறேன். (28)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் மிருத்ஸம்ஸ்கார லக்ஷணமென்னும் எண்பத்தாறுவது படலம் முற்றும்.

|| அத ஸப்தாஶீதிதம: படல: ||

கல்கஸம்ஸ்காரவிதி: ||

அத கல்கவிதானம் து வக்ஷ்யே ஸம்க்ஷேபத: க்ரமாத் |
நத்யாம் வாபி தடாகே வா தீர்கிகாயாமதாபி வா || ௧ ||

ஸஸ்யக்ஷேத்ரேऽதவா விப்ர ப்ராணிரக்ஷே (நிரக்ஷாரே) ஜலே ஸ்திதே (ஸ்தலே) |
ஸூக்ஷ்மா பாம்ஸுஸமா ஸ்தூலமுக்தாவாலுகஶர்கரா || ௨ ||
[ஸூக்ஷ்மா பாம்ஸுநிபா ஸ்தூலா ஸ்தூலமுக்தாவாலுகாஶ்ரிதா |]

ஸம்க்ராஹ்யா பக்வஶாலா ஶுத்தா ஸா தஸ்யா: ப்ரக்ஷாலனம் சரேத் |
பக்வஶோஷணம் க்ருத்வா ஸஞ்சூர்ணனம் து தத: சரேத் (காரயேத்) || ௩ ||

த்ரிபலோத்தேன ஸம்மிஶ்ர்ய பிண்டம் க்ருத்வா து ஶோஷயேத் |
கபித்தநிர்யாஸஜலம் த்ரிவிதம் ப்ரோக்தமிதி த்விஜ ||௪||

எண்பத்தேழாவது படலம்.

கல்கஸம்ஸ்காரவிதி.

இனி, கல்கவிதியைச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஆறு-குளம்-ஏரி-வயல் இவைகளில், உப்புநீரில்லாமல் சுத்தமான நீருள்ள இடத்தில், ஜலத்தில் மணலுடன் கலந்திருக்கும் பெருமணல் அல்லது சுக்கானில், தேறிய சுக்கைப்போன்ற நிறமுள்ளதாகப் பார்த்து எடுத்து, அதைக்கழுவி, நன்கு உலரவைத்து, அதை நன்கு பொடிசெய்யவேண்டும்.

அந்தத் தூளில் திருபலா கஷாயத்தைவிட்டு நன்கு மர்தித்துப் பிண்டமாகச் செய்து, அதை உலரவைக்கவேண்டும். (3½)

விளாம்பிசின் ஜலம் 3 விதமாகும், அவைகள் முறையே

பிச்சாம்பஸ்ய பஞ்சபாகம் ஸார்த்தபஞ்சாம்ச ஷட்பாகம் |
ஸ்ருவம் ஸ்வச்சம் ச ஸேகம் து த்ரயம் து க்ரமோதிதம் ||

ஸ்வச்சஸேகஜலே பூர்வம் பிண்டம் மர்த்தயேந்நவநீதவத் |
கார்பாஸதூலசூர்ணைஸ்து ம்ருதம் ஸம்ம்ருத்ய மர்த்தயேத் ||

கல்கம் பிந்நம் து யத்தத்து கதலீபிந்நவத் பவேத் |
தத் கல்கம் ஸமாலிப்ய ப்ரதமம் கல்கரீதிதம் || ௭ ||

பிச்சாம்பஸ த்ரிபாகம் ஸார்த்தத்ரிபாகம் ச சதுர்
பாகம் |
மத்யபந்தஜம் கல்கம் த்ரிவிதம் பரிகீர்த்திதம் || ௮ ||

தேஷ்வந்திமஜலாப்யாம் து த்யக்த்வா து மர்த்தயேந்ம்ருதம் |
க்ரமேண த்வியவயோ: கல்கம் லேபயேத் த்ரியவம் ததா || ௯ ||

பிசினுக்கு 5 பங்கு, 5½ பங்கு, 6 பங்கு ஜலத்துடன் கூடியவைகளாகும். இவைகளுக்கு முறையே, ஸ்ருவம்–ஸ்வச்சம்–ஸேகம் என்று பெயர். (5)

முன்பு, ஸ்வச்சம்–ஸேகம், என்ற இரண்டுவித ஜலங்களையும் விட்டு, மிருத்பிண்டத்தை நன்கு வெண்ணைபோலப் பிசைந்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு, பருத்திப் பஞ்சுத் துகள்களை மண்ணுடன் கலந்து நன்கு அறைத்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். (6)

இந்த கல்கத்தை ஒடித்தால், ஒடித்த வாயானது, ஒடித்த வாழைத் தண்டின் ஒடித்த இடத்தைப்போல இருக்கவேண்டும். இத்தகைய கல்கத்தையே முதலில் பூச வேண்டும். (7)

மத்தியபந்த கல்கமானது 3 விதமாகும். அவைகள், முறையே, பிசினுக்கு 3 பங்கு, 3½ பங்கு, 4 பங்கு ஜலத்துடன் கூடியவைகளாகும். இவைகளில், பிந்திய இரண்டு வித ஜலங்களை விட்டு, மண்ணை நன்கு மர்திக்கவேண்டும். அந்த மண்ணை, 2, அல்லது 3 யவை கனத்திற்குப் பூச வேண்டும்.

ஶனைஶ் ஶனைஸ்து லேபயேத் ஸூக்ஷ்மம் ஸந்தி ரந்த்ர விவர்ஜிதம் |
த்விமாஸம் ஸார்த்தமாஸம் வா மாஸம் வா ஶோஷயேத் தத: ||

கூர்ச்சம் ந்யஸ்ய ததோ விப்ர பேஷயேதண்டஜை: க்ரமாத் |
தத: ஸ்வச்சஜலை: ஸம்யக் ப்ரமாணாந்தம் து லேபயேத் ||

பஹுஶ: க்ருத்வா ப்ரமாணம் து பரீக்ஷ்யாங்கம் ஸமம் நயேத் |
அங்கோபாங்கம் ச ப்ரத்யங்கம் கல்பயேல் லக்ஷணான்விதம் ||

மஹாங்கமங்கோபாங்கம் ச ப்ரத்யங்கம் ச சதுர்விதம் |
மஹாங்கம் து ஶிர: ப்ரோக்தம் கண்டம் ச ஹ்ருதயோதரம் ||

மண்ணை மெள்ள மெள்ளப் பூசவேண்டும். சூலத்தில் இடைவெளிவிடாமலும், இடுக்குகளில்லாமலும் நன்கு கவனித்துப் பார்த்து, சுத்தமாகப் பூசவேண்டும். இவ்விதம் மிருத்லேபநம் செய்த பிறகு, அதை 2 மாதம், 1½ மாதம், அல்லது 1 மாதம் காயவைக்கவேண்டும். (10)

ஏ அந்தணனே! அதற்குப் பிறகு, கூர்ச்சத்தை வைத்து, (மண்ணுடன்) அண்டஜங்களைக் கலந்து மர்திக்க வேண்டும். பிறகு, ஸ்வச்சஜலத்தை விட்டுக்கலந்து மர்தித்து, அந்தக் கல்கத்தை, அங்கங்களின் பிரமாணாந்தமாகப் பூசவேண்டும். (11)

அங்கங்களின் பிரமாணங்களை பன்முறை நன்கு கவனித்துப் பார்த்து, அங்கங்களின் மானமானது ஸமமாக (ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல்) இருக்கும்படி, கல்கலேபநம் செய்யவேண்டும். அங்கம்–உபாங்கம்–பிரத்தியங்கம் இவைகளை லக்ஷணத்துடனிருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும்.

அங்கமானது, மஹாங்கம்–அங்கம்–பிரத்தியங்கம்–உபாங்கம் என்று 4 விதமாகும். சிரஸ்ஸுக்கு மஹாங்கம் என்று பெயர். கழுத்து–ஹிருதயம்–வயிறு–மேட்ரம் இவை

[illegible] ।
[illegible] ॥ ௧௪ ॥

𑌕𑌪𑌿𑌤𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌮𑍍𑌭𑌸𑌾 ।
[illegible] 𑌤𑍁 [illegible] 𑌕𑍍𑌷𑌾𑌳𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑌤𑌃 ॥ ௧௫ ॥

[illegible] 𑌤𑌤𑌃 ।
[illegible] ॥

[illegible] ।

களுக்கு (கழுத்திலிருந்து மேட்ராந்தமான உடலுக்கு) அங்கம் என்று பெயர். கால்-கை இவைகளுக்கு உபாங்கம் என்று பெயர். ஆபரணங்களுக்கு பிரத்தியங்கம் என்று பெயர். (இவைகளுடன்) ஷடங்கங்களையும் கல்பிக்க வேண்டும்.

[சப்தம்-ஸ்பர்சம்-ரூபம்-ரஸம்-கந்தம்-கிரியை, இவை கள், முறையே, காது, உடல், கண், நாக்கு, மூக்கு, கை கால்கள், இவைகளின் குணங்களாகும். அந்த உறுப்புகளில் அந்த குணங்களும் அமைந்திருப்பதைப்போல் உறுப்புகளைக் கல்பிக்கவேண்டும் என்பது பொருள்] (14)

விளாம்பிசினுக்கு 2½ பங்கு அல்லது 3 பங்கு ஜலத்தை விட்டு நன்கு மர்தித்து, அந்த ஜலத்தில் (புது வஸ்திரத்தை நன்கு நனைத்து) அந்த வஸ்திரத்தினாலே பிம்பத்தை நன்கு போர்க்கவேண்டும். அதற்குமேலே கல்கலேபனம் செய்து 10 நாட்கள் வைத்திருக்கவேண்டும். கல்கலேபனமானது, யவையில் 8ல் 1 பங்கு கனமிருக்கவேண்டும். 10 நாட்கள் கழித்து, கூர்ச்சத்தினாலே (கூர்சம்—தூலிகை-வர்ணங்கள் தீட்டும் கருவி) பிசின் ஜலத்தை எடுத்து, அங்கங்களை நன்கு கவனித்துப் பார்த்து எல்லா அங்கங்களிலும் பூச வேண்டும். அதற்குமேலே, அலங்காரங்களை அழகுறக்

𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌲𑌿𑌪𑍍𑌯 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ||

𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌃 𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌕𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍁 ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌕𑌲𑍍𑌕𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌸𑌪𑍍𑌤𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, மற்றொருமுறை கல்க லேபநம் செய்து, அதற்குமேலே வெள்ளை தீட்டவேண்டும்.

ஸகல மூர்த்திகளின் கல்கஸம்ஸ்காரமானது, இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (18)

**காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் கல்கஸம்ஸ்காரவிதியென்னும்
எண்பத்தேழாவது படலம் முற்றும்.**

|| 𑌅𑌥𑌾𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ||

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ||

𑌅𑌥𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑍇𑌣 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 |
𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌸𑌂𑌭𑌵𑌮𑍍 || ௧ ||

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍 𑌶𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌦𑌃 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 |
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌾𑌕𑌾𑌶𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 || ௨ ||

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌯𑍋𑌸𑍍𑌸𑌂𑌭𑍂𑌤𑌿𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌜𑌲𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 |
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌜𑌾𑌤𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌭𑌵𑌃 ||

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 |
𑌜𑌲𑍇 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌮𑌗𑍍𑌨𑍌 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌭𑌵𑌮𑍍 || ௩ ||

𑌭𑍂𑌮𑌿 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌵𑌾𑌯𑍌 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌤𑍍𑌥𑌿𑌤𑌮𑍍 |

எண்பத்தெட்டாவது படலம்.

வர்ண ஸம்ஸ்கார லக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து வர்ண ஸம்ஸ்கார லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். சிவத்தைக்காட்டிலும் சிறந்தது வேறொன்றுமில்லை. அவ்வியக்தத்திலிருந்து சாந்தி தோன்றிற்று. சிவத்திலிருந்து சக்தி தோன்றிற்று. அதிலிருந்து நாதம் தோன்றிற்று. நாதத்திலிருந்து ஆகாசமும், ஆகாசத்திலிருந்து வாயுவும், வாயுவிலிருந்து அக்கினியும், அக்கினியிலிருந்து ஜலமும், ஜலத்திலிருந்து பூமியும், தோன்றின. (வாயு முதலிய) பூதங்களிலிருந்து வர்ணங்கள் (நிறங்கள்) உண்டாயின. (3)

வர்ணமானது, வெளுப்பு-சிவப்பு-மஞ்சள்-கருப்பு என்று 4 விதமாகும். ஜலத்திலிருந்து வெளுப்பும், அக்கினியிலிருந்து சிவப்பும், பூமியிலிருந்து மஞ்சளும், வாயு

விஷ்ணு-மஹேச்வரௌ கௌரீ ருத்ரஶ்சாதிதேவதா: க்ரமாத் ||

விப்ரக்ஷத்ரியவிட்சூத்ரா: ஸிதவர்ணாதய: க்ரமாத் |
ஶ்வேதம் ரக்தம் ச பீதம் ச க்ருஷ்ணம் சைவ சதுர்விதம் ||

ஶ்வேதம் ஶுக்லம் ச தவளாவதாதம் சதுர்விதம் |
முக்தாபம் சேந்துவர்ணாபம் ஶ்வேதவர்ணம் த்விதா மதம் ||௭||

ஶங்கவர்ணோபமம் ஶுக்லம் வர்ணைர்த்விதம் பேதத: |
ரஜதாபம் ச கோக்ஷீரஸத்ருஶம் தவளம் பவேத் || ௮ ||

தாரகாஸத்ருஶம் வர்ணமவதாதமுதாஹ்ருதம் |
அருணம் ரக்தம்(க்தம்) ஶோணம் ச பாடலம் ச சது-
ர்விதம் || ௯ ||

அருணம் ஶஶரக்தாபம் ஜபாபுஷ்பாபம் ரக்தகம் |

லிருந்து கருப்பு நிறமும், தோன்றின. விஷ்ணு-மஹேசுவரன்-கௌரீதேவி-உருத்திரன் இவர்கள் முறையே வர்ணங்களின் அதிதேவதைகளாவார்கள். வெளுப்பு முதலிய நிறங்கள் முறையே, பிராம்ஹண-க்ஷத்திரிய-வைசிய-சூத்திர-ஜாதிகளுக்குரியவைகளாம். வெளுப்பு-சிவப்பு—மஞ்சள்—கருப்பு—இவைகள் ஒவ்வொன்றும் 4, 4, விதமாகும். (6)

வெளுப்பானது, சுவேதம்—சுக்கிலம்—தவளம்—அவதாதம், என்று 4 விதமாகும். சுவேத வர்ணமானது, முக்தாபம் என்றும், இந்துவர்ணபம் (சந்திரனைப்போன்ற நிறமுடையது) என்றும் 2 விதமாகும். சுக்கிலம் என்பது, சங்கைப்போன்ற நிறமுடையதாகும். வெள்ளியைப் போன்ற நிறமுடையது, பசும்பாலைப்போன்ற நிறமுடையது என, தவளம் 2 விதமாகும். நக்ஷத்திரத்தைப்போன்ற நிறமுடையது, அவதாதம் எனப்படும. (8½)

சிவப்பு வர்ணமானது, அருணம்-ரக்தம்-சோணம்-பாடலம், என்று 4 விதமாகும். முயல் ரத்தத்தைப்

𑌶𑍋𑌣𑌂 𑌕𑌿𑌂𑌶𑍁𑌕𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌾𑌭𑌂 𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌰𑌸𑌾𑌭𑌂 𑌤𑍁 𑌪𑌾𑌟𑌲𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌪𑌿𑌶𑌙𑍍𑌗𑌂 (𑌕𑌪𑌿𑌶𑌂) 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌚 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌚
𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ।

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 [illegible] ॥௧௧॥

𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌪𑍀𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌂 [illegible] ।

[𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌸𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌙𑍍𑌕𑌾𑌶𑌂 𑌪𑌿𑌶𑌙𑍍𑌗𑌂 𑌤𑍁 𑌤𑌡𑌿𑌤𑍍𑌪𑍍𑌰𑌭𑌮𑍍 ॥
𑌹𑌰𑌿𑌦𑍍𑌰𑌾𑌭𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌤𑍁 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌾𑌲𑌵𑌤𑍍 ॥]

𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌧𑌮𑍍 ॥

𑌮𑍇𑌘𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 (𑌕𑌾𑌲𑌂) 𑌵𑌨𑌵𑌾𑌯𑌸𑌮𑍍 ।
𑌶𑌿𑌖𑌿𑌵𑌰𑍍𑌣(𑌕𑌣𑍍𑌠)𑌨𑌿𑌭𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌂 (𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂) 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌰
𑌵𑌤𑍍 ॥ ௧௨ ॥

போலிருப்பது, "அருணம்", எனப்படும். சம்பரத்தம் பூவைப்போலிருப்பது, "ரக்தம்" எனப்படும். புரசம் பூவைப்போன்ற நிறமுடையது, "சோணம்" எனப்படும். செம்பஞ்சுக்குழம்பைப்போலிருப்பது, 'பாடலம்" எனப்படும். (10)

மஞ்சள் நிறமானது, ஸ்வர்ணம்-பிசங்கம் (கபிசம்)-பீதம்-ஹரிதம், என்று 4 விதமாகும். தங்கத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "ஸுவர்ண வர்ணம்" என்று பெயர். மின்னலைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "பிசங்கம்" என்று பெயர். (ஒடித்த) மஞ்சளைப்போன்ற நிறத்திற்கு "ஹரிதம்" என்று பெயர். அரிதாரத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு "பீதம்" என்று பெயர். (11½)

கருப்பு நிறமானது, நீலம்-சியாமம்-காலம்-கிருஷ்ணம், என்று 4 விதமாகும். (நீருண்ட) மேகத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "நீலம்" என்று பெயர் காட்டுக்காக்கையைப் போன்ற நிறத்திற்கு "சியாமம்" (காலம்) என்று பெயர். மயிலின் கழுத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, "காலம்"

ஏவம் ஷோடசஸங்க்யாதா வர்ணா: ப்ராக்ருதிகா: ஸ்ம்ருதா: |
பாண்டுரம் ஹம்ஸபாதாபம் ரக்தம் ப்ருத்வ்யாம் ஸமுத்பவம் || ௧௪ ||
[பாண்டுரம் து ப்ரஶஸ்தம் ரக்தம் ஹம்ஸபாதஸமப்ரபம் |]

ஏவம் ஜாதிலிங்கஸமாபம் ரக்தாபாஸம் த்விதா ஸ்ம்ருதம் |
கோதாவர்யாம் து ஸம்பூதம் ஹரிதாலம் (ஹ) ஸமுதாஹ்ருதம் ||

அதஸீபுஷ்பஸங்காஶம் ராஜாவர்த்தாஶ்ம(ஶ்ம ஷ)முச்யதே |
ஶ்யாமபாஷாணஸாரம் து ஶ்யாமமித்யபிதீயதே || ௧௫ ||

தீபோத்தூதரஜோவர்ணம் க்ருஷ்ணவர்ணமுதாஹ்ருதம் |
ஏவமாதிகயா(ஸ்யாஸ்யா)வர்ணா: தஸ்மிந்தஸ்மிந்நேகயா ||

(சியாமம்) என்று பெயர். கருங்குளவியின் சிறகைப் போன்ற நிறத்திற்கு "கிருஷ்ணம்" என்று பெயர். (13)

இவ்விதம், 16 விதமான நிறங்கள், இயற்கையாகக் காணப்படுகின்றவைகளாம். (13½)

வெளுப்பு நிறமான மண்ணும், அன்னபக்ஷியின் காலைப்போல சிவப்பு நிறமான மண்ணும், பூமியிலுண்டாகக் கூடியது. ஜாதிலிங்கத்தைப்போன்ற நிறமுடையதும் பூமியிலுண்டாவதேயாகும். எனவே ரக்தாபாஸமானது 2 விதமாகும்.

கோதாவரியிலுண்டாகும் மண்ணுக்கு "ஹரிதாலம்" (ஹரிதாபம்) என்று பெயர். (15)

காயாம்பூவின் நிறத்தைப்போலிருப்பது "ராஜாவர்தாச்ம" (ராஜாவர்தக்கல்) எனப்படும்.

சியாமபாஷாணஸாரத்திற்கு, (பச்சைநிறமாக இருக்கும் பாஷாணஸாரத்திற்கு-கல்மதத்திற்கு) "சியாமம்" என்று பெயர். 16)

விளக்கிலிருந்து எடுக்கப்படும் கரிக்கு, "கிருஷ்ண வர்ணம்" என்று பெயர்,

𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌂 𑌚 𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌚 𑌦𑍍𑌵𑍀𑌪𑍋𑌤𑍍𑌥𑌵𑌮𑍃𑌤𑍍𑌤𑌯𑌾 ।
𑌪𑌦𑍍𑌮𑌾𑌭𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌨𑍀𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌏𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌬𑌿𑌮𑍍𑌬𑌾𑌰𑍍𑌹𑌕𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌅𑌷𑍍𑌟𑌾𑌶𑍀𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

இதுபோன்றவைகள், வர்ணங்கள் எனப்படும். அந்த அந்த வர்ணமானது, பலவிதமாகும்.

வெள்ளையும் (சுண்ணும்பைப்போல வெண்மையான நிறமுள்ள மண்ணும்,) லாக்ஷாஸாரமும், துவீபாந்தரங்களிலுண்டாகும் மண்ணேயாம்

தாமரை மலரைப்போன்ற நிறமுடையதும், நீலோத்பலத்தைப்போன்ற நிறமுடையதும் தாதுப்பொருள் எனப்படும்.

இவ்விதம் இயற்கையாக உள்ள நிறங்கள் (யாவும்) பிம்பங்கள் செய்வதற்குச் சிறந்தவைகளாம். (18)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் வர்ண லக்ஷணம் என்னும்
எண்பத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

॥ 𑌅𑌥𑍈𑌕𑍋𑌨𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 ॥

𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌮𑍍 ॥

𑌸𑍁𑌧𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌂 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌪𑍀𑌤𑌾𑌶𑍍𑌮𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌾𑌮𑍍𑌰𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌅𑌰𑍁𑌣𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥௧॥

𑌨𑌾𑌲𑌿𑌕𑍇𑌰𑍋𑌦𑌕𑍈𑌰𑍍𑌮𑌰𑍍𑌦𑍍𑌯𑌂 𑌦𑌾𑌹𑌾𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌤𑌨𑌿𑌭𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌧𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌶𑌙𑍍𑌖𑌂 𑌦𑌗𑍍𑌧𑌂 𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

𑌰𑌾𑌜𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌪𑌾𑌷𑌾𑌣𑍌 𑌦𑍍𑌵𑍌 𑌚 𑌶𑍋𑌭𑌿𑌤𑍌 ।
𑌉𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾 𑌨 𑌶𑌸𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑍇𑌷𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌧𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌸𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑌾 ॥

𑌅𑌥 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑍇𑌹𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ।

எண்பத்தொன்பதாவது படலம்.

வர்ணஸம்ஸ்கார லக்ஷணம்.

ஹே பிராம்ஹணச்ரேஷ்டனே! இனி ஸுதையினாலே நிர்மாணம் செய்யப்படும் மூர்த்திகளுக்குரிய வர்ணங்களைக் கூறுகிறேன்.

பீதவர்ணமான கல்லானது, பீதம் எனப்படும். (மஞ்சள் நிறமாகும்.)

அந்த மஞ்சள் நிறமான கல்லை நன்கு பொடித்து, அதில் இளநீரைவிட்டுப் பிசைந்து, அதை நெருப்பிலிட (புடம் வைக்க) அது, சிவப்பு நிறமாகும். அதுவே சிவப்பாகச் செய்யப்படும் ஸுதாகர்மாவுக்கு உரியதாகும்.

சங்கைச் சுட்டால், அது வெளுப்பு நிறமாகும். ராஜாவர்த்தம், சியாமம், என்ற இருவிதக் கற்களும், ஸுதா கர்மாவுக்குச் சிறந்தவைகளாகும். மற்ற நிறங்கள், ஸுதா கர்மாவுக்குக் கூடாதவைகளாகும். (3)

இனி ஸம்ஸ்கார வர்ணங்களைக் (ஒரு வர்ணத்துடன் மற்ற வர்ணத்தைக் கலப்பதனாலே உண்டாகும் வர்ணங்களை) கூறுகிறேன்,

ஶ்வேதம் ரக்தம் ஸமம் மிஶ்ரம் கௌரவர்ணமுதாஹ்ருதம் || ௪ ||

ஶ்வேதம் பீதம் ஸமம் மிஶ்ரம் யத்தத் கர்பூரகம் பவேத் |
ஶ்வேதம் க்ருஷ்ணம் ஸமம் மிஶ்ரம் யத்தாம்ரவர்ணமுதாஹ்ருதம் ||

ஶ்வேதம் க்ருஷ்ணம் (ரக்தம்) ச பீதம் ச ஸமபாகம் து மிஶ்ரிதம் |
ஸாரஜ்ஞவிதிதம் ப்ரோக்தம் வர்ணகோவிதபோதிதம் || ௬ ||

ஶ்வேதம் ரக்தம் (க்ருஷ்ணம்) ச பீதம் ச மிஶ்ரகம் ஸமுதாஹ்ருதம் |
[ரக்தம் பீதம் ச க்ருஷ்ணம் ச ஸமபாகம் து மிஶ்ரிதம் || ௭ ||

... ...]?
ரக்தம் பீதம் ஸமம் மிஶ்ரம் வகுளஸ்ய ஸமாக்ருதி: || ௮ ||

ஜ்வலத்ஸூர்யாவ்யாதகத்ரிவர்ணமிஶ்ரம் வரம் |

வெளுப்பு–சிவப்பு இரண்டு வர்ணங்களையும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "கௌர வர்ணம்" எனப்படும். (4)

வெளுப்பு-மஞ்சள் இரண்டையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கர்புரவர்ணம்" ஆகும்.

வெளுப்பு-கருப்பு இரண்டையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "தாம்ரவர்ணம்" ஆகும். (5)

வெளுப்பு–கருப்பு–(சிவப்பு) மஞ்சள், இம்மூன்று நிறங்களையும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "ஸாரவர்ணம்" எனப்படும். (6)

வெளுப்பு–சிவப்பு (கருப்பு) மஞ்சள், இவைகளை ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மிச்ரகவர்ணம்" எனப்படும். (6½)

[சிவப்பு–மஞ்சள்–கருப்பு இவைகளை ஸமமாகக் கலந்தால், அது, ... (7½)

சிவப்பு–மஞ்சள், இவ்விரண்டையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது வகுளபல (மகிழம்பழ) வர்ணமாகும். (8)

மஞ்சள் 1 பங்கும், சிவப்பு 2 பங்கும் சேர்த்துக் கலந்தால், அது, "அதிரக்தவர்ணம்" (அதிகச் சிவப்பு) ஆகும்

பீதஸ்ய த்விபாகாநாம் ரக்தம் மிஶ்ரம் ததைவாதிரக்தகம் ॥ ௯ ॥

உபயாஶ்ச ஸமத்வேந வர்ணம் வித்யாத் ததா வரயா ।

[உபயோ: ஸமயோர்மேந வர்ணோ பவதீரிதம் ।]

ரக்தஸ்ய த்விபாகம் விஷ(க்ருஷ்ணம்)மிஶ்ரிதம் குடவர்ணகம் ॥

பீதஸ்ய ச தத³ர்த⁴ம் (பீதம் தத³ர்த⁴ம் ரக்தம்) தத் மிஶ்ரிதம்
கபிலம் பவேத் ।

ஸிதபாதாம்ஶரக்தாப்யாம் கர்பூரஸ்ய ஸமம் பவேத் ॥ ௰௧ ॥

ததேவ நீலாதிக்ய(வ நீலமதிகம்) தாந்யாங்குரஸத்ருஶா
ஸ்ம்ருதம் ।

ஶ்யாமஸ்யாபி ஹரிதாப்யாம் ச காங்காஷாரிதாயகம் ॥

[ஶ்யாமார்தம் ஹரிதாலம் ச காங்கம் ஹரிதாயகம் ।]

மிஶ்ரிதம் ஶ்யாமம் ஸமஸ்யமஶ்யா: (ஸமஸ்ய ஶ்யாமம் ஶ்யாமம்)
க்ருஷ்ணம் தூம்ரகம் ச ஸம்மிதம் ।

இது, "ஜ்வலநச்சவி" என்றும், "அக்னிவர்ணம்" என்றும் கூறப்படும்.

இரண்டு வர்ணங்களை ஸமமாகக் கலப்பதனாலே உண்டாகும் வர்ணமானது இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சிவப்பு 1 பங்கு, விஷம் (கருப்பு) 2 பங்கு சேர்த்துக் கலந்தால், அது "குளவர்ண"மாகும் (குளம்—வெல்லம்).

மஞ்சள் 1 பங்கும், சிவப்பு ½ பங்கும் கலந்தால், அது "கபிலவர்ண"மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், சிவப்பு ¼ பங்கும் கலந்தால் அது, "கர்புரவர்ண"மாகும். (கர்புரம்—கர்புரதுத்தம்) (11)

அதுவே நீலம் அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டால், அது "தாரியாங்குர" (பயிர்முளை) வர்ணமாகும்.

பச்சையில் ஸரிபாதி அரிதாரம், அதில் ஸரிபாதி

𑌜𑌮𑍍𑌬𑍂𑌫𑌲𑌸𑌮𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ॥௧௩॥

𑌜𑌾𑌤𑍀𑌫𑌲(𑌜𑌾𑌤𑌿𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗)𑌸𑌮𑌂 𑌲𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌲𑍋𑌹𑌿𑌤
𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌨𑍀𑌲𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௪ ॥

𑌸𑌸𑍍𑌯𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌚 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌚 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌾𑌞𑍍𑌜𑌿𑌷𑍍𑌠𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌸𑌮𑌂 𑌮𑌿𑌶𑍍𑌰𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥ ௧௫ ॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌗𑍁𑌣𑌂 𑌪𑍀𑌤𑌂 𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌮𑌾𑌨𑍁𑌷𑌂 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌮𑌧𑌿𑌕𑌂 𑌹𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌭𑌵𑌂 (𑌸𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌂) ॥

𑌨𑍀𑌲𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌸𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌣 … … … 𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ।

குங்குஷ்டம் (குங்குமம்) கலந்தால், அது பயிர்ப்பச்சை வர்ணமாகும்.

கருப்பும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "ஜம்பூபல" (நாவல்பழம்) வர்ணமாகும். (13)

ஜாதிபலமும் (ஜாதிலிங்கமும்) லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "லோஹிதவர்ண"மாகும்.

கருப்பும் நீலமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கேச" (மயிர்)வர்ணமாகும். (14)

பயிர்ப்பச்சையும் சிவப்பும் கலந்தால், அது "மாஞ்சிஷ்ட" (மஞ்சிட்டை) வர்ணமாகும்.

கருப்பும், மஞ்சளும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மது" (தேன்)வர்ணமாகும். (15)

கருப்பும், அதற்கு 2 பங்கு மஞ்சளும் கலந்தால், அது, "மாநுஷ" (மனித) வர்ணமாகும்.

மாநுஷ வர்ணத்துடன் சிவப்பு சேர்க்கப்பட்டால், அது "ஹரித" (மஞ்சள்) வர்ணமாகும். (16)

… … … … … …

… … … … …

தெஷா யஹுஸ்யூஹெ்ரு (யக்ஷ்வூஹாதெந)பஹுஸாரம்
ஸம்ஹிதம் ॥ ௭ ॥

பா(ப)ஹுஸாஸெதி தத்(ஸ்மிதி)வ்யாதம் ஊர்வ்யா யூநாதிய
ஹாநிதம்(ஹெ்ரு ஸம்ஹிதம்) ।

அல்ப ஸாரமிதம்(தி) வ்யாதம் ஸந்தெ்வாகர்மிதம் (ஸுதா
கர்மாஹம்கம்) விது: ॥ ௮ ॥

வர்ணாநாமநுகூலஸ்ய ஸம்ஸெவ ஸமாஶ்ரிதம் ।
[வர்ணாநாமநுகூலாய ஸாரஸெவஸமீரிதம் ।]

இந்த வர்ணங்களில் குறைந்த அளவுடன் அதிக அளவைக் கலந்தால், அது "பஹுஸாரம்" எனப்படும்.

அதிக அளவுடன் குறைந்த அளவைக் கலந்தால், அது, அல்பஸாரம் எனப்படும். (இது ஸுதாகர்மாவுக்கு உரியதாகும்.)

வர்ணங்களுக்கு அநுகூலமான வர்ணத்தைக் கல்பித்துக்கொள்வதற்காக ஸாரவர்ணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அஸ்மிந் படலெ ௧ ஶ்லோகாரப்ய ஶ்ரூவட்யந்தஸாநெ்தை:, ஸரஸ்வதீமஹாலயஸ்தாநகா பாட: அந்யாயம்கொவி ஸவதி । அத: ஸொவ்யத்ர நிர்திஶ்யதெ :—

உதயாத்யவெதாம்ஶாந்தம் ஸமஸ்த நிஶம் ஸவெத் ।
[ஸிதாம்ஶம் க்ருஷ்ணம் வெதாம்ஶம் ரக்தம் ஸமஸம்ஹிதம் ।]

இந்த படலத்தில் 10வது சுலோகம் முதல் படலம் முடியும் வரையில், ஸரஸ்வதி மஹால் மாதிருகையிலுள்ள பாடமானது கருத்து வேறுபாடுடையதாக இருக்கிறது. ஆகையால் அதிலுள்ள பாடமானது இங்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வெளுப்பும், அதில் ¼ பங்கு கருப்பும், ¼ பங்கு சிவப்பும் கலந்தால், அது "மத்ஸ்ய(மீன்)வர்ண"மாகும்.

க்ருஷ்ணஸ்ய ஏகம் (பி.பா.கம்) ரக்தம் மிச்ரிதம் தத் கஷாயகம் ||
ச்வேதஸ்ய பி பா.கம் ச்வே(பீ)தம் மிச்ரிதம் பிங்.களம்
பவேத் |
ச்வேதஸ்ய த்ரி பா.கம் பீதம் மிச்ரம் கல்ஹாரவர்ணகம் ||
க்ருஷ்ணஸ்ய பி பா.கம் பீதம் மிச்ரிதம் ஜலவர்ணகம் |
ததேவ நராணாம் வர்ணம் ஸ்யாத் க்ருஷ்ணம் பீதஸமம் ததா ||
ஹரிதாலஸ்ய ஸமம்மிச்ரம் ச்யாம ... ... பவேத் |
[ஹரிதாலம் ஸமம் க்ருஷ்ணம் ச்யாமவர்ணஸமம் பவேத் |]
ததேவ க்ருஷ்ணாதிக்ய(பீதாதிகம்)தாந்யாங்குரவர்ணஸமம் பவேத்||
ச்யாமஸ்யாத்-ஹரிதாலாம்சம் கா.கா ... ... தத்-வர்ணகம் |
[ச்யாமாதம்-ஹரிதாலம் அ கா.ங்கா.ம் அ தத்-வர்ணகம் |]
மிச்ரிதம் ஸஸ்ய ச்யாமம் ஸ்யாத் க்ருஷ்ணம் ப்ராகாசவர்ணகம் ||

கருப்பு 1 பங்கும், சிவப்பு 2 பங்கும் கலந்தால், அது "கஷாயவர்ண"மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள் 2 பங்கும் சேர்த்தால் அது. "பிங்களவர்ண"மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள், 3 பங்கும் சேர்த்தால், அது "கல்ஹார(செங்கழுநீர்ப்பூ)வர்ண"மாகும்.

கருப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள் 2 பங்கும் சேர்த்தால், அது "ஜலவர்ண"மாகும். அதுவே மனித வர்ணமுமாகும்.

கருப்பும் மஞ்சளும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மானுஷ (மனித)வர்ண"மாகும்.

அரிதாரமும் கருப்பும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "இளிப் பச்சை"யாகும்.

அதில் மஞ்சள் அதிகமாக (2 பங்கு) கலந்தால், அது "தானியாங்குர(பயிர்முளை)வர்ண"மாகும்.

கருப்பும் அதில் ½ பங்கு அரிதாரமும் (மஞ்சளும்) ¼ பங்கு

जाम्बूफलसमावेत(ं तत्) वर्णितं तदुच्यते
समांशः (साम्येन) ।

जाती(जाति)लिङ्गं समं लाक्षासारं लोहितमुच्यते ॥

साक्षाद्रक्ताधिक्यं वर्णं रूक्षं हरीतकम् ।
[लोहितं रक्ताधिकं वर्णं रूक्षं हरीतकम् ।]
कृष्णं नीलं(समं मिश्रं के)शवर्णमुदाहृतम् ॥

सस्यश्यामं च(समं) रक्तं मिश्रं माञ्जिष्ठवर्णकम् ।
कृष्णं रक्तं समं वर्णं(मधुवर्णम्)उदाहृतम् ॥

तथैव रक्ताधिक्य(पीताधिकं) कार्दमं(वर्णं)
उच्यते ।

सा(सान्द्रा)रक्ताधिकं वर्णं रूक्षं (वर्णं)
हरीतकम् ॥

குங்குமமும் (சிவப்பும்) கலந்தால், அது "பயிர்ப்பச்சை" நிறமாகும்.

கருப்பும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "ஜம்பூபல"(நாவல்பழ)வர்ணமாகும்.

ஜாதிலிங்கமும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "லோஹிதவர்ண"மாகும்.

லோஹிதவர்ணததில் சிவப்பு அதிகமாகக் கலந்தால், அது "ரூக்ஷஹரீதகவர்ண"மாகும்.

கருப்பும் நீலமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கேச" (மயிர்)வர்ணமாகும்.

ஸஸ்யசியாமமும் (பயிர்ப்பச்சையும்) குறைந்த அளவில் சிவப்பும் (சிவப்பும் ஸமமாகக்)கலந்தால், அது "மாஞ்சிஷ்ட" (மஞ்சிட்டை)வர்ணமாகும்.

கருப்பும் சிவப்பும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "மது" (தேன்)வர்ணமாகும்.

அந்த வர்ணமே சிவப்பு (மஞ்சள்) அதிகமாகச் சேர்க்கப்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பட்டால், அது "மாநுஷ"(மனித)வர்ணமாகும்.

அந்த வர்ணத்துடன் சிவப்பு அதிகமாகக்கலக்கப்பட்டால் அது "ரூக்ஷஹரீதகவர்ண"மாகும்.

அந்த வர்ணத்துடன் பச்சை அதிகமாகச் சேர்க்கப் பட்டால், அது "ஸௌத்திர (தாமிர—அல்லது கிளிப்பச்சை) வர்ண"மாகும்.

வர்ணங்களுக்கு ஒற்றுமையாக இருப்பதை உத்தேசித்து ஸாரவர்ணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வர்ணயுக்தி பிரகரணத்தில், வேறு நூல்களில் அதிகமாக சில வர்ணங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் உபயோக கரமானவைகளாதலால், அவைகளும் இங்கு சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன —

வெளுப்பு-சிவப்பு-மஞ்சள், இவைகளை ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "ஸாரவர்ண"மாகும்.

வெளுப்பு-கருப்பு-மஞ்சள், இவைகளை ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது "மிச்ரகவர்ண"மாகும்.

கருப்பு 1 பங்கும் சிவப்பு 2 பங்கும் கலந்தால் அது "கஷாயவர்ண"மாகும்,

க்ருஷ்ணம் பீதம் ஸமம் மிஶ்ரம் த்ருணவர்ணமுதீரிதம் ।
ஹரிதாளம் ச ஶ்யாமம் ச ஸமாம்ஶஸம்யோகாச்சுகபக்ஷவத் ॥

தாலாதிகம் ததேவ ஸ்யாத் தான்யாங்குரஸமப்ரபம் ।
க்ருஷ்ணம் ரக்தம் ஸமம் மிஶ்ரம் மதுவர்ணமுதீரிதம் ॥

ஸஸ்ய ஶ்யாமம் ச ரக்தம் ச ஸமம் மாஞ்ஜிஷ்டவர்ணகம் ।
ததேவ ரக்தாதிகம் மானுஷம் வர்ணமீரிதம் ॥

மானுஷம் ரக்த(ஶ்யாம)ாதிகம் ரூக்ஷவர்ணமுதாஹ்ருதம் ।
தஸ்மாத் ஶ்யாமநிரோதேதம்(ஶ்யாமாதிகம் வர்ணம்)
நாத்ரவர்ணமுதீரிதம் ॥

கருப்பு 1 பங்கு மஞ்சள் 2 பங்கு கலந்தால், அது "ஜல வர்ண"மாகும்.

கருப்பும் மஞ்சளும் ஸமபாகமாகக் கலக்கப்பட்டால், அது "திருண(புல்)வர்ண"மாகும்.

மஞ்சள்-சியாமம் (கருப்பு அல்லது பச்சை) இவைகளை ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கிளியின் சிறகு"போன்ற வர்ணமாகும்.

அதுவே, தாலம் (மஞ்சள்) அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டால் "தானியாங்குர (பயிர்முளை)வர்ணம்" ஆகும்.

கருப்பையும் சிவப்பையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மது (தேன்)வர்ண"மாகும்.

பயிர்ப்பச்சையையும் சிவப்பையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "மாஞ்சிஷ்ட(மஞ்சிட்டை)வர்ண"மாகும்.

அந்த வர்ணத்தில் சிவப்பை அதிகமாகக் கலந்தால், அது "மாநுஷவர்ண"மாகும்.

மாநுஷவர்ணத்தில் சிவப்பை (கருப்பு அல்லது பச்சையை) அதிகமாகக் கலந்தால், அது "ரூக்ஷவர்ண" மாகும். (ரூக்ஷம்—அருவறுக்கக்கூடியது.)

இதைக்காட்டிலும் பச்சை அல்லது கருப்பு அதிகமான

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮
𑌏𑌕𑍋𑌨𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ॥

𑌬𑌹𑍁𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌸𑌾𑌰𑌮𑌿𑌤𑍀𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ।

𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌲𑍍𑌪𑌸𑌾𑌰𑌮𑍁𑌦𑌾𑌹𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

𑌸𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑍁𑌕𑍂𑌲𑌂 𑌤𑍁 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇𑌷𑍁 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌿𑌤𑌃 ।

வர்ணமானது கூறப்படவில்லை.

வர்ணங்களில் அதிகமாக திரவியங்களைச் சேர்த்தால், அது "பஹுஸாரம்" எனப்படும்.

ஸ்வல்பமாகச் சேர்த்தால் "ஸ்வல்பஸாரம்" எனப்படும்.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் வர்ணஸம்ஸ்கார லக்ஷணமென்னும்
எண்பத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்.

|| அத² நவதிதம: படல: ||

வர்ணலேபநவிதி⁴: ||

அத² வக்ஷ்யே விஶேஷேண வர்ணலேபநமுத்தமம் |
*ஶைலகாஷ்டே²ஷ்டகாபே⁴தாத் த்ரி(த்ரி)தா⁴ சைவ வர்ண-
லேபநம் || க ||

ஶைலஜே வர்ணலேபே து மஹாங்கம் ஶிலாமயம் |
[ஶைலேஷ்டகாதா³ருஜம் த்ரிவித⁴ம் வர்ணலேபநம் ||
ஶைலஜே வர்ணலேபாதௌ³ மஹாங்காதி³ ஶிலாமயம் |]
உபரிஷ்டாத் படாஸ்தா²ப்ய தஸ்யோபரி ஶர்கராம் க்ஷிபேத் ||

தத³ூர்த்⁴வம் சிக்கணம் க்ஷிப்த்வா ஶ்வேதவர்ணாத³யஸ்தத: |
பி³ம்பா³ஶ்ரிதம் வ்ருத்திவ்யாய ப்ரதிஷ்டா²ம் ஸம்யகா³சரேத் ||

தொண்ணூறுவது படலம்.

வர்ணலேபநவிதி.

இனி விசேஷித்து, உத்தமமான வர்ணலேபநத்தைக் கூறுகிறேன்.

வர்ணலேபநமானது, சிலாகர்பம், இஷ்டகாகர்பம், தாருகர்பம் என்று 3 விதமாகும்.

வர்ணலேபனம் செய்யவேண்டிய பிம்பமானது, சிலாமயமாக இருந்தால், அதன் மஹாங்கம் முதலியவைகள் சிலாமயமாக இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே படாச்சாதநம் செய்து (துணியைப்போர்த்தி) அதற்குமேலே சர்கராலேபநம் செய்ய (சர்கரா—சுக்கான்)வேண்டும். அதற்குமேலே சிக்கனம் பூசி, அதற்குமேலே, வெள்ளை முதலிய வர்ணங்களைப் பூசவேண்டும். அதற்குப் பிறகு,

---

*ஶைலஜாதிஷ்டக ... ... வர்ணலேபநம் |
ஶைலஜே வர்ணலேபே ச வர்ணபே⁴தாயதே || இதி
ஸாரஸ்வதீயபுஸ்தகே பாட²: |

அதவா ஶைலஜே பிம்பே படாச்சாதம் விநாப்யத: |
ஶர்கராம் யவமாத்ரம் து லிப்த்வா சிக்கணமேவ ஹி || ௪ ||

ஶ்வேதம் ச பிம்பவர்ணம் ச க்ரமேணைவாவ
லேபயேத் |
ஶிலாகர்பமிதம் ப்ரோக்தம் வர்ணபிந்நாஶ்மகேஷ்வத: || ௫ ||

ஶூலஸ்தாபநகர்மாதி தாருகர்பே து பூர்வவத் |
சித்ரம் வாப்யர்தசித்ரம் வா வாஸ்யேஷ்டகஸுதயாபி ஹி ||

ஸம்யகங்கபூரணம் க்ருத்வா படாச்சாதயேத்தத: |
ஶர்கராதீநி ஸர்வாணி ஶைலஜே து யதா ததா || ௭ ||

அந்த பிம்பத்திற்குத்தக்க வர்ணத்தைப்பூசி, மூர்த்தியை நன்கு பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (3)

அல்லது பிம்பமானது சைலஜமாக இருந்தால், படாச்சாதநம் செய்யாமல், 1 யவையளவு சர்க்கரை பூசி, அதன் மேலே சிக்கநலேபநம் செய்து, வெள்ளை பூசி, அதற்குமேலே பிம்பத்திற்குரிய வர்ணத்தைப்பூசவேண்டும். இது, சிலையின் வர்ணமானது வேறுபட்டிருந்தால் அப்படிப்பட்ட சிலாகர்ப பிம்பத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (5)

பிம்பமானது தாருகர்பமானால், சூலஸ்தாபநம் முதல் (எல்லாவற்றையும்) முன்பு கூறியதுபோலவே செய்ய வேண்டும்.

பிம்பமானது இஷ்டகாகர்பமாய், அது, சித்திரமாகவோ, அர்த்த சித்திரமாகவோ இருந்தால், இஷ்டகை (செங்கல்) யாலும் ஸுதையாலும் அங்கபூரணம் செய்து, அதற்கு மேலே படாச்சாதநம் செய்யவேண்டும். பிறகு சைல கர்பத்திறகுக் கூறியதைப்போலவே சர்க்கராலேபநம் முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

கர்தவ்யமிஷ்டகாகர்பம் தாருமிச்ரகம் ததா வா ।
ஏவம் த்ரிவிதபிம்பம் ச வர்ணகர்மோச்யதே(அ)துனா ॥௮॥
[ஏவம் த்ரிவிதகர்மே ச வர்ணலேபோ(அ)பிதீயதே ॥]

ஆதௌ ஶ்வேதநிபம் லிப்த்வா ஸலிலேன ஸமன்விதம்
(ஶ்லேஷயுக்தை: ஜலைர்யுத:) ।
க்ரமேண ஶ்வேதவர்ணம் ச த்ரிவாரம் வா தத:(த:)
லேபயேத் ॥௯॥

ததூர்த்வம் பாண்டுரம் வர்ணம் லேபயேத் ஸிதஸம்யுதம் ।
ஸிதபிம்பநிபம் சைவ ஸமம் மிஶ்ரம் து பாண்டுரம் ॥௰॥

ஸிதவர்ணம் து பிம்பானாம் மதுவர்ண
நிபம் பவேத் ।
ரக்தபேநநிபம் யத்து பாண்டுவர்ணம் ப்ரகல்பிதம் ॥௰௧॥

இவ்விதமாக, இஷ்டகாகர்பம், தாருமிச்சிரம் இவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதமாக, சிலாகர்பம், இஷ்டகாகர்பம், தாருகர்பம், ஆகிய 3 வித பிம்பங்களுக்கும் வர்ணலேபனம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (8)

முதலில் வெள்ளையை அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் ஜலத்துடன் கலந்து பூசவேண்டும். இவ்விதமாக வெள்ளையை 3 முறை பூசவேண்டும். வெள்ளையின் மீது, பாண்டுரவர்ணத்தைப் பூசவேண்டும். ஸிதவர்ணத்துடன் ஒத்ததாகக் கலந்திருக்கக்கூடிய வர்ணம் பாண்டுர வர்ணமேயாம். பிம்பங்களில், ஸிதவர்ணமானது, மது வர்ண நிபமாகவே (தேன் நிறத்தைப்போலவே) காணப்படும். (பிம்பங்களில் தூய வெண்மை நிறம் ஏற்படமாட்டாது என்பது பொருள்.)

சிவப்பு நுரையைப்போன்ற வர்ணமானது, கல்பிதமேயாகும். (வெளுப்பு நிறமானது சிவப்பு நுரையைப்போல

𑌬𑌨𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚𑌂 𑌚 𑌮𑍇𑌦𑌵𑌂 𑌚 𑌣𑌵𑌂(𑌤𑌤𑍍𑌤𑍁)𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।
[𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌚 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌂 𑌚 𑌮𑍇𑌦𑍁𑌰𑌂 𑌚 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ।]
𑌕𑌪𑌿𑌤𑍍𑌥𑌨𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾𑌸𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌕𑍍𑌲𑍃𑌪𑍍𑌤𑌂 (𑌬𑌨𑍍𑌧𑌂) 𑌤𑍁
𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௨ ॥

𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌤𑍈𑌲𑍋𑌪𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌂 𑌮𑌧𑍁𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌮𑍍 ।
𑌤𑌦𑍍𑌵𑌣𑌂 (𑌮𑍇𑌦𑍁𑌰𑌂) 𑌦𑌧𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌂 𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑌂(𑌮𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾𑌣
𑌦𑌰𑌂 (𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇𑌦𑍁𑌰𑌂) 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥ ௧௩ ॥

𑌮𑍇𑌦𑍁𑌰𑍇𑌣 𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 𑌶𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌂(𑌕𑍇𑌵𑌲𑌂) 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
[𑌮𑍇𑌦𑍁𑌰𑍇𑌣𑌾𑌷𑍍𑌟𑌕𑌲𑍍𑌕𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।]
𑌕𑌲𑍍𑌕𑌮𑌰𑍍𑌦𑌨𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍁 𑌕𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍(𑌮)𑌧𑍍𑌯𑌵𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 ॥ ௧௪ ॥

𑌕𑌲𑍍𑌕𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌜𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌪𑍇𑌷𑌣𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌮𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ।
𑌸𑍁𑌧𑌾𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑌲𑍇𑌨𑍈𑌵(𑌤𑌂) 𑌮𑍇𑌷𑌾𑌵(𑌮𑌹𑌿𑌷)𑌚𑌰𑍍𑌮
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍋𑌃 ॥ ௧௫ ॥

பழுப்பு நிறமாகக் காணப்பட்டால், அது கல்பிதவர்ணமே யாகும் என்பது பொருள்.) (11)

பந்தமானது, ஸ்வச்சம்–மத்தியம்–மேதுரம் என்று 3 விதமாகும். இந்த 3 வித பந்தங்களையும் கபித்தநிர்யாஸத்தினாலேயே (விளாம்பிசினாலேயே) கல்பிக்கவேண்டும். (12)

தைலத்தைப்போலிருப்பது, ஸ்வச்சபந்தம் எனப்படும். மதுவை (தேனை) போலிருப்பது மத்திய பந்தம் எனப்படும். தயிரைப்போல ஸ்நிக்தமாயிருப்பது மேதுர பந்தமெனப்படும். (13)

மேதுர ஜலத்தினாலே, அஷ்டகல்க ஸந்தானத்தைச் செய்யவேண்டும். மத்தியம ஜலத்தினாலே, கல்கமர்தனம் செய்யவேண்டும். ஸ்வச்ச ஜலத்தினாலே, கல்கபேஷணம் செய்யவேண்டும். ஸுதாகர்மாவுக்கு, மேஷமஹிஷசர்மயுதமான ஜலத்தை (ஆடு அல்லது எருமையின் தோலைப்போட்ட ஜலத்தை) உபயோகிக்கவேண்டும். (15)

வய-ஜா(தவஸ்ய)ஸாரம் த ஸம் ஸ்யாக் ஜய
வாதூஹ-தகா(தாஹ-தகம்) ஹவெக் ।
*ஜலவத்தி(வீதம்)விதா யத்ர காவிக்யஜம் விஜ ॥ ௧௬ ॥

நிய-ரா ஸஜல ஸம்பாடஉ க்தஉ(க்தாதி)க்ருஹ காரயெக் ।
கல்கம் ஷொடஶதயாஹ்ஜ்ய ஷட் வஞ அத ரம் த வா
(மகம்) ॥ ௧௭ ॥

கவிக்ய நிய-ராஸெநைவ (ஸெைவ) ஸூத்ரம்(ஸூத்ர)நைவ
ஜலம் ஹவெக் நைத த) ।
ஸக்ருக் திக்ஷணமெவம் த காரயெக் விஜஸத்தஉ ॥ ௧௮ ॥

திக்ஷணம் கல்கஸாரம் ச விவியம் திக்ஷணம் ஹவெக் ।
†ஜலவாத்ரம் தேத்ர) ஸாயாகம்ஹெ (தாரம்) திக்ஷணம்
மக-ரஉ வழ ॥ ௧௯ ॥

அது நீர் சுண்டி உறைந்துவிட்டால், அதில் மறுபடியும் தண்ணீரைவிட்டுக்கொள்வதாகும். அதில் ஜலமே இல்லாது போனால், (அவசியமானால் பூச்சுக்கு) விளாம்பிசின் ஜலத்தை உபயோகித்துக்கொள்வதாகும். (ஆனால்) நிர்யாஸ ஜலத்தை, கூறியுள்ள காரியத்தைத் தவிர்த்து, மற்றவிடத்தில் உபயோகிக்கக்கூடாது. (16½)

கல்கத்தை 16 கூறு செய்து, 6, 5, அல்லது 4 பங்கு ஜலம் விட்ட விளாம்பிசினாலே பூசுவது, சிக்கணம் எனப்படும். இதை ஒருமுறை பூசவேண்டும். (18)

சிக்கணமானது, சிக்கணமென்றும்-கல்கஸாரமென்றும் 2 விதமாகும்.

வர்ணம் கொடுக்கவேண்டியதானால், அப்பொழுது (கபித்த நிர்யாஸ ஜலத்தை) ஸுதையுடன் சேர்க்க வேண்டும். இதற்கு சிக்கணம் என்று பெயர். அப்படிக்

---

*ஜலஹீநம் ஹவெக் உதி வா வாமெந ஹாவஹிதி ஹாதி ।

†வண-ராய-தகெ ஸாயொவெதம் திக்ஷணெ மக-ராய தழ ।
உதி வாமெந ஹவிதவஹிதி ஹாதி ।

சிக்கணம் த்விவிதம் சைவ கல்கயுக்தம் ச யதோசிதம் |
சிக்கணம் கல்கபந்தம் து தசமாம்சவிஹீனிதே || ௨௦ ||

ஸகாம்ஸ்யஸஹிதம் பந்தம் ஸிக்தாலேபனயோர்ஹிதம் |
சிக்கணே(ணம்)பந்தத்ரவ்யம் வா ஸிதலேபனகர்மணி ||

ஸிதபந்தஸமம் வாபி தச(த்விம்)சாம்சவிஹீனகம் |
வாரம்(ஸவம்) வர்ணலேப்ய பந்தஸ்ய த்ரி: க்ரமாத்
வாஸ்தாலேபனகம் || ௨௨ ||

ஷட்வர்ணம் து ததோலேப்யம் யதா க்ரமேண தேசிக: |
பிம்ப(ஸ்ய)ஸர்வத(:) வர்ணம் து ஷட்க்ரமா:
ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டவத்யதா || ௨௩ ||

பார்ச்வ(பார்ஷ்ண்ய)ணம் து பிம்பாம்சே க்ஷம்ஸஹிதம்
து வஜ்ரகேச |

கல்லாத விஷயத்தில், சர்க்கரதிரவத்துடன் (சுக்கான் பொடியுடன்) சேர்க்கவேண்டும். இதற்கு கல்கஸாரம் என்று பெயர். (19)

இரண்டுவிதமான சிக்கணத்தையும் உசிதம்போல் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சிக்கணம், அல்லது கல்கபந்தமானது, 10ல் 1 பாகம் குறைவான பந்தமானல் (சிக்கணம் அல்லது கல்கபந்தத்தில் கலக்கும்படி கூறியிருக்கும் விளாப்பிசின் ஜலத்தில், 10ல் 1 பங்கு குறைத்துக் கலக்கப்பட்ட பந்தமாக இருப்பது), சிலாலேபநத்திற்கு (சிலாபிம்பத்தின்மீது பூசுவதற்கு) யோக்கியமாகும். வெள்ளை வைப்பதற்கானல் சிக்கண பந்தத்திற்குக் கூறியதுபோலவே இருப்பதாகும்.

அது, ஸிதபந்தத்திற்குக் கூறியதைப்போல இருக்கலாம். அல்லது 10(20)ல் 1 பங்கு குறைந்து இருப்பதுமாகும். இவ்விதமாக, வர்ணலேபத்தை 3 முறை செய்யவேண்டும். இது வெள்ளை வைப்பதற்குக் கூறப்பட்டது.

பிறகு, ஷட்வர்ணலேபநத்தை, முறையே செய்ய

ஷட்விதாதிகவர்ணஸ்ய பந்தமித்யுச்யதே யதா || ௨௪ ||
[ஷட்விதோதிகவர்ணஸ்ய பந்தலக்ஷணமுச்யதே |]

ததாத்யம் வர்ணபந்தம் து விம்ஶாம்ஶோம்ஶவிஹீநகம் |
த்விதீயம் வர்ணபந்தம் ஸ்யாத் தந்தத் பந்தகம்
(ஏகாம்ஶம் த்யக்தகம்) தத: || ௨௫ ||

ஷண்ணாமவிதி(ஷ)வர்ணாத்யா(நாம்)பந்தமேவம்
க்ரமோக்(தி)தம் |
ப்ரதமேத்யந்(தம்)ச்யதே பந்தே ஷட்விதம் ச ஸ்ரீவேஶ
க்ரமாத் || ௨௬ ||

பத்ரம் பந்தம் ச ரஞ்ஜம் ந ததா ... ... |
[பத்ரம் ச ரஹிதம் பிந்தும் யூபவர்த்தநம் ததா |]
ப்ரவர்த்தநம் ஷடேதாநி வர்ணலேபக்ரமம் விது: || ௨௭ ||

தீர்க்கவர்த்திதி வர்த்தம் ததோந்யத்ர விஹாஜிதம் |
[தீர்க்கம் வர்த்திதி வர்த்தம் ரஹிதம் தீர்க்கமம்கிதம் |]

வேண்டும். பிம்பத்தைச் சுற்றிலும் ஷட்வர்ணலேபநம் செய்யவேண்டும். பாண்டுவர்ண லேபநத்தை அம்சஹீநமாகச் செய்யக்கூடாது. (23½)

ஆறுவிதமான வர்ணபந்த லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். அப்பொழுது, வர்ணபந்தமானது, 20ல் 1 பங்கு குறைந்ததாகும். அதில் 1 பங்கு குறைந்தது 2வது வர்ணபந்தமாகும். (25)

வர்ணலேபநமானது 6 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பிரதம பந்தத்தில் 6 விதமான லேபநத்தையும், முறையே செய்யவேண்டும். (26)

வர்ணலேபநமானது, பத்திரம் 1, ரஹிதம் 2. பிந்து 3, தூபம் 4, உத்வர்த்தநம் 5, பிரவர்தநம் 6 என்று 6 விதமாகும்.

தீர்கமாக (நீளமாக)க் கல்பிக்கப்படும் வர்ணலேபநத்

𑌸𑌰𑍍𑌷𑌪𑌾𑌰𑍍𑌧𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌣𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌦𑌿𑌦𑌂 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌰𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ||௨௮||

𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌥𑍈𑌵𑌂 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍈𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮
(𑌅𑌤𑌿𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌤𑍁) 𑌬𑌿𑌨𑍍𑌦𑍁𑌵𑌤𑍍 ।

𑌉𑌦𑍍𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌸𑍂𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑌂 ||௨௯||

𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌚𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑌮𑌾𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌲𑍇𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌕𑌂
(𑌲𑍇𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌲𑍍𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍) ।

𑌷𑌡𑍍𑌵𑌰𑍍𑌣𑌕𑍍𑌰𑌮𑌮𑍇𑌵𑌂 𑌹𑌿 𑌲𑍇𑌪𑌯𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁 𑌵𑌸𑍍𑌵𑌸𑌂
(𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌣𑌃) || ௩௰ ||

𑌇𑌤𑌿 𑌕𑌾𑌶𑍍𑌯𑌪𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑍇 𑌵𑌰𑍍𑌣𑌲𑍇𑌪𑌨𑌵𑌿𑌧𑌿𑌰𑍍𑌨𑌾𑌮
𑌨𑌵𑌤𑌿𑌤𑌮𑌃 𑌪𑌟𑌲𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌪𑍍𑌤𑌃 ||

திற்கு "பத்திரம்" என்று பெயர். குறுக்காகக் கல்பிக்கப் படுவதற்கு "ரஹிதம்" என்று பெயர். கடுகு பரப்பியது போலக் கல்பிக்கப்படுவதற்கு "பிந்து" என்று பெயர். அதைக்காட்டிலும் சிறிதாகக் கல்பிக்கப்படுவதற்கு "தூபம்" என்று பெயர், அதைக்காட்டிலும் சிறிய புள்ளிகளைப்போலக் கல்பிப்பதற்கு "உத்வர்த்தநம்" என்று பெயர். அதிலும் ஸூக்ஷ்மமாக (மிகச்சிறியதாக)க் கல்பிக்கப்படும் பிந்துவுக்கு "பிரவர்த்தநம்" என்று பெயர். (29)

இந்த வர்ணலேபநத்தை ஸ்வர்ண சூர்ணத்தைக் கலந்து கல்பிக்கவேண்டும். ஸமர்த்தனாக இருப்பவன் இவ்விதமாக 6 விதமான வர்ணலேபநத்தையும் கல்பிக்கவேண்டும். (30)

காச்யபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் வர்ணலேபநவிதி என்னும்
தொண்ணூருவது படலம் முற்றும்.

॥ अथैकनवतितमः पटलः ॥

भक्तलक्षणम् ॥

अथ वक्ष्ये विशेषेण भक्तानां लक्षणं परम् ।
सर्वेषामपि भक्तानां पदं चतुर्विधं भवेत् ॥१॥

सालोक्यं चैव सामीप्यं सायुज्यं च तथैव च ।
सारूप्यं च पदं विद्यात् चतुर्भेदैरुदाहृतम् ॥

पुंसो वा स्त्रियो वाथ *देशे यत्स्थानमाश्रितम् ।
तत्तत्स्थानानुकूल्यं वा सालोक्यपदमाश्रितम् ॥२॥

सजाति चिह्नसंयुक्ताः सालोक्यपदमाश्रिताः ।

தொண்ணூற்றொன்றாவது படலம்.

பக்த லக்ஷணம்.

இனி பக்த லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பக்தர்கள் எல்லோருக்கும் ஸ்தாநங்கள் 4 விதங்களாகும். அந்த 4வித ஸ்தாநங்களும் முறையே, ஸாலோக்கியம் 1, ஸாமீப்யம் 2, ஸாயுஜ்ஜியம் 3, ஸாரூபியம் 4 என்றவைகளாகும். (2)

புருஷர்கள் அல்லது ஸ்திரீகள், எந்த ஸ்தாநத்திலிருப்பார்களோ அந்த ஸ்தாநத்தில் அநுகூலமாக ஸாலோக்கிய பதத்திலுள்ளவர்களை (முதலில்) கல்பிக்கவேண்டும். (3)

ஸாலோக்கிய பதத்திலுள்ளவர்கள், ஸஜாதிசிந்ஹத்துடன் (தேவதாசிந்ஹந்தடன்) இருப்பவர்களாவார்கள்.

---

*दैव(ं)य(त्स)न्था(ना)श्रितम् ।
तत्तत्स्थानानुकूल्यं च प्रयत्नं कारयेत्तथा ॥
इति [illegible] ।

தத᳚ம்ஶ ஸம்யுதாஸ்த்வந்யே ஶேஷாஸ்தத்பதமாஶ்ரிதா: ||ச||

பாலாயுவாநோ வ்ருத்தாஶ்ச த்ரிவிதா: பரிகீர்திதா: |
த்ர்யப்தாத்ஷோடஶாப்தம் யாவத் பாலஸம்ஜ்ஞிதா: || ரு ||

ததஸ்ஸப்ததிபர்யந்தம் வயஸா யௌவநாஸ்ம்ருதா: |
ததூர்த்வவயஸோபேதா: வ்ருத்தாஶ்ச பரிகீர்திதா: ||சு||

பாலாநாம் பஞ்சதாலம் ஸ்யாச்சேஷாணாம் அஷ்டதாலகம் |
ஸ்தாநகம் ஆஸநம் சைவ யாநம் ந்ருத்தம் ததைவ ச ||எ||

ஏவம் சதுர்வித: கர்தவ்யம் (சதுர்: ப்ரகாரேண)
கர்தவ்யம் மாநுஷாக்ருதி |
ஆபங்கம் ஸமபங்கம் வா *ஸ்தாநகம் து ஸமாசரேத் ||

(அடுத்த நிலையிலுள்ளவர்கள்) அதில் சில அம்சத்தை மட்டிலும் தரித்திருப்பவர்களாவார்கள். மற்றவர்கள் அந்த ஸ்தாநத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். (4)

அவர்கள், பாலர்களென்றும், யுவாக்கள் என்றும், விருத்தர்களென்றும் 3 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறார்கள். 3 வயது முதல் 16 வயது வரையில், பாலர்களாவார்கள். அதற்குமேலே 70 வயது வரையில், யுவாக்களாவார்கள். அதற்கு மேலான வயதுடையவர்கள், விருத்தர்களாவார்கள். பாலர்களுக்கு மாநம் பஞ்சதாலமாகும். மற்றவர்களுக்கு அஷ்டதாலமாகும். (6½)

பக்த பிம்பங்கள், மனித வடிவமாக, ஸ்தாநகம், ஆஸநம்–யாநம்–நிருத்தம் என்று 4 விதமாகக் கல்பிக்கப்படுவதாகும். ஸ்தாநக மூர்த்தியை ஆபங்கம் அல்லது ‡ஸமபங்கமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (8)

*அதிபங்கமதாபி வா இதி புஸ்தகபாட:।

‡ அல்லது அதிபங்கமாக என்பது பதிப்பித்த புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

ஸவ்யம் வாமவத் பாதம் து (து ஸ்வஸ்திகம் பாதம்)
குஞ்சிதம் ஸ்திதாஸநம் ஸ்திதம்(ஸ்திதேந) |
அத ஊர்ஜாநுஸ்திதௌ கரௌ வா ஹ்ருதயேஞ்ஜலிவேஷ்டவா ||௯||
[ஹஸ்தௌ ஜாநுஸ்திதௌ கரௌ வா ஹ்ருதயேஞ்ஜலிகம் ததா |]

லம்பம் தக்ஷிணபாதம் து †ஹஸ்தம் பூர்வவதேவ ஹி |
ஸ்வஜாதிசிஹ்நஸம்யுக்தம் பஞ்சமுத்ராஸமந்விதம் || ௰ ||
ஹ்ருதயாஞ்ஜலிஸம்யுக்தம் கடகம் வரதம் ததா |
ஸ்தாநகம் ஹ்யேவமாக்யாதமாஸநம் ச்ருணு ஸுவ்ரத ||

பத்மே வா பத்ரபீடே வா வாமபாதம் து (ஸுஸ்திதம் |
தக்ஷபாதம் குஞ்சிதம் அ) ஹஸ்தம் பூர்வவதேவ ஹி ||௰௧||

வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். கைகளை முழங்கால்களில் வைத்திருக்கவேண்டும், அல்லது இருகைகளையும் அஞ்ஜலி பந்தம் செய்து மார்பில் வைத்திருக்கவேண்டும். (9)

வலதுகால் தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். *கை முன்பு கூறியதுபோலவேயாம். தனது ஜாதிக்குரிய அடையாளமும் பஞ்ச முத்திரையும் தரித்திருக்கவேண்டும். ஹிருதயத்தில் அஞ்சலிபந்தம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும், அல்லது கடகஹஸ்தமும் வரதஹஸ்தமுமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஸ்தானக மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஆஸனமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (11)

பத்மாஸனம் அல்லது பத்ராஸனத்தின் மீது இடதுகால் (ஸுஸ்திதமாகவும், வலதுகால் குஞ்சிதமாகவும்

---

†லம்பம் பாதம் ப்ரஸாரிதம் | [illegible]

* இடதுகால் படுக்கையாக இருக்கவேண்டும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஆஸநம் ஹ்யேவமாக்யாதம் ததா யாநம் வதாம்யஹம் ।
டங்கம் தக்ஷிணஹஸ்தே து பாஶம் வாமகரே யுதம் ॥

அதவா தக்ஷிணே பாணம்(ஶ்ரேஷ்டம்)யத்ஸ்வ வாமஹஸ்தகே ।
கமநோந்முகவத் குர்யாத் யாநமூர்த்திம் த்விஜோத்தம ॥ ௰௪ ॥

ந்ருத்தம் த்ரிவிதமுத்திஷ்டம் ஸாத்விகம் ராஜஸம் ததா ।
தாமஸம் சேதி விக்யாதம் க்ரமாத் பாலயுவாங்ககம் ॥

வயஸோபேத ஹஸ்தாநாம் யோக்யமுத்திஷ்டம் ததா ।
தேஷ்வாதௌ ஸாத்விகம் ந்ருத்தம் வக்ஷ்யேஹம் ஶ்ருணு
ஸுவ்ரத ॥ ௰௫ ॥

பக்தாநாமுதயம் சாபி குர்யாந்மாநோக்தவத் ஸதா ।
(குர்யாத்)ஷாண்டம் வா பஞ்சதாலம் விதீயதே ॥ ௰௬ ॥

இருக்கவேண்டும்) கையானது முன்பு கூறியதுபோலவே இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆஸந மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி யாந மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன்.

யாந மூர்த்தியானது, வலதுகையில் டங்கமும் (டங்கம் உளி அல்லது மழு) இடதுகையில் பாசமும் வைத்திருக்க வேண்டும். அல்லது, வலதுகையில் அம்பும், இடதுகையில் வில்லும் வைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும். ஏ அந்தணனே! யாந மூர்த்தியை நடந்துசெல்ல விருப்பமுள்ளதுபோலக் கல்பிக்கவேண்டும். (14)

ஹே ஸுவிருத! நிருத்தமானது, ஸாத்துவிகம் ராஜஸம்-தாமஸம் என்று 3 விதமாகும். அவைகள், முறையே, பாலர்கள், யுவர்கள், விருத்தர்கள் இவர்களுக்கு உரியவைகளாகும். அவைகளில் முதலில் ஸாத்துவிக நிருத்தத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (16)

பக்தர்களின் உயரத்தை அவரவர்களுக்குக் கூறப் பட்டிருக்கும் மாநத்தின்படி (பாலர்களுக்கு பஞ்ச தாலமும் மற்றவர்களுக்கு அஷ்டதாலமும்) கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்தா(நா)நம் வாமபாதம் து பீடோர்த்வே(வேதஸ)து
ஸாங்குலி(காங்குலி)தஃ ।
குஞ்சிதம் தக்ஷிணம் பாதம் வீரபத்ரே விதீயதே ॥ ௧௭ ॥

பஞ்சஷட்ஸப்தமாத்ரம் வா பீடாத(குஞ்சிதாங்க்ரேஸ்து)
உந்நதஃ ।
தத்ஸமம் ப்ரஹ்மஸூத்ரம் து தத்பாதாங்குஷ்டமாநகம் ॥

லலாடமத்யாந்நாஸாக்ரே ஹிக்காமத்யே ததைவ ச ।
ஸ்திதாங்க்ரிநளகாமத்யே ப்ரஹ்மஸூத்ரம் ப்ரலம்பயேத் ॥

தத்ஸூத்ராத் வாமதோ நாபிமத்யம் ஸார்தாங்குலம்
பவேத் ।
ஸூத்ராத் ஸ்திதாங்க்ரிஜாநுகம் ... ... ॥ ௨௧ ॥

பாதத்தின் நதமானம் 8 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (17)

இடது பாதமானது ஸ்தாநகமாகவும் வலதுகால் குஞ்சிதமாகவுமிருக்கவேண்டும். தூக்கப்பட்டிருக்கும் காலானது, பீட மட்டத்திற்குமேலே 4 அங்குலம் உயரத் தூக்கி இருக்கவேண்டும் அல்லது பீடத்திலிருந்து உயரத் தூக்கப்பட்டிருக்கும் பாதமானது, பீடத்திலிருந்து 5, 6, அல்லது 7 அங்குலம் உயர்ந்திருப்பதுமாகும்.

அதற்கு ஸமமாக உள்ள பிரம்ஹஸூத்திரமானது, அந்தக்காலின் பெருவிரல் ஸரிபாதியளவிலிருக்கவேண்டும்.

லலாட மத்தியத்திலிருந்து, நாஸாக்ரம்-கண்ட மத்தியம்-ஸ்திதாங்கிரி நளகையின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் பிரம்ஹ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடதுபக்கத்தில் நாபி மத்தியமானது, 1½ அங்குலம் ஒதுக்கமுடையதாகும். பிரம்ஹ ஸூத்திரத்திலிருந்து ஸ்தித பாதத்தின் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம். ... ... (21)

ललाटाच्च मध्यसूत्रं गुल्फान्तं सूत्रमक्षसूत्रं
(ब्रह्मसूत्रं) लम्बयेत् ।
नासाग्रमुदरं मध्यं (तत्सूत्रं) संस्पृशेदपि ॥

अथवा दक्षिणं पादं पीठस्थितं तदन्तरे
(स्थितमथापि वा) ।
उद्धृतं वामपादं तु शेषं तदनुकारितः ॥ ௨௩ ॥

सर्वाभरणसंयुक्तं मा(ला)द्यं धृतमेव वा ।
(नानामाल्यसमायुक्तं नानावस्त्रविभूषितः ॥ ௨௪ ॥

सात्त्विकं नृत्तमाख्यातं राजसं शृणु सुव्रत ।
शाखिनी तद्भुजे चक्रवि(ष)णं तु वामतः ॥

दण्डहस्तं वा पीठाञ्जलिकृताञ्जलि
(अथाञ्जलि)हितं ।

நெற்றியிலிருந்து கணுக்கால் முண்டுவரையில் மத்திய ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். அந்த பிரம்ஹ ஸூத்திரமானது, நாஸாக்கிரத்தையும், உதர மத்தியத்தையும் தொட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். (22)

அல்லது, வலதுகால் பீடத்தில் வைக்கப்பட்டும் இடது கால் உயரத்தூக்கப்பட்டுமிருப்பதுமாகும். மற்றது அதற்கு அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும். (23)

மூர்த்தியானது, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, (பலவித மாலைகளையுமணிந்து) பலவித வஸ்திரங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும். அது, பாலவடிவமாக இருந்தால் நக்னமாக (ஆடையில்லாது) இருப்பதாகும். இவ்விதமாக ஸாத்துவிக நிருத்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ராஜஸ நிருத்த லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (24½)

... ... கையானது தண்டத்துடனுவது, அஞ்ஜலிபத்தமாகவாவது இருக்க வேண்டும். பீடத்திற்குமேலே தூக்கிய காலின் ஓதுக்கம்

ஶேஷம் பூர்வமிவ கல்பயேதேவம் ராஜஸமேவ ஹி || உ௬ ||

த்ருஷ்டஹஸ்தம் விநா வாபி ஹஸ்தம் வா ... ஸ்ப்ருஶேத் |
த³க்ஷிணஹஸ்தே த³ண்ட³ம் து ஊர்த்⁴வவக்த்ரம் ததை²வ ச || உ௭ ||

ஸர்வாங்கம் பஸ்மதிக்³த⁴ம் வா ருத்ராக்ஷஸ்ய ஸம்யுதம் |
ஹஸ்தே ஶிரஸி ... தாமஸம் ந்ருத்தமுச்யதே ||

தாமஸம் ந்ருத்தமாக்²யாதமேவம் ப⁴க்தஸ்ய லக்ஷணம் |
ப்ரணவாத்³யம் நமோந்தம் ச மத்⁴யே நாமபதா³ன்விதம் || உ௯ ||

ப⁴க்தாநாம் மந்த்ரமாக்²யாதம் தேநைவ பூஜயேத்
(அதே)த் || ௩0 ||

இதி காஶ்யபஶில்பே ப⁴க்தலக்ஷணம் நாம
நவநவதிதம: படல: ||

10, 9, அல்லது 8 அங்குலமாகும். மற்றதை முன்பு கூறியது போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ராஜஸந்ருத்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (26)

... ... ஹஸ்தமானது, தண்டஹஸ்தமாக இல்லாமல் ... ...தொட்டிருக்கவேண்டும். வலது கையில் தண்டமும், உயரத்தூக்கிய முகமும், ...
... ... (27 1/2)

ஸர்வாங்கங்களிலும் திருநீறு பூசிக்கொண்டு, ருத்திராக்ஷ மாலைகளை அணிந்து இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தாமஸந்ருத்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக பக்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (28 1/2)

ஆதியில் பிரணவமும், (பிரணவம்-ஓங்காரம்) இறுதியில் நம: என்ற பதமும், இவைகளின் நடுவில் அந்தந்த பக்தர்களின் பெயரும் உடையது பக்தர்களின் மந்திரமாகும். அந்த மந்திரத்தினாலேயே அவர்களை பூஜிக்கவேண்டும்.

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் பக்த லக்ஷணமென்னும்
தொண்ணூற்றொன்றாவது படலம் முற்றும்.

|| அத த்விநவதிதம: படல: ||

சண்டேசலக்ஷணம் ||

அத வக்ஷ்யே விசேஷேண சண்டேசலக்ஷணம் பரம் |
ரௌத்(ரா)ம்சஸ்சைவ தத்ர ரக்ஷாம்சம் (ஸ: சண்டேச இதி ஸ்ம்ருத:) || 1 ||

ப்ரதமாவரணே ... ... ஜயம் து ததோ பவேத் |
தத்க்ஷேத்ராதிபீட-ஸ்தானம் ... ... சண்டேசஸ்ய து ஸ்ம்ருதே || 2 ||
[ப்ரதமாவரணே சைவ ஸ்தானம் குபேரகே பவேத் |
அதமம் தசதாலம் து மானம் சண்டேசஸ்ய து ஸ்ம்ருதே ||]

ததாதி சண்டமூர்த்தி-ஸ்து யுகம் ப்ரதிவிசேஷத:(ஷ்யதே) |
சிஹ்னாயுதாதயா வாஹ்ய நாமவர்ணம் ச பேதத: || 3 ||
[சிஹ்னான்யபி ச வாஹனானி நாமவர்ணம் ச வர்ணயேத் |]

க்ருதே யுகே ப்ரசண்டாக்ய: ஸ்வேதவர்ண-ஸ்ததாயுத: |

தொண்ணூற்றிரண்டாவது படலம்.

சண்டிகேச லக்ஷணம்.

இனி சண்டிகேச லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பரமேசுவரனுடைய ரௌத்திராம்சமானது, சண்டிகேசர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. சிவாவரணங்களில், முதலாவது ஆவரணத்தில் குபேர திக்கில் சண்டிகேசருக்கு ஸ்தானம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சண்டிகேசருடைய மானம் அதமதசதாலமாகும். (2)

இது ஆதிசண்டிகேச மூர்த்தியாகும். சண்டிகேச மூர்த்தியானது, யுகந்தோறும் விசேஷமுடையதாகும். அடையாளம் (ஆயுதங்கள்) வாஹனம், பெயர், நிறம், இவைகளில் விசேஷமுடையதாகும். (3½)

இவருக்கு, கிருதயுகத்தில் "பிரசண்டர்" என்று பெயர்.

ஷோடசைச்ச புஜைர்யுக்தஃ வாஹனம் து கஜோ
பவேத் || ச ||

ஶூலஃ ச பரஶுஃ வஜ்ரஃ கட்கஃ கோஶஃ ததைவ ச |
க்ஷுரிகா அபயம் தண்டஃ தக்ஷிணாஷ்டாயுதம் பவேத் || ரு ||

கேடகம் பிண்டி பாலம் ச பாஶம் கண்டம் (கண்டா)
ததைவ ச |
வரதம் வ்யாக்ரஹஸ்தம் ச ஸூசிம் நாகம் (ஸீஹஸ்தம்)
ச வாமகே || சு ||

ஜடாமகுடஸம்யுக்தம் ருத்ராக்ஷாபரணான்விதம் |
த்ரேதாயாமஷ்டஹஸ்தஸ்து அதிரக்தஸவர்ணகம் || எ ||

... ... நாம்னா து ஸங்கீர்ணஜடான்விதம் |
வாஹனம் து ஹயம் வித்யாத் கிஞ்சித் ப்ரஹஸிதானனம் ||

ஶூலம் பாஶம் ச வஜ்ரம் ச (பரஶும்) தக்ஷிணே கரே |

இவருடைய நிறம் வெளுப்பு. கைகள் 16, வாஹநம், யானையாம். சூலம் 1, பரசு, (மழு) 2, வஜ்ரம் 3, கத்தி 4, கோசம் 5. க்ஷுரிகை, (சிறிய கத்தி) 6, அபயஹஸ்தம் 7, தண்டம் (தடி) 8, இந்த 8 ஆயுதங்களும் வலது பக்கம் கைகளில் உள்ளவைகளாகும். கேடயம் 1, பிண்டி 2, பாலம் 3, பாசம் 4, கண்டம் (மணி) 5, வரதஹஸ்தம் 6, வியாக்ர ஹஸ்தம் 7, ஸூசிஹஸ்தம் 8, இவைகள் இடது பக்கம் கைகளிலுள்ள ஆயுதங்களாகும். (6)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது, ஜடாமகுடம் தரித்து, ருத்திராக்ஷ மாலைகளை (ருத்திராக்ஷ மாலைகளையும் ஆபரணங் களையும்) அணிந்திருக்கவேண்டும். (6½)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது, திரேதாயுகத்தில், மிகச் சிவப்பு நிறமும், என்ற பெயரும், 8 கைகளும், விறிந்த ஜடாபாரமும், புன்சிரிப்புடைய முகமும், குதிரை வாகனமுமுடையதாகும். (8)

𑌵𑌰𑌦𑌂 𑌖𑍇𑌟𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌮𑌣𑌿𑌂 𑌵𑌾(𑌵𑌾) 𑌲𑌕𑍁𑌟𑌕𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥

𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌅𑌤𑍍𑌯𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌮𑌹𑌾𑌨𑌨𑌃 ।
𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌯𑍁𑌤𑍇 … … … ॥ ௰ ॥

𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌕𑌰𑌾𑌲𑌵𑌦𑌨𑌂 𑌟𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।
[𑌦𑍍𑌵𑌾𑌪𑌰𑍇 𑌤𑍁 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌬𑌾𑌹𑍁𑌃 𑌪𑍀𑌤𑌵𑌰𑍍𑌣𑌃 𑌮𑌹𑌾𑌨𑌨𑌃 ।
𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾 … … … ॥
𑌦𑌂𑌷𑍍𑌟𑍍𑌰𑌾𑌕𑌰𑌾𑌲𑌵𑌦𑌨𑌃 𑌟𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌚 𑌦𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑍇 ।]
𑌪𑌾𑌶𑌂 𑌚𑌾𑌙𑍍𑌕𑍁𑌶𑌂 𑌵𑌾𑌮𑍇 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍀𑌠𑍋𑌪𑌰𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 ॥ ௰௧ ॥

𑌕𑌲𑍌 𑌤𑍁 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌭𑍁𑌜𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌂 (𑌜𑌂 𑌜𑍍𑌞𑍇𑌯𑌂) 𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌮𑌣𑍍𑌡𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌜𑌟𑌾𑌮𑌕𑍁𑌟𑌸𑌂𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌕𑍇𑌶𑌬𑌨𑍍𑌧𑌯𑍁𑌤𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌵𑌾 ॥ ௰௨ ॥

𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌾𑌭𑌂 𑌵𑌾𑌥(𑌵𑌾𑌯)𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌭𑌂 𑌸𑍌𑌮𑍍𑌯𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌶𑍂𑌲𑌂 𑌟𑌙𑍍𑌕𑌂 (𑌸𑌵𑍍𑌯) 𑌟𑌙𑍍𑌕𑌂 𑌵𑌾 𑌸𑌵𑍍𑌯(𑌸𑌵𑍍𑌯)𑌵𑌾𑌮𑌹𑌸𑍍𑌤𑌕𑌂 𑌤𑍁 𑌵𑌾 ॥ ௰௩ ॥

வலது பக்கம் கைகளில், சூலம் 1, பாசம் 2, கத்தி 3, மழு 4, இவைகளும், இடதுபக்கம் கைகளில், வரதம் 1, கேடயம் 2, பாசம் 3, மணி அல்லது லகுடமும், 4, (லகுடம்-தடி) தரித்திருப்பதாகும். (9)

துவாபரயுகத்தில், சண்டிகேச மூர்த்தியானவர், 4 கைகளும், மஞ்சள் நிறமும், பயங்கரமான தித்திப்பல்லுமுடையவராய், ஜடாமகுடம் தரித்துமிருப்பவராவார்.

… … … … … வலது கைகளில் மழுவும் சூலமும், இடது கைகளில் பாசமும் அங்குசமும் தரித்து, பத்திர பீடத்தில் சுகாஸநத்திலிருப்பவராவார்.

கலியுகத்தில், சண்டிகேச மூர்த்தியானது, 2 கைகள் உடையதாகும். ஜடாமகுடம் அல்லது கேசபந்தம் தரித்திருப்பதாகும். கருப்பு அல்லது சிவப்பு நிறமாக இருப்பதாகும். ஸௌமியமான (தெளிந்த அல்லது கவர்ச்சிகர

ஸமம் ஸமம் வா தக்ஷிணம் பாதம் குஞ்சிதம் சதுரங்குலம் |
அதவா தக்ஷிணம் பாதம் ஸுஸ்திதம் து(கம் வாபி)
குஞ்சிதம் || ௧௪ ||

சண்டேச நாமா து ஸ்தானகம் வாஸனம் து வா |
ஆஸனம் சேத்து வாமாங்க்ரிம் பர்யங்கம் தக்ஷிண(ம் லம்பகம்)
லம்பயேத் || ௧௫ ||

டங்கஹீனஞ்ச வா புஷ்பமாலாஞ்ஜலிஸமாயுதஃ(ஸம்யுதம்) |
சம்போஸ்(சம்போ)ர் தக்ஷிணபார்ஸ்வே து (ப்ர)பீதானன
ஸைவஹி || ௧௬ ||

பாதாவாஸம் (து) வா வ்ருஷபம் ஸ்வேதம் (ஸிதாபம்) ஸ்வேத
வர்ண(வர்ணகம்) |
ஏவம் சதுர்விதம் ப்ரோக்தம் சண்டேசோ ஹீர்யதே || ௧௭ ||

மான) நேத்திரமும் முகமுமுடையதாகும். (12½)

ஆபங்கம் அல்லது ஸமபங்க லக்ஷணத்துடன் ஸமபாதமான ஸ்தானக மூர்த்தியாகும். பங்கமுடையதானால், வலது காலானது 4 அங்குலம் குஞ்சிதமாக இருப்பதாகும். அல்லது வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவாவது குஞ்சிதமாகவாவது இருப்பதுமாகும. (14)

இவருக்கு சண்டிகேசர் என்று பெயராம். இந்த மூர்த்தியானது, ஸ்தானகமாகவோ அல்லது ஆஸனமாகவோ இருப்பதாகும். ஆஸனமூர்த்தியானல், இடதுகால் படுக்கையாகவும் வலதுகால் லம்பிதமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

கையில் மழுவில்லாத மூர்த்தியானது, இரண்டு கைகளையும் அஞ்சலிபந்தம் செய்து அந்த அஞ்சலியில் புஷ்பமாலையை தரித்திருப்பதாகும். பரமேசுவரனுடைய வலது பக்கத்தில், பயந்த முகபாவத்தையுடையதாகும். (16)

அதன் காலடியில் வெளுப்பு நிறமான விருஷமிருப்பதாகும். இவ்விதம் 4 விதமாக, சண்டிகேச மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. சண்டிகேசருடைய ஸகல அங்கங்

கந்யஸம் தஶதாலேந ஸர்வாம்ஶம் பரிகல்பயேத் ।
சண்டேஶலக்ஷணம் ப்ரோக்தம் பூமிமாநமத: ஶ்ருணு ॥ 18 ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே சண்டேஶலக்ஷணம் நாம
த்விநவதிதம: படல: ஸமாப்த: ॥

இதி காஶ்யபஶில்பே லிங்கபேரலக்ஷணம் நாம
த்விதீயோ பாக: ஸமாப்த: ॥

னையும் அதமதசதாலத்தாலே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக, சண்டிகேச லக்ஷணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி பூமிமானத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக. (18)

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் சண்டிகேச லக்ஷணமென்னும்
தொண்ணூற்றிரண்டாவது படலம் முற்றும்.

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் லிங்கபேரலக்ஷணமென்னும்
இரண்டாவது பாகம் முற்றும்.

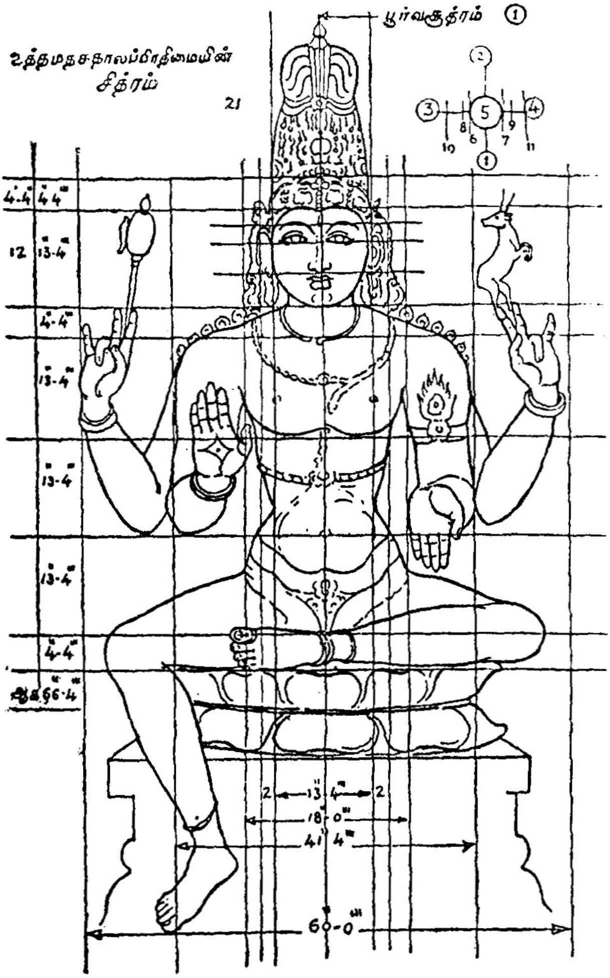
உத்தமதசதாலப்பிரதிமையின்
சித்ரம்
21
பூர்வசூத்ரம் ①
2
3
5
4
8
6
9
7
10
1
11
4·4
4 4
12
13·4
4·4
13·4
13·4
13·4
4·4
ஆக 66·4
2
13 4
2
18 0
41 4
60-0

வைத்தியநாதஸ்தபதி.